

နတ်တောင်ရွာ

မဂ္ဂဇင်း

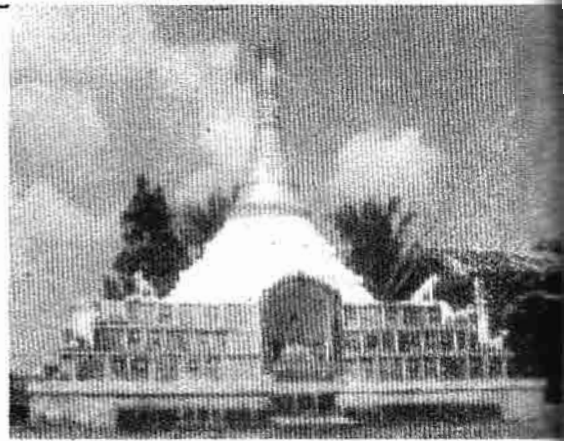
BURMESE CLASSIC .com

အင်္ဂလိပ်ဆန်းတစ်ကြိမ်နေစေမည်...

fatigon
ဓာတ်ပွန်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နာယကကြီး

ဒေါက်တာ အောင်နိုင်

M.B.B.S (Ypp)

ဒ-ဘ-ဗ(တိုင်ရင်းဆေး)

M Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A. A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Ayurvedic

Medicine (India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်

ကောလိပ်ဆရာဆောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ဒေါ်ဝတ်ဂျည်ဆွေ

B.Sc(Bot), Dip.T.Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A.(Philosa), Dip.T.Med.

T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဇေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်ဝ(L.L.B) ကိုစိုးသန်း၊

သန်းထွန်း (ဘားအံ)

ပါဠိ အယ်ဒီတာ

ဦးစံတင့်

(ဝေတုန်ကာယကောဝိဒ၊ ဝိနယဓရ၊ ဓမ္မာစရိယ)

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A (Myanmar), H.G.P.R.L (Advocate)

ပန်းချီဆိုင်ပညာရှင်

ကိုတင်ဦး၊

တင်တင်နွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာစီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာစီလုပ်ငန်း၊

အတွင်းဖလှင်

ပါရမီ

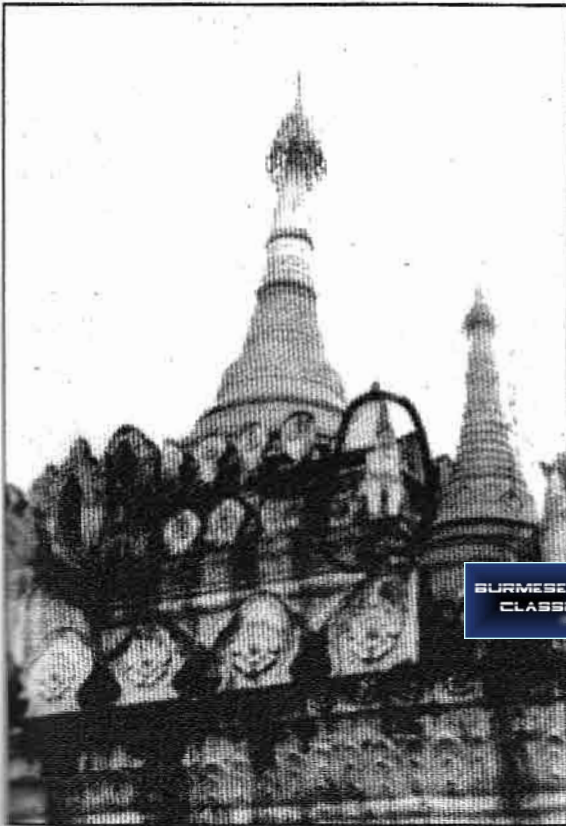

မဟာဂန္ဓာသီလှိုင်စင်္ခယ အဝ
လောကီလောကုတ္တရာအပြုအကွက်
သစ္စာအိဋ္ဌာန်ပြု အောင်မြင်သောနေ့ရက်ကြောင်း...
- စာ-၇၆

ထုတ်ဝေသူ
ဦးခင်မောင်ဝင်း(၁၃၇၃) နက္ခတ္တရောင်ခြည်စာပေတိုက်၊
၂၃၃၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
အတွင်းနှင့် မျက်နှာဖုံးစိုက်
ဦးခင်မောင်ဝင်း(၁၅၃၉၇) ပါရမီအောင်စွာ
အမှတ် ၅၈၉၊ ရန်ကင်းအောင်လမ်း၊
၅-ရပ်ကွက်၊ မရမ်းတန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊
မန္တလေးပြန်ချိန်ရေး
ဒဂုံစာပေ
ရှမ်းဟောင်းကယား ပြန်ချိန်ရေး
ပိယံနာစာပေ (တောင်ကြီး)
ဝင်္ဂီရီစာပေပြန်ချိန်ရေး(တောင်ကြီး)
မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်ပြန်ချိန်ရေး
တော်တော်စာပေ(မော်လမြိုင်)
ပြန်ချိန်ရေး
ကော်မိသိန်းစာပေ ၂၃၃၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
၉- ၀၀ ၂၄၂၅၀၄

ကြော်ငြာဌာနမှူး - ကိုတင်မောင်ဓမ္မာ
မင်္ဂလာ မီးပွားရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ
အမှတ် ၃၂၀
ဘုရင်လှ
၁၀၀၀
ငါးရာတုပ် (၅၀၀/-)
၉-၀၁ ၂၄၂၅၀၄

BURMESE CLASSIC .COM

ကလေးသူငယ်များ ကျန်းမာရေးညံ့ဖျင်း
ရုရှုရှုပသောအခါ ပိဋကတ်တိုက်စေတီသို့
သွားရောက်ကာ ဘုရားရှင်ထံ အပ်နှံလျက်... ➔ ၈-၁၀၂

ဤငှာတွင် ဝေတုဆရာတော်ကြီး
မထမ စကျင့်စသောသူဖြစ်၍
အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ပုဂ္ဂိုလ်အများလားရောက်၍... ➔ ၈-၄၄

❖ **ထွေဆိုခြင်းရောင်ခြည်** ❖

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ သတေတမြို့နယ် အားမာန်
တိုင်းရင်းဆေးခန်း ဆရာမဝေါမြတ်နန္ဒာလင်း
(တဆ-၀၄၈၀၄)၏ အဝလွန်ရောဂါ၊ သွေးတိုးရောဂါ
သိကောင်းစရာများနှင့် တူထုံး

(မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင်) ၁၅၃

❖ **ပညာပေးရောင်ခြည်** ❖

တရုတ်ကြီးထုံးပညာ (၇၆) (ဟူဂျင်းစီ) ၁၉၁
လူတိုင်းအတွက် တရုတ်ဗွီရာ
အိမ်မတ်ရှင်းတမ်း (၆၆) (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၁၉၄
သင်္ကေတများ၏ သာသာစကား (၂၀) (ဟူဂျင်းစီ) ၂၁၂
အလှဆင် ဘော်ကြယ်သီကုံး နည်းပညာ (၃) ၂၃၀

❖ **လက္ခဏာရောင်ခြည်** ❖

တစ်ချက်ကောင်း ဟောတွက် (ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာတ) ၁၆၀
အိမ်ထောင်ရေး ကံကောင်းပါ့မလား (သန်းပညာ) ၁၄၅
နာမည်ကျော် ဝေါက်သီးအားကစားသမား
တိုက်ဂိုးဝုဒ်ခွဲလတ်

(ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့) ၁၈၂

လက္ခဏာပဟေဠိ အခြေညိုကြနို့ ၁၉၅
အလှပြင်ဆိုင်လုပ်ငန်းနဲ့ အကနိုဗေ ဖီးပွားဖြစ်တဲ့
လက္ခဏာ ၂၁၄

❖ **လမ်းညွှန်ရောင်ခြည်** ❖

ဝေဟင်ယံတွင် မှတ်တမ်းပြု ဖူးတွေ့ရသည့်
ရေတံခွန်တောင်ခြေ မြတ်သမဏ၏ အောင်ရုပ်တွေ
မြေမဟီနန်းဆီသို့ (၁) (ခရီးသည်သုတေသီတစ်ဦး) ၉
လပုတ္တာမြို့အနီးမှ ထူးခြားသော သာသနာခြေ
(အရဟံ ဆရာသိန်း-လပုတ္တာ) ၂၅
ဝိဇ္ဇာတောင်တန်းမှ သတ္တဝတီ သာသနာခြေ
နန်းဆီသို့ (၅) (ဘုန်းကျော်စွာ-ဗြိုင်တက္ကသိုလ်) ၁၀၅
အရှင်ဣန္ဒာဝစ္ဆ (ဝါ) ဗုဒ္ဓ-သံဝါရသေ့ကြီး
ဘိုးတော်စီ၏ ကပ်ကြီး(၃)ပါးကျော်နင်းနိုင်ရန်
အဓိဋ္ဌာန်ပြု လွယ်မောက်တောင်စေတီတော် (၁)

(ဝိုးနောင်-ကော့မင်း) ၁၄၅

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃

○ အထူးကဏ္ဍများခြုံချက် ○

အောင်အတိတ်ဆောင် သိပ်နိတ်တောင်မိုးဆီမှ
 ပုထိုးစေတီ နေရာထူးများ (၇) (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၄၉
 ဝိုက်ခိုက် အကွက်ဆန်းထွပ်ပါတဲ့ရင်မဟာမြိုင် ရက်ကန်းစင်
 တောင်တော်ဦးဆီသို့ (၁၁) (ဘုန်းကျော်စွာ-ဖြိုင်တက္ကသိုလ်) ၇၃
 ပြက္ခဒိန်တောင် စွယ်တော်ရှင်စေတီတော်မြတ်နှင့်
 သာသနာပြုဆရာတော်ကြီးများ(၂) (မောင်မောင်ကျောက်) ၈၁
 စစ်ကိုင်းမရွှေမင်းရပ်ကွက်မှ ပေါ်တော်မူစေတီနှင့် ထူးဆန်း
 အံ့ဖွယ်များ(၂) (အိမ်မှူးစိုင်း-ပုသိမ်ကြီး၊ ကျောက်သံပတ်မြေ) ၈၉
 ပေါင်လောင်ရှင်ကသာပမထေရ် ကောင်းမှုစေတီများ
 ပူဇော်မှုခံရ ဖြိုလဲဝင်တောင် မြင်းဝန်ရွာ၊ မင်းစုရွာ
 မင်းဝန်ဘုရား-(၂) (စင်ညိုငယ်) ၁၁၃
 ပုပ္ဖိုးတောင် စံကားဂါမြေ ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်
 နှစ်(၆၀)ပြည့်ထွက်ပွဲ မြစ်ရပ်ဆန်းများ(ကိုသက်-စီးကုန်း) ၁၂၉

ဗ် ကိုယ်တွေ့ရောင်းခြုံချက် ဗ်

သုဝတီဘုံရောက်ကုန်ကြပြီး(၂) (ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်) ၁၄၇
 မနောနန္ဒာယန္တီ ဝိုင်ရှင် (ဦးစိန်-ခေတ္တ၊ မြိတ်) ၂၄၆
 မြေဘဝက လာခဲ့သူ (စင်ညိုငယ်) ၂၆၁
 လင်မယားကွဲအောင် ခိုက်လေရောသလား
 (မောင်မြင့်ဌေး-နတ်မောက်ဘူတာ) ၂၇၂
 ကျွန်ုပ်နှင့် တစ္ဆေဘဝ နှစ်ပေါင်း(၂၀)
 အတွေ့အကြုံများ (တင်အောင်မိုး-ချောင်းခေါင်း၊
 မြစ်ကြီးနားသစ်ထုတ်လုပ်ရေး) ၂၈၉
 အိမ်ခါးပတ်၏နောက်ဆက်တွဲများ (ခင်နန်းထွေး-ရှမ်းမြောက်) ၂၉၂

❖ ထူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်းခြုံချက် ❖

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ကယ်တင်စောင့်ရှောက်ခြင်းနှင့်
 အလိုအလျောက် ကြွလာသောဘုရား (၁၈၅၃-တောင်ငူ) ၃၃
 ဝါထာအတိအကျအကြောင်း အသက်ဘေးမှ
 နှစ်ကြိမ်လွတ်လာရသူ၏ ကိုယ်တွေ့မြစ်ရပ်ဆန်း
 (ကြက်ခြေနီ ကြည်ကြည်-စီးကုန်း) ၆၈
 လှုပ်ရွာဖွင့်တဲ့လမ်း (ပန်းဖြိုင်လယ် စိန်ဝင်း) ၂၅၇
 ကံအစွမ်းနှင့် မြစ်ရပ်ဆန်း(၁) (မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး) ၂၆၅

* ဆေးဖိုးတိုရောင်းခြုံချက် *

နေထိုင်မကောင်း၍ ခေါင်းမလျှော်နိုင်သူများအတွက်
 (ထူးနွယ်လှိုင်-ပေါင်) ၁၅၉
 ဝဲရှင်ခူအစို စိတ်ညစ်ရန်မလို (ကျော်-ရမည်းသင်း) ၁၈၄
 ဝက်ဗွဲပြန်(သို့မဟုတ်) အတက်ရောဂါပျောက်ကင်းတဲ့
 ဤသစ်ခေါက် (ဘောဘီခင်နိုင်-ဥပဒေ) ၂၀၈
 ဆီးအိမ်မှာ ကျောက်တည်သော်(ကိုကိုခန့်ချော-ကသာမြေ) ၂၁၆
 ၄ နက္ခတ္တရောင်းခြုံချက်မဂ္ဂဇင်း:

ရွှေဝက်တော်ဘထက်ခြေတော်ရာ
 ခြေသန်တော်ဌာပနာထားရာ
 ရွှေစေတီတော်တွင် သဗ္ဗဆိုတိုင်တည်ပါက ၈-၂၁

အရဟံသီရိတော်ကြီးအတွင်း
 ဝေဒေသော်ရီ
 ရွှေထုပ်ရုပ်ကားသော သီရိမင်းရဲတို့ ၈-၉၂

BURMESE CLASSIC .COM

◆ **အေးဖောရောင်ခြည်** ◆

အမျိုးသမီးများ မီးယပ်ချမ်းရောဂါအတွက်
ဆေးတစ်လက် (ဦးလှကြည်-အောင်လံမြို့) ၂၃
ဗုဒ္ဓနာအတွက် ဆေးတစ်လက်
(စဉ့်ကူး စိုးဝင်းထက်မောင်-သျှင်စာမ္မန်) ၂၂၄
အသည်းခြောက်နှင့် ရေဖျဉ်းအတွက် ဆေးနည်း
တစ်လက် (မောင်အောင်ဝင်း-တိုင်ရင်းဆေး၊ မိတ္ထီလာ) ၂၂၅

● **အင်းစပ် ရောင်ခြည်** ●

သောဗြိုဟ်မီး မကောင်းလျှင် (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၇၈

* **ကျင့်စဉ်ရောင်ခြည်** *

ဝတ်စွဲများခုံလင် ဘုန်းတော်ကျင့်စဉ် (အောင်ပေါစံ-ဝေပီယ) ၆၀
ဘတ်ရွှင်ဂါထာကို တူနုရင့်မည်ဆိုလျှင်
(အောင်ထက်-ရာအနောက်မြို့တော်) ၁၂၆
မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် အထူးကျင့်စဉ်
[၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များအတွက်] (သန်းပညာ) ၁၅၈
အသားအရေလှပနုပျိုစေခြင်း၊ ဖျက်စီးအားကောင်းခြင်း၊
လှပစေခြင်းအတွက် ဤသို့ကျင့်ပါ (ဆရာဦးရဲအောင်-
သိပ္ပံလက္ခဏာ+နက္ခတ္တပေး+သင်္ချာပေး) ၁၉၂
ဘေးရန်တင်းသော - တိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်နှင့်
ပုဂံတော်ကွန်ချာ (မြတ်စိုးစိုး-ဒေးဒေ) ၂၀၉
စောကြူတောင်တန်း အဓိဋ္ဌာန်စခန်းဝယ် (နေဝန်းနီ) ၂၇၃

* **ဂဏ္ဍိမုတ္တရောင်ခြည်** *

သံသရာတစ်တွေ့ဝယ် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရမည်ဆိုပါက
(ခင်မောင်ဝင်း-စစ်တွေ) ၂၈၁

✽ **နေ့စဉ်သုံးဘဝလမ်းညွှန်ရောင်ခြည်** ✽

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း
လာဘ်လာဘရွှင်လန်းစေဖို့ (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၁၃၅
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ (ဟူဂျင်စီ) ၁၈၆
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက်
ခုနစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း (ဆရာ ရောင်ခြည်) ၂၀၆

* **စိတ်စွမ်းအင်ရောင်ခြည်** *

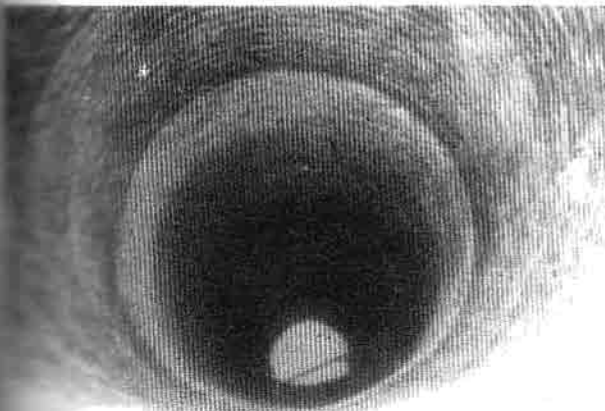
အံ့ဖွယ်ကိုယ်ပွားများ (မောင်စရာ-ရာမည) ၁၆၉

+ **ထူးခြားသစ်ပင်ရောင်ခြည်** +

ရွှေလက်တွဲဖို့ မြဲစေဖို့ (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၁၄၁

အောင်မင်းခေါင်တိုးတက်သည်
ထိုပထမအောင်မြင်စက်၌
ဟောခိမညွှင်ဟူသောစာတ်ကို... ➡ စာ-၁၇

အိပ်မက်ဒရ ကျောက်ရွာကြီးတို့
တောက်ပျားရသော ရေတွင်းဖြစ်၍
သုံးသျှင်သလောက်သုံး ရေပလျော့ဘူး... ➡ စာ-၃၂

www.burmeseclassic.com

□ အပိုရုပ်ရှင်ခြုံညှိ □

သွပ်ပြဒါးတွဲ (ဘုမ္မဝတီ ကိုကိုလေး) ၄၆
လက်တွေ့ ဘော်ကြောမြတ်စားလမ်း
(ဒြါတင်ဝင်း-ဂန္ထီရသုတေသီ) ၂၀၁
ရှောင်ဖမ်းနည်းတစ်နည်းနှင့် ဆေးအသုံးနှင့် အကျိုးအမြစ်
သိသူများမှ ဖော်ပြပေးကြပါရန်(ကြည်စိုး-မနောမယိဒွိ ရောဂါ) ၂၁၈
သိရှိရင် မဟိဒွိရှင်.....ကို (ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်) ၂၃၃

● အစီအရုပ်ရှင်ခြုံညှိ ●

ကံတက်အောင် ခံတက် အစီအမံကိုဆောင်
(မျိုးတင်-အညောင်လေးပင်) ၁၁၉
ကျန်းမာရေး ယတြာအစီအရင်
(ဂါမဏီဇော်-ဝေဒဝိဇ္ဇာစေတီစစ်ကိုင်း) ၁၃၃
ကြက်စားကောက်အဆောင်နှင့် ခရီးသွားသူ
(အောင်လှသန်း-မင်းဘူး) ၁၉၃
ဇနကာကိန်းနှင့်ယတြာ(အုန်းမြင့်-ဟင်္သာတ ဝေဒသုတေသီ) ၁၉၃
ရာဟုဂြိုဟ်နှင့် လမ်းဂါထာ အစီအရင်ယတြာ
(မောင်ပဟိန်း-အင်းတော်) ၂၂၃
သိမ်ဝင်ပန္နက်နှင့် သစ်ခြောက်တိုင်
(အောင်စိုးမြင့်-နေပြည်တော်) ၂၂၅
ဘီလူးပညတ် ဘီလူးနက္ခတ် ခွာနည်း
(ဒေါက်တာ နိုင်စံဝေ-ဝေဒပညာ) ၂၅၆

* ပါဏာပတ္တနိရုပ်ရှင်ခြုံညှိ *

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြင်မှုနှင့် ဖွဲ့စည်း
ပူဇော်ဂါထာတော်များ(၁)(အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်) ၁၂၁
သားစဉ်မြေးဆက်အထိ ဖိပွားကိုဆောင်နိုင်သော
ဓမ္မစေတီမင်း၏ မေတ္တာယုတုရားအလောင်းရှိခိုးဂါထာ
(ရဲရဲထွန်း-ဟင်္သာတ) ၁၉၉
အကာအကွယ်အပွင့်အလန်း လာဘ ဝိယ သိဒ္ဓိ
အဖို့ဖို့ကို ပြီးပြည့်စုံစေသည့် သမ္မဒ္ဒေပန္နရားကြီး
(အေးရွှေ-အိုးကုန်း) ၂၀၃

* မယုသုတရုပ်ရှင်ခြုံညှိ *

ကွမ်းရွက်ကို တာရှည်အထားခံအောင် ထိန်းသိမ်းနည်း
(စင်စော်) ၄၄

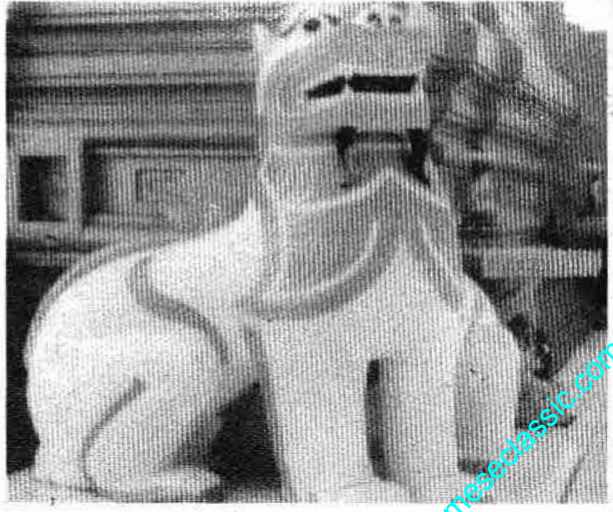
† ထူးခြားပစ္စည်းရုပ်ရှင်ခြုံညှိ †

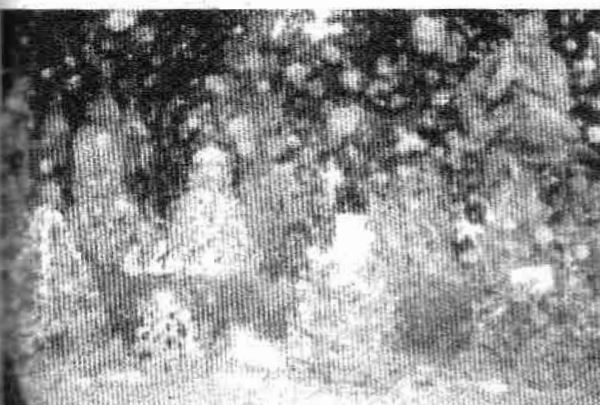
သစ်ခေါင်းတွင်းမှ ရဟန္တာရုပ်တုတော် (မောင်စောနာ) ၁၅
မန်ဆူရှမ်းဆရာတော် ခိုမြင့်သည့် အန္တရာယ်တမ်း
လာဘ်ရွှင်အဆောင်များ (စင်ညိုဝယ်) ၆၅
အံ့မဆုံးကျောက်တုံးတွင်းမှလိပ်
(အောင်မြင့်မြတ်-ကလေး) ၈၈
ရွယ်ဝင်ကွမ်းထိုး၏ ထူးခြားမှုနှင့် သိဒ္ဓိတင်ဂါထာ
(ဒေါ်နုမီ) ၁၆၁
၆ နုဗ္ဗဂ္ဂရုပ်ရှင်ခြုံညှိမဂ္ဂဇင်း

ဇီ...ရဟန်းဂမ္ဘေ
(၉)ကြိမ် ဘဲသရဉ္စ
ဗျင်းပဉ္စမြဲတယ်
ပဒုအပြိုင်
နောက်ဆုံးပထမမြိုင်ကျောက်
● ၈-၅၄

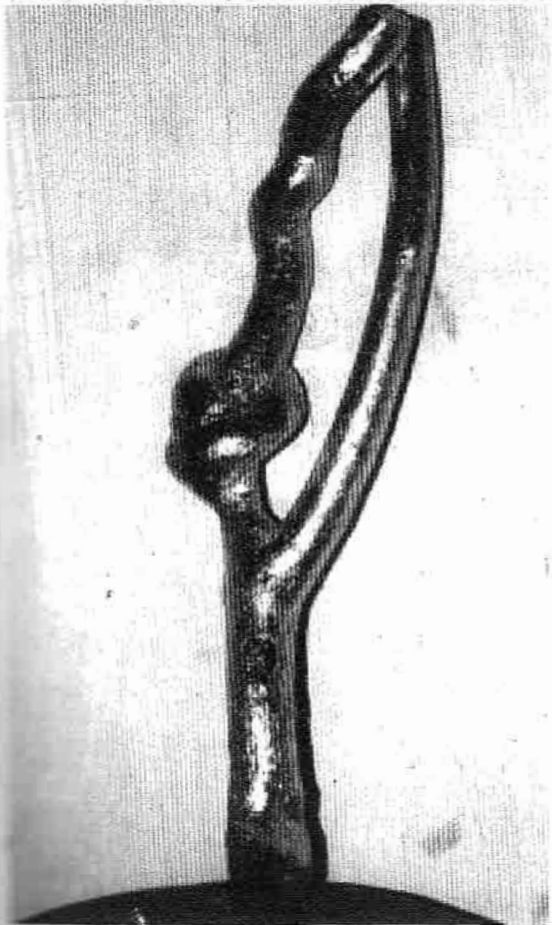
တွမ်းဦးညွှန်
ရင်ပြင်တော်
ရာဟုထောင့်ရှိ
ခြင်သံကြီးမှ
ရှောင်ခြည်တော်
ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြောင်း...
● ၈-၁၂၃

အာဇာနည်ပုံစံရှိ ဝေလဘုရား ခွေနှံကုန်းခြေတွင်
ဓာတ်ပုံရိုက်ရာ "ဝ" အက္ခရာများစွာ
ခပ်နေသည့်ကို... ➡ စာ-၁၃၁

ရှေ့... အစ်မဆိုင်မှာ ဒါကို ရွှေကပ်ပြီးတော့သာ
ဆောင်ထားလိုက်ပါ။ ဒီနွယ်ဝင်ကွင်းထိုးက
အစ်မနဲ့ ထိုက်တယ်ထင်တယ်... ➡ စာ-၁၆၁

*** ဟီရုရွာနှင့်ရောင်ခြည် ***
တွဲနွား ရောဂါများနှင့် မြန်မာ့ရိုးရာတိုင်းရင်းဆေးပညာ
(ငွေသိန်း-တိပေမ္မာကျ) ၁၁၀

● ဣယိခံပညာရောင်ခြည် ●
သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီး မင်းယကွေး ဘဝအတွေ့
အကြုံများ (၁၄) (ဆရာကြီး မင်းယကွေး-တိုက်ပွဲဝင်) ၁၆၅

△ အမျိုးသမီးအထူးရောင်ခြည် △
ထူးကဲအရသာ နဂါးမောက်ပွင့်ဟင်းလျာ
(မျိုးမောင်မောင်) ၁၄၆

*** ကုထုံးရောင်ခြည် ***
အကြောနှင့်ဆရာ ဆက်စပ်ပါ မြန်စွာပျောက်ကင်းမှု
(အိပ်လို့မရ ညောင်ညာကိုက်ခံ ဒုလ္လဘောင်ကိုက်ရောက်
ဖြစ်သော်) (ဦးလှညိုမီး-တံတားဦး၊ အင်းဝ၊ အကြောပညာရှင်) ၁၁၁

○ ဆုတောင်းရောင်ခြည် ○
မဟာဘုတ်ဗိုန်ခွင်နှင့် ကော့ဇူရှင်ဆရာတော်ကြီးများ
(အိမ်မိမြို့၊ မိုးကြိုးဝိသုဒ္ဓါရုံရွှေတွင်တိုက်
(မိုးကြိုးဆရာတော်)ပဓာန နာယကဆရာတော်
ဘန္တလိတူစာရအား ဝါရပ်ပြုပေးခြင်း) (သန်းပညာ) ၁၄၇
မြောက်ဦး တူးဖော်ရေးတုန်းအမှတ် (၂)မှ
တူးဖော်တွေ့ရှိသည့် ယဉ်ကျေးမှု ရှေးလက်ရာများ (၁၂)
(ပန်းချီထူးလှ-ရှေးဟောင်းသုတေသန) ၁၈၈
စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ထိုးမြွလက်မှတ်များ
အကြောင်း (ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့) ၂၂၀
လင်မယားကွဲအောင် နိုက်လေသရောလား
(မောင်မြင့်ဌေး-နတ်မောက်ဘူတာ) ၂၃၂

🌀 မြန်မာ့ရိုးရာ ပညာရောင်ခြည် 🌀
အပူဓာတ်အအေးဓာတ် ဗေဒင်တွက်နည်း
(ဝိုလ်မင်း-မင်းလှ) ၂၁၄

◆ တွန်းပာရေး ဓာတ်ရောင်ခြည် ◆
၂၁၄ ခုနှစ် မတ်လ ကျမ်းမာရေးအတွက်
အကြံပေးချက်များ (ဟုဂျင်းဖီ) ၁၆၈

○ အမေးအဖြေရောင်ခြည် ○
အလောင်းထမ်း မမွေးကောင်းဘူးလား သိသူများမှ
ဖော်ပြပေးကြပါရန် (နတ်မောက် လှမြင့်သစ်) ၂၆၄

◆ ထပ်ဆင့်အသံရောင်ခြည် ◆
ကော့ဇူတင်ပါသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည် [ဘောတု
အုတုအတွက် ဆေးနည်းတစ်လက်]
(ကိုမောင်-ကွင်းကောက်မြေ) ၁၄၃
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇

◀ **ဖြူချိုခြင်းရောင်ခြည်** ▶

ရေပုတ် ဆုတောင်းပြည့်စေတီအနီးမှ တွေ့ရှိရသော
ရွှေဟောင်းရောင်ပွားတော်များ(၁)
(မောင်မောင်ထွန်း-မုံရွာ) ၁၃၇

○ **မြန်သွင်းပြီးဆေးပင်ဆေးမြစ်ရောင်ခြည်** ○

မရိုးဘူးထပ်လျှင် မုန့်ပင်ကို အားကိုးပါ
(နန်းညွန့်ခင်-ကသာ) ၁၄၄
မီးကွင်းဂမုန်း ဆေးအသုံး
(မြင့်ဟိန်းကျော်-ကသာမြို့) ၁၅၁
တပင်ရွှေထီးတစ်နည်း ဆေးအသုံး (မောင်ဆန်းလင်း) ၂၀၀

✳ **အောင်မြေရောင်ခြည်** ✳

ဗောဓိမဏ္ဍိုင် ဓာတ်ကြီးကို
(ကျော်ဝင်း-ညောင်ရမ်း ရံပိုင်ကြီး) ၁၇

◇ **ထိမေဒရောင်ခြည်** ◇

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ ထိအတွက်
ရွှေချယ်ပါ ဤဂဏန်း (ဆရာရဲထက်-သုတေသီ) ၁၄၂
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက် ဓာတ်ကြီးငါးပါး
မိုးမိုးနှင့် အောင်သာလေထိဆုငွေ (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၂၈၀

✳ **စိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည်** ✳

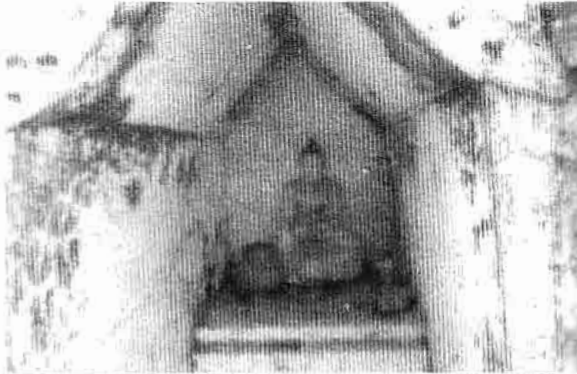
ကွမ်းရွက်ပိုးကျ သတ်ရစေဖို့(မောင်ရှေ့မွှေး-နတ်မောက်) ၁၂၂

🍃 **ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြည်** 🍃

လေးရွာရှင် ရဟန္တာ အရှင်ဝေဒနမဟာထေရ်
(သထံဝင်း-ရကြီး/မြေ၊ ဝက်လက်) ၁၉
ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏ ကြည်ညိုဖွယ်ရာများနှင့်
ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်များ(၁၈) (ကျောက်ဆည်-မင်းမဟော်) ၄၁
ပုဂံမြို့ သက်တော်ရှည်ကျောင်းတိုက် ဓူလပထမ
ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနန္ဒ (ဦးစံဝင်း-သောင်ကုန်းရွာ) ၅၇
မော်လမြိုင်မြို့မှ ကျော်လေးကျော် တောင်လေးလုံး
ဆရာတော်(၂) (ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်) ၉၇

● **မြန်မာ့ပုဂ္ဂိုလ်ရောင်ခြည်** ●

ပရလောကသားတို့ ပြောင်းရွှေ့ပွဲ (ချစ်ဆိုင်) ၂၃၇
ပဲခူးမြို့မှ ထူးဆန်းသော ကျောက်ဆင်ကြီး
(ကိုသက်-မီးကုန်း) ၂၄၁
ပုဏ္ဏကလော ပရလော (ဖေမောင်-ညောင်လေးပင်) ၂၄၉
ပရလောကသားဘဝမှ ဘုရားဖူးလာသူ
(ကျော်ထိန်လင်း-အာဟိန္ဒြ) ၂၈၇
ဂိဗ္ဗိရုရထားကြီး (မျိုးတင်-ညောင်လေးပင်) ၂၉၃
တစ်နေ့တာသိမ့် (မောင်မြင့်အောင်-မင်းရွာ) ၂၉၇
ဂိဗ္ဗိရုဆန်သော ကြောင်ကျောက်ကလေး
ခ နုဗျဗျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း (လင်း၊ ဦးကျော်) ၃၀၂

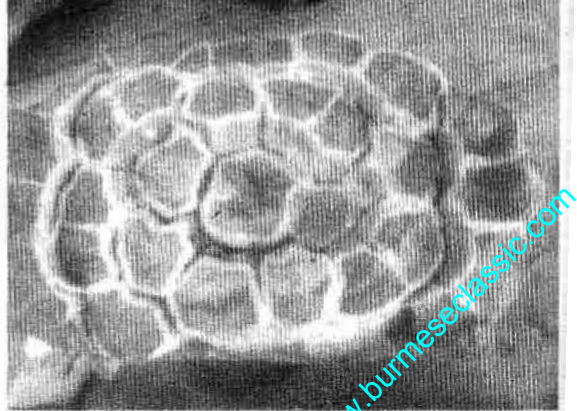

လေရွာရှင် ရဟန္တာအရှင်ဝေဒန မဟာထေရ်၏
ဓာတ်တော်များကို ကျောက်သလင်းခေါင်းတွင်း
ထည့်သွင်းကာ ပူဇော်ထားသည့် စေတီမြောက်ဘက်မုခ်ကို...
◀ ၈၁-၂၀

လိပ်ပန်းကျားကုန်းခဲ လိပ်ပန်းကုန်းကို
ယှဉ်ဆွဲပြီး ဓာတ်ကျောက်စီ ကြားဆိုက်ရသတဲ့
ဂါထာ(၇)ဆီကံဆို ဇရုလောင်းပေးရင်...
◀ ၈၁-၁၄၁

သျှောင်အတွင်းမှ သူ၏သား တွေ့ရပြီး
တွေ့ရတဲ့ အလုံးဖြစ်၍
သောကဇာရင်း ပေါက်ခွဲရာ ပုံပါအတိုင်း...
◀ ၈၁-၈၇

ဝေဟင်ယံတွင် မှတ်တမ်းပြု ဇူးတွေ့ရသည့်

ရေတံခွန်တောင်ခြေ ဖြတ်သမဟာ

၏ အောင်ရုပ်တွေ မြေမဟီနန်းဆီသို့ (၁)

ခရီးသည် သုတေသီတစ်ဦး

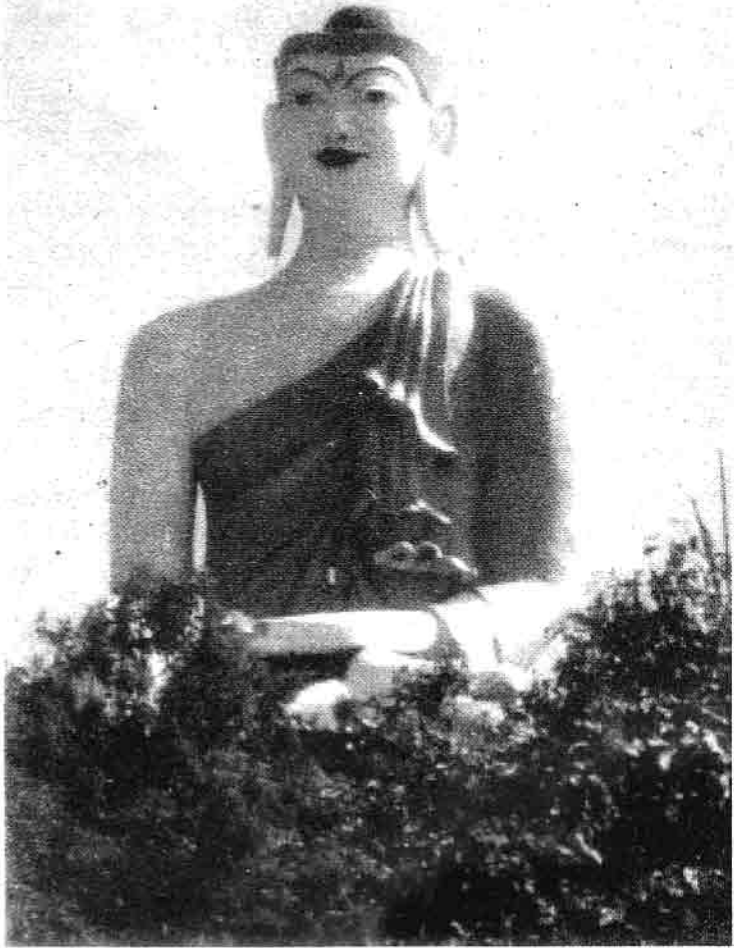
နိခါန်း

'အောင်ပြီ... အောင်ပြီ... အနိစ္စ... အနိစ္စ' ဟူ၍ ကိုယ်တော်တိုင် ရေးမှတ်ပြီး နောက် (၇)နာရီကြာ တရားရှုမှတ်ကာ ထိုင်လျက်ပင် ခန္ဓာဝန် ချတော်မူသော ရေတံခွန်တောင်တောရ ဆရာတော် အရှင်ဇောတိပါလထံမှ နည်းနိဿယ ခံယူဖူးသော ဆရာတော်တစ်ပါးက ဤသို့ မိန့်ကြားသည်။

ကျိုက်မရောမြို့ ခုနစ်ခွေတောင် လမ်းအနီး ခူးရင်းစမ်းတောရတွင် သီတင်းသုံးနေတော်မူသော မဟာ ဗောဓိ မြစ်မ်းတောင်ညိုဆရာတော် အရှင်ရာဟုလာက မိန့်တော်မူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

'မော်လမြိုင် တောင်ပိုင်းမဟာစည် ရိပ်သာနေတုန်းက ဆွမ်းကွမ်းပစ္စည်း လေးပါး အဆင်ပြေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နေ့စဉ်ရက်ဆက် ဆိုသလို အလှူ အတန်းတွေက ရှိနေတော့ လူစည် ကားတယ်။ လူသူကင်းဝေးတဲ့ နေရာ ကို တောထွက်ကျင့်ကြံဖို့ ဆရာတော် တာ သဘော မတူတာကြောင့် နံနက် ဝေလီဝေလင်း အရုဏ်မတက်ခင် သီ တင်းသုံးဖော်တစ်ပါးနဲ့ ဝိတ်တဆိတ် ထွက်လာကြတယ်။

ဆွမ်းခံစားပြီး တစ်နေကုန် လျှောက် ထိုက်ကြတာ ညမှောင်ရီပျိုးချိန် ဘင် ထိုင်ဘုရားအနားရောက်လို့ အိပ်စရာ နေရာ ရှာရတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ

◆ ဘေလျှော်တောင်ခြေ နေထိုင်ရာအောင်

လျှောက်နေတဲ့ ကတ္တရာလမ်းရှေ့ ဘွားခနဲ လူတစ်ယောက် ပေါ်လာ တယ်။

ဘုန်းကြီးတို့က အမှတ်ကိုယ်စီနဲ့

လျှောက်လာကြလို့ အဲဒီဒကာကြီး ဘယ်အချိန်၊ ဘယ်နေရာကနေ ရောက်လာတာ မသိကြဘူး။ ရှိခဲ့ဦးချ ပြီး သူက...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉

“အရှင်ဘုရားတို့ ဘယ်ကြွကြွမှာလဲ ဘုရား”

“အင်း ဒီအနီးအနားမှာ ဧရပ်ကလေး များ မရှိဘူးလား”

“ရှိပါတယ်၊ ရှေ့နားမှာ သုသာန် ဧရပ်ကလေးတစ်ဆောင်ရှိတယ်။ ဘာ လုပ်ဖို့လဲ”

“ကျိန်းမလို့ပါ”

“သုသာန်ဧရပ်မှာ ဘာမှမရှိဘူး။ တပည့်တော်ရဲ့ ဘကြီးကျောင်းမှာ လိုက်ကျိန်းပါဘုရား”

“ကျုပ်တို့က လူများများနဲ့ မနေချင် လို့ပါ”

“လူမများဘူး၊ ဘကြီးဘုန်းကြီး တစ်ပါးတည်းနေတာပါ”

အဲဒီဒကာကပဲ ဘင်လှိုင်ရွာထဲက လူ သုံး လေးယောက် ခေါ်ပြီး အိပ်ရာ၊ ခြင်ထောင်၊ ဖျာတွေ စီစဉ်ပေးပြီး ကျောင်းကို ခေါ်သွားတယ်။ ရွာနဲ့ နည်းနည်းတော့ လှမ်းတယ်။ ဆရာ တော်ကြီးကတော့ တံကျောင်းကလေး ထဲမှာ တံခါးပိတ်ပြီး တရားမှတ်နေလို့ မနက်ဆွမ်းစားချိန်မှ ဖူးရတယ်။

ဒကာတွေ ပြောစကားအရ တောရ ဆောက်တည်ပြီး လူတွေနဲ့ မရောဘူး။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးချိန်ကလွဲပြီး အပြင် မထွက်ဘဲ အခန်းပိတ်၊ တရားမှတ်နေ တယ်လို့ သိရတယ်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်ဆွမ်းဘုဉ်းပေး ပြီးတာနဲ့ အဲဒီ ဒကာက...

“အရှင်ဘုရားတို့ လာကြပါ။ ဒီ အချိန်ကလေးပဲ ဖူးခွင့် လျှောက်ခွင့် ရတယ်”

လို့ ပြောပြီးခေါ်သွားတယ်။ ဆရာ တော်ကြီး နေထိုင်ကျင့်ကြံမှုကို သဘောကျလို့ သီတင်းသုံးဖော်က...

“ဆရာတော်ကြီးထံ နည်းနာခံယူပြီး ကျင့်ကြံပါရစေ”

၁၀ နက္ခရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ လမ်းလူတ်မှ တောချမ်းတောင်မြင့်ဘုရားကျိန်းတော်

လို့ လျှောက်တယ်။ လက်ကာပြီး ငြင်းတော်မူပါတယ်။ ဘုန်းကြီးက တော့ ကိုယ့်အခက်အခဲကိုပဲ လျှောက် တယ်။

“ဆရာတော်ဘုရား အာနာပါနန္ဒမုတ်ရာမှာ တစ်ခါတလေ မှတ်သိစိတ် ပျောက်သွား တယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ”

ဆိုတော့ ဆရာတော်ကြီးက **ရင်ချိုင့် ကို လက်ညှိုးထိုးပြတယ်။** ပြီးတာနဲ့ ကျောင်းခန်းထဲ ဝင်သွားတော့တာပဲ။ ဘုန်းကြီးတို့လဲ ဘင်လှိုင်ဆရာတော် ကြီးကျောင်းမှာ တစ်ရက်ပဲနေပြီး တောရနေရာ အရှာထွက်ခဲ့ရာက ဒူးရင်းစမ်းရောက်ပြီး အခုအထိ မြနေ တာပါပဲ’

မြစိမ်းဆရာတော် တွေ့ခဲ့ရသူမှာ ကော့ခပုံရွာသား ဦးရောင်ဖြစ်၍ ရေတံခွန်တောင်တောရ ဆရာတော် ဦးဇော်တိပါလ၏ တူတော်စပ်သူဖြစ် သည်။ ကော့ခပုံရွာဦးတွင် ဘင်လှိုင် ဆံတော်ရှင်စေတီကြီး ကိန်းဝပ်တော် မူသဖြင့် မြစိမ်းဆရာတော်က ဘင်လှိုင် ရွာ၊ ဘင်လှိုင်ဆရာတော်ဟု မှတ်ယူခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘင်လှိုင်ရွာဟူ၍မရှိ ဘင်လှိုင်

ဆရာတော်ကြီး ဆိုသည်ကား ကော့ခပုံ ရွာအရှေ့ဘက် ရေတံခွန်တောင် တောရဆရာတော်ကြီး ဦးဇော်တိပါလ ကို ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဤသို့လျှင် ဆရာတော် အရှင် ဇော်တိပါလ၏ ကြည်ညိုဖွယ် သတင်း စကား ကြားသိခဲ့ရသဖြင့် ကော့ခပုံ ကျေးရွာ ရေတံခွန်တောင်ဆီသို့ အခွင့် သင့်သော ဝါကျွတ်ကာလ တစ်နေ့တွင် သွားရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ရေတံခွန်တောင်

မော်လမြိုင်-မုဒုံ ကားလမ်း၏အရှေ့ ဘက် ဝင်းစိန်တောရမြေ၏ တောင် ဘက်တွင် တောင်ထွတ်နှစ်လုံးကြား ရေတံခွန်သွင် စီးကျနေသော ရေတံခွန်တစ်ခု တည်ရှိသဖြင့် ရေတံခွန် တောင်ဟု ခေါ်တွင်ခြင်းဖြစ်သည်။ မော်လမြိုင်မှ လမ်းပြခိုင်းတိုင် (၁၄)မိုင် (၆)ဖာလုံအရောက်တွင် ရေတံခွန် တောင်သို့သွားသော မြေနီလမ်းကလေး မှတစ်ဆင့် သုံးမိုင်ခန့် သွားရသည်။ ရေတံခွန်ကျောင်းသို့ သွားရာတွင် ယခင်က လူသွားလမ်း ကွေ့ကွေ့

www.burmeseclassic.com

ကောက်ကောက်သာ ရှိခဲ့သည်။ ဆရာတော်၏ သီလ၊ သမာဓိ ဂုဏ်သတင်း ပျံ့နှံ့၍ လူများစွာ လာရောက် ဖူးမြော်ကြရာ ကား လမ်းဖောက်လုပ်ခွင့် တောင်းပူး သော်လည်း ဆရာတော်က...

‘လမ်းကောင်းရင် လူပိုရှုပ်မယ်။ ဒကာတွေမှာလဲ ဝန်လေးမယ်’

ဟူ၍ ငြင်းပယ်တော်မူခဲ့သည်။ ၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်လွန်ကာလတွင်မှ ထိုစဉ်ကမွန်ပြည်နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးအောင်ထွန်းက မြေနီကားလမ်းဖောက်လုပ်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

တောင်တက်တောင်ဆင်း သုံး မိုင်ခရီး မဆုံးမီ ကုန်းတက်တစ်ခု အလိုတွင် ‘အေးချမ်းအောင်မြင်’ ဘွဲ့မည်ကမ္ပည်းနှင့် လက်ယာဘက် တောင်ကုန်းထက်၌ နေပူခံ မတ်ရပ်တော် တစ်ဆူကို ဖူးမြင်ရသည်။ ရှေးမွန် တိုင်းရင်းသား ဗိသုကာလေ့အရ ဤကဲ့သို့ တန်ဆောင်းအမိုးမပါသော နေပူခံရုပ်ပွားတော်များ ပူဇော်တည်လုပ်လေ့ ရှိကြသည်။

အဝေးမှ ထင်ရှားစွာ ဖူးမြော်နိုင်ရေးကို ရည်ရွယ်သကဲ့သို့ ဂန္ဓကုဋ်တန်ဆောင်းအတွက် ကုန်ကျစရိတ်ကို ရုပ်ပွားမတော်ကြီးတွင် တိုးမြှင့်ပူဇော်နိုင်ရေးကိုလည်း ရည်ရွယ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခု မွန်ပြည်နယ်တွင်သာမက ရှေးအခါက မွန်တိုင်းရင်းသားများ အခြေစိုက် နေထိုင်ခဲ့ကြသော မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသများ၌လည်း နေပူခံရုပ်ပွားတော်များကို ဖူးမြင်နိုင်သည်။ ကြာခင်းမြို့ရှိ နေပူခံရုပ်ပွားတော်များမှာ တစ်ဆူချင်းသာမက နောက်ကျော

◀ မြေးတော်သူ ဆရာတော် ဦးဥဒါဒိ

ကပ် နှစ်ဆူတွဲ၊ လေးမျက်နှာ လေးဆူတွဲ စသဖြင့် များပြားထူးခြားစွာ ဖူးမြော်ခဲ့ရသည်။

ဝင်းစိန်တောရရှိ အလျား အတောင် (၄၀၀)၊ အလျား အတောင်(၆၀၀) ရှိသော လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်ကြီးနှစ်ဆူမှာလည်း နေပူခံရုပ်ပွားတော်ဖြစ်၍ အဝေး(မော်လမြိုင်-မုဒုံ) ကားလမ်းပေါ်မှပင် ထင်ရှားစွာ ဖူးတွေ့နိုင်သည်။

မွန်တိုင်းရင်းသား ဗိသုကာပညာရှင်များ ပုဂံသို့ ရောက်ရှိပြီးနောက် နေပူခံရုပ်ပွားတော်များ ပွင့်ထွန်းတော်မူရာ မနော်ဟရီရာဇာ (ခေါ်) မနုဟာမင်း၏ လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်ကြီး၊ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်ကြီးတို့မှာ ထင်ရှားပါသည်။

ထို နေပူခံရုပ်ပွားတော်များအား မနုဟာမင်း၏ မြစ်တော် နာဂသမန်းက ဂန္ဓကုဋ်တန်ဆောင်းတော် ဆောက်

လုပ်ပူဇော်ခဲ့ရာ နေရာအနေအထားအရ ကျဉ်းကျဉ်းကျပ်ကျပ် ဖူးမြော်ရလေသည်(မော်လမြိုင်ပန်းမြင်ကမ္ဘီ) ၏ ယဉ်ကျေးမှုအမွေ ပုဂံမြေမှစေတီ ပုထိုးများစာအုပ် စာမျက်နှာ (၁၁၁)၌လည်း ရှိပါ။)

တစ်ဘဝခန္ဓာ ချုပ်ငြိမ်းတော်မူပြီးသော ရေတံခွန်တောရ ဆရာတော် အရှင်ဇောတိပါလ၏ အောင်မြေနေရာအား လေ့လာပူဇော်မှု ခရီးအစတွင် လွတ်လပ်ထင်ရှားခြင်း နိမိတ်ဆောင် ဤနေပူခံရုပ်ပွားတော်အား ဖူးမြော်ရသဖြင့် အထူးဝမ်းမြောက်မိသည်။

တောရမြေသို့ ရောက်သောအခါ မုခ်ဦးကို ထည်ဝါစွာ ဆောက်လုပ်ထားခြင်းမရှိ၊ ကမ္ပည်းစာတန်းများ စိုက်ထူထားခြင်း

မရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ မြစ်မ်းတောင်ဆရာတော် မိန့်ကြားချက်အရ ရေတံခွန်နံဘေးတွင် မထင်မရှားဘဲ တဲကျောင်းကလေးတစ်လုံးသာ ရှိကြောင်း သိခဲ့ရသည်။

ဆရာတော်၏ ဂုဏ်သတင်း ပျံ့နှံ့၍ ဖူးမြော်ကြည်ညိုသူ များပြားလာသော်လည်း ထည်ဝါကြီးကျယ်သော ကျောင်းဆောင်ကို လက်မခံဘဲ တဲကျောင်းမှ ပျဉ်ထောင်ကျောင်းကလေးအဖြစ် ကုသိုလ်ပြုကြသည်ကိုမူ ခွင့်ပြုတော်မူလေသည်။

ဝိပိသာအတွင်း၌ ဆွမ်းချက်ရုံ၊ ဆွမ်းစားဆောင်နှင့် ဆောက်လက်စသုံးထပ်ကျောင်းကြီး တစ်ဆောင်တို့ကို မြင်တွေ့ရသည်။ ဆွမ်းစားကျောင်းတိုက်ကြီးမှာ ၁၃၆၃ ခုနှစ်တွင်မှ တည်ဆောက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ခုနှစ်မှတ်တမ်း တွေ့ရသည်။

ဆရာတော်ဦးဇောတိပါလ ခန္ဓာဝန်ချ

တော်မူသော ကျောင်းနေရာတွင် သုံးထပ်ကျောင်းကြီးကို တည်ဆောက် နေခြင်းဖြစ်ကာ မူလ ပျဉ်ထောင် ကျောင်းကို ဆွမ်းချက်ရုံအဖြစ် အသုံး ပြုထားကြောင်း သိရသည်။ ရေတံခွန် အနီးရှိ မူလကျောင်းကို ရွှေ့ပြောင်း ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ရေတံခွန်တွင် စီးကျနေသော ရေတံခွန်ကိုမူ မူလ အခြေအနေအတိုင်း တွေ့မြင်ရလေ သည်။

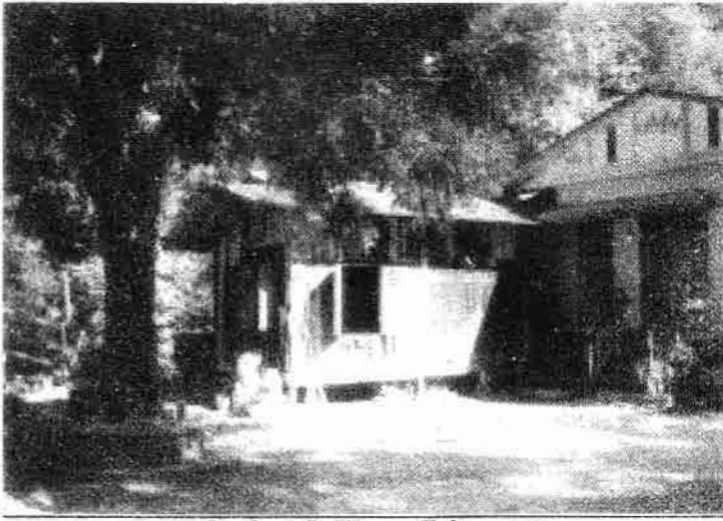
လက်ရှိ ရေတံခွန်ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်မှာ ဦးကဝိသာရဖြစ်ကာ ကထိန်ကိစ္စဖြင့် ခရီးထွက်ကြောင်း ကျောင်းစောင့် ကပ္ပိယမောင်နံက ပြော ပြသည်။

ဆရာတော် ဦးဇောတိပါလ ပျံလွန် တော်မူပြီးနောက် ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်၏ မွေးလဖြစ်သော တော်သလင်းလဆုတ် (၁)ရက်နေ့မှ စတင်ကာ (၁၀)ရက် ဝိပဿနာတရား စခန်းကို နှစ်စဉ်မပျက် ကျင်းပဖွင့်လှစ် ခဲ့ရာ ၁၃၇၄ ခုနှစ်တွင် (၂၃)ကြိမ်မြောက် ပြီးမြောက်ခဲ့ပြီဟု သိရသည်။

ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယအဖြစ် ကြီးမှူး ဦးဆောင်သူကား ကော့ခပုံကျေး ရွာ သာသနာဓဇပုဏ္ဏားရာမကျောင်း တိုက်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပုဏ္ဏလိဖြစ် သည်။

ထိုကျောင်းသည် ဆရာတော် ဦးဇောတိပါလ သီတင်းသုံးခဲ့သော ကျောင်းတစ်ကျောင်းဖြစ်ကာ ဦးပါလိ မှာ ဦးဇောတိပါလ၏မြေးတော် ဖြစ် လေသည်။

ရေတံခွန်တောရတွင် ခန်းနေ ဦးပညင်း၊ ကိုရင်များ မရှိဘဲ ဆရာတော် ဦးကဝိသာရ တစ်ပါးတည်းသာ သီတင်း သုံးတော်မူသည်။

◆ တွင်းချက်ဆောင်ကပြန် ရွှေ့ပြောင်းထားသော ရေတံခွန်တောင် မူလပျဉ်ထောင်ကျောင်း

ဆရာတော်ဗိမာန်

ကပ္ပိယမောင်နံက ဆရာတော် ဦးဇောတိပါလ စံကျောင်းဗိမာန်သို့ ဦးဆောင် လမ်းညွှန်ပေးကြသည်။ ဗိမာန်မှာ တောရအဝင်၊ ဆွမ်းစား ကျောင်း စင်္ကြံလမ်း၏ လက်ယာဘက် ကုန်းမြင့်ထက်၌ တည်ရှိသည်။ ဗိမာန် အတွင်း၌ မဟာရင်ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာ တော် အစဉ်အဆက်၌ ပန်းချီပုံတော် များနှင့် ဘွဲ့မည်များ တွဲလျက် ချိတ်ဆွဲ ထားသည်။

- ◆ ပထမဆရာတော် အရှင်ဗုဒ္ဓဝံသ
- ◆ ဒုတိယဆရာတော် အရှင်ဉာဏသီရိ
- ◆ တတိယဆရာတော် အရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တ
- ◆ စတုတ္ထဆရာတော် အရှင်နန္ဒဟင်္ဂါရိ
- ◆ ပဉ္စမဆရာတော် အရှင်မဟိန္ဒ
- ◆ ဆဋ္ဌမဆရာတော် အရှင်ဇောတိပါလ

(ရေတံခွန်တောရဆရာတော်)

တို့ဖြစ်ကြသည်။ ဆရာတော် အရှင် ဇောတိပါလ၏ ပုံတူပန်းချီကားချပ်ကို လည်း ယှဉ်တွဲ ချိတ်ဆွဲထားသည်။ ဗိမာန်၏ ခေါင်းရင်းဘက်တွင် အုတ်ပလ္လင်ထက် တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွား

တော်များ ပူဇော်ထားသည်။ ထို အုတ်ပလ္လင်သည်ပင် ဆရာတော် အရှင်ဇောတိပါလ၏ ရုပ်ကလာပ်တော် ဂူသွင်းပူဇော်ထားရာ အုတ်ဂူလည်း ဖြစ်သည်။

ဆရာတော် အရှင်သူမြတ်သည် သက်တော် (၁၀၀)ပြည့်ရန် သုံးလ အလို ၁၃၄၉ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆုတ် (၃)ရက် ည (၉)နာရီ (၂၀)မိနစ် အချိန်တွင် ကုလားထိုင်ပေါ် တရားရှု မှတ်နေရင်းမှ တစ်ဘဝခန္ဓာ ချုပ်ငြိမ်း တော်မူခဲ့သည်ဟု သိမှတ်ရသည်။

ကပ္ပိယက အုတ်ဂူခေါင်းရင်းအပေါ် ဘက်မှ အုတ်တစ်ချပ် လှုပ်ထားသော အပေါက်ကို ညွှန်ပြပေးသဖြင့် လက် နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် ကြည့်ရှုသောအခါ ဆရာတော်၏ ခြောက်သွေ့နေသော ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ဖူးမြင်ရသည်။

ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူသော အခါ ယခင် သီတင်းသုံးခဲ့ဖူးသော သာသနာဓဇပုဏ္ဏားရာမ ကျောင်းတိုက် သို့ ပင့်ဆောင်သွားကာ (၃)ရက် ထားရှိ ပူဇော်သည်။ မဟာရင်ဂိုဏ်းထုံးစံရ

သံဃာတစ်ပါး ပျံလွန်တော်မူလျှင် ရုပ်ကလာပ်တော်ကို (၇)ရက်ထက် ပိုလွန်၍ မထားရ။ မီးသင်္ဂြိုဟ်ရရှိ ရှိသဖြင့် လောင်တိုက်များ ပြင်ဆင်နေ စဉ် (၄၃)နှစ်တာ သီတင်းသုံးခဲ့ရာ ဝင်းရော်ဆိပ်ကြီးကျေးရွာမှ ဒါယကာ များက ရောက်ရှိလာကာ ဆရာတော် အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်က...

'သူ သေလွန်လျှင် ဖိမရှို၊ ပြုမပြု၊ နေမပျောက် လိုက်ကုယ် ထည့်ထားလိုက်ပါ' ဟု အမှာတော်ရှိကြောင်း ပြောပြ ကြသည်။

ရုပ်ကလာပ်တော်မှာ (၇)ရက်စေ့ သည့်တိုင် ပျော့ပျောင်းကွေးဆန့်၍ ရနေသဖြင့် ဒါယကာများကလည်း မီးသင်္ဂြိုဟ်ခြင်း မပြုရန် ကန့်ကွက်ကြ သည်။ ထို့ကြောင့် မဟာရင်ဂိုဏ်း နာယကဆရာတော်ကြီးများက အရှင် ဥပါလိအား လွှဲအပ်လျက် ဒါယကာများ ဆန္ဒအတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေလေ သည်။

သို့ဖြင့် ရေတံခွန်တောရအဝင် တောင်ကုန်းထက်တွင် ချက်ချင်း စံကျောင်းဗိမာန် ဆောက်လုပ်စေကာ မှန်ခေါင်းတလားဖြင့် ပြောင်းရွှေ့ ပူဇော်ထားကြသည်။

ဆရာတော်၏ ရုပ်ကလာပ်တော် အား ရေတံခွန်တောင်သို့ ဟင့်ဆောင် သောအခါ ရုပ်ကလာပ်တော်စံကျောင်း ပလ္လင်ရောက်ရှိသည့်တိုင် (၃)မိုင်ခန့် ဝေးကွာသော ကော့ခပုံရွာဦး သာသနာ ဝေပုလ္လာရာမကျောင်းဝင်း၌ ပရိသတ် ထက်ဝက်ကျော် ကျန်ရှိသည်အထိ ဖူးမြော်သူ များပြားကြောင်း သိရှိရ သည်။

ရုပ်ကလာပ်တော်မှာ (၄၅)ရက် အကြာအထိ ပျော့ပျောင်းနေသဖြင့် ဖူးမြော်သူများက ကွေး ဆန့်၊ ကိုင်

တွယ်ကြည်ညိုကြသဖြင့် အင်္ဂါရဝ ဖြစ်သည်တစ်ကြောင်း၊ ရုပ်ကလာပ် တော် အကြောင်းပြုကာ အလျှူငွေ ကောက်ခံသည် ဖြစ်မည်စိုး၍ တစ် ကြောင်းတို့ကြောင့် ဂူသွင်းထားသင့် ကြောင်း တိုက်တွန်းပြောဆိုသူ များလာ သဖြင့် တစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် ဂူသွင်း အလုပ်တိတ်ထားခဲ့ကြောင်း ဆရာတော် အရှင်ဥပါလိထံမှ နာကြားရသည်။

(၂၅)နှစ်ကြာပြီဖြစ်သော ရုပ် ကလာပ်တော်၏ လက်တော်များ ကျစ်လျစ်သွား၍ လက်သည်းများ ရှည် ထွက်နေသည်ကို ကြိုးစား၍ ကြည့်မှ မြင်ရသည်။ ဖွင့်ထားသော အပေါက်မှာ ကျဉ်းလှသည့်အပြင် သံတန်းများ ခုခံ ထားသောကြောင့် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း မပြုနိုင်ခဲ့ပါ။ မျက်နှာတော်ကို ဖူးရ သမျှအခြေအနေဖြင့် မှတ်တမ်းပြု ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ဆရာတော်၏ စံကျောင်းဗိမာန်မှ ပြန်လာပြီးနောက် ကပ္ပိယများအား နှုတ်ဆက်ကာ တောရအဝင် ရော်ဘာ ခြံများ၊ ကော့ခပုံရွာ သာသနာဝေပုလ္လာ ရာမကျောင်းတိုက်နှင့် မုဒုံမြို့တို့မှ သီမိလိုက်သူများနှင့် တွေ့ဆုံကာ ဆရာတော် အရှင်ဇောတိပါလ၏ ဖြစ်စဉ်တော်ကို လေ့လာပူဇော်ဖြစ်ခဲ့ သည်။

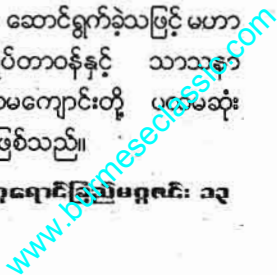
ဆရာတော်လောင်းလျှက် မွန်ပြည် နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်၊ ကော့ခပုံရွာနေ ဦးဆိုင့် + ဒေါ်ပိတို့မှ ၁၂၅၀ ပြည့်နှစ် တော်သလင်းလ(၇)ည၊ (၈)ရက် အရှုတ်မတက်မီ ကြက်ဦးတွန်းချိန် စက်လေးနာရီခန့်တွင် မွေးဖွား၍ ငယ်မည် မောင်လှဟု တွင်သည်။ ဝေါဟာရအားဖြင့် လဆန်း(၈)ရက်၊

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်တွင် မွေးဖွားသဖြင့် မောင်လှဟု အမည်ပေးခဲ့သော်လည်း မွန်တိုင်းရင်းသားရိုးရာ နက္ခတ်တွက် ကိန်းအရ အရုတ်မတက်မီကာလကို ယမန်နေ့တွင် ထည့်သွင်းသဖြင့် ဇာတာခွင်တွင် လဆန်း(၇)ရက်၊ အင်္ဂါ နေ့ဖွားဟု ဖော်ပြကာ သာသနာ့ဘောင် ဝင်ရောက်သောအခါ ရှင်ဇောတိပါလ ဘွဲ့မည်တွင်ကြောင်း သိရသည်။

မောင်လှ အသက် ဆယ်နှစ်အရွယ် တွင် "ကွေ့ရက်" ကျောင်းဆရာတော် ထံ ပညာ စတင်သင်ယူကာ (၂)နှစ် အကြာတွင် စမ်းကျောင်းဆရာတော် ထံ၌ ဆက်လက်၍ ပညာသင်ယူသည်။ အသက် (၁၅)နှစ်အရွယ်တွင် ဆရာ တော် ဦးသုဝဏ္ဏ(စမ်းကျောင်းဆရာ တော်)ထံ ရှင်သာမဏေဝတ်ရာ ရှင်ဇောတိပါလ ဘွဲ့မည်တွင်သည်။

စမ်းကျောင်းမှာ နောက်တွင် အခြေ အနေတစ်ရပ်ကြောင့် ပျက်စီးကာ ဘင်လှိုင်ဆံတော်ရှင် စေတီကြီးအနီး တွင် သာသနာဝေပုလ္လာရာမကျောင်း တိုက် ထူထောင်ရာ ရှင်ဇောတိပါလ လည်း လိုက်ပါလာခဲ့သည်။

ထိုကျောင်းတွင် ဆရာတော် ဦးသုဝဏ္ဏသည် မွန်တိုင်းရင်းသား ဘာသာ ဓမ္မစကြာကျမ်းအပါအဝင် ကျမ်းစာများစွာ ပြုစုခဲ့သည်။ ဦးသုဝဏ္ဏသည် မဟာရင်ဂိုဏ်း ပထမ ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် အရှင်ဗုဒ္ဓဝံသ မဟာထေရ် ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ပြောင်းကြွ သီတင်းသုံးရာ ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် ၏ ကတိုးရွာ မဟာရင်ကျောင်းသို့ ကြွရောက်ကာ ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် တာဝန်များ ဆောင်ရွက်ခဲ့သဖြင့် မဟာ ရင်ဂိုဏ်းချုပ်တာဝန်နှင့် သာသနာ ဝေပုလ္လာရာမကျောင်းတို့ ပထမဆုံး ဆက်စပ်မှုဖြစ်သည်။

ဤကျောင်းတွင် ပညာသင်ယူခဲ့သော အရှင်ဇောတိပါလ ဆဋ္ဌမမြောက် မဟာရင်ဂိုဏ်းချုပ်တာဝန် ယူရခြင်း၏ ရှေ့ပြေးဆက်စပ်မှု ဖြစ်ပေသည်။

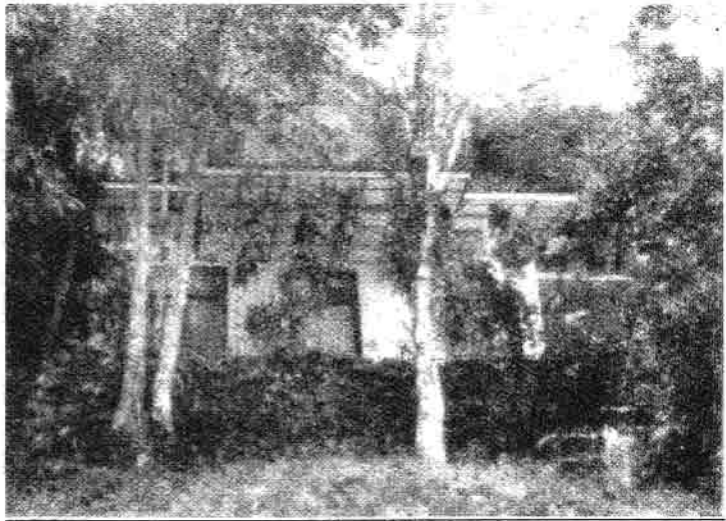
ရှင်ဇောတိပါလသည် ၁၂၆၉ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၇)ရက်နေ့တွင် (ဒုတိယ မဟာရင်ဂိုဏ်းချုပ်) ကွယ်တော့ ကျောင်းဟောင်း ဆရာတော် အရှင် ဉာဏသီရိကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ထိုကျောင်း ခဏ္ဍာသိမ်တွင် မြင့်မြတ်သော ရဟန်း အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသည်။

ရဟန်းဘဝဖြင့် ဝေပုလ္လာရာမ ကျောင်းတွင် တစ်ဝါဆိုပြီးနောက် ဘီလူးကျွန်း၊ ရွာလွတ်ကျေးရွာ "နိဂြောဓာရုံ" (ညောင်ပင်)ကျောင်း ဆရာတော် အရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တထံသို့ သွားရောက်ကာ ပညာသင်ယူသည်။ **(ထိုဆရာတော်သည်လည်း နောင်တွင် တတိယမြောက် မဟာရင်ဂိုဏ်းချုပ် ဆရာတော် ဖြစ်လာသည်။)**

(၄)နှစ်အကြာတွင် "တော်ကနာ" နှင့် "ကွမ်ရိက်" ရွာအကြားရှိ ပဗ္ဗတမင်္ဂလာရုံကျောင်းမှ ထိုင်းမဟာကြံ ဆရာတော်ထံ ခိုလှုံကာ နှစ်,နှစ်ခန့် စာဝါသင်ယူသည်။

နှစ်,နှစ်ကြာသော် မဟာကြံဆရာတော် ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ပြန်ကြွသွားသဖြင့် ဦးဇောတိပါလသည် ပဗ္ဗတမင်္ဂလာရုံ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်အဖြစ် တာဝန်ယူကာ ဝန်းကျင်ရွာများမှ ဒါယကာတို့အား တရားဟောကြား၍ သီတင်းသုံးသည်။ (၅)နှစ်မျှ အကြာတွင် ကျောင်းထိုင်ကျောင်းစောင့် တာဝန်မှ ရုန်းထွက်လိုသဖြင့် မဟာကြံဆရာတော်ထံကြွကာ ပညာ ဆက်လက် သင်ယူလိုသည်ဟု အကြောင်းပြလျက် ကျောင်းနေသံဃာများ ဒါယကာများ

၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂင်း

▲ တောင်ကြီး လှမ်းမြင်ရသော ဆရာတော်မိဖာန်

ထံ ကျောင်းကို အပ်နှံပြီးနောက် ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်မြို့သို့ ကြွတော်မူသည်။

"ဝပ်ခွတ်" ကျောင်း ဆရာတော် "မဟာအိန်" ထံတွင် ပါဠိ၊ မွန်၊ ထိုင်းစာပေများ သင်ယူလျက် ပဋိပတ်ဆိုင်ရာ နည်းနာများကိုလည်း လက်တွေ့ သင်ယူကျင့်ကြံခဲ့သည်။

ထိုင်းနိုင်ငံတွင် လောကီ၊ လောကုတ္တရာ၊ ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်ဆိုင်ရာ ဗဟုသုတအဖြာဖြာကို နှစ်,နှစ်ကြာမျှ သင်ယူတတ်မြောက်ပြီးနောက် ရဟန်းဝါ (၁၃)ဝါအရတွင် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်လည် ကြွရောက်လာသည်။

ကရင်ပြည်နယ်၊ ကြာအင်းဆိပ်ကြီးမြို့နယ်၊ ဝင်းရော်ဆိပ်ကြီးကျေးရွာအနီးရှိ မိပရံတောင်၊ ဖားပြတောင်၊ တောင်ဒီတောင်များ၏ လိုဏ်ဂူများအတွင်း တောရဆောက်တည် ကျင့်ကြံတော်မူသည်။

ဒေသခံ မွန်၊ ကရင်တိုင်းရင်းသားတို့ အလွန် ကြည်ညိုလေးစားကြသည် ဖြစ်၍ ဆွမ်းခံရွာဖြစ်သော ဝင်းရော်

ဆိပ်ကြီးကျေးရွာ အနောက်ဘက် အလံငါးရာ ကွာဝေးသည့် တောအုပ်အတွင်း တောရကျောင်း ဆောက်လှူကြသည်။

ဆရာတော်သည် ထိုတောရကျောင်းတွင် မိမိ၏ ရဟန်းကိစ္စလည်း မပျက်စေရဘဲ ဝန်းကျင်ကျေးရွာများမှ ဒကာ၊ ဒကာမတို့အား တရားဓမ္မဖြင့် သွန်သင်ဆုံးမ ဟောပြောတော်မူခဲ့သည်။

သက်တော် အနည်းငယ်ကြီးရင့်လာသောအခါ ဝါတွင်းနှင့် ဆောင်းကာလများတွင်သာ ဝင်းရော်ဆိပ်ကြီးတောရကျောင်း၌ သီတင်းသုံး၍ နွေဦးအစတပေါင်းလသို့ ရောက်သောအခါ မုခ်မြို့နယ်၊ ကော့ခပုံ ရေတံခွန်တောင်ပေါ် တောရကျောင်းသို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံးသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ခရီးသည်သုတေသီတစ်ဦး

သစ်ခေါင်းတွင်းမှ

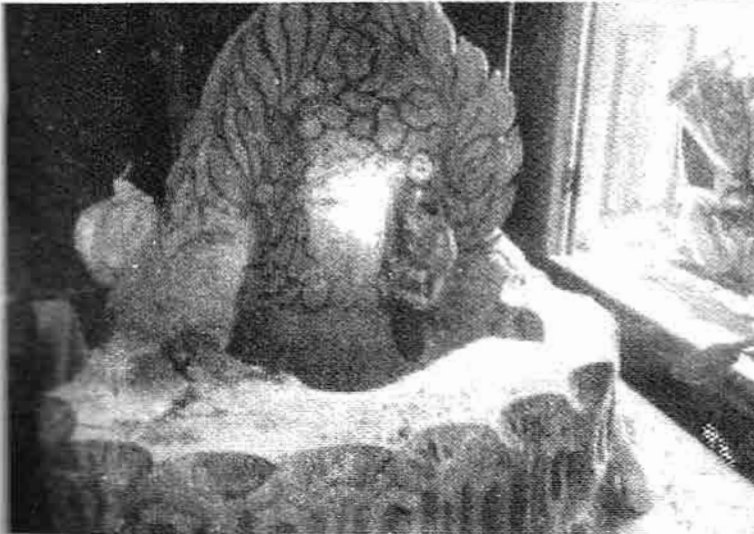
ရဟန္တာရုပ်တုတော်

မောင်စောနာ

◆ သစ်ခေါင်းတွင်းမှ ရရှိသော ရဟန္တာရုပ်တုတော်

◆ ရဟန္တာရုပ်တုနှင့် သစ်ခေါင်းတွင်းပျက် ထောင့်

ကျွန်ုပ်သည် အထက်ချင်းတွင်းဒေသ၊ ဟုမ္မလင်းမြို့နယ်၊ တုံဟဲကျေးရွာသို့ ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ဝါသနာအတိုင်း ဒေသအတွင်း ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ဖြစ်ရပ်များကို စုံစမ်းမေးမြန်းရာတွင် မိတ်ဆွေ ဦးအောင်ဦးထံမှ သစ်ခေါင်းတွင်းကြီး၏ သစ်ခေါင်းတွင်းမှ တွေ့ရှိထားသော ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာရုပ်တုတော်ရှိကြောင်း သိရပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ရဟန္တာရုပ်တုတော်ကိန်းဝပ်ရာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ သွားပါသည်။ ထိုနေ့သည် ဥပသီနေ့ဖြစ်၍ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးနန္ဒမာလာနှင့် ရုပ်တုတော်ကို တွေ့

ရှိသူ တောင်သူ ဦးကျော်ဟန်တို့အား အဆင်သင့် တွေ့ရသဖြင့် မေးမြန်းခဲ့ပြီး ဦးကျော်ဟန်၏ ပြန်လည်ပြောပြခဲ့ သည့်အတိုင်း တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ကျုပ်က တုံဟဲရွာဇာတိပါ။ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် တောင်ယာသစ်ခုတ် ပြီး စပါးနဲ့ ရာသီပင်တွေ စိုက်ပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော် ကျုပ်အသက် (၄၀)လောက်ကပေါ့။ ပြာသိုလထဲ တစ်နေ့မှာ ခုတ်လက်စ တောင်ယာဆီ ထွက်ခဲ့တယ်။

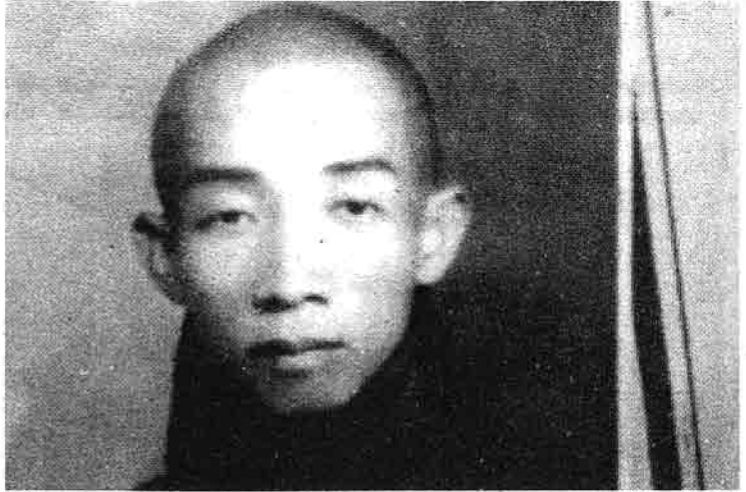
တောင်ယာက ရွာရဲ့ စနေထောင့် နာရီဝက်ခရီးလောက် ဝေးတယ်။ အဲဒီညနေက တောင်ယာအစပ်မှာ ရှိတဲ့ သစ်ဆိမ့်ပင်ကြီးကို ခုတ်လှဲ တယ်။ အပင်ကြီးက လုံးပတ် လူ တစ်ဖက်ကျော် ရှိတယ်။ အရှေ့ဘက် ကို ကိုင်းနေတယ်။

ကျုပ်ကလဲ လဲကျလွယ်အောင်ဆို ပြီး အရှေ့ဘက် မြေကြီးနဲ့ နှစ်တောင် ကွာကျော်က ပုဆိန်နဲ့ ခုတ်တယ်။ နားလိုက်ခုတ်လိုက်နဲ့ နှစ်နာရီကျော် ခုတ်ပြီး လဲကျလောက်တဲ့ အခြေ ရောက်တော့ အနောက်ဘက်က သစ်ကြောကို ခုတ်ဖြတ်လိုက်တယ်။

အရှေ့ဘက်ကို ကိုင်းနေတော့ အရှေ့ဘက်ကိုပဲ လဲကျမယ်လို့ တွက် ထားတာ၊ မဟုတ်ဘူးဗျ။ ပြောင်းခနဲ အသံကြီးမြည်ပြီး အနောက်ဘက်ကို ပြန်လန် လဲကျလာတယ်။ ကျုပ်လဲ အံ့ဩထိတ်လန့်ပြီး လွတ်အောင် ထွက်ပြေးရတယ်။

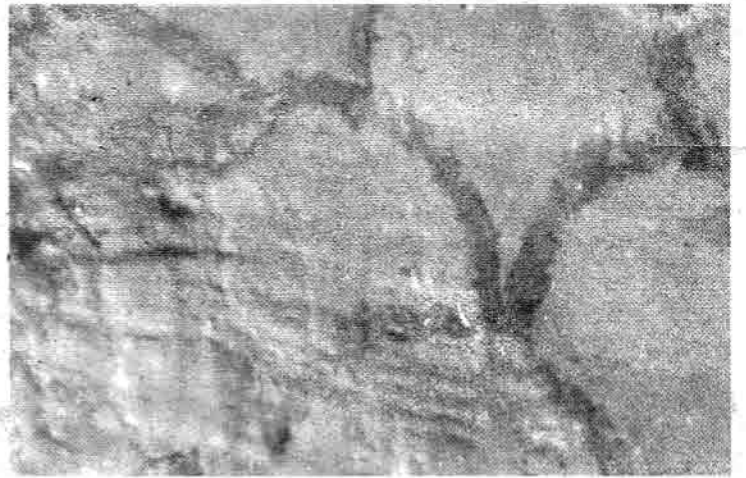
သစ်ပင်လဲသံကြီးက ဝုန်းဝုန်းဝေါဝေါ နဲ့ တစ်တောလုံး ဟည်းသွားတာပဲ။ လဲကျပြီး ခဏကြာတော့ ကျုပ် သစ်ပင် ဆီ ပြန်သွားကြည့်တယ်။ ခုတ်ရာ အောက် အရင်းပိုင်းက သစ်ခေါင်း

၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပမ္မဇင်

ဆရာတော်ကြီး ဘန္တု ဟောင်း
(သက်တော် (၂၉)နှစ်ကျော်)ပုံတော်

သစ်ခေါင်းတွင် တွေ့ရသော စာ
(သုံးဟုတ်) အင်းပုံများ

ဖြစ်နေပြီး သစ်ခေါင်းထဲမှာ သပိတ် ပိုက်ထားတဲ့ ရဟန္တာပုံကို တွေ့လိုက် ရတယ်။

ကျုပ်လဲ ကြောက်ပြီး အိမ်ပြန်ပြေး ခဲ့တယ်။ အဲဒီအကြောင်း ဘယ်သူ့ကို မှ မပြောဘူး။ တောင်ယာဆီလဲ မသွား ဘူး။ သုံးလေးရက်ကြာတော့ တော ထဲသွားတဲ့ ရွာသားတွေက ကျုပ် တောင်ယာကို ဖြတ်သွားရင်း သစ် ခေါင်းထဲက ရဟန္တာရုပ်တုကို တွေ့

သွားကြပြီး တစ်ဆင့်စကားနဲ့ ဆရာ တော်ကြီး ဦးပညာဝံသနား ပေါက်သွား ရော။ ဆရာတော်ကြီးက ကျုပ်ကို ခေါ်မေးတယ်။ ကျုပ်ကလဲ တွေ့ပုံ တွေ့နည်း လျှောက်တင်လိုက်တယ်။ အဲဒီနောက် ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဩဝါဒနဲ့ ရဟန္တာရုပ်တုတော်ကို တွေ့ တဲ့နေရာမှာ ရာမေတ်ကာ၊ အုန်း၊ ငှက်ပျောပွဲတွေနဲ့ (၇)ရက် ပူဇော်ရ တယ်။ နောက် ရုပ်တုတော်နဲ့ ဆက်

စာမျက်နှာ (၁၀၃) သို့

ရမည်းသင်းမြို့၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင် ဓာတ်ကြီးကို အောင်မင်းခေါင်စေတီတော်၊ ပုပ္ဖိုးတော် အောင်မင်းခေါင် ဘိုးတော်သည် ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ ဝိဇ္ဇာဆရာကြီးတို့၏ တောင်းပန် လျှောက်ထားချက်အရ ပထမဘိုးတော်အောင်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ် ဝင်တော်မူပြီးလျှင် နိုင်ငံတော်ဓာတ်တို့ကို ဖွင့်နှိုးတော်မူလာရာ ၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဝါဆိုလတွင် မြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်း အောင်မင်းခေါင်ခွဲအတွက် ရန်ကုန်မြို့ ပထမ သာသနာပြုအဖွဲ့ဝင် ဆရာကြီး တို့အား အမိန့်အာဏာပေး၍ ကိုယ်စားထားတော်မူပြီးလျှင် လုပ်ငန်းစဉ်အရပ်ရပ်တို့ကို ဆောင်ရွက်တော်မူလေသည်။

ဘိုးတော်ဘုရား၏ အမိန့်တော်ပေးချက်ကို ဦးထိပ်ရွက်ပန်ဆင်ကြပြီးလျှင် ပထမ သာသနာပြုအဖွဲ့ကြီးမှ ပထမ ဂိုဏ်းတော်ဝင် ပါရမီရှင်တို့အား အောင်မင်းခေါင် လှေကြွကြီးတွင် ပါဝင်နိုင်ကြစေရန်၊ ဓာတ်ကြီးကိုဝင်စေတီတော်ကို တည်ဆောက်ရန် ဆင့်ဆိုတော်မူလေသည်။

ပထမ သာသနာပြုအဖွဲ့ကြီး၏ ဆင့်ဆိုချက်ကို ဦးဖြင့်ခံယူပြီးလျှင် ရမည်းသင်းမြို့၊ ပထမသာသနာပြု ဦးစိုးရသည် ပုပ္ဖိုးတော် ဘိုးတော်ထံသို့ ကိုယ်တိုင်သွားရောက်၍ ကန်တော့ပြီးလျှင် ပထမအဖွဲ့ဝင်များအတွက် ဓာတ်ကြီးကိုဝင်စေတီတစ်ဆူ တည်ရန် ချီးမြှောက်ရန် အသနားခံတောင်းလေသည်။

ဘိုးတော်သည် နိုင်ငံတော်ဓာတ်နှင့် တကွ သာသနာတော်ဓာတ်တို့ကို ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ဖြင့် ဝေပန်တော်မူပြီးလျှင် ဗောဓိမဏ္ဍိုင် ဓာတ်ကြီးကိုဝင်စေတီတော် တည်ရန် ဓာတ်ပထမတော်ကို

ဗောဓိမဏ္ဍိုင် ဓာတ်ကြီးကို

ကျော်ဇွန်
(ညောင်ရမ်း-ရုံပိုင်ကြီး)
မြန်မာ့မီးရထား

ချီးမြှောက်တော်မူလေသည်။ ၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း (၁၀)ရက်နေ့ နံနက်(၉း၀၀)အချိန်တွင် နဝင်းပန္နက် အစုံရိုက်တော်မူပြီးလျှင် ဗောဓိမဏ္ဍိုင် ဓာတ် ပထမကို ချစိုက်တော်မူလေ

သည်။ ဤသို့အားဖြင့် ရမည်းသင်းမြို့ အောင်မြေဓာတ်၌ ဗောဓိမဏ္ဍိုင် ဓာတ်ပထမကို တည်စိုက်ရခြင်း၏ သဘာဝကို ပါရမီရှင်များ သိကြစေရန်

ပထမ သာသနာပြုဆရာကြီးများ၏ ခွင့်ပြုချက်အရ သိသာရုံ ဖော်ပြပေးပစ်ပါသည်။

ရမည်းသင်း အောင်မြေဓာတ်သည် ပထမအတတ်ဖြင့် ထွက်ရပ်လမ်းသို့ ကြွမြန်းတော်မူသော ပထမဆရာကြီး ဘိုးတော်အောင်၏ မဟိဒ္ဓိဓာတ်သည် စိုက်ရာအောင်မြေ ဗောဓိအနက္ခိရတနာ အမြဲတေဓာတ်တို့ ကိန်းဝပ်ရာ နေရာဌာနကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

ထိုအောင်မြေ၌ ထွက်ရပ်လမ်းသို့ ကြွမြန်းတော်မူကြကုန်သော ပထမဓာတ်ဝိဇ္ဇာကြီးများကိုယ်တိုင် မဟိဒ္ဓိအောင်မြေဓာတ်ကို ဖွင့်နှိုးတော်မူကြသဖြင့် ပထမဂိုဏ်းဆိုင်ရာ ပညာစခန်းဓာတ်စခန်းတို့၏ မဏ္ဍိုင်တစ်ခုဖြစ်ပေသည်။

အောင်မင်းခေါင်ဘိုးတော်သည် ထိုပထမအောင်မြေဓာတ်၌ ဗောဓိမဏ္ဍိုင် ဟူသောဓာတ်ကို ချစ်ခင်တော်မူခြင်းမှာ ထွက်ရပ်လမ်းသို့ ပို့ဆောင်နိုင်သော

ပထမပညာ အရပ်ရပ်တို့တွင် ရမည်းသင်း အောင်မြေဓာတ်သည်လည်း ဓာတ်မကြီးအနေဖြင့် တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်သောကြောင့် ပါရမီရှင်များ သိသာကြစေရန် ဖော်ပြခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ယခုလာမည့် သာသနာပွဲတွင် ပါရမီရှင်အပေါင်းတို့သည် အောင်မင်းခေါင်ဘိုးတော်၏ ဓာတ်ရတနာကြီးကို အမှီပြု၍ မိမိတို့၏ ပါရမီစခန်း၊ ဓာတ်စခန်းတို့ဖြင့် လိုက်ပါနိုင်ရမည် ဖြစ်သောကြောင့် ပထမ သာသနာပြုအဖွဲ့ကြီးသည် မိမိတို့၏ ပထမပညာဖြင့် လိုက်ပါနိုင်စေရန် ဓာတ်ရတနာကို မြေစိုက်သောလုပ်ငန်းစဉ်တွင် ဤရမည်းသင်း အောင်မြေဓာတ်သည် ပွဲဦးထွက် သာသနာအရသာကို ဆွတ်ခူးမည့်အောင်မြေဓာတ်ကြီး ဖြစ်ပေသည်။

ထိုမှတစ်ပါး ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ဓာတ်ကြီးကို ဝေဖန်လျှင် အောက်ပါအတိုင်း ဝေဖန်နိုင်လေသည်။

၁။ မုခ်ပေါက် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူတို့၌ ထွက်ရပ်ပေါက် မဟိဒ္ဓိဓာတ်ကို

ဖွင့်ထားတော်မူသည်။
၂။ စေတီတော်၏ စတုတ္ထအာလိန်မုခ်ပေါက်လေးဖက်တွင် သာသနာပြု ဗုဒ္ဓရာဇာဓာတ်ကို ဖွင့်ထားတော်မူလေသည်။

၃။ ဉာဏ်တော်အမြင့်နှင့် စေတီလုံးပတ်၊စောက် ဓာတ်တို့သည် အောင်မင်းခေါင်၏ နိုင်ငံတော် မဟိဒ္ဓိဓာတ်ကို ဖွင့်ထားလေသည်။

ဤသို့အားဖြင့် သဘာဝ (၃)ချက်အားဖြင့် ပြည့်စုံသော ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ဓာတ်ကြီးကို စေတီ ဖြစ်သောကြောင့် သာသနာပြုလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ထွက်ရပ်လမ်းသို့ ထွက်လှမ်းလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤမဟိဒ္ဓိဓာတ် သဘာဝ(၃)ချက်နှင့် ပြည့်စုံသော စေတီတော်၏ ဓာတ်တော်ကို မိမိတို့ နှလုံးအိမ်၌ ကိန်းဝပ်အောင် သမထဝိပဿနာတရားတို့ဖြင့် ပွားများဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်ရပေ၏။

ထွက်ရပ်ပေါက်ပညာ ဆိုသည်မှာ တောတောင်စခန်းသို့ ထွက်၍ အားထုတ်ရသော်လည်း ဝိဇ္ဇာဆရာကြီးများ ချီးမြှောက်မှသာလျှင် ရနိုင်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

◆ လေးရွာရှင် ထော်ထော်

သလင်းဝင်း
(ကြေး/မြေ)
ဝက်လက်

လေးရွာရှင် ရဟန္တာ

အရှင်စနေပဟာထော်

ဆရာတော်အရှင်စနေကို စစ်တိုင်း တိုင်းဒေသကြီး၊ ဝက်လက်မြို့နယ်၊ သစ်ဆိမ့်ကြီးကျေးရွာအုပ်စု ကျွဲကြီး ကျေးရွာ ဖခမည်းတော် ဦးပြား၊ မယ်တော်ဒေါ်မယ်ကတူးတို့မှ မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၁၉၃ ခုနှစ်ခန့်တွင် မီးရှူး သန့်စင် ဖွားမြင်တော်မူခဲ့သည်။

မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး လက်ထက် ဣန္ဒဝေဂါယနာတင်ခေတ်တွင် ထင်ရှား တော်မူခဲ့သော ရှမ်းကလေးကျွန်း ဆရာတော် အရှင်နန္ဒ၏ တပည့်ရင်း ဖြစ်တော်မူသည်။

ဆရာတော်သည် သစ်ဆိမ့်ကြီး ကျေးရွာ ရွှေပိန်းကြီး(ဒေါ်) ပွတ်စေတီ ဆရာတော်၏ စောင်းတန်းအဆင်း

ကမ္ဘာ့ကျောင်းငယ်လေး၌သာ အမြဲ သီတင်းသုံးတော်မူသည်။

သစ်ဆိမ့်ကြီးကျေးရွာ၊ ကျွဲကြီးကျေးရွာ၊ လှေပို့ဆိပ်ကျေးရွာ၊ ရွာသစ်ကျေးရွာ ထိုလေးရွာမှ အိယကာ၊ အိယကာမတို့ ကိုးကွယ်ကြသောကြောင့် လေးရွာရှင် ဆရာတော်ဟု ထင်ရှား ကျော်စောခဲ့ သည်။

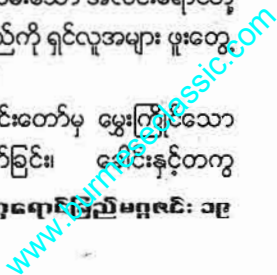
ဆရာတော်သည် ၁၂၅၆ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် (၁၂) ရက်၊ သောကြာနေ့ နံနက်(၈)နာရီ အချိန် သက်တော်(၆၃)နှစ်တွင် ကမ္ဘာ့ကျောင်းငယ်လေးပေါ်၌ ရက် တရက် ဖြစ်ပေါ်လာသောရောဂါဖြင့် ခန္ဓာဝန် စွန့်တော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော် ပုံလွန်တော်မူသောအခါ

“ရဟန္တာအရှင်စနေပထေရ် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေ ြဉ်”ဟု တစ်ခဲနက် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် အသံတို့ တစ်တောတစ်တောင်လုံး ဆူညံ သွားသည် ဆို၏။ ကောင်းကင်ယံမှ နတ် ဒေဝီများ လာရောက် ပူဇော်ကြသည်ကို ရှင်လူအများ တွေ့ကြရသည်ဆို၏။

ဆရာတော်၏ အလောင်းတော်ကို (၁)နှစ်နှင့် (၂)လကြာမျှ မီးမသင်္ဂြိုဟ် သေးဘဲထားရှိရာ ညစဉ်ညတိုင်း အလောင်းတော်မှ ဖြူနီညိုပြာ အဝါ အစိမ်း ခပ်သိမ်းသော အလင်းရောင်တို့ ကွန်မြူးသည်ကို ရှင်လူအများ ဖူးတွေ့ ကြရသည်။

အလောင်းတော်မှ မွေးကြွနိုင်သော ရန်များထွက်ခြင်း၊ ဒေါင်းနှင့်တကွ

◆ ကျောက်သလင်းခေါင်း ထည့်သွင်း ပုဇွန်သည့် စေတီမြောက်ဘက်ပုဂံ
လေးရွာရှင် ရဟန္တာ ရှင်ဝန ကျောက်စာ ◆

အလောင်းတော်ကို မ၊ချီရာ၌ ထူးထူး
ခြားခြား ပေါ့ပါးနေခြင်း၊ ဆရာတော်
သုံးစွဲသော ပရိက္ခရာ စသည်တို့ကို
ရေစိမ်သောက်လျှင် ဖြစ်စေ လိမ်းလျှင်
ဖြစ်စေ ရောဂါပျောက်ခြင်း စသော
ထူးခြားမှုများကိုလည်း ဖူးတွေ့ကြရ
သည်။

အလောင်းတော်ကို ကျောက်
သလင်းခေါင်း၌ သွင်းထား ပူဇော်၍
၁၂၅၇ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း(၁၂)ရက်၊
အင်္ဂါနေ့ မွန်းတည့်ချိန်တွင် ကျောက်
သလင်းခေါင်းမှ ထုတ်၍ မီးသဂြိုဟ်
သည်။ ထိုအခါ ပဲနောက်စေ့ပမာဏ
ရှိသော ဓာတ်တော်များ ကျတော်မူ

သည်။
ထိုဓာတ်တော်များကို ကျောက်
သလင်းခေါင်း၌ ထည့်၍ ထိုမီးသဂြိုဟ်
ရာအရပ်၌ပင် ၁၂၅၈ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်
လပြည့်ကျော်(၁၂)ရက်နေ့တွင် ဉာဏ်
တော်(၃၅)ပေရှိ စေတီတော်ကို တည်
ထားပြီး စေတီတော်မြောက်ဘက်
လိုဏ်အတွင်း၌ ထိုကျောက်ခေါင်း
တော်ကြီးကို ထည့်သွင်း ပူဇော်ထား
ကြသည်။

ထိုမှတစ်ပါး ပုလဲအဆင်းရှိသော
ဘုရားရှင်၏ သီရိဓာတ်တော်အဆူရေ
ငါးဆယ်နှင့် ရဟန္တာဓာတ်တော်
တစ်ပြည်သားတို့ကို လည်ကောင်း၊

ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များကို လည်း
ကောင်း၊ ပစ္စယာအဆင့်ဆင့်၌ ဌာပနာ
သွင်း ပူဇော်ခဲ့လေသည်။ ထိုစေတီကို
လေးရွာရှင်စေတီဟု အမည်တွင်
ကာ အထင်အရှား တည်ရှိနေသေး
သည်။

**[ရဟန္တာ အရှင်ဝနမထေရ်၏
ကျောက်စာကို လေးရွာရှင်စေတီ
အနီး ပါဠိ-မြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့်
ကျောက်စာရေးသားခဲ့သည်။]**

/// သဏ္ဍိတဝင်း(ကြေး/မြေ) ဝက်လက် ///

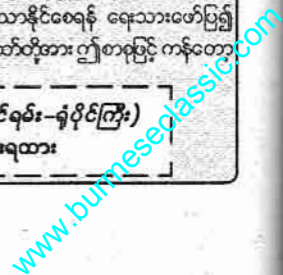
စာမျက်နှာ (၁၈) အဆက်

သို့မဟုတ်က လပိုင်းဓာတ် လပိုင်းပညာကို ရရှိရုံသာ အကျိုးခံစားရချေသည်။
ယခုအခါ အောင်မင်းခေါင်းဘိုးတော်သည် ပုဗ္ဗိုးတောင်ကလပ်မှ သီတင်း
သုံးတော်မူ၍ ပါရမီရင်တို့အား မဟိဒ္ဓိထွက်ရပ်ပေါက်ပညာကို ချီးမြှောက်
တော်မူလျက် ဓာတ်ကြီးကို စေတီတော်ကို တည်စိုက်နေလေပြီ။
ထိုစေတီတော်တို့ရှိသော မဟိဒ္ဓိဓာတ်တို့ကို ပညာစခန်းဖြင့် လေ့နပ်နိုင်ကြ
၍ မိမိတို့၏ စက္ခု သောတာ ပာနာ ဇော ကာယ မနော ဒွါယ ဟူသော (၆)
ပါးသော ဒွါရတို့ကို ကိန်းဝပ်တည်နေအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါလျှင်
တောတောင်စခန်းသို့ မကြွလှမ်းဘဲနှင့် ဤစေတီတော်ကို အမှီပြု၍ ထွက်
ပြေးနိုင်ပါကြောင်း ဝိဇ္ဇာလမ်းသဘောကို သိသာရုံအကျဉ်းမျှ ဖော်ပြရပေသည်။
မှတ်ချက်
ဖခင် မနောမဟိဒ္ဓိဆရာကြီး ဦးကျော်ခင် ရှမ်းပိုင်းရပ် ရမည်းသင်းမြို့
သည် (၁၂-၃-၁၉၇၅)နေ့တွင် ပထမသားသနားဖြူ ဦးစိုးရ၏ သားဖြစ်သူ

ဦးလုံထော်၊ ပုဂံတပ်ရပ် ရမည်းသင်းထံမှ ရရှိသော ၁၃၁၁ ခုနှစ်၊ သီတင်း
ကျွတ်လဆန်း (၁၅)ရက်နေ့၌ဖြင့် ထုတ်ပေးသော ပထမမဂ္ဂဇင်း ပထမ
တွဲမှ ကူးယူပြီး သူ၏သားဖြစ်သူ ဦးခင်ဆွေ (ဒကာကမ-သလ) ငြိမ်းသည်
(၁၈-၅-၁၉၈၇)တွင် ကူးရေး၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် (၁၂-၈-၈၈)တွင် ကူးယူ
ပါသည်။

ဤ ရမည်းသင်းအောင်မြေဓာတ်၌ တည်ထားတော်မူအပ်သော ဝေဓိ
မဂ္ဂဇင်း ဓာတ်ကြီးကို စေတီတော် ဓာတ်ကို အမှီပြု၍ ဝိဇ္ဇာလမ်းသို့ ထွက်
ပြေးနိုင်ပါကြောင်း နောင်လူတို့ သိသာနိုင်စေရန် ရေးသားဖော်ပြ၍
အဖေဆရာ ဦးကျော်ခင်နှင့် ဦးပုဏ္ဏား ဦးလုံထော်တို့အား ဤစာဖွင့် ကန်တော့
အပ်ပါသည်။

**ကျော်ဝင်း (ညောင်ရမ်း-ရုံပိုင်ကြီး)
မြန်မာ့မီးရထား**

◆ သုတောင်ပြည် ရုပ်ဆွတ်နာထော်ဘုရား

မင်းဘူး မြို့မြောက်
(အသေးစား ချေးငွေလုပ်ငန်း)

ရွှေစက်တော် အထက်ခြေတော်ရာ ခြေသန်းတော် ဌာပနာထားရာ

ရွှေစက်တော်

မင်းဘူးမြို့ မြို့လယ်ဆုတောင်းပြည့် ရှစ်မျက်နှာ ရွှေစေတီဘုရား၏ အကြောင်း ရေးသားရန် ဂေါပကအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးစိုးမြင့်မှ တိုက်တွန်းမှုနှင့် မိမိ ဆန္ဒကလည်း ရေးသားရန် ပြင်းပြနေ သောကြောင့် ယခုဆောင်းပါးအား ဝေးသားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့ပါသောကြောင့် ဤဘုရား၏ အကြောင်းအား ဦးစိုးမြင့်မှ သူ မှတ်မိ သမျှ သိရှိသမျှအား ပြောကြားချက် တို့ကို ရေးသားဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

မင်းဘူးမြို့ မြို့လယ်စည်ပင် သာယာရေး(ယခုဈေး ဈေးသစ်ပြောင်း ခွေသွား)၏ အနောက်တောင်ထောင့်

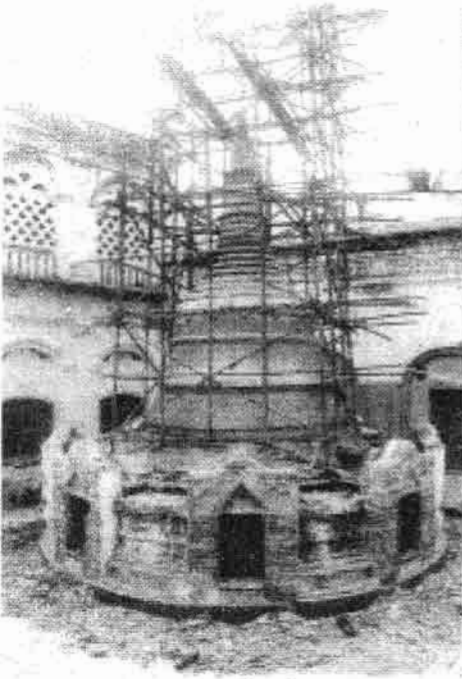
တွင် အမှတ်(၂)ရပ်ကွက်(၁)လမ်းနှင့် (၂)လမ်းကြားတွင် အုတ်တံတိုင်း ကာရံထားလျက်ရှိသော အုတ်အာရုံခံ ကြီးအတွင်းတွင် စေတီတစ်ဆူရှိ၏။ ဤစေတီ၏ တောင်ဘက်တွင် အုတ်အာရုံခံနှင့် ဆင်းတုတော်ရှိသည်။

ထိုစေတီကို ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား ဟု ခေါ်ကြပါသည်။ ဂေါပကဥက္ကဋ္ဌ ဦးစိုးမြင့်အဆိုအရ လယ်ကိုင်မြို့ အနောက်ဘက် လှည်းကြီးရွာဇာတိ ဒေါ်ဝ၏ မောင်တော်သူ ရှင်သုဓမ္မစာရီ လယ်ကိုင်ဆရာတော်သည် မန်းရွှေ စက်တော်ရာရှိ အထက်စက်တော်ရာ ကို မူလနေရာမှာ တောင်အစွန်းဖျား

ကျသဖြင့် ရွှေရာ စက်တော်ရာမှာ ကွဲလေသည်။ ဆရာတော်လည်း မျက်စိ ကွယ်လေသည်။

နောင်မှတစ်ဖန် စက်တော်ရာ မူလ ရှိသောနေရာတွင် နမဖြစ်သူ မယ်ဝ က ပြန်လည်စေတီတည်လျက် ခြေ တော်ရာနှင့် အလားတူ ခြေတော်ရာ တည်ထားပါမှ စက္ခုအလင်း ပြန်၍ရလေ သည်။

စက်တော်ရာ အက်ကွဲ၍ ကျန်သော အစအနများကို ရဟန်းသံဃာအချို့မှ ပူဇော်ရန်အတွက် ပင့်ဆောင်လာစဉ် ယခု အမှတ်(၂)ရပ်ကွက်အတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာစဉ် မထင်မှတ်ဘဲ မိုးများ နှံ့ထူရောင်ခြည်မဂ္ဂင်း ၂၁

ရှင်ဇော်နာ ဆုတောင်းခြင်းအတွင်း ခြင်္သေ့ဆုံတော်

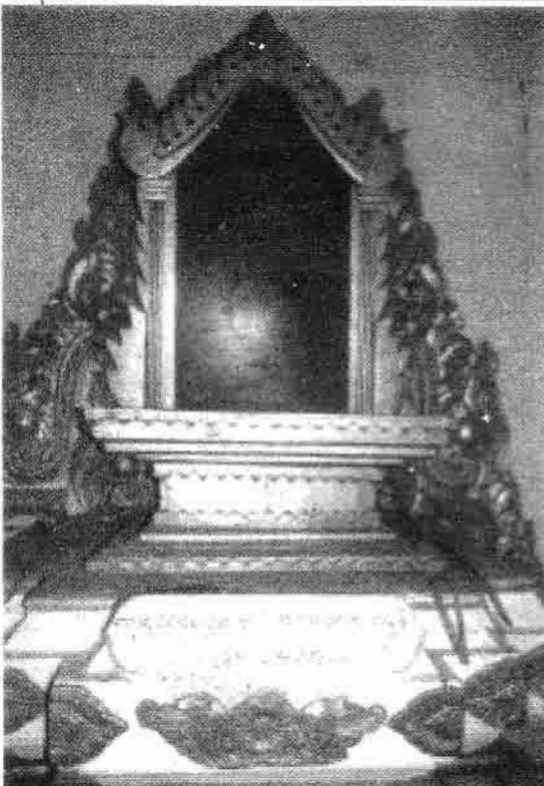

◆ ဆုတောင်းခြင်းဆင်တုတော်

သည်းထန်စွာ	ရွာသွန်းခြင်း၊	လုပ်ခဲ့ကြသလဲ၊ မှန်တာ	လျှောက်တင်
ရောဝတီမြစ်အတွင်း	လှိုင်းများ	ကြစမ်း'	
ထန်လာခြင်း	ဖြစ်လာသည်။	ဟု ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးမှ မေးမြန်း	
ထို့ကြောင့်...		ကာမှ ရဟန်းတစ်ပါးမှ	အောက်ပြည်
'လှေပေါ်မှာ	ဘယ်သူ့ ဘာ	အောက်ရွာရောက်လျှင်	ပူဇော်ရန်

◆ တထိုက်တရား စိန်ကြီးယာဇနာ

◆ ဆုတောင်းခြင်းအတွင်း ခြင်္သေ့ဆုံတော်

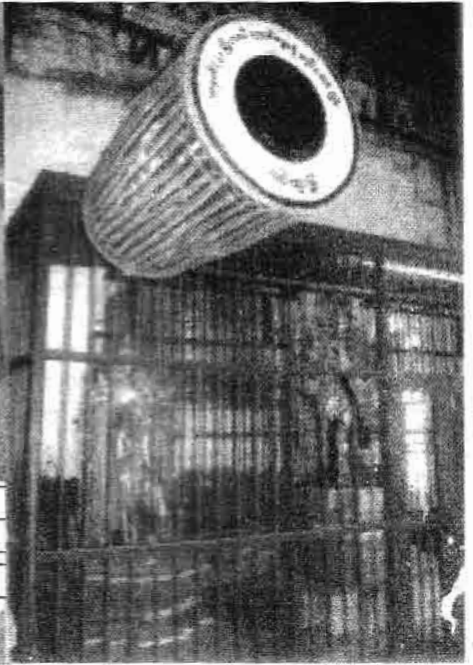
၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

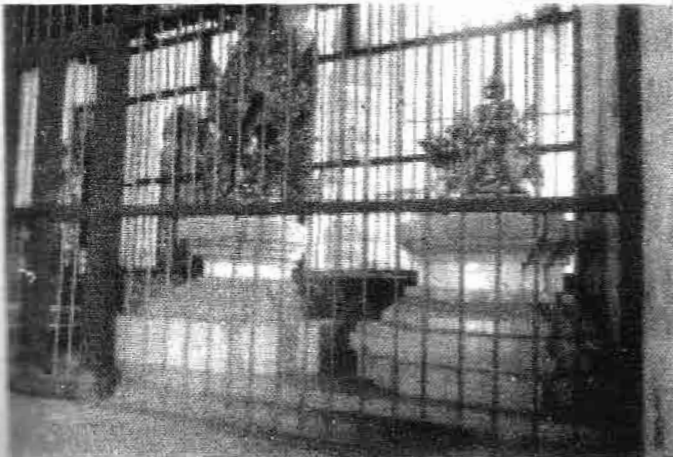
◆ မင်းဘူးမြို့ရှိ နတ်ယားကြီးဆုံ ဆုတောင်းပြည့် ဆင်တူတော်နှင့် ဖန်ပုလင်းရာကြောက်သော ဖန်ဆက်များနှင့် တွေ့တော်တိုင်

◆ ဘုရားဆုံဆူ ဖြန့်ရာနေရာ

◆ ဆုတောင်းပြည့် ဘုရားဆုံဆူဆူ ရည်တော်ကြီး

◆ ကုသိုလ်တို့နှင့် အပင်ကြီးအကြောင်း ဖြောင့်သော ဝမ်းကွဲတို့ ဦးစိုးခြင်း

အတွက် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်ရာ (ခြေသန်းတော်) ပင့်ဆောင်လာကြောင်း လျှောက်ထားဖြစ်ပါသည်။

ထိုအခါ...
ခင်သား မြစ်အရှောက်ကမ်းကို ဘုရား နှစ်အဆက်ဆက် ကိန်းဝမ်းပယ်ခြင်း ပျံ ဖြစ်ကြပါ။ ဒီကြောင့် ဤခြေတော်ရာသည် ဤနေရာတွင်သာ ကိန်းဝမ်းပယ်သည့်ကြောင့် သက်သေပြနေပါပြီ။ အကယ်၍ ယလိုက်နာ ခြင်း ဆရာများ၏ အသက်ဆုံးရှုံးမှုကို ခံနိုင် ချီးမြှင့်ကြားသောကြောင့် ဤနေရာ

တွင် ပင့်ဆောင်လာသော ခြေသန်းတော်အား ဌာပနာ၍ ဤဆုတောင်းပြည့် ရွှေစေတီ ဘုရားကို တည်ထားသည်ဟု ဂေါပကဥက္ကဋ္ဌ ဦးစိုးမြင့်မှ ပြောပြပါသည်။

ရှေးအခါက တရားတဘောင် ဖြစ်ပါက ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား ရွှေတွင် သစ္စာဆို၍ တိုင်တည် ပါက အမှုအခင်းများ အောင်မြင် သည်ဟု ပြောဆိုပါသည်။ မိမိတို့ လိုလား တောင့်တအပ်သော

authenticity

umsi revilitoetati jynp; trsl;om;t;aq;uaqi

အမှတ်: ၁၁

တိုင်းရင်းသေးဝါးမှတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)
လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/တဆထလ/တိုး(၀၀၄၇၂)

“တိုမင်းဝေပါလား... မရွှင်မလန်းနဲ့ စိတ်ပင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အုမ္မီသား အားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့တူသရင်ကောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါသိမှတော့ဆေးရွှိပါတယ် တိုမင်းဝေ... ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအုမ္မီသားအားဆေး ထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အုမ္မီသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ)၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေဝန်းလေပြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးတုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုတောင်းတာပေါ့”

“ဝါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

“တိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်ဆဲပါလာတာကိုး၊ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဝါ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဓာရေးဆရာ တိုမင်းဝေပါ၊ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အုမ္မီသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အုမ္မီသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲမိုးရိမ်သောကမဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင် ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိမရှိသိမှ ပိုတောင်းတာပေါ့... အုမ္မီသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ

- (၁) မေထုန်ခွလွန်တဲ့သူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) တုန်ခန်းသွားသောသုတ်ဓာတ်နဲ့ အင်အား များကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ ပြန်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်မြောက်နာဂိုသူများ၊ (၆) သားကြောဖြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေပြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေဝန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်၊ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ဖျက်ခြင်း၊ (၄) ညှဉ့်ဦးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တရောနိုးလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဝါဆိုရင် ပြည်စိုး အုမ္မီသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ တူသသွားမယ်ဆိုရင် တိုမင်းဝေ ခံစားနေရတဲ့ အုမ္မီသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်တင်းသွားမှာပါ”

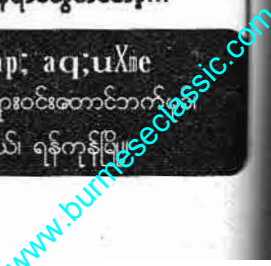
“ပြည်စိုးအုမ္မီသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်တင်းစေပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအုမ္မီသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သွက်လွှတ်ခြင်း၊ သွက်အားနည်းခြင်း၊ သွက်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နိုးချည့်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအုမ္မီသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေကတော့...”

aq; xw vyy i & i;
အမှတ် (၂၅၁၉/ခ) ဗညားဒလလမ်း၊
(၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)

aq; jze'caak; - jynp; aq; uXne
အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကဆီဘုရားဝင်းတောင်ဘက်၊
သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

လပတ္တန္တရဗြူဟာနိဗ္ဗာန်

ထူးခြားသော သာသနာ့မြေ

၈ရဟံ သရာသိန္ဒိယ
(လပတ္တန္တရ)

ရန်ကင်းတောင် သာသနာ့မြေသို့ ဘုရားဖူးရန် ဆိုင်ကယ်ဖြင့် လပတ္တန္တရ ဗြူဟာ ထွက်ခဲ့ကြသည်။ နံနက်စောစော အချိန်ဖြစ်သည်။

လမ်းတွင် ဘုရားကြီးကုန်း ဘုရား ဝင်ဖူး ဖြစ်သည်။ ဘုရားဖူးပြီး ဆက် လက် ထွက်ခွာခဲ့ကြရာ “လပတ္တန္တရလှိုင် တောင်” ရွာကို ရောက်သည်။ ယင်း ရွာမှ ချောင်းကူးတံတားတစ်စင်းကို ဖြတ်ကူး၍ “လပတ္တန္တရမြောက်” ရွာကို ဆက်သွားကြရသည်။

လတောင်ရွာ၊ လမြောက်ရွာ (ဒေသ အခေါ်) ရွာကြီးနှစ်ရွာသည် မြို့နှင့်နီး သဖြင့် စည်ကားသည်။ အေးချမ်း သည်။ ချောင်းခြားနေသော်လည်း တံတားကြီးထိုးထားသဖြင့် တစ်ရွာ တည်းလို ဖြစ်နေသည်။

လမြောက်ရွာထိပ် (၅)မာလုံနေသာ သွားရသည်။ ရန်ကင်းတောင် သာသနာ့နယ်မြေသို့ ရောက်သည်။

သာသနာ့အလင်းရောင် ရန်ကင်း တောင် ဆံတော်ရှင် ကမ္မည်းမုခ်ဦးမှာ လွန်စွာ ခုံညားလှသည်။

မုခ်ဦးနှင့် တောင်ပေါ်တက်သည့် လှေကားတို့က ဘုရားဖူးများ ကြည့်နူး သဒ္ဓါပွားစေနိုင်သည်။ ဆက်လက်၍ နေကင်းတောင်ကျောင်း ဦးပဉ္စင်းနှင့် ဆွေ၍ လှေလာ မေးမြန်းခဲ့ကြသည်။ ကျောင်းဦးပဉ္စင်းမှာ ဖော်ရွေစွာ ရှင်းပြ ဆည်။

◆ ရန်ကင်းတောင် ဆံတော်ရှင်ဘုရား

မြောင်းမြမြို့ မြစ်စိမ်းတောင် ဆရာတော်၏ သြဝါဒကို ခံယူ၍ ရန်ကင်းတောင် သာသနာ့နယ်မြေ တိုးတက်စည်ကားရေးကို ဆောင်ရွက် ကြသည်။

သုံးမည်ရတောင် ဤတောင်ရောက်လျှင် ရန်မှန်သမျှ ကင်းစင်သွားသဖြင့် ရန်ကင်းတောင်၊ ရှေးအခါက တိုင်းပြည်မှ အကြောင်း အမျိုးမျိုးကြောင့် ရှောင်ပြေးသောမင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင် ၂၅

◆ ရန်ကင်းတောင် ဖောင်တော်ဦးဘုရား

ရန်ကင်းတောင်မှ ဗဟာယုဘုရား

များ ရောက်ရှိသဖြင့် မင်းပုန်းတောင်။
တောင်ထိပ်အမြင့် ကုန်းရိုးကြက်ခြေ
ခတ်ပုံရှိသဖြင့် စကြာတောင်ဟု
နာမည်သုံးမျိုးခေါ်ကြောင်း ပြောပြ
သည်။

ဤရန်ကင်းတောင်သို့ ရှေးမင်း
အဆက်ဆက် ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။
နောက်ဆုံးရောက်ရှိသော မင်းမှာ
ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပုဖြစ်သည်။
သာသနိက အဆောက်အအုံဟောင်း
များ၊ ဘုရားပြုပျက်များ အထောက်
အထားအရ သိရှိရသည်။

မြစ်ဆိပ်ကမ်းတွင် ဖောင်တော်ဆိုက်
ကပ်၍ တက်ရောက်သောနေရာတွင်
ဖောင်တော်ဦးစေတီ တည်ထားသည်
ကို ဖူးတွေ့ရသည်။

ဆံတော်ရှင်စေတီတော်

ရန်ကင်းတောင်သို့ ရောက်လျှင်

◆ ရန်ကင်းတောင်တော် မုဗ္ဗိ

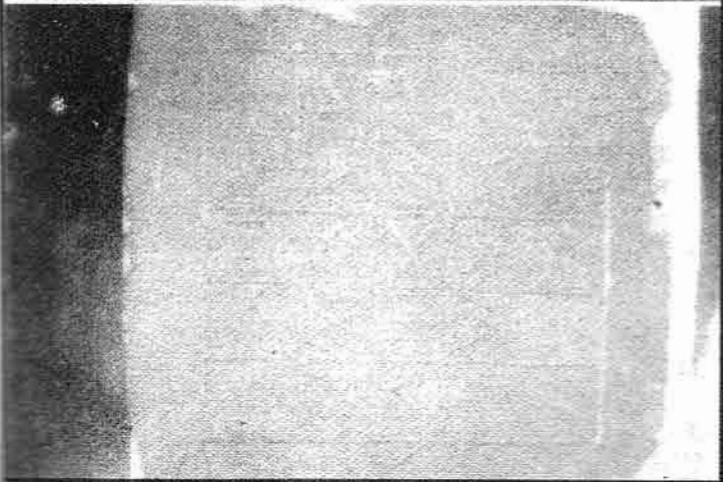
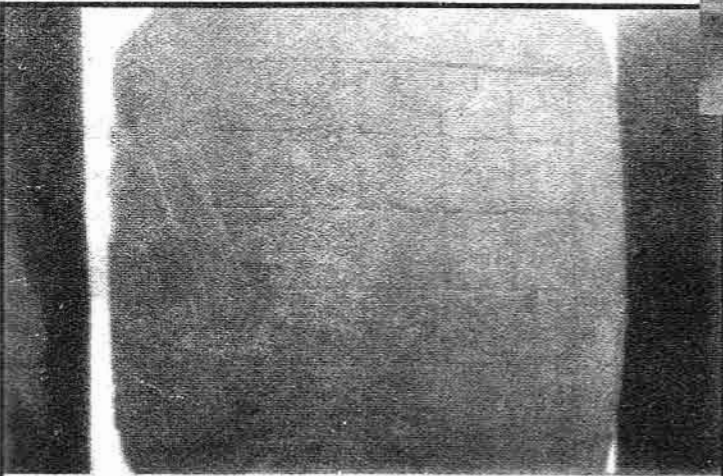

◆ ဦးပဋိပညာ၊ ဦးဇေယျဝရနှင့် ရန်ကင်းတောင် ဘ.ကကျောင်း

ဗျာဒိတ်ပေးတရား †

◆ ရန်ကင်းတောင်တော်မှ တူးဖော်ရရှိသော နှစ်ပတ် မျက်နှာပြည့် အင်ချစ်ကြီး

မုခ်ဦးလှေကားမှ လှမ်းမြင်နေရသည့် စေတီတော်မှာ ဆံတော်ရှင် စေတီတော်ဖြစ်သည်ဟု ကျောင်း ဦးပဋိပညာမှ ပြောပြသည်။

မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဆရာတော်၏ တာဝန်ပေး စေခိုင်းချက်အရ လပွတ္တာမြို့မှ ဦးကြည်သိန်းမိသားစုမှ ပြုပြင်မွမ်းမံကြသည်။ စေတီလုံးတော် မွမ်းမံခြင်း၊ ထီးတော်အသစ် တင်လှူခြင်း၊ မြေထိန်းနံရံများ တည်ဆောက်ခြင်းများ ဆောင်ရွက်ကြသည်။

စာရေးသူတို့အဖွဲ့ စေတီတော်ကြီးအား ဖူးမြော်ကြည်ညိုကြသည်။ အေးချမ်းသော ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ဆံတော်ရှင်စေတီတော်မှာ အလွန်လိုက်ဖက် ပန်ရလှသည်။ အနောက်ဘက်တွင် ကိုးတောင်မြစ်ကမ်းကို မြင်ရသည်။ ဘုရင်မကြီးရှင်စောဖုဖောင်တော်ဆိုက်ကပ်နေရာဟု ပြောပြသည်။

◆ ဓမ္မထောင်ဆင် သိင်္ဃတော်ကြီး

◆ ဖယ်တော်ကြီးကန်

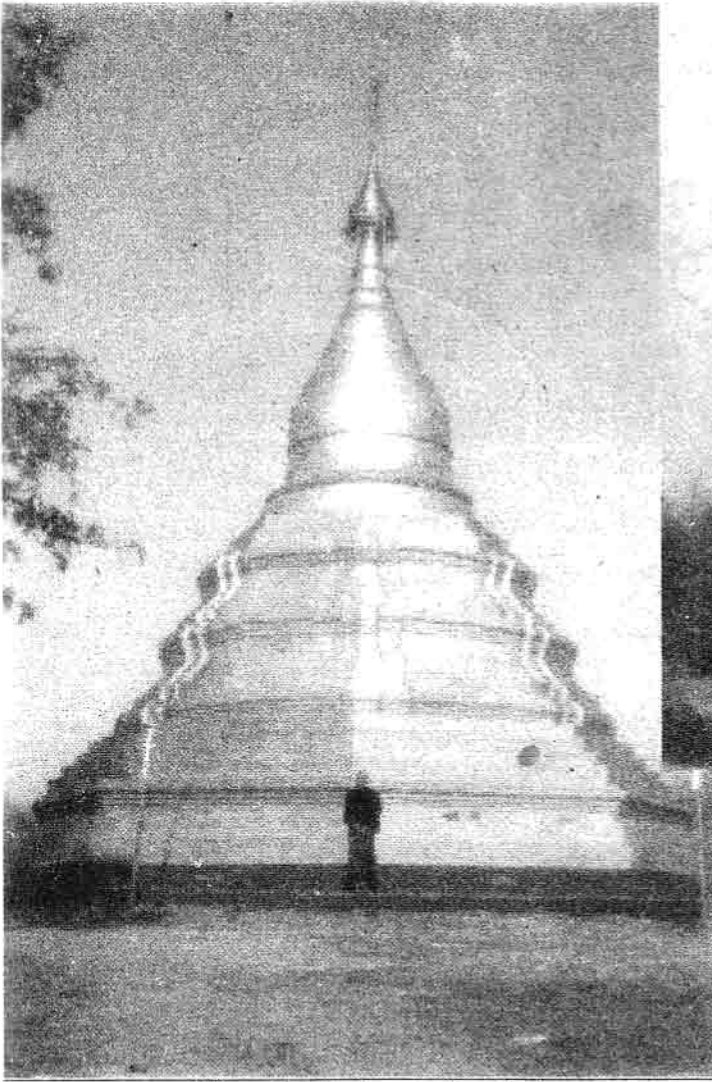
◆ ဓမ္မစကြာ ဘုရားတော်ဆောင်

◆ ရှင်ဥပရုတ္တကျောင်းတော်

◆ သမီးတော်ကန်

◆ ရန်ကင်းတောင် ဝေါတော်မူတရားနှင့် နတ်ကွန်း

◆ ရန်ကင်းတောင်မှ ခြောက်ဘက်သို့ ညွှန်ပြတော်မူသော ရုပ်တော်မူတရား

◆ ရန်ကင်းတောင် ဝေါတော်မူတရား သရဖူတော်ဦးစွဲစဉ်

ဓမ္မစေတီမင်း သိမ်တော်ကြီး

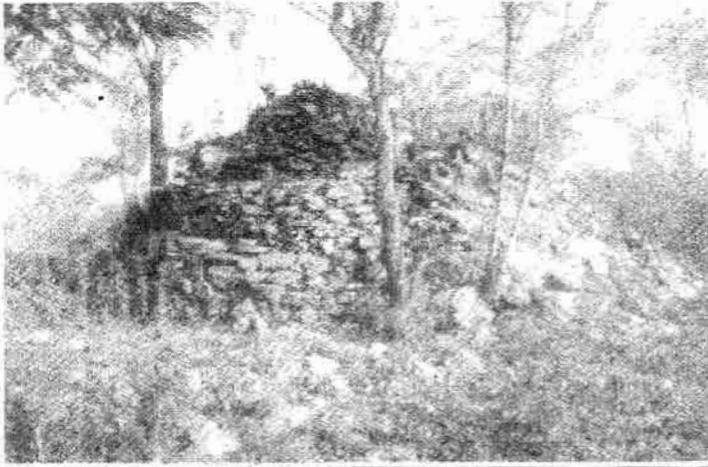
ဓမ္မစေတီမင်းသည် ရောက်ရာအရပ် တို့တွင် ဘုရားတည်ခြင်း၊ သိမ်ဆောက် လှူဒါန်းခြင်းတို့ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ဤသိမ်တော်ကြီးအပါအဝင် သိမ် ပေါင်း (၃၉၇)သိမ် လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ သိမ်ဟောင်းကို ပြန်လည် တည်ဆောက်ထားသည်။

မယ်တော်ကန်၊ သမီးတော်ကန်

ကန်ကြီးများမှာ မပြုပြင်သဖြင့် တိမ်ကောနေပြီ ဖြစ်သည်။ မယ်တော် ကန်၏ ပေါင်များတွင် သစ်ပင်များ၊ ဝါးပင်များ ပေါက်နေသည်ကို တွေ့ရ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၉

◆ ရန်ကင်းတောင်ရှိ တောချွန်ကျား တွေ့ရှိရသော ဘုရားများ

◆ ရန်ကင်းတောင်မှ သီလရှင်လေး ထေဠထီးနှင့်
စောရန်နောင် စောရန်တောင် နတ်ကွမ်း

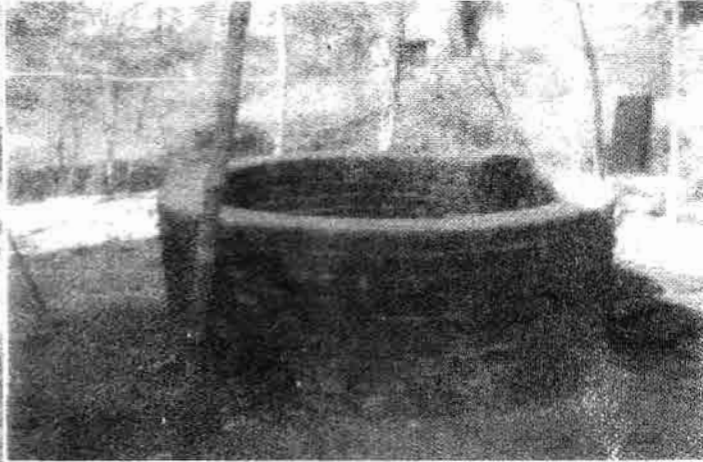
◆ ရန်ကင်းတောင်ရှိ တောမျိုးများ ရှင်ကျား
တွေ့ရှိရသော ဘုရားများ

◆ အရိုးမထွေသည့်ဘုရားလောင်း
နတ်သားရှင်ထု

◆ ဘုရင်မကြီး ရှင်စောယု မောင်တော် သိုက်ကင်သည့် ကိုးတောင်မြစ်

◆ အိမ်မက်ထဲသဖြင့် တူးဖော်ရာမှ ရေတောင်သော သောက်ရေတွင်း
◆ တောရှင်းရာမှ ဝယ်လာသော ဘုရားများများ မြန်တည်ထားသော ကျောက်ပုံတော်

သည်။ သမီးတော်ကန်ပေါင်တွင် ငှက်ပျောပင်များ စိုက်ထားကြသည်။ ရန်ကင်းတောင် သာသနာ့နယ်မြေတွင် ဘုန်းတော်ကြီး ပညာသင်အခြေခံ မူလတန်းကျောင်း ဖွင့်လှစ်သင်ကြားပေးနေသည်။ စာရေးသူတို့အဖွဲ့ ဓာတ်ပုံရိုက်ခဲ့ကြသည်။

ရန်ရှင်းတောင်

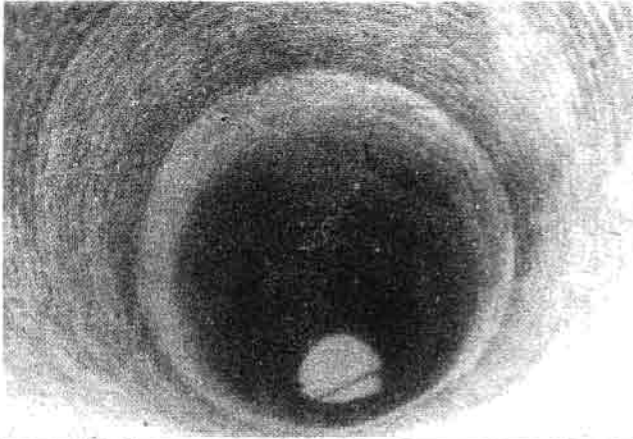
ရန်ကင်းတောင်မှ (၁)မိုင်ခန့်သာဝေးသော “ရန်ရှင်းတောင်ပေါ်တော်မူ”ဘုရားသို့ ဆက်သွားဖြစ်သည်။ ပေါ်တော်မူစေတီတော်အား လက်ယာရစ်ဖူးမြော်ကြည့်လိုကြသည်။ စေတီတော်အနီးရှိ ရန်ရှင်းတောင်ကျောင်း ဦးပွင့်နှင့် အခန့်သင့်ပင်တွေ့ခဲ့ကြသည်။ ဦးပွင့်မှ ပေါ်တော်မူစေတီတော်နှင့် ပတ်သက်သမျှ မြောပြသည်။ ရန်ရှင်းတောင်မှာ ယခင်က တောထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်လျက် ရှိ

သည်။ မြွေပေါသဖြင့် လူအသွားအလာနည်းသည်။ တောခုတ်သမားများ တောခုတ်၊ ထင်းခွေရာမှ စေတီပျက်တစ်ဆူ တွေ့ရှိသည်။ တောချိုများရှင်းရာမှ ပေါ်လာသဖြင့် ပေါ်တော်မူစေတီအမည်တွင်သည်။ စေတီပျက်တစ်ဝိုက်တွင် တောချိုများ ရှင်းရာမှ နောက်ထပ် စေတီပျက်များ တစ်ဆူပြီး တစ်ဆူ ထပ်တွေ့ ထပ်ပေါ်လာသဖြင့် ပေါ်တော်မူဘုရားတောင်ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ ကျောက်ပုံ စေတီပျက်ဟောင်းများမှာ တချို့ မြေကမူသဖွယ်၊ တောင်ပိုသဖွယ် တည်ရှိကြသည်။ ရန်ရှင်းတောင်တစ်ဝိုက်တွင် စေတီပျက်၊ စေတီဟောင်းများ ထပ်တွေ့ ထပ်ပေါ်လာနိုင်သေးသည်။ ရန်ရှင်းတောင်ပေါ်မှ ဗျာဒိတ်ပေးရပ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်ကြီးမှာ ကြည့်လိုဖွယ် သပ္ပာယ်လှသည်။ မြောက်ဘက်ကို လက်ညှိုးညွှန်ပြနေသည်။ ပေါ်တော်မူစေတီအနီးတွင် စောရန်နောင်၊ စောရန်အောင် နတ်

ကွန်းကိုလည်း ခံ့ညားစွာ တွေ့ရသည်။ ရန်ရှင်းတောင် ဦးပွင့်မှ ပေါ်တော်မူ စေတီတော် ပြန်လည် ပြုပြင်မွမ်းမံခြင်း၊ အလှူရှင်၏ ထူးဆန်းသော အိမ်မက်အကြောင်း ပြောပြသည်။ (မှတ်ချက်။ ။ စာရေးသူမှ အလှူရှင်ဖြစ်သော လပုတ္တရာမြို့မှ ဦးကြီးမြင့်အား တွေ့ဆုံ၍ ပြည်ပြည်စုံစုံမေးမြန်း ရေးသားလိုက်သည်။)

ထူးဆန်းသော အိမ်မက်

‘ရန်ရှင်းတောင်ပေါ်တော်မူဘုရားကို ပြုပြင်ပါ ရောင်တော်ဖွင့်ပါ၊ ဘိုးတော်ကြွလာမယ်’ လပုတ္တရာမြို့ အမှတ်(၄)ရပ်ကွက်နေ ဦးကြီးမြင့် အိမ်မက်ထဲတွင် ကြားရသောအသံ ဖြစ်သည်။ အိမ်ရာမှ နီးသည်အထိ နားထဲ စွဲနေသည်။ ဦးကြီးမြင့်သည် နောက်တစ်နေ့တွင် မြစ်စိမ်းတောင် ဆရာတော်ထံ သွားရောက်ပြီး အိမ်မက်အကြောင်း လျှောက်ထားသည်။ ဆရာတော်မှ... ‘သိပ်ကောင်းတာပေါ့၊ သာသနာပြု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၁

◆ အိပ်မက်အရ ကျောက်ဖျာကြီးကို တောက်တူရသော ဇရာတွင်
အိပ်မက်ကြောင့် ဘုရားဆကာ၊ ဇရာတွင်ဆကာ ဖြစ်လာသူ
ဦးကြီးမြင့်နှင့် ရန်ကင်းတောင်ကျောင်း ဦးပဉ္စင်း ◆

လုပ်ငန်းဆိုတာ လုပ်ချိန်တန်မှ လုပ်
လို့ရတာ ဆက်လုပ်ပါ’
ဟု အမိန့်ရှိသည်။

ဦးကြီးမြင့်+ဒေါ်ရီရီမြင့်တို့ မိသားစုမှ
တာဝန်ယူ ဦးဆောင်၍ ပေါ်တော်မူ
စေတီ ထီးတော်တင်လှူခြင်းနှင့်
စေတီတော်အား ရောင်တော်ဖွင့်
လုပ်ငန်းများ စတင် လုပ်ကိုင်ကြသည်။
မြစ်မ်းတောင်ဆရာတော်၏ ဩဝါဒကို
ခံယူ၍ ရန်ရှင်းတောင်ကျောင်း ဦးပဉ္စင်း
မှလည်း လိုအပ်တာ ကူညီသည်။ လူ
အင်အား၊ ငွေအင်အားဖြင့် နေ့ည
လုပ်ကိုင်ကြသည်။

အိပ်မက်ထဲမှ ကြွလာသော
ဘိုးတော်

ဦးကြီးမြင့်ကိုယ်တိုင် နေ့စဉ် ဝင်
ရောက် လုပ်ကိုင် အားပေးခဲ့သည်။
ပေါ်တော်မူစေတီအနီးရှိ ဇရပ်ငယ်
တစ်ဆောင်တွင် နေ့ခင်း အလုပ်နား
ကြသည်။ ဦးကြီးမြင့်လည်း အလုပ်နား
နေရာမှ မေးခဲခဲ အိပ်ပျော်သွားသည်။
ပုဆိုးအဖြူ၊ အင်္ကျီအဖြူ၊ ခေါင်း
ပေါင်းအဖြူနှင့် အဘိုးအိုတစ်ယောက်

၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တောင်ဝှေးတစ်ဖက်က ကိုင်ရင်း
ဦးကြီးမြင့်ထံ တန်းတန်းမတ်မတ်
လျှောက်လာသည်။

‘ဒီမှာသား...မင်းအလုပ် ဒီနဲ့ပူပြီးသေးဘူး
ဟောဟိုနားက အပင် သုံးပင်ကြာမှာ ရေ
တွင်း ဆက်တူး သုံးပင်ကန်အောင် နေထွက်
ပယ်၊ မင်းအိတ်ထဲမှာလဲ ငွေတစ်သောင်း
တိတိ ရှိတယ် ယူတ်လား’

စကားဆုံးသည်နှင့် အိပ်ရာမှ နိုး
သွားသည်။ ချက်ချင်းပင် ဦးကြီးမြင့်
တစ်ယောက် အိတ်ထဲမှ ဗိုက်ဆံများ
ထုတ်စစ်ကြည့်သည်။ တစ်ထောင်ကျပ်
တန်၊ ငါးရာကျပ်တန်၊ ဈေးဝယ်ပြီးပြန်
အမ်းလိုက်သော နှစ်ရာတန်၊ တစ်ရာ
တန် စုစုပေါင်း တစ်သောင်းကျပ်တိတိ
ဖြစ်နေသည်။

ရေတွင်းတူးခြင်း

အိပ်မက်အရ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့်
အဘပြသောနေရာတွင် ရေတွင်းတူး
ကျွမ်းကျင်သူများ ငှား၍ တူးကြသည်။
အောက်တွင် ကျောက်ဖျာကြီးခဲနေ၍
ခဲရာခဲဆစ် လူအားသုံး၍ တူးရသည်။
ကျောက်ဖျာကြီး ပေါက်သွားသည့်အခါ

ရေမှာ အလုံးလိုက် ကန်ထွက်လာ
သည်။ ရေတွင်းတူးသမားများ စူးများ၊
ဆောက်များ မယူနိုင်ဘဲ လှေကားမှ
တက်ပြေးခဲ့ကြရသည်။

‘ပွဲတော်ရက်များမှာ သုံးချင်သလောက်သုံး
ခပ်ချင်သလောက်ခပ် နေတွင်း ဒီတစ်တွင်းပဲ
ရှိတယ်၊ ရေပေလျော့ဘူး’
ဟု ထပ်မံပြောပြသည်။

ရန်ကင်းတောင်သို့ ဘုရားဖူးသွားသူ
များ ရန်ရှင်းတောင် ပေါ်တော်မူဘုရား
သို့ ဆက်လက် သွားရောက် ဖူးမြော်
လေ့လာသင့်သည်။ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ
ဘုရားစေတီများရှိသလို ရှေးဟောင်း
ဘုရားပြု၊ ဘုရားပျက်များလည်း ရှိ
သည်။

ရေတွင်းဒကာ ဦးကြီးမြင့်၏ အိပ်
မက်ပေး ရေတွင်းကိုလည်း ကြုံလျှင်
လေ့လာသင့်ပါကြောင်း လမ်းညွှန်
လိုက်ရပါသည်။

အရဟံ ဆရာသိန်း (ဇွဲမွတ္တာ)

စာရေးသူသည် ဤနက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် “ဂန္ထီရ ကျောက်မြစ်ပွား” အကြောင်း တင်ပြခဲ့ ဖူးပါသည်။ အနီ ကျောက်မြစ်ပွားလေး ကို ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ ငယ်သူငယ်ချင်း ဦးလှအောင် (ရဲတပ်ကြပ်ကြီး)အား ပြန်လည်ပေးအပ်ရန် စောင့်မျှော်နေမိပါ သည်။

ဤသို့နှင့် တစ်လခန့်အကြာ နေ့တစ်နေ့တွင် စာရေးသူက တောင်ငူ မြို့ရှိ ဗဟိုဈေးကြီးကအပြန် ရန်ကုန်- မန္တလေး ကားလမ်းမကြီး၏ အနောက် ဘက်ဘေးရှိ ပြည်တော်သာ တိုက်ခန်း များအနီးမှာ သားအဖနှစ်ယောက် လမ်းလျှောက်လာနေသည်ကို တွေ့ရ သည်နှင့် ဆိုင်ကယ်လေးကို သူတို့ သားအဖအနီး ထိုးရပ်ကာ စာရေးသူ မှ...

‘ဟေ့ကောင်လှအောင် ပျောက်လှ ချည်လား၊ မင်းပစ္စည်းလဲ လာမယူဘူး၊ အခုကော ဘယ်သွားကြမှာတုံး’

ဟု မေးရာ သူငယ်ချင်း ဦးလှအောင် မှ...

‘ဟာကွာ မပြောချင်တော့ပါဘူး။ ငါ့မိန်းမက ကားတိုက်ခံရလို့ ဆေးရုံ တင်ထားရတယ်။ အဲဒါ အခု ဆေးရုံ သွားမလို့’

ဟု ပြောပါသည်။ နောက်နေ့မှ သူ့ပစ္စည်း လာယူမည်ဖြစ်ကြောင်းကို ထည်း ပြောသွားပါသည်။

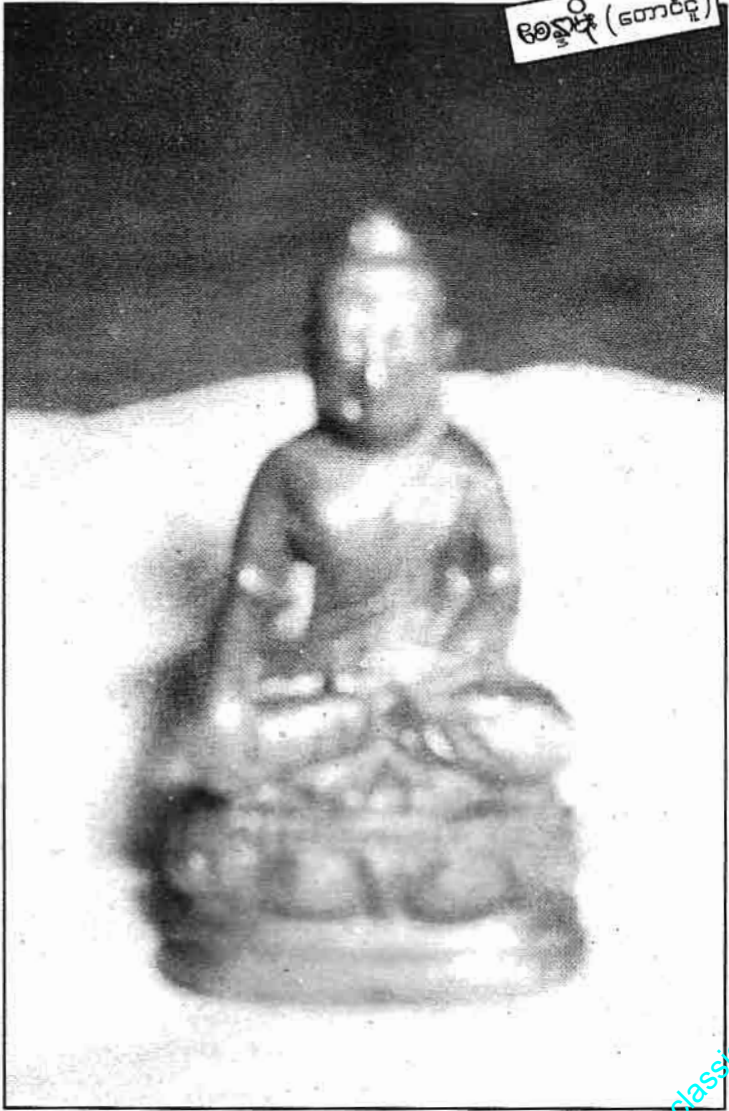
ဤလိုနှင့် တစ်လလောက်ကြာမှ သူ့ပစ္စည်းကို လာယူပါသည်။ သူ့ဇနီး ထည်း ဆေးရုံမှ ဆင်းလာပြီဖြစ် ကြောင်း၊ ထူးဆန်းမှုတွေ ဖြစ်ခဲ့သဖြင့် နောက်မှ အေးအေးဆေးဆေး ပြောပြ ဆော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောသွားပါ သည်။

ဒီနောက်ပိုင်းတွင် သူက ခပေါင်း F.S.A. March, 2013.

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ကယ်တင်စောင့်ရှောက်ခြင်းနှင့်

အင်္ဂါအပျောက် ဣန္ဒြေသေ ဘုရား

ဗမန္တမိုး (တောင်ငူ)

▲ ဝဏ္ဏကံဆောင် မြို့ကြီးချဲ့ထားခြင်း

▲ သောဘက်တော်

◆ နာယကဆရာ ဝိကြာမာရ်

ကြောင်းကိုလည်း ပြောပြပါသည်။
စာရေးသူတို့ မောင်နှမနှစ်ယောက် က သိလိုသည်များကို မဝင်းဝင်းခိုင်သို့ မေးမြန်းပြီး စာရေးသူနှင့် ကိုညာဏ် လွင်ဦးတို့မှ အလိုအလျောက် ကြွလာ သည်ဆိုသော ဘုရားဆင်းတုတော် လေးကို ဂရုတစိုက် စာတ်ပုံရိုက်ယူကြ ပါသည်။

မေးမြန်းခဲ့သမျှ အကြောင်းအရာ များကို အောက်ပါအတိုင်း စာစီပြု ရေးဖွဲ့တင်ပြလိုက်ပါသည်။

၁။ မဝင်းဝင်းခိုင်၏

ဘာသာရေးကိုးကွယ်မှု

မဝင်းဝင်းခိုင်သည် ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုး ဖြစ်သည်နှင့်အညီ နေ့စဉ် နံနက်အိပ်ရာထ မျက်နှာသင်္ဃန်းနောက် ဘုရားသောက်တော်မူ ကပ်ခြင်း၊

F.58, March, 2013.

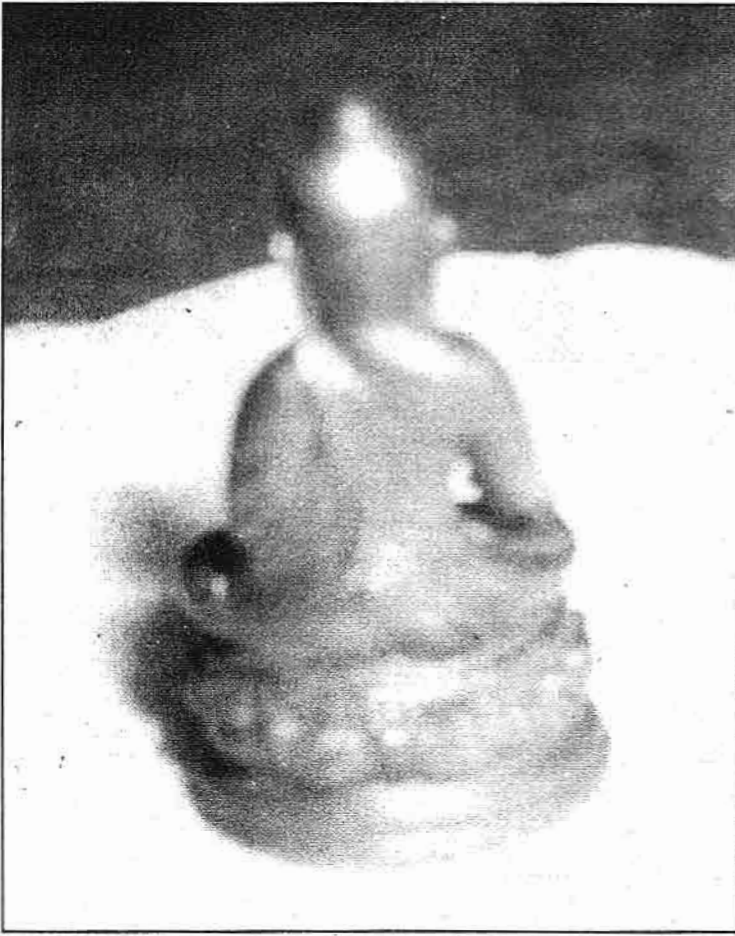
ဆည်၌ တာဝန်ကျနေသဖြင့် စာရေးသူ တံသို့ သူ မလာဖြစ်တော့ပါ။

စာရေးသူကလည်း သူ တစ်စွန်း တစ်စ ပြောသွားသည့် အကြောင်း အရာလေးတွေကို ညီမလတ် မမြမြ ဝင်းအား ပြောပြထားရာ သီတင်းကျွတ် လပြည့်ကျော်(၁)ရက် (၃၀.၁၀.၁၂)နေ့ မှာ စာရေးသူနှင့် ညီမလတ် မမြမြဝင်း၊ သူ၏ခင်ပွန်း ကိုညာဏ်လွင်ဦး၊ သားငယ်

မောင်အောင်ဆက်တို့ လေးဦးသည် အုတ်တွင်းမြို့ရှိ ဦးလှအောင်၊ ဇနီး မဝင်းဝင်းခိုင်တို့၏ နေအိမ်သို့ မေးမြန်း စုံစမ်းကာ ရောက်ရှိသွားခဲ့ပါသည်။

သူတို့၏ နေအိမ်တွင် မဝင်းဝင်းခိုင် ကိုသာ တွေ့ရှိရပြီး ဦးလှအောင်မှာ ခပေါင်းဆည်တွင် တာဝန်ကျနေ ကြောင်းပြောပါသည်။ ယခု နိုင်ဘာလ ကုန်တွင် ပင်စင်ယူတော့မည်ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

◆ ရုပ်ပွားတော်၏ ကျောက်စာတော်

အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်များ ကပ်လှူပူဇော်ပြီး ဘုရားရှိခိုး ငါးပါးသီလခံယူကာ သရဏဂုံ ဆောက်တည်ခြင်း ၂၄ ပစ္စည်း ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်များ၊ ဂုဏ်တော်များ ရွတ်ပွားခြင်း၊ ပြုလုပ်ခဲ့သမျှ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို ဝေနေယျတို့အား မေတ္တာပို့ အမျှဝေခြင်း စသည်အားဖြင့် နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညအိပ်ရာဝင်တစ်ကြိမ် နေ့စဉ် နိစ္စဓူဝ ပြုလုပ်ပါသည်။

အုန်းသီး၊ ငှက်ပျောသီး အခြားလှူဖွယ်များနှင့် ဘုရားပွဲကိုလည်း အမြဲ ကပ်လှူပူဇော်ထားရှိပါသည်။

အခါအားလျော်စွာ မြတ်စွာဘုရားအား ဆွမ်းတော်များ ကပ်လှူရာတွင် ဘုရားစင်ရှေ့၌ ဖျာချောခင်းပြီး ဖျာပေါ်တွင် စားပွဲခုံလေးချကာ ခုံပေါ်တွင် စားပွဲခင်း ခင်းပါသည်။ ဘုရားစင်နှင့် စားပွဲခုံကြားတွင် နေရာထိုင် ခင်းပါသည်။

ထို့နောက် စားပွဲခင်းပေါ်တွင် ဆွမ်းပွဲ၊ ဟင်းပွဲများ၊ အချို့ပွဲများကို ပန်းကန်အကြီးဖြင့် ထည့်၍ လည်းကောင်း၊ သောက်တော်ရေကို လည်း ဖန်ခွက်အကြီးဖြင့် အောက်ခံ ပန်းကန်ပေါ်တွင်တင်၍ လည်းကောင်း၊

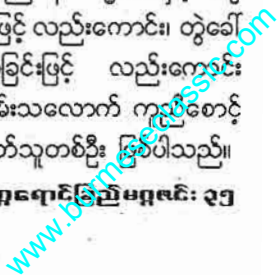
ဇွန်းများကိုလည်း ပန်းကန်တိုင်းတွင် တပ်ထားပြီး လက်ဆေးချေ လက်သုတ် ပဝါကအစ လိုလေသေးမရှိ ပြင်ဆင်ပြီး ဘုရားရှင်အား ဆွမ်းတော်များ ဘုဉ်းပေးတော်မူပါရန် ရိုသေစွာ လက်အုပ်ချီ၍ လျှောက်ထားပါသည်။

တကယ့်ကိုယ်တော်တိုင် ဘုဉ်းပေးနေသည့် ပုံစံမျိုး ကပ်လှူပူဇော်ပါသည်။ ကပ်လှူနေစဉ်မှာလည်း ဆွမ်းစားပွဲရှေ့မှ အခင်းပေါ်တွင် ကျွဲကျွဲ၊ ကလေးထိုင်ပြီး ပဝါကို ပခုံးပေါ်တင်၍ ညာလက်ဖြင့် ယပ်တောင်ကို ကိုင်ကာ ပိုးမွှားများ မလာရအောင် ယပ်ခတ်ဖေးပါသည်။

ထိုသို့ ယပ်ခတ်နေစဉ် နှုတ်မှ ဘုရားဂုဏ်တော်၊ ၂၄ ပစ္စည်းပဋ္ဌာန်းပါဠိတော် စသည်တို့ကို အသံထွက် ရွတ်ဖတ်၍ ကြည်ညိုပူဇော်ပါသည်။ လူတိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့သော ဘုရားရှင်အား ဆွမ်းတော်ကပ်လှူ ပူဇော်နေပုံကလေးကို အများသူငါ ကြည့်ညိုသဒ္ဓါ ပွားများနိုင်စေရန် နမူနာတတ်ပုံကလေး ရိုက်ယူ၍ တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

မဝင်းဝင်းခိုင်သည် ဘုရားရှင်အား ဆွမ်းတော်ကပ်လှူသည့် ပစ္စည်းအား လုံးကို တခြား အိမ်အသုံးအဆောင်များနှင့် မရောဘဲ သီးသန့်ထားရှိပါသည်။

ထို့အပြင် မဝင်းဝင်းခိုင်သည် သွားရင်းလာရင်း တွေ့ရှိသည့် သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ မသန်စွမ်းသူ ဒုက္ခိတများကိုလည်း ကြင်နာသဒ္ဓါစိတ်နှင့် ငွေကြေးအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ တွဲခေါ်ကူညီဖေးမခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ မိမိတတ်စွမ်းသလောက် ကူညီစောင့်ရှောက်တတ်သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

◆ မဝင်းဝင်းခိုင် နေအိမ်ရှိ ဘုရားစင်

◆ ဘုရားဆင်တူတော် စောင် ဖူးထွေ့ရှာသည့်နေရာ

၂။ ထူးခြားသော ရွှေဝါးပင်၏ နိမိတ်ပုံ

မဝင်းဝင်းခိုင်တို့ ဇနီးမောင်နှံသည် ဤခြံသို့ ဝယ်ယူပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်လာ ခဲ့ပြီးနောက် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဦးလှအောင် မှ ရှမ်းပြည်နယ်ဘက်တွင် တာဝန်ထမ်း ဆောင်စဉ်က လက်ဆောင်ရရှိလာခဲ့ သော ရွှေဝါးပင်ကို(ဝါးနက်ပင်နှင့် ပုံစံတူပြီး ဝါးလုံးအရောင်မှာ ရွှေ ရောင်(အဝါရောင်)ဖြစ်ပြီး ဝါးနက် ပင်ထက် အလုံးသေးပါသည်။)ကို ခြံရှေ့ရှိ စနေထောင့်နေရာတွင် စိုက် ပျိုးထားရှိခဲ့ရာ ယခုအချိန်တွင် ဝါးလုံး (၂၀)ပင်လောက်ရှိသော ဝါးရုံကြီးဖြစ် ခဲ့နေပါသည်။

ထိုရွှေဝါးရုံကြီးတွင် အဝါရောင် ရွှေဝါးများ၌ အစိမ်းရောင်ရှိသော ဝါးလုံးပင် ထွန်းပေါက်နေပြီး တစ်ပင် မှာ ဝါးလုံးတွင် အဝါတစ်ခြမ်း၊ အစိမ်း တစ်ခြမ်း ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကိုလည်း

တွေ့ရှိခဲ့ရပါသည်။
မဝင်းဝင်းခိုင် ကားတိုက်မခံရသေး မီကာလက ဤဝါးရုံမှ ဝါးအချို့သည် အရင်းပိုင်းမြေကြီးနှင့် တစ်မိုက်ခန့်ကွာ သော အဆစ်မှ ဝါးအတက်နှစ်ချောင်း သည် ဘီလူးစွယ်သဖွယ် နေအိမ်ဘက် သို့ လှည့်ပြီး ထွက်ပါသည်။
ဤကဲ့သို့ ထွက်နေသည်ကို မဝင်း ဝင်းခိုင်က ကြောက်လန့်နေသဖြင့် ဦးလှအောင်က မကြာခဏ ခုတ်ပစ် နေရပါသည်။

၃။ ကားတိုက်ခံရခြင်း

မဝင်းဝင်းခိုင်မှာ ဆိုင်ကယ်တိုက် ခံထားရ၍ ဒဏ်ရာများ ပျောက်သည် မှာ မကြာသေးပါ။ ဒါကြောင့် သွားလာ ရာမှာ မိမိကိုယ်ကို အမြဲ သတိထား ဂရုစိုက်နေရပါသည်။

သည်လို ဂရုစိုက်နေသည့်ကြားက နေ့တစ်နေ့မှာ မှတ်မှတ်ရရ (၁၂.၃.၁၂) နေ့ နံနက်(၁၀)နာရီအချိန်လောက်မှာ ဟင်းငုတ်ပင် လျှပ်စစ်ဓာတ်အားခွဲ စက်ရုံမှာ တာဝန်ကျနေသည့် ခင်ပွန်း သည် ဦးလှအောင်ထံ သွားရောက်ဖို့

ကိုစွ ပေါ်လာပါသည်။
နေအိမ်မှအထွက် သရဏဂုံ ရွတ် ပွားခြင်း၊ ဂုဏ်တော်များ ရွတ်ပွားခြင်း တို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

သည်လိုနှင့် တစ်ဦးတည်း ထွက်လာ ရာ အုတ်တွင်းမြို့နယ်၏ ရန်ကုန်- မန္တလေး ကားလမ်းမကြီးရှိ အိုအေစစ် ဓာတ်ဆီဆိုင်အနီးတွင်ရှိသော အုတ် တွင်းကားဂိတ်သို့ အရောက်မှာ လူစီး ကား ထွက်ခါနီးပြီမို့ အပြေးကလေး သွားပြီး ကားနောက်က တန်းပေါ်သို့ လှမ်းတက်ရာမှာ အပေါ်က စပယ်ယာ က မဝင်းဝင်းခိုင်၏လက်ကို လှမ်းဆွဲ တင်ပါသည်။

သို့သော် မဝင်းဝင်းခိုင်ခမျာ ကား ကအထွက် ခြေထောက်က တန်းကို ချော်ကျသလို စပယ်ယာ၏ လက်ဖြင့် လည်း မိမိရရ မမိသဖြင့် လမ်းပေါ်သို့ ပြုတ်ကျသွားပါတော့သည်။

ထိုသို့ ပြုတ်ကျပြီး မမျှော်လင့်ဘဲ နောက်က ထိုးဝင်လာသော ကား အောက်ကို ရောက်ရှိသွားပါတော့ သည်။ ကားအောက်ကို ရောက်ရှိသွား ပြီး သွေးရှူးသွေးတန်းဖြင့် ကုန်းပြီး

◆ ဘုရားရှင်အား ဆွမ်းထောက်တင်လျှော့နေပုံ

အပြင်ထွက်ရန် ကြိုးစားသော်လည်း ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ဒဏ်ရာများ အပြင်း အထန်ရရှိပါသည်။

ထို့ပြင် မလ္လာနိုင်ဘဲ “ကယ်ကြပါဦး၊ ကယ်ကြပါဦး” ဟုအော်ကာ နောက်ဆုံး “**ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ**” ကို ရွတ်ကာ ဒုတိယမိသို့ ဆက်မရွတ်နိုင်တော့ဘဲ သတိလစ် မေ့မြောသွားပါ တော့သည်။

၄။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများနှင့် တွေ့ကြုံခြင်း

မင်းဝင်းခိုင်မှာ ကားတိုက်ခံရပြီး မေ့မြောသွားစဉ် မှောင်မည်းနေသည့် တောအုပ်ကြီးထဲကို ရောက်ရှိသွားခဲ့ပါ သည်။ ထိုတောအုပ်ကြီးထဲမှာ အလွန် ကြီးမားသည့် ခွေးနက်ကြီးနှစ်ကောင် ကို သွားတွေ့ပါသည်။

အနီ ခွေးနက်ကြီးနှစ်ကောင်သည် လျှာတွေထွက်နေပြီး သွားရည်တများ များနှင့် မျက်လုံးကြီးတွေကလည်း နီရဲ နေပါသည်။ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီး တော့ သူ့ကို ကြည့်နေကြပါသည်။

သို့နှင့် ရှေ့ဆက်သွားရာ အလွန် ငြီးမားသည့် ရွှေရောင်ခြင်သောကြီးနှစ်

ကောင်ကို ထပ်တွေ့ပါသည်။ ခြင်္သေ့ ကြီးတွေကလည်း သူ့ကို ဘာမှ မလုပ် ပါ။

သည်လိုနှင့် ရှေ့ဆက်သွားတော့ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါတွေ တောက်ပနေ သည့် နတ်ဝတ်တန်ဆာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က မင်းဝင်းခိုင်၏လက် ကို ဆွဲခေါ်သွားပါသည်။ ထိုအချိန်မှာ မင်းဝင်းခိုင်က သားကြီး အောင်မြင် မြတ်နှင့် သမီးငယ် အေးမြတ်မိုးတို့ကို အော်ခေါ်နေမိပါသည်။

ထို့နောက်မှာတော့ အသက် (၇၅)နှစ် ခန့်ရှိ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ် ဝတ်ထားသည့် အဘိုးအိုတစ်ဦးကို တွေ့ပါသည်။ အဘိုးသည် ဆံပင်မွေး၊ မုတ်ဆိတ်မွေး၊ ပါးမြိုင်းမွေး၊ မျက်ခုံးမွေး စသည်တို့မှာ ဖြူမွေးနေပြီး မုတ်ဆိတ်မွေးမှာ တစ်တောင်ကျော်ကျော်လောက် ရှည် ပြီး လေးမှာလွင့်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။

မင်းဝင်းခိုင်ကို ခေါ်လာသည့် နတ်ဝတ်တန်ဆာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်က ဝတ်ဖြူစင်ကြယ် ဝတ်ထားသည့် အဘိုးလက်ထဲကို မင်းဝင်းခိုင်အား

ထည့်ပေးလိုက်ပါသည်။ ထိုအချိန်မှာ မင်းဝင်းခိုင်သည် သတိပြန်ရလာခဲ့ပါသည်။ သတိရ၍ အနီးက လူတွေကို မေးလိုက်တော့ တောင်ငူဆေးရုံကို ရောက်နေကြောင်း သိရပါသည်။

မင်းဝင်းခိုင်သည် သတိပြန်ရလာ တော့ မိမိကိုယ်ခန္ဓာမှာ ဘယ်ဘက် နားရွက်တစ်ဖက် ပြတ်သွားပြီး မျက်နှာ တစ်ခြမ်း၊ လည်ပင်း၊ ကိုယ်လုံး၊ ပေါင် စသည်တို့မှာ အရေပြားများ စုတ်ပြဲ၍ လန်ကုန်ကြောင်း...

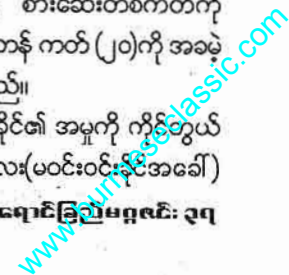
ညာဘက် လက်ပြင်ရိုးလည်း ကျိုးသွားပြီး ပခုံးဆစ်လည်း ပြုတ်သွား ကြောင်း၊ ထို့အပြင် ညာဘက်နံရိုးမှာ ခုနစ်ချောင်းတိတိ ကျိုးသွားကြောင်း တို့ကို သိရှိလိုက်ရပါသည်။

ဤလောက် ပြင်းထန်သည့် ဒဏ်ရာ များကြောင့် လူတိုင်းက သူ့ကို အသက် ရှင်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဟု ထင်ထားကြ ပါသည်။

သို့သော်လည်း မင်းဝင်းခိုင်မှာ သုံးရက်မြောက်နေ့မှာ အခြေအနေ ကောင်းလာသည်ဖြစ်၍ ဆရာဝန်များ ကလည်း ဂရုတစိုက် ကုသပေးကြပါ သည်။ ပေါင်မှ အသားများကို လှီးပြီး မျက်နှာနှင့် လည်ပင်းတို့မှာ အစားထိုး ချုပ်၍ ကုသပေးပါသည်။

ဒဏ်ရာများက ကျောက်စလစ်ခဲ များကို (၁၈)ရက်တိတိ ထုတ်ယူရရှိခဲ့ ပါသည်။ သူ၏ကျန်းမာရေး တိုးတက် လာသည်ကို အံ့ဩဘာနန်း ဖြစ်ကြရ သည့် ဆရာဝန်ကြီးများကိုယ်တိုင်က ကင် သူ့ကို စားဆေးတစ်ကတ်ကို (၁၆၀၀)ကျပ်တန် ကတ် (၂၀)ကို အခမဲ့ ပေးလှူပါသည်။

မင်းဝင်းခိုင်၏ အမှုကို ကြိုတင်ဖော် သည့် ဗိုလ်လေး(မင်းဝင်းခိုင်အခေါ်)

က မေးပါသည်။

'မခိုင်ကို ကားတိုက်လို့ ကျွန်တော် တို့ အခင်းဖြစ်တဲ့နေရာကို လာကြည့် တော့ မခိုင်က ကားအောက်မှာ ရှိနေ တာ၊ ကားဘီးကြီးက မခိုင်ကို မပိဘဲ မြောက်နေတာ တွေ့တယ်။ အဲဒါ မခိုင်က ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ကိုးကွယ် လို့ စောင့်ရှောက်ကြတာတုန်းဗျာ'

ဟု မေးပါသည်။ မဝင်းဝင်းခိုင်က တော့...

'ရတနာသုံးပါးကိုပဲ ယုံယုံကြည် ကြည်နဲ့ ကိုးကွယ်တာမို့ နတ်ကောင်း နတ်မြတ်များက စောင့်ရှောက်ကြတာ ထင်ပါတယ်'

ဟု ပြောပြပါသည်။

မဝင်းဝင်းခိုင်သည် ဆေးရုံမှာ နှစ်လ ခန့် ကုသခဲ့ရပြီး ယခုအချိန်မှာတော့ မိမွေးတိုင်း၊ ဖမွေးတိုင်း မဟုတ်တောင် မှ ယခင်ကထက် ကျန်းမာရေး ပိုမို ကောင်းမွန်လာသည်ကို တွေ့ရှိခဲ့ရပါ သည်။

အလိုအလျောက်

ကြာလာသောဘုရား

မဝင်းဝင်းခိုင်သည် တောင်ငူ မြို့ ဆေးရုံကြီးမှာ (၁)လနှင့် (၁၈)ရက်တိတိ ဆေးကုသမှု ခံယူပြီးနောက် အုတ်တွင်းမြို့ရှိ မိမိနေအိမ်သို့ ပြန်ရောက်ခဲ့ပါ သည်။ နေအိမ်ကို ရောက် သည်ဆိုလျှင်ပဲ ဘုရားဝတ်ပြု စဉ် ဘုရားစင်၏ မှန်ကျောင်း ဆောင်ရှေ့မှာ ကြာပလွင်ပေါ် တွင် တင်ပျဉ်ခွေ စံပယ် တော်မူနေသည့် ဘုရားရုပ်ပွား တော်တစ်ဆူကို ထူးထူးခြားခြား ဖူးတွေ့လိုက်ရပါသည်။

အိမ်သားများရော နီးစပ်သူ

များကပါ သူတို့ပင့်ဆောင်ထားသည် မှာ မဟုတ်ပါကြောင်း ပြောပြကြပါ သည်။ နောက်ဆုံး ပြည်မြို့နှင့် ရွှေတောင်မြို့အကြား ရှိ ၁.လ.ရ(၁၄)မှ ညီမဖြစ်သူ မသင်းသင်းမိုးကို ဖုန်းဆက် လှမ်းမေးရာတွင် သူတို့လည်း မပင့် ဆောင်ပေးခဲ့ပါကြောင်း ယခု သူတို့ (မသင်းသင်းမိုး)တို့ နေအိမ်မှာလည်း အစ်မတို့အိမ်က ဘုရားနည်းတူ ဘုရားစင်မှာ ကြွရောက် စံပယ်လျက် ရှိပါကြောင်း ထူးခြားသည့် တိုက်ဆိုင်မှု တစ်ရပ်ကို ပြောပြ၍ သိရှိရပါသည်။

အုတ်တွင်းမြို့ရှိ ဦးလှအောင်၊ မဝင်း ဝင်းခိုင်တို့၏ နေအိမ်တွင် အလို အလျောက် ကြွရောက်စံပယ်လျက်ရှိ သည့် ကြာပလွင်ရုပ်ပွားတော်လေးမှာ (မတိုင်းကောင်းတိုင်းကောင်း) ပလ္လင်နှင့် ရုပ်ပွားတော် တစ်ဆက်တည်းရှိ ဉာဏ် တော်အမြင့်မှာ တစ်လက်မခန့် (လက်သန်းတစ်ဆစ်ခန့်) ရှိပါသည်။

လည်ဆွဲဖန်ကြုတ်ကလေးနှင့် ဖြစ်ပါ သည်။

ရုပ်ပွားတော်မှာ ဉာဏ်တော်သေး ငယ်လှသော်လည်း ထုဆစ်ထားသည့် လက်ရာမှာ သက်န်းတော် တွန့်တာ လေးကအစ လက်ရာမြောက်လှပါ သည်။

အရောင်တော်မှာ ရွှေရောင်လည်း မကျ၊ ကြေးရောင်လည်းမက မိုးကြိုး ရောင်ရှိပြီး ဓာတ်သားဘုရားဆင်းတု တော်ဟု ယူဆရပါသည်။ ရုပ်ပွားတော် ၏ မုဒြာဟန်မှာ "ဘူမိဇဿ"မုဒြာ ဟန် ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်ပါသည်။ အများ သူငါ ဖူးမြော်ကြည့်ညီ ပူဇော်သဒ္ဓါပွား များနိုင်ရန်အလို့ငှာ နှစ်ဆင့်ပုံကြီးချဲ့ ရိုက်ကူးပြီး တင်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။

ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဖူးမြော်ကြည့်ညီ သဒ္ဓါပွားများလိုသူများ အုတ်တွင်း မြို့နယ်၊ အုတ်တွင်းဈေး၏မြောက် ဘက် အ.ထ.ကအနီ၊ တောင်ငူခရိုင်၊

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးရှိ ဦးလှ အောင်၊ မဝင်းဝင်းခိုင်၏ နေအိမ်ရှိ ဘုရားကျောင်း ဆောင်တွင် ကိန်းဝပ်စံပယ် လျက်ရှိပါကြောင်း ရေးသား တင်ပြရင်း နိဂုံးချုပ်အပ်ပါသည်။ [ဤစာစုနှင့် ပတ်သက် သည့် သက်ဆိုင်သူအားလုံး ကို အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိ ပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ် ပါသည်။]

အန္တရာယ်ကပ်ဘေး ကင်းစင်ပေး ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

စေခွာမိုး (တောင်ငူ)

ကျွန်တို့အားလုံး

အသည်းရောဂါအတွက် ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းရာလာ အသည်းအားပေး

အမှတ်တံဆိပ်

တိုင်းဒေသဆိုင်များရှိရောင်းချခွင့် ရှိသည်။ (အမှတ်) ၈၄၅၂၂၂ (အမှတ်) ၈၄၅၂၂၂ ဦးဘိုက်စံ (လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့် အပြိုင်လိုက်၍ ထူးထူးဆန်းဆန်းများစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး လုံးဝပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲ လျက်သက်သာရုံ ရောဂါကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အချိန်အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းနိုင်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ ဝမ်းဗိုက် အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနံရိုးဆုံးမှ အောင့်နာသည်။ ရင်ခေါင်းတောင့်၏။ ပျို့အန်၏။ အစားအစာများ စားချင်သောက် ချင်စိတ် မရှိ။ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တဂျုံးဂျုံး ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့် အသားအရေများ ဝါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရံခါဝမ်းချုပ်၍ ရံခါ အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်တာ ပိန်ခြိုးလာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးကတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလိုထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော အထူးကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို ခံစားကျော်ကျော်နှိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာခြောက်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံ ချိတ်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော့်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေသော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတွဲလေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခဲစားပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနိုးနိုး၊ သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနိုးနိုးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနှစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက “ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်း
ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ
ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ်
သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက်
ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါ
တယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့်
အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး
ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြား
ချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲမိသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့်
ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့
ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို
သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်း
လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်မျှင်း
မျှင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား
တက်သွားပြီး ရုတ်တရက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်
လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ
ဝပြုံးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂါးအတိုင်း အားအင်
အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ
ရန်ကင်းသို့ မိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့သည်။ ဆရာထံ
ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမုန်းကို မသိ
တော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး
ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ်
မိဘူးလား၊ ကျွန်တော် အိုက်စံလေး။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့
ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု
ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ
ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကိုး အခုလို
ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခု
လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ၊ ကျွန်တော်
ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်း
ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ်
ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း... ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်း
ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုခန်း
ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက
တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်
ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာ့ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရော
ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ
အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို
ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ
ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။ “ဟာ...
ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ”
“ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ၊ ပေးပါ။
ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီ
ပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းလေး
စားပါတယ် ဆရာ”

ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစား
နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ... သမားတော် ဆရာမြင့်
ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှု
ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှု
အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါ
သည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ
လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့
မန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။
ဤ**မန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**၏ အာနိသင်
ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားဝါ
ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆိပ်ခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်း
ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်စိုက်
အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ဝိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ
များအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာစာ
အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး
ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့်
မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ
ပဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာစာအမှတ်တံဆိပ်
အသည်းအားဆေး**ပဲဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ပါး
လိုက်ပါသည်။

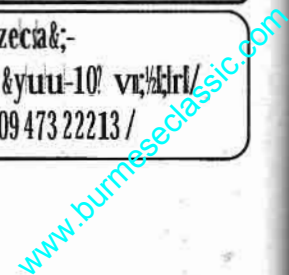
0;tup (vr;/%)

paq;on obm0aq;zu0 iypn;rm;jz i prazmpy xm;jc i;al um i
ton;yp;up;jc i;wu um u ,ay,Eiaom aq;jzpy;on/

yi&i;-re;&Zwi;&i;aq;0;Xwvya&;
trw(q^360)! oeEa(8)vr;?r^0uvrylr e .? &eueir/!
ze;-01691091! 09732 43094

&rjyne ,jzeck&;-
trw(n^9)! bwivr;? &yuu-10! vr;?&rl/!
ze;-082 26291! 09473 22213 /

၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာတော်ကြီး၏

ကြည့်ညို့ဖွယ်ရာများနှင့် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်များ (၁၈)

ကျောက်ဆည် မင်းမဟော်

ယခင်လူမှုအဆက်

ဟု ဦးဉာဏာမှ ပြောတော့ ဦးပဏ္ဍိတကလည်း...

'တပည့်တော်လဲ အခုမှ အမောပြေသွားတော့တယ်ဘုရား'

ဟု ပြန်လည်၍ မြေကြားလိုက်စဉ် ဆရာတော်ကြီးသည် ဦးဉာဏာနှင့် ဦးပဏ္ဍိတတို့ ရှိသည့်အနား ကြွလာပြီး...

'အရှင်ဘုရားတို့ ဒီနေရာတစ်ပိုက်မှာ သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်ကြဗျာ၊ ဒီကျောက်တုံးပေါ်မှာ ဖုံးနေတဲ့ ဘောင်မဲ့ပင်ကိုလဲ ကပ်ပိလိုက်ဟဲ့၊ ကျောင်းမှာရှိတဲ့ သံဃာများနဲ့ ယောဂီအားလုံးကိုလဲ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ဖို့ ခေါ်ခိုကြ'

ဟု မိန့်တော်မူလိုက်သည်။

ဦးဉာဏာနှင့် ဦးပဏ္ဍိတတို့က ဆရာတော် မိန့်မှာသည့်အတိုင်း တောင်အောက်သို့ ဆင်းသွားပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးက တောင်ပေါ်မှာ တရားရှုနေခဲ့သည်။ ဦးဉာဏာ၊ ဦးပဏ္ဍိတတို့ သံဃာတော်များ၊ သီလရှင်၊ ယောဂီများတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ ရောက်လာကြသည်။ ဦးဉာဏာက ဆရာတော် ညွှန်ပြထားသော နေရာများကို သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်ရန် သံဃာတော်များနှင့် ယောဂီများကို ညွှန်ပြသည်။

ဦးဉာဏာ ညွှန်ပြသော နေရာများကို အားလုံးက သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်နေကြသည်။ ရှင်လာဘက ကျောက်တုံးပေါ်မှာ ပိတ်ဖုံးနေသော ဘောင်မဲ့ပင်ကို

◆ ဆရာတော်ကြီး

ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းနေသည်။ ရှင်လာဘ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းသော ဘောင်မဲ့ပင်ကို များကို သီလရှင်နှင့် ယောဂီများက သယ်၍ စွန့်ပစ်ကြသည်။

ရှင်လာဘ ခုတ်ထားသော ဘောင်မဲ့ပင်ကိုကို ရှင်သံဝရက ဆွဲလိုက်ရာ ကျောက်တုံးပေါ်မှာ ကျောက်စိမ်းဆင်းတုတော်တစ်ဆူ တွေ့ရပါသည်။

သို့နှင့် လျှော်ဖြူပင်အောက်မှာ တရားရှုမှတ်နေသော ဆရာတော်ကြီးထံသွား၍...

'ကျောက်တုံးပေါ်မှာ ကျောက်စိမ်းနဲ့ ထုလုပ်ထားတဲ့ ဆင်းတုတော်တစ်ဆူ တွေ့ရှိရပါတယ် ဘုရား'

ဟု ရှင်သံဝရက လျှောက်ထားသည်။ ဆရာတော်ကြီး...

www.burmeseclassic.com

◆ အထက်ကျောင်းဆိုင်

'ဟဲ့... ဟဲ့... အဲဒါ ပေါ်တော်မူတုန်းဟဲ့' ဟု မိန့်တော်မူပြီး ဆရာတော်ကြီး ကြွလာပြီး လက်အုပ်ချီမိုး၍ ပူဇော်ကန်တော့နေသည်။ သံဃာတော်များနှင့် ယောဂီများပါ ပူဇော်ကန်တော့၍ ကြည်ညိုနေကြသည်။

ထိုကျောက်တုံးက အမြင့် (၅)ပေရှိသည်။ လုံးပတ်က (၄)ပေ ပတ်လည်ရှိပြီး ကျောက်တုံး၏ ထိပ်တည့်တည့်မှာ ကျောက်စိမ်းဖြင့် ထုလုပ်ထားသော ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုရုပ်ပွားတော်၏ အမြင့် ဉာဏ်တော်မှာ (၃)ပေကျော်ခန့် ရှိသည်။ ပလ္လင်တော်က ရွှေသားစင်စစ်ဖြစ်သည်။ ပလ္လင်မှာက နဝရတ်ကိုးသွယ် စီခြယ်ထား၍ ပူဇော်ထားသော ကျောက်စိမ်းရုပ်ပွားတော် ဖြစ်ပေသည်။

ထို ကျောက်စိမ်းရုပ်ပွားတော်ကို ဝေဘူဆရာတော်ကြီးနှင့် နောက်ပါ သံဃာတော်များက နေကဇာတင်ပြီး

ပရိတ်တရားများဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြသည်။ နေဝင်ရိုးနီအချိန်လောက်မှာ ဦးဉာဏနှင့် ဦးပဏ္ဍိတတို့ ဦးဆောင်ပြီး သံဃာတော်ငါးပါးအား ရုပ်ပွားတော်ကို စောင့်ရှောက်ရန် ထားခဲ့ပြီး ဆရာတော်နှင့် သံဃာများ၊ ယောဂီများက တောင်ပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့ကြပါသည်။

သံဃာငါးပါးက ညချမ်းအချိန်မှာ ဖယောင်းတိုင်၊ နံ့သာတိုင်တို့ဖြင့် ဘုရားပူဇော်ပြီး ကျွန်းကောင်းနွယ်ပင်အောက်မှာ သံဃာငါးပါးတို့ထိုင်ပြီး တရားနုလုံးသွင်းနေကြသည်။

ညဉ့်ဦးယံအချိန်တွင် ဆရာတော်သည် ကောင်းကင်ယံကနေပြီး တောင်ပေါ်သို့ကြွလာသည်။ ဦးဉာဏနှင့် သံဃာငါးပါးက တွေ့မြင်ရပြီး လက်အုပ်ချီကန်တော့၍ အသံပေးဘဲ ဆရာတော်ကြီးကို အကဲခတ်ကြည့်၍ ကြည်ညိုနေသည်။ ဝေဘူဆရာတော်

ကြီးက ရုပ်ပွားတော်ကို ဖယောင်းတိုင်နှင့် နံ့သာတိုင်များ ပူဇော်ပြီး တရားရှုနေသည်။

ဥစ္စာစောင့်ရှောက်မှုများ ဆွမ်းလာကပ်ခြင်း

အရုဏ်တက်ချိန်မှာ အသက် (၃၅)နှစ်ခန့်ရှိသော ဒါယကာကြီးနှစ်ဦးနှင့် ဒါယိကာမသုံးဦးတို့သည် ဒေါင်းလန်းကျယ်စီနှင့် ဆွမ်းပွဲရွက်လာပြီး ဝေဘူဆရာတော်ကြီးကို ကပ်လှူကြသည်။ ဆရာတော်ကို အရုဏ်ဆွမ်းကပ်လှူပြီး ဦးဉာဏနှင့် သံဃာ (၅)ပါးကိုလည်း ဆွမ်းကပ်လှူ၏။ ဦးပဏ္ဍိတက "ဆွမ်းစားပြီးရင် ရေခွေးကြမ်းနဲ့ လက်ဖက်ကလေး စားရရင် ကောင်းမှာ" ဟု စိတ်တွင်းက ဆွမ်းစားရင်း တွေးတောစဉ် ဒါယိကာမတစ်ဦးသည် ရေခွေးနှင့် လက်ဖက်သုပ်တို့ကို လာရောက် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသွားသည်။

www.burmeseclassic.com

ဝေဘူဆရာတော်ကြီးက တောင်အောက်သို့ ကြွသွားသည်။ ဦးဉာဏတို့ငါးပါးက ဘုရားမပြီးမချင်း တောင်ပေါ်မှာ နေရသည်။ တောင်ပေါ်မှာ ဘုရားပေါ်သည်ဟူသော သတင်းနှင့်အတူ ပေါ်တော်မူဘုရားဟူသော သတင်းက ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ပြန့်သွားသည်။ ဝေဘူဆရာတော် တောင်ပေါ်မှာ ပေါ်တော်မူစေတီ တည်နေသည်ဟု သတင်းစကားက ကျောက်ဆည်မြို့နှင့် ကျေးရွာများပါမကျန် ထပ်မံ သတင်းပျံ့နှံ့သွားလေသည်။

ဝေဘူတောင်မှာ ဆရာတော် စေတီတည်နေစဉ် မြို့ရေကျေးရွာမကျန် လုပ်အားဒါနပြုကြသည့် ကုသိုလ်ရှင်တွေက များပြားလှသည်။ ဝါခေါင်လမှာ နေအပူရှိန်က ပြင်းသော်လည်း မောပန်းသည်မရှိ။ လုပ်အားဒါနပြုနေသူတို့က သူ့ထက်ငါ အားကျမခံပါ အပြိုင်အဆိုင် လုပ်အားဒါနပြုနေသည့် သူတွေကို ကြည့်ရသည်မှာ ဝမ်းသာဝီတိဖြစ်စရာ ကောင်းလှပါသည်။

ဝါခေါင်လဆန်း(၁၀)ရက်နေ့က စ၍ စေတီတည်သည့်နေရာတွင် နေ့စဉ် လုပ်အားဒါနပြုကြသည့် သူများမှာ သုံးရာကျော်လောက် ရှိသည်။ နေ့ခင်းမှာ လုပ်အားဒါနပြုသည့်သူများ ရေဆာနေကြစဉ် ဒါယိကာမသုံးဦးက ရေခွက်များကို လင်ပန်းနှင့် ရွက်လာပြီး ဒါယကာကြီးနှစ်ဦးက ရေထမ်းပုံးကိုယ်စီနှင့် တောင်ပေါ်ရောက်လာပြီး ဦးစွာ ဆရာတော်ကို ကြံရည် ကပ်လှူဒါန်းပြီး လုပ်အားဒါနပြုသည့်သူများကိုယ် ထိုဒါယကာမသုံးဦးက ကြံရည်ကို လိုက်၍ တိုက်ကျွေးပြီး ဒါနပြုသည်။ ဒါယကာမတစ်ဦးကလည်း ရေလိုက်ဆိုက်၍ ဒါနပြုသည်။

ဘုရားတည်နေသည့် နေ့ကစ၍

တောင်ပေါ်မှာ အရုဏ်ဆွမ်း နေ့စဉ် ကပ်လှူသော ဒါယိကာမသုံးဦးနှင့် ဒါယကာကြီးနှစ်ဦးတို့မှာ တောင်မှာ လာသမျှ ပရိသတ်ကိုလည်း ဆွမ်းလှူဒါန်းသည်။

ဝါခေါင်လဆန်း(၁၀)ရက်နေ့က စ၍ စေတီတည်ခဲ့ရာ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တွင် ရွှေထီးတော်တင်လှူမည် ဖြစ်ပါသည်။ တော်သလင်းလပြည့်နေ့မှာ ဘုရားဌာပနာပူဇော်ရာတွင် နတ်မင်းကြီးတို့လှူခဲ့သော ရတနာရွှေငွေနှင့် ကျတ်သရဲဘဝက နတ်ဘဝသို့ ပြောင်းလာသောနတ်က လှူဒါန်းထားသည့် စိန်ရွှေတို့အားလုံး ဌာပနာပူဇော်ပါသည်။ ထို့ပြင် ပေါ်တော်မူ ကျောက်စိမ်းဘုရားနှင့် ဓာတ်တော်များတို့ကိုလည်း ဌာပနာပူဇော်ပါသည်။

သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့မှာ သံဃာတော်များနှင့် ယောဂီသီလရှင်များ ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ ဘုရားထီးတင် လာရောက်ကြသော ပရိသတ်များကို ဆွမ်းဒါနပြုရန် ထိုဒါယကာ ဒါယိကာမတို့က တာဝန်ယူသွားသည်။

ထီးတော် ပင့်ဆောင်ခြင်း

သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တွင် ဝေဘူတောင်တန်းရှိ ခေမထွဋ်ခေါင်စေတီထီးတော်တင်လှူပွဲမှာ လာရောက်ကြသည့် ဘုရားဖူးပရိသတ်များမှာ ကြက်ပုံမကျ စည်ကားလှသည်။

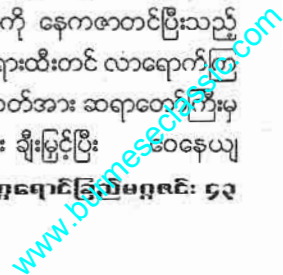
ဝေဘူဆရာတော်ကြီး ရှေ့ဆုံးမှ ကြွလာပြီး စိန်ဖူးတော်ကို ပင့်ဆောင်လာသည်။ သံဃာတော်များ ထီးတော်ပင့်ဆောင်၍ ယောဂီသီလရှင်များက ဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒကို သံပြိုင်ရွတ်ဆိုပြီး ထီးတော်ကို ပင့်ဆောင်လာသည်က ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ ကောင်းလှပါသည်။

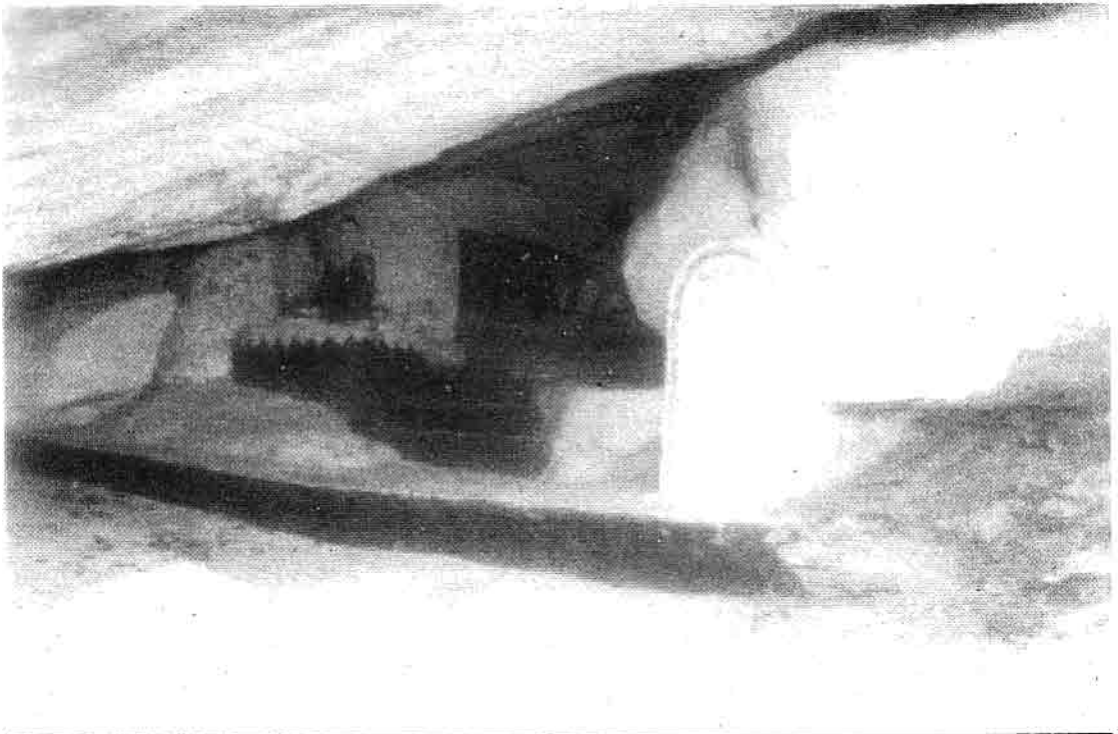
ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒ

- ၁။ သာသနာအတွင်း သက်ဆင်းကြုံလာ ရခဲ့ကြပါစေ ထူးကဲလှစွာ တရားပျော်မွေ့ ပမေ့ကြံခါ ဝိဇ္ဇာပျိုး စိုက်ပျိုးများသူပါ။
- ၂။ အဝိဇ္ဇာကြီးထီးနေတာ၊ ဝိပဿနာထင်လျှင် ရှာ၊ ဒိဋ္ဌိအစွဲ ခိုင်မြဲလိုသာ တဏှာညစ် အပြစ်မြတ်ကြပါ။
- ၃။ သီလတရား စောင့်ငြားဦးစွာ၊ သာသိအားကြီးထွားစေရာ၊ အာနာပါနဂါယောဂ၊ ဝါယောဓာတ်တို့လတ်နှာဖျားမှာ၊
- ၄။ နာဖျားတိုးထိသတိချုပ်ပါ၊ အာရုံတစ်ပါး မသွားစေရာ ထိသိက္ခာပုတ် မပြတ်သိပါ၊ ရုပ်နာမ်ခွဲ မလွဲသိတော့မှာ၊
- ၅။ နာဖျားတိုးလတ် ရုပ်ဓာတ်ကိုမှီ တေဇဇ ဝါယောအာဇာပါယထိ ပေါင်းစုဖွဲ့စီး ဓာတ်ကြီးလေးလီ၊ ရုပ်တရား ပုတ်သားမြတ်ယောဂီ၊
- ၆။ တွေ့ထိမှတ် နှစ်ဓာတ်အမည် ရုပ်နှင့်နာမ်ပဲ မလွဲရှိသည်၊ ဆောက်တည်မရ ဖြစ်ကပျက်မည်၊ အနိစ္စအာရုံ ထင်ရှားသည်။
- ၇။ ရုပ်ဓာတ်ပေါင်းလတ် နှစ်ဓာတ်သိရာ၊ ရုပ်နှင့်နာမ်ပေါင်း ကျိုးကြောင်းဆက်ခါ၊ ခြစ်ပေါ်ပျက်မြဲ မလွဲသေချာ ပရမတ် အတတ်တွေကြမှာ၊
- ၈။ အနှစ်သာရ ရှာကဗလာ၊ အနတ္တပဲမလွဲသိတာ၊ ယုံမှားရှစ်ပါး ကင်းငြားသေချာ၊ ပြုတ်တိုင်း အပါယ်ရွာ။

ဆရာတော်၏ ဩဝါဒကို ရွတ်ဆို၍ ထီးတော် ပင့်ဆောင်လာသည်ကို ဖူးတွေ့ ကြည့်ညိုရသည်မှာ သဒ္ဓါပီတိဝွမ်းသီထိသလို စေတနာပီတိ လွှမ်းဖြာမိကြသည်။

ခေမထွဋ်ခေါင်စေတီ ထီးတော်တင်လှူပြီးသည့်အချိန် ခေမထွဋ်ခေါင်စေတီတော်ကို နေကဇာတင်ပြီးသည့်နောက် ဘုရားထီးတင် လာရောက်ကြသော ပရိသတ်အား ဆရာတော်ကြီးမှ သီလတရား ချီးမြှင့်ပြီး ဝေနေယျ

◆ ထောင့်ဆရာတော် ယထာဏကျော်သောဇာ

သတ္တဝါတွေအားလုံး အမျှဝေပြီးလျှင် ပရိသတ်အားလုံးက “သာဓု...သာဓု... သာဓု” ဟု သုံးကြိမ်ခေါ်လိုက်ကြသည်။

ထီးတော်တင်ပြီးသည့် ညချမ်းမှာ ဆရာတော်သည် ခေမထွဋ်ခေါင်စေတီရှေ့မှာ ဖယောင်းတိုင်နှင့် နံ့သာတိုင်များ ပူဇော်ပြီး တရားရှုနေစဉ် ဒါယကာကြီးနှစ်ဦးနှင့် ဒါယိကာမကြီးတို့ ရောက်လာပြီး ရိုခိုးဦးချပြီး...

‘တပည့်တော်မတို့ ထောင့်ဆရာတော်အား က သိုက်နန်းရှင် ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား။ ဤစေတီ စတုရန်းပုံကစ၍ ထီးတင်ပြီးသည့် နေ့အထိ ထောင့်ဆရာတော်အားဖြင့် လှူဒါန်းခြင်းသည် အရှင်ဘုရား၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဏ်တို့ကို ကြည့်လို၍ သဒ္ဓါတို့ဖြစ်ပြီး လှူဒါန်းပါသည်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ အလှူဒါန်းကိုရောက်သွန်းချပေးတော်မူပါ ဘုရား။’

ဟု လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်မှ

သီလချီးမြှင့်ပေး၍ ရေစက်သွန်းချပေးလိုက်သည်။

ထို ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတို့က ရေစက်သွန်းချ အမျှဝေပြီး...

‘တပည့်တော်က သိုက်နန်းရှင်မယ်ညို ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။ သူတို့က တပည့်တော်ရဲ့ အဖွဲ့သားများ ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား။’

ဟု လျှောက်ထားပြီး ပြန်သွားလေသည်။

ခေမထွဋ်ခေါင်စေတီသို့ တရားရှုရန် စေလွှတ်ခြင်း

ဦးဉာဏ၊ ဦးပဏ္ဍိတနှင့်ဦးကောသလ္လတို့သုံးပါး တရားရှုရန် ဝေဘူဆရာတော် စေလွှတ်ရာ ဦးဉာဏဦးဆောင်၍ သုံးပါးစလုံး ခေမထွဋ်ခေါင်စေတီသို့ ကြွလာခဲ့သည်။

ဦးပဏ္ဍိတ၏ အကျင့်က ရေခွေး

ကြမ်းနှင့် ဆေးလိပ်သောက်တတ်သည်။ ထိုအကျင့်ကို မဖျောက်နိုင်ဖြစ်နေပေသည်။

သံဃာသုံးပါး စေတီထံပါး ရောက်သောအခါ တရားရှုနေကြသည့် ဦးပဏ္ဍိတသည် တရားရှုနေစဉ်မှ ခေတ္တနားပြီး တရားနှလုံးသွင်း၍ လမ်းလျှောက်ပြီး နေရာမှ ပြန်လာပြီး တရားရှုရာ အရုဏ်တက်၍ အလင်းရောက်မှ သံဃာသုံးပါး ပြန်ဆင်းလာခဲ့သည်။

ညတိုင်း ခေမထွဋ်ခေါင်စေတီမှာ တရားရှုနေကြသည့် သံဃာသုံးပါးက တောင်ပေါ်ကြွရင်း...

‘တပည့်တော်က အရုဏ်တက်ရင် ဆွမ်းစားပြီးချိန်မှာ ရေခွေးကြမ်းနဲ့ လက်ဖက်ဘုဦးပေးပြီး ဆေးလိပ်သောက်ချင်တဲ့အာသာ ဖြတ်မရအောင် ဖြစ်နေတယ်’

ဟု ဦးပဏ္ဍိတက ပြောလိုက်သော်...

'ဆေးလိပ်သောက်တာ၊ ကွမ်းယာ ဝါးတာကို ဆရာတော်က မကြိုက်ဘူး ကိုယ်တော်။ ကွမ်းစား၊ ဆေးသောက် ခြင်းကို ဆင်ခြင်သတိထားပေါ့'

ဟု ဦးဉာဏက ပြန်လည်ပြောလိုက် သည်။

ဘုရားရှေ့ရောက်တော့ သံဃာ သုံးပါးသည် နေရာအသီးသီး ထိုင်လိုက် ပြီး တရားမှတ်နေသည်မှာ အရုဏ် တက်၍ တောကြက်တွေလည်း အသံ သာသာဖြင့် တွန်နေကြသည်။ ကျောင်း တိုက်မှ တုံးမောင်းခေါက်သံ၊ ထိုးမောင်း သံ၊ ကြေးစည်သံနှင့် စည်တီးသံတို့ဖြင့် သာယာကြည်နူးလှသည်။

သံဃာသုံးပါး တရားရှုနေရာမှ နား လိုက်ပြီး ဘုရားကန်တော့စဉ် ဒါယကာ ကြီးနှင့် ဒါယိကာမတို့က အရုဏ်ဆွမ်း ကပ်လျှူသည်။ သံဃာသုံးပါးက လာ ရောက်ကပ်လျှူသော ဆွမ်းများကို ဘုရားမှာ ဆွမ်းတော် ကပ်လျှူဒါန်းပြီးမှ ဆွမ်းစားကြသည်။

နောက်တစ်နေ့မှာ တရားရှုရင်း

သံဃာသုံးပါး ချောင်းဆိုးနေပြီး တရား ရှုရသည်မှာ စိတ်တိုင်းမကျ ဖြစ်နေ သည်။

'ဪ...အခုနေ့များ အရုဏ်ဆွမ်း လာကပ်တဲ့ ဒါယကာကြီးများ ချောင်း ဆိုးပျောက်ဆေး လာကပ်ရင် ကောင်း မှာပဲ'

ဟု စိတ်တွင်း အောက်မေ့လိုက်စဉ် နာရီဝက်ခန့်အကြာမှာ ချောင်းဆိုး ပျောက်ဆေးနှင့် ရေခွေးကြမ်းကို ဒါယကာကြီးက လာကပ်သည်။ ဒါယကာကြီး လာရောက်ကပ်သော ဆေးကို သောက်လိုက်မှ ချောင်းဆိုး သက်သာပြီး တရားကို ကောင်းစွာ ရှုနိုင်သည်။

အရုဏ်တက်တိုင်း နေ့စဉ် ဆွမ်းကပ် သည်။ သံဃာတော်များက အမည် နေရပ် မေးသော်လည်း "တပည့်တော် က ဒီနားက ရွာကပါ ဘုရား" ဟု လျှောက်ထား၍ ရှိခိုးပြန်သွားလေ သည်။ သည်လိုနှင့် တစ်လလောက် အကြာမှာ ဦးပဏ္ဍိတ၏ စိတ်တွင်းက

ဖြစ်ပေါ်နေသည်မှာ...

'ဆွမ်းလာကပ်သော ဒါယကာကြီးမိသားစု မှန် အရုဏ်ဆွမ်းလာပို့တဲ့အခါ ဆွမ်း၊ ရေခွေးကြမ်းနဲ့ လက်ဖက်ဆီရွှဲဆွမ်းပြီး မိသားစုလိုက် လာပို့ရင်ကောင်းမှာပဲ'

ဟု စိတ်တွင်း တမ်းတပြီး တရားကို ရှုမတ်နေလိုက်သည်။ အရုဏ်တက် သော် ဒါယကာကြီးနှစ်ဦးနှင့် ဒါယိကာမ သုံးဦးတို့ အရုဏ်ဆွမ်းနှင့် ရေခွေး၊ လက်ဖက်တို့ကို လာရောက် လှူဒါန်း လာသည်ကို တွေ့ရရာ ဦးပဏ္ဍိတသည် အံ့ဩနေမိသည်။

ညနေ(၅)နာရီခန့်အချိန် ချောင် အတွင်းရှိ သံဃာတော်များသည် ဆရာတော်ကြီးထံမှာ သြဝါဒခံယူ၍ ဆရာတော်ကြီးကို ဝတ်ဖြည့်နေကြ သည်။ ဆရာတော်ကြီးမှ...

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ကျောက်ဆည် မင်းမဟော်

စာရှုသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့ . . .

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်သွားပါမည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့် . . .

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်

သွပ်ပြဒါးထွဲ

စာရေးသူတို့အား သင်ကြား ပြသပေးခဲ့သည့် သွပ်ပြဒါး အကြောင်း တင်ပြလိုပါသည်။ ဆရာတော်အနေနှင့် ယင်း သွပ်ပြဒါးလုံးကို ဆောင်ထားခဲ့စဉ် က လှူချင်တန်းချင်သူတွေ ပေါများလှပါသည်။

ထူးဆန်းသည့် အချက် တစ်ခုမှာ သွပ်ပြဒါးလုံး ထိုးသည့် နေ့ဆိုပါလျှင် လူပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များ ရောက်လာ တတ်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့တွင်တော့ ဆရာ တော်က စာရေးသူအား သွပ် ပြဒါးလုံးကို ချက်ပေးရန် အမိန့် ရှိလာပါသည်။ ဆရာတော်က ပြည်မြို့တွင်းသို့ နံနက် ဆွမ်း စားကြွရန် ရှိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

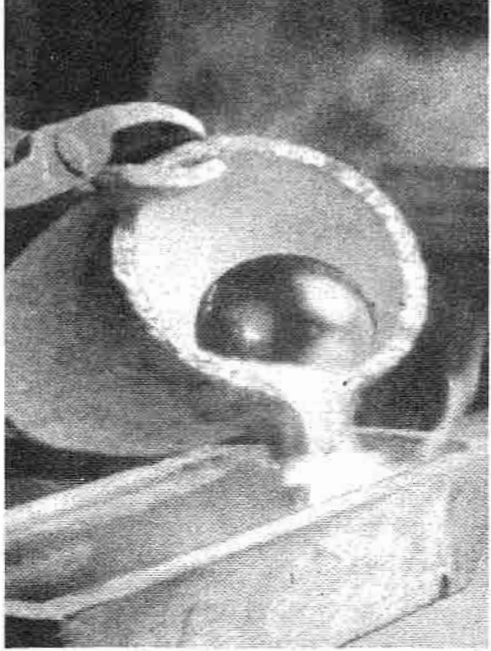
စာရေးသူကလည်း သွပ် ပြဒါးလုံးကို ဓာတ်ချက်လုံထဲ ထည့်ကာ နာဖြင့် ဖားဖိဖြင့် ချက်ကြည့်ခဲ့ပါသည်။ သွပ်ပြဒါးလုံး က နာကိုမစားပါ။ နာကလည်း သွပ်ပြဒါးလုံးကို မစားပါ။

ဓာတ်ချက်လုံဖြင့် ချက်မရတော့သဖြင့် စာရေးသူက ဓာတ်လုံးကို အရည်လင်အောင်ထိုးလိုက်၊ ဝက်ဆီ ခံရည်ထဲ လောင်းလိုက်နှင့် နံနက်(၇) နာရီထိုးမှ နံနက် (၁၁)နာရီထိုး အထိ ခံရည်လောင်းလာခဲ့ရာ နီရဲနေသော သွပ်ပြဒါးလုံးသည် ပန်းသီးရောင် အနီဖျော့ဖျော့အရောင်သို့ ပြောင်းလာခဲ့ပါသည်။

အလေးချိန် (၁)ကျပ် (၈)ပဲသားရှိသော ဓာတ်လုံးသည် (၁၂)ပဲသားမျှသာ အလေးချိန်ရှိပါတော့သည်။ ဆရာတော် လည်း ကျောင်းသခမ်းသို့ ပြန်ကြွလာခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူက ဆရာတော်အား ဓာတ်လုံးမှာ ခံရည်လောင်း ရင်း လျော့လာကြောင်း လျှောက်ထားပြီး ဆရာတော်အား ပြသလိုက်ပါသည်။ ဆရာတော်က လျှော့တာကို မကြောက် ကြောင်းနှင့် ခဲဖြင့် ချက်တော့ရန် အမိန့်ရှိပါသည်။

စာရေးသူကလည်း ဓာတ်လုံးကို ဓာတ်ချက်လုံထည့်ကာ နာနှင့် ချက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်တွင်တော့ ဓာတ်ကစား

နေပါပြီ။ မကြာမီ ရောင်လေးတွေ ပြလာပြီးနောက် ဓာတ်မှာ သောတာပန်အဆင့် ရောက်ခါ ချော်မှာလည်း ပယင်းရောင် ချော် ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

ဘော်သားဆိုက် ပုလဲကဲ့သို့ ဖြူဖွေးသောဓာတ်လုံးကို ရရှိခဲ့ ပါပြီ။ မှတ်တိုက်၍ ငရဲမီး စား ကြည့်ရာ အိုးမဲတန်း ခံနေခဲ့ ပါသည်။ အလေးချိန်ကတော့ သုံးမူးသားတိတိ ရရှိခဲ့ပါသည်။

ယင်း သွပ်ပြဒါးလုံး ပြုလုပ်ပုံကို စာရေးသူ ဖော်ပြ ရေးသားပါမည်။

သွပ် နှစ်ကျပ်သားနှင့် ပြဒါး နှစ်ကျပ်သား တွဲရပါသည်။ ယင်း နောက်ဒုတ္တတစ်ဆယ်ကျပ်သား အမှုန့်ထောင်း၊ ကျောက်ချဉ် ငါးကျပ်သား အမှုန့်ထောင်း၊ ဓာတ်လေးမျိုးကို ပေါင်းစပ် အမှုန့်ပြုကာ သင့်တော်သော

အိုးဖြင့် ပြုတ်ရပါသည်။

ဟင်းရိုင်းနီ တစ်ကျပ်သားကိုလည်း ထည့်ပြုတ်ရပါ သည်။ ရေပြာရေနောက်များကို သွန်ပစ်ပြီး ရရှိလာသော ကွမ်းဖတ်များကို နံပါတ်(၅) လုံစောက်ထဲထည့်လျက် လက်ချားမီးပေါက်သိပ်၍ သုံးလေးအုပ်ထိုးလိုက်သောအခါ တစ်ကျပ်ခွဲသားကျော်ရှိသော နီရဲနေသည့် သွပ်ပြဒါးဓာတ်လုံး ကို ရရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဓာတ်လုံးကို မီးတေဇာသွင်းပြီး စာရေးသူ ဆောင်ရွက် သကဲ့သို့ ပြုလုပ်ပါက ဘော်သားဆိုက် သောတာပန်ဓာတ်လုံး ကို ရရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။

အခေါက်ရွှေထုတ်ယူလျှင်လည်း ရရှိပါပြီ။ ဆောင်ထား လျှင်လည်း ဝိယသိဒ္ဓိ၊ နေသိဒ္ဓိ၊ ကာယသိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ(၃)ပါး ပေါက်မြောက်မည် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဘုမ္မဝတီ ကိုကိုလေး
(ဘီအေ)

ဤ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာပင် 'ကွမ်းရွက်ကို ကြာရှည်အထားခံအောင် ပြုလုပ်နည်း' များကို လေ့လာမှတ်သားခဲ့ရဖူးသည်။ ထိုနည်းစနစ်များသည်လည်း အကျိုးကျေးဇူးရှိမှာ အမှန်ကောက်ပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

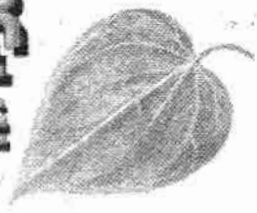
ထိုနည်းတူစွာပင် ယခု ကျွန်တော်ရေးသားဖော်ပြမည့် ကွမ်းရွက်ကို ကြာရှည်အထားခံအောင် ထိန်းသိမ်းခြင်းနည်းစနစ်သည်လည်း စာရေးသူကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ လုပ်ဆောင်နေသည့် လန့်ဒ်ချီအောင် ကြာရှည်အထားခံသည့် နည်းစနစ်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ကွမ်းရွက်များကို အလွယ်တကူဝယ်ယူရရှိနိုင်သည့် နေရာမျိုးနှင့် ကွမ်းပင် စိုက်ပျိုးဖြစ်ထွန်းသော မြေအနေအထားရှိသည့် နေရာတို့တွင် ကွမ်းရွက်ကို ကြာရှည်အထားခံအောင် ပြုလုပ်၍ အသုံးပြုစရာ လိုအပ်မည်ဟု မထင်ပေ။

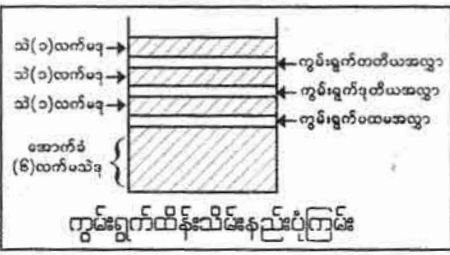
သို့သော် ကျွန်တော် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော အင်္ဂလိပ်လက်ထက်က နေရာမျိုးတွင် လေးလတစ်ကြိမ်ခန့်သာ ရေယာဉ်ကြို လာရောက်၍ စားနပ်ရိက္ခာနှင့် ပစ္စည်းများ ပို့ဆောင်သည့် နေရာ၊ ကွမ်းပင်စိုက်ရန် မြေမှာလည်း သံကျောက်ဆန်သော မြေနေရာမျိုး ဖြစ်သည့်အတွက် ကွမ်းပင် မဖြစ်နိုင်သည့် နေရာမျိုးတွင် ကွမ်းစားတတ်သူ ဆေးဝါးအတွက် အသုံးပြုလိုသူတို့အတွက် အတော်ပင် ဒုက္ခရောက်ကြရလေသည်။

ကျွန်းမှာရှိသည့် တောထဲတွင် အလေ့ကျ ပေါက်လေ့ရှိသည့် တောကျွမ်းပင်များ ရှိသော်လည်း ထိုကွမ်းရွက်ကို ကွမ်းသီး၊ ထုံး၊ ဆေး အစုံအတင်စားသော်လည်း အရသာမှာ အထွတ်ထွတ်သာဖြစ်ပြီး ကွမ်းထွေး

ကွမ်းရွက်ကို ကြာရှည်အထားခံအောင်

ထိန်းသိမ်းနည်း

ရည်မှာလည်း အစိမ်းရောင်သာ ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ကွမ်းရွက်ပြတ်လပ်သည့်အခါမှာသာ ရသေ့စိတ်ဖြေ သဘောဖြင့် တောကွမ်းများမှ အရွက်ခူး၍ ဝါးကြရသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် ရေးသားဖော်ပြမည့် ကွမ်းရွက်ထိန်းသိမ်းနည်းအတိုင်း ကွမ်းရွက်များကို များစွာမှာယူ၍ ထိန်းသိမ်းပြီး ကွမ်းရွက်ကို ကြာရှည်အထားခံအောင်ထား၍ အချိန်ခွဲ၍ အသုံးပြုကြရသည်။

ထိုသို့ ထိန်းသိမ်းသည့်အခါ ကွမ်းရွက်များကို သုံး၍ ကုန်သည်အခါသာ ရှိပြီး အထားမခံ၍ ကွမ်းရွက်များခြောက်သွေ့ခြင်း ရိစ္ဆာပျက်စီးသည့်အခါဟူ၍ မရှိခဲ့သေးပေ။

ကျွန်တော် အသုံးပြုသည့် နည်းစနစ်မှာ...

နှစ်ပေပတ်လည်၊ နှစ်ပေအနက် မြေကျင်း (သို့မဟုတ်) သံကော်တိုင်ကို အပိုင်းဖြတ်အတွင်းသို့ ရေချိုသံ(ရေချိုသံဟူသည် မြန်မာနိုင်ငံ ကုန်းတွင်းပိုင်းဒေသရှိ ရေချို မြစ်၊ချောင်းအတွင်းမှရသော သဲမျိုးဖြစ်၍ ပင်လယ်၊ ပင်လယ်ကမ်းစပ်မှ

ရေငန်ထိထားသည့် သဲမျိုးဖြစ်ပါက ရေချိုဖြင့် ဆေးကြောပေးရသည်။) ကို ခြောက်လက်မခန့် ဒုဂိုအောင် ထည့်ပါ။

ထို့နောက် ကွမ်းရွက်များကို ရေစင်အောင်သုတ်၍ တစ်ရွက်ချင်း ဆန့်သလောက်ဖြန့်ခင်း၍ သဲတစ်လက်မခန့် ဒုဂိုအောင် ပြန်ဖြူးပေးပါ။

ပြီးနောက် ကွမ်းရွက်များကို ရေစင်အောင် သုတ်ပြီး တစ်ရွက်ချင်း ဆန့်သလောက် ပြန်ဖြန့်ခင်းပါ။ သဲတစ်လက်မခန့် ဒုဂိုအောင် ပြန်ဖြူးပါ။ ထိုနည်းအတိုင်း အထပ်လိုက် ပြုလုပ်၍ ထိုနည်းစနစ်အတိုင်း ကွမ်းရွက်ရှိ သလောက် ပြုလုပ်ပေးရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သဲအပေါ်ယံ ခြောက်သွေ့လာပါက ရေချိုဖြင့် အနည်းငယ် ဖျန်းပက်ပေးပါ။ ကွမ်းရွက်ကို အသုံးပြုချင်ပါက အပေါ်ဆုံးအလွှာမှ စတင် ဖော်ယူအသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

မှတ်ချက်။။ ကွမ်းရွက်ထိန်းသိမ်းထားရှိသော နေရာအား နေရောင်ခြည် တိုက်ရိုက်မကျစေရန်နှင့် မိုးရေ တိုက်ရိုက်မကျစေရန် ဂရုပြုရပါမည်။

သစ္စာ သိမြင်နိုင်ကြပါစေ။

www.burmeseclassic.com

Orrí, နှလုံးသည်းခြေဆေး

၀၂၁၁၂၀၀၉၅၄ လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈/တဆထလ(၁၆၂၅)
ကြေးငြာစွင့်မြဲရက် တဆဝက (တနယ်စင်း) ၁၆၉/၀၂၁၁၀

ကလင်...ကလင်ဆိုတဲ့ ခေါင်းလောင်း သံကြောင့် တံခါးဖွင့်လိုက်ရာ ဂ-လွှာ တက်လာသော ဘရဏီကို တွေ့လိုက်ရသည်။
“တံခါးဖွင့်ပါဦး သရဖီရယ်... မောလိုက်တာ... နောင်ဆို ဂ-လွှာမှာမနေဘဲ တာဝတိံသာတက်နေ” ငေါ်ငေါ်တူးတူး ပြောလိုက်သော ဘရဏီစကားကြောင့် သရဖီက ရယ်ကျဲကျဲလုပ်ရင်း...

tariyaj' ve;qe; ue;ri; **Orrí** (UWWQY)
Ev;on;ajcaq;u o;plup

“နောက်မှပဲစိတ်ဆိုး... ခုတော့ အမောပြေ ဒီဆေးလေးသောက်လိုက်... အမောတွေ ပြေသွားစေရမယ်”
ဆေးလက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေအေးနှင့်သောက်ပြီး ခဏ ဘရဏီမျက်နှာ ရွှင်ပျလာသည်။

“ဟယ်...ဆေးကလဲချိုချိုအရသာလေးနဲ့ ကောင်းလိုက်တာ... အမောကို ပြေသွားတာပဲ... အခု ငါ့ကို တိုက်တာ ဘာဆေးလဲဟင်”
“ငါတို့မိသားစု အမြဲ သုံးစွဲနေတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ”

ထိုစဉ် ဘရဏီ၏ မိခင် ဒေါ်မာလာရောက်လာကာ “ဟုတ်တယ်... ဘရဏီရေ... ဒေါ်ဒေါ်တို့က ဂ-လွှာမှာနေကြတဲ့သူတွေ ဆိုတော့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ ဆေးလမ်းညွှန်မှုကြောင့် သမားတော် ဦးကိုကိုကြီး ဖော်စပ်ထားတဲ့ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးကို အမြဲသုံးစွဲနေတာ သရဖီ ရုံးသွားရုံး ပြန်သောက်တဲ့ ဆေးဖြစ်သလို ဒေါ်ဒေါ်လည်း ဈေးသွားဈေးပြန် သောက်ရတဲ့ ဂ-လွှာအတွက် အမောပြေဆေးပါပဲကွယ်”

“ခုနက သရဖီပြောလိုက်တာ နှလုံးသည်းခြေဆေး ဟုတ်လား”
“ဟုတ်တယ် ဘရဏီ... နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ... နှလုံးကောင်းမှ သည်းခြေနဲ့သွေးဟာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့သလို သွေးနဲ့ အဗဒ္ဒသည်းခြေရောစပ်ကာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့ပြီး နှလုံးကို ပြန်စောင့်ရှောက်တာလို့ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးပညာကို လေ့လာထားလို့ ငါသိရတာ”

“နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ နှလုံးအတွက်ရော သည်းခြေအတွက်ပါ အကျိုးပြုတယ်ဆိုရင် လူတိုင်း သုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ပဲပေါ့... ဒါဆိုရင် အသက်ကြီးပြီဖြစ်တဲ့ ငါ့ရဲ့ဖေဖေနဲ့ မေမေကို သုံးစွဲဖို့ အသိပေးဦးမယ်... အဲဒီ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြပေးပါဦး သရဖီ”

“ပြောပြမယ်... သေသေချာချာ နားထောင်... နှလုံးသည်းခြေ

အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြော အဆိပ်တိတ်ခြင်း၊ နှလုံးကြက်သားများ အားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ နှလုံးတုန်ရင်ခုန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်မမှန် မူးဝေ မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး(သို့မဟုတ်) ဆီးဖျော်ရည် ရရနှင့် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့”

“ဒါဆိုရင် လူတိုင်းနဲ့ သင့်လျော်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ ဆက်ပြောပါဦး သရဖီ”

“ရင်ညွန့်၍ စူးအောင့်ခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင်ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ နှလုံးစူး၍အောင့်ခြင်း၊ ရင်ဝပူ၍ မအိမ်သာဖြစ်ခြင်း၊ လေးလံထိုင်းခိုင်းခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံနှင့် မောပန်းနွမ်းချိနေခြင်း၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်စေ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ထိတ်လန့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ နှလုံးတုန် ရင်ခုန် မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး (သို့မဟုတ်) ကြံရည်ရရနှင့် သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်...

ဆက်နားထောင် ဘရဏီ... နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မပျော်သူများ၊ စိတ်ပိစိမ်းမှုများ၍ စိတ်မကြည်လင်သူ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သူများ၊ အားအင်ကုန်ခန်းသူ၊ သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းသူများ၊ အထူးသဖြင့် အိပ်ပျက်ခံ ကျက်မှတ်ရသော စာသင်သား၊ ရဟန်းသံလာများ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ မောပန်းနွမ်းနယ်သာ ကာယ၊ ဉာဏ လုပ်သားများ၊ နာလန်ထစလူနာများ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ ရေအေး (သို့မဟုတ်) ပျားရည်နဲ့ နေ့စဉ် သုံးစွဲပါက ပင်ပန်းမှုပြေပျောက်လျက် စိတ်ကြည်လင်လန်းဆန်းစေပါတယ်။

အပူအပုပ်များသူ၊ ဆီးနီး၊ ဆီးနည်းသူများ ရေအေး (သို့မဟုတ်) မန်ကျည်းပျော်ရည်နဲ့ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် နှလုံးအား၊ သွေးအား၊ သည်းခြေအားနည်းသူများ၊ နှလုံးရောဂါရှင်များ ပုံမှန်သောက်သုံးသင့်ပြီး အရွယ်တင်နုပျိုလိုသူ၊ သွေးတိုးရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ ဖေလင်းရောဂါ ကာကွယ်လိုသူများအတွက် နေ့စဉ် သောက်သုံးသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ဖြစ်ပါတယ်တဲ့ ဘရဏီ”

“အဲဒီလောက်ကောင်းတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးကို ငါတို့မိသားစုလဲ သုံးစွဲမယ် လိုအပ်တဲ့သူတွေလဲ သုံးစွဲနိုင်အောင် ပြည်ပေါ်မှာ ရွှေကြော်ငြာထုတ်လုပ်ချင်ပါရဲ့ ဘရဏီရယ်...”

yiki; Orrí; aq;wu အမှတ် (၁၁၁၂) ဣန္ဒာ(၁၀)လမ်း ၄/ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ် ရန်ကင်းမြို့။ ☎ ၀၁-၇၅၃၆၆၀၉၉ ၅၀ ၉၇၉၇၃

၄၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

▲ မြသပိတ်ခေတ် အနောက်ဘက်စောင်းဟန်အာဝ

ထက်ကြော့စွာ

အောင်အတိတ်အောင်

အိမ်နောက်ဖောက်ခြင်းဆီ ပု

ပုထိုးခေတ် နေရာထူးများ (၇)

ယခင်လမ္မာအဆက်

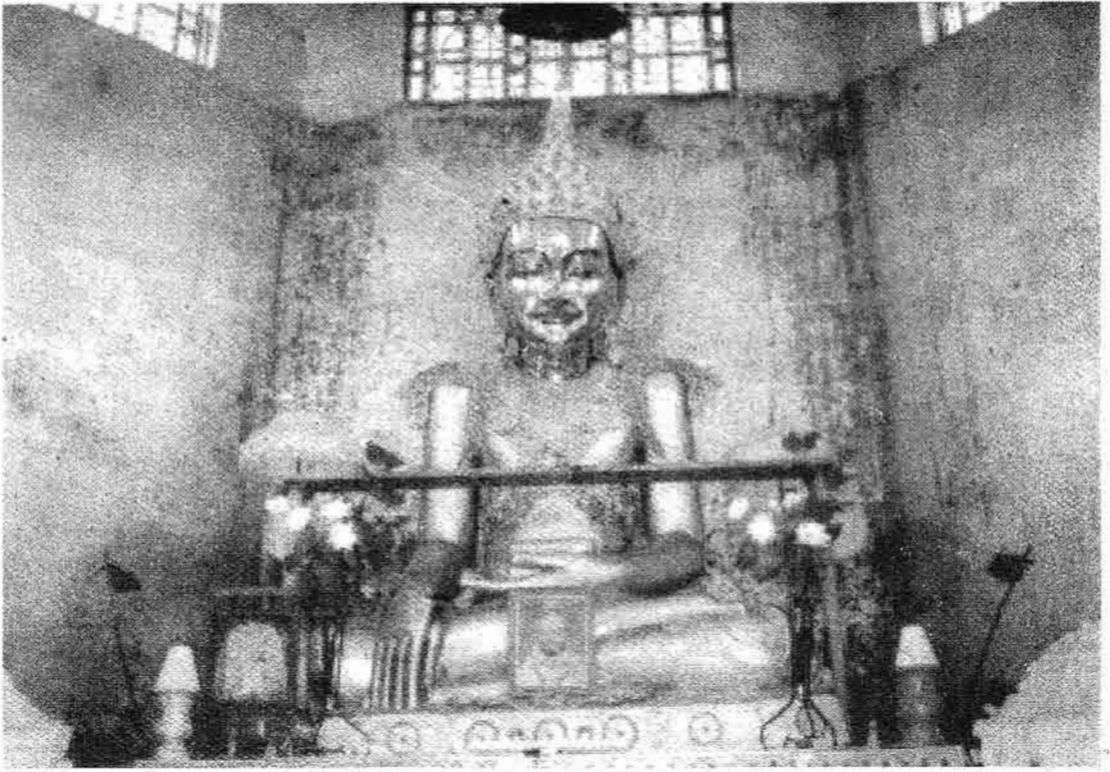
'ဟောဒီ လက်ယာဘက် မြေလမ်း အတိုင်း မောင်းသွားပါ။ လာဝတောင် ခြေအထိ ရောက်ပါတယ်'

ဟူ၍ ညွှန်ပြကာ ရွှေစေတီကုန်း တော်သို့ ပြန်သွားသော ကပ္ပိယကု ကျေးဇူးစကားဆိုကာ မြေလမ်းအတိုင်း လာခဲ့ကြသည်။

လမ်း၏ 'လက်ယာဘက်တွင် တည် ဆောက်လက်စ စေတီရုပ်ပွား၊ မွှာရုံ များ အစီအရီ မြင်တွေ့ရသည်။ လမ်း မှာ ကျောက်ခင်း မြေသားလမ်းဖြစ်ရာ

▲ ကြေးသွန်းဟန်ဆောင်ဆင်ခြင်း

◆ ကြေးသွန်းဘုရားကြီး

အနည်းငယ် ကြမ်းပါသည်။ တောင်ပတ်ကားလမ်းကဲ့သို့ အင်္ဂတေခင်းကုသိုလ်ပြုသူ ပေါ်ပေါက်လျှင် ကောင်းလေစွဟု တောင့်တမိသည်။ တောင်ခြေတွင် ဆိုင်ကယ်ထားကာ မညီညာလှသော ကျောက်လှေကားများ အတိုင်း လာဝတောင်ပေါ်သို့ တက်ရသည်။

အချို့နေရာများတွင် ကျောက်တုံးများပင်မရှိ။ ရေတိုက်စားထားသော မြေလမ်းသာ ရှိသည်။ လှေကားထစ်များမှ မနီးမဝေးတွင် တောင်တက်ကားလမ်း အူကြောင်းဖော်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ မကြာလှသော ကာလအတွင်း တောင်တက်ကားလမ်းပေါ်ထွန်းပေတော့မည်ဟု ကြိုတင်ဝမ်းမြောက်မိသည်။

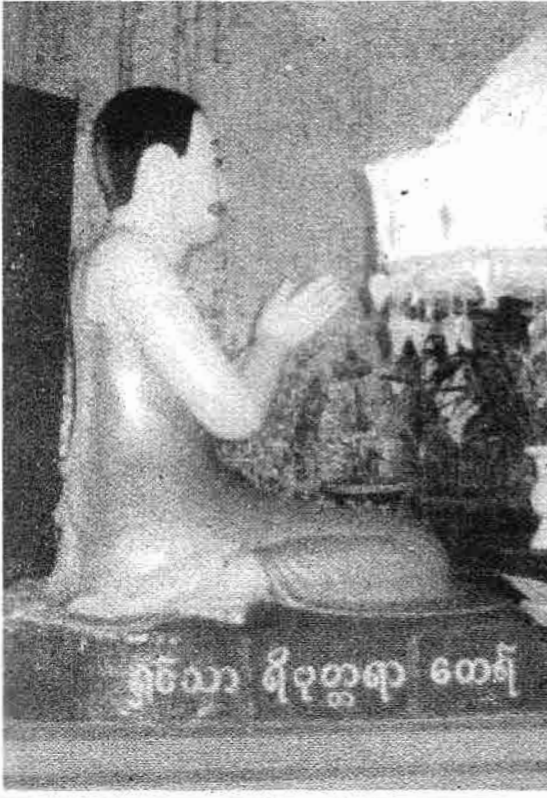
မပြတ်သော မိုးကြောင့် ရှင်သန်နေ ၅၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ကြေးသွန်းဘုရားဆောင်

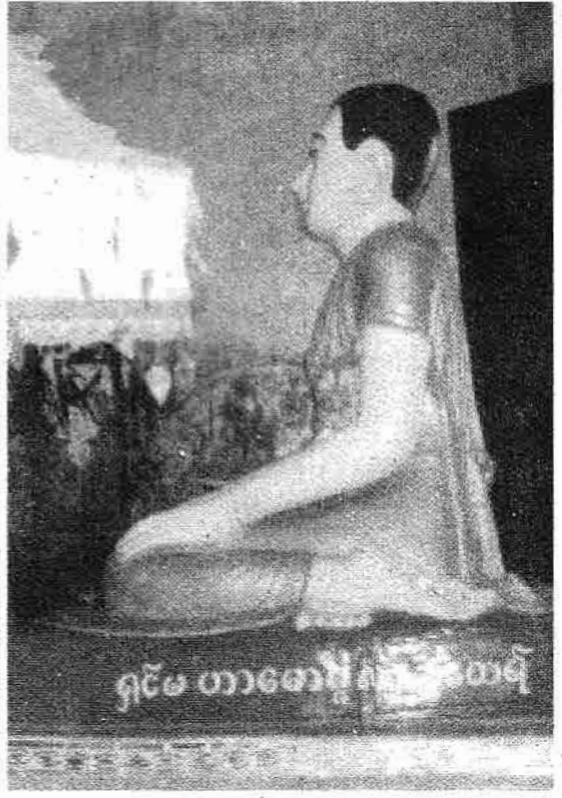

သည့် ရေညှိများအား သတိထားနင်းကာ တောင်တက်ခရီး (၁၅)မိနစ်ခန့် အကြာတွင် လာဝတောင်ပေါ်ကျောင်းကလေးကို တွေ့ရသည်။ သီတင်းသုံး

တော်မူသော သံဃာတော်မှာ သထုံမြို့တွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွနေသဖြင့် မနီးတွေ့လိုက်ရချေ။ ထိုမှ တောင်ပေါ်သို့ အက်တက်

◆ ရှင်သာရီးဇာနည်

◆ ရှင်မာဠုလင်္ကာ

ခဲရာ ဟေဝိညောင်ပင်အောက်မှ အုတ်ကျောင်းငယ်နှင့် တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ဖူးမြင်ရသည်။ လာဝတောင်ပေါ်တွင် တောင်ပိုင်နတ်မှအစ နတ်ရုပ်၊ နတ်ကွန်း ပူဇော်ယထားခြင်း မတွေ့ရသည်က ထူးခြားမှုတစ်ခု ဖြစ်သည်။

လာဝစေတီရင်ပြင်သို့ ရောက်သော အခါ ဇင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင်ကဲ့သို့ ရင်ပြင်ကျဉ်းကျဉ်း၌ စေတီတော်ကြီး တည်ဆောက် ပူဇော်ထားသော ပုံဟန်ကို သတိပြုမိသည်။

ပစ္စယံသုံးဆင့်အထက် ခုံထည်ဖွံ့ဖြိုးသော ခေါင်းလောင်းမှောက်ခံကာ အထက်မှ 'ဟာမိက' ဓာတ်တော်ကြွတ်၊ ထိုအထက်မှ သွယ်လျလျ ဆောင်းရစ်တော်စေတီ ပေါက်ထား

သည်။ ထူးခြားသော ပူဇော်မှု ဖြစ်သည်။ အထက်ပစ္စယံ ထောင့်လေး ထောင့်၌ အရံစေတီလေးဆူ ပူဇော်ထားရှိသည်။

လာဝစေတီမှာ ဘွဲ့မည်အရ 'ဝေရီ' ရန်ဂြိုဟ်တွဲ ဖြစ်လေရာ ဥစ္စာဓန တိုးတက်ရေး၊ ရရှိပြီးသော ဓမ္မိယလဒ္ဒပစ္စည်းများ တည်တံ့ရေးတို့အတွက် ရည်မှန်း၍ ကုသိုလ်ပြု ဆုပန်နိုင်သော စေတီတော် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် စေတီရင်ပြင်ကို တစ်ပတ် ပတ်ကာ ပဋ္ဌာန်းဂုဏ်တော် ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ဘာဝနာကုသိုလ်ပြုလျက် ဝန်းကျင်ကို လေ့လာကြည့်သည်။ စေတီလေးဖက်လေးတန် မှန်လှေကားလေးစင်း ရှိသော်လည်း မြောက်ဘက် မှန် စောင့်တန်းလှေကားကိုသာ အသုံး

ပြု တက်ဆင်းနိုင်သည်။

ကျန်လှေကားများမှာ တောင်ထွတ်တွင် သုံးလေးထပ်မျှ ရှိရှိမျှ အခြေအနေ ဖြစ်သည်။ အောက်တွင် ကမ်းပါးပြတ်ကြီး ဆီးခံနေလေသည်။ အရှေ့နှင့် အနောက်ဘက် လှေကားများမှ တောင်ခြေသို့ အုတ်လှေကားထစ်များ တည်ဆောက်နိုင်သော်လည်း အတန်ပင် မတ်စောက်သဖြင့် ဇင်းကျိုက်တောင် စိုင့်တမော့အတက်ကဲ့သို့ ပုပွားတောင်ကလပ် အတက်လှေကားကဲ့သို့ လက်ရန်းပိုက်တန်းများ တပ်ဆင်ပေးရလိမ့်မည်ဟု တွေးမိသည်။

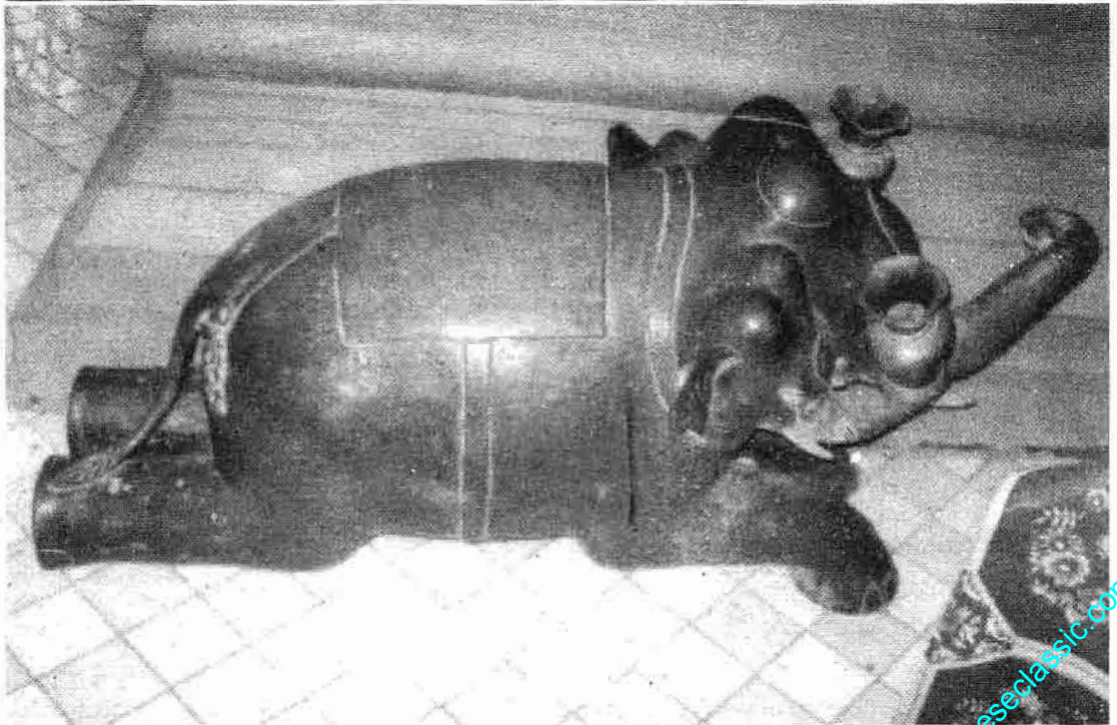
စေတီတော်မှ ပြန်လည် ဆင်းသက်လာပြီးနောက် တောင်ခြေသို့ ရောက်သောအခါ ဆွမ်းခံပြန်လာသော လာဝ

www.burmeseclassic.com

◆ လက်ယာတက်မှ ဆင်တော်

◆ ခြေစုံချောနေသော လက်ဝဲတက် ဆင်တော်

၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တန်ဆောင်အပြင်မှ သိင်္ဃလောင်း
အဆင်လမ်းမှ သင်္ဃာတိ

တောင် ဦးပဉ္စင်းကြီးကို ဖူးတွေ့ရသည်။
သက်တော် (၆၀)ကျော်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း
မှန်းဆရာသည်။

'သထုံမြို့တွင်းကို ဆွမ်းခံကြွလာ
တာလား အရှင်ဘုရား'

'ဟုတ်တယ် အခုလို ဆွမ်းထွတ်နေမှ
ကျန်းမာရေး ကောင်းတယ်။ တစ်လောက
တောင်ပေါ်မှာပဲ အိမ် စား နေလိုက်တာ
နှစ်လလောက်ဖျားပြီး ယည်းကြီး ကုယူ
ရတယ်။ ဒီနေရာအသေထွက် လှုပ်ရှားနိုင်မှ
ကျန်းမာတာကွယ်'

လာဝတောင်စေတီမှာ လမ်းအခြေ
အနေအရ ဖူးမြော်သူ နည်းပါးသော်
လည်း လမ်းဘေးတစ်လျှောက် တည်
ဆောက်လက်စ ရုပ်တု၊ ရုပ်ပွား၊
ဆောက်အံ့အုများအရ မကြာသော
ကာလအတွင်း အင်တေခင်း တောင်
ဆီကားလမ်းနှင့် အင်တေစောင်းတန်း

များ ပေါ်ထွက်ကာ ပရိသတ်များ
အလွယ်တကူ စည်စည်ကားကား ဖူး
မြော် ကုသိုလ်ပြုနိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု
မှန်းဆပီတိ ဖြစ်ရပေသည်။

ပျောက်ဆုံးနေသော ရှေးမြို့တော်

လာဝတောင်စေတီနှင့် အတူ
ဒဏ္ဍာရီဆန်လှသော ရှေးဟောင်း
လာဝမြို့တော်အကြောင်းကို ဒေသခံ
ရဟန်းရှင်လူများ၏ ပြောပြချက်များ
နှင့် သမိုင်းအထောက်အထားတို့အား

စုစည်းကာ တင်ပြပေးပါမည်။
လာဝတောင်ခြေရင်းရှိ ဦးသီလ
လိုဏ်ဂူတွင် သီတင်းသုံးတော်မူသော
ဦးပဉ္စင်း ဦးတိဿက...

'ဒီနေရာဝန်းကျင်မှာ လာဝလူမျိုး
တွေ နေထိုင်တဲ့ လာဝမြို့တော်ဟောင်း
ဆိုတာရှိတယ်။ လာဝတောင်ရဲ့
မြောက်ဘက် တောင်သုံးလုံး ဖိနပ်
လောက်ဆိုင် အလယ်ချိုင့်ဝှမ်းမှာ ရှိ
သတဲ့။

အဲဒီနေရာကို ထင်းခွေ မြှစ်ချိုးသူ

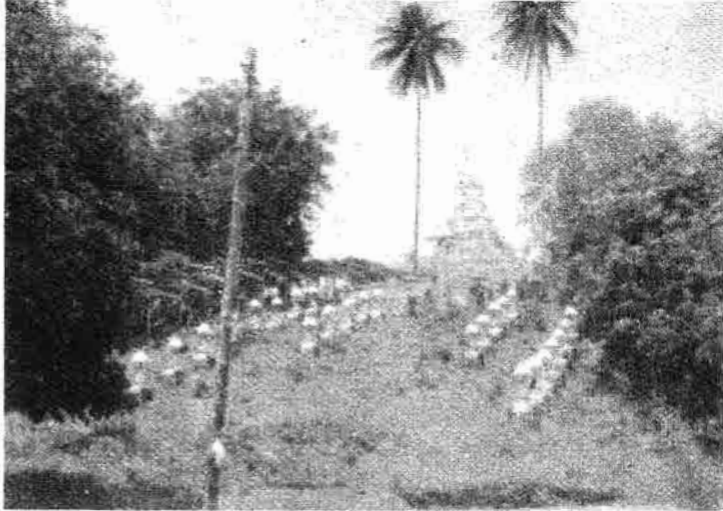
တွေတောင် မသွားကြဘူး။ မထင်မှတ်ဘဲ ရောက်သွားရင် မျက်စိလည်လမ်းမှားပြီး ရက်အတော်ကြာအောင် တစ်လည်လည် ဖြစ်နေတတ်တယ်။

အဲဒီတောင်ကြားမှာ လာဝလူမျိုးတွေ ယနေ့အထိ နေထိုင်ကြတုန်းပဲဆိုတာ ရောက်ဖူးသူတွေ ပြောပြကြတယ်။ 'ဒါပေမယ့် နောက်တစ်ကြိမ် သွားရှာရင် မတွေ့ကြရတော့ဘူးတဲ့' ဟူ၍ ပြောပြသည်။

သထုံမြို့တွင်းမှ (မော်လမြိုင် တက္ကသိုလ်) ကျောင်းနေဖက်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သူ ကုန်သည်တစ်ဦးကလည်း ဤသို့ ပြောပြဖူးသည်။

'ကျွန်တော်တို့ မိဘတွေက ငရုတ်၊ ကြက်သွန် စားဖွယ်ကုန်စုံ ရောင်းချ အသက်မွေးကြလို့ ကျွန်တော်လဲ ကုန်စုံဆိုင်ထဲမှာ ကြီးပြင်းလာရတယ်။ ဈေးဝယ်လာသူတွေက မွန်၊ ကရင်၊ ဗမာ၊ ပအိုဝ်း စတဲ့ ဒေသခံ တိုင်းရင်းသားတွေပါ။ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုနဲ့ ပြောတဲ့ စကားတွေကလဲ အမျိုးစုံတယ်။ ကုန်ဆိုင် ကူရောင်းပေးရင်း ထူးထူးခြားခြား တွေ့ရတာက လပြည့်လကွယ်နေတဲ့ မှာ ထူးဆန်းတဲ့လူ တစ်ယောက်စ၊ နှစ်ယောက်စ တွေ့ရတတ်တယ်'

'ဘယ်လို ထူးဆန်းတာလဲ'
'အဝတ်အစားဆိုပါတော့ ပအိုဝ်းတိုင်းရင်းသားတွေက အမည်းရောင် ဝတ်စုံ၊ ကရင်တိုင်းရင်းသားဆိုရင်လဲ ရောင်စုံသင်တိုင်း၊ မွန်တိုင်းရင်းသားဆိုရင် ထဘီ၊ လုံချည် စသဖြင့် ဘာလူမျိုးနဲ့မှမတူတဲ့ အဝတ်အစား ဗျာ။ ယိုးဒယား(ထိုင်း) ရာဇဝင်ဇာတ်လမ်းတွေမှာ တွေ့ရတဲ့ ဝတ်ဆင်ပုံမျိုးနဲ့ ဆင်တူတယ်။ စကားကတော့ နည်းတယ်။

◆ ငရုတ်တောင်

◆ ငရုတ်တောင် အနောက်ဘက်စောင်းတန်းမုင်္ဂါ

သူတို့ချင်း တစ်ခွန်းတလေ ပြောဆိုတာ နားထောင်ကြည့်တော့ မွန်မဟုတ်၊ ကရင်မဟုတ်၊ ပအိုဝ်းတိုင်းရင်းသားစကား မဟုတ်နဲ့ တခြားဘာသာစကားတစ်ခုလို့ ထင်ရတယ်။ တွေ့စမှတော့ စိတ်ပေါ့သွပ်နေတာပဲလို့ သာမန်တွေးမိတယ်။ မကြာခဏ တွေ့လာရမှ အဘိုးကို မေးကြည့်တယ်။ ရှေးမွန်တိုင်းရင်းသား စကားတစ်မျိုးတဲ့'

'ကုန်ပစ္စည်းဝယ်တော့ ဈေးစကား

မပြောဘူးလား'
'မပြောဘူး သူတို့လိုချင်တာတွေ စုပေါင်းပြီး တောင်းထဲထည့်ပြီး အိတ်ထဲက ငွေဒဂါးတချို့ လက်ဝါးပေါ်တင်ပြတယ်။ ကျသင့်သလောက် တွက်ချက်ပြီး ကုန်ဖိုးနဲ့ညီတဲ့ ငွေဒဂါးကို ယူရတယ်'

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်

ဝကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ဒီးဂျာလက်ဝွန်းရိန် (စက်မှု-၀)

'ဟေ့... ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကဋ္ဌလာ)ပါလား။
 လာထိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျာ။ နေမကောင်းလို့'
 'ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တုံး'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 ရိုး (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ပြောကြတာပဲ'

'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတုန်းပဲ'

'ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ရတဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
 (စည်ပင်)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်က၊
 ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 သောက်ဆေး။ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။

ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ခင်ဗျားအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'

'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 ပေးဗျာ'

'ကဲ... လာ သွားကြမယ်'

* * * * *

'သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးရိုပါတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇက်ကျိုးပေါင်းတို့ ခါးကျိုးပေါင်း၊
 နူးဆစ်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေပခံနှင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 ဆန်းဓာတ် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 ဆာရုံ ရှန်းပြန်ကြက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ဆရာဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော့်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 ဆွေညီ ကုသပေးနေရပါတယ်'

'ဇက်ကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 ဖြစ်သလဲ ဆရာ'

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၆၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆ၀က(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇက်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 ပျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်မနဲမှူးခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှူးခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇက်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလို့ခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားဖျား
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်းအတွယ်မပြုခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ပိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်အတွဲဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

www.burmeseclassic.com

ကြေးမင်းပေါင်း

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၇၀၀

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ် သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ် စေနိုင်ပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ'

'လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော်ဆေး တိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုး ပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ် အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံးပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်'

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

'ဆရာကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရ တယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်း ကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောက်ယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ'

'ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိ တယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့် အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေပွဲ ပြီးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့'

'ကျွန်တော့်လို ဆရာ့ဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုး ကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ'

'ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရိုနီ ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကုပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

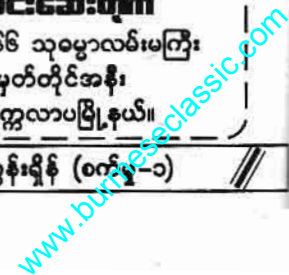
ကျွန်တော်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးပျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးပျိုးစုံ ဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက် ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းပါ အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ်းကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်'

'ကဲ... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြ ပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါက တော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်တဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးဖျက်
 အမှတ်-၀/၆၆၆ သုဗ္ဗေလမ်းမကြီး
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဦးညာဏ်ထွန်းရိုနီ (၀၈၇၅-၁)

ပုဂံမြို့ သက်တော်ရှည်ကျောင်းတိုက် မူလပထမ ဆရာတော်

ဘုရားနတ်ရွာ

၂၀၀၆
(သောင်ကျန်းရွာ)

◆ သက်တော်ရှည်ကျောင်းတိုက် မူလပထမ ဆရာတော်ကြီး ဘုရားနတ်ရွာ သက်တော်(၉၂)နှစ် ဝိတော်(၇၂)ပါ

စာရေးသူ၏ သားနှင့် ခွေးမဖြစ်သူ တို့မှ...

'အဖေ့ အမေလဲ အသက်ရလာပြီ ပုဂံဘုရားဖူး တစ်ခေါက်လောက် လိုက် ဝိုပေးမယ်'

ဟု ပြောဆိုပြီး ဘုရားဖူးသွားရန် ပြင်ဆင်ကြပါတော့သည်။ အစီအစဉ် ရေးဆွဲကြပြီးနောက် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ(၂)ရက်နေ့တွင် တောင်ငူမြို့မှ ကိုယ်ပိုင်ကားဖြင့် နံနက်(၄:၃၀)အချိန် တွင် စတင် ထွက်ခွာခဲ့ကြပါသည်။

မတ်လရောက်သော်လည်း ဆောင်း အကြွင်းအကျန် အအေးဓာတ်က မကုန်သေး၍ အနွေးအကိုးများ ဝတ်ကြ ရသေးသည်။ စာရေးသူတို့မိသားစု ဘုရားဖူးအဖွဲ့သည် မိတ္ထီလာမြို့သို့ နံနက်(၈:၃၀)နာရီအချိန် ဆိုက်ရောက် ပါသည်။

မိတ္ထီလာ ယာဉ်ရပ်နားစခန်းတွင် နံနက်စာ မုန့်ဟင်းခါး၊ ထမင်းကြော်တို့ ကို စားသောက်ကြပြီးနောက် ပုဂံမြို့သို့ ဆက်လက် ထွက်ခွာကြရာ မြန်မာ့ ယဉ်ကျေးမှုနယ်မြေ ပုဂံမြို့သို့ နံနက် (၁၁:၃၀)နာရီအချိန် ဘေးမသီ ရန်မခ ဘဲ အဆင်ပြေ ချောမောစွာ ရောက်ရှိ ခဲ့ကြပါသည်။

ဤကဲ့သို့ အချိန်တိုအတွင်း မိုင် (၂၀၀)ကျော် ခရီးကို သွားလာနိုင်ခြင်း မှာ ရန်ကုန်-မန္တလေး အမြန်လမ်းကြီး ၏ ကျေးဇူးပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤလမ်းမ ကြီးဖြစ်မြောက်အောင် စီစဉ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည့် နိုင်ငံတော် တာဝန်ရှိ ဦးလ်များနှင့် လမ်းဖြစ်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည့် သက်ဆိုင်ရာ ဦးလ်များ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ရ သည်။

စာရေးသူတို့မိသားစု အဖွဲ့ဝင်များ
E.A. March, 2013.

ပုဂံရောက်ပြီးနောက် ငှက်ပစ်တောင် ဘုရားကို စတင်ဖူးမြော်ပါသည်။ ငှက်ပစ်တောင်ဘုရားတွင်ပင် နံနက်စာ စားသုံးကြပါသည်။

နံနက်စာ စားပြီးနောက် နယ်မြေ ကျွမ်းကျင်သည့် လမ်းညွှန်လူငယ် တစ်ဦးကို 'ငှားရမ်းပြီး ပုဂံမြို့ပေါ်ရှိ တန်ခိုးကြီးဘုရားများသို့ တစ်နေကုန် သွားရောက် ဖူးမြော်ကြပါသည်။ ည (၆:၃၀)နာရီအချိန်တွင် ရွှေစည်းခုံ

စေတီတော်အနီးရှိ ညအိပ် ရပ်နား တည်းခိုမည့် သက်တော်ရှည် ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်ရှိကြပါ သည်။

သက်တော်ရှည် ကျောင်းတိုက်၏ လက်ရှိကျောင်းထိုင် ဆရာတော်မှာ ဘဒ္ဒန္တဝိစိတ္တ သက်တော်(၅၁)နှစ်၊ ဝါတော်(၃၁)ဝါ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာ တော်မှ စာရေးသူတို့အဖွဲ့အား ကြိုတင် ဖုန်းဆက်ထား၍ နေခင်းကတည်းက နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅၇

မျှော်နေကြောင်း။ ကျောင်းတိုက် အတွင်း၌ လွတ်လပ်စွာ တည်းခိုနိုင်ကြောင်း မိန့်ကြား၍ ညအိပ်ရပ်နား တည်းခိုရန် မှောင့်ကြီးအတွင်းရှိ အခန်းတွင် နေရာချထားပေးပါသည်။

စာရေးသူ၏သားဖြစ်သူ သူငယ်ချင်းမှာ ညောင်ဦးမြို့တွင်ရှိ၍ ယင်း၏ ကူညီစီစဉ်မှုဖြင့် ယခု သက်တော်ရှည်ကျောင်းတိုက်တွင် တည်းခွင့်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူလည်း ရေမိုးချိုးပြီးနောက် ဆရာတော်အား ဦးတိုက်၍ သက်တော်ရှည်ကျောင်းတိုက်၏ သမိုင်းကြောင်းကို သိလို၍ လျှောက်ထားရာတွင် ဆရာတော်မှ ကျောင်းတိုက်၏ သမိုင်းအကျဉ်းကို ယခုကဲ့သို့ မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

လက်ရှိ ဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တမှာ ကိုရင်ဘဝကစပြီး ဤကျောင်းတိုက်တွင် သာသနာ့ဘောင် ဝင်ရောက်ခဲ့ကြောင်း၊ ကျောင်းတိုက်၏ မူလပထမ ဆရာတော်ကြီးမှာ ဘဒ္ဒန္တနန္ဒ ဆရာတော်ကြီးဖြစ်ပြီး သက်တော်(၉၂)နှစ်၊ ဝါတော်(၃၂)ဝါအရ ၁၃၄၂ ခုနှစ်တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ကြောင်း။

ဒုတိယ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်မှာ ဘဒ္ဒန္တကုဏ္ဍလ ဆရာတော်ကြီးဖြစ်ပြီး သက်တော်(၆၁)နှစ်၊ ဝါတော်(၄၁)ဝါအရ ၁၃၃၀ပြည့်နှစ်တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းနောက်မှ မိမိအနေနှင့် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်တာဝန်ကို ယူခဲ့ကြောင်း စိတ်ရှည်စွာ ရှင်းလင်းမိန့်ကြားပါသည်။

စာရေးသူမှ လက်ရှိဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တအား မူလဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တနန္ဒ၏ ထူးခြားမှုများရှိပါက မိန့်ကြားပေးရန် လျှောက်ထားသော အခါ ဆရာတော်မှ ကြည်ဖြူစွာပင် သူသိသမျှ မှတ်မိသလောက်ကို စိတ်

ရှည်စွာ မိန့်ကြားပါသည်။

ဆရာတော်၏ မိန့်ကြားချက်များ ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်များ ကြည့်ညိုသဒ္ဒါပွား ပူဇော် နိုင်ရန် ရေးသားတင်ပြပါမည်။

မြွေဆိပ်နိုင်ပုံ

လက်ရှိကျောင်းထိုင် ဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တမှာ (၁၇)နှစ်အရွယ် သာမဏေဘဝက ဖြစ်ပါသည်။ ဘဒ္ဒန္တနန္ဒ ဆရာတော်ကြီးမှာ မြွေပွေးကိုက်သည့် မည်သည့်လူနာ(ပိုးထိ)သူများ ရောက်ရှိလာပါက ကိုက်သည့်မြွေကို အမိန့်အာဏာဖြင့် ခေါ်ယူပြီး လူနာအား ကိုက်သည့် နေရာမှာပင် ယင်းအဆိပ်ကို ပြန်စုပ်ယူစေပါသည်။

စုပ်ယူပြီး မြွေဆိပ်များကို အနီးရှိ ရေဖလားထဲသို့ ပြန်အန်စေပါသည်။ ဖလားထဲရှိ ရေများ မည်းနက်၍ လူနာမှာ အဆိပ်ကုန်လောက်မှ မြွေကို ကျောပြင်ပေါ် လက်နှင့် သပ်ပြီး ...

'နောင် သူတစ်ပါးကို ဒုက္ခပပေးရကြောင်း ကိုယ့်နေရာကို ပြန်သွား' ဟု မိန့်ကြားပြီး မြွေကို တောတွင်း ပြန်လွှတ်လိုက်ပါသည်။

ကိုရင်နှင့် ကျောင်းသားများကိုလည်း မြွေကို လုံးဝမရိုက်ရန် မိန့်ကြားပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးအနေနှင့် အဆိပ်ရှိသော မြွေများကို ဤကဲ့သို့ နိုင်နင်းကြောင်း၊ မြွေကိုက်၍ ကျောင်းသို့ ရောက်လာသူအားလုံး အသက်ချမ်းသာကြကြောင်း မယုံနိုင်စရာ မြွေဆိပ်ကုန်သွင်းကို အံ့ဩဖွယ် တွေ့ရှိခဲ့ရပါသည်။

တမ်းတရံနှင့် ရောက်လာသလော

တစ်ခါက ရောဝတီမြစ်တစ်ဖက် ကမ်းမှ ဆရာတော်ကြီး၏ ဒါယကာ၊

ဒါယိကာမများ ဝါဆိုလတွင် ဆရာတော်ကြီးအား ကန်တော့ရန် လှေဖြင့် လာရောက်ကြစဉ် ရောဝတီမြစ်လယ်တွင် မိုးကြီးသည်ထန်စွာ ရွာသွန်းပြီး မိုးသက်လေပြင်းများ တိုက်ခတ်သည့် အတွက် လှေမှာ ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ ဖြစ်နေချိန် ခေါင်းဆောင်လုပ်သူမှာ ဆရာတော်ကျောင်းဘက်သို့ စိတ်မှ ရည်မှန်း၍ လက်အုပ်ချီပြီး နှုတ်မှ ...

'ဆရာတော်ဘုရား ... တပည့်တော်တို့ အသက်ဘေးနှင့် ရင်ဆိုင်နေရပါတယ် ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ကို ကယ်ပို့ပြီးဘုရား' ဟု နှုတ်မှ တ, လိုက်ပါသည်။

စကားဆုံးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လှေဦးတွင် ဆရာတော်ကြီး ကြုံရောက်လာပြီး နှုတ်မှလည်း ...

'မင်းတို့ ဘာမှမကြောက်ကြနဲ့၊ ငါ ရောက်လာပြီ။ လှော်သာ လှော်ကွာ' ဟု ပြုံးပြုံးကြီးလုပ်ပြီ မိန့်ကြားပါသည်။

ယင်းအချိန်တွင် လှေထဲတွင် ရေများ ဝင်နေသော်လည်း လေပြင်းများ တိုက်နေသဖြင့် ရေပက်ချိန်မရ၊ ရေဝင်နေသည့် လှေကြီးနှင့်ပင် ရောဝတီမြစ်ကြီးကို ဘေးမသိရန်မခတ် ကူးဖြတ်နိုင်ခဲ့ကြောင်း မိန့်ကြားသည်ကို မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

သူဌေးဖြစ်သွားသည့် အပျိုကြီးနှစ်ဦး

ဆရာတော်ကြီးအား အမြဲကိုးကွယ်ဆည်းကပ်နေသည့် ညောင်ဦးမြို့မှ အပျိုကြီးညီအစ်မ နှစ်ယောက်ရှိကြောင်း၊ အမည်တော့ မမှတ်မိတော့ကြောင်း၊ ထိုအပျိုကြီးနှစ်ဦးမှာ အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းရှိ၍ အိမ်တွင် ခိုင်းစေသည့် လူယုံတစ်ယောက် ရှိပါသည်။

ထိုလူယုံက အပျိုကြီးများကို

ထိကပါးရိကပါး ပြောဆိုခြင်း၊ လုပ်ငန်းခွင်အတွင်း ကသိကအောက်ဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ကြောင့် စိတ်ညစ်ပြီး ဆရာတော်ကြီးထံ အကျိုးအကြောင်း လျှောက်ထားသောအခါ ဆရာတော်ကြီးမှ “နင်တို့ မစွန့်နိုင်ဘူးလား” ဟု မိန့်ကြားပါသည်။

အပျိုကြီးညီအစ်မမှ “ဘာစွန့်ရမှာလဲ ဘုရား” ဟု လျှောက်ထားရာ “နင်တို့လုပ်ငန်းနဲ့ အိုးအိမ်ကို ပြောတာဟဲ့” ဟု ပြန်လည် မိန့်ကြားပါသည်။

အပျိုကြီးညီအစ်မမှ “တပည့်တော်တို့ စွန့်နိုင်ပါတယ်ဘုရား” ဟု ပြန်လည်လျှောက်ထားသောအခါ ဆရာတော်ကြီးမှ “ဒါဆိုရော... ဒါနဲ့ ရင်းနှီးလုပ်စားကြ” ဟု ၄၄ ဗြ/ (ကိုးဆယ်ကျပ်) အပျိုကြီးညီအစ်မအား စွန့်လိုက်ပါသည်။

အပျိုကြီးညီအစ်မမှာ သောင်ဦးကလုပ်ငန်းနှင့် အိမ်ခြံမြေများကို ရသမျှ ဈေးနှင့် ရောင်းပြီး ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့၍ အရောင်းအဝယ်လုပ်ရာ တိုက်နှင့်ကားနှင့် ကြီးပွားသွားကြောင်း၊ ဆရာတော်ကြီး၏ ချီးမြှင့်လိုက်သော ငွေအဆောင်ကြောင့် ဖြစ်နိုင်ကြောင်း မိန့်ကြားသည်ကို မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

အလွန်ထူးဆန်းသည့် ကုမ္ပဏီသယလွယ်အိတ်တစ်လုံး

ဆရာတော်ကြီးတွင် အလျား(၁၀) ထက်မ၊ အနံ(၈)လက်မခန့်ရှိ ကုမ္ပဏီသယ လွယ်အိတ်တစ်လုံးရှိကြောင်း၊ လွယ်အိတ်မှာ အညိုရောင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းလွယ်အိတ်အတွင်းမှ ငွေကို လက်နဲ့ လိုသလောက် နှိုက်၍ ရပါသည်။ လွယ်အိတ်ကို ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သည့် အိန္ဒိယလူမျိုး လင်မယားသို့ ဆက်ပေးခဲ့ပါသည်။

ထိုလင်မယားမှာ အလွန် ရိုးသားဆင်းရဲပါသည်။ အလုပ်ကို ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ကြပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးမှ လွယ်အိတ်မပေးမီ ထိုလင်မယားအား...

‘မင်းတို့ လွယ်အိတ်ထဲက နှိုက်လို့ရတဲ့ငွေကို ဘာသာရေးနဲ့ သာသနာရေးကလျှို့ဝှက်ပြီး တခြားနေရာမှာ မသုံးပါဘူးဆိုတဲ့ သစ္စာကတိ ပေးနိုင်လား’

ဟု မိန့်ကြားပါသည်။ ထိုလင်မယားမှလည်း ကတိပေးနိုင်ကြောင်း ပြန်လည် လျှောက်ထားပါသည်။

ထို့နောက် ဆရာတော်ကြီးမှ ထိုလင်မယားအား လွယ်အိတ်ပေးလိုက်ပါသည်။ ထိုလင်မယားမှာ ကုမ္ပဏီသယလွယ်အိတ်ကို လွယ်၍ လိုသမျှငွေကို နှိုက်သုံးပြီး ဘုရားတည်၊ ကျောင်းဆောက် စသည့် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်၍ အဆင်ပြေစဉ် တစ်နေ့ ကျောင်းတိုက် တစ်တိုက်၌ လိုအပ်သည့် ဗိရိ၊ ရှိုးကျေ(၅)လုံး လျှူဒါန်းရန် ဝယ်ယူစဉ် ဗိရိတစ်လုံးမှာ သစ်သား၌ အနာအနည်းငယ် ပါနေ၍ အိမ်တွင်သုံးရန် ယူဆောင်သွားပါသည်။ နောက်မှ အသစ်တစ်လုံး အစားထိုး လျှူဒါန်းရန် စီစဉ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းကိစ္စကို မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ ပြောဆိုခြင်းမရှိဘဲ ဆရာတော်ကြီးမှ အလိုလိုသိရှိပြီး ထိုလင်မယားကို ကျောင်သို့လာရန် ခေါ်ခိုင်းပါသည်။ ကျောင်းသို့ ရောက်သော

အခါ ...
‘ဟေ့... ဒါယကာ မင်း ဝိုက် ပေးထားတဲ့ ကတိဖျက်တယ်။ သစ္စာရှိတာ။ ဝိုလွယ်အိတ် ပြန်ပေး မင်းနဲ့ ဟာနဲ့ဘူးကွ’

ဟု မိန့်ကြား၍ ကုမ္ပဏီသယ လွယ်အိတ်ကို ပြန်တောင်းပါသည်။

အိန္ဒိယဒါယကာမှ ငိုယိုပြီး ဆရာတော်အား ...

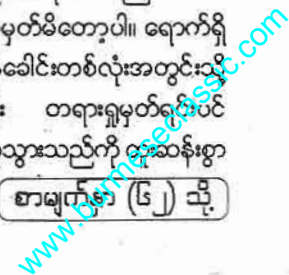
‘ဒီတစ်ကြိမ်တော့ ခွင့်လွှတ်ပါ ဘုရား။ နောင်ကို ဘယ်တော့မှ ဒီလို မဖြစ်ရစေတော့ပါဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးမှ လုံးဝ လက်မခံဘဲ လွယ်အိတ်ကို ပြန်သိမ်းလိုက်ပါသည်။ ယင်းလွယ်အိတ်ကို နောင်မည်သူ့ကိုမျှ မပေးတော့ကြောင်း လက်ရှိ ဆရာတော်မှ မိန့်ကြားသည်ကို မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

ပျံလွန်တော်မမူမီ ခေါင်းနှစ်ခေါင်း ပြင်ခိုင်းခြင်း

ဆရာတော်ကြီးသည် ပျံလွန်တော်မမူမီ ရွယ်တူ ခေါင်းနှစ်လုံးပြုလုပ်ရန် မိန့်ကြားပါသည်။ တပည့်များမှ နားမလည်နိုင်သော်လည်း အရွယ်တူ ခေါင်းနှစ်လုံးကို အမိန့်အတိုင်း ပြုလုပ်ပေးကြပါသည်။

၁၃၄၂ ခုနှစ်တွင် ဆရာတော်ကြီးသည် ခန္ဓာဘုံချမှည့်နေ့တွင် ခေါင်းအတွင်းဝင်၍ တရားရှုမှတ်ရင်း ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသွားပါသည်။ ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူပြီး (၁)ရက်အကြာတွင် ဆရာတော်ကြီး၏ ညီအရင်းဖြစ်သူ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ဘွဲ့အမည် မမှတ်မိတော့ပါ။ ရောက်ရှိလာပြီး ကျန်ခေါင်းတစ်လုံးအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပြီး တရားရှုမှတ်ရင်းပင် ပျံလွန်တော်မူသွားသည်ကို ဈေးဆန်းစွာ

စာရေးသူ၏ ဖခင်ကြီးသည် ငယ်စဉ် ကပင် လောကီစာပေ၊ လောကုတ္တရာ စာပေများအား လေးလေးနက်နက် လေ့လာလိုက်စားခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတူတပည့်များရှိရာ ဗေဒင်၊ ဆေး၊ အင်း၊ လက်ဖွဲ့၊ အင်္ဂါရတ်ပညာ များအပြင် ဂါထာ၊ မန္တန်များကိုလည်း ပိုမိုနဲ့စပ်သော တပည့်တစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် မန္တလေးနယ်တွင် မက ရန်ကုန်နှင့် အခြားမြို့ရွာများစွာသို့ ဆရာသခင်ဖြစ်သော အဘဘိုးတော် ဘိုးယီနှင့်အတူ သာသနာပြုစခန်းများ အား သွားရောက်၍ ဂန္ဓာဓိကျင့်စဉ်များ ဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ သာသနာပြုခဲ့ပါ သည်။

ကျွန်တော်သည်လည်း ဖခင်ကြီး၏ မှတ်တမ်းနှင့် သွန်သွင်ညွှန်ပြမှုများကို ပြုစုရင်း လေ့လာခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ ထို များစွာထဲမှ (၇)ရက်သားသမီးတို့၏ အကျိုးများစွာ ဖြစ်စေသော ဘုန်းတော် ကျင့်စဉ်များကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် စွယ်စုံမဂ္ဂဇင်းကြီးမှတစ်ဆင့် ရေးသား ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ကျင့်စဉ်တို့တွင် စတင် ရည်မှန်းပြီး ဆောင်ရွက်မည်ဆိုပါလျှင်...

(က) [နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ] (၃-ကြိမ်)

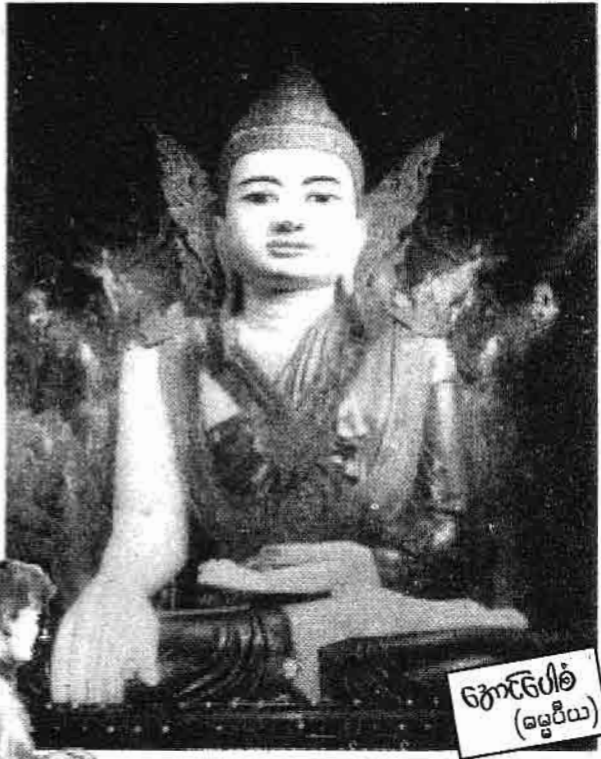
(ခ) ငါးပါးသီလခံယူပါ။

(ဂ) ခင်ပွန်းကြီး(၁၀)ပါး တောင်းပန် ကန်တော့ပါ။

ပြီးလျှင်...

- ၁။ အထိမာဘုန်းတော်၊
- ၂။ လယ်မာဘုန်းတော်၊
- ၃။ ယဟိမာဘုန်းတော်၊
- ၄။ ပတ္တိဘုန်းတော်၊
- ၅။ ပါကပ္ပဘုန်းတော်

၆၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဂေါင်ဂေါင် (ဓမ္မပီဿ)

အကျိုးများစွာလင်

ဘုန်းတော်ကျင့်စဉ်

- ၆။ ဤသီတာဘုန်းတော်
 - ၇။ ဝသီတာဘုန်းတော်
 - ၈။ ယတ္ထကာမာယောယိတာဘုန်းတော်၊
 - ၉။ ဣဿရိယဘုန်းတော်၊
 - ၁၀။ ဓမ္မဘုန်းတော်
 - ၁၁။ ယသဘုန်းတော်၊
 - ၁၂။ သိရိဘုန်းတော်၊
 - ၁၃။ ကာယဘုန်းတော်၊
 - ၁၄။ ပယတ္တဘုန်းတော်
- တို့အား ကာယကံ၊ စိတ်ကံ၊ မနောကံတည်း ဟူသော ကံသုံးပါးတို့ဖြင့် အရှိအသေ အလေးအမြတ် လက်စုံပိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်ကန်တော့ပါ။ အရှင်ဘုရား ကြွ ရောက်၍ အလှူခံတော်မူကြပါ အရှင်ဘုရား ကြွရောက်၍ ခိုးဖြင့်ခတ်မူကြပါ အရှင်

- ဘုရား'
- အနက်
- ၁။ အထိမာ၊ အံဏုမြူသဖွယ် သေး ငယ်ပုံဟန် ဖန်နိုင်စွမ်းဘိ အထိမာ ခေါ်ဘုန်းတော်။
- ၂။ လယ်မာ၊ လေငယ်လွင့်ပါး ဝါဂွမ်း လားသို့ ငှက်များပုံသွင် ထက် ကောင်းကင်၌ ခြေလှင်လျားလျား ကြွသွားနိုင်ဘိ အစွမ်းရှိသည့် လယ်မာဘုန်းတော်။
- ၃။ မဟိမာ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကို ကြီး လိုသမျှ ရူပပုံဟန် ဖန်နိုင်စွမ်းဘိ မဟိမာဘုန်းတော်၊
- ၄။ ပတ္တိ၊ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် စိတ်ကြံတိုင်း သာ လိုရာဒေသသို့ မှန်သမျှသို့

မကြာရလျှင် ခဏချင်းပေါက်
ရောက် နိုင်စွမ်းဘိ ပတ္တိဘုန်းတော်
၅။ **ပါကမ္မ** ရှင်မြတ်စိတ်တွင် ဖြစ်စေ
ချင်သည့် ပုံသွင် စသည် အလီလီ
ကို လိုသလိုဖန် စီမံသမျှ ပြီးစီးရ
သည့် **ပါကမ္မ**ဘုန်းတော်၊

၆။ **ဤသိတာ** နတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာ၊
သတ္တဝါကို လိုရာလိုရာ အပါ
ဆောင်ကြဉ်း ဖိပိုင်ခြင်းဟု နိုင်နင်း
သတ္တိ **ဤသိတာ**ဘုန်းတော်၊

၇။ **ဝသိတာ** ကုဒ္ဓိဝိဓေ ဝသိဘော်၌
ပြိုင်ဖော်မရှိ စွမ်းနိုင်ဘိသည့်
ဝသိတာဘုန်းတော်၊

၈။ **ယတ္ထကာမာ ဝသာယိတာ**
ကောင်းကင်ပျံရိုး မြေလျှိုး စသည်
အလီလီရှု မူအဝဝ ပြုသမျှတွင်
ပြီးစေချင်သော် မတင်မကျ မရှိရ
ဘဲ လုံးဝမသွေ ပြီးစေနိုင်ဘိ
အစွမ်းရှိထ **ယတ္ထကာမာဝသာ
ယိတာ**ဘုန်းတော်။

၉။ **က္ကဿရိယ** အစိုးရခြင်းတည်း
ဟူသော **က္ကဿရိယ**ဘုန်းတော်၊

၁၀။ **ဓမ္မ** လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါး
တည်းဟူသော **ဓမ္မ**ဘုန်းတော်၊

၁၁။ **ယသ** အခြံအရံ ကျော်စောခြင်း
တည်းဟူသော **ယသ**ဘုန်းတော်၊

၁၂။ **သီရိ** ကိုယ်တော်၏ ကျက်သရေ
တည်းဟူသော **သီရိ**ဘုန်းတော်၊

၁၃။ **ကာမ** အလိုတော်ရှိသော မိမိ
သူတစ်ပါး အကျိုးနှစ်ပါးကို ပြီး
မြောက်စေနိုင်ခြင်းတည်း ဟူ
သော **ကာမ**ဘုန်းတော်၊

၁၄။ **ပယတ္ထ** အတွတ်အထိပ်သို့
ရောက်ခဲ့သော ဝိရိယတည်းဟူ
သော **ပယတ္ထ**ဘုန်းတော်။

(ဤဘုန်းတော်(၁၄)ပါး ပါဠိအနက်
ဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရဝီ
မဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး

**ဦးတင်(မွှေးစရိယ၊ ဝိနယဝရ စတုနိကာယ
ကောဝိဒ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။)**

အလုံးစုံ ပြည့်စုံလိုလျှင်တော့ ဘုန်း
တော်(၁၄)ပါးစလုံးကို တစ်ရက်လျှင်
ဘုန်းတော်တစ်ပါးကို ပုတီး(၉)ပတ်ဖြင့်
အစီအစဉ်အတိုင်း စိပ်သွားရပါမည်။
(၁၄)ရက်ပြည့်သည်နှင့် (၁၂၆)ပတ်
ဖြစ်၍ စုစုပေါင်း နဝင်း ရပါသည်။

ဒါမှမဟုတ် မိမိတို့နှင့် အလိုရှိရာ
ဘုန်းတော်တစ်ပါးပါးအား ထုတ်နုတ်ပြီး
ဆောင်ရွက်လိုလျှင်လည်း ဆောင်ရွက်
နိုင်ပေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်
အောက်တွင် ဘုန်းတော်တစ်ပါးစီ၏
အကျိုးပေးနှင့် ဆောင်ရွက်မှုများကို
ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

၁။ **ဒာဏီမာဘုန်းတော်**

မိမိတွင် ဒုက္ခဦးကျရောက်၍ ပျောက်
စေလိုသော် ပုတီး(၉)ပတ် စိပ်ပြီးလျှင်
ကံသုံးပါးအား ပူဇော်ဆုတောင်းပါ။

၂။ **ဇယမာဘုန်းတော်**

စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း
စိတ်သောက ခံစားနေရလျှင် ပုတီး(၉)
ပတ်နှင့် ကံသုံးပါးအား ပူဇော်ဆုတောင်း
ပါ။

၃။ **မဟိမာဘုန်းတော်**

ဘဝတွင် တိုးတက်မှုမရှိခြင်း၊ အနိမ့်
ဘဝ ကျရောက်နေလျှင် ပုတီး(၉)ပတ်

နှင့် ကံသုံးပါးအား ပူဇော်ဆုတောင်းပါ။
၄။ **ပတ္တိဘုန်းတော်**

စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါ ရောဂါဆိုး
၏ နိပ်စက်ခံနေရလျှင် ပုတီး(၉)ပတ်
နှင့် ကံသုံးပါးအား ပူဇော်ဆုတောင်းပါ။

၅။ **ပါကမ္မဘုန်းတော်**

ရာထူးတက်လိုခြင်း၊ နေရာဌာန
ပြောင်းရွှေ့လိုခြင်း၊ အိမ်၊ ကား၊ ခြံ
ရောင်းဝယ်လိုခြင်းအတွက်ကို ထိုဘုန်း
တော်အား ပုတီး(၉)ပတ်နှင့် ကံသုံးပါး
အား ပူဇော်ဆုတောင်းပါ။

၆။ **ဤသိတာဘုန်းတော်**

လုပ်ငန်းမကောင်းခြင်း၊ အရောင်း
အဝယ်မကောင်းခြင်း၊ ပယောဂကြောင့်
ဖြစ်သော အစွဲအလမ်းကြောင့် စိတ်မရွှင်
လန်းလျှင် ပုတီး(၉)ပတ်နှင့် ကံသုံးပါး
အား ပူဇော်ဆုတောင်းပါ။

၇။ **ဝသိတာဘုန်းတော်**

တရားအားထုတ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ
သမာဓိမရခြင်း၊ အရနေခြင်းများ ဖြစ်
နေပါက ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်၊ ကံသုံးပါး
အား ပူဇော်ဆုတောင်းပါ။ အကြိမ်ကြိမ်
ဆုတောင်းပါ။ အလီလီ ဆုတောင်းပါ။

၈။ **ယတ္ထကာမာဝသာယိတာဘုန်းတော်**

လုပ်ငန်းပေါ်တွင် စိတ်မဝင်စားခြင်း၊
အလုပ်ကိစ္စ၊ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စတို့
တွင် အလွဲလွဲအချော်ချော် ဖြစ်နေ၍
ကံမရှိ ဉာဏ်ရှိတိုင်းမွဲ ဖြစ်နေလျှင်
ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်၊ ကံသုံးပါးဖြင့် ပူဇော်
ဆုတောင်းပါ။

၉။ **က္ကဿရိယဘုန်းတော်**

အဖိုးတရ ဩဇာအာဏာ လွှမ်းမိုး၍
မရဖြစ်နေလျှင် ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်၊
ကံသုံးပါးဖြင့် ပူဇော်ဆုတောင်းပါ။

၁၀။ **ဓမ္မဘုန်းတော်**

ကိုယ်က မှန်ပါလျက် မတရား စွပ်စွဲ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၆၁

ခံနေရခြင်း၊ တရားတပေါင် ရင်ဆိုင် နေရခြင်း၊ မျှော်လင့်ချက်မဲ့ ဘဝမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်နေရခြင်း ဖြစ်နေလျှင် ပုတီး(၉) ပတ်စိပ်၊ ကံသုံးပါးဖြင့် ပူဇော်ဆုတောင်း ပါ။

၁၀။ ယသဘုန်းတော်

သားသမီးရတနာ မထွန်းကာသူ များ၊ ကိုယ့်သားသမီး လိမ္မာယဉ်ကျေး ပြီး ပညာတတ်သော ကလေးများ ဖြစ်စေရန်နှင့် မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်း တွေ့ဆုံရစေလိုလျှင် ပုတီး(၉)ပတ် စိပ်၊ ကံသုံးပါးဖြင့် ပူဇော်ဆုတောင်းပါ။

၁၂။ သီရိဘုန်းတော်

အနာရောဂါ ထူပြောခြင်း၊ ရုပ်ရည် (မျက်နှာမြင် ချစ်ခင်ပါစေ) အသင့်တင့် ဖြစ်စေလိုလျှင် ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်၊ ကံသုံးပါးဖြင့် ပူဇော်ဆုတောင်းပါ။

၁၃။ ကာမဘုန်းတော်

မိမိတွင် ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နှင့် မကောင်း ခြင်း၊ ညွှဲခြင်းတို့၏ အဆိုးများမှ လွတ်ကင်းပပျောက်စေရန် ပုတီး(၉) ပတ်စိပ်၊ ကံသုံးပါးဖြင့် ပူဇော်ဆုတောင်း ပါ။

၁၄။ ပယတ္တဘုန်းတော်

စီးပွားဖြစ်ချင်သော်လည်း မိမိကိုယ် တိုင်မှ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရမှာ ပျင်းရိ ခြင်း၊ တွေဝေနေခြင်း ဖြစ်နေလျှင် ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်၊ ကံသုံးပါးအား ပူဇော် ဆုတောင်းပါ။

ဘုန်းတော်တစ်ပါးစီ ရွေးချယ် ဆောင်ရွက်သူတို့သည် ပထမ (၉) ရက်၊ ဒုတိယ (၁၈)ရက်နှင့် တတိယ (၂၇)ရက် စသည်ဖြင့် ဆောင်ရွက် သွားရပါမည်။

ဆုတောင်းသည် ဆိုရာတွင်လည်း ရနိုင်သည်၊ ဖြစ်နိုင်သည့် ဆုကိုသာ ဆုတောင်းရပါမည်။ လူ့လောကကြီး

တွင်ပင် မိဘ၊ ဆရာသမားတို့ထံ၌ ကိုယ်လိုချင်ရာကို တောင်းမိလျှင် တစ်ခါ၊ နှစ်ခါနှင့်ပင် အဆင်မပြေနိုင် ပေ။

သို့သော်လည်း လက်ထဲမှာလည်း အဆင်ပြေနေလျှင် (ဝါ) ပေးနိုင်သည့် အရာဖြစ်လျှင် ချက်ချင်းရနိုင်ပါသည်။

ထို့အတူပင် သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ် အပေါင်းနှင့် နတ်ကောင်းနတ်မြတ် နတ်ဒေဝါ အပေါင်းတို့သည်လည်း အခါအခွင့်သင့်၍ လည်းကောင်း၊ ရှေးဘဝကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးနှင့်

လည်းကြုံ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိလျှင် လည်းကောင်း၊ ယခု ပစ္စက္ခဘဝတွင် မိမိပြုလုပ်လိုက်သော ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာတို့၏ ကုသိုလ်ကံအကျိုး တရားကြောင့်ပင် ချက်ချင်းပြီးမြောက် အောင်မြင်ပြီးပြည့်စုံပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဆောင်ရွက်သူတို့ သတိ ချုပ်သင့်သည်မှာ အချိန်အခါကို သည်ခံစောင့်ရင်းဆိုင်ရင်း ဆောင် ရွက်သွားနိုင်ပါမှ အခါအခွင့် ကြုံပါမည် ဟု စာရေးသူမှ အကြံပြုပါသည်။

ဤ ကျင့်စဉ်ဆောင်းပါးအား ကျွန်တော်၏ ဖေင်ကြီး ဓမ္မဝိယ ဆရာသောင်း(ဓမ္မသူရိယ)၏ မှတ်စု မှ တကယ့်အကျိုးပေးသော ဘုန်းတော် ကျင့်စဉ်ကို ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့၏ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အဖြာဖြာနှင့် အေးမြ ကြည်လင်တော်မူသော သာသနာတော်ကြီး၏ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ အဖြာဖြာတို့အတွက် ရည်သန် ပြီး ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဖေင်ကြီး အဘသောင်း(ဓမ္မသူရိယ) အား ဦးထိပ်ပန်ဆင်လျက်...

အောင်ပေါ်စံ (ဓမ္မဝိယ)

စာမျက်နှာ (၅၉)မှ ဒဏ်

တွေ့ရှိခဲ့ရပါသည်။ ဆရာတော်ဦးအစ်ကိုနှစ်ပါးမှာ တစ်နေ့တည်း အိန္ဒိရာပနကို ကျင်းပနိုင်ခဲ့သဖြင့် အလွန်ထူးခြား သည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုဖြစ်ကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ရ မည် ဖြစ်ပါသည်။

ပုံနှိပ်တော်မူပြီးနောက် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများကို အပေါ်ပေးခြင်း

ဆရာတော်ကြီးသည် ပုံလွန်တော်မူပြီးနောက် အကြီးမြို့ အနယ်နယ်ရှိ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ အိမ်သို့ ကိုယ်တိုင် ကြွရောက်ပြီး...

'ငါ့ ပုံလွန်တော်မူပြီး ငါ့အလောင်းကို နှင်တို့ လာသင်္ဂြိုဟ်ကြည့်' ဟု ပြောသွားပါသည်။

ကျောင်းတိုက်မှ ဆရာတော်ကြီး ပုံလွန်တော်မူ ကြောင်း နှစ်ဆက်သောအခါ အကာများ ဆရာတော် ကြီး အခုပဲ ကြွလာပြီး မိန့်ကြားကြောင်း ဖုန်းဖြင့် ပြန်ကြားသည့်အတွက် အားလုံး အံ့ဩမဆုံး ဖြစ်ကြ ရပါသည်။

ဒါ ငါ့နောက်ဆုံးဘဝ ဘန္တန်နု ဆရာတော်ကြီး သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ် ကျောင်းတိုက်ရှိ သံဃာတော်များအား...

'ဦး ရာဇာဓိ (၉) ကြိမ် သံဃာရံ၍ ကုန်လည်ခဲ့ခြင်း ယခုအကြိမ် ငါ့ဘဝ နောက်ဆုံးဘဝ ဖြစ်တော့မယ်' ဟု မိန့်ကြားသည်ကို မှတ်သားခဲ့ရကြောင်း လက်ရှိဆရာတော်မှ မိန့်ကြားသည်ကို တင်ပြအပ် ပါသည်။

ထူးဆန်းသော ရုပ်ပွားတော်မြတ်နှစ်ဆူ

လက်ရှိဆရာတော်ဦးစိတ္တန္တ မာရေသုအား လောက၌ အလွန်ထူးဆန်းသည့် လုံးဝ မဖြစ်နိုင် သော အလွန်ထူးဆန်းသော ရုပ်ပွားတော်နှစ်ဆူအား စာရေးသူကြည့်နိုင်ရန် ကိုဦးတွယ်ပူဇော်ခွင့်ပေးပါ သည်။

ဆရာတော်ကို ပေးခဲ့သော ကတိအရ စေတီ အမျိုးအစားကို ဖော်ပြနိုင်သည်ကို ခွင့်ပြုပါရန် စာရှာသူအားလုံးအား တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

နာရီပိုင်းအတွင်း တွေ့ဆုံပေးခြင်းရ သည့် အတွက် မပြည့်စုံမှု၊ ချို့ယွင်းမှုရှိခဲ့ပါ က ခွင့်လွှတ်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

သီလမြ၊ တရားရှိကြပါစေ၊ ဦးစံဝင်း (သောင့်ဘုန်းရွာ)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီး ဝမ်း လေမှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး အပူအပုပ် ကင်းစေတဲ့

စကြာမင်း

မျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ နေထိုင်နည်းစာမူ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါမလား" ဟူသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ စာမူကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ကြို နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'ဪ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား၊ လာဗျာ' စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ ဘယ်အချိန်တွေ့တွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း ပြီးစာရေးစာဖတ်အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်' 'ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ'

'ဟဲ... ဟဲ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး ချေ၊ အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ တောင်းချင်လို့ဗျ'

'ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ တာတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ အထိုင်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ

တို့ဆိုရင် မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် တော့ဘူး။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ တမ်းလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းခိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ သုံးခွဲရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆီမှာ အကြံဉာဏ် လာ တောင်းတာ'

'ဧည့်သည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကို။ ဘော်ဒီလေး သုံးဆောင်ပါဦး'

'ကျေးဇူးပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး ဆောင်နံကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေပိုလား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အထွ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနှိပ်ပေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၆၃

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

'သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိမှုန်ဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ ဖဆီ မသာ ထိုင်းမှိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒုလ္လာကိုက် ညောင်းညာ ချည်နွဲခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခံခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေတာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ၊ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ၊ ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရှင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ၊ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိမပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒုလ္လာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်ပြောလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

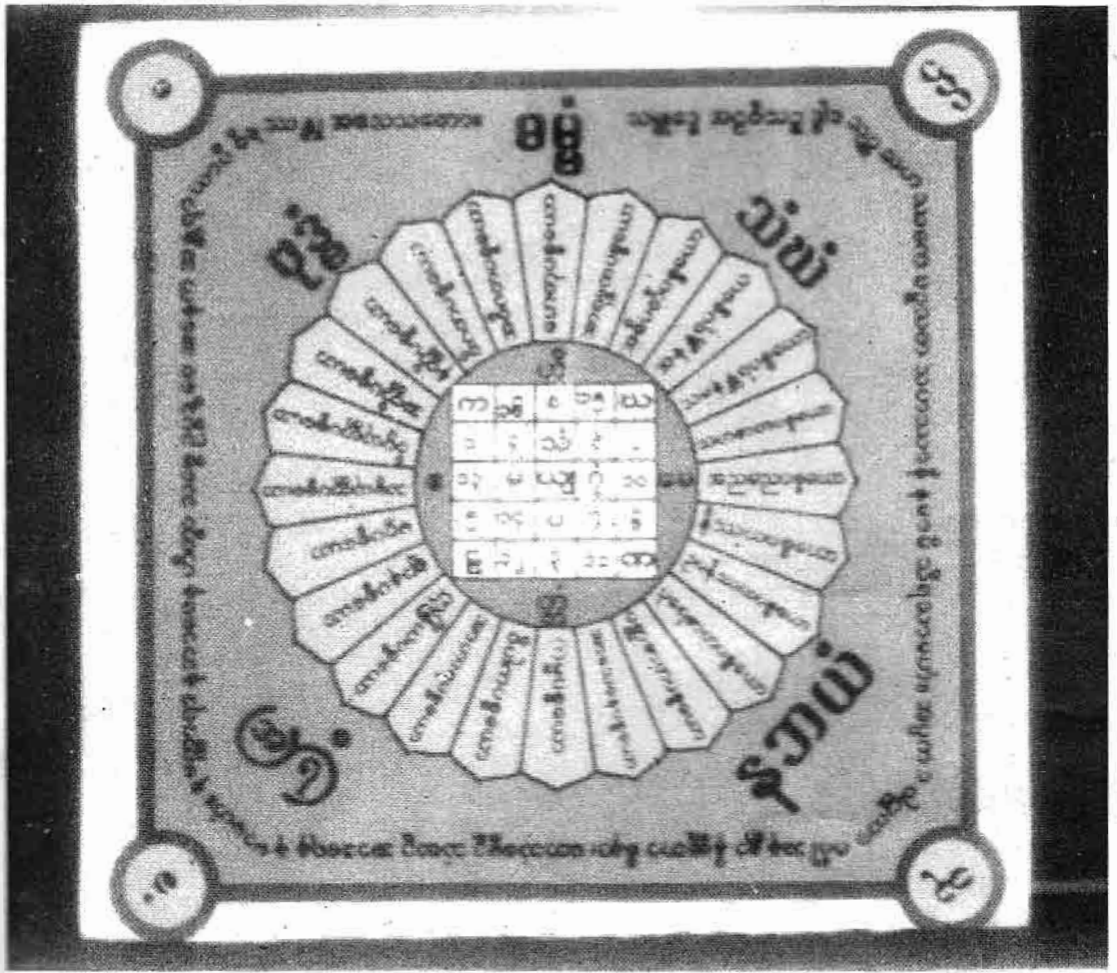
'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် မှီဝဲသုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲတဲ့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး"ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျ'

ပင်ရင်း-မြန်မာ့ဓန
စကြာမင်း
ထိုင်းရင်းဆေးထုတ်
အမှတ်စ/၆၆၆၊ သုတေသနဗဟို
သွားမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပိန္နဲယုန်
ဖုန်း-၀၉-၉၀၀၉၀-၇၂၂၅၄၁

၂၄၀ နံပါတ်ကိုင်

မန်ဆူရှမ်းဆရာတော် ချီးမြှင့်သည့်
အန္တရာယ်ကင်း

ဝေဒနာ

လောကီနှင့် အဆောင်များ

လားရှိုးမြို့ အဝိကရ မန်ဆူစေတီ
မန်ဆူရှမ်းဆရာတော်
အန္တရာယ်ကင်း ပူးမြော်ရာ လောကီ
လောကုတ္တရာအကျိုးစီးပွား တိုးတက်
စေသည့် အဆောင်များ ချီးမြှင့်ပေး
တော်မူသည်။

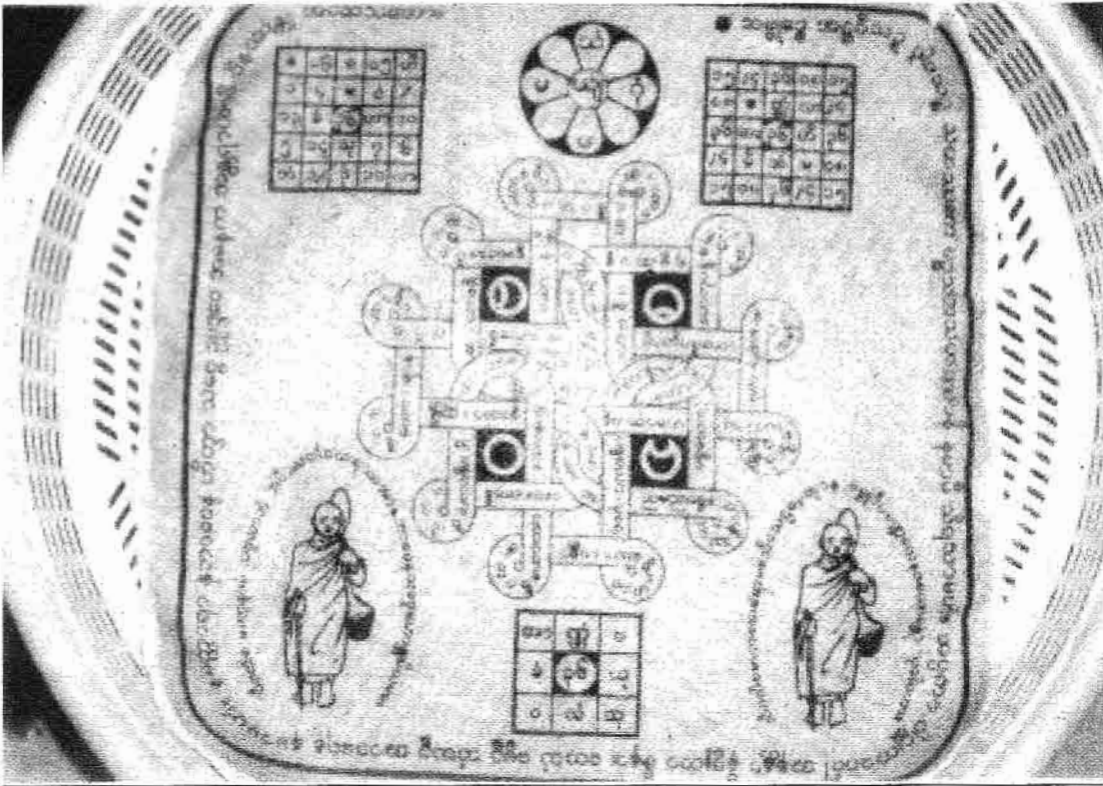
နှစ်ဆယ့်လေးလုံးပုတီး

ပိတောက်သား ပုတီးကုံးကလေး
ဖြစ်သည်။ လက်ကောက်ဝတ်တွင်
စွပ်၍ ဆောင်ထားနိုင်သည်။ ပဋ္ဌာန်း
၂၄ ပစ္စည်း၊ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး မွမ်းထုံ
ထားသဖြင့် ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ရောဂါ
ဘယများ ကင်းဝေးစေပါသည်။

ဂမုန်းပေါင်းစား

ပြောင်းဖူးစေခန့် လုံးထားသည်။
တောတောင်များအတွင်း ရှာဖွေရရှိ
သော ရှားပါးဂမုန်းပင်များ ပိုပေါင်း၍

နက္ခတ္တရာဇင်မြို့မဂ္ဂဇင်း ၆၅

▲ ဆေးပဝါ

ကြိတ်ထားသည်။

ကျန်းမာရေးအဆောင် ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ကလေးသူငယ်များ လန့်ဖျပ်ခြင်း၊ အကြောတက်ခြင်း၊ ရုတ်တရက် လန့်ငိုခြင်း၊ မကြာဆိုင်ရာ ကိစ္စများအတွက် အထူးကောင်းမွန် သည်။ ဝိဇ္ဇာရေဝေဒနာများ ပပျောက် စေသည်။

ပရိတ်ချည်လက်ဖွဲ့

ပရိတ်ချည်ကို လက်ဖွဲ့ထိုးထားခြင်း ဖြစ်သည်။ မကောင်းသောဘေးရန် အဟန့်အတား ဖြစ်စေသည်။

ပဋ္ဌာန်းစက်ဝိုင်း

၂၄ပစ္စည်းစက်ဝိုင်းကို သမ္ဗုဒ္ဓေ ဝါထာ ပတ်ခြံထားသည်။ မော်တော် ယာဉ်ရှေ့တွင် ကပ်ထားနိုင်သည်။

၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နေအိမ် အဝင်ဝ မြင့်ရာတွင် ချိတ်ဆွဲ နိုင်ကြသည်။ ဝိဇ္ဇာရေဝေဒနာများ၊ ဘေးဘယများ ကင်းဝေးစေသည်။

ကုန်အရောင်း သွက်လိုလျှင် ထို စက်ဝိုင်းကတ်ပြားဖြင့် ယပ်ခတ်ပေး နိုင်သည်။ ရောဂါဘယ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရ လျှင် ၂၄ပစ္စည်းစက်ဝိုင်းကို ပလတ် စတစ်လောင်းကာ ရေစိမ်သောက်နိုင် သည်။

ဆေးပဝါ

ပဝါဝိုင်းတွင် စမလေးလုံး၊ ၂၄ပစ္စည်း၊ သမ္ဗုဒ္ဓေဝါထာနှင့် ရှင်သီဝလိပုံတော် ဝါထာများ ရိုက်နှိပ် ထားသည်။ ကျန်းမာရေးအတွက်၊ လာဘ်လာဘအတွက် စသည် မိမိ တို့ အလိုရှိရာ ရည်မှန်းအဆောင်ပြု

နိုင်သဖြင့် ဆေးပဝါဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ် သည်။

နေနံရုပ်ခံ ရှင်သီဝလိ

ခုနစ်ရက် သားသမီးများအတွက် သက်ဆိုင်ရာ နေနံရုပ်ခံ၍ ဆိုင်ရာ အသားဖြင့် ထုထားသော ရှင်သီဝလိ ရုပ်တုတော် ဖြစ်သည်။

ဥပမာ ။ ။ အင်္ဂါသားအတွက်

ခြင်္သေ့ခံ ဆီး(ဖီး)သားရှပ်တု၊ တနင်္ဂနွေ သားအတွက် ဂဠုန်ခံ အုန်းသားရှပ်တု၊ သောကြာသားအတွက် ပူးခံ သီးသား ရှပ်တု စသည်တို့ဖြစ်ကြသည်။ ဘဝ အခြေခံ ခိုင်မာ၍ နေထိုင်မှု အဆင့် အတန်း စည်းစိမ်တိုးမြှင့်ခြင်း၊ လာဘ် လာဘ်ရှင်လန်းခြင်းတို့ကို ရည်မှော် ကိုးကွယ်နိုင်ကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

▶ နံသင်္ဂါရုပ်ပုံ ရုပ်သီလင်္ဂရုပ်တူများ

▶ မန်သုဂ္ဂိုလ်ကျောင်းမုခ်ဦး

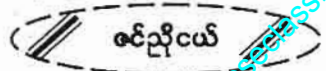

ဤ ရုပ်တုအဆောင်များအတွက် ငွေကြေး သတ်မှတ်ထားခြင်း မရှိပါ။ လာရောက် ပူဇော်သည့် ဒါယကာ မန်သတ်နှင့် သင့်လျော်ရာ အဆောင် တို့ စွန့်ကြဲပေးသည်။ သာမန်ကိစ္စ

အတွက် သစ်သားရုပ်တု၊ ကြာရှည် ကိုးကွယ်လိုသော အရေးကြီးကိစ္စ အတွက် ဆင်စွယ်ရုပ်တု ထေည်ဖြင့် စွန့်လှူသည်။ မိမိတို့သဒ္ဓါ တတ်အား သရွေ့ ပြန်လည် လှူဒါန်းနိုင်ကြသည်။

မန်ဆူ ရှမ်းကျောင်း ၌ မြစ်ကြီးနား၊ မန္တလေး၊ မုံရွာ ရန်ကုန်၊ မော်လမြိုင်၊ ဗြိတိ၊ ထားဝယ်စသည့် နေရာစုံမှ ဒါယကာ များ၊ ဘုရားဖူးများ လာရောက် တည်းခို ဖူးမြော်လေ့ ရှိကြ သည်။

ထို ဒါယကာများက ဘေးအန္တရာယ် ကင်း ရှင်း၍ လုပ်ငန်းဆောင် တာများ အဆင်ပြေ စေရန် တောင်းပန် တတ်ကြသဖြင့်ရတနာ သုံးပါး ဘုန်းရိပ်ကို ခိုလှုံသော ဤ အစီအရင်များ စွန့်ကြဲခြင်း ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

စာရေးသူ၏ မွေးရပ်ဇာတိ ဖြစ်သော
ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မော်လမြိုင်
ကျွန်းမြို့သို့ ပြန်မရောက်ဖြစ်သည်မှာ
အတော်ကြာခဲ့ပြီ။ ယခု
တစ်ခေါက်မှာဖြင့်
ရေလမ်းခရီးနှင့်
မဟုတ်ဘဲ ကားလမ်းခရီး
လာခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါမှာဖြင့်
စာရေးသူတို့
မြို့သူမြို့သား
များသည်
ရန်ကုန်မြို့သို့
ကားလမ်းခရီး
ပေါက်သွား၍
သွားလာမှုတွင် အလွန်
မြန်ဆန်နေပါသည်။

ကျန်းမာရေးအတွက်
လည်းကောင်း၊
ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်မှုများ
ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်
ရာတွင်လည်းကောင်း
အချိန်(၄)နာရီ
အတွင်း ရန်ကုန်မြို့သို့
သွားလာနိုင်၏။ ရေလမ်း
ခရီးအားဖြင့် အချိန်(၁၀)နာရီကျော်မျှ
သွားလာကြရပါသည်။

မြို့ပေါ်တွင် အရေးပေါ်လူနာများ၊
အရေးကြီးကိစ္စရပ်များကို အချိန်တို
အတွင်းမှာပင် ကားလမ်းခရီးဖြင့် သွား
လာနိုင်ကြပါသည်။

စာရေးသူ မြို့ပေါ်သို့ ရောက်ရှိစဉ်
သူငယ်ချင်းတစ်စုနှင့် စုတွေ့၏။

စာရေးသူရေးသော ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်
ဆောင်းပါးများကို ဖတ်ဖူးကြသူများ
က...

'သူငယ်ချင်း... ဖင်းရောက်လာတာနဲ့

၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တြာဂ်ဒီ ဩဂုတ်
(စီးကုန်း)

ဂါယာအကျိုးကျေးဇူးကြောင့်

အသက်သေးမှ နှစ်ကြိမ်လွတ်လာသူ၏
ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ဆန်း

အတော်ပဲ အချိန်ရင် ရောက်ချောင်ကျေးဇူး
အုပ်စုက ထွင်ခရိုင်ကျေးဇူးမှာ ပြီးကုန်လို့
(၃) ဦးသေပြီး (၅) ဦးလွတ်ခဲ့တဲ့ ဖြစ်ရပ်လေး
တစ်ခု သူငယ်ချင်းစာရေးဖို့ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်

လေးကို လိုက်ပြီးမယ်
ဟု ပြောပါသည်။
စာရေးသူလည်း ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်
အတွက် စိတ်ဝင်စားသွားပြီး နောက်နေ့

ခရီးထွက်ဖို့အကြောင်း ပြောလိုက်သည်။

ယခု မိုးကြိုးပစ် ထိမှန်သော ရွာသည် မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့နယ်အပိုင်း ရှောက်ချောင်းကျေးရွာအုပ်စု၊ ငွေဇင်ရော်ကျေးရွာ ဖြစ်သည်။ ထိုကျေးရွာများကို စာရေးသူ မစိမ်းပါ။

၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ နာဂစ်မုန်တိုင်း တိုက်ခတ်စဉ်အချိန်က စာရေးသူ ဇီးကုန်းမြို့ကြက်ခြေနီတပ်ဖွဲ့ ဒုတိယတပ်ရင်းမှူး တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်က မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့နယ်တွင် ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်း၊ ထောက်ပံ့ရေးလုပ်ငန်းနှင့် ပြန်လည်ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းများကို ဇီးကုန်းမြို့နယ် ကြက်ခြေနီတပ်ဖွဲ့ကိုယ်စား မြန်မာနိုင်ငံကြက်ခြေနီအသင်းဌာနချုပ်မှ တာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် (၅၅)ရက်ကြာ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့စဉ်က ရောက်ရှိခဲ့ဖူးသော ကျေးရွာများ ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က နာဂစ်မုန်တိုင်းဒဏ်ကို ရွာလုံးပျောက် ခံစားခဲ့ရသော ကျေးရွာများဖြစ်ပြီး၊ ယခုအခါမှာ နိုင်ငံတော်နှင့် စေတနာရှင်ပြည်သူများ၏ ကူညီမှုဖြင့် အိမ်ရာမြေများ တည်ဆောက်ထားတာ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးနေပါသည်။

စာရေးသူလည်း မြို့ရောက်ပြီး နှစ်ချက်အကြာ ၁၀-၈-၂၀၁၂ နေ့တွင် သူငယ်ချင်း (၃)ယောက်နှင့်အတူ စက်လှေ(ပဲထောင်)ငှား၍ နံနက်ပိုင်းတွင် ထွက်လာကြပါသည်။

စက်လှေ(ပဲထောင်) တစ်နာရီကျော် ကျော် ခုတ်မောင်းလာပြီး နံနက်(၉) နာရီတွင် ငွေဇင်ရော်ကျေးရွာမှ အသိပိတ်ဆွေ ကိုမြင့်ဦးအိမ်တွင် ခဏနားကြပါသည်။

ထို့နောက် စာရေးသူတို့သည် ဇီးကုန်းထိမှန်မှုမှ လွတ်လာကြသော

(၅)ဦးအနက်မှ တစ်ဦးဖြစ်သော ကိုမြင့်အောင်အိမ်သို့ ကိုမြင့်ဦး၏ အကူအညီဖြင့် သွားရောက်ကြပါသည်။

စာရေးသူ ယခင်ရောက်ရှိစဉ်က ပုံစံမဟုတ်ဘဲ ရွာလမ်းများက စနစ်တကျ သပ်ရပ်စွာ ခင်းထား၍ သွားလာမှုအတွက် ကောင်းနေပြီး နေအိမ်တို့မှာလည်း ကိုယ်ဝန်းကိုယ်ခြံဖြင့် စနစ်တကျ တည်ဆောက်ထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကိုမြင့်အောင်နေအိမ်သို့ ရောက်သည့်အခါ သူ၏ဇနီးသည်နှင့် မိသားစု (၅)ဦးတို့အား တွေ့ဆုံခဲ့ရ၏။ သူတို့နှင့် စာရေးသူအား လာရောက် တွေ့ဆုံပေးရသည့်အကြောင်းများကို ကိုမြင့်ဦးမှ ပြောပြလေသည်။

'ဒီလို ကိုမြင့်အောင်ရေ... အခု ဒီစာရေးဆရာကလဲ တခြားသူ မဟုတ်ဘူးကွ။ မော်လမြိုင်ကျွန်းသားပဲ။ အခုနေတာ ဇီးကုန်းမြို့မှာ။ တို့ကျေးရွာတွေမှာ နာဂစ်မုန်တိုင်းတုန်းက ကယ်ဆယ်ရေး၊ ထောက်ပံ့ရေး ပြန်လည်ထူထောင်ရေးကိစ္စတွေမှာ အကူအညီအများကြီး ပေးခဲ့တဲ့ ကြက်ခြေနီတပ်ဖွဲ့ကလေ။

မင်းတို့အုပ်စု မိုးကြိုးပစ်ခံရတုန်းက သေသူသေပြီး လွတ်လာကြတဲ့ မင်းရဲ့ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်နဲ့ ဘာအကြောင်းအရာထူးများရှိလို့ အခုလို လွတ်လာကြ

တာကို သိချင်တာနဲ့ မင်းနဲ့ လာတွေ့ပြီး မင်းရဲ့ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်လေးကို ဒီစာရေးဆရာကို ပြောပြစေချင်တာလဲ ကွာ။ ဒါကြောင့် မင်းဆီရောက်လာတာ'

ကိုမြင့်အောင်ကတော့ သူ၏ ကိုယ်တွေ့ အသက်ဘေးက လွတ်လာပုံကို ပြောပြပါသည်။

'ဒီလိုပါ ဆရာရယ်... ကျွန်တော်က အတော့်ကိုပဲ ကံကောင်းသလားလို့ပဲ ပြောရမလား မသိဘူး။ ဒီလို ကံကောင်းရတာကလဲ ကျွန်တော့်မှာ အလွန်အစွမ်းထက်တဲ့ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကြောင့်ဆိုလဲ မမှားဘူးပေါ့ ဆရာ။

ကျွန်တော် အသက်ဘေးက လွတ်လာတာ ဒါပါနဲ့ဆို နှစ်ကြိမ်ရှိပြီဗျာ။ ပထမ တစ်ကြိမ်ကြိုတုန်းကတော့ အတော့်ကို တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ် ဖြစ်ရပ်ပဲဆရာ။

ကနေထက်တိုင် မျက်လုံးထဲက မထွက်ဘူး။ ဒီအကြောင်းပြောရင် အရမ်းဝမ်းနည်းတာပဲ ဆရာ။ ဒီလို လွတ်လာရတာလဲ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာတို့ရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးပဲပေါ့။

၂-၅-၂၀၀၈ ခုနေ့ ည(၆)နာရီ ကျော်လောက်မှာ မုန်တိုင်း စတိုက်တာပဲ။ ကျွန်တော်တို့အရပ်က ဒီလို မုန်တိုင်းမျိုး မိုးဦးကျရင် ခဏခဏ ဖြစ်တတ်တာဆိုတော့ မိုးရွာ မုန်တိုင်းလေးတိုက်ပြီးသွားရင် လေငြိမ်တော့ ပြီးသွားခဲ့တာပဲလေ။ အခုလို မိသားစုက မများသေးဘူး။ သားငယ်လေးတစ်ယောက်နဲ့မှ မိသားစု(၃)ဦးပဲရှိတာ။

မုန်တိုင်းက တဖြည်းဖြည်းကြီးလာတဲ့အခါ ကြားနေရပြီး မိုးကလဲ ပိုများလာတယ်။ မုန်တိုင်းလေက ခါထိုးတိုက်သလို မဟုတ်ဘဲ အော်သံအညံ့သံ

www.burmeseclassic.com

ကြီးနဲ့ ကြောက်ရောကောင်းတဲ့အသံ
မျိုးနဲ့ သွေးသွေး လိမ်တိုက်နေတာ၊
အိမ်ထဲပြင်မှာ သစ်ကိုင်းကျွန်းသံတွေ၊
လေသွေတိုက်တဲ့ အသံတွေပဲ ကြားနေရ
တယ်။

ဒီအသံမျိုးတွေ ကျွန်တော့်
တစ်သက်တစ်ခါမှ မကြားဘူးတော့
ကြောက်စိတ်ဝင်လာတယ်။ ဒီအချိန်မှာ
သတိတစ်ခုဝင်လာတယ်။ မိသားစုတွေ
စုထိုင်ပြီး ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က မိဘ
တွေ သင်ပေးထားတဲ့ဂါထာ၊ အမြဲမပြတ်
ရွတ်ဆိုလေ့ရှိတဲ့ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို
မိသားစုတွေ ဝိုင်းထိုင်ပြီး အဆက်
မပြတ် ရွတ်နေတယ်။

ယုံကြည်မှုနဲ့ ယုံကြည်ချက်ကို
အဓိကထား အားကိုးချက်နဲ့အတူ
မြတ်စွာဘုရားကို အာရုံပြုပြီး အဆက်
မပြတ် ရွတ်နေတာပေါ့ ဆရာရယ်။

မိုးလေတိုက်လဲ အတော်ကို ပြင်းပြင်း
ထန်ထန်နဲ့ တိုက်လာပြီ။ ကောင်းကင်
ကြီးကလဲ မည်းမှောင်လို့ လာတယ်။
နေအိမ်လဲ တသိမ်သိမ် လှုပ်ယမ်းလာ
တော့ ကျွန်တော်တို့မိသားစု အိမ်ထဲ
မနေရဲအောင် ဖြစ်လာတယ်။

အိမ်အပြင်ကို ထွက်ကြည့်လိုက်
တော့ ရေကလဲ တော်တော်တက်လာ
ပြီ။ ရွာထဲက တခြားအိမ်တွေကို ဘာမှ
မမြင်ရဘဲ ကြောက်ဖွယ်ရာ လေတိုက်
သံများနဲ့ ရွာသူရွာသား၊ ကလေးလူကြီး
တွေရဲ့ အော်သံဟစ်သံ၊ ငိုသံများ
ကယ်ပါ... ယူပါ ဆိုတဲ့ အသံတွေကလဲ
လေမိုးရေတို့နဲ့အတူ စိတ်ဓာတ်
တုန်လှုပ် ချောက်ချားဖွယ်ရာ အသံများ
သာ ကြားနေရတယ်။

ကျွန်တော်လဲ အိမ်ထဲပြန်ဝင် အခြေ
အနေက မကောင်းတော့တူးလို့ ထင်မိ
တာနဲ့ ဒီ အသက်ကယ်ဂါထာလေးကို
အဆက်မပြတ် ရွတ်နေရင်းက ကလေး

ကို ကျောပေါ်မှာတင် ပုဆိုးနဲ့ မြဲမြဲအောင်
ချည်ပြီး မိန်းမကို လက်ကဆွဲ၊ အိမ်ထဲ
ကအထွက်မှာပဲ ပြင်းထန်တဲ့ လေအဝှေ့
ကြီးမားလှတဲ့ အိမ်အမြင့်လောက်ရှိတဲ့
ရေလှိုင်းကြီးရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် အိမ်
ရောလွင့်ပါ ကျွန်တော်တို့မိသားစုလဲ
ရေလှိုင်းကြီးနဲ့အတူ မျောပါသွားတာ
ပေါ့ ဆရာရယ်။

ဒီလိုနဲ့ တစ်ညလုံး မည်းမည်းမှောင်
နေတဲ့အထဲမှာ လေတိုက်၊ မိုးရွာ၊ ရေ
ကြီး ဒုက္ခပင်လယ်ကြီးပေါ့။ ကလေး
ကတော့ ကျွန်တော်နဲ့အတူ ရှိတယ်။
မိန်းမကတော့ ဘယ်ရောက်မှန်းမသိ
ဘူး။ အရုဏ်တက် အလင်းရောင်လေး
မြင်ရတဲ့အချိန်မှာ မိုးလေရေတို့ ငြိမ်
သက်စ ပြုလာတယ်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်တော့
အားလုံး ရေပြင်ကျယ်ကြီးမြင်ရပြီး ရွာ
ကလဲပျောက်၊ သေတဲ့လူတွေ ကလေး
လူကြီး၊ တိရစ္ဆာန်တွေက မြင်မကောင်း
အောင်များပြီး အလွန်ဝမ်းနည်း ကြေကွဲ
စရာပါပဲ ဆရာ။

ကယ်ဆယ်နေစခန်းကို ရောက်မှ
မိန်းမနဲ့ ပြန်တွေ့ရတာ။ ဒီလို အသက်
မသေဘဲ အခုလို မိသားစု ပြန်ဆုံစည်း
ခဲ့ရတာလဲ ကျွန်တော် ယုံယုံကြည်ကြည်
နဲ့ ရွတ်လာခဲ့ရတဲ့ ဂါထာတန်ခိုးကြောင့်
ဆိုတာ ကျွန်တော် ယုံကြည်တယ်။ ဒီ

ဂါထာလေးကို အသက်ကယ်ဂါထာ
အဖြစ် ရွတ်လာခဲ့တာပဲ ဆရာ။

အခုလဲ ဒုတိယအကြိမ် ဒီဂါထာ
အစွမ်းကြောင့် ကျွန်တော် အသက်ဘေး
က လွတ်လာရပြန်တယ်။

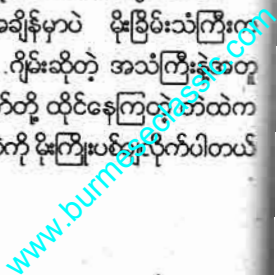
၁၀-၅-၂၀၁၂ ခုနှစ်နေ့က ကျွန်တော်
နဲ့အတူ တစ်ရွာတည်းသား ကိုကံမြင့်၊
ကိုကျော်ဦး၊ ကိုပေါက်၊ ကိုကုလား၊
မသန်းစိန်၊ မမြင့်မြင့်နဲ့ မတင်ဝင်းတို့
ရှစ်ဦးဟာ လယ်ယာလုပ်ငန်းများကို
ဆောင်ရွက်နေတဲ့အချိန်မှာ ရွာတဲမိုး
ဟာ အရမ်းကြီးလာတယ်။

လယ်ပိုင်ရှင် ကိုကံမြင့်ရဲ့ လယ်ထဲ
အတွင်းက လယ်စောင့်တဲ့အတွင်းမှာ
တစုတဝေးတည်း မိုးခိုနေကြပါတယ်။
အဲဒီအချိန်မှာ မိုးက သဲကြီးမဲကြီးရွာ၊
လျှပ်စီးကလက်၊ မိုးခြိမ်းသံများကလဲ
တခြိမ်းခြိမ်း တလက်လက်နဲ့ အတော့်
ကို ကြောက်စရာအသံကြီးတွေ ကြား
နေရတယ်။

ကျွန်တော်လဲ မိုးခိုနေရင်းက
အသက်ထက်မက ယုံကြည်အားကိုး
ရတဲ့ အသက်ကယ်ဂါထာလေးကိုပဲ
ယုံယုံကြည်ကြည် လေးလေးမြတ်မြတ်
ထားကာ အဆက်မပြတ် ရွတ်နေခဲ့ပါ
တယ်။

ဒီလိုနဲ့ မိုးကလဲ သဲသဲမဲမဲရွာ၊ မိုးခြိမ်း
သံတွေကလဲများ၊ မိုးကြိုးပစ်သံလို
အသံကြီး ကြားနေရတယ်။ ကျွန်တော်
ကတော့ မျက်စိစုံစိုက် မြတ်စွာဘုရားကို
အာရုံပြုဂါထာလေးကို အဆက်မပြတ်
ရွတ်နေရင်းက မိုးခြိမ်းသံကြီးလို
မျက်လုံးဖွင့်အကြည့် လျှပ်စီးရောင်က
ဝင်ဆန်ဆို လင်းလက်သွားတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ မိုးခြိမ်းသံကြီးက
ဝုန်းဝုန်း... ဂျိမ်းဆိုတဲ့ အသံကြီးနဲ့အတူ
ကျွန်တော်တို့ ထိုင်နေကြတဲ့တံထဲက
လူအုပ်ထဲကို မိုးကြိုးပစ်ရွာလိုက်ပါတယ်

ဆရာ။ ကျွန်တော်တို့လဲ ကြောက်လန့်
အော်ဟစ်ကာ ထွက်ပြေးကြပြီး နောက်
ကို လှည့်ကြည့်လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်ရယ်၊
ကိုကုလား၊ ကိုကျော်ဦးနဲ့ အမျိုးသမီး
နှစ်ဦးကတော့ မသန်းစိန်၊ မမြင့်မြင့်တို့
လွတ်သွားကြပြီး ငွေဇင်ရော်ကျေးရွာ
သား၊ သူများဖြစ်သော လယ်ပိုင်ရှင်
ကိုကံမြင့် အသက်(၂၇)နှစ်၊ မတင်ဝင်း
အသက်(၄၂)၊ ကိုပေါက်(ခ)ကိုဝင်း
အသက်(၃၀)နှစ်တို့(၃)ဦး မိုးကြိုးထိမှန်
ပြီး နေရာတွင်ပင် သေဆုံးသွားကြပါ
တယ်။

ကျွန်(၅)ဦးကတော့ မိုးကြိုးထိမှန်
ခြင်း ဒဏ်ရာရရှိခြင်း လုံးဝ မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး
ဆရာ။ ဒီဂါထာတော်ရဲ့ တန်ခိုး ဘယ်
လောက်ကြီးတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်ရဲ့
ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်က နှစ်ခါတောင်
အသက်ဘေးက လွတ်လာရတာ၊
ပြောမပြတ်အောင် ယုံကြည်တယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့ အသက်ခန္ဓာ တည်မြဲ
နေသရွေ့ ယုံယုံကြည်ကြည် လေးစား
မြတ်နိုးစွာနဲ့ ဒီဂါထာလေးကို ရွတ်နေ
မှာပါဆရာ။

ကျွန်တော် အသက်ဘေးနဲ့ နှစ်ခါ
ကြုံပြီး လွတ်လာရပုံလေးနဲ့ ဒီဂါထာ
လေးရဲ့ အကျိုးအာနိသင် ထူးခြား
ကြီးမားပုံကို ဆရာအနေနဲ့ စာဖတ်
ခံရသူများကို ဖော်ပြပေးစေချင်ပါ
တယ် ဆရာ’

စာရေးသူသည် ကိုမြင့်အောင်၏
ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှ အသက်ဘေးမှ
နှစ်ကြိမ်မြောက် လွတ်လာခဲ့ရသော
ဤဂါထာတော် အကျိုးအာနိသင်
ထူးခြားမှုကို ခုနစ်ရက်သားသမီး
အဖတ်သူများအား ကာယကံရှင်၏
နှင်ပြုချက်ဖြင့် ပြန်လည် ရေးသား
ဆင်ပြုလိုက်ပါသည်။

ဤကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်တွင် အချိန်၊
နေရာ၊ ဒေသ၊ ရက်စွဲ၊ ခုနစ်များနှင့်
ဖြစ်ပျက်ပုံများကို တိကျမှန်ကန်စွာ ရေး
သားတင်ပြခဲ့ပြီး ပါဝင်သော လူပုဂ္ဂိုလ်
များ၏ တောင်းပန်ချက်ဖြင့် အမည်များ
ကွဲလွဲစွာ သုံးနှုန်းထားပါကြောင်း...

ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန် စာမူအား ရေး
သားနိုင်အောင် ကူညီပေးခဲ့ကြသော
မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့မှ သူငယ်ချင်းများ
နှင့် ငွေဇင်ရော်ကျေးရွာမှ ကိုမြင့်ဦး
တို့အား အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါ
သည်။

(စာကြွင်း)

[၁၂-၅-၂၀၁၂ ခုနှစ်ထုတ် မြန်မာ
အလင်းသတင်းစာ စာမျက်နှာ(၇)၊
ကော်လံ(၅)မှ မိုးကြိုးပစ်သုံးဦးသေ၊
ငါးဦးမိုးကြိုးဘေးမှ လွတ်ကင်း၊]
ကိုမြင့်အောင် ရွတ်ဆိုသော
အသက်ကယ်ဂါထာ...

က္ကစ္ဆန္တောဂါထာတော်
က္ကစ္ဆန္တော သာဿဂဗ္ဗေ
စက်ပတိ ဣထောစိတော၊
က္ကစ္ဆန္တော လောကဓာတုမိ
အတ္တ ဘာဝေန ဆာဒယိ၊
ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
က္ကစ္ဆန္တော = အိတ်ဆန်တော

ဂဗ္ဗေ = ဂပ်ဘော
လောကဓာတုမိ = လောကဓာတုန်မိ
အတ္တဘာဝေန = အိတ်ဘာဝေန
အနက်

(ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။)
က္ကစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိတော်မူသည်ရှိ
သော်။ သာဿဂဗ္ဗေ၊ မှန်ညှင်းစေ့
တိုက်ခန်း (မှန်ညှင်းစေ့အတွင်း)၌။
ဣထောစိတော၊ ထိုမှဤမှ။ စက်
ပတိ၊ စကြိုကြွသွားတော်မူနိုင်၏။
က္ကစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိတော်မူသည်ရှိ
သော်။ လောကဓာတုမိ၊ လောက
ဓာတ်ကို။

အတ္တဘာဝေန၊ အတ္တတော်ဝေ
(ကိုယ်တော်)ဖြင့်။ ဆာဒယိ၊ ဖုံးလွှမ်း
တော်မူနိုင်၏။

(နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့်
ပါရမီမဂ္ဂဇင်း၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ
ဆရာကြီးဦးစံတင့်
(စတုန်ကာယကောဝိဒ၊ ဝိနယဓရာ၊
ဓမ္မာစရိယ)မှ ပါဠိအနက်
ပြန်ဆိုပေးပါသည်။)

ဂါထာတော်အကျိုး...
ဤဂါထာတော်ကို နေ့စဉ်မပြတ်
ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါက မိမိအား မကောင်း
ကြံသူတို့ဘေးမှ ကင်းဝေးခြင်း၊ မီးဘေး၊
ရေဘေး၊ လေဘေးတို့မှ ကင်းဝေးခြင်း၊
ရန်သူများ ရှာမတွေ့အောင် လုံခြုံသော
အကာအကွယ်ကို ရရှိစေခြင်း ရှိသည်
ကို ရှေးဆရာတော်ကြီးများက ပြောဆို
မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သော ဂါထာတော် ဖြစ်
သည်။

www.burmeseclassic.com

authenticity

တိုင်းရင်းသေးငါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈ တဆထလ(တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်တဆဂက (စာနယ်စင်း) ၁၃၀/၀၁၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရွှေထောင့်ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီ မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဂီတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမေပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆိပ်၊ အသည်းအဆိပ်ခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆီးခြင်း၊ ချွေးနံ့မတောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ ပန္နလေးခြင်္သေ့ ပုံရွာမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးမနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းသေးငါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း

အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝီလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၅၅၅

မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

၇၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

ပြုကာခိုင် အထွက်ဆန်းထွင်ပိတဲ ရဝံဟောမြိုင်

ရုက်ကန်းစင် တောင်တော်ဦးဆီသျှ (၁၁)

ယခင်လမှ အဆက်

နောင်သံသရာအတွက် ရတက် မပွားရအောင် ကြောင်တစ်ရာဘုရား မှာ ကုသိုလ်ပြုဖို့ တိုက်တွန်းတယ်လို့ ထင်ရတာပဲ။ ဒိုးခလွန်းတောင်ရဲ့ အနောက်ဘက်တစ်ကြောမှာ အဓိကရ ဘုရားစေတီရယ်လို့ ဒီတစ်ဆူပဲ ရှိခဲ့ တာမဟုတ်လား' (ဝါတော်ကြီးရင့် သော ရှေးဟောင်းစေတီဖြစ်ကြောင်း ဆိုလိုဟန်ရှိ၏။)

ဝင်းကရွာ၊ ရက္ကန်းသမရွာတို့နှင့် အလှမ်းမဝေးလှသဖြင့် ရှေးအခါက ကုသိုလ်ရှင် ပရိသတ်တို့ မပြတ် ပူဇော် ကိုးကွယ်ခဲ့ကြပေမည်ဟု မှန်းဆမိ သည်။

ထို့နောက်တွင် သာမဏေကလေး များနှင့်အတူ ကျောင်းဝင်းအနောက် ဘက်စွန်းရှိ စေတီတော်အား သွား ရောက် ဖူးမြော်သည်။ ကုန်းတော် မြေပြင်တွင် အုတ်ဖိနပ်ခံကာ အထက် ၌ လေးထောင့်ပစ္စယံသုံးဆင့်၊ ထို အထက်တွင်မှ ရှစ်မြှောင့်ပစ္စယံသုံး ဆင့်တင် ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်ထားသည်။

မူလလက်ရာအတိုင်း ပြန်လည် ထိန်းသိမ်းထားခြင်းဖြစ်ကာ အုတ်ဖိနပ် နှင့်ကပ်လျက် ပတ်လည်တွင် မူလ ကြောင်ရုပ်များ စီတန်းလျက် တွေ့ရ သည်။ ဂဝံကျောက်ရုပ်လုံးများ ဖြစ် ထာ ကာလကြာရှည်သဖြင့် ကြောင် ရုပ်သဏ္ဍာန် ပီပြင်မှုအားနည်း၍

◆ ဘုရားရှင်အား ခြင်္သေ့တောင်လှူဟန်

◆ ရဟန္တာတို့ နာဠိယာဝံ ဝန်ဆင်၍ ဘိက္ခုရန် ခိုခင်းပုံ

လေးထောင့်ဂဝံအုတ်ပမာ မြင်တွေ့ရ သည်။ အချို့ရုပ်လုံးများမှာ ကြောင် သဏ္ဍာန် မှန်းဆ၍ ရနိုင်သေးသဖြင့် မှတ်တမ်းပြု ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ကုန်းတော်မြေ ထောင့်စွန်းတွင်

လက်ညှိုးညွှန်နတ်ရုပ်ကို ထီးနှင့်တကွ တွေ့ရသည်။ ကုန်းတော်ထိပ်မှ မှောင် ကြည့်ပါက လယ်ကွင်းပြင်ကျယ်နှင့် ချောင်းရိုးကလေး စီးဝင်သွားသော ပင်လယ်ပြင်ကို မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း

www.burmeseclassic.com

◆ ရှင်ဥယျာဉ်နှင့် တန်ဆောင်အောက်မှ ဆိုဗျော်

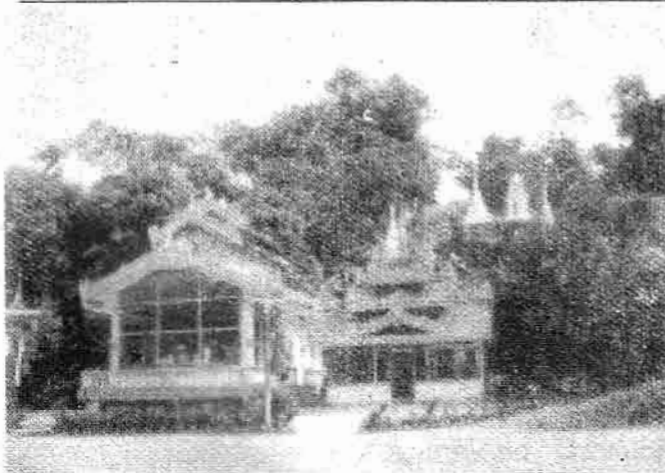
◆ ရှင်သီလဝါတန်ဆောင်

အခြေတွင် ရေးရေးမြင်ရလေသည်။
ဤကုန်းတော်သည်ကား သုဗ္ဗဝတီ
ရှေးဟောင်းမြို့တော်ကြီး၏ မြို့ဦး
နန်းဦးစေတီတော် ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု

မှတ်သားရသည်။
ကြောင်ရှင်ကိုဆောင်
စေတီတော်၏ လေး
ထောင့်ပစ္စယံ လေးဖက်

◆ ကုန်းတော်တစ်ဖက်မှ ထော်တော်နှင့်
မယ်တော်တန်ဆောင်

◆ မယ်တော်တန်ဆောင်တွင် ရှင်ဘု

၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

F.108: March, 2013.

❖ စင်္ကြာဆက်မှ ဝိဇ္ဇာနှင့် မင်းရုပ်ပုံ

❖ ကုန်းတော်အောင်ဓမ္မ
စင်္ကြာဘန်ဆောင်း

လေးတန်တွင် မုခ်ငယ်များ ထွင်းကာ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော် တစ်ဆူစီ ပူဇော်ထား၍ အရှေ့ဘက် အာရုံခံ တန်ဆောင်း ဆောက်လုပ်ထားသည်။ လေးထောင့်ပစ္စယံ ထောင်စွန်းများတွင် ကြောင်ရုပ်သုံးရုပ်စီကို ဟန်အသွယ် သွယ်ဖြင့် သွန်းလုပ်ထားသည်။

ရှေးသူတော်စင် အဆက်ဆက်တို့ မဟာဂန္ဓာရီကျင့်စဉ်စခန်းမှ အစ လောကီလောကုတ္တရာရေးရာ အဖြာဖြာအတွက် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြု အောင်မြင်သောနေရာထူးဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ စေတီအနီးတွင် ရှေးဟောင်း သိမ်တစ်ဆောင်ရှိ၍ စခန်းဝင်ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆောက်တည်ကြသူများသည် သီလ၊ စရဏ ခိုင်လုံပါက အကူအညီများ ရရှိကြသည်ဆို၏။

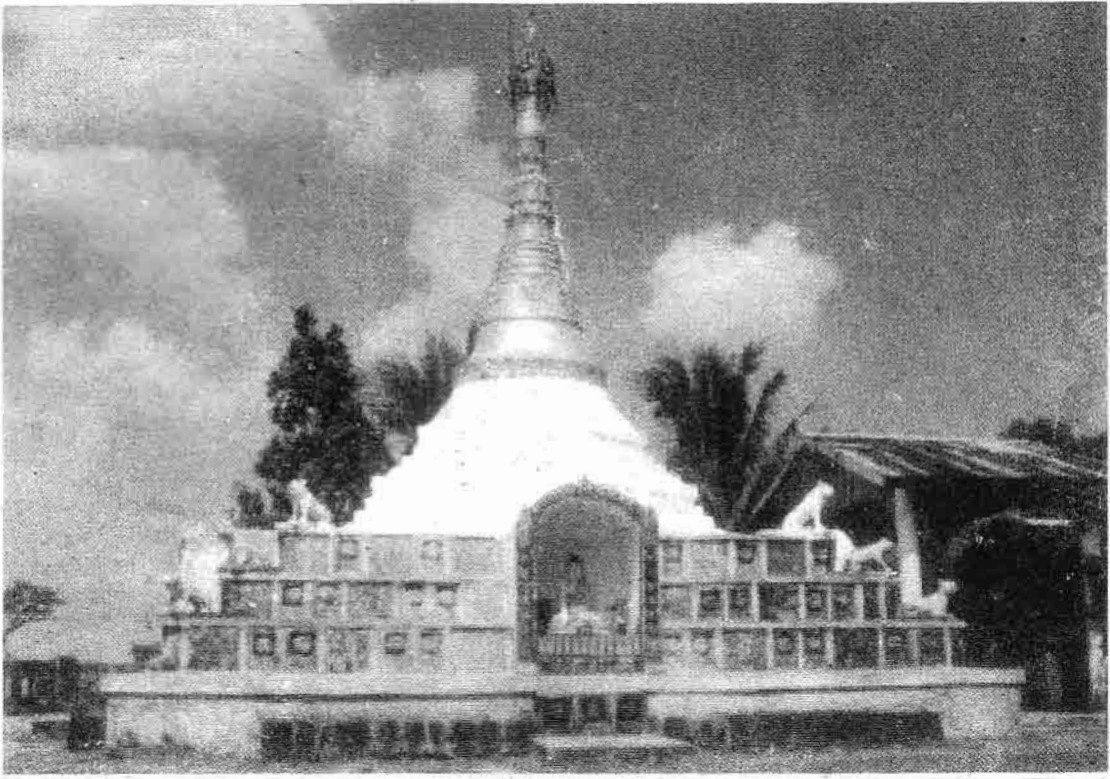
လောကီရေး အပွားအစီးကိစ္စတွင် မျိုးနွယ်ဆက် ထိန်းသိမ်းမှု၊ အိမ်ရာ တည်ထောင်မှုပြုရာ၌ မယားဇနီး အပေါ် ချစ်သဝန်ကြောင်၍ ချုပ်ချယ် လွန်းပါက မလိုလားအပ်သော အကျိုး ဆက်များ ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် လွန်ကဲသော သဝန်ကြောင်မှု၊ ဝန်တိုမှုကို ဆင်ခြင်သင့်ကြောင်း သတိပေးကာ ကြောင်ရုပ် (ပြန်လည် သိမ်းဆည်းခြင်းအနက်ကို ညွှန်းသည်) ဆောင်စေသည်။ အများ သူငယ် ပြောဆိုကြ အစဉ်အလာစကား မှာ (မယားနေစ ကြောင်သေမှ) ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

အမျိုးသမီးတစ်ဦးအတွက် အိမ်ထောင်ပြုလိုက်သည်နှင့် ကိုယ်ပိုင် လွတ်လပ်ခွင့်၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်များအားလုံး

❖ စင်္ကြာဆက်မှ
ကျောက်သဗ္ဗန်

www.burmeseclassic.com

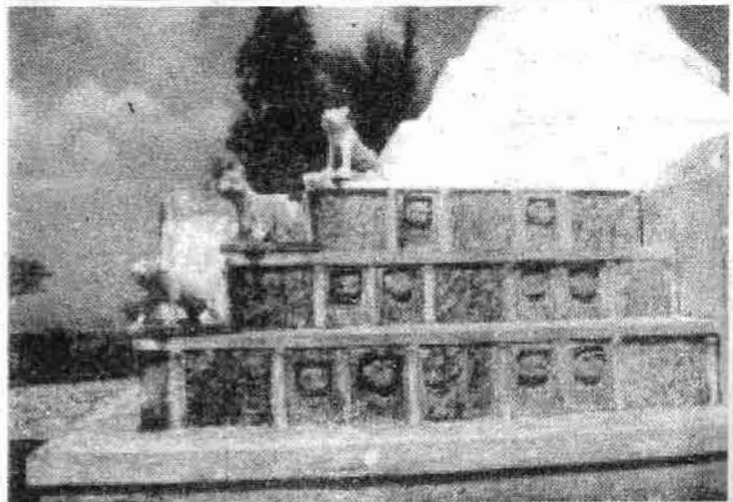
◆ ကြောင်တစ်ရာစေတီ

လက်လွတ်ဆုံးရှုံးခံရသည့် အဖြစ်ကို စာနာချင့်တွက်ပေးရန် ဖြစ်သည်။ (မိန်းမကောင်းပန်းပန် တစ်ပွင့်တည်းပန်) ဟူသော စကားအရ အမျိုးသမီးတို့သည် ကာမပိုင် လင်သားတစ်ဦးသာ ထားရလေ့ရှိသော အရှေ့တိုင်း မြန်မာမှုဓလေ့အရ ခင်ပွန်းသည်ကိုသာ စာနာမှုပေးရန် ညွှန်းခြင်းဖြစ်၏။

ဗေဒင်အယူအဆ အနေဖြင့် ကားကြောင်ရုပ် = တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး = ကောလိဖြစ်သည်။ လောကီအကျိုးထူးများကို ပေးစွမ်းသည်။ ကြီးပွားစေလို ဘုန်းရိပ်ခိုကာ ဘုန်းတော်အနန္တရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင် အရိပ်ခိုလျက် ၂၄ ပစ္စည်း ပဋ္ဌာန်းပူဇော်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုပန်နိုင်သည်။ လောကီလောကုတ္တရာ ကောင်းကျိုး

ရုပ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ပစ္စည်းနှင့် ကြောင်လှမ်းများ

အဖြာဖြာကို မျှော်ကိုးနိုင်လေသည်။

ကျားတစ်ရာသို့

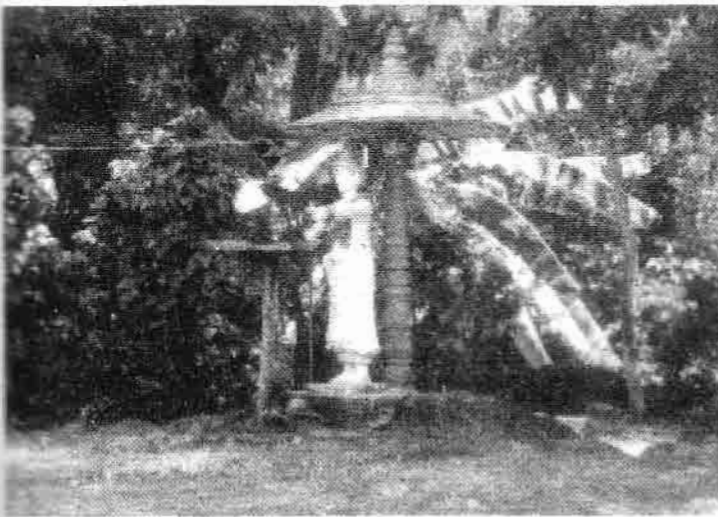
ကြောင်တစ်ရာစေတီ ကုန်းတော်

တွင် ကြည်ညို ပူးမြော်ပြီးနောက် ဆရာတော်နှင့် ဝင်းကရွာသူ မိတ်ဆွေအဒေါ်ကြီးတို့အား နှုတ်ဆက်ကာ လာလမ်းအတိုင်း ကျားတစ်ရာစေတီ

◆ ကြောင်တစ်ရာစာရံတွင်းမှ ရုပ်ပွားတော်

◆ ကုန်းတော်စွန်းမှ လမ်းညွှန်နတ်ရုပ်

သို့ ပြန်တက်ခဲ့သည်။

ကုန်းမော့တစ်ခုသာ ခြားသော ကျားတစ်ရာစေတီမှာ ကြောင်တစ်ရာ စေတီနှင့် ဆင်တူသော်လည်း လေး ဆောင်ပစ္စယံသုံးဆင့် အထက်တွင် အနံ့မြှောင် ပစ္စယံ(၅)ဆင့်ခံကာ ခေါင်း ဆောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ လေးထောင့်ပစ္စယံပတ် နှစ်ဆင့် ထောင့်စွန်းသုံးဆင့်တို့တွင်

ကျားရုပ်များ သရုပ်ဖော်ထားသည်။ ရင်ပြင်စွန်းတွင် ရှင်သီဝလီနှင့် ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာတို့ကို တန်ဆောင်း အတွင်း ပူဇော်ထားသည်။ ရင်ပြင်တော် အဝင်ဝတွင် ကျားခေါင်းဆောင်း လှံ ရှည်ကိုင်ရုပ်တုနှင့် ကျားရုပ်တုတို့ ရှိ သည်။

ကျားတစ်ရာစေတီနှင့် ပတ်သက်၍ ရှေးစကား မကြားသိရသော်လည်း

ဝင်းကရွာသူ အဒေါ်ကြီးတစ်ဦးက ဤသို့ဆို၏။

'အမှားမလုပ်မိအောင် ကျားရုပ်ကို ရှောင်။ ကျားဆိုတာ သားကောင်ကို တင်ပါးကစပြီး ခဲတာ။ လူလိုဆိုတော့ ဖင်ထိုင်ခုံကို လေမှုတ်ပေးတာပေါ့။ အဲဒါကို သတိထားဖို့ ပြောတာအော့'

သူတစ်ပါး ပိုင်ဆိုင်ရရှိသော ရာထူး ဂုဏ်၊ ဓနဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊ ရူပဂုဏ် တို့ကို ချီးမွမ်း မြှောက်ပင့်ပြောဆိုကာ မိမိအကျိုးအတွက် ရည်ရွယ် ဆွယ် မြှူမြောင်းပေးခြင်း မပြုပါက အမှား ကျူးလွန်ဖွယ် မရှိ။ အကျိုး မယုတ် လျော့နိုင်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

ဗန်းစကားအနေဖြင့် ဖော်လံဖား သည်ဟု ပြောဆိုကြသည်။ ဗျူဟာ မှာ ကသိကအောက်နိုင်လှသဖြင့် ဤ ဝေါဟာရကို မသုံးဖြစ်ပါ။ အကြောင်း သော်ကား...

ဖျူကျွန် တရုတ်ဘာသာစကား ဖြစ်၍ လံ=လူ၊ လံဖား=လိင်ဥ ဖြစ်ကာ ဖော်=မ၊သည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသော ကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ဤတွင် တိုက္ကလားတောင်တန်း ပေါ်ရှိ ဂူဘုရားစေတီများ လေ့လာမှု ပြီးဆုံးပြီဖြစ်၍ လမ်းခွဲမှတစ်ဆင့် တောင်ကြီးရွာသို့ ပြန်ဆင်းခဲ့သည်။ တောင်ကြီးရွာထိပ်၊ ဒိုးခလွန်းတောင် ခြေ မုခ်ဦးမှနေ၍ ကေလာသဆံတော် ရှင်စေတီအား နှုတ်ဆက်ဂါရဝပြု ကြည်ညိုဦးနောက် ဘီးလင်းမြို့ဆီသို့ ဦးတည် ထွက်ခွာခဲ့လေသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

•••••
• ဘုန်းကျော်ရွာ
• (မြိုင်တက္ကသိုလ်)
•••••

နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဒါနိယမဂ္ဂဇင်း ၇၇

လုပ်ကိုင်ကြံစည်သမျှ ဟန်မကျ လွဲချော်နေရပါက ဒသာဆိုး၊ ဂြိုဟ်ဆိုး စီးဆင်းနေသည်ဟု ယူဆတတ်ကြသည်။ ထိုသို့ဖြစ်နေပါက ဂုံစက္ကူ (၂၅) ကွက်အင်းတွင် သရဏဂုံ အင်းဆန် သွင်းကာ အလယ်တွင် ကာယကံရှင် မွေးနံထည့်ပါ။ ထိုအင်းကို ဆီမီးခွက် ထည့် ဆီဖြည့်ထားပါ။

ကာယကံရှင်၏ အရပ်နှင့်အညီ တိုင်းမြတ်ထားသော ချည်ကိုခေါက်ကာ 'ကျီးခြေ' မီးစာကျစ်၊ ညနေ(၆) နာရီအချိန်တွင် နေအိမ်ရှိ ဘုရားအား ဆီမီးပူဇော်ပါ။

ဂုံစက္ကူပေါ်တွင် ရေးရန် သရဏဂုံအင်း

ဗု	ရ	ဓ	ဂ	သ
မ္မံ	စ္ဆာ	ခံ	သ	မိ
ဏံ	မိ	နံ	ရ	ဏံ
မိ	သ	ဂ	စ္ဆာ	ဃံ
စ္ဆာ	ဂ	သံ	ရ	ဏံ

ထိုသို့ ပူဇော်ပါက ကြုံတွေ့နေရသော အခက်အခဲပြဿနာ အစိုးရဝန်ထမ်းများ နေသည့် ဝေဒနာများ၊ အဖျက်အဆီးများ ကင်းရှင်းပယ်ခွာသွားလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း အင်းပညာနှင့် လုပ်ရက် ပညာတွင် နှံ့စပ်တတ်ပွန်သော မန္တလေးမြို့ (၂၂)လမ်းနှင့် (၈၆)လမ်းထောင့် အလွကပ္ပတိုက်၊ သီရိမာလာကျောင်း၊ ဆရာတော် အရှင်ဓမ္မဝိယ သက်တော် (၈၄)နှစ် အရွယ် ပျံလွန်တော်မမူမီ (၂)လ အလိုခန့်ကာလက မိန့်ကြားချီးမြှင့်တော်မူခဲ့လေသည်။

၇၈ နက္ခတ္တဓာတ်ခြေထဲမဂ္ဂဇင်း

ဒသာဂြိုဟ်စီး မကောင်းချင်

သုံးရက်အတွင်း သိသာထင်ရှားပါသည်။ အခက်အခဲကြီးမားပါက ရက်ဆက်၍ ထွန်းညှိကပ်လျှံပါဟု သိမှတ်ရသည်။

'သရဏဂုံ ဇိနွက်ပုံတွင် ဆီလျှော်ဖြည့်ခွက် ဇိနွက်မီးစာ ဝိုင်းချည်ဝါကို ထိုသူနာမ် အမှန်တစ်ရပ်၊ ဝိုင်းကာဖြတ်၍ ထပ်ထပ်ခေါက်လေ၊ ချည်ကျီခြေကျစ် သင့်ရာတင်ဘိ ဇိထွန်းညှိလော့၊ ကြီးမားဖျားနာ ဒသာဂြိုဟ်စီး ဆီးတားနှိပ်စက် အဖျက်ပျိုးပျက် မကောင်းကြံသမျှ တစ်ဖန် ယပွင်း အရပ်ရပ်ကွင်းသည် ကင်းစွဲငြိမ်းအေး ဝဗ္ဗဆေးတည်း' ဟုလည်း ရွတ်ဆိုပြတော်မူခဲ့သည်။

ရောဂါဝေဒနာ ပြင်းထန်ခြင်းအတွက် ဆီမီးသုံးခွက် တစ်ပြိုင်နက် ထွန်းညှိပါက ပိုမိုထိရောက် သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။ သရဏဂုံ အင်းဆန်သွင်းရန်...

ခြင်းသွားပုံ အစီအစဉ်

၁	၂၀	၉	၁၄	၃
၁၀	၁၅	၂	၁၉	၂၄
၂၁	၈	၈	၄	၁၃
၁၆	၁၁	၆	၂၃	၁၈
၇	၂၂	၁၇	၁၂	၅

ဆရာအရှင် ဓမ္မဝိယ၏ ကျေးဇူးတော်ကို ဦးတင်လျက်...

ထက်မင်းကျော်စွာ

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်ဒါရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်ဒါရောဂါဆေးနဲ့ လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
 “ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
 “ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
 “ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”
 “မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
 “အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချီမဆဲ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊ နေ ရတယ်”
 “ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”
 “ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”
 “မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”
 “ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်ဒါရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်ဒါရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး ထဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”
 “ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်ဒါ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်ဒါလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”
 “ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”
 “စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်ဒါဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာပြင်ဆိုတာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်ဒါရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေး။ ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်ဒါရောဂါရှင် ဆရာအတွက် ဖြန့်မာနိုင် တစ်နိုင်လုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”
 “အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်ဒါဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ခြည့်ပြပါဦး”
 “စကြာမင်း လေးဖက်ဒါသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အသက်တော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ဆူရင် အဆစ်ကိုက် လေးဖက်ဒါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါ၊

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး ပုတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၇၀၀ YR ၀၀၆၀၂၇)

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး ပုတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၀၀ Y ၀၀၀၅၀၉)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆ၀၀က(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပွပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထနဲ့ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါ၊ ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင်မှု ပိုများခြင်း။
 အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြောနှင့် ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။
 ဒူးဆစ် အကွေးအဆန့်မရခြင်း၊ အောက် ဝိုင်းများ လေးလံ ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မယယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါဒ်ဖြစ် ခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်းနဲ့ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်ဒါရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”
 ကဲ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်ဒါသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်ဒါလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်မ ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်ဒါရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကို သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေး။
 “မှတ်ထားနော် လေးဖက်ဒါရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေး ဖက်ဒါသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်ဒါလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်”

ဆရာပြင်
စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဓမ္မာလမ်းမကြီး၊
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။
 ဖုန်း-၇၂၂၅၄၁

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အကြောအားဆေး

(ယာယီ တိုင်းရင်းဆေးပါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၀YR ၀၀၆၀၂၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

'မင်္ဂလာပါ ဆရာ'

'မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့'

'ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ။ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်းမိုင်းလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်းညာကိုက်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ'

'ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ'

'ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ'

'အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ'

'အာရုံကြောတွေ့ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်းမိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ယန်းကျသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်းညာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး ခုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ့ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားပေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းမိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်းညာခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချာပါဒ ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်'

'ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ'

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်အတွယ်မမြဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှီး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင် အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါဒရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅) ပြား နှိပ်ပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်'

'ဒီဆေးဟာ ဆရာ့ဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ'

'ကျွန်တော်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုး ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်'

'အခုဆိုရင် ကျွန်တော်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအစွမ်း ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာရုံ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်ဖန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး နှိပ်ကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ'

'ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ နှိပ်ပါ'

'စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ'

'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆ သုပွားလမ်းမကြီး၊ သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊
 ပြောက်တူကလေးမြို့နယ်၊ ဖုန်း-၇၂၂၅၉၁

ဦးဇော်ထွန်း

၈၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ယခင်လမှ အဆက်

ဤကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်တော်မူရာတွင် ဆရာတော်ကြီးသည် တပည့်ရင်းဖြစ်သူ ကိုရင်လာဘ (ယခုဆရာတော်ကြီး ဦးလာဘာဝတ)နှင့်အတူ နောက်ပါ တပည့်တပန်း ဒါယကာ(၅)ယောက် တစ်ခါတစ်ရံ နောက်ပါ ဒါယကာ(၇)ယောက် စသည်ဖြင့် အားကြီးမာန် တက် ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ပေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ပြက္ခဒွေ တောင်သို့ တစ်ခါကြွလျှင် အနည်းဆုံး တစ်လခန့် ကြာပြီး သာသနာပြုခဲ့ပေ သည်။

ဆရာတော်ကြီး ဤကဲ့သို့ သာသနာ ပြုနိုင်ရန်အတွက် မန္တလေးမြို့ ရွှေပြည် ရပ် မီးရထားလမ်းဝန်ထောက်ကြီး ဦးမောင်မောင်သန်း၊ ဒေါ်မြနှစ်မိသားစု တို့က ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် ရာသက်ပန် လှူဒါန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

* * *

ပြက္ခဒွေတောင်တန်းအား ဒုတိယ မြောက် သာသနာပြုခဲ့သည့် ဆရာ တော်ကြီးမှာ မိတ္ထီလာမြို့ အသောကာရုံ ရေလည်ကျောင်းတိုက် ပဓာန နာယက ပြည်တွင်းပြည်ပ သာသနာပြု “နိုင်ငံ တော် ဩဝါဒါစရိယ အဂ္ဂမဟာ သဒ္ဓမ္မ ဇောတိကဓဇ ဘဒ္ဒန္တလာဘာဝတ” ဖြစ် ပေသည်။

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တလာဘာဝတ သည်ကား “ဦးလာဘာဝတ” ဟု ဘွဲ့ တော်မည်နာမ ထင်ရှားရှိသော်လည်း မိတ္ထီလာမြို့တွင် “ဘုန်းဘုန်းလေး” ဟု လူသိများကြပေသည်။

ထိုကဲ့သို့ လူသိများရခြင်း အကြောင်း မှာ ဆရာတော်သည် ကျောင်းတိုက် အပ်နှံသည့် ၁၃၂၄ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလမှ

ပြက္ခဒွေတောင် စွယ်တော်ရှင် ပေတီတော်မြတ်

နှင့် သာသနာပြု ဆရာတော်ကြီးများ (၂)

မောင်မောင်ကျော်

ပြက္ခဒွေ တောင်တော်တော်တို့၊ စွယ်တော်ရှင်ပေတီတော်

• ပြက္ခဒွေတောင်တော်တို့၊ စွယ်တော်ရှင်ပေတီတော်

www.burmeseclassic.com

မြာဒုတ္တရာကျတောင်နှင့် မြာဒုတ္တရာတောင်တော်တို့အား အထေးမှ မြင်တွေ့ရစဉ်

အစပြု၍ ပရိယတ္တိတာဝန် ကြိုးစား အားထုတ်တော်မူရင်း ရဟန်းတော် (၁၀)ပါး၊ သာမဏေ(၁၅)ပါးတို့ဖြင့် နံနက် (၆)နာရီအချိန်တွင် သိမ်တောင် နိကာယ ဆရာတော်ကြီးများ ကျင့်သုံး သည့် ပိဏ္ဍပါတ်ဆွမ်းခံဝတ်ကို မြို့မ(၄) ရပ်ကွက်၊ အရှေ့ပြင်ရပ်ကွက် စသည့် (၇)ရပ်ကွက်များသို့ အလှည့်ကျ ကိုယ် တိုင် ဦးစီးပြီး ဆွမ်းခံကြွတော်မူသည်။

ဤသို့ ဆွမ်းခံကြွရာတွင် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများကို ချီးမြှောက်သည့် အနေဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ်ရာဖြစ်အောင် သင်္ကန်းတစ်ရောင်တည်း ဝတ်ဆင်၍ နေ့စဉ်ဝတ်မပျက် ကြွရောက်လျက် ရှိခဲ့ သည်မှာ ယနေ့ထက်တိုင် တည်မြဲလျက် ရှိခဲ့ပေသည်။

ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများကလည်း စေတနာကြည်ဖြူစွာဖြင့် ဆွမ်းစသည့် ပစ္စည်းလေးပါး လောင်းလှူကြသူများ

၈၂ နုပုဏ္ဏရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အလွန်ပေါများကြပြီး လေးစား ကြည်ညိုမှုရှိသည့် အားလျော်စွာ မိမိတို့ ၏ ကလေးများကိုပင်...

'ဘုန်းဘုန်းလေးကြွလာပြီ ရှိခိုးကြ' ဟု သွန်သင်ကြရာမှ အစပြုကာ "ဘုန်းဘုန်းလေး"ဟု လူသိများလာ ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဆရာတော် ကိုယ်တိုင်ကလည်း စကားပြောရာ၌ "ဘုန်းဘုန်းလေး"ဟု ထည့်ပြောလေ့ ရှိသဖြင့်လည်း ဆရာ တော်၏ ဘွဲ့အမည်ကို မသိကြတော့ဘဲ "ဘုန်းဘုန်းလေး"ဟုသာ သိမှတ်နေ ကြပေတော့သည်။

ဘုန်းဘုန်းလေးသည် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများအပေါ် ချီးမြှောက်လို သည့်အတွက် အရုဏ်ဆွမ်းစား ပင့်ထား သူများရှိခဲ့သော်လည်း ဆွမ်းခံကြွပြီးမှ သာ ဆွမ်းစားပင့်သည့်အိမ်သို့ ကြွ ရောက်လေ့ ရှိပေသည်။

ဘုန်းဘုန်းလေးသည် တရားဓမ္မကို မှတ်သားလောက်အောင် ဟောနိုင်စွမ်း ရှိသည့် ဆရာတော်တစ်ပါးအဖြစ် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့ပေသည်။

ဘုန်းဘုန်းလေးသည် ကျောင်းတိုက် ရှိ စာသင်သား(၁၀၀)ခန့်ကိုလည်း နေ့ စာဝါ၊ ညစာဝါများကိုလည်း မပြတ်ပို့ချ လျက် ရှိပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ မအားလပ် သည့်ကြားမှပင် ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်လာကြသော ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများကိုလည်း လောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာချမ်းသာကို ရရှိနိုင် သော တရားဓမ္မ ဗဟုသုတ အထွေထွေ တို့ဖြင့် ဆုံးမလေ့ ရှိပေသည်။

ဘုန်းဘုန်းလေး ဆုံးမတော်မူလေ့ ရှိသည့် သြဝါဒမှာ...

'ဘဝပါရမီ ကံကောင်းလို့ လူလာဖြစ်ကြရ တာ၊ လူဖြစ်ပြန်တော့လဲ မြင်မြတ်စွာ ရှင် ရဟန်းတပတ်ဖြင့် ဘုရားရှင်သာအားရ ကြည့်

F.11B, March, 2013.

ဆံ့ခွင့်၊ သာသနာပြုခွင့် ရနေခိုက်မှာ ဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမနဲ့အညီ နေထိုင်ကြံဟု ဆုံးမလေ့ ရှိပေသည်။

ထိလာအရှင်ဉာဏိဿရ မဟာစည်နည်လှည့်ဓမ္မကထိက (ညောင်ကန်အေး သာသနာ့ဗိုလ်သာ၊ ရန်ကုန်)က ဘုန်းဘုန်းလေးအား...

'ဘုန်းဘုန်းလေးနဲ့ ပြက္ခန္ဓာတောင် ယှဉ်ကဲ့သို့ ဆက်နွယ်ခဲ့သည်ကို သိပါရစေ' ဟု လျှောက်ထားသည့်အခါ ဘုန်းဘုန်းလေးက...

'ဦးဉာဏိဿရ... တပည့်တော် (၁၀)နှစ်သား ကိုရင်အရွယ်လောက်က ပေါ့ တပည့်တော်ရဲ့ ဆရာရင်း ဆရာတော် ဦးကလျာဏဟာ တစ်နှစ် တစ်ခေါက်၊ နှစ်ခေါက်ဆိုသလိုပဲ အမြဲတမ်း ဒီ ပြက္ခန္ဓာတောင်ပေါ် ကြုံရောက်ပြီး သာသနာပြုလေ့ရှိတယ်။

အဲဒီမှာ တပည့်တော်က အမြဲတမ်း လမ်းရှင်းဖို့ ပါမြဲ ဖြစ်တယ်။ ဆရာတော် ဦးကလျာဏကလဲ သိသာနု သိသာ ဆိုတဲ့အတိုင်း အရင်သာသနာပြုတော် မှုသွားကြသော ဆရာတော်ကြီး(၅)ပါး တို့ရဲ့ အစဉ်အဆက်အရ ဆက်လက်ပြီး ဖုံးပြောင်း တာဝန်ယူကာ သာသနာပြုခဲ့သည် ဆိုပါတော့။

ဆရာတော် ဦးကလျာဏအား ဂျပန် ဆတ်အတွင်း မန္တလေးမြို့၊ ရွှေပြည်ရပ် ဇီရထားလမ်းဝန်ထောက်ကြီး ဦးမောင်မောင်သန်း၊ ဒေါ်မြနှစ်မိသားစုတို့က ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် အမြဲတမ်း ထူဒါနိန်းလေ့ ရှိတယ်။

တပည့်တော် အသက်(၂၀)ပြည့်တဲ့ အခါမှာလဲ ဦးမောင်မောင်သန်း၊ ဒေါ်မြနှစ် မိသားစုတို့ကပင် တပည့်တော်ကို ထဲ ပစ္စည်းလေးပါး ရဟန်းဒါယကာ၊ ဇာနည်ဒါယကာမအဖြစ် ခံယူခဲ့ကြတယ်။

▶ ပြက္ခန္ဓာတောင်တော်နှင့် တော်တော်ရပ်ပြင်ရှိ ဘုရားသိင်္ဃ

ဆရာတော်ဦးကလျာဏ ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် ပြက္ခန္ဓာတောင် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများလဲ ရပ်ဆိုင်းနေသလို ဖြစ်နေခဲ့တယ်။ အဲဒါ ဘယ်လောက် ကြာခဲ့သလဲဆိုရင် နှစ်ပေါင်း (၃၀)လောက် ကြာသွားခဲ့တယ်။

တစ်နေ့သောညမှာ တပည့်တော်အား ဆရာတော်ဦးကလျာဏက...

'လာဟ... မင်း ပြက္ခန္ဓာတောင်ကို သာသနာပြုဖို့ အချိန်တန်ပြီ' လို့ အိပ်မက်ပေးသလိုလို တကယ်ပင် နားထဲမှာ ကြားယောင်နေမိသလို ခံစားခဲ့ရတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ တပည့်တော်ရဲ့ သက်တော်က (၅၀)နှစ်လောက် ရှိနေပြီ။ ဒါကြောင့် ပြက္ခန္ဓာတောင် သာသနာပြုလုပ်ငန်းကို ပံ့ပိုးပြောင်းတာဝန်ယူခဲ့ရတာပါပဲ'

ဟု အမိန့်ရှိခဲ့ပေသည်။

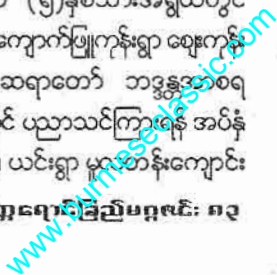
ဘုန်းဘုန်းလေး၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများအနက် ပြက္ခန္ဓာတောင် တန်း သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်တော်မူခြင်းအကြောင်းကို တင်ပြလိုပေးသည်။ ဤကဲ့သို့ မတင်ပြမီ ဘုန်းဘုန်းလေး၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းကို ဖော်ပြပါမည်။

ဘဒ္ဒန္တလာဘာဝတ(ဘုန်းဘုန်းလေး)
မထေရ်မြတ်ကြီး၏
ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

မိတ္ထီလာမြို့၊ အသောကာရုံ ရေလည်ကျောင်းတိုက် ပဝာနနာယက ပြက္ခန္ဓာတောင် သာသနာပြု နိုင်ငံတော် ဩဝါဒါစရိယ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မ ဇောတိကဓဇ ဘဒ္ဒန္တလာဘာဝတ အလောင်းအလျာကို မန္တလေးတိုင်း ဒေသကြီး၊ မိတ္ထီလာမြို့အနောက်ဘက် (၂)မိုင်အကွာ ဂဠုကျေးရွာတွင် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၉၁ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် (၂)ရက်၊ ခရစ်နှစ် ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇန်နဝါရီ(၁၅)ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌ အဘလယ်သမားကြီး ဦးအောင်ဒင်၊ အမိလယ်သူကြီးကတော် ဒေါ်လှတို့မှ ဖွားမြင်တော်မူခဲ့ပေသည်။

ဘုန်းဘုန်းလေး၏ ငယ်နာမည်မှာ မောင်လေးမောင်ဖြစ်ပြီး ဒုတိယမြောက် သားရတနာ ဖြစ်ပေသည်။

အသက် (၅)နှစ်သားအရွယ်တွင် မိဘတို့က ကျောက်ဖြူကုန်းရွာ ဈေးကုန်ကျောင်း ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဒာစရ ထံတော်တွင် ပညာသင်ကြားရန် အပ်နှံခဲ့ပေသည်။ ယင်းရွာ မူလဘုန်းကျောင်း

တောင်တက်ကားလမ်းမုလိုင်

ဆရာကြီး ဦးစံလုံးထံတွင်လည်း မူလ တန်းပညာကိုပါ သင်ယူခဲ့ပေသည်။

၁၃၀၃ ခုနှစ်၊ အသက်(၁၃)နှစ် အရွယ်တွင် ဂဠုန်ကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝိသုဒ္ဓိထံတော်၌ ရှင်သာမဏေ ဝတ်ခဲ့လေသည်။ ဘွဲ့အမည်မှာ (ရှင်လာဘ) ဖြစ်ပေသည်။

ရှင်လာဘသည် ရေလည်ကျောင်း တိုက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကေသရိန္ဒနှင့် အတူ ဝမ်းတွင်းမြို့နယ်၊ သဲတောမြို့ ကိုးတောင်ပြည့်ကျောင်းတိုက် ဆရာ တော် ဦးကလျာဏထံတော်၌ ပိဋကတ် စာပေ သင်ကြားခဲ့ပေသည်။

ရှင်လာဘသည် သက်တော်(၂၀) ပြည့်သည့်အချိန်တွင် မန္တလေးမြို့ ရွှေပြည်ရပ်၊ မီးရထားလမ်းဝန်ထောက် ကြီး ဦးမောင်မောင်သန်း၊ ဒေါ်မြနှစ် မိသားစုတို့၏ ပစ္စယာနဂ္ဂဟပြင် ကိုး တောင်ပြည့်ကျောင်းတိုက် ဒုတိယ မြောက် ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တဇာဂရကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ၁၃၁၁ ခုနှစ်၊ ဝါဆို လဆန်း(၈)ရက်နေ့တွင် မြင့်မြတ်သော သာကီနွယ်စစ် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက် ရှိတော်မူခဲ့ပေသည်။

၁၃၁၂ ခုနှစ်တွင် မန္တလေးမြို့ မစိုးရိမ်

ကျောင်းတိုက် အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု ဘဒ္ဒန္တသူရိယ ဆရာတော်ကြီးနှင့် မာဂနေယျပဒေသကျောင်း ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ(သ.စ.အ)ဓမ္မာစရိယ အဂ္ဂမဟာအကျော် ဘဒ္ဒန္တနာရဒါ ဘိဝံသ ဆရာတော်ကြီးများ၏ ခြေတော် ရင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပေသည်။

ရဟန်းတော် အရှင်လာဘသည် မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက် မာဂနေယျပဒေသ ကျောင်း ဆရာတော်ထံ စာပေ သင် ကြား၍ ပထမပြန်စာမေးပွဲများကို ဝင် ရောက် ဖြေဆိုခဲ့ရာ ၁၃၁၂ ခုနှစ်တွင် ပထမငယ်တန်း၊ ၁၃၁၃ ခုနှစ်တွင် ပထမလတ်တန်း၊ ၁၃၁၄ ခုနှစ်တွင် ပထမကြီးတန်းများကို တစ်နှစ် တစ်တန်း အောင်မြင်တော်မူခဲ့သည်။

သို့နှင့် ဆရာတော်ကြီးသည် အားရ ကျေနပ်တော်မူလှ၍ သံဃာ့ပရိသတ် အလယ်တွင် အရှင်လာဘဟူသော ဘွဲ့အမည်တွင် (အာသရနှင့်ဝတ)တိုး၍ အရှင်လာဘာဝတ (အရတော်တဲ့ အရှင်မြတ်)ဟု ဘွဲ့သစ်ပေးပြီး ချီးမြှောက် တော်မူခဲ့ပေသည်။

ဘွဲ့အသစ်ရ ရဟန်းတော် အရှင် လာဘာဝတသည် ဆက်လက် ကြိုးပမ်း

ခဲ့ပြန်ရာ ၁၃၁၅ ခုနှစ်တွင် ပါရာဇိကဏ် ကျမ်းနှင့် အဋ္ဌသာလိနိကျမ်းရင်း နှစ် ကျမ်းကို အောင်မြင်ခဲ့ပြန်ပေသည်။

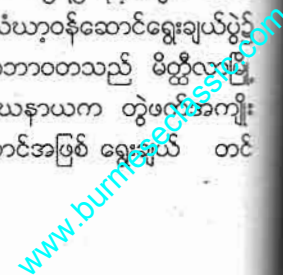
ထို့နောက် မန္တလေးမှ သဲတောမြို့ ကိုးတောင်ပြည့်ကျောင်းတိုက်သို့ ပြန် လည် ကြွရောက်တော်မူခဲ့ပြီး ဂဏာဝါစက စာချအဖြစ် ဆောင်ရွက်တော်မူရင်း ကြိုးစားခဲ့ပြန်ရာ သီလကွန်ကျမ်းကို အောင်မြင်တော်မူပြီး ၁၃၁၈ ခုနှစ်တွင် သာသနာဓမ္မောစရိယဘွဲ့ကို ဆွတ် လှမ်းတော်မူခဲ့ပေသည်။

၁၃၂၃ ခုနှစ်တွင် ဘဒ္ဒန္တကေသရိန္ဒ ပျံလွန်တော်မူသဖြင့် ဘဒ္ဒန္တလာဘာဝတ အား ရေလည်ကျောင်းတိုက်ကြီး၏ လေးပါးပိုင် စတုသန္တကအဖြစ် ပါဝင် စေလျက် အသောကာရုံ ရေလည် စာသင်တိုက်၏တာဝန်ကို ထမ်းဆောင် ရန် ၁၃၂၄ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလတွင် အပ်နံ ခြင်းကို ခံယူတော်မူခဲ့လေသည်။

၁၃၃၂ ခုနှစ်တွင် ဘဒ္ဒန္တသူမန (အစိုးရ ပထမကျော်) ပျံလွန်တော်မူခဲ့ ပေသည်။ ၁၃၃၄ ခုနှစ်တွင် ဘဒ္ဒန္တ ဉာဏာဒိစ္စဘိဝံသ(ဓမ္မာစရိယ-ဘီအေ) ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပေသည်။

၁၃၃၅ ခုနှစ်တွင် ဘဒ္ဒန္တသံဝရာဘိဝံသ (ဘီအေ-ဟရာဏသီ)ပျံလွန်တော်မူခဲ့ ပြန်ရာ ဘဒ္ဒန္တလာဘာဝတသည် ရေလည်စာသင်တိုက်ကြီးကို တစ်ပါး တည်းသာ ယခုတိုင် တာဝန်ယူခဲ့ရပေ သည်။ သံသရာဘေးကိုလည်း ထိတ် လန့်ခြင်း သံဝေဂဉာဏ် ရတော်မူခဲ့ပေ သည်။

ခရစ်နှစ် ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် ပထမ အကြိမ် သံဃာ့ဝန်ဆောင်ရွေးချယ်ပွဲ၌ ဘဒ္ဒန္တလာဘာဝတသည် မိတ္ထီလာမြို့ နယ် သံဃာနာယက တွဲဖက်အကျိုး တော်ဆောင်အဖြစ် ရွေးချယ် တင်

● ပြက္ခဒိန်တောင် မောနားကျောင်းဝင်းရှိ တောင်ပေါ်ပေါက်ပန်း(တောင်ပြုံးအရှင်ပန်း) ဖွဲ့တော်နန်းနှင့် စာတုသုဒ္ဓါလေးထိန်း မထိုင်ဘဲတောင်

မြောက်ခြင်း ခံရပေသည်။
 ဒုတိယအကြိမ် သံဃာ့ဝန်ဆောင် ရွေးချယ်ပွဲတွင်လည်း မြို့နယ် ဝိနည်း ဝိသုဒ္ဓါ၊ မြို့နယ်သံဃာဝိနိစ္ဆယအဖြစ် တင်မြှောက်ခံရပေသည်။
 သက္ကရာဇ် ၁၃၆၂ ခုနှစ်၊ တပေါင်း လဆန်း(၁၃)ရက် (၆-၃-၂၀၀၂)ရက် နေ့တွင် ဘဒ္ဒန္တလာဘာဝတအား နိုင်ငံ တော်ဩဝါဒါစရိယအဖြစ် တင်မြှောက် ခဲ့ပေသည်။
 သက္ကရာဇ် ၁၃၆၄ ခုနှစ်၊ ပြာသို လဆန်း(၂)ရက်၊ ခရစ်နှစ် ၂၀၀၃ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ(၄)ရက် မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး နေ့တွင် အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် ၁/၂၀၀၃ဖြင့် "အဂ္ဂမဟာ သဒ္ဓမ္မဇောတိက" ခေါ် ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို နိုင်ငံတော် အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေး ကောင်စီမှ ဆက်ကပ် လှူဒါန်းခဲ့ပေ သည်။

* * *

ဆရာတော်ကြီး ဦးလာဘာဝတ (ဘုန်းဘုန်းလေး)သည် ၁၃၄၀ ပြည့်နှစ် မှစ၍ ပြက္ခဒိန်တောင်ခြေလှည်းခံ

(ရွှေညောင်ပင်စခန်း)မှ ပြက္ခဒိန် တောင်တော်စွယ်တော်ရှင်စေတီ တော်ကြီးအထိ လည်းကောင်း...
 မောနားမှ ပြက္ခဒိန်အရှေ့တောင် စေတီတော်ကြီးအထိ လည်းကောင်း အတက်အဆင်းလမ်းများကို ပြုပြင်ခဲ့ ပေသည်။
 နှစ်ပေါင်း(၄၀)ကျော်ကြာမျှ စောင့် ရှောက်မှုကင်းမဲ့၍ ပျက်စီးယိုယွင်းနေ သော အတက်အဆင်းလမ်းများကို ကိုရင်ကျောင်းသား (၁၅)ယောက်ခန့် နှင့် တစ်နှစ်တာမျှ ကြာအောင် ခဲယဉ်း ပင်ပန်းစွာ ပြုပြင်ခဲ့ရပေသည်။
 ၁၃၄၁ ခုနှစ်တွင် အနော်ရထာ မင်းကြီး တည်ထား ကိုးကွယ်တော်မူခဲ့ သော ပြက္ခဒိန် အနောက်တောင် စွယ်တော်ရှင် ရင်ပြင်တော်ပေါ်၌ ပေါက် ရောက်နေကြသည့် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်း များအား ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း၍ အနှစ်နှစ် အလလက ဖုံးအုပ်နေသော ထုထည် တစ်ပေခန့်ရှိသည့် မီးလောင်ပြာများ ကိုလည်း ဖယ်ရှား သန့်ရှင်းခဲ့ပေသည်။
 ၁၃၄၁ ခုနှစ်တွင် မန္တလေးမြို့ နဂါး ဆေးလိပ်ခုံပိုင်ရှင် ဒေါ်ဦးမိသားစုက

စွယ်တော်ရှင် စေတီတော်ကြီးအား ထီးတော်အသစ် တင်လှူခဲ့ပေသည်။
 ၁၃၄၂ ခုနှစ်တွင် ပြက္ခဒိန်အနောက် တောင်ပေါ်၌ ဘုရားဖူး လာကြသူတို့ လွယ်ကူချမ်းသာစွာ သောက်သုံးနိုင် ရန် မဟာနန္ဒာ သောက်ရေကန်ကြီးကို လည်း တည်ဆောက်ပေးခဲ့ပေသည်။
 ဆရာတော်ကြီး (ဘုန်းဘုန်းလေး) သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၉၀၀) ကျော်ခန့်က အနော်ရထာမင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ပြက္ခဒိန် တောင်တန်းပေါ်ရှိ စွယ်တော်ရှင်စေတီ တော်မြတ်ကြီး အပါအဝင် စေတီတော် များနှင့် ပြက္ခဒိန်တောင်အား သာသနာ ပြုခဲ့သည်မှာ သက်တော်(၅၀)အရွယ်မှ ယခု သက်တော် (၈၄)နှစ်အရွယ်သို့ တိုင်အောင် နှစ်ပေါင်း(၃၄)နှစ်တိတိ ရှိခဲ့ပေပြီ ဖြစ်ပေသည်။
 ဆရာတော်ကြီး (ဘုန်းဘုန်းလေး) သည် သက်တော် (၈၄)နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သော်လည်း အသက်ခန္ဓာကို ငဲ့ကွက်တော်မမူဘဲ ပေပေါင်း (၃၄၃၃)ပေ မြင့်၍ တောင်ခြေ လှည်းခံ(ရွှေညောင်ပင်စခန်း)မှ (၃)မိုင် (၄)ဖာလုံခန့် ကွာဝေးသော ပြက္ခဒိန် အနောက်တောင်ထိပ်နှင့် ပေပေါင်း (၃၅၅၉)ပေမြင့်၍ တောင်ခြေလှည်းခံ (ရွှေညောင်ပင်စခန်း)မှ (၄)မိုင် (၂)ဖာလုံခန့် ကွာဝေးသော ပြက္ခဒိန် အရှေ့တောင်ထိပ်သို့...
 ခြေပြင်မှ ခြေကျင်ခရီးဖြင့် တစ်တော ဝင်၊ တစ်တောထွက်၊ တစ်တောင် တက်၊ တစ်တောင်ကျော်ပြီး သာသနာ ပြုခရီး ကြွရောက်တော်မူနေခြင်းမှာ အထူး ကြည်ညိုဖွယ်၊ အတုယူဖွယ်၊ ချီးမွမ်းဖွယ် ကောင်းလှပေသည်။
 ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ မန္တလေးသိဒ္ဓိ

မထေရ်ကလည်း ပြက္ခရွေတောင်အား သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွင် ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တ လာဘာဝတ(ဘုန်းဘုန်းလေး) မထေရ်မြတ်ကြီးနှင့်အတူ တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ပါရမီ ဖြည့်ဆည်းပေးလျက် ရှိပေသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တ လာဘာဝတ (ဘုန်းဘုန်းလေး)သည် သာသနာ့အကျိုး၊ ဘာသာအကျိုးကို ဆတက်ထမ်းပိုး သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နိုင်တော်မူပြီး 'အနာရောဂါ ကင်းဝင် ကျွန်ုပ် ရာကျော်အသက် ရှည်ပါစေ' ဟု ဆုတောင်းပတ္တနာ ပြုအပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

* * *

ပြက္ခရွေတောင် ဆုတောင်းပြည့် မောနားကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးပညာဝံသ(ဓမ္မာစရိယ၊ B.A)သည် တရားပြ ကောင်းသည့်အပြင် တရားဟောလည်း ကောင်းသည့် သာသနာပြုဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ်ပေသည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးနှင့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးများအတွင်းရှိ မြို့ရွာပေါင်းများစွာတို့တွင် ၁၉၉၆ ခုနှစ်မှ စတင်၍ တရားပွဲပေါင်းများစွာ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပေသည်။ ဆရာတော်သည် လောကုတ္တရာ အလှူများသာမက အများအကျိုးအတွက် လောကီအလှူများလည်း ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်၏ သာသနာရေး၊ ဘာသာရေး ဆောင်ရွက်ချက်များနှင့် လူမှုရေး ဆောင်ရွက်ချက်များအကြောင်း မတင်ပြမီ ဆရာတော်၏ ထေရ်ပုတ္တိအကျဉ်းကို ဖော်ပြပါမည်။

ပြက္ခရွေတောင် ဆုတောင်းပြည့် မောနားကျောင်းတိုက် ဆရာတော်

◆ ပြက္ခရွေတောင် ဆုတောင်းပြည့် မောနားကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဦးပညာဝံသ(ဓမ္မာစရိယ၊B.A)အား ဇူလိုင် ၇၀၆

ဦးပညာဝံသ(ဓမ္မာစရိယ၊ B.A) အလောင်းအလျာကို မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မကွေးမြို့နယ်၊ မကြီးခြေတောက်ရွာတွင် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၃ ခုနှစ်၊ ပထမဝါဆိုလဆန်း (၃)ရက် ကြာသပတေးနေ့ ညနေ (၄)နာရီတိတိအချိန်၌ အဘ ဦးပွင့်၊ အမိ ဒေါ်ငွေသင်တို့မှ ဖွားမြင်တော်မူခဲ့ပေသည်။

ဆရာတော်၏ ငယ်နာမည်မှာ မောင်မြင့်သိန်းဖြစ်ပြီး မွေးချင်း(၃)ဦးအနက် အကြီးဆုံး သားကြီးဩရသဖြစ်ပေသည်။

၁၉၈၅ ခုနှစ်တွင် မန္တလေးတက္ကသိုလ်မှ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့(B.A)ကို စိတ်ပညာအဓိကဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့ပေသည်။

၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ အသက် (၂၅)နှစ်အရွယ်တွင် မကွေးမြို့နယ်၊ မကြီးခြေထောက်ရွာ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးကုန္တိယကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ မြင့်မြတ်သော သာသနာ့ဘောင်သို့ တက်လှမ်းတော်မူခဲ့ပေသည်။

ဆရာတော်သည် မကွေးမြို့ အောင်မြေရတနာကျောင်းတိုက်တွင် ပရိယတ္တိစာပေများကို စတင် သင်ကြားခဲ့ရာ မူလတန်း၊ ပထမငယ်တန်းနှင့် ပထမလတ်တန်းတို့ကို အောင်မြင်တော်မူခဲ့ပေသည်။

ထို့နောက် ရန်ကုန်မြို့ မဟာသိမ်တော်ကြီး ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်တွင် ပညာ ဆက်လက် ဆည်းပူးသင်ကြားတော်မူခဲ့ရာ ပထမကြီးတန်းနှင့် ဓမ္မာစရိယတို့ကို အောင်မြင်တော်မူခဲ့ပေသည်။

ဆရာတော်သည် ရန်ကုန်မြို့ ချမ်းမြေ့ရိပ်သာကျောင်းတွင် ၁၉၈၉ ခုနှစ်မှ စတင်၍ ပဋိပတ္တိကို မဟာစည်ရိပ်သာနည်းအတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်တော်မူခဲ့လေသည်။

၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၁၁)ရက်နေ့တွင် ပြက္ခရွေတောင် ဆုတောင်းပြည့် မောနားကျောင်းတိုက်၏ ကျောင်းထိုင် ပဓာန နာယက ဆရာတော် ဖြစ်လာခဲ့ပေသည်။

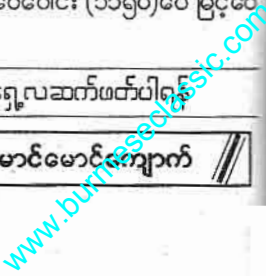
* * *

ပြက္ခရွေတောင် ဆုတောင်းပြည့် မောနားကျောင်းတိုက်သည် ပြက္ခရွေအရှေ့တောင်နှင့် အနောက်တောင်နှစ်လုံး၏ အလယ်ကြား တောင်ခုလတ်လွင်ပြင်ငယ်၌ တည်ရှိပေသည်။

မြောက်လတ္တီတွဒ် (၂၁)ဒီဂရီ (၁၄)ဒီဂရီ (၂၄)မိနစ်၊ အရှေ့လောင်ဂျီတွဒ် (၉၆)ဒီဂရီ (၁၃)ဒီဂရီ (၉၅)မိနစ်တွင် တည်ရှိပြီး ပင်လယ်ရေ မျက်နှာပြင်အထက်ပေပေါင်း (၁၁၅၀)ပေ မြင့်ပေသည်။

ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်

မောင်မောင်ကျောက်

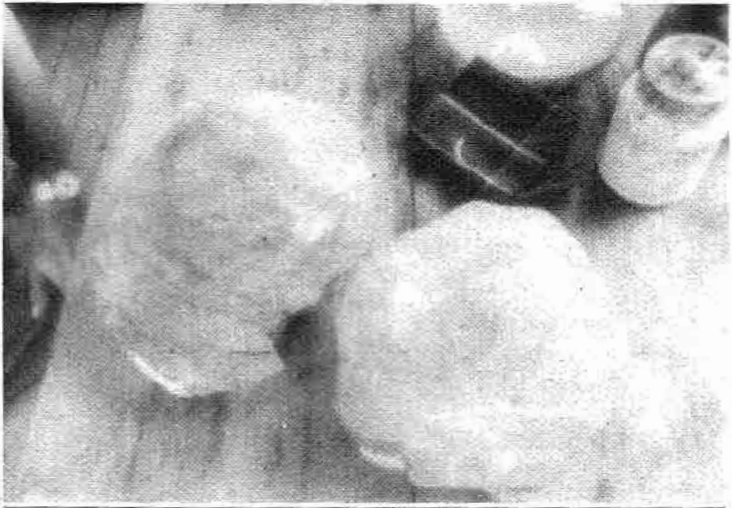

အံ့မဆုံး ကျောက်တုံးတွင်းမှ ကလပ်

ဓာတ်ပုံပါ ကျောက်လိပ်ကို ၅-
၆-၂၀၁၂ နေ့တွင် ကလေးဝမြို့နယ်၊
ရွာသာကျေးရွာအုပ်စု၊ ချောင်းဆုံ
ကျေးရွာတာဝန်ခံ ဦးစိန်သန်းနေအိမ်
၌ တွေ့ရှိရပြီး ယင်းရွာအနီးရှိ ချောင်း
အတွင်းမှ သူ၏သား တွေ့ရှိကြောင်း...
တွေ့ရှိစဉ်က အလုံးဖြစ်၍ ဆော့
ကစားရင်း ပေါက်ခွဲရာ ပုံပါအတိုင်း
တွေ့ရှိရသဖြင့် ရွာအတွင်းမှ အထူး
အဆန်းဖြစ်ကာ လာရောက် ကြည့်ရှု
ချက် ရှိကြပါသည်။

ကျန်းမာ ချမ်းသာစေကြောင်း ဆုမွန်
ဆောင်းလျက်...

အောင်မြင်မြတ် (ကလေး)

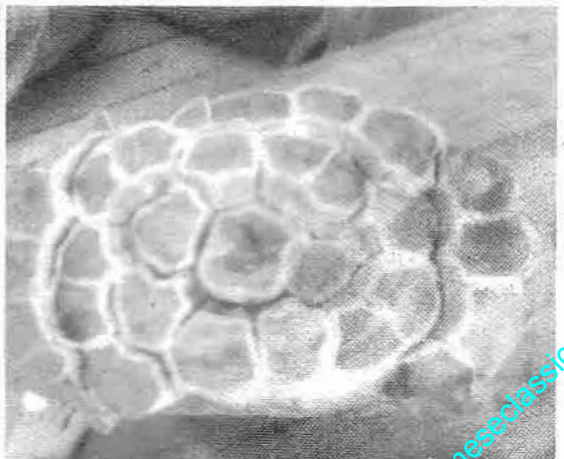

◆ ကျောက်တုံးအပြည့် နမူနာ
◆ အတွင်းပုံ နမူနာ(ဖုတ်)

◆ တစ်ခြမ်းစိပ်

◆ တစ်ခြမ်းစိပ်

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

မုံရွာဆရာမိုး

အမောလုံ

နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်တံဆိပ်

“ ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုံတာလော အသက်ရှူကျယ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဒေသ သူတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ ဒေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝဗီးတောက်လောင်ပြီး နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ ”

“ နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး ”

“ နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်တောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန္နိပါတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပျခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးခက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်စတတ်တယ် ကိုချစ်ဆွေ ”

“ ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးမျိုးနဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့ ”

“ ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ် ”

“ ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ် ”

“ သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ် ”

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး ”

“ သားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ် ”

“ ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ ”

“ ကဲ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်ခွန် မောပန်းနှမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လုပ် ရှားပျံ့ခြင်း မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးခွန်မမှန် မောပန်းခြင်း မှားဝေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ အိမ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့ ”

“ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးဟာ ဆေးစမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရန် ပြောလဲ ”

“ အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ ပုန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသို့ပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ဒုအသစ်တစ်ခု ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း ပြန်မာဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကဲ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဒေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ် ”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့၊ ရှိ မြန်မာဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိအနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ်-(၇/၃၆)ဖေဖော်ဝါရီလမ်းကြီး၊ မြောက်ဘက်လမ်း၊ မြန်မာ

ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်းဝဲ-၆၉၁၇၉၊ ၀၉-၅၀၀၈၆၂

ဖြောင်းမြဲ ဖောင်ယုတ်တင်

ယခင်လမှ အဆက်

အင်းဝင်ဘက်တွင်ရှိသော ထီးလှိုင် ရွှင်ဘုရား၊ စစ်ကိုင်းတွင် ကျန်စစ်သား မင်းနှင့် စစ်သည်ဗိုလ်ပါတို့ သွေးသောက် သစ္စာပြုခဲ့ရာတွင် တည်သည့် သစ္စာ စေတီခေါ် စစ်သားစေတီတို့ကား ယင်း အမည်ခေါ်ခြင်း၏ သက်သေပင် ဖြစ် သည်။

ဤတောင်သည် စစ်ကိုင်းရှိ လျှင် ပြတ်ရွှေကြောကြောင့် တစ်နှစ်လျှင် (၁၈)မိလီမီတာ ရွေ့နေကြောင်း ဘူမိ ဗေဒပညာရှင်များက ဆိုကြသည်။ မင်းဝံတောင်သည် မင်း(၅)၊ ဝင်(၄) (၅+၄=၉)ဖြစ်၍ နဝင်းမိ နဝင်းကျသော တောင်ထူးတောင်မြတ်တစ်လုံး ဖြစ် သည်။

ထိုတောင်၏ အရှေ့ဖျားတွင် စစ်ကိုင်းဒေသကြီးတွင် အမြင့်ဆုံးဖြစ် သော ပတ္တမြားတောင်၊ ပတ္တမြားစေတီ နှင့် တောင်မြောက် အလျားလိုက် သွယ်တန်းနေသော စစ်ကိုင်းတောင်၊ မင်းဝံတောင်နှင့် ထိုတောင်နှစ်လုံးတို့ ၏ အလယ်ကြားတွင် ရှေ့နောက်ဖီလာ ကန်လန်သဖွယ် ပေါ်ထွက်နေသော တောင်ဖီလာတောင်တို့ တည်ရှိပေ သည်။

ယင်း တောင်တော်အောက်၌ ညောင်ရမ်းခေတ်တွင် ရှင်တစ်ဆူ လူ အစ်ယောက်ဟု ထင်ရှား ကျော်ကြား ထူသော တောင်ဖီလာ ဆရာတော် မှုင်နန်နွယောသ၏ကျောင်းတော်ရာ တည်ရှိပါသည်။ ပေါ်တော်မူ အလိုတော် မြည့်စေတီတော်မှ အရှေ့သို့ လှမ်းမြော် ကြည့်ပါက ယင်းတောင်သုံးလုံးမှာ သွန်းပေးကြည့်နူးဖွယ်ရာ မြင်တွေ့ရ နေ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ဆိုတော်ထွက်ပေါ်သည့် ဓမ္မာရုံ

စစ်ကိုင်း

ဂိမ်း ဗျူဝိုင်း (ပုသိမ်ကြီး၊ ကျောက်သံပတ်မြေ)

ဓမ္မပင်းခံရုပ်ဆွဲကျမ်း ပေါ်တော်မူစေတီ

နှင့် ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်များ (၂)

လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို အပူဇော်ခံနေတော်မူသော ရဟန္တာမထေရ်မြတ်ပုံတော်

◆ လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို အပူဇော်ခံနေတော်မူသော ရဟန္တာမထေရ်မြတ်ပုံတော်

www.burmeseclassic.com

၏ တောင်ဘက်တွင် ရှေးဟောင်းသမိုင်းဆိုင်ရာ ခြေတော်ရာတစ်ဆူ တည်ရှိပါသည်။ အပေါ်တွင် စေတီတည်ထားပြီး အောက်ခြေပုဒ်လိုက်ထဲတွင် 'ခြေတော်ထားရှိသည့် ခြေတော်ရာမှာ ဘယ်ခြေရာတော် ဖြစ်သည်။

ခြေတော်ရာ ပုံများတွင် အစဆုံး ပုံစံဖြစ်သည့် လှပုံသဏ္ဍာန်သည် ဘယ်ဘက်တွင် တည်ရှိလျှင် ဘယ်ခြေရာတော်၊ ညာဘက်တွင် တည်ရှိပါက ညာခြေရာတော်ဟု မှတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

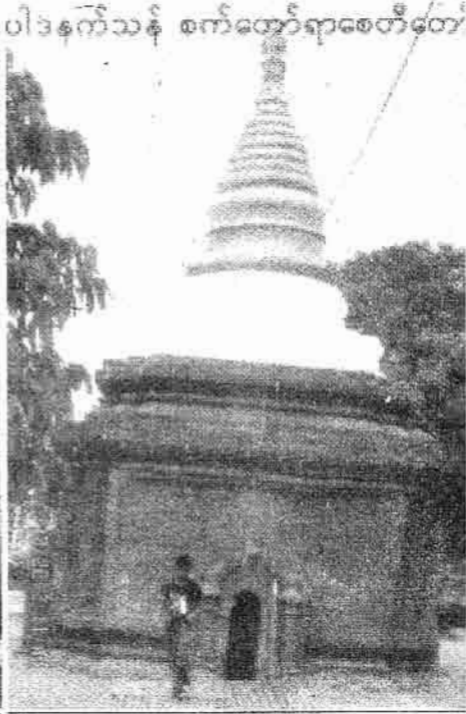
လူ့ပြည်တွင် ဗုဒ္ဓခြေတော်ရာ သုံးဆူရှိကြောင်း၊ နှစ်ဆူမှာ နမ္မဒါနဂါးမင်း၊ မဏိအက္ခိတ နဂါးမင်းတို့က လျှောက်ထားတောင်းပန်ကြသောကြောင့် ချထားတော်မူခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ခြေတော်ရာမှန်သမျှ နဂါးများ အမြဲစောင့်ရှောက်ကြောင်း နဂါးစက်ဟုပင် ခေါ်ကြောင်းလည်း မှတ်သားရပါသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ခြေတော်ရာပုံ ထုသောအခါ ဘေးပတ်ပတ်လည်တွင် နဂါးနှစ်ကောင်၊ သုံးကောင်စသည်ဖြင့် ရစ်ခွေလျက် တွေ့ရတတ်ပေသည်။ သို့သော် ဤခြေတော်ရာကို နဂါးပတ်ခွေမထားဘဲ ထူးထူးဆန်းဆန်း မကန်း(၆)ကောင် ရစ်ပတ်သည့်အနေအထားဖြင့် တွေ့ရသည်။

အောက်ခြေရေဘက်တွင် ပန်းဘီးလူး၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်တို့တွင် ဘီလူးမသုံးကောင်က ပင့်မထားသည့် အင်္ဂါတေလက်ရာကို တွေ့ရ

◆ လူ့ဇာတိတို့ အပူအသိမ် နေတော်မူသော ရဟန္တာမထော်ခြေတော်ရာ

◆ ပါဒနက်သန် စက်တော်ရာစေတီတော်

သည်။ ဤကဲ့သို့ ကျောက်ရွက်ထားသော ဘီလူးများမှာ စစ်ကိုင်းငါးထပ်ကြီး ဘုရားအနီးရှိ အဘယစေတီတော်အတွင်းနှင့် G.T.C နည်းပညာတက္ကသိုလ်တို့၏ အလယ်တွင်ရှိသော ဘုရားတစ်ဆူအနီးတို့တွင် တွေ့ရှိရပါသည်။

ဗုဒ္ဓစာပေများတွင် ဘီလူး၊ ဗြိတ္တာတို့သည် အမှိုက်ပုံတို့တွင် အမှိုက်များ၊ အမှိုက်တောင်းများ၊ ကျောက်တုံးကျောက်ဖျာများကို သယ်ပိုး မ၊ ချီထားတတ်ကြောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ ဗြိတ္တာမဟုတ်ဘဲ နတ်ဘီလူးဘဝအဖြစ်ဖြင့် ရှိတတ်နေကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် ယခုဘီလူးမများမှာ ကျောက်ရွက်ဘီလူးပင်ဖြစ်သော်လည်း ဗုဒ္ဓ၏ ခြေတော်ရာကျောက်ကို ရွက်ထားရသဖြင့် နတ်ဘီလူးများ ဖြစ်ရမည်။

ဤ နဂါး၊ မကန်း၊ နတ်ဘီလူးမတို့ စောင့်ရှောက်နေသဖြင့် ခြေတော်ရာ

သည် တန်ခိုးကြီးကြောင်း၊ ရောင်ခြည်များ မကြာခဏ ကွန့်မြူးကြောင်း အနီးဝန်းကျင်ရှိ တောင်ညိုရွာတွင် နေထိုင်သူတို့က ပြောပြကြပါသည်။ ပန်းနံ့သာများဖြင့် မပူဇော်ထားပါဘဲနှင့် ညအခါ ခြေတော်ရာကို ဝင်ဖူးသူတိုင်း အမွှေးနံ့သာတစ်မျိုး ရတတ်ကြောင်းလည်း ပြောကြသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဖူးသော ဆရာတော်တစ်ပါးက ဤအမွှေးနံ့သာမှာ မြေတစ်မျိုးမှထွက်သော၊ အငွေ့ပါသော မြေသင်းနံ့တစ်မျိုးဖြစ်သဖြင့် နဂါးပြည်၌ ရှိသော အရုဏဝတီခေါ် မြေတစ်မျိုးမှ ထွက်သော အနံ့ဖြစ်ကြောင်း ထူးခြားစွာ မိန့်ကြားခဲ့ဖူးပါသည်။

ခြေတော်ရာရှိ (၁၀၈)ကွက်စက်လက္ခဏာတော်များအကြောင်း ရှေးပြုချင်သော်လည်း မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာနှင့်နေရ၍ အကျယ်တဝင့် ရေးမပြတော့ပါ။

www.burmeseclassic.com

◆ လေးမျက်နှာတော်-ဗိုဗ်အတွင်းမှ
မဟာကာဏ္ဍကရုဏာရုံခြာသို့
ရုပ်ပွားတော်(မြောက်ဘက်)

◆ လေးမျက်နှာတော်-ဗိုဗ်အတွင်းမှ
မဟာကာဏ္ဍကရုဏာရုံခြာသို့
ရုပ်ပွားတော်(တောင်ဘက်)

လောကီရေးရာတွင် နက္ခတ်အရေအတွက် (၂၇)လုံး ရှိသည်။ နက္ခတ်တစ်လုံးလျှင် (၄)ပါးစီရှိသည့်အတွက် နက္ခတ်(၂၇)လုံးတွင် (၁၀၈)ပါးစီရှိပါသည်။ ယင်းကိုပင် (၁၀၈)နဝင်းဟုခေါ်သည်။ အဋ္ဌလင်(၈)ခွင် (အရပ်ရှစ်မျက်နှာ)တွင် ပါပဂြိုဟ် (ထောင့်ဂြိုဟ်)(၄)ခုတို့၏ ဂြိုဟ်သက်များက အစဉ်အတိုင်း လက်ယာရစ်သွားလျှင်...

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက် ၆
အင်္ဂါဂြိုဟ်သက် ၈
စနေဂြိုဟ်သက် ၁၀
ဗုဒ္ဓဂြိုဟ်သက် ၁၂
ပေါင်းလျှင် ပါပဂြိုဟ်သက်(၃၆) နှစ်ရှိသည်။ ရှေ့တောင်၊ နောက်မြောက် ဟူသော တူရူအရပ်မျက်နှာဂြိုဟ်သက်မှာ လက်ယာရစ်အစဉ်

အတိုင်း...
တနင်္လာဂြိုဟ်သက် ၁၅
ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သက် ၁၇
ကြာသပတေးဂြိုဟ်သက် ၁၉
သောကြာဂြိုဟ်သက် ၂၀
ပေါင်းလျှင် သောမဂြိုဟ်သက် (၇၂)နှစ်ရသည်။
ဤသို့လျှင်...
ပါပဂြိုဟ်သက် ၃၆
သောမဂြိုဟ်သက် ၇၂
ပေါင်းလျှင် (၁၀၈)နှစ် ရသည်။
ဤသည်ကိုပင် (၁၀၈)နဝင်းဟု ခေါ်ကြသည်။ နဝင်းဟူသည်မှာ နဝင်ဟူသော ပါဠိဘာသာမှ ဆင်းသက်လာပြီး အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်း(၉)ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ထူးဆန်းသည်မှာ (၉)အလီရေတွက်ရာ၌ အပေါင်းရလဒ်များကို ပေါင်းကြည့်လျှင်(၉)ပင် ပြန်ရသည်။

ဥပမာ...၁၈(၁ + ၈ = ၉)၊ ၂၇ (၂ + ၇ = ၉)၊ ၃၆(၃ + ၆ = ၉) ထိုကဲ့သို့ပင် (၁၀၈)ဂဏန်းကို တစ်ခုစီပေါင်းလျှင် (၁+ ၀+ ၈+ ၉)ရသည်။ ဤသို့ရခြင်းကိုပင် နဝင်းကျေသည်ဟု သတ်မှတ်ကြသည်။

ပြောချင်သည်မှာ (၁၀၈)ကွက် စက်လက္ခဏာခြေတော်ရာသည် နက္ခတ်နဝင်း၊ နဝင်းဂြိုဟ်နဝင်းရသည်။ ဗုဒ္ဓ၏ ဂုဏ်တော်မှာ (၉)ပါး၊ ဝါတော် ၄၅ (၄ + ၅ = ၉)ရှိသည်ဖြစ်၍ နဝင်းသည် လောကီလောကုတ္တရာ သိဒ္ဓိအားလုံးတို့၏ အချုပ်ဖြစ်၍ ခြေတော်ရာအား ကိုးကွယ် ပူဇော်သူမှန်သမျှသည် တန်ခိုးအာဏာစက် ထက်မြက်ခြင်း၊ ရာထူးဂုဏ်သိန် မြင့်တက်ခြင်း၊ စီးပွားလာဘ်လာဘတိုးတက်ခြင်း စသော အကျိုးတရားများကို ရစေနိုင်သဖြင့် ရှေးက ခြေတော်ရာအား ရွှေချည်ထိုးပန်းချီ၊ ယွန်းပန်းချီများ ပြုလုပ်ကာ ဘုရားစင် အဝင်အပေါ်တွင် ဘယ်ညာ နှစ်စုံတွဲကာ ဆွဲချိတ် ပူဇော်ထားလေ့ ရှိကြသည်။

တစ်ဖက်တွင် စက်လက္ခဏာနှင့် အခြားတစ်ဖက်တွင် ကာယသိဒ္ဓိအင်းနံ့ကာ ကျည်လွဲကျည်ကာ အဆောင်အဖြစ် အသုံးပြုသည်ကိုလည်း တွေ့ရဖူးသည်။ ပါဠိဂါထာခြေတော်ရာ ဘုရားရှိခိုးကို ပင်းယခေတ်စတုရင်္ဂဗလအမတ်ကြီးက လည်းကောင်း၊ မြန်မာကဗျာဖြင့် ရှိခိုးခြင်းကို ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရက လည်းကောင်း စီရင်ထားခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

ခြေတော်ရာမှာ အပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်ပါက အလယ်တည့်တည့်တွင် ကြာဝန်းကြီး (ဆင်စွယ်ဝန်းယွက်ဟုလည်း ခေါ်ကြသေးသည်)ကို လည်းကောင်း၊ ယင်း ထောင့်လေး

ထောင့်တွင် ကုမုဒြာကြာပန်းခက်များ နှင့် ပန်းကိုက်ဘီလူးလေးကောင်၊ ယင်း အောက် နှစ်ကိုက်ရစ်ဆူသော ဘုရားရှင် တို့ အသီးသီးသော ဗောဓိပင်များ အောက်တွင် ပွင့်တော်မူကြပုံကို လည်း ကောင်း၊ ယင်းအောက်တွင် မင်းညီ မင်းသားများ သက်ဆိုင်ရာ ထီးဖြူ အောက်၌ စံမြန်းကာ ဦးခိုက်နေကြပုံကို လည်းကောင်း အထက်အောက် နှစ် ကွက် ရေးသားထားသည်။

ထိုအောက်တွင် မိဖုရားမောင်းမ မိသံများ ဦးခိုက်နေကြပုံကို ရေးသား ထားသည်။ ထေရာထေရီအပါဒါန်များ တွင် ခြေတော်ရာကို ဦးတိုက်ပူဇော်ခြင်း ကြောင့် လူနတ်စည်းစိမ်များကို ခံစား ရရှိကာ နိဗ္ဗာန်ဝင်စံမြန်းတော်မူကြ ကြောင်း အများအပြားတွေ့ရသည်။

လွယ်ကူသော ချည်မန်းကွင်း
ပြုလုပ်နည်းကို လက်ဆင့်ကမ်းလိုပါ သေးသည်။ အလှူမင်္ဂလာပွဲများမှ မင်းကိုယ်ချည်ဟု ခေါ်သော မောင်ရှင် လောင်းလည်လက်တို့တွင် ဘွဲ့ချည် သော ချည်ကို အရယူပါ။ ယင်းချည်ဖြင့် ခြေတော်ရာစက်ဝန်းပေါ်တွင် စက်ဝန်း ရှိသလောက် ဝိုင်းပတ်ချထားပါ။ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်းဖြင့် ပူဇော်ပြီး ရှိခိုး ဦးခိုက် ပါ။ ပရိတ်တရားတော် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။

ပြီးလျှင် ယင်းချည်မန်းကွင်းကို လည်ပင်း(သို့မဟုတ်) လက်ကောက် ဝတ်တို့တွင် ဖွဲ့ချည်ပါ။ အထူးသဖြင့် သားသမီးရာနာကို ဖွဲ့ချည်ပေးပါက သူငယ်နာရောဂါကင်းစီးပြီး ပယောဂ အစီအမံများ ပြုလုပ်ခံခြင်းမှ ကင်းဝေး စေနိုင်ပါသည်။

သာလွန်မင်းတရားကြီးက စေလွှတ် ခဲ့၍ စက်တော်ရာ ရှာဖွေခဲ့သော တောင်ဖီလာဆရာတော်ကြီးက စက်

ဇျ နက္ခတ္တရာဇ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ကုရပံသိမ်တော်ကြီးအတွင်း စနေထာရီ၊ ရွှေထုတ်ထွက်ထားသော ဘီလူးမင်းပုံ

တော်ရာကို ချည်ဖြင့် တိုင်းတာကာ ယူဆောင်ပြီး ဖရိုတ်နာဆောင်တွင် မင်း တရားကြီးအား ပေးစွန့်တော်မူသဖြင့် မင်းတရားကြီးက ယင်းချည်ဖြင့် သား တော်၊ သမီးတော်၊ နန်းတွင်းသူ၊ နန်း တွင်းသားများကို ဝေငွေတော်မူခဲ့ကြောင်း စာတမ်းဟောင်းများတွင် လာရှိသဖြင့် ယင်းနည်းကို ယုံကြည် စိတ်ချစွာ အသုံးပြုသည်လှပသည်။

ဗဟုသုတအဖြစ် မှတ်သားရန်မှာ

စက်လက္ခဏာတော်များမှာ စကြာမင် နှင့် ရှင်ရာဟုလာတို့တွင်လည်း ပါ ကြောင်း၊ သာမန်လူသားများတွင် လည်း သန်လျက်၊ ငါးကြင်းနှစ်ကောင် ကြာဖူးကြာပွင့်စသည်ဖြင့် ပါရှိနိုင် ကြောင်း "အနောကနိ မင်္ဂလာနိ" မ ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာ၌ လာရှိသောကြော တစ်ခုမျှပင် ရှိသော်လည်း တွက်သမ မင်္ဂလာ စီးပွားဥစ္စာတို့ တိုးပွားလျက် အသက်ရှည်စေနိုင်ကြောင်း သိထား

◆ အရပ်သိမ်တော်ကြီးအတွင်းရှိ ဘီလူးရုပ်တု(ညာဒူးထောင် ဘယ်ဒူးခွေ)

အရပ်၊ အရှေ့အရပ်၊ အရှေ့တောင် အရပ်တို့တွင်ရှိသော ဘီလူးများမှာ ဘယ်ဒူးထောက် ညာဒူးထောင်နေပုံ အနေအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကျန် အရပ်လေးမျက်နှာရှိ ဘီလူးပုံများမှာ ညာဒူးထောက်လျက် ဘယ်ခြေကို ရှေ့တွင် တင်ပျဉ်ခွေအနေအားဖြင့် လည်းကောင်း တွေ့ရှိသည်မှာ ထူးခြားနေပါသည်။

ဘီလူးများမှာ ရှေးယခင်ကတည်းက ရှိသည်ဟု ဒေသခံများက ပြောကြပါသည်။ အထူးခြားဆုံးမှာ စနေထောင့်ရှိ ဘီလူးပုံဖြစ်သည်။ ဘယ်ဘက် ရင်အုပ်အနီးတွင် ရွှေထုပ်နှင့်တူသော အထုပ် (၁)ထုပ် ပွေ့ပိုက်ထားသောကြောင့်ပင် ယင်းရုပ်ထုအား အသက်ရှိသည်ဟု သတ်မှတ်ကြပြီး တင်လျှု ပသသူများဖြင့် မပြတ် စည်ကားလျက် ရှိသည်။

ဘီလူးရုပ်တုများအား အုတ်ခုံဖြင့်ကာ ပြုလုပ်ပေးမည့် အလှူရှင် ပေါ်ပေါက်၍ ပြင်ဆင်မည်ပြုစဉ် ယင်းရုပ်တုမပင် အလှူရှင်နှင့် ပန်းရန်ဆရာကြီးကြပ်ပေးမည့်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို အုတ်ခုံမပြုလုပ်ဖို့ အိပ်မက်ပေးသည်ဟု သိရသည်။

ယုံကြည်ဖွယ်ရာတစ်ခုမှာ ပန်းရန်ဆရာ၏ဇနီးဖြစ်သူကိုပါ အိပ်မက်ပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထိုပြင် အခြားမှတ်သားသင့်သည်မှာ ယင်းစောင့်ရှောက်ထားဆဲရသော သိမ်နိမိတ်တိုင်ကို ကလေးသူငယ်ပင် ဖြစ်စေ၊ ကျော်လွှားနှင့်ခွေနှင့် မပြုခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်းဘီလူးရုပ်တုများအား စီးပွားချမ်းသာလိုလားသော လောကီလူသားမှန်သမျှတို့သည် နဝင်းပွဲယတြာများ အခြားတင်လျှုပသဖွယ်အစုံတို့ဖြင့် ပူဇော်သင့်ပါသည်။

ဘီလူးဟူသည်မှာလည် ဘီ-၅

သင့်ပေသည်။
ခြေတော်ရာတရားမှ အရှေ့တောင် ယွန်း မနီးမဝေးတွင် ဒေသအခေါ် “အရပ်” ဟူသော “သိမ်တော်ကြီး” တစ်လုံးရှိသည်။ ကျောက်စာနှင့် ပေပုရပိုက်အမှတ်အသားများ မတွေ့ရသေး၍ မည်သည့်ခေတ် မည်သည့်မင်းထက်ထက်တွင် တည်ခဲ့သည်ကိုကား မတွေ့ရသေးပါ။ သိမ်ကြီး(၉)သိမ်တွင် ခါစင်သော သိမ်(၁)လုံးဟူသော သိမ်ပါသည်။

သိမ်ကြီး၏ ထူးခြားချက်မှာ အုတ်သား ထုထည်ကြီးမားလှသော သိမ်တံတိုင်းကြီးနှင့် သိမ်တော်ကြီးတို့၏ အတွင်းကြားတွင် ကျောက်နိမိတ်တိုင် (၈)မျက်နှာအလိုက် (၈)ခုရှိရာ ယင်းကျောက်တိုင်(၈)တိုင်တို့၏ အနီးတွင် ညာလက်ဖြင့် တင်းပုတ်ကို ညာပခုံးပေါ်တင်ကာ ထမ်းလျက်၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်လျက် စောင့်နေကြဟန်နှင့် ကျောက်ရုပ်ထုဘီလူး(၈)ကောင် ရှိသည်။ မြောက်အရပ်၊ အရှေ့မြောက်

www.burmeseclassic.com

လူး-၄ (၅ + ၄ = ၉)ဟု နဝင်းမိသည်။
နဝင်းရနေသည်။ အဘိဓာန်ကျမ်းတွင်
အရပ်ရှစ်မျက်နှာကိုစောင့်သော ဆင်
(၈)မျိုးလာရှိသလို မြန်မာ့ဝေဒပညာ
အယူအဆတွင်လည်း ဂဠုန်၊ ကျား၊
ခြင်္သေ့ စသည်ဖြင့် ဆိုင်ရာအရပ်
မျက်နှာတို့အလိုက် အသီးသီး ကိုယ်စား
ပြုသောသတ္တဝါများ ရှိသည်။

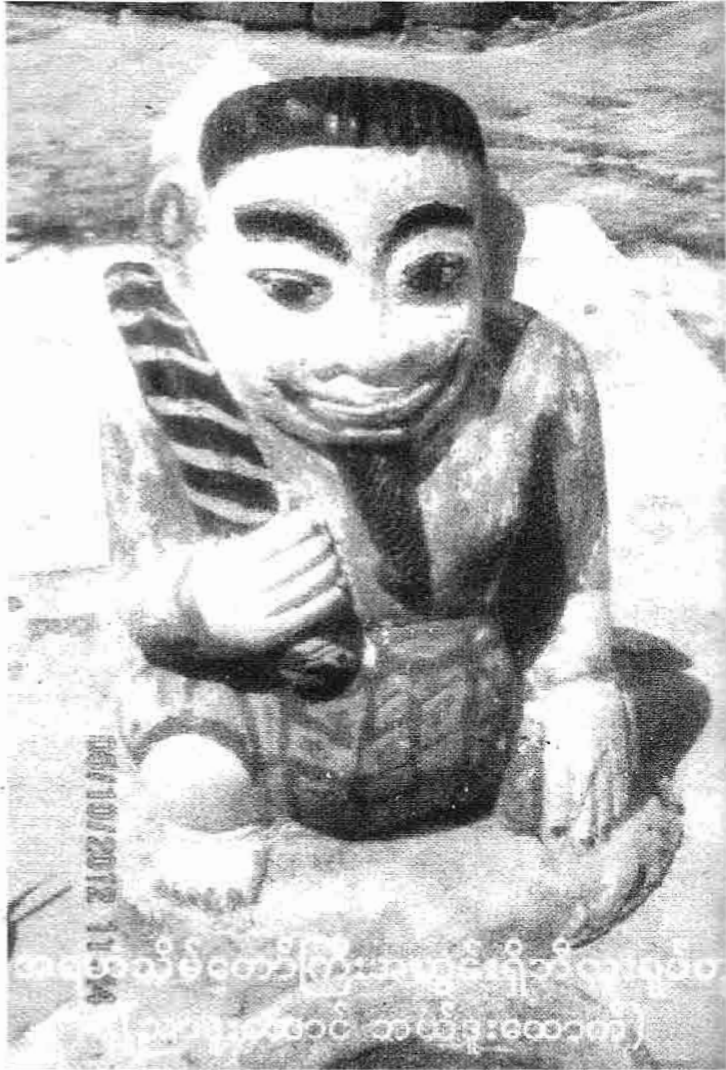
ရှေးယခင် ဗုဒ္ဓမပွင့်မီက စစ်ကိုင်း
အရပ်တွင် လူသူမနေဘဲ တောအတိ
ပုံးလွှမ်းလျက် ဘီလူးများသာ နေကြ
ကြောင်း စာဟောင်းစာတမ်းများတွင်
လာရှိသည်။ ဗုဒ္ဓစာပေများတွင် ရာဇ
ဗြဟ္မာပြည်ကြီးသည် ဗုဒ္ဓနှင့် စကြဝတေး
မင်းတို့ ပေါ်တော်မူမီက တောကြီး
ဖြစ်နေပြီး ဘီလူးများနေထိုင်ကြ
ကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓနှင့်စကြာမင်းတို့ ပွင့်ထွန်း
ပေါ်ပေါက်သောအခါတွင်မှ ကြီးကျယ်
ခမ်းနားလှသော တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ခု
ဖြစ်သွားတတ်ကြောင်း လာရှိသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ စစ်ကိုင်းသို့ ကြွတော်မူ
လာစဉ်က ဇေတဘီလူး အမှူးရှိသော
(၉၉)ယောက်သော ဘီလူးများအား
တရားဓမ္မများ ဟောကြားတော်မူသည့်
အတွက် သောတာပန်အရိယာအဖြစ်
သို့ တက်လှမ်း ရောက်ရှိသွားကြလေ
တော့သည်။

ထိုအရပ်ကို ယခုထက်တိုင်
သောတာပန်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
သောတာပန်တည်ရာအရပ်၌ တည်
သော စေတီတော်အား သောတာပန်
စေတီတော်၊ လေးကျွန်းမာရ်အောင်
စေတီတော်ဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်
ဝေါ်သမုတ်ကြသည်။ စစ်ကိုင်းတွင်
ဘီလူးများ နေထိုင်ခဲ့ကြ၍တောတောင်
ဘီလူးချောင်ဟူသော ချောင်(၁)
ချောင်ပင်ယခုထက်တိုင်ရှိနေပေသည်။

လေးကျွန်းမာရ်အောင် စေတီတော်

၉၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▲ အရဟံသိတော်ကြီးအတွင်းရှိ ဘီလူးရုပ်တု (ညာဘက်တောင် ဘယ်ဘက်)

မှန်လိုက်အတွင်းတွင် (၉၉)ယောက်
သော ဘီလူးရုပ်တုများရှိပြီး ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား
တော်ရှေ့တွင် အပေါ်တွင်(၄၇)
ယောက်၊ အောက်တွင် (၄၉)ယောက်
စုစုပေါင်း (၁၉၆)ယောက်ရှိသည်။

ခေါင်းဆောင် ဇေတဘီလူးအား
ဘုရားရှင်က ရေသနပ်တော်ကို စွန့်
တော်မူသဖြင့် ရေသနပ်တော် ဌာပနာ
ကာ တည်ထားသော ဇေတနိဘုရား
လည်း မင်းကွန်းသို့ သွားရာလမ်းဘေး
တွင် တည်ရှိပါသည်။

စေတီတော် အရှေ့တောင်ထောင့်
တွင် ဇေတဘီလူးမင်းရုပ်တုကို အုတ်
တိုက်အတွင်း၌ တွေ့ရပါသည်။ ယင်း
ဇေတဝန်ဘုရား၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
တိုက်အတွင်း ရှင်အရဟံမထေရ်
သမုတ်ခဲ့သော သိမ်တော်ကြီးတစ်လုံး
လည်း ရှိပါသည်။ ယင်းသိမ်ကြီးကို
အစွဲပြု၍ သိမ်ကြီးချောင်ဟု ခေါ်ဝေါ်
သမုတ်ကြသည်။

ဇေတဝန် ကျောင်းတိုက်ကြီးအတွင်း
ရှင်တိသာသနဇေဆရာတော် ဦးစွာ

www.burmeseclassic.com

ပထမ သီတင်းသုံးတော်မူပြီး ဒုတိယ ကျောင်းထိုင်အဖြစ်ဖြင့် ယင်းမထေရ် မြတ်ကြီး၏တပည့် တိုင်းကြီးရွာသား ညီနောင်(၃)ပါးထဲတွင် အကြီးဆုံး ဖြစ် တော်မူသော အရှင်အနန္တဇေယထေရ် တို့ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ကြသည်။ ထို ရှင်အနန္တဇေယထေရ်ဆရာတော်အား ဒုတိယ ဇေတဝန်ဆရာတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြပါ သည်။

ထို ဒုတိယဇေတဝန်ဆရာတော် အား အနောက်ဘက်လွန်မင်းက သက္ကရာဇ် ၉၃၁ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ် လဆန်း(၉)ရက်၊ အင်္ဂါနေ့တွင် ယခု မင်းဝံတောင်အောက်တွင် ကျောင်း ဆောက် ကိုးကွယ်ခဲ့ကြောင်း မှန်နန်း ရာဇဝင်တွင် လာရှိသဖြင့် ကျောင်းတော် နှင့်တကွ သိမ်တော်ကိုပါ တွဲဖက် လှူဒါန်းခဲ့ပြီး ဇေတဝန်သိမ်တော်ကြီး နည်းတူ သိမ်တော်ကြီးအတွင်းတွင် ဘီလူး(၈)ကောင်အား ထားခဲ့လေ သလား ဟူ၍ပင် တွေးထင်ရပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဇေတဝန် ဘုရား၊ လေးကျွန်းမာရ်အောင်ဘုရား နှင့် ယခုသိမ်တော်ကြီးတို့တွင် ရှိကြ သော ဘီလူးရုပ်တုများမှာ အရွယ်အစား အချိုးအစားများ တူညီနေကြသော ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ နတ်ဘီလူး စစ်သူကြီးဖြစ်သော ဝေဿဝဏ်နတ် မင်းကြီးသည် မြင်းမိုရ်တောင်မြောက် အရပ်မျက်နှာရှိ ဘီလူးများအား အစိုးရ ကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓနှင့် လွန်စွာ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင် ကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓ၏ တပည့်သာဝက များအား စောင့်ရှောက်ရန်အတွက် အာဇာနည်ယမည်သော ပရိတ်အရံ အစားအား လျှောက်ထား၍ ပေးအပ် ခဲ့ကြောင်း...

ထို့အတူ သာတာဂီရ ဟေမဝတ သည်သော နတ်ဘီလူးကြီးများလည်း

▲ ကော်တော်ရာကျောက်ကို ထမ်းထားသော ဘီလူးမပုံ

သာသနာတော်နှင့် လွန်စွာရင်းနှီး ကြောင်း၊ ပိဋကတ်တော်များတွင် လာ ရှိသဖြင့် ယခုဘီလူး(၈)ကောင်စလုံး မှာလည်း သာသနာတော်ကို ကြည်ညို စောင့်ရှောက်ကြမည်မှာ အသေအချာ ပင်။ သာသနာတော်ကို ကြည်ညို လေးစားမှုရှိသော ဘီလူးများကိုသာ သိမ်တော်ကြီးအား အစောင့်အရှောက် သဘောမျိုးပေးအပ်ထားမည်မှာလည်း အမှန်ပင် ဖြစ်ပါ၍ အာဓိသလေးဖြာဖြင့် သာသနာတော်ကြီးအား ချီးမြှောက် ကာ လောကီလောကုတ္တရာ အကျိုး စီးပွား တိုးတက်စေဖို့ တိုးတက်ရာ တိုးတက်ကြောင်း အစောင့်အရှောက် အထောက်အပံ့ ရလိုသူတိုင်း ဘီလူး မင်း(၈)ယောက်တို့အား တင်လှူ ပသ သင့်ပါသည်။

ထိုသိမ်တော်ကြီး၏ မြောက်ဘက် တွင် အလောင်းမင်းတရားကြီး ဦးအောင်ဇေယျ ကိုးကွယ်တော်မူပြီး အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ သားတော် မြေဒူးမင်း (ခေါ်) ဆင်ဖြူရှင်မင်းတရား ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းပြီး ကြက်သွန်ခင်း ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ သော ကြက်သွန်ခင်း ရွှေကျောင်း၊

တော်ရာ ရှိပါသည်။ ထိုမှ အနောက်တောင်ယွန်းတွင် ဓမ္မနီတိချီးကဲ့သို့သော ဆုံးမစာများ ရေးသားတော်မူခဲ့သော စဉ့်ပါဆရာ တော်ကြီး သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သည့် စဉ့်ပါတောရကျောင်းတော်ရာ ရှိသည် စသည် စသည်ဖြင့် ညောင်ရမ်းခေတ်၊ ကုန်းဘောင်ခေတ်တို့တွင် တည်ထား ကိုးကွယ်တော်မူခဲ့ကြသော စေတီ တော်၊ တောရ မှီခိုတော်မူခဲ့ကြသော ဆရာတော်ကြီးများ၏ ကျောင်းတော် ရာတို့ဖြင့် ပန်ရလျက်ရှိသော စစ်ကိုင်း မြို့၊ ရွှေမင်းဝံရပ်ကွက် ပေါ်တော်မူ ဘုရားသို့ တစ်ခေါက်တစ်ခါ အရောက် လာပြီး လှူဒါန်းကုသိုလ် ပြုလှည့်ပါဟု အကျိုးရှုမျှော်ကာ ဖိတ်ခေါ်လိုက်ရပါ သတည်း။

ဤဆောင်းပါး ဖြစ်မြောက်ရေး အတွက် အစစအရာရာ အကူအညီ ပေးကြသော ပေါ်တော်မူ ဂေါပက ဥက္ကဋ္ဌ ဦးသိန်းဖော်နှင့် ဂေါပကအဖွဲ့ အား အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

အိမ်မှူးပိုင် (ပုသိမ်ကြီး၊ ကျောက်သံပတ်မြို့)

www.burmeseclassic.com

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားစပိုတဲ့

သမားအိုဆေးတိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နှုန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နှုန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ မြို့နယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နှုန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နှုန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/မိုလ်ကြီး) ဝန်းဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဇော်၊ ညီမဒေါ်ခင်ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် မြှုပ်နှံချိန်လျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နှုန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၅] [လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နှုန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ဖရူတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပူများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်တင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နှုန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံး၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေး၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူနု ရောမွတ်ပြီး မကြုံဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်ကျိုက်ထီးရိုးတောင်၊ ပုပ္ပါးတောင်ကဲ့သို့ အလေ့အကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားပွားခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထုံကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ပြင် နုထွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၂]

လူတစ်ယောက်၏အန္တရာယ်ကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စ်အလွန် များနေခြင်း၊ အေအက်စ်အို သီတာယူနစ်(၂၀၀)ထက် ရှိခြင်း၊ နောက်ဆုံး အေအေ စမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုးကို သိရှိနိုင်ပေသည်။ လေးဖက်နာကျား၏ သင့်မွှားကျားများဖြစ်သော နှလုံး၊ ငွေ့တိုး၊ ဇီးယပ်ကျားများ မမြစ်မွှားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးဖက်များ သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ဖော်ထုထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုထိခံနိုင်ပြီး တရားထိုင်သူများ ယာဉ်မောင်းသူများ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နှိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နှုန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်းခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတွဂုထ်" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများနှင့် ရုန်းသဲသော အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲနီးသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
အမှတ်(၄၇) (၁၁)လမ်း၊ မင်္ဂလာဈေးအနီး၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း ၂၉၀၆၃၀ အမြို့မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်

မော်လမြိုင်မြို့မှ ကျော်လေးကျော်

တောင်လေးလုံးဆရာတော်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ယခင်လမှ အဆက်

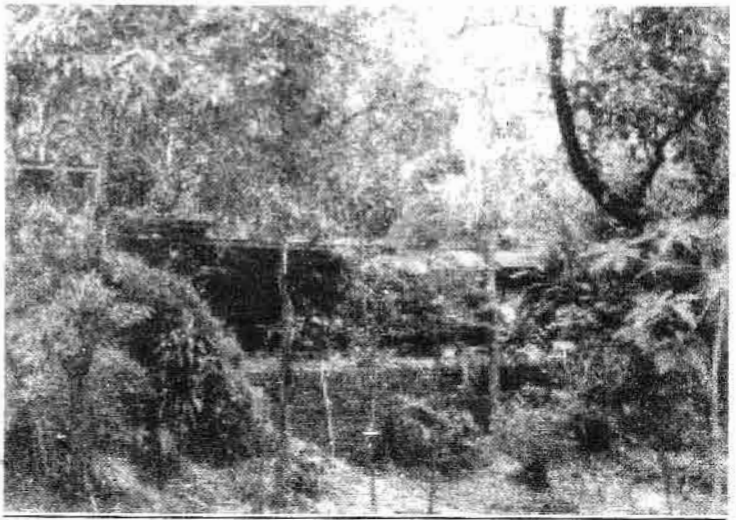
ပစ္စည်းအသစ်အဆန်းများ ဖြစ်သော ကြောင့် အလှအယက် ဝယ်ကြသည်။ ဒေါ်မဲမက သာမန်ပစ္စည်းများကို အရင် ထုတ်ရောင်း၍ အကောင်းစားများကို ချန်ထားသည်။

သာမန်အရပ်သူများက တစ်ဆင့် ဝန်ကြီးကတော်၊ များမတ်ကတော် နောက်ဆုံး မိဖုရားများထံသို့ သတင်း ရောက်သွားသောအခါ အကောင်းစား ပစ္စည်းများ ရောင်းချ၍ နန်းတွင်း ဝင်ထွက် ခစားခွင့် ရသွားသည်။

မိဖုရားများမှတစ်ဆင့် ဘုရင်နား ပေါက်ကာ ဘုရင်ထံ ဝင်ရောက် ဖူးမြော် ခွင့်ရသောအခါ အဖိုးတန် နိုင်ငံခြားဖြစ် ဖိုးထည်များ၊ ကြေထည်များ၊ ရေမွှေး ပေါင်ဒါများကို လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ အဖြစ် ဆက်သသည်။

မင်းတုန်းမင်းသည် ရေချိုးပျင်းသော မင်းဖြစ်သည်။ မလွဲမကင်းသာမှ ရေချိုး ဆော်မှုသည်။ ချိုးရေတော် မသုံးသဖြင့် ကိုယ်တော် မနံ့စော်လေရအောင် ခံ့စားများကိုယ်တိုင် ပွတ်ရသော ဆီ ဓားများ၊ အမှုန်ပြုထားသော ပန်းပေါင်း မုန့်များ လိမ်းကျံပွတ်သပ်ပေးခြင်း အတွက် နာရီဝက်ခန့်ကြာသည်။ **(နန်း ဆရာ့ မှတ်တမ်းများ စာမျက်နှာ ၂၀၅)**

မင်းတုန်းမင်းသည် ဒေါ်မဲမထံမှ သိပဏ္ဏာတော်များအတွက် အားရကာ

◆ ကြီးကျောင်း

အညာကုန်း အောက်ကုန် အပြန်အလှန် ရောင်းဝယ်ခွင့်၊ မင်းခွင့်ပြုမိန့် ချီးမြှင့် ပေးတော်မူသည်။

ဒေါ်မဲမသည် နန်းတော်သို့ ဝင်ထွက် ခွင့်ရပြီးနောက် ၁၈၆၃ ခုနှစ်တွင် ဘုရင် အား **“အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံသော စာပေတတ် ဆရာတော်တစ်ပါးကို မော်လမြိုင်တွင် ကျောင်းလှူလို ကြောင်း”** လျှောက်တင်ရာ ဘုရင်က အမရပူရခေါ် တောင်မြို့သို့ သွား ရောက် ရှာဖွေ ပင့်ဆောင်ရန် ညွှန်ကြား တော်မူသည်။

ထိုအချိန်သည် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၂၅ ခုနှစ်ဖြစ်ရာ မင်းတုန်းမင်းသည် ရတနာပုံနေပြည်တော်သို့ ပြောင်းရွှေ့ စံမြန်းတော်မူပြီ ဖြစ်သည်။

ဒေါ်မဲမက တောင်မြို့ရှိ စေတီပုထိုး များ လှည့်လည်ဖူးမြော်ကာ ထိုစဉ်က ကျော်ကြားလျက်ရှိသည့် **ထေရီရိ**

တောင်လေးလုံး ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်သွားသည်။

ဆရာတော်ဦးသာသနက ရပ်ဝေး ဒါယိကာမဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓာရစကား ပြောကြားပြီး အရွယ်သုံးပါးနှင့်စပ်သော တရားဟောရာ ဒေါ်မဲမ အလွန် နှစ်ခြိုက် ဝမ်းမြောက်သွားသည်။

မော်လမြိုင်သို့ ကြွ၍ ဝါကပ်သီတင်း သုံးတော်မူရန် လျှောက်ထားသောအခါ ကြပါမည်ဟု ခံဝန်ချက်ရသည်။

သို့ဖြစ် မော်လမြိုင်ပြန်ရောက်ပြီး နောက် ကျောင်းဆောက်ရန် သစ်များ စုဆောင်းခြင်း၊ ကျောင်းဂရန်မြေ လျှောက်ထားခြင်းတို့ဖြင့် နှစ်နှစ်အကြာ ၁၈၆၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ(၃၁)ရက်နေ့တွင် ဂရန်ကျသည်နှင့် မြေရှင်းပရိတ် ရွတ် ဖတ်လျက် အခါကောင်းတွက်ချက်ကာ ကျောင်းဆောက်သည်။

၁၈၆၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉၇

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော်ဦးသာသနကြံ့၍ ကျောင်းတိုက် အလှူခံတော်မူသည်။ မော်လမြိုင်တွင် စာတတ်ပေတတ် အကျော်အမော် ဆရာတော်တစ်ပါး အဖြစ် ထင်ရှားသည်။

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီးနောက် ဝဇီရာရာမ ဆရာတော်အရှင်ပညာသီရိသည် မော်လမြိုင်ရှိ ကျောင်းအမဒေါ်ရွှေပွင့်၏ **“ရတနာဘုံမြင့်”** ကျောင်းသို့ ကြွရောက် သီတင်းသုံးသောအခါ မိမိထက်(၇)ဝါကြီးသော တောင်လေးလုံး ဆရာတော်ဦးသာသနထံ ကြွရောက် ကန်တော့၍ ဝါဝင် ဝါထွက်များတွင်လည်း ဝင်ရောက် ကန်တော့လျက် အဆုံးအမ အကြံဉာဏ်များ ခံယူလေ့ရှိသည်။

၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဦးသာသန ပျံလွန်တော်မူရာ စလင်းမြို့ဇာတိ ဦးဝိမလအား ဒုတိယကျောင်းထိုင် ဆရာတော်အဖြစ် ပင့်ဆောင်ကြသည်။ ဦးဝိမလမှာ တစ်ဝါသာ သီတင်းသုံးကာ ပြန်ကြွသွားသဖြင့် ၁၉၀၂ ခုနှစ်တွင် ဦးစက္ကိန္ဒကို တတိယ ဆရာတော်အဖြစ် ပင့်ဆောင် ကိုးကွယ်ကြသည်။ ဦးစက္ကိန္ဒသည် ကျော်ကြားသော ယပ်လှဲဓမ္မကထိက ဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ်သည်။ သံနေသံထား အဆွဲအငင် အသုံးပြုရသော ယပ်လှဲတရားကို အမျိုးသမီး ပရိသတ်က အလွန်ကြိုက်ကြသည်။

တတိယတောင်လေးလုံး ဆရာတော် ဦးစက္ကိန္ဒသည် ယပ်လှဲတရားဟောရာတွင် မော်လမြိုင်တစ်ခွင် အထူး ကျော်ကြားသည်။ သူဟောခဲ့သော ယပ်လှဲတရားများ စုပေါင်း၍ **“ဒုရုနုဗောဓဒီပနီ”** အမည်ရှိ တောင်လေးလုံး ယပ်လှဲကျမ်းကြီးကို ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

ဦးစက္ကိန္ဒသည် (၂၉-၆-၁၉၃၃)နေ့ ရက်တွင် လူဆိုးများ သတ်ဖြတ်သဖြင့် ပျံလွန်တော်မူသည်။ ထိုအမှုအတွက် တရားခံ စုံစမ်း၍ မရပေ။

နောက်သုံးနှစ်ခန့်ကြာမှ ဗြိတိသျှနယ်ရွာကလေးတစ်ရွာမှ လူဝင်စားကလေးတစ်ဦးက မော်လမြိုင်တွင် သူပိုင်သော နေရာရှိကြောင်း အတန်တန်ပူဆာသဖြင့် နောက်ဆုံး၌ မိဘများက လိုက်ပို့ပေးသည်။

ထိုကလေးသည် ဦးစက္ကိန္ဒဘဝက အဖြစ်အပျက်များကို မှန်ကန်စွာ ပြောပြနိုင်သည့်အပြင် အရှင်ဘဝက သူ့အား သတ်ဖြတ်သူများအကြောင်း ပြောပြသဖြင့် ကပ္ပိယကြီးနှင့်အပေါင်းအပါ လူဆိုးများကို ရှာဖွေ အရေးယူနိုင်ခဲ့သည်။

ဆရာတော် ဦးစက္ကိန္ဒဘဝက သိမ်းဆည်းထားသော ငွေဒင်္ဂါး(၆၀၀၀)ကိုလည်း ကျောင်းရေတံလျှောက်တွင်းမှ ပြန်လည် ရရှိခဲ့သည်။

၁၉၃၃ ခုနှစ်တွင် မော်လမြိုင်နှင့် ရန်ကုန်မှ ဆရာတော်ကြီးများ၊ မန္တလေး မစိုးရိမ်ဆရာတော်ဦးသူရိယ စသည့် ဆရာတော်များ၏ ဩဝါဒခံယူ၍ မစိုးရိမ်ဆရာတော်၏တပည့် အရှင်နာဂသေနကို စတုတ္ထတောင်လေးလုံး ဆရာတော်အဖြစ် ဦးရွှေဂန်၊ ဒေါ်မဲမတို့အံမြေး (ကျောင်းဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ) များက တင်မြှောက် လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။

စတုတ္ထဆရာတော် ဦးနာဂသေနသည် စာပေသင်ကြားမှုဟူသော ဂန္ထရူနှင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း သူတော်ကောင်းတရားကို မိမိကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံအားထုတ်၍ သူတစ်ပါးတို့အားလည်း ဟောကြားပြသဆုံးမမှု ဝိပဿနာဓူရ နှစ်ပါးကိုသာ အလေးထား၍ ကြိုးစား

အားထုတ်တော်မူသည်။ ဝတ်တက်ချိန်၊ ဆွမ်းစားချိန်၊ တရားအားထုတ်ချိန်၊ ကျိန်းစက်ချိန်၊ စာဝါပို့ချချိန်များအတွက် တိကျသော အချိန်ယေားဖြင့် သတ်မှတ်အားထုတ်ရ တောင်လေးလုံး ကျောင်းတိုက်သည် ရဟန်း၊ သာမဏေ၊ ပရိသတ်တို့ဖြင့် စည်ကားလာသည်။

၁၉၃၃ ခုနှစ်မှစ၍ ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ဖြစ်ပွားသည့် ၁၉၄၂ ခုနှစ်အထိ လက်ထောက်စာချ မထားဘဲ တစ်နေ့လျှင် စာဝါဆယ်ဝါအထိ တစ်ပါးတည်း ပို့ချပေးခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် မော်လမြိုင် တောင်လေးလုံးကျောင်း၌ သီတင်းသုံးလျက် အစိုးရပထမကျော်နှင့် အဂ္ဂမဟာ အကျော်ဘွဲ့များ ရရှိကာ ကျော်လေးကျော် အရှင်နာဂသေနဘိဝံသ ဖြစ်တော်မူခဲ့သည်။

အရှင်နာဂသေနဘိဝံသ လက်ထက်တော်တွင် မော်လမြိုင်တောင်လေးလုံးကျောင်းတိုက်သည် **“အောင်ပွဲမဆုံး တောင်လေးလုံး”** ဟူ၍ စာပွဲသဘင် အောင်ပွဲရပျံ့ရှိလ်များဖြင့် စည်ကားလာခဲ့သည်။

ဦးနာဂသေနဘိဝံသ၏ ငွေဂုဏ်

ဆရာတော်လောင်းလျှာ မောင်ထွန်းအေးကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၄ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၉)ရက်၊ စနေနေ့ ည(၈)နာရီအချိန်တွင် ဒီပဲယင်းမြို့နယ်၊ ပေါင်းတောင်ကုရွာနေ ဦးဘိုးအံ၊ ဒေါ်သာမိတို့မှ မွေးဖွားသည်။ မောင်နှမ ခုနစ်ယောက်အနက် ဒုတိယ ဖြစ်သည်။

အသက်(၁၀)နှစ်အရွယ်တွင် ရှင်နာဂသေနအဖြစ် အဘိုးတော်သူ ပေါင်းတောင်ကုဆရာတော် ဦးပညာသာမိနှင့်

အတူ မန္တလေးသို့ လိုက်ပါ၍ စာဝါသင် ယူသည်။ ပေါင်းတောင်ကူဆရာတော် ဦးပညာသာမိသည် မင်းတုန်းမင်းနှင့် သီပေါမင်းလက်ထက်တို့ကို သိမိခဲ့၍ 'ပညာလင်္ကာရသီရိဝေ မဟာဓမ္မ ရာဇဂုရု'၊ "ပညာသာမိဝေ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိရာဇဂုရု" နှင့် နယ်ချဲ့ အင်္ဂလိပ် အစိုးရလက်ထက် အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်သုံးခု ဆက် ကပ်ခံရသူ ဖြစ်သည်။

ရှင်နာဂသေန (၁၄)နှစ်အရွယ်တွင် အဘိုးဖြစ်သူ ဦးပညာသာမိက အိုမင်း လာပြီဖြစ်၍ ခေမာသီဝံကျောင်းဆရာ တော် အရှင်အဂ္ဂဝံသထံ အပ်နှံ၍ ပညာ ဆက်လက်သင်ယူစေသည်။

အသက် (၂၀)ပြည့်သောအခါ မန္တလေး အနောက်ပြင် တောင်တော် သာသနာပိုင်ကျောင်းတိုက် ခဏ္ဍာသိမ် ၌ အဘိုးဆရာတော် ဦးပညာသာမိကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းတော် အရှင်နာဂ သေနအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသည်။

ရဟန်း(၆)ဝါအရတွင် ပြင်းထန် သော ဝေဒနာ နှိပ်စက်သဖြင့် ပရိသုဒ္ဓ ပြုကာ ဆေးဝါးကုသမှု ခံယူရသည်။ ကျန်းမာလာသောအခါ (၁၅.၄.၁၉၂၉) ရက်နေ့တွင် ဆရာတော် ဦးပခန်း ခေါ် အရှင်ဝိစာရကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ဒဏ္ဍိဏာရာမတိုက် သိမ်တော်တွင် ရဟန်းဘောင်သို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက် သည်။

ထို့နောက် မစိုးရိမ်စာသင်တိုက် နယူပဒေသာကျောင်း၌ သုံးနှစ်မျှ သီတင်းသုံးကာ စာဝါပိုချပေးပြီးနောက် ၁၉၃၃ ခုနှစ်တွင် မော်လမြိုင်သို့ တောင် လေးလုံးစတုတ္ထဆရာတော်အဖြစ် ကြွ ရောက်ခဲ့လေသည်။

(၃၀.၁.၁၉၄၂)နေ့ရက် နံနက်တွင် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး တပ်မတော်နှင့်

တောင်လေးလုံးကျောင်း ဖိမ်မာဆောင်

ဖက်ဆစ်ဂျပန်တပ်များသည် မော်လမြိုင် အရှေ့ဘက်ကမ်း ညောင်ပင်ဆိပ်ရွာမှ လည်းကောင်း၊ ကျိုက်မရောလမ်း ငန်းတေးရွာမှ လည်းကောင်း၊ မုဒုံလမ်း ရှေးကြိုရပ်မှလည်းကောင်း အဝေးပစ် အမြောက်များဖြင့် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက် သည်။

နံနက်ခင်းမှစ၍ မွန်းတည့်(၁၂)နာရီ တွင် ရပ်သွားပြီး ညနေ (၄)နာရီတွင် ဆက်လက်တိုက်ခိုက်သည်။ တစ်ည လုံး တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားပြီးနောက် နောက် နေ့ နံနက်(၃)နာရီတွင် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ် တပ်အားလုံး မုတ္တမဘက်သို့ လှေ၊ ဖောင်၊ သင်္ဘောများဖြင့် ဆုတ်ပြေး သည်။

နောက်ရက်တွင် ခေါင်းဆောင်ကြီး သခင်မြ (အာဇာနည်ခေါင်းဆောင် အဖြစ်ကျဆုံး)က မော်လမြိုင် မြူနီ စပါယ်ဝင်း(ယခု ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ် ရုံး)တွင် ဗမာ့တပ်မတော်သားများ၏ အလေးပြုမှု ခံယူသည်။

နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တပ် ဆုတ်၍ ဖက်ဆစ်ဂျပန်တပ် မရောက်မီ အုပ်ချုပ် မှု ကင်းမဲ့ချိန်၌ လူဆိုးများ ဖောက်ထွင်း

လုယက်ခိုးယူကာ ထကြွသောင်းကျန်း လျက် မြို့ပျက်ကြီး ဖြစ်နေ၏။ လူ အများစုမှာ မုဒုံနှင့် ဘီလူးကျွန်းတို့ ဘက်သို့ ထွက်ပြေးကြသည်။

တောင်လေးလုံး ကျောင်းတိုက် လည်း စာပေသင်ကြားမှု ရပ်ဆိုင်းသွား လေရာ ဆရာတော်အတွက် တောရ ဆောက်တည်ရန် ခွင့်သာခဲ့သည်။ တပည့်သံဃာ သုံး၊ လေးပါးတို့အား ကျောင်းကိုအပ်နှံကာ ဘီလူးကျွန်း ရွာ လွတ်အနီးရှိ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ သီတင်းသုံးခဲ့ရာ တောကျောင်း၌ တောရဆောက်တည်သည်။

ကွမ်းသဲရွာ၊ မရမ်းရွာ၊ သရဖီခြံတန်း ရွာ စသည်တို့၌ ခုနစ်ရက်စီ လှည့်လည် ၍ ဆွမ်းခံခဲ့သည်။ အလွန် ကြမ်းလှ သည်ဟု နာမည်ကျော်ကြားသော မရမ်းရွာသုသာန်တွင် (၄၉)ရက် ပြည့် အောင် သုသာန်တင် ဆောင်တော်မူခဲ့ သည်။

ပရလောက အခြောက်အလှန့် မကြုံရသော်လည်း လူဆိုးတစ်ဦးက တစ္ဆေဟန်ခြောက်လှန့်လေရာ ဆရာ တော်က တရားဟောကြား ချေချွတ်

www.burmeseclassic.com

၈။ မေဒဆက္က မတ္တလုဂ် မေဒဆန္ဒိသ
ကမ္မဋ္ဌာန်း ပွားများနည်း

သည်းခြေ၊ သလိပ်၊ ပြည်၊ သွေး၊
ချွေး၊ အဆီခဲ။ [အနုလုံ ငါးရက် ပွားများ
ပါ။]

အဆီခဲ၊ ချွေး၊ သွေး၊ ပြည်၊
သလိပ်၊ သည်းခြေ၊ အပြန်[ပဋိလုံ
ငါးရက် ပွားများပါ။]

အဆီခဲ၊ ချွေး၊ သွေး၊ ပြည်၊
သလိပ်၊ သည်းခြေ၊ သည်းခြေ၊ သလိပ်၊
ပြည်၊ သွေး၊ ချွေး၊ အဆီခဲ။
[အသွားအပြန် အနုလုံ၊ ပဋိလုံ ငါးရက်
ပွားများပါ။]

၉။ တစ် ကတ္တ ပပ္ပိသ မတ္တလုဂ် မေဒဆန္ဒိသ
ကမ္မဋ္ဌာန်း ပွားများနည်း

ဆံပင်၊ အမွေး၊ လက်သည်း
ခြေသည်း၊ သွား၊ အရေ၊ အသား၊
အကြော၊ အရိုး၊ ခြင်ဆီ၊ အညို့၊
နုလုံး၊ အသည်း၊ အမြွေး၊ အဖျဉ်း၊
အဆုတ်၊ အူမ၊ အူသိမ်၊ အစာသစ်၊
အစာဟောင်း၊ ဦးနှောက်၊ သည်းခြေ၊
သလိပ်၊ ပြည်၊ သွေး၊ ချွေး၊ အဆီခဲ။

[အနုလုံ ငါးရက် ပွားများပါ။]
အဆီခဲမှ ဆံပင်သို့ ပြန်၍[ပဋိလုံ
ငါးရက် ပွားများပါ။]

ဆံပင်မှ အဆီခဲ၊ အဆီခဲမှ ဆံပင်သို့
[အနုလုံ၊ ပဋိလုံ ငါးရက် ပွားများပါ။]

၁၀။ မုတ္တ ဆက္က ကမ္မဋ္ဌာန်း ပွားများနည်း
မျက်ရည်၊ ဆီကြည်၊ နှပ်၊ တံတွေး၊
အစေး၊ ကျင်ငယ်။ [အနုလုံ ငါးရက်
ပွားများပါ။]

ကျင်ငယ်၊ အစေး၊ တံတွေး၊ နှပ်၊
ဆီကြည်၊ မျက်ရည်။ [ပဋိလုံ ငါးရက်
ပွားများပါ။]

မျက်ရည်၊ ဆီကြည်၊ နှပ်၊ တံတွေး၊
အစေး၊ ကျင်ငယ်၊ ကျင်ငယ်၊ အစေး၊
တံတွေး၊ နှပ်၊ ဆီကြည်၊ မျက်ရည်။

◆ မော်လမြိုင် တောင်ရိုးလမ်းမှ ကျောင်းမုခ်ဦး

[အနုလုံ၊ ပဋိလုံ ငါးရက် ပွားများ ပါ။]
၁၁။ ဒွတ္တိသာကာရကမ္မဋ္ဌာန်း ပွားများ
နည်း

ဆံပင်၊ အမွေး၊ လက်သည်း
ခြေသည်း၊ သွား၊ အရေ၊ အသား၊
အကြော၊ အရိုး၊ ခြင်ဆီ၊ အညို့၊
နုလုံး၊ အသည်း၊ အမြွေး၊ အဖျဉ်း၊
အဆုတ်၊ အူမ၊ အူသိမ်၊ အစာသစ်၊
အစာဟောင်း၊ ဦးနှောက်၊ သည်းခြေ၊
သလိပ်၊ ပြည်၊ သွေး၊ ချွေး၊ အဆီခဲ၊
မျက်ရည်၊ ဆီကြည်၊ နှပ်၊ တံတွေး၊
အစေး၊ ကျင်ငယ်။ [အနုလုံ ငါးရက်
ပွားများပါ။]

ကျင်ငယ်မှ ဆံပင်အထိ[ပဋိလုံ
ငါးရက် ပွားများပါ။]
ဆံပင်မှကျင်ငယ်၊ ကျင်ငယ်မှဆံပင်

[အသွားအပြန် အနုလုံ၊ ပဋိလုံ ငါးရက်
ပွားများပါ။]
ဤသို့ ပွားများရာတွင် ရှုအပ်သော
ကောဋ္ဌာသတို့တည်ရာအရပ်ကိုလည်း
ဆရာတော်က ဤသို့ ညွှန်ပြသည်။

ဆံပင်သည် နှစ်ကုဋေငါးသန်းရှိ၍
အမွေးသည် ကိုးသောင်းကိုးထောင်၊
လက်သည်း၊ ခြေသည်းသည် နှစ်ဆယ်

အရေသည် အရေထူ အရေပြား နှစ်ခု၊
အသားသည် ကိုးရာ၊ အကြောသည်
ကိုးရာ၊ အရိုးသည် သုံးရာရှိသည်။

ခြင်ဆီသည် အရိုးတွင်း၌တည်၏။
အညို့သည် နုလုံးကို ဝန်းလျက်နှစ်ခု
ရှိသည်။ နုလုံးသည် ရင်ဘတ်အလယ်၊
အသည်းသည် နုလုံး၏ညာဘက်၊
အမြွေးသည် နုလုံးအညို့ကို ဖုံးလွှမ်း
လျက် တည်၏။ မဖုံးလွှမ်းသော အမြွေး
သည် အရေနှင့် အသားကြား တည်၏။

အဖျဉ်းသည် နုလုံး၏ ဝဲဘက်၊
အဆုတ်သည် အစိတ် သုံးဆယ့်နှစ်ခု
ရှိလျက် နုလုံး၊ အသည်းကို ဖုံးအုပ်
လျက် တည်၏။

အူမသည် လည်ဖျိုမှစ၍ ဝစ္စမင်
တိုင်အောင် နှစ်ဆယ့်တစ်ခွေ ခွေ၍
တည်၏။ အူသိမ်သည် အူခွေအကြား
၌ တည်၏။ အစာသစ်သည် အူမ
အထက် အစာဟောင်းသည် အူမအဆုံး
၌ တည်၏။

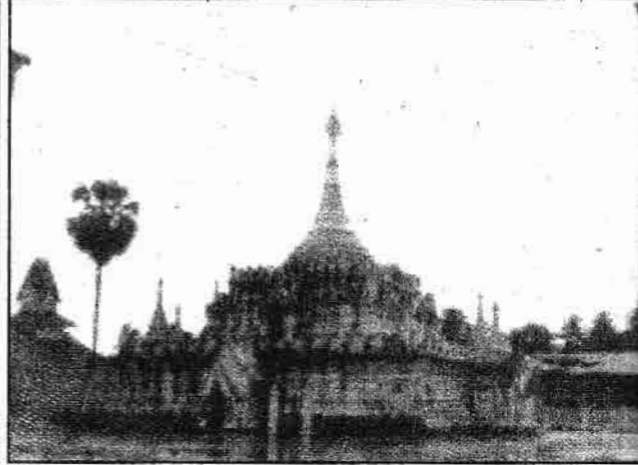
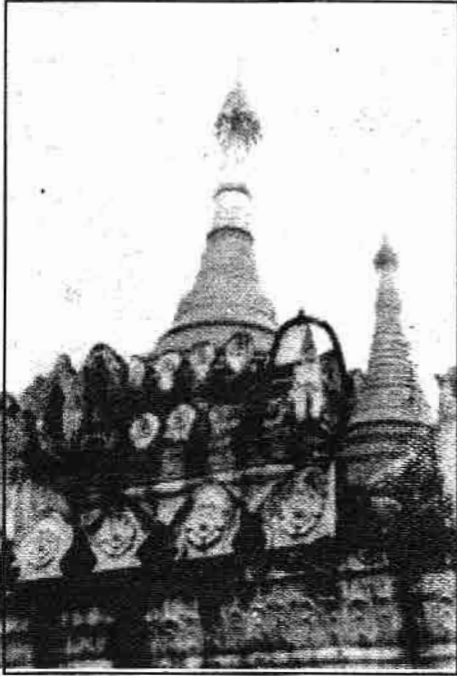
ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

www.burmeseclassic.com

ကလေးငယ်များနှင့်

ပိဋကတ်တိုက် စေတီ

▲ ရွှေစာရုံစေတီ မြောက်ဘက်ပုဏ္ဏားနိမ္မိ ပိဋကတ်တိုက်စေတီ

▲ ပိဋကတ်တိုက်စေတီ အလယ်ပစ္စယံထောင့်မှ မနုဿီဟရုပ်တု

သထုံ ရွှေစာရုံစေတီကြီး၏ မြောက်ဘက်မှစ်အနီး တည်ရှိသော ပုထိုးပုံစေတီသည် ပိဋကတ်တိုက်စေတီ ဖြစ်သည်။

သာသနာ ၉၉၇ ခုနှစ်တွင် ဓမ္မပါလမင်း လျှောက်ထားချက်အရ ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်သည် သီဟိုဠ်ကျွန်း (သီရိလင်္ကာ)ရှိ ပိဋကတ်သုံးပုံကို သီဟိုဠ် (သီရိလင်္ကာ)ဘာသာမှ မာဂဇဘာသာသို့ ပြန်ဆို ကူးယူပြီးလျှင် သထုံသို့ ပင့်ဆောင်လာရာ ဓမ္မပါလမင်းသည် "လိုဏ်" ပါသော ပုထိုးတစ်ဆူတည်၍ ပိဋကတ်တော်များအား ကိန်းအောင်းစေလေသည်။ ထို့ကြောင့် ပိဋကတ်တိုက်စေတီဟု တွင်ခဲ့သည်။

ဥမင်လိုဏ်သည် လူအချို့ အသွား

၁၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အယုက်ပြုမည် စိုးရွံ့ကာ ဥမင်အဝလေးဖက် လေးတန်အား အခိုင်အမာ ပိတ်ထားခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။

ပုံတော်မှာ အောက်ခြေ၌ လေးထောင့်ပုံဖြစ်၍ ပစ္စယံသုံးဆင့် တင်ကာ အထက်တွင် ခေါင်းလောင်းပုံစေတီ တည်ထားလေသည်။ အလယ်ပစ္စယံ၏ ထောင့်လေးထောင့်တွင် မနုဿီဟရုပ်တုများ တင်ထားသည်။

ထို မနုဿီဟရုပ်တုများသည် သာသနာ ၂၃၅ ခုနှစ်၌ ဒုတိယ သုဝဏ္ဏဘူမိမြို့တည် ရာဇာဓောဝေမင်းလက်ထက်၊ ဘီလူးများက မြို့တွင်းရှိ ကလေးသူငယ်များအား ဖမ်းစားသဖြင့် သာသနာပြု ရောက်ရှိလာသော သောဏနှင့် ဥတ္တရမထေရ်တို့က ဒိဋ္ဌိ

(၆၂)ပါးကို ဖော်ပြသော ဗြဟ္မဇေလသုတ်ကို ရွတ်ဆိုကာ ဘီလူးတို့အား မြို့တွင်းမှ ဖယ်ရှားပေးခဲ့သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ပေါ်ထွန်းလာသော ရုပ်တုများ ဖြစ်ကြသည်။

ဤသည်ကို ရည်၍ ဓမ္မပါလမင်းက ပိဋကတ်တိုက်စေတီ ပစ္စယံထက်၌ မနုဿီဟရုပ်တုများ တင်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သို့ကြောင့်ပင်လျှင် ကလေးသူငယ်များ ကျန်းမာရေး ညံ့ဖျင်း ချူချာသော အခါ ပိဋကတ်တိုက်စေတီသို့ သွားရောက်ကာ ဘုရားရှင်ထံ အပ်နှံလျက် ကောင်းမှုပြု အလှူဒါနပေးဝေကာ တောင်းဆုယူ အဓိဋ္ဌာန် ပြုတတ်ကြလေသည်။

နယ်လှည့်သုတေသ

စာမျက်နှာ (၁၆)မှ အဆက်

◆ လက်ရှိဆရာတော် ဦးနန္ဒမာလာ

▼ ရဟန္တာရုပ်တုတော် တွေ့ရှိသူ ဦးကျော်ဟန်

စစ်နေတဲ့ သစ်ပင်အရင်းပိုင်းက ဖြတ်ပြီး ကျောင်းဓမ္မာရုံမှာ (၇)ရက် ပူဇော်ခဲ့လှယ်တယ်။

ဓမ္မာရုံမှာ အပူဇော်ခံပြီးတော့ ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ကျောင်းပေါ်သို့ပြီး ဘုရားခန်းမှာ ကိုးကွယ်ထားတာ ဝိသေအထိပဲ။

ဟု ဦးကျော်ဟန် ဇာတ်လမ်း အဆုံးသတ်ပြီး မောသွားဟန်ဖြင့် ရေနှေးကြမ်းတစ်ခွက် မော့ချလိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်။ ။ ရဟန္တာရုပ်တုတော် မတွေ့မီ အိပ်မက်ပေးသေးလား။ ဘာများ ထူးခြားသေးလဲ။

ဦးကျော်ဟန်။ ။ အိပ်မက် မပေးပါဘူး။ ကျုပ်တို့မိသားစုရဲ့ စီးပွားရေးလဲပုံမှန်ပါပဲ။

ကျုပ်။ ။ ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာလို့ ဆရာတော်ကြီးက သတ်မှတ်ခဲ့တာလား။

ဦးကျော်ဟန်။ ။ ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်။ ။ ရဟန္တာရုပ်တုတော် တွေ့ရှိ

ပူဇော်ပြီးနောက် ရွာနဲ့ ကျောင်းမှာ ထူးခြားတာများ ရှိလား။

ဆရာတော်။ ။ ထူးခြားတာပေါ့ ဒကာကြီး၊ ရဟန္တာရုပ်တုတော် ပူဇော်ပြီး နောက်မှ တရားရေကာတာစိမ့်ကိန်းပေါ်လာပြီး ရွှေမှော်တွေ၊ ရွှေမျှောတိုက်လုပ်ငန်းတွေ ပေါ်လာတာလေ။

ရွှေမှော်တွေ ပေါ်လာလို့ ဒေသခံတွေ အလုပ်အကိုင်၊ အရောင်းအဝယ်တွေ ကောင်းလာပြီး စီးပွားရေးချောင်လည်လာခဲ့တာပေါ့။

ကျောင်းအတွက်တော့ ခဏ္ဍာသီး၊ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်၊ ဓမ္မာရုံနဲ့ ကျောင်းအုတ်စည်းရိုးတွေ အသစ်ဆောက်ဖို့ အလှူရှင်တွေ ပေါ်လာပြီး ဒကာကြီး မြင်တဲ့အတိုင်း တိုးတက်လာတာပါပဲ။

လက်ရှိ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ နန္ဒမာလာက မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ရှင်ဥပဂုတ္တ ရုပ်တုတော်ကို ကြည့်ညို၍ ကြည့်ရှုရာတွင် ရဟန္တာ သပိတ်ပိုက်ထားပုံမှာ ပီပီပြင်ပြင် ဖူးမြင်ရပါသည်။

ရဟန္တာ ကိန်းဝပ်သော သစ်ခေါင်းတွင် ရှေးဟောင်း ကျောက်စာဟုလည်းကောင်း၊ အင်းကွက်များဟုလည်းကောင်း မခွဲခြားနိုင်သော အမှတ်အသားများ တွေ့ရပါသည်။ ဗဟုသုတအဖြစ် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ကျေးဇူးတင်လွှာ။ ။ ဤဆောင်းပါးအတွက် ကူညီ ပြန်လည်ပြောပြပေးသော ဦးကျော်ဟန်နှင့် ဦးအောင်ဦးတို့ကို ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ကာယစိတ္တ သုခန္တိဖြာ ပြည်စုံကြ

ပါစေ။

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အမျိုးသမီးများ သွေးသားမှန်ကန်ပြီး စိုပြည်လှပဖို့ဆိုရင်

တင်တင်အောင်

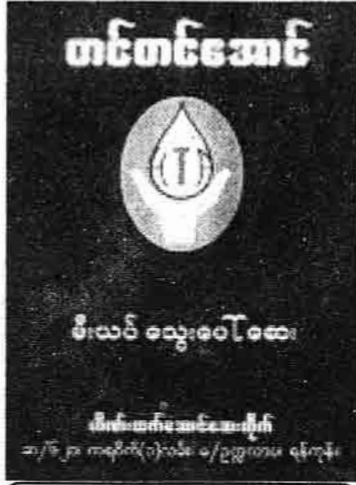
အမှတ်တံဆိပ်

အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး

(တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၈၀)

'ကူတ္တိယ မိန်းမတို့၏ ဥစ္စာနေကား အဆင်းတည်း' ဟု လောကနီတိဆရာများက အဆိုရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးတိုင်း ရွှင်လန်းကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပဖို့ဆိုရင် သွေးစ၊ သွေးလယ်၊ သွေးဆုံး အရွယ် (၃)ပါးလုံး ဓမ္မတာရာသီပန်း တစ်လ တစ်ကြိမ် မှန်မှန် ပွင့်လန်းဖို့လိုပါတယ်။

အမျိုးသမီးများအနေနှင့် ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ်ကာလ၊ သားဖွားပြီးစ ကာလများမှလွဲ၍ လစဉ် ဓမ္မတာ မှန်မှန်လာဖို့ လိုပါတယ်။ မီးယပ်ထိမ် ၎င်း၊ ချုပ်၊ ကျန် ဖြစ်ခဲ့လျှင် အသားအရေ ညိုညစ်ညစ်နှင့် ယဉ်ဆိုသမျှ ပင်ကိုအလှများ ပျောက်ကွယ် တတ်ပါတယ်။

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၁/၀၅၁၃

ဒါဆိုရင် မီးယပ်သွေးပေါ် ဆေးကောင်း တစ်လက် သုံးစွဲဖို့ လိုနေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး အမျိုးမျိုးထဲက ဘယ်ဆေး အကောင်းဆုံးလဲလို့ မေးလာခဲ့ရင် အမျိုးသမီးများ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးကို အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်(တဆ-၄၉၅၃)ကိုယ်တိုင် စိမ်ထုတ်လုပ်တဲ့ ဒေါ်တင်တင်အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ အကောင်းဆုံးပဲလို့ ပြောလိုက်ပါရစေ။

တင်တင်အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါ တွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် မီးယပ်မမှန် ထိမ်ကျန်၊ ၎င်းခြင်း၊ နည်းခြင်း၊ အတုံးအခဲများ ဆင်းသက်ခြင်း၊ ရာသီသွေးပေါ်ခါနီးနှင့် ဖြစ်ပေါ်ဆဲ အချိန်အခါများ တွင် ခါး၊ ရင်၊ ဆီးစပ် ကိုက်ခဲသူများ ဓမ္မတာမလာမီ (၃)ရက်ဆက်၍ တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် သောက်နိုင်သလို ရာသီသွေးပေါ်ရမည့်ရက်ထက် တစ်ပတ် (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ နှစ်ပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက်နိုင်ပါတယ်။

သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက် နိုင်ပါတယ်။ သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန် နေပါက တစ်ခါသောက် ဆေး(၅)ပြား တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်ပြီး(ချင်း+ထန်းလျက်+ကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်) (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ သောက်မယ်ဆိုရင် ဓမ္မတာပန်း ပွင့်လန်းလာပါလိမ့်မယ်။

သွေးမသန့်ခြင်း၊ သွေးပုပ်ကျခြင်း၊ မီးယပ်ကွက်များပေါ်ခြင်း၊

အသားအရေ ညစ်ထေးမဲ့ခြောက်ပြာ နှမ်းခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ပြင်းခြင်း ဖြစ်နေသူ များ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ရေခွေးနဲ့သောက်ရင် အသားအရေ စိုပြည်သန့်ရှင်းပြီး ကိုယ်ခန္ဓာရနံ့ပြင်းခြင်း၊ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ သား သမီးဝေးလိုပါက ဓမ္မတာပေါ်မည့်ရက် မတိုင်မီ (၃)ရက်ကြိုတင်ပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက်ဆက် ရေခွေးနဲ့ သောက် ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး နောက်တစ်ပတ်အကြာ တွင် တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်၊ (၃)ရက်ဆက် ရေခွေးနဲ့သောက်ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး (၃)ရက်ဆက်သောက်လျှင် သားသမီးဝေး ပြီး နုပျိုဖွံ့ဖြိုး အလှတိုးစေပါတယ်။ မီးမကင်ဆေးအဖြစ် မီးတွင်းကာလတွင် (၃)ရက်ခြား ဆေးတစ်ခွက်နုန်း (၃)ခွက်

ပြည့်အောင် သောက်ပါ။ သွေးပုပ်၊ ချွေးပုပ်၊ အနီးပုပ်များ ကင်း စင်ပြီး တစ်သားမွေး တစ်သွေးလှစေပါတယ်။

အသက် (၄၀)ဝန်းကျင် ရောက်ရှိလာသူ အမျိုးသမီးများ သွေးပေါ်ချည်တစ်ခါ၊ ၎င်းချည်တစ်လှည့် သွေးကစားခြင်း၊ ချမ်း လိုက်ပူလိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ အပူဒဏ်၊ အအေးဒဏ် မခံနိုင်ခြင်း၊ သွေးဆုံးရောဂါ ဖြစ်နေသူများ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ပိုဝဲသုံးစွဲပါက သွေးဆုံးမီးယပ်ရောဂါ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အမျိုးသမီးရောဂါမှန်သမျှ အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်နဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး ဆေးကုသမှုခံယူလိုက်မယ်ဆိုရင် အမျိုးသမီးရောဂါများသက်သာ ပျောက်ကင်းကာ အနာဂတ်ဘဝ သာယာစိုပြည်သွားမှာပါ။

ဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်
[P;xuatii aq;wui]
 အမှတ် (ဆ/၂၆၀) ကရဝိက် (၁)လမ်း၊ ဆရပ်ကွက်၊
 (မြောက်ဥက္ကလာပဆေးရုံကြီးအနီး) မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

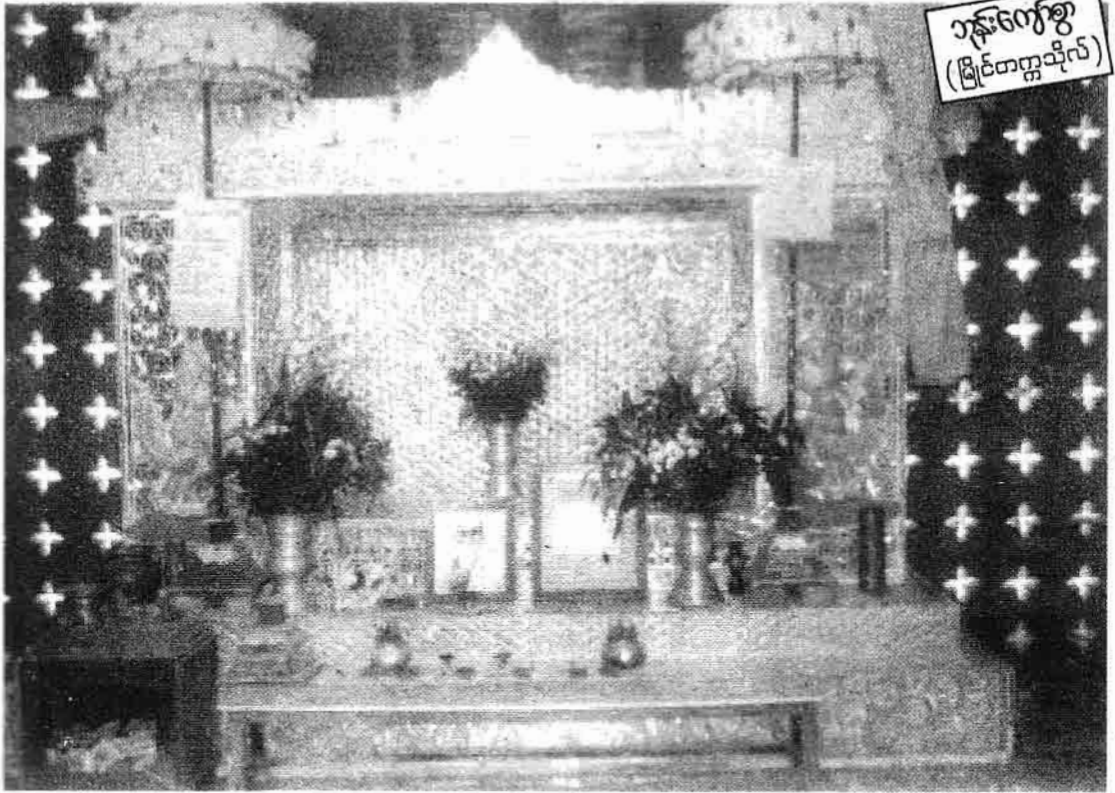
မေမြတ်နိုးဦး (၀၆၅/၁၆၅)

www.burmeseclassic.com

ဂျိုးဇွဲတောင်တန်းမှ

သက္ကတတီ သာသနာပြုနန်းဆီသို့ (၅)

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

◆ ကျောက်ခြင် ရုပ်ကလာပ်ထားရှိရာနေရာ

ယခင်လမှ အဆက်

သာသနာတော် ရှင်းသန့်၍ အခွန် နှည့်ကြာစေရန် ဥပသမ္ဘဒကံဆောင်ရာ သိမ်တော်နှင့် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ အရေးကြီးကြောင်း တွေးဆကာ ရဟန်းတော်များကို သီဟိုဠ်ကျွန်း(သီရိလင်္ကာ)သို့ ကြွရောက်၍ ကံဆောင် သိမ်ထပ်စေသည်။

ထိုမှ ပြန်လာသော သံဃာတော်များ ဦးဆောင်ကာ သိမ်များစွာ သမုတ်စေခဲ့သည်။ ရေပတ်လည် ဝန်းရံနေသော

F.14A. March, 2013.

သီဟိုဠ်ကျွန်း(သီရိလင်္ကာ)၌ ကံဆောင် သိမ်ထပ်သည်ကို ရည်၍ ရေသိမ်များ ဆောက်လုပ် အသုံးပြုကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

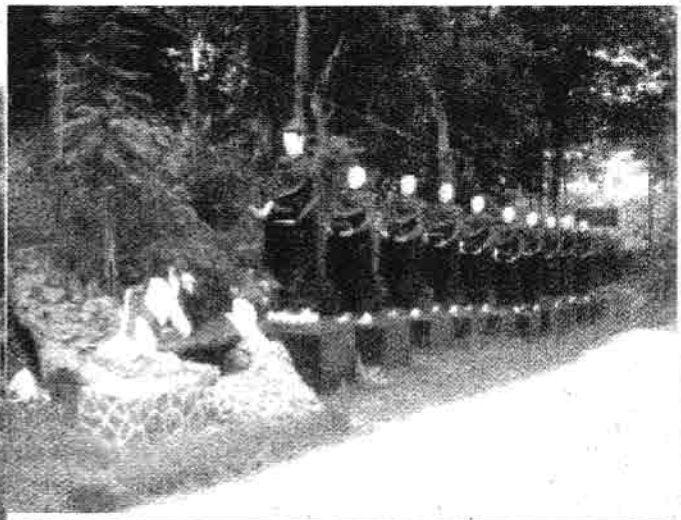
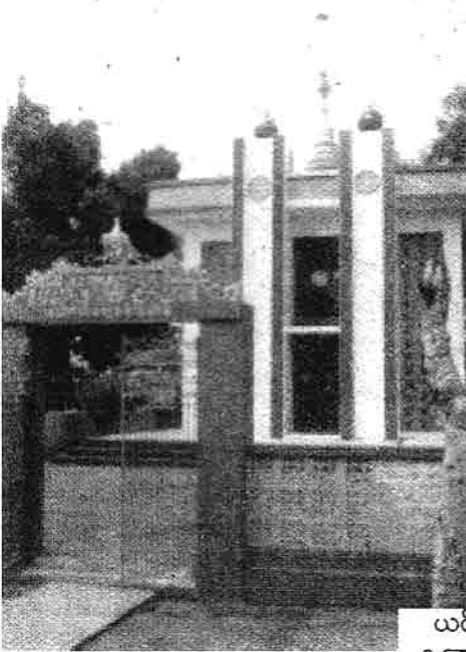
သိမ်မှ ပြန်လာ၍ လမ်းမကြီး တောင်ဘက်သို့ရောက်သော် အဘိုးဆရာတော်ရှိစဉ်က ကျောင်းဆောင်ကြီးကို တွေ့ရသည်။ အဆောင်ရှေ့ ဆင်ဝင်အဝဋ် နာဂဒေဝီနှင့် ဇော်ဂျီ ရုပ်လုံးများ သရုပ်ဖော်ထားသည်။

ယင်း၏အရှေ့ဘက်တွင် အဘိုးဆရာတော် ဦးအာဒိစ္စဝံသ၏ ဂူနန်း

ဗိမာန် ရှိသည်။ အဘိုးဆရာတော်သည် ၁၃၄၁ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း (၂)ရက်၊ ကြာသပတေး ည(၁၀)နာရီခန့်တွင် သီတင်းသုံးရာ သုမင်္ဂလကျောင်းဆောင်တွင် ထိုင်လျက် ကူရိယာပုတ်ဖြင့် ခန္ဓာဝန်ချတော်မူခဲ့သည်။

ထိုအခါ အချို့သော တပည့် ဒါယကာများက ရုပ်ကလာပ်တော် မပုပ်မသိုးစေရန်၊ ခွဲစိတ်ဆေးစိမ်ရန် စီစဉ်ကြသည်။ သို့သော် ခွဲစိတ်လိုက်သည်နှင့် ရုပ်ကလာပ်တော်မှ သွေးစိမ်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၀၅

▲ သုတေသန သုတေသန
◆ အဘိုးဆရာတော် ဇိနာန်

ရှင်ရှင် ယိုစီးကျလာသဖြင့် ကြောက်ရွံ့လက်လျှော့ကြရသည်။

ယခုအခါ ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်မှာ ကျောက်သားဟက်တိဖြစ်နေကြောင်း ကြားသိရသည်။ ဇိနာန်သော့ကိုင် ဦးပွင်းမှာ ခရီးထွက်ကြွနေသဖြင့် ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ဖူးမြော်ခွင့် မရခဲ့ပေ။ ခန်းမတွင်း မြင်ကွင်းကိုသာ မှတ်တမ်းပြု ပူဇော်ခဲ့ရလေသည်။

တောင်ဘက်တစ်ခွင်

ထို့နောက် ဓမ္မာရုံရှေ့ လမ်းမကြီးအတိုင်း တောင်ဘက်သို့ လျှောက်လာကြရာ သားတော်များစေတီရှေ့ လမ်း၏ လက်ဝဲဘက်တွင် ဂေါတမဘုရားရှင် သုမေဓာရှင်ရသေ့ဘဝဖြင့် ဒီပက်ရာ မြတ်စွာဘုရားထံ ဗျာဒိတ်ခံယူတော်မူခန်းရုပ်လုံးကို ဖူးတွေ့ရသည်။

တည်လုပ်ဆဲ ရဟန္တာရုပ်တုများကို လည်း တွေ့ရသည်။ ရဟန္တာရုပ်တု (၅၀၀)ပြည့်သည်အထိ သွန်းလုပ်ပူဇော်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

၁၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ယင်းမှ လွန်သော် ဥက္ကလာပြည့်ရှင်မင်းကြီး၏ သက္ကဝတီမြို့တော်တွင်း မြနန်းဘုံစံ နန်းတော်မှစပြီး ပြာသာဒ်ကို မြင်ရသည်။ ထိုမှစပြီး နောက်ဘက် ရေပြင်ကျယ်ကြီးကား မြကန်သာ ဖြစ်သည်။ ကန်လယ်တွင် ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာ သီတင်းသုံးသော ကျောင်းဆောင် ရှိ၏။

ကန်ဖြတ်တံတားဖြင့် ဆက်သွယ်ထားသည်။ တံတားထိပ်တွင် “မြကန်သာ” ဟူသော ပုဂံခေတ်ကဗျာကို မြန်မာ၊ အင်္ဂလိပ်၊ ဂျပန်သုံးဘာသာဖြင့် ကျောက်စာကမ္ပည်းတင် စိုက်ထူထား၏။

ကန်လယ် ကျောင်းဆောင်တွင်း၌ ကား အလယ်တွင် ပွင့်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားလေးဆူ ရုပ်ပွားတော်နှင့် ပလ္လင်ခြေပတ်လည်၌ ဂေါတမဘုရားရှင် သတ္တသတ္တာဟ စံပယ်တော်မူဟန် ရုပ်ကြွ ပန်းတော့လက်ရာများ ဖူးတွေ့ရသည်။

ထိုရုပ်ကြွပုံတော်များမှာ မုဒြာစုံလင်စွာ ပူဇော်ထားကာ ပလ္လင်ခြေ အနီးပတ်

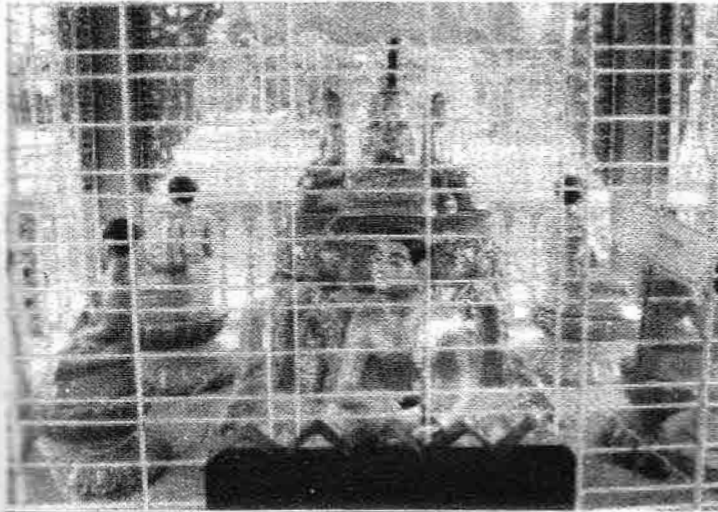
လည်တွင် ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာပုံတော်များ ဝန်းရံပူဇော်ထားသည်။ ဤ ကန်တော်ကြီးသည် ၃၀-၆-၁၉၇၇ နေ့တွင် အဘိုးဆရာတော်က...

‘ဤနေရာ၌ မင်္ဂလာတော်ကြီး ပေါ်ပေါက်မည်’

ဟု ကြိုတင် မိန့်ကြားခဲ့သည့်အတိုင်း ၁၇-၄-၁၉၉၄ မြန်မာနှစ်ဆန်းတစ်ရက် နေ့လယ် (၁၃း၀၈)နာရီတွင် စတင်ပန္နက်ချကာ ၃-၁၁-၁၉၉၈ နေ့တွင် ကန်လယ် ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တော် ဘုံထွတ်တင်လှူ ပြီးစီးကြောင်း ကမ္ပည်းထိုးထားလေသည်။

ရေကန်၏ မျက်နှာချင်းဆိုင် ခန်းမဆောင်သည်ကား နေ့စဉ် အရုဏ်တက်ချိန်တိုင်း ဓာတ်ကြီးလေးပါး ဆွမ်းတော်ကပ်လှူရာဌာန ဖြစ်သည်။ အခန်းတွင်း၌ အဘိုးဆရာတော်၊ ဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်၊ ဂရုန်းစင်တောင် ဆရာတော်၊ ဘိုးတော်ပွား စသည့် သိဒ္ဓိရှင်တို့၏ ပုံတော်များ ပူဇော်ထားသည်။ နံရံအလယ်တွင် ဘုရားရှင် ဗုဒ္ဓကရစရိယာ ကျင့်တော်မူပုံ ရုပ်တုတော်ကို

F.14B, March, 2013.

◆ မြန်မာလယ်မှ ကျောင်းတော်

◆ မြန်မာလယ်မှ မြတ်စွာဘုရား(၄)ဆူ

ဖူးတွေ့ရသည်။
လက်ဝဲဘက် ခန်းမတွင်ကား
မှော်ဘီဘိုးဘိုး၊ သယ်န်းကျွန်းဘိုးဘိုး၊
ဆူးလေဘိုးဘိုး၊ ဗိုလ်တထောင်
ဘိုးဘိုး စသည်တို့အား ပူဇော်ထား
သည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။ ဥက္ကလာပ
မင်းကြီးကောင်းမှု ရွှေတိဂုံစေတီတော်
ဘုရားသမိုင်းပါ နတ်ကြီးများ ဖြစ်ကြ
လေသည်။

ဥက္ကလာပမင်းကြီး၏ မြနန်းဘုံစံ
နန်းတော်နေရာဖြစ်ရာ မင်းကြီး
ကောင်းမှုအတွက် တိုင်ပင်ရသော နတ်
ကြီးလေးပါးကို အမှတ်တရ ပူဇော်ထား
ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အရှေ့တောင်ထောင့် အရပ်ဝယ်

မြနန်းဘုံစံ နန်းတော်မုခ်ဦးမှ ပြန်
ထွက်လာရာ မုခ်ဝ, လက်ဝဲဘက်တွင်
ဧရာမ ရေချမ်းအိုးကြီးတစ်လုံးနှင့်
နာမောင်းထောင်ထားသည့် ဆင်ဖြူ
တစ်စီးကို တွေ့ရသည်။ ဆင်ဖြူ၏
ကျောထက်၌ ကျောက်မျက်ရတနာ
အပြည့်အမောက်ပါရှိသော သေတ္တာ
တစ်လုံး တင်ထားသည်။

ကုန်းတော်မြေသို့ လာရောက်
ကြည့်ညို့ အားထုတ်ကြသူအပေါင်း
ရေနယ်အေး၍ စည်းစိမ်ဥစ္စာရတနာ
များ တိုးပွားပါစေဟု ဆုတောင်း နိမိတ်
ယူ တည်ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုမှ လမ်းမတစ်ဖက် နဂါးနီရေကန်
သို့ ရောက်ရှိသည်။ ရေကန်အတွင်း
လိပ်၊ ငါး၊ ဖား စသည့် ရေသတ္တဝါ
ရုပ်လုံးများနှင့်အတူ ကြာငုံကြာပွင့်များ
ရံလျက် အလယ်ဗဟို၌ နဂါးနီရုပ်လုံး
ကြီး သွန်းလုပ်ထားသည်။

ကန်၏တောင်ဘက် ကုန်းတော်ရှိ

◆ မြန်မာ

www.burmeseclassic.com

သမီးတော်များစေတီအား ဂိုဏ်းနေဟန် ဖြစ်သည်။ နဂါးနီတန်ခိုးဖြင့် ပြည်သူ တစ်ရပ်လုံး ကျန်းမာချမ်းသာစွာ သာသနာအကျိုး သယ်ပို့နိုင်ရန် ဓာတ် ပန္နက်ဆင် တည်ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။

ကန်၏ အရှေ့တောင်ထောင့် ကုန်း မြေ၌ ဆရာတော်ကြီး၏ ကမ္မဋ္ဌာန်း လိုဏ်ဂူ ရှိသည်။ လိုဏ်ဂူအမိုး၌ ကလပ်ဖြင့် တင်ထားသည့် ပတ္တမြား မျက်ရှင်အား နဂါးနှစ်ကောင် ဝန်းရံ စောင့်ရှောက်နေဟန် သွန်းလုပ်ထား သည်။

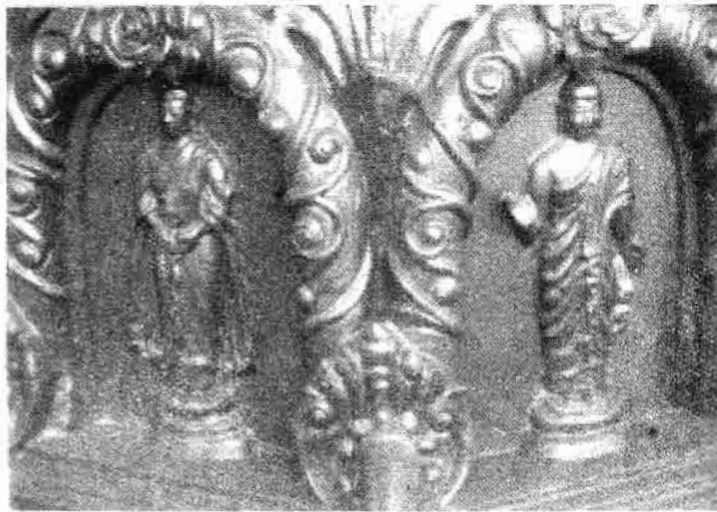
ကန်၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ် တွင်ကား ပေါ်တော်မူ ပါဒစေတီကို မှန်ချပ်ကြီးဖုံးလျက် ပူဇော်ထားသည်ကို ဖူးမြော်ရသည်။

ရေကန်ပေါင်မှ လမ်းမသို့ ပြန်တက် ကာ အရှေ့မြောက်ဆီသို့ ကွေ့ဝိုက်သွား ရာ နေ့ချင်းပြီး စေတီတော်ကို နန်းတော် ဘုရားဆောင် ခေါင်မိုးအထက်၌ တွေ့ မြင်ရသည်။ ကွမ်းတောင်အထက်တွင် စေတီငယ်တင်၍ ပူဇော်ထားသည်။

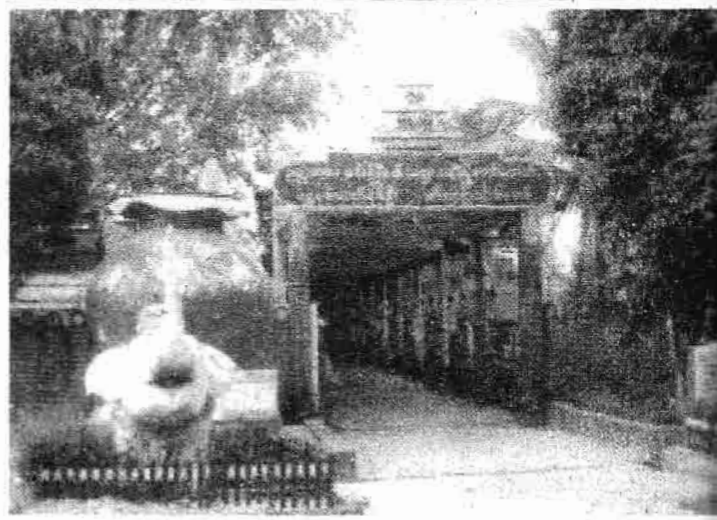
ထိုမှ ရှေ့ဆက်ခဲရာ လမ်းကွေ့ထောင့် ချိုးတွင် အောင်ခြင်းရှစ်ပါး တန်ဆောင်း ကို တွေ့ရသည်။ မာရ်နတ်မင်း စိဉ္စမာန၊ နာဠာဂီရိ၊ ဗကဗြဟ္မာ၊ နန္ဒောပနန္ဒနဂါး မင်း၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ အာဠာဝကာဘီလူး စသည် အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ရုပ်တုများကို စုံလင်စွာ တွေ့မြင်ရသည်။

ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ မေတ္တာ တော်အဟုန်ဖြင့် အောင်တော်မူသော အောင်ခြင်းရှစ်ပါး သရုပ်ဖော်ပုံများ ဖြစ် ကြရာ ဤတွင် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်ပြုလျက် စီးပွားစွာ တိုးတက် ရေးမှအစ လောကမျက်နှာစာ အသီး သီး၌ အောင်မြင်ဘေးကင်းရေးအတွက် ဆုတောင်းပြည့်ဝစေသည့် ရုပ်တု၊

၁၀၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်

▲ ဗလ္လင်္ဂတ်လည်မှ ထုပြားထုပြားအချို့
◆ သက္ကတီ နန်းတော်ဟောင်းမုလိဉ္စ

ရုပ်ပွားတော်များ ဖြစ်ကြလေသည်။ လက်ရာပြောင်မြောက်၍ အသက်ပါလှ သည်။

'ဖေဖေ... ဒီမှာ ကြွက်ကလေး တစ်ကောင်'

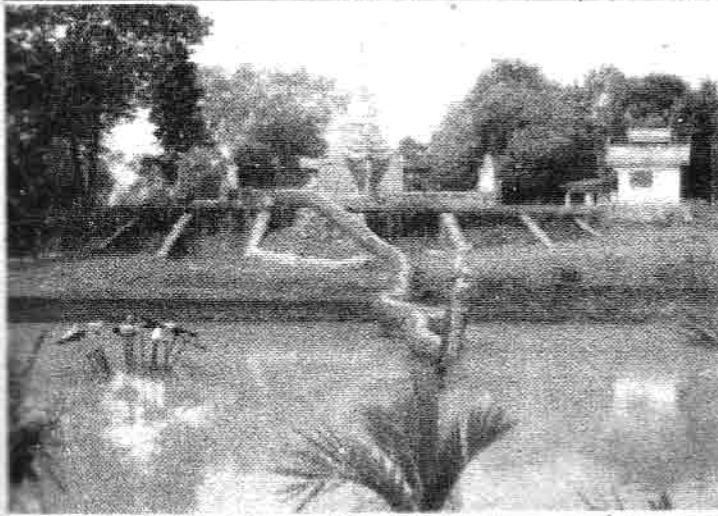
'စိဉ္စမာနက ပျဉ်ချပ်တွေ ကြိုးနဲ့ချည် ပြီး ကိုယ်ဝန်ရှိယောင် ဖန်တီးထားတာ၊ နတ်သားက ကြွက်ယောင်ဆောင်ပြီး ကြိုးတွေကို ကိုက်ဖြတ်လို့ အလိမ်ပေါ် သွားတယ်။ ဒါကို ရည်ရွယ်ပြီး သူ့ခြေ ရင်းမှာ ကြွက်ရုပ်ကလေး လုပ်ထားပေး

တယ်လေ' ထိုမှ အရှေ့ဘက်အစွန်တွင်ကား ဆယ်တောင်ပြည့်စေတီတော် ကိန် အောင်းတော်မူသည်။ ဂန္ဓကုဋိတိုက်မ ခံ၍ ပေါင်းဆုံးခံကာ စေတီပေါက်ထာ ခြင်း ဖြစ်သည်။ တိုက်မပတ်လည်တွဲ အာရုံခံတန်ဆောင်း ဝန်းပူ တည်ဆောက်ထားသည်။ အထူး ဆရာတော် ပြန်လည်မွမ်းမံစဉ် ဥက္ကလာပမင်းကြီး၏ ဆက္ကတီနန် ဦး အောင်မြေစေတီဖြစ်ကြောင်း

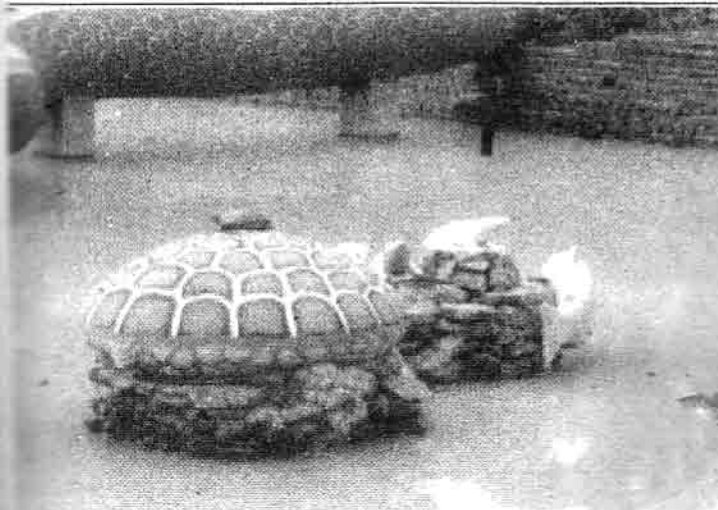
◆ နဂါးနီကန်တော်ကြီး

◆ ကန်လယ်မှ နဂါးနီရင်တု

◆ နဂါးနီ ကန်တွင်းမှ ကျသတ္တဝါတစ်ချို့

ပါဠိစာသားထွင်း အုတ်ချပ်ကြီးများ တွေ့ရှိရကာ ပြန်လည် ဌာပနာပြု ပူဇော်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ဤစေတီတော် ဌာပနာတိုက် ဟောင်းမှ ရှေးအထောက်အထားများ အရ ဥက္ကလာပပြည့်ရှင်မင်း၏ သက္ကဝတီနန်းမြို့တော်နှင့် အခြားနေရာ ဌာနတို့ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်းဖြင့် မြတ်ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်စားတော်စေတီ မြတ် ဖြစ်ရုံမျှမက နှောင်းခေတ်လူသား တို့အတွက် အစိုးတန် နေရာထူးလည်း ဖြစ်လေသည်။

ဆယ်တောင်ပြည့်စေတီမှ ပြန်လာ ရာလမ်း၏ မြောက်ဘက်ကပ်လျက် တွင် ဒုက္ကရစရိယာတန်ဆောင်းကို တွေ့ရသည်။ အလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထ မင်းသား တောထွက် ရဟန်းပြု၍ ပဉ္စ ဝဂ္ဂိငါးဦး အလုပ်အကျွေးပြု၍ တစ်နေ့ လုံးတွင် ဆွမ်းတစ်လုံး၊ သစ်သီးတစ်လုံး မှသည် နှမ်းတစ်စေ့၊ ဆန်တစ်စေ့မျှ သာ ဘုဉ်းပေးရာမှ အာဟာရမှီဝဲခြင်း ကို လုံးဝ ဖြတ်တောက်ကာ ဒုက္ကရ စရိယာ ကျင့်တော်မူရာ ကိုယ်တော် ကြုံလို၍ လက္ခဏာတော်ကြီးငယ်တို့ ကွယ်ပျောက်ကုန်သည်။ အာဟာရ နည်းပါးသဖြင့် အာနာပါနဇာန်ကို မဝင် စားနိုင်ဘဲ စကြိုဦးတွင် လဲတော်မူသည်။ (၆)နှစ်တိုင် ကျင့်ကြံပြီးသော် ငြိငြင် သော ဤအကျင့်ဖြင့် ဘုရားမဖြစ်နိုင် သဒ္ဓါ၊ ပညာ၊ ဝီရိယ၊ သမာဓိတို့လွန် လျှင် ပျက်စီးစေတတ်၏။ သတိသာ လျှင် လွန်သည်မရှိ လိုသည်သာဖြစ်၏။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဘုန်းကျော်စွာ (မြိုင်တက္ကသိုလ်)

နက္ခတ္တရောဇ်မြဿိမဂ္ဂဇင်း ၁၀၉

www.burmeseclassic.com

ကျွဲနွားဆရာကျွဲများနှင့်

မြန်မာ့ရိုးရာ ထိုင်းရင်းဆေးပညာ

ရွှေသိန်း
(တိ/မွေး/ကျ)

ရန်ကုန်တိုင်း ဒေသကြီး၊ အင်းစိန်မြို့နယ်တွင် ဖွင့်လှစ်ခဲ့သော တိရစ္ဆာန် ဆေးကုသိပ္ပံတွင် ကျောင်းတက်ခဲ့စဉ်က အနောက်တိုင်း ဆေးပညာတွေကိုပဲ အထင်ကြီး အားကိုးမိပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ထိုးဆေးတွေအကြောင်းကိုပဲ ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားမိပါတယ်။

တိရစ္ဆာန်ဆေးကုသိပ္ပံရဲ့ သင်ရိုးညွှန်းတမ်းမှာ ပရဆေးပညာဆိုတဲ့ ဘာသာရပ် ပါပါတယ်။ သင်တဲ့ဆရာကြီးကတော့ ဦးဘရှင်ပါ။ ဥပဓိရုပ်ကောင်းကောင်း အမြဲတမ်း လည်ကတုံး ရှုပ်အင်္ကျီနဲ့ တိုက်ပုံဝတ်ပါတယ်။ ရှေးရှေးတုန်းက မင်းသားကြီး ခင်မောင်ရင်အတိုင်းပါပဲ။ အမြဲတမ်း သပ်သပ်ရပ်ရပ်ပါပဲ။ စကားပြောလဲ ကောင်းတယ်။

ကျွန်တော့်အနေနဲ့တော့ ဆရာကြီးရဲ့ ပရဆေးပညာကို စိတ်ဝင်စားမှုနည်းပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က ဆရာကွယ်ရာမှာ ဗိန္ဒောဆရာကြီးလို့ ခေါ်ကြပါတယ်။ စာမေးပွဲအောင်ဖို့အတွက်တော့ ဆရာရဲ့ ပရဆေးပညာတွေကို ကျက်ရမှတ်ရပါတယ်။ ဆရာကြီးအမြဲတမ်း ပြောလေ့ပြောထန်တဲ့ စကားတစ်ခွန်း ရှိပါတယ်။

‘မင်္ဂလာရွှေကျွဲနွားပရဆေးပညာကို တန်ဖိုးရှိမှန်း သိလိမ့်မယ်’

တဲ့။ ‘‘နေရာတကာ ထိုးဆေးတွေအားကိုးလို့ မရဘူးတဲ့’’။

ဆရာကြီး ပြောခဲ့တဲ့စကားတွေ သိပ်မှန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းဆင်းတော့ နယ်မြို့တွေက ကျေးရွာတွေမှာ တာဝန် ထမ်းဆောင်ရပါတယ်။ ထိုးဆေးတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ တိရစ္ဆာန်သုံးဆေးဝါးတွေ ဝယ်ယူ ရရှိနိုင်မှုနည်းပါတယ်။ လူတွေသုံးတဲ့ ဆေးတွေကိုပဲ အစားထိုး သုံးစွဲရတာ များပါတယ်။

တိရစ္ဆာန်တွေအတွက် သီးသန့်ဖော်စပ်ထားတဲ့ ထိုးဆေး၊ စားဆေးတွေကလဲ ဈေးကြီးပါတယ်။ အထူးသဖြင့် မြွေသိပ်ဖြေဆေးတွေဆိုရင် ဈေးခိုကြီးပါတယ်။ တောင်သူတွေ မတတ်နိုင်ကြပါဘူး။ နွားတန်ကြေးထက် မြင့်မားနေတာ တွေ့ရပါတယ်။

အဲဒီအခါတွေမှာ ဆရာဦးဘရှင်ရဲ့ ပရဆေးတွေကို သတိရပါတယ်။ ဆရာကိုလဲ မြင်ယောင်မိပါတယ်။ တကယ်လက်တွေ့ ဆေးကုတဲ့နေရာမှာ ပရဆေးပညာဟာ တော်တော် အသုံးဝင်ပါတယ်။

ဆရာပြောပြခဲ့တဲ့ ဆေးနည်းတို့တွေကလဲ အသုံးတည့်ပါတယ်။ ကျွဲနွားတွေ မြွေအကိုက်ခံရပြီဆိုရင် အထူးသဖြင့် မြွေပွေးအကိုက်ခံရတာ များပါတယ်။ ကျွဲနွားကြီးတွေ မြွေအကိုက်ခံရပြီဆိုရင် နေရာဒေသတိုင်းမှာရှိတဲ့ ပင့်ကူထိပ်ပိတ်ပင်(သို့မဟုတ်) ပန်း

သုံးဆင့်ပင်(သို့မဟုတ်)ဖော်ဂျီဦးထုပ်လို့ အရပ်ဒေသလိုက်ပြီးခေါ်တဲ့ အပင်ရဲ့ ပဉ္စငါးပါးကို ထောင်းပြီး တစ်ခါတိုက်ရင် လက်သီးဆုပ်လောက် ခွံ့ပေးရပါတယ်။

မနက်တစ်ကြိမ်၊ နေ့တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် တိုက်ပေးရပါတယ်။ အသီးအပွင့်တွေ များများပါလေကောင်းလေပါပဲ။

ဒီဆေးကတော့ ဒီနေ့အထိ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကုသပေးနေတဲ့ ပွဲတွေ ဆေးနည်းတစ်ခုပါပဲ။

ကျွဲနွားတွေမှာ နေရာဒေသမရွေး နှစ်စဉ်ဖြစ်တတ်တဲ့ ရောဂါကတော့ ခွာနာလျှာနာရောဂါပါပဲ။ လျှာပေါ်မှာ ဖြစ်တဲ့ အနာတွေ၊ ပါးစပ်ထဲမှာ ဖြစ်တဲ့ အနာတွေကို ကျောက်ချဉ်ကို ရေနဲ့ ဖျော်ပြီး ဆေးပေးတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ကျောက်ချဉ် ကွမ်းသီးလုံးခန့်ကို ရေသန့်တစ်ပုလင်းနဲ့ ဖျော်ပြီး ဆေးပေးပါ။ ခွာကအနာတွေကိုတော့ မန်ကျည်းရွက်ပြုတ်ရည်(သို့မဟုတ်) တမာရွက်ပြုတ်ရည်တွေနဲ့ ဆေးပေးတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ဆရာဦးဘရှင်ရဲ့ ကျေးဇူးတွေပေါ့။

ကျွဲနွားတွေမှာ အစာအိမ်လေဖောင်းတဲ့ရောဂါကလဲ အဖြစ်များတဲ့ ရောဂါတစ်ခုပါပဲ။ ဆီးဝမ်းတွေ ချုပ်ပြီး ဗိုက်ကြီး ဖောင်းနေတတ်ပါတယ်။ အချိန်မီ မကုသပေးနိုင်ရင် သေသွားနိုင်ပါတယ်။

အကောင်းဆုံး တိုင်းရင်းဆေးကတော့ တာပင်တိုင်အိလို့ ခေါ်တဲ့

www.burmeseclassic.com

ထင်းရှူးဆီ ဟင်းစားဖွန်းကြီး(၃) ဇွန်ကို နှမ်းဆီ သို့မဟုတ် ပဲဆီ(၅၀) ကျပ်သားနဲ့ ရောပြီး တိုက်ပေးရပါတယ်။ ဆေးတိုက်တဲ့အခါ ဖြည်းဖြည်း တိုက်ပေးရပါတယ်။ အဆင်မသင့်ရင် သီးပြီး ချောင်းဆိုးတတ်ပါတယ်။

နောက်တစ်နည်းကတော့ ဆင်တုံး မနွယ်(၂)ကျပ်သား၊ ဆေးပုလဲ (၂) ကျပ်သား၊ ဂျင်း(ချင်း)(၅)ကျပ်သား ကို ရေပုလင်းကြီး (၃)ပုလင်းနဲ့ ရောပြီး (၃)ခွက် (၁)ခွက်တင် ကျိုပြီး တိုက်ပေးရပါတယ်။

နောက်တစ်နည်းကတော့ စားဆော်ဒါ(၃)ကျပ်သားကို ဂျင်း(ချင်း) ပြုတ်ရည် တစ်ပုလင်းနဲ့ ဖျော်ပြီး တိုက်ပေးရပါတယ်။ ဂျင်း(ချင်း) (၅) ကျပ်သားကို ရေပုလင်းကြီး (၃)ပုလင်းနဲ့ သုံးခွက်တစ်ခွက်တင်ကျိုပြီး စားဆော်ဒါနဲ့ ဖျော်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ကျွဲနွားတွေမှာ အခိုင်းပြင်းထန်ရင် ပန်းပေါက်ဒဏ်ရာ အမြဲဖြစ်တတ်သလို မြင်းလှည်း မြင်းတွေမှာလဲ လည်ခွေ နာဆိုတာ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဘယ်လို အနာဒဏ်ရာတွေပဲဖြစ်ဖြစ် အကောင်းဆုံးဆေးကတော့ တာပင်တိုင် သို့မဟုတ် ထင်းရှူးဆီဆေးပါပဲ။ ဆေးတစ်ဆက် ဆီဆယ်ဆနဲ့ ရောစပ်ပြီး အနာမှန်သမျှ လိမ်းပေးရင် ပျောက်ကင်းပါတယ်။

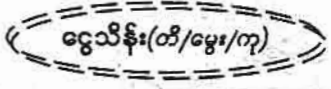
ကျွဲနွားတွေမှာ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ချောင်းဆိုးတတ်ပါတယ်။ ကျွဲနွားတွေ ချောင်းဆိုးရင် ဇဝက်သာဆေးဟာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။

ကျွဲနွားကြီးတွေဆိုရင် ဇဝက်သာတစ်ကျပ်သားကို ရေသန့် တစ်ပုလင်းနဲ့ ဖျော်ပြီး တိုက်ပေးရပါတယ်။ မနက်တစ်ကြိမ်၊ ညနေ တစ်ကြိမ်ပါ။ ကျွဲနွားတွေမှာ အကြောင်းအမျိုးမျိုး

ကြောင့် ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျှော တတ်ပါတယ်။ အရည်ဝမ်းတွေ မကြာခဏ သွားတတ်ကြပါတယ်။ အကောင်းဆုံးတိုင်းရင်းဆေးကတော့ ကျောင်းသားတွေကို စာသင်တဲ့အခါ အသုံးပြုတဲ့ မြေဖြူခဲပါပဲ။ ကျွဲနွားအကြီးတွေဆိုရင် တစ်ကြိမ်ကို မြေဖြူခဲ(၂၅)တောင်ကို ထမင်းရည် တစ်ပုလင်းနဲ့ဖျော်ပြီး တိုက်ပေးရပါတယ်။ မနက်တစ်ကြိမ်၊ ညနေ တစ်ကြိမ် တိုက်ပေးရင် သက်သာပျောက်ကင်းပါတယ်။

တောင်သူလယ်သမားများ၊ မွေးမြူရေးသမားများ လိုအပ်သလို အသုံးပြုနိုင်အောင် တိရစ္ဆာန်မြန်မာ့ဆေးပညာကို ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

ကျွဲနွားကျန်းမာ ပြည်ချမ်းသာ

သံပရာပင်ဟာ စိုက်ပျိုးရေးသမားတွေအတွက် စီးပွားဖြစ်မယ့် အပင်တစ်ပင်ဖြစ်ပါတယ်။ သို့သော်လဲ နည်းစနစ်ကိုမသိက သံပရာပင်သည် သီးသင့်သလောက်မသီးဘဲ ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ နည်းစနစ်ကိုသိတော့လဲ အသီးတွေ ခူးမကုန်နိုင်အောင် သီးလာပါတယ်။ ဤနည်းစနစ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး တစ်နေ့မှာ ပန်းတောင်းမြို့နယ်၊ မြို့ကြီး ကျေးရွာက မြို့ကြီးကျောင်းဆရာတော် စာရေးသူကျောင်းကို အသည်ရောက်ရှိလာခဲ့က ကျောင်းပိုင်းအတွင်း လှည့်လည်ကြည့်ရှုခဲ့တယ်။ ဆိုစဉ် သံပရာပင်နားအရောက် သံပရာပင်ကို မော်ကြည့်ပြီး အသီးလေးတွေ သေးငယ်ပြီး အသီးနည်းတာကို တွေ့ရှိသောအခါ... ကိုယ်တော့်သံပရာပင်တွေ အသီးသေးသွားပြီ အသီးနည်းလှချည်လား ဆိုပြောပါတယ်။ ထိုအခါ စာရေးသူက... ဆရာတော် ပုံမှန်လောင်းတာပဲ။ ဒါပေမယ့် အပင်အသီးက ကြီးလဲ ကြီးမလာဘူး။ အသီးလဲ နည်းနေတာပဲ ဆိုပြောသောအခါ မြို့ကြီးဆရာတော်က... အသီးကြီးပြီး အသီးများများ သီးအောင် ပြုစုပါ ဆွန်ပြပါတယ်။

သံပရာပင်

အသီးများအောင်

ဆွန်ပြပုံမှာ... သံပရာပင်ရင်းမှာ တတ်အောင်တွေ များများ ပုံပြီး ရေပုံနဲ့လောင်းပေးရင် ကိုယ်တော်ရေ သံပရာပင်တွေ အလုံးကြီးပြီး အသီးတွေ ခူးမကုန်နိုင်အောင် သီးလာပါလိမ့်ပဲ။ လက်တွေ့လုပ်ကြည့်ပါ။ တည်တော်ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ယုံကြည်စိတ်ချစွာ လုပ်ကြည့်ပါ။ လို့ တိုက်တွန်းပါတယ်ဟု မိန့်ပါတယ်။ ဆရာတော် တိုက်တွန်းတဲ့အတိုင်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ကြည့်ရာ အမှန်တကယ် အပင်မှာ စိမ်းစိုလန်းဆန်း သန့်မာထွားကျိုင်း အသီးတွေ လဲကြီး များများလဲသီးလာပြီး ခူးလိုမကုန်အောင်ပါဘဲ။ စီးပွားဖြစ် စိုက်ပျိုးသူများ ဤနည်းစနစ်ကို လက်တွေ့စမ်းသပ်ပြီး အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းကာ စီးပွားဥစ္စာတွေ တိုးတက်ကြွယ်ဝစေလို တေကနာမေတ္တာအရင်း ခံလျက် ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါတယ်။ ဤဆောင်းပါးဖြင့် နည်းစနစ်ကို ပြောပြပေးသော ပန်းတောင်းမြို့နယ်၊ မြို့ကြီး ကျေးရွာမှ မြို့ကြီးဆရာတော်အား မှတ်တမ်းတင် ဂုဏ်ပြုအပ်ပါတယ်။

ဦးပညာလင်္ကာရ (ပန်းတောင်း) ကျဲ့ရဲကျောင်းဆရာတော်

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့

သမားအိုစေးတိုက်

မှထုတ်လုပ်သော အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ပါရမီရှင်ချောင်းဆိုးပျောက်ငံဆေးဖြား၊ ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ယားနာရောဂါသောက်ဆေး၊ အဖြေကျော်လေးဆေးလျက်အား အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နစ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ် မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဆရာဝန်(သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း သမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၏မြေး၊ သမားတော် ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/ ဝိုင်လ်ကြီး) ဇနီးဒေါ်ကျင်သိန်းသိသာစု(သမားအိုဆေးတိုက်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ဝေဓာ ၂၀၀၉၀၉၄ လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများကို စားခြင်း၊ အချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူ၊ အစင်၊ အချို၊ အငန် စသည် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြေညက်သော အစာများကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိပ်ရေးပျက်ခံသော်လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း စသည့် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ ပါစကဝမ်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ ဤဆေးသည် အစာမကြေ၊ လေထိုးလေအောင့်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင့်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချဉ်ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း စသည့် အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ချောင်းဆိုးပျောက်ငံဆေး၊ ဝေဓာ ၂ ၂၀၀၉၀၉၆ ဤဆေးသည် ရာသီအကူးပြောင်း၍ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုးခြင်း၊ ချွဲကျပ်၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်းယား၊ အသံဝင်၊ အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွှံ့တက်ဖြစ်နေခြင်း၊ တချို့မျိုးမြည့်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာလျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငုံ့နေစဉ်မှာပင် ချွဲသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာလာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့်မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆိုတော်များ၊ စာပေသင်ကြားပြောဆိုသူများ၊ အသံဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိမ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထားရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၁၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဦးစိန်ကောင်း၏ သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး ဝေဓာ ၂၀၀၉၀၉၅

ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့် အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ချွဲထွက်လျှင် အအေးပြန်မပတ်စေရန် အဝတ်နှင့် သုတ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့် အဖျားမဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အအေးခံခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ရှောင်ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အအေးမိနာစေးခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်

ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာသောက်ဆေး၊ ဝေဓာ ၂၀၀၉၀၉၂ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့မှဖြစ်သော အဆိပ်သဖွယ် ယားယံမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချို၊ အဆိမ့် အရသာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေနာ အမျိုးမျိုးဖြစ်ပွားရာမှ သွေး၊ သည်းခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝဲကဲ့သို့ ရေကြည်ဖုကလေးများဖြစ်ခြင်း၊ ပူစိပ်ပူလောင်ယားယံပြီး အဖုအပိစိနှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

ဦးဆန်းခေါ်ခေါ်

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အဖြေကျော်လေးဆေးလျက်အား၊ ဝေဓာ ၂၀၀၉၀၉၃ လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မူးဝေအော့အန်ဝမ်းကျခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လှော့ ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းမီးနာမှ ဓာတ်လေးပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါသည်။ အထက်ပါ အစားများ၊ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင့်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ်ပေါက်ခြင်း၊ အစားနာ၍ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးမိ၍ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြားဖျားခြင်း၊ ချမ်းတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပူခြင်း စသည့် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

သမားအိုစေးတိုက်

အမှတ်(၄၇) (၁၀၈)လမ်း၊ ဟိုလာနေအနီး၊ ဟိုလာတောင်ညွန့်ဦးနွယ်၊ ရန်ကင်း၊ ပုန်း ၂၀၀၆၀ အပြုပြင် ပြန်မူဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

မင်းကျောင်းစေတီများ

စေတီသီလ

ပေါင်ပေါင်ရွှင်ကာယပပစေတီ

ကောင်းမှုစေတီများ ပူဇော်မှုခရီး

ယခင်လမှအဆက်

**ပိုလ်ဝင်စောင် မြင်းဝန်ရွာ၊
မင်းစုရွာ မင်းဝန်ဘုရား (၂)**

မင်းဝန်စေတီအား ဆုတောင်းပြည့်
စေတီဟုလည်း ခေါ်တွင်၍ ၁၃၇၂
တွင် ပြန်လည်ပြုပြင်စဉ်က မျက်စိ
သားဖြစ်စေရန် ငှက်ပျောပင်များ
ပေါ်ပျံ့ခဲ့ရာ နှစ်ချင်းပင် သီးပွင့်ရင့်မှည့်
ထက် စားသုံးကြရသည် ဆို၏။ ဖိကြမ်း
ပျော့မျိုး ဖြစ်သည်။

EISA, March, 2013.

ငှက်ပျောပင်တို့မှာ ပင်ပွားပင်တက်
အား မြေချစိုက်ပျိုးသောအခါ တစ်နှစ်
ခန့်အကြာတွင် အနည်းအကျဉ်း သီး
ပွင့်၍ (အပွင့်ကစားသည်ဟု ဆိုကြ၏။)
နောက်ပိုင်းမှသာ ကောင်းစွာ သီးပွင့်
ရင့်မှည့်လေ့ ရှိကြသည်။

မင်းဝန်စေတီအနီး စိုက်ပျိုးသော
ငှက်ပျောပင်များမှာမူ နှစ်ချင်းပင် သီး
ပွင့်ရင့်မှည့်ကြခြင်းမှာ တောကျောင်း
အဆောက်အအုံများ ပြုပျက်၍ ထိန်း
သိမ်းမှု ကင်းမဲ့လှပွင်းနေသည့် စေတီ
တော်အသစ် ပွင့်ထွန်းမှုအတွက် သမ္မာ

ဒေဝနှင့် ဘုမ္မစိုးနတ်တို့ ကူညီပိုင်းမခြင်း
ပေလောဟု တွေးတော ဝမ်းမြောက်
ကြရသည်ဟု ဆိုကြလေသည်။

ရွှေမုဋ္ဌာစေတီ

ထို့နောက်တွင် ရေဝန်းကျောင်း၊
ကုန်းကျောင်းနေရာဟောင်းနှင့် လေး
ဆူတန်းစေတီများအား လိုက်လံ
ကြည့်ရှုလေ့လာပြီးနောက် စေတီမွမ်းမံ
ထိန်းသိမ်းရေးဂေါပက ဥက္ကဋ္ဌနှင့်အတူ
မင်းစုရွာ ရွှေမုဋ္ဌာစေတီသို့ သွားရောက်
ဖူးမြော်ကြသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၃

◆ အသစ်မွမ်းမံထားသော မင်းထန်ဇေတီ

ရွာသို့သွားရာ မြေလမ်းတစ်လျှောက် နှစ်ရှည် မန်ကျည်းပင်ကြီးများကို စီတန်း ဖူးတွေ့ရသည်။ မန်ကျည်းပင်တန်း၏ မြောက်ဘက်တွင် လှည်းလမ်းထိုမှ မြောက်ဘက်မှ မင်းတက်လမ်းဟု ခေါ်ကြသော ရှေးအုတ်ပြားကြီးများဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် အုတ်လမ်းရှိခဲ့သည်။

ယခုအခါ ယာလုပ်သူများ တူးဖျက် ထွန်ယက်ကြသဖြင့် ထိုအုတ်လမ်းမှာ ပျက်စီးသွားကာ အုတ်ချပ် အကြွင်းအကျန်တချို့သာ မြင်နိုင်တော့သည် ဆို၏။ ပျောက်ပျက်သွားပြီဖြစ်သော မင်းတက်လမ်းသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်လေးဆယ်ခန့်က အကောင်းပကတိ ရှိ၍ ဖိုလ်ဝင်တောင်သို့ ပေါက်ရောက်သည်ဟု သိရသည်။

တစ်ချိန်က တည်ရှိခဲ့သည့် မြင်းဝန် ၁၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

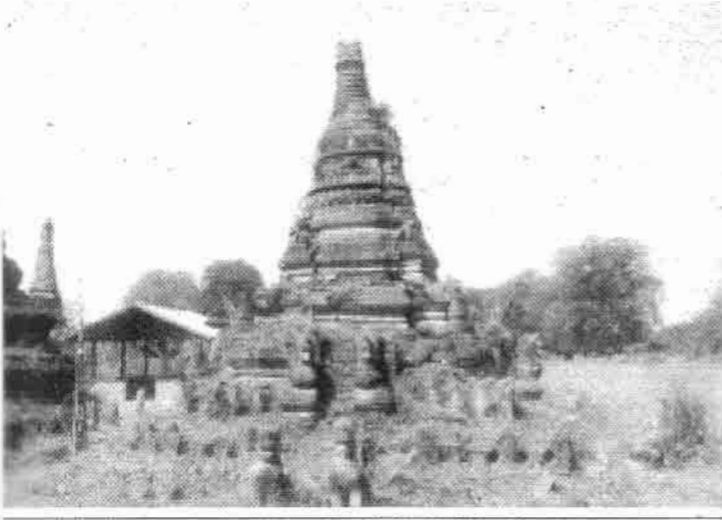
◆ ဇေတီတံတိုင်းတန်ခိုး နှစ်ချင်းသီး ငှက်ပျာယပ်များ

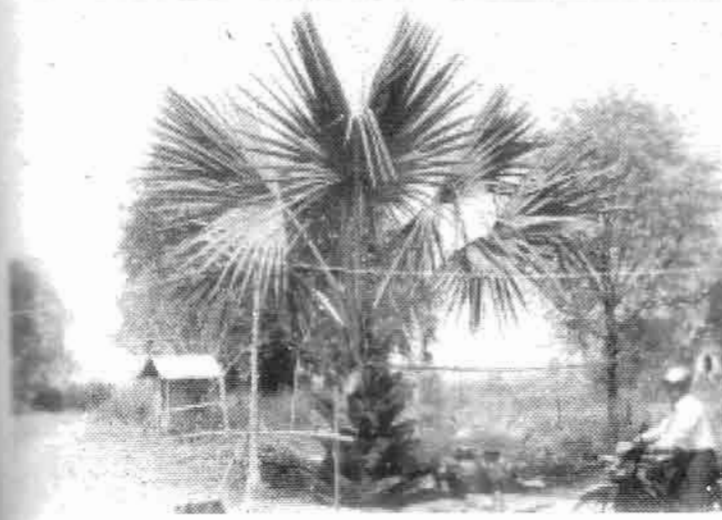
ရွာနှင့် မင်းတက်လမ်းတို့သည် ဆက်စပ်ပတ်သက်ကာ ရှေးဘုရင်များခေတ် သမိုင်းဖြစ်စဉ်တစ်ရပ်ကို ဖော်ပြနိုင်

ကောင်းပေသည်။ မင်းစုရွာဦးသို့ ရောက်သောအခါ သီရိဓမ္မာသောကမင်း၏ ရွှေမုဋ္ဌာ

www.burmeseclassic.com

◆ ကျေးလက်ကျောက်စေတီနှင့် လုံးဝက်စေတီ

◆ ဗြိဟ္မက်နေသော
ကျေးလက်ကျောက်စေတီတစ်ဆူ

စေတီကို ဖူးတွေ့ရသည်။ နရပတိ
စည်သူမင်းက ဆုတောင်း အဓိဋ္ဌာန်
ပြည့်ဝသဖြင့် မူလစေတီအား ငုံ့၍
ဉာဏ်တော် တိုးမြှင့်မွမ်းမံခဲ့သည်။
ယင်းနောက် ကာလကြာ ဗြိဟ္မက်
လေရာ ကုန်းဘောင်ခေတ်တွင်
မင်းတုန်းမင်းကြီးက ထပ်မံ မွမ်းမံကာ
ကိုးကွယ်တော်မူသည်။ ထိုမှ ၁၂၇၂
ခုနှစ်တွင် ထပ်၍ ပြုပြင်ကြောင်း အရှေ့
ဘက်ပစ္စယံတွင် ကမ္ပည်းစာတမ်း ရေး
ထွင်းထား၏။

အဆိုပါ စေတီသည် နှစ်တစ်ရာခန့်
အကြာတွင် ကွဲအက်ယိုယွင်းပြန်ရာ
၁၃၇၂ ခုနှစ်၌ မင်းဝန်စေတီ မွမ်းမံမှုနှင့်
တစ်ပြိုင်တည်း ထပ်မံ ပြင်ဆင်ပူဇော်ခဲ့
ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် ရင်ပြင်တော်တွင်
တောင်မြောက်စီတန်း ပူဇော်ထား
သော အခြားစေတီငယ်များမှာ ပုဂံခေတ်
လက်ရာ ပွတ်စေတီ(ခေါ်) ပစ္စယံအပိုင်း
ပုံစံစေတီ၊ ကုန်းဘောင်ခေတ်လက်ရာ
ဖရုံမြောင်စေတီ စသည်တို့ ဟန်တော်
စုံလင်စွာ ဖူးတွေ့ရသည်။ ခေတ်သုံး
ခေတ် မွမ်းမံပူဇော်မှု ပြယုဂ်လက်ရာ
ဟန်ပန်များ ဖြစ်ကြသည်။

ဆုတောင်းပြည့် ရုပ်ပွားတော်

နရပတိစည်သူမင်းသည် မုဋ္ဌော
စေတီကို ငုံ့၍ ဉာဏ်တော်အမြင့် တိုး
မြှင့်ပူဇော်ရာ၌ အရှေ့လှည့်မုခ်လိုဏ်
နှင့် တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ
ပူဇော်ထားခဲ့သည်။

မင်းသားကိုယ်တိုင် ဘုရင်အဖြစ်ကို
ရည်စူးအဓိဋ္ဌာန်ပြုရာ၌ အဓိဋ္ဌာန်

◆ အသစ်ထိက်လာသော
ထင်တစ်ပင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၅

အောင်မြင် ဆုတောင်းပြည့်ဝခဲ့သည် ဖြစ်၍ တည်ထားကိုးကွယ်သော ရုပ် ပွားတော်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် မိမိတို့ လိုအင် ဆန္ဒများအတွက် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းပါက ပြည့်စေ၊အောင်စေ သည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် စေတီလိုဏ်အတွင်း ဝင် ရောက် ကြည့်ညိုရာ ရှေးလက်ရာ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်ကြီးကို ပူးတွေ့ ရသည်။

မူလလက်ရာမှာ ပုဂံခေတ်လက်ရာ ဖြစ်သော်လည်း နှောင်းခေတ်ဟန်များ ရောယှက်နေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် လေ့လာကြည့်ရာ စမ္မခေတ်၌ ၁၃၆၆ ခုနှစ်တွင် ဂေါပကအဖွဲ့မှ အများ ကောင်းမှုဖြင့် ပြုပြင်မွမ်းမံကြောင်း စာတမ်းကို တွေ့ရလေသည်။

လိုဏ်မှန်အဝင်နံရံတွင် သုံးကြိမ် တိုင် ချဲ့ထွင်မွမ်းမံမှု အထောက်အထား အဖြစ် မှန်တံတိုင်းသုံးထပ်ကို အကန့် လိုက် တွေ့ရသည်။

ရုပ်ပွားတော်အား ရှိခိုးဖူးမြော်ပြီး နောက် ဆုတောင်းပြည့်ဝခြင်း အကြောင်းကို စေ့ငုကြည့်သည်။ တည် ရာဋ္ဌာန အမည် "မင်းစု"မှာ "စိန်ပန်း" မိတ်ဖြစ်၍ ဂြိုဟ်သက်(၂)ရပ်ပေါင်း ၃ဂါး+၅တေး=၈+၁၉=၂၇ နှုတ်ကိန်း ဆောင်၏။

ပုဂံပြည့်ရှင်မင်းအဖြစ် ရရှိခြင်း ပျူဗြဟ္မတံခိမိတ်ကောင်းကို ဂဏီတပလ အင်အား ပေါင်းစည်းထားခြင်း ဖြစ် သည်။ မူလဘွဲ့မည် မုဋ္ဌောပညတ်အရ လည်း လွတ်မြောက်ခြင်း အနက်ရ သဖြင့် အခက်အခဲ အကျပ်အတည်း ဘေးရန်များမှ ကင်းလွတ် ထွက်မြောက် ခြင်း နိမိတ်ဆောင်၏။

ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်လှသော်လည်း "မင်းစု" အမည်ပညတ်မှာ ကြာသပ ၁၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▲ ကုန်းကျောင်းစေတီများ

▼ ကုန်းကျောင်းစေတီများ

တေးဂြိုဟ်အား ဆပွတ်အဂါဂြိုဟ်က အဆုံးသတ်ထား၏။ "သူ့ကိုနိုင်လို ဆကိုခို" ဆိုရိုးရှိရာ အနိုင်ခံ ကြာသပ တေးကို အားဖြည့်ပေးခြင်း သို့မဟုတ် မင်းစု ကြာသပတေးအဂါ ဂြိုဟ်တွဲကို ကက်ကင်းလှန်ခြင်းဖြင့် ထောက်ပံ့သင့် သည်။

ကြာသပတေးဂြိုဟ် အားဖြည့်ရန် ပြောင်း၊ သဲ၊ ပေ စသည် ကပ်လှူ အဆောင်ပြုနိုင်၍ ကက်ကင်းလှန်ရာ၌ စံပယ်၊ စိန်ပန်း၊ ဇွန်းပန်းကပ် လှူနိုင်

သည်။ "ဆန်ပြုတ်" ဆွမ်းတင် လှူ နိုင်သည်။ "ဆီမီး" ပူဇော်နိုင်သည်။ ထိုသို့ တွေးတောမိသောအခါ မင်းဝန်ဘုရားမှ တာဝန်ခံ ဦးပွင်းကြီး မိန့်တော်မူသည်များကို သတိရမိသည်။ မင်းအဆက်ဆက် တောကျောင်း များစွာ တည်ရှိခဲ့သော ဤနေရာတွင် ဖရိယတ္တိသာသနာအထောက်အပံ့ဖြစ် စေခြင်းငှာ ပေပင်များလည်း ကောင်း စွာ ရှင်သန်ပေါက်ရောက်ဖွဲ့ကြသည်။ သီပေါမင်း ပါဠိတော်မူပြီးနောက်

ထည်ပါဂူသော အဂိုဏ်းတော်တော်

လမ်းလယ် မန်ကျည်းပင်များ

တောကျောင်းများလည်း ဆုတ်ယုတ်
ပျောက်ပျက်သွားရာ ပေပင်တို့လည်း
သီးပွင့် သေဆုံးကုန်ကြလေသည်။

‘မင်းစန်စေတီတော် ပွင့်ထွန်းယှဉ် နိမိတ်
ဖြစ်ပုံရတယ်။ ဒီနဂိုင်းတွေမှာမှ ယေဝ်
ကလေးတွေ ပြန်ပေါက် ရှင်သန်လာကြတယ်။
ယေဝ်ဆိုတာ စိုက်တိုင်း ပေါက်တာ မဟုတ်
ဘူး။

ဟံဘုရင် အနော်ရထာက ပြက္ခဒိန်တောင်
ပြော “ဤပြည့် ငါ မင်းတော်ကြီး ဖြစ်လေမှ
ပေါက်ဆဲသော်” လို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြု စိုက်ခဲ့တဲ့

ယေဝ်ဟာ ကျွန်ုပ်မင်းလက်ထက်မှ ပေါက်
လာတယ်လို့ ရာဇဝင်အဆိုရှိပါတယ်’

တို့ကြောင့် စေတီပြန်လည် ပွင့်ထွန်း
မှုနိမိတ်လည်းဖြစ်၍ စာပေပညာ၏
ပြယုဂ်လည်းဖြစ်သော ယေဝ်မှ အညွန့်
အရွက် အနည်းငယ်ကို ဤ ပူဇော်မှု
ခရီးအထိမ်းအမှတ် အဆောင်မြဲ ယူ
သွားရန် တေးမှတ်ထားခဲ့လေသည်။

သတိဩဇာ

မင်းစုရွာ မုဋ္ဌောစေတီမှ ဆုတောင်း

ပြည့်ရှုပ်ပွားတော်ထံတွင် သစ္စာပြု
အဓိဋ္ဌာန်ကာ လိုရာဆုပန်ရာ၌ “ဥစ္စာကံ
ပေး မရသေးလျှင် နှောင့်နှေးဗျာပါ
မရှိရာ” ဟု သတိပေးသော တန်ဆာ
ဆင်မှုတစ်ခုကို တွေ့ရှိရသည်။

တင်ပျဉ်ခွေအတွင်း လက်ဝဲလက်
တော်အောက်၌ မြွေတစ်ကောင် အစာ
ဟပ်နေပုံ ဖြစ်တည်နေခြင်းဖြစ်သည်။

မြွေအစာအန်သည်ဟုလည်း ယူဆ
နိုင်သည့် ဤဖြစ်တည်မှုကို သွန်းလုပ်
သူ ဗိသုကာက မည်သို့ ရည်ရွယ်ပြု
လုပ်ကြောင်း မသိရသော်လည်း စေတီ
မူလဒါယကာ သီရိဓမ္မသောကမင်း၏
ဖြစ်စဉ်နှင့် တိုက်ဆိုင်စွာ ဆက်စပ်နေ
ပေသည်။

စေတီပေါင်း ရှစ်သောင်းလေး
ထောင် လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်း၊ တတိယ
သံဂါယနာတင်ခြင်း စသည် ဗုဒ္ဓ
သာသနာတော်တွင်း အတုမရှိသော
ဒါနရှင်ဖြစ်သည့် သီရိဓမ္မသောကမင်း
သည် သေခါနီး အောက်မေ့ပြုစု အား
ထုတ်မိသော အာသန္ဓင်အကျိုးပေး
ကြောင့် သေလွန်သောအခါ စပါးကြီး
မြွေ ဖြစ်လာလေသည်။

မင်းကြီးသေခါနီးတွင် မည်သည့်
လှူဒါန်းစရာမှ မရှိတော့သဖြင့် နောက်
ဆုံးတတ်စာ သျှိုလျှားသီးကို ယူလျက်...

‘ကုဏ္ဍတန်ကောင်း သံဃာတော်များကို
ကပ်လှူပြီး ဤပစ္စည်း၏ ဧကရာဇ်ဖြစ်ခဲ့မှ
သော သီရိဓမ္မသောကမင်းတရားကြီးသည်
ယခုအခါ တန်ခိုးအာဏာနှင့် ဘုရင်ဘဝတွင်
လျှော့ကျ၍ ဒိုက်ရာမဲ့တလို့ ရောက်နေပြီ
ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ကြားလိုက်ပါ’

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဝင်ညိုငယ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၇

အိပ်လို့မရ၊ ညောင်ညောင်တိုက်ခဲ၊
ဒုလ္လာညောင်ကိုက် ရောဂါဖြစ်သော်

အကြော နှင့် ဆရာ

ဆက်စပ်ပါ မြန်စွာပျောက်ကင်းမှု

ဒို့လှသိန်း (ဇာတိဦး၊ အင်းဝ)
အကြောပညာရှင်

ကျွန်တော် မန္တလေးမြို့ (၃၈)လမ်း၊
(၈၂)လမ်း x (၈၃)လမ်းကြား၊ ဆေးခန်း
ဖွင့်လှက်ရှိရာ အသက်(၆၀)ခန့် အမျိုး
သားတစ်ဦး ရောက်ရှိလာပြီး...

'ဆရာ ကျွန်တော် ခြေလက် မသယ်
ချင်၊ တစ်ကိုယ်လုံး ကိုက်ခဲနေလို့ ဆရာ
ထံ လာရောက်ပြသရပါတယ် ဆရာ'
လို့ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်မှ အဲဒီ
ဝေဒနာရှင်အား (၁)နှာရီခန့် အကြော
များ ပြုပြင်ပေးပါတယ်။ ထို့နောက်
ယင်းဝေဒနာရှင်နဲ့ စကားပြောဖြစ်ကြ
ပါတယ်။

ထိုဝေဒနာရှင်မှ...

'ဆရာ ကျွန်တော် ညမှာ အိပ်လို့
မရဘူး၊ လမ်းသွားရင်လဲ ညောင်း
တယ်၊ ထိုင်နေရင်လဲ ညောင်းတယ်။
ကျွန်တော့်ဘဝ ဆုံးပြီထင်ပါတယ်'

လို့ ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်မှ...

'ခင်ဗျားဘဝ မဆုံးပါဘူး။ အခုလို
အကြောပြင်ပေးရင် အလွန်ဆုံး (၁၅)
ရက်ပါပဲ'

လို့ ပြောပြီး သူ့ကို ပြန်လွှတ်လိုက်
ပါတယ်။

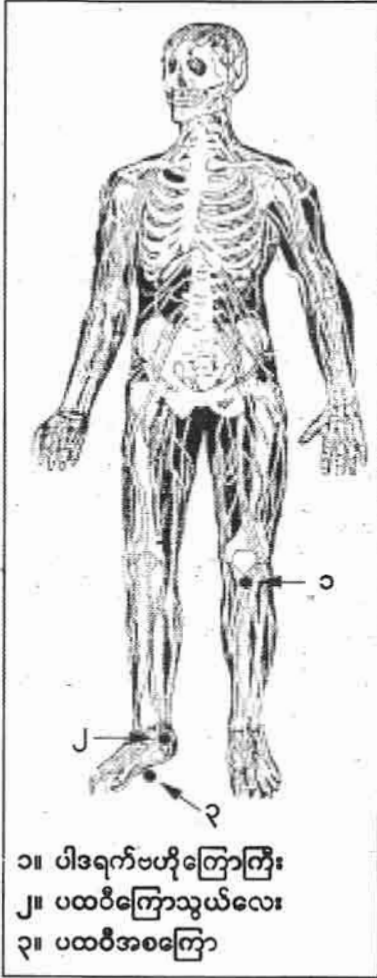
ဝေဒနာရှင်ကလဲ နောက်ထပ်(၃)
ရက်ခြားတစ်ကြိမ် (၅)ခါပြုပြင်ပြီး
ကျွန်တော်မှ...

'ခင်ဗျားရောဂါ ဘယ်လိုနေသေး
သလဲ၊ ခင်ဗျားဘဝဆုံးပြီလား'

လို့ မေးတော့ ဝေဒနာရှင်မှ...

'ကျွန်တော့်ဘဝ မဆုံးပါဘူး။ ည
လဲ အိပ်လို့ရတယ်။ လမ်းသွားရင် လဲ
တစ်ကိုယ်လုံး ကိုက်ခဲခြင်း ဝေဒနာ
မဖြစ်တော့ဘူး။ ညောင်းလဲ သိပ်
မညောင်းတော့ပါ။ ဆရာကို အထူး
ကျေးဇူးတင်တာပဲ'

၁၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၁။ ပါဒရက်ဗဟိုကြောကြီး
၂။ ပထဝီကြောသွယ်လေး
၃။ ပထဝီအစကြော

လို့ ပြောပြီး ထိုင်၍ကန်တော့ပါ
တယ်။

ဝေဒနာရှင် ကန်တော့တဲ့ အချိန်တွင်
မြင်းခြံမြို့မှ ကျွန်တော့်ရဲ့ မိတ်ဆွေ
''ကိုဌေးမြင့်'' ရောက်ရှိလာပြီး ဝေဒနာ
ရှင်အား 'ဘာဖြစ်တာလဲ' မေးတော့
'ကျွန်တော် တစ်ကိုယ်လုံး ကိုက်ခဲပြီး
လမ်းသွားရင်လဲ မသွားချင်၊ မလာ

ချင်ဖြစ်နေလို့ ဆရာထံလာပြီး ဆေးကု
ရကြောင်း' ပြောသဖြင့် ကိုဌေးမြင့်မှ
ကျွန်တော်အား...

'ဆရာ ဘာရောဂါလဲ'
လို့ မေးသဖြင့်...

'အခုဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာရှင်က ဒုလ္လာ
ညောင်ကိုက်ရောဂါပဲ'

'ဒုလ္လာရောဂါ ဖြစ်ရတဲ့အကြောင်း
များကိုလဲ ကျွန်တော်တို့ ဗဟုသုတ
ရအောင် ဆရာမှ ရှင်းပြပေးပါဦး'

လို့ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်မှ ဒုလ္လာ
ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းတရားများကို ရှင်းပြ
ပေးပါတယ်။

အချိန်ကြာမြင့်စွာ ထိုင်၍နေခြင်း၊
အချိန်ကြာမြင့်စွာ အိပ်၍နေခြင်း၊
ပင်ပန်းခံခြင်း၊ မေထုံလွန်ကဲခြင်း၊ နေပူ
ခံခြင်း၊ အရက်သောက်ခြင်း၊ ရေအေး
အေးသောက်ခြင်း၊ နို့ဝမ်း၊ သိုးသား
ချိုသော အစာအဟာရတို့ကို လွန်ကဲစွာ
စားသောက်ခြင်း၊ သလိပ်ကိုဖြစ်စေ
တတ်သော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
ပူသော၊ ချဉ်သော၊ ခါးသော အစာ
အဟာရတို့ကို အလွန်အကျွံ
စားသောက် သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့်
ဒုလ္လာရောဂါဖြစ်တယ်။

'ကိုဌေးမြင့် အခုတော့ အချိန်သိမ်း
မရှိဘူးဗျာ။ ဒုလ္လာရောဂါဖြစ်ရခြင်း
အကြောင်းတရားတွေကို အတိုချုပ်ပဲ
မှတ်ထားပါ။ နောက်တစ်ပတ် အချိန်ရ

စာမျက်နှာ (၁၂၀) သို့

လွန်ခဲ့သော နှစ် (၂၀)ခန့်က စာရေးသူသည် ပညာရေးဝန်ထမ်းဘဝမှ လုပ်သက်(၃၀)နှစ် ရှိသောအခါ၌ အငြိမ်းစားယူခဲ့သည်။ ဇနီးသည်မှာမူ အငြိမ်းစား မယူသေးဘဲ အလယ်တန်းကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးအဖြစ် အခြားသော မြို့တစ်မြို့တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေခဲ့လေသည်။

စာရေးသူမှာ အငြိမ်းစားယူပြီးစ ပင်စင်ကလည်းမကျ ဝင်ငွေကလည်း မရှိသဖြင့် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေသည်။ ဝန်ထမ်းဘဝကတည်းက တစ်ဖက်တစ်လမ်းက လုပ်ခဲ့ဖူးသော ရှောက်သီးဆေးပြား ထုတ်လုပ်သော လုပ်ငန်းကလေးကို ပြန်၍ အကောင်အထည် ဖော်ရလေတော့သည်။

ဆင်းရဲပင်ပန်း ကျပ်တည်းစွာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုနေရချိန်တွင် ညောင်လေးပင်မြို့၊ မြို့မ (၄) ရပ်ကွက်၊ ပြည်သာယာလမ်းရှိ စာရေးသူ၏အိမ်သို့ ပိတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ်ထားသော ခေါင်းတုံးပြောင်ပြောင်၊ အသားရောင်မည်းမည်းနှင့် လည်တွင် မှုတ်ကြီးကို ဆွဲထားသော အဘိုးသိန်းသည် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ကြီး ရောက်လာလေသည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မိတ္ထီလာခရိုင်၊ မလှိုင်မြို့နယ်၊ ရွှေပေါ်ကျွန်းရွာစေတီဝင် ကျောင်းတော်ကြီးမှ ရောက်လာသော အဘိုးကို စာရေးသူတို့မိသားစုက သိဟောင်းကျွမ်းဟောင်း ဆရာအရှင်တစ်ပါးဖြစ်၍ ရိုသေဝမ်းသာ နှုတ်ကြိုဆိုခဲ့ပါသည်။

(၂)ရက်၊ (၃)ရက်ကြာမျှ စာရေးသူတို့ မိသားစုနှင့် အတူနေလေသည်။ အဘိုးသိန်းကို စာရေးသူတို့ တတ်စွမ်းသမျှ ပြုစုညှိနှိုင်း ကျွေးမွေးပါသည်။ မိသားစုဆို၍ စာရေးသူနှင့်

ကံစာကံအောင်

“ခံတက်” အစီအမံကို ဆောင်

မျိုးတုန်း (ညောင်လေးပင်)

အေး...အေး... မင်း ဟိုခံတက်ပင် သိလား’

သားတစ်ယောက်သာအိမ်တွင် ရှိပါသည်။ အဘိုးသိန်းသည် မပြေလည်သော စာရေးသူတို့၏ စီးပွားရေးကို ကောင်းစွာ အကဲခတ်မိပုံရပါသည်။

‘လူလေး မင်းမလဲ ကံကောင်းချင်လျက်နဲ့ မပွင့်မလင်း ဖြစ်နေရတာကိုး။ ရတနာသုံးပါးယုံကြည်၊ သီလလဲ မြဲလျက်နဲ့ စီးပွားရေး မကောင်းဘူးဆိုတာ ကံပိတ်နေလို့ကွ’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ အမိနဲ့ရှိပါ အဘိုး’
‘အေး ငါ့လူက နှစ်ထပ်တိုက်အိမ်နဲ့ ဘာနဲ့ နေရမှာပေါ့ကွာ၊ အဲဒီတော့မှ အဘိုးကို မမေ့နဲ့ဗျ’
‘ဟာ အဘိုးကလဲ၊ ဘယ်မေ့ပါ့မလဲ၊ အိမ်ပေါ်ထပ်မှာ အဘိုးကို တင်ထားမှာပေါ့ဗျာ’

‘ဟား... ဟား... ဟတ်... ဟုတ်ပါ့ကွာ၊ ဟုတ်ပါ့’
အဘိုးသိန်းသည် သူ၏ ထုံစံအတိုင်း ဦးခေါင်းကို မိုးပေါ်သို့မော့၍ သူ၏ မည်းနက်သော အသားရောင်ထဲမှ ဖြူဖွေးသော သွားကလေးများ ပေါ်အောင် ရယ်မောပါတော့သည်။ အဘိုးသိန်းသည် ရယ်လိုက်တိုင်း ဘာကြောင့် ရယ်မသိ “ဟား... ဟား... ဟား...” ဟု ရယ်မောလေ့မရှိဘဲ “ဟား... ဟား... ဟတ်...”ဟုသာ ရယ်မောလေ့ ရှိပေသည်။

‘သိတာပေါ့ အဘိုးရဲ့’
‘ဒါဆိုရင် ခံတက်သားကို ခဲတံလုံးလောက်အရှည် မင်းလက်နဲ့ တစ်ထွာ လောက်တိုင်းပြီး ဖြတ်ခဲ့ပေတော့’

‘ဟုတ်ကဲ့ ရှာလိုက်ပါဦးမယ် အဘိုး’
ခံတက်ပင်ကို မိတ်ဆွေ စာရှုသူများ သိကြမည်ဟု ထင်ပါသည်။ ခံတက်ပင်မှ ထွက်သော အရွက်နုများသည် ဆောင်းကာလ နတ်တော်၊ ပြာသိုလများမှစ၍ ထွေးထွေးနုတတ်လေသည်။ ထိုခံတက်ရွက်ကို ‘ချဉ်ဖတ်ထည့်၍ ခံတက်ချဉ်အဖြစ် ငါးပိရည်နှင့် တို့စားကြသည်မှာ မြန်မာ့ထမင်းဦးစလေ့ဖြစ်ပါသည်။

ခံတက်ရွက်သည် ဝမ်းမီးကို တောက်စေ၍ ပူသောသတ္တိရှိသည်။ ခံတက်ရွက် လက်တွင်းတစ်ဆုပ်ကို (၃)ခွက် (၁)ခွက်တင်ကျို၍ သောက်လျှင် ဆီးသွား၊ ဆီးများခြင်း ပျောက်ကင်းကြောင်း ဆေးကျမ်းများအရ သိရပါသည်။

ခံတက်သားကို ရှာ၍ရသောအခါ စာရေးသူက အဘိုးသိန်းလက်သို့အပ်သည်။ မိမိလက်နှင့် တစ်ထွာခန့်တိုင်း ဖြတ်ထားသည့် ခံတက်သားကို ရေမိုး

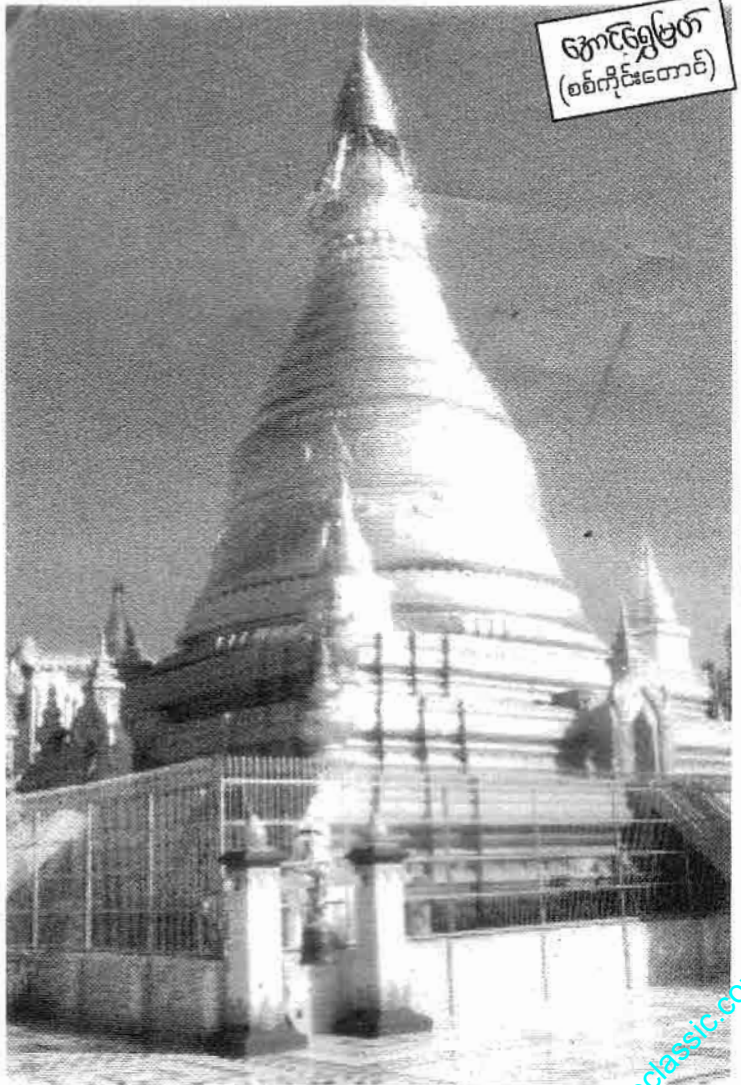
www.burmeseclassic.com

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင်

သမိုင်းစင်စေတီများ

၏ အောင်မြေနှင့် ပို၍ပူဇော်ဂုဏ်ထူးများ (အပိုင်းတစ်) (၁)

အောင်မြေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ကျွန်ုပ်၏ အထက်ပါ ခေါင်းစီးပါ စာမူမှာ ဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမသိဒ္ဓိမှ ကျွန်ုပ်အား လွန်ခဲ့သော ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွင်းက ရေးသားဖို့ ခွင့်ပြုခဲ့သောစာမူ ဖြစ်ပါသည်။

ဤဆောင်းပါး ရေးသားနိုင်ရန် ဆရာတော်ကြီးအား အခါခါ တောင်းပန် လျှောက်ထားခဲ့လေရာ ဆရာတော်ကြီးက...

'အကာကြီး...အထောက်အထား အမှန်ရှိဖို့က စာအုပ်တွေ ကျမ်းတွေနဲ့ မလုံလောက်သေဘူး။ ကျုပ်ကံအားထုတ်မှု ကောင်းထားတဲ့ ယုဂ်လုံတွေ သူတော်စင်တွေရဲ့ အဆိုအမိန့်တွေကလဲ အထူးအရေးပါသဘူး။ တချို့အဆိုအမိန့်တွေက စာပေကျမ်းဂန်မှာ ယုဂ်အတွက် ထောက်ပြလာခဲ့ရင် မြောက်စို့အကာကြီးမှာ အခက်အခဲ ဖြစ်လာနိုင်တယ်' ဟု သတိပေးခံခဲ့ရလေ၏။

ဆရာတော်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်၏ စာမူကြမ်းပါ စေတီတော်များ၏ မှတ်တမ်းများကို (၃)ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖတ်ရှုပြီး ပြင်ဆင်ခြင်း၊ ဖြည့်စွက်ခြင်း များများ ပြုလုပ်ပြီးမှ ခွင့်ပြုလေတော့၏။

ဆရာတော်ကြီး၏ မှာကြား လမ်းညွှန်ချက်များကို တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာမှတ်သား၍ စေတီတော်များအားလုံးသို့ သွားရောက် လေ့လာခြင်း၊ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများ ရိုက်ကူးခြင်း၊ စေတီတော်များ၏ သမိုင်းအမှတ်အသားများကို ဖတ်ရှုခြင်း၊ ဂေါပကများ၏ အဆိုအမိန့်များကို ခံယူခြင်း၊ ကျမ်းဂန်များနှင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်ရှု၍ ရေးသားလိုက်ရပါ၏။

ဆရာတော်ကြီး၏ မူလရည်ရွယ်ချက်မှာ...

၁။ စစ်ကိုင်းမြို့တစ်ခွင်သို့ ဘုရားဖူးရောက်ရှိလာပါက ဘုရားသမိုင်း

www.burmeseclassic.com

- နှင့်တကွထူးခြားအောင်မြေများ၊ ဘုရားရှိခိုးဂါထာများကို သိရှိနိုင်ရန်လည်း ဖြစ်ပါ၏။
- ၂။ စစ်ကိုင်းတစ်ခွင်သို့ အဓိဋ္ဌာန်ခရီး လာရောက်ကြသော ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်များ၊ သူတော်စင်များအတွက် အထောက်အပံ့ ဖြစ်စေနိုင်ပါ၏။
 - ၃။ ဝိဇ္ဇာထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ထွက်ရပ်ပညာ ရရှိရာ နေရာထူးများကို လမ်းညွှန်ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။
 - ၄။ ဝိဇ္ဇာရေ ပညာခွင်အရ ရောက်ရှိ

- လာကြသော သူတော်ကောင်းများ အတွက် နေရာမှန်များ၊ အောင်မြေများ သိရှိနိုင်ရန်အတွက်လည်း ဖြစ်ပါ၏။
- ၅။ အင်းပညာ၊ ဆေးပညာနှင့် အင်္ဂါရတ်ပညာ လေ့လာလိုက်စားကြကုန်သော သုတေသီများအတွက် ကနဦး အားထုတ်မှု အောင်မြင်ရန် ရသေ့ရိက္ခာထောက် ဖြစ်စေဖို့လည်း ဖြစ်ပါ၏။
- ၆။ စေတီတော်များ၏ အစောင့်

၁၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ လက်ပွားနှင့် ရုပ်ပွားတော်မြတ်
[ဆွမ်းဦးပူဇော် အရှေ့ဘက်အာရုံစွာတွင်
တည်ရှိပါသည်]

◆ အင်္ဂုလိယံ ဆရာတော်ကြီး
အစီအရံပြုခဲ့သော ဗုဒ္ဓလောဟာ
ရုပ်ပွားတော် ဆွမ်းဦးပူဇော်
[အနောက်ဘက် အာရုံစွာတွင် ရှိပါသည်]

အရှောက်ပုဂ္ဂိုလ်များကို သိလိုသူများအတွက်သော် လည်းကောင်း၊ အစောင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ မေတ္တာခံယူလိုသူများအတွက်လည်း ဖြစ်ပါ၏။

၇။ အဓိကအကြောင်းရင်းမှာ စေတီတော်များ၏ အထူး အောင်မြေ နေရာမှန်များကို သိရှိနိုင်စေဖို့ ဖြစ်ပါ၏။

ကျွန်ုပ်၏စာမူကို ဖတ်ရှုသော စာချစ်သူများ၊ သုတေသီများ၊ ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ဂမ္ဘီရပညာလိုက်စားဆဲ သူတော်ကောင်းများအတွက် တစ်ထောင့်တန်း၊ အထောက်အကူကြေလိမ့်မည်မှာ မျှော်လင့်မိပါ၏။

◆ ဆွမ်းဦးပုညရှင် လက်ပွားရှင် ရုပ်ပွားတော်၏ လက်ပွားဆုံတော်
[အရှေ့ဘက် အာရုံဆွင် ရှိပါသည်]

ဆွမ်းဦးပုညရှင် စေတီတော်
နမောတဿ ဘဂဝတော
အရဟတောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ်ရွတ်ပါ။]
ပညာမရွေးန ကာရိတံ

ပြန်ဟရဋ္ဌေ သုပါကာဝံ၊
ပုညသာပိက စေတိယံ၊
ဝနေ တ မဂ္ဂ ပိဏ္ဍိတံ။

မြန်မာပြန်
ပုညာမရွေးန၊ ပုညအမတ်ကြီး

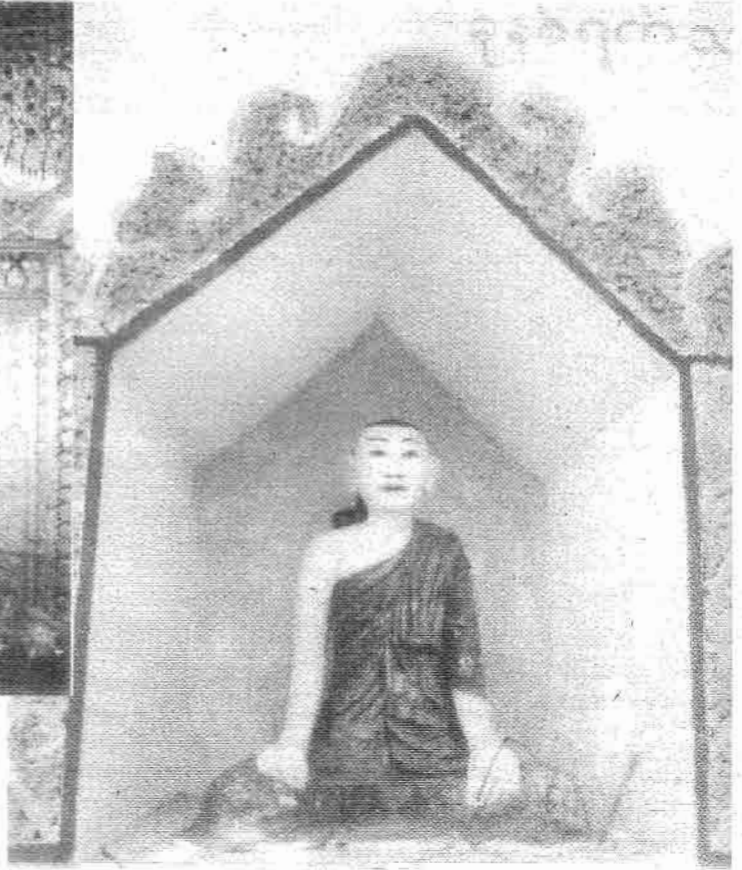
◆ ဆွမ်းဦးပုညရှင် ကိုးထပ်ကြီးရုပ်ပွားတော်
[မြောက်ဘက်အထိ အာရုံဆွင် တည်ရှိပါသည်]

◆ ဆွမ်းဦးပုညရှင်မှ ဂျာထိဥဉ်တော် ဝေါဝေါက်ခွာသာ ဩဆံ့ကြီး (ရေဥဉ်တော် ရာဟုထောင့်)

◆ ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီရှိ ဆံ့ရှည်
ဆရာတော်ကြီး၏ ကောင်းမှု
သက်တော်ရှည်ရှည်စွာတော်
[တောင်ဘက် အာရုံစာတွင်း ရှိပါသည်]

◆ ရှင်မြရှင်လှ ရုပ်ပြင်တော်တွင် စာမူစာစိမ်း
ထားသော ဆံ့ရှည်ကိုယ်တော်ကြီး ဦးကော့ဗျာညှပ်တော်
◆ ဆွမ်းဦးပုညရှင် အောင်မြေနေရာ [ရုပ်ပြင်တော် အပါအဝင်]

သည်။

မြန်မာရဋ္ဌေ၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာ
နိုင်ငံတော်ကြီး၌။

သုပါကဋ္ဌ၊ အလွန်လျှင် ကျော်ကြား
တော်မူပါသော။

အဂ္ဂပိဏ္ဍိကံ၊ ဝိဆိုလပြည့် မွေစကြာ
မင်္ဂလာအခါတော်နေ့တွင် ဆွမ်းဦး
အလှူတော်ကို အများပြည်သူ ကြည်
ဖြူစွာ ဆက်ကပ် လှူဒါန်းနိုင်ကြရန်။

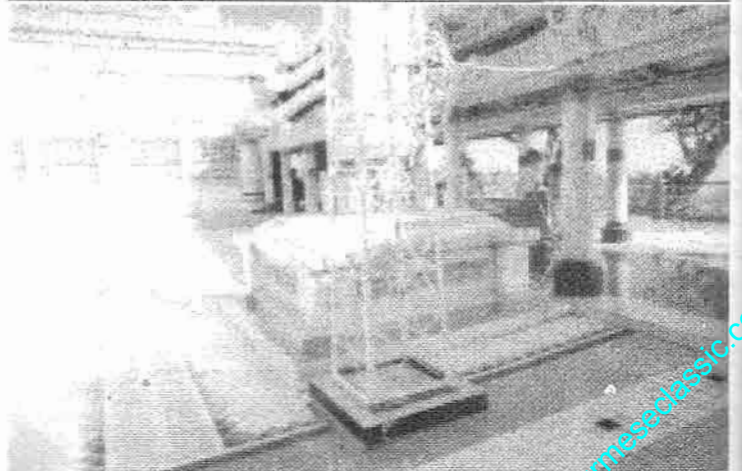
ယံ ပုညသာမိက စေတီယံ၊ အကြင်
ဆွမ်းဦးပုညရှင် ဘွဲ့အမည် ရရှိတော်မူပါ
သော စေတီတော်မြတ်ကြီးကို။

ကာရိတံ၊ တည်ထားကိုးကွယ်အပ်
လေပြီ။

တံ၊ ထိုစေတီတော်မြတ်ကြီးကို။

အဟံ၊ “အောင်ရွှေမြတ်” ဟု နာမ
သမုတ် အကျွန်ုပ်သည်။

၁၂၄ နက္ခတ္တဂေါင်ခြင်္စာမဂ္ဂဇင်း

ဝနေ့ ဝနွာမိ၊ ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံ
မိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

ဘုရားတည်သောနှစ်

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၆၄၇ ခုနှစ်။
ယခုဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်း (၇၀၀) ရှိလေပြီ။

ဘုရားဒါယကာ

အသစ်ယာစောယွမ်းမင်း၏ သေနာ
ပတိအမတ်ကြီး ဦးပုည။

တည်နေရာ

စစ်ကိုင်းတောင်၏ တောင်ဘက်စွန်း၊
ယောတောင်(ခေါ်)ဂန္ဓမာဒနတောင်ထိပ်
၌ တည်ရှိသော အဦးဆုံး ဖူးမြော်ရ
သော စေတီတော်ကြီး ဖြစ်လေ၏။

ဦးတော်ဂုဏ်

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဝါဆိုလပြည့်နေ့။

အောင်မြင်နေရာ

စေတီတော်ကြီး၏ အင်္ဂါထောင့်
ထိခွန်တိုင်နေရာ။

အစောင့်အရှောက်

စေတီတော်၏ စနေထောင့်ရှိ
သောတာပန်နတ်ကြီး နတ်ကွန်းနှင့်
ဆက္က ရှိပါသည်။

သူဠားချက်များ

စစ်ကိုင်းမြို့ ဝါတွင်းဘုရားစဉ်များ
နှင့် ပထမဦးဆုံး ဆွမ်းဦးကပ်လှူရ
ခြင်း။

ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီသို့ ရောက်လျှင်
ဆောက်ချင်း ပထမဆုံး ဖူးမြော်ရသော
ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးမှာ ကိုးထပ်ကြီး
ရုပ်ပွားတော်မြတ်ဟု ဘွဲ့အမည်ရရှိ
ခြင်း။

ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီ၏ အရှေ့
ဘက် အာရုံခံအတွင်း စံပယ်တော်မူ
သော ရုပ်ပွားတော်ကြီးမှာ လက်ချောင်း
ဆက်(၆)ချောင်းပါရှိ၍ “လက်ပွားရှင်
ရုပ်ပွားတော်”ဟု ဘွဲ့အမည်ရရှိပါ၏။

◆ ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီကြီး (သောတာပန်နတ်တို) [ရန်ပြည်တော် နေရာထား၍

ဆွမ်းဦးပုညရှင် စေတီတော်၏
တောင်ဘက် အာရုံခံအတွင်း စံပယ်
တော်မူသော ရုပ်ပွားတော်(၃)ဆူအနက်
အလယ်ဗဟိုမှ ရုပ်ပွားတော်မှာ ကျေးဇူး
တော်ရှင် ဆံရှည်ကိုယ်တော်ကြီး အထူး
ပူဇော်ခဲ့သောကြောင့် “သက်တော်
ရှည် ရုပ်ပွားတော်”ဟု ဘွဲ့အမည်ရှိပါ
သည်။

ဆွမ်းဦးပုညရှင် စေတီတော်ကြီး၏
အနောက်ဘက်အာရုံခံအတွင်း စံပယ်
တော်မူသော ဆင်းတုတော်ကြီးမှာ
ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး၊ သံနှင့် ပြဒါးတို့ဖြင့် စီရင်
ထားသော ပဉ္စလောဟာဆင်းတုတော်

ကြီး ဖြစ်လေ၏။

စေတီတော်သို့ အဝင်မုခ်ဦးနှင့်
ရှင်ပြင်တော်၏ အနောက်ဘက်တွင်
ဆွမ်းဦးပုညရှင် ရုက္ခစိုးကြီးအား မေတ္တာ
ပို့ ဆုတောင်းနိုင်ကြလေသည်။

ဆွမ်းဦးပုညရှင် စေတီတော်ကြီး၏
အံ့ဖွယ်တော်များကို စေတီတော်၏
ဂေါပကအဖွဲ့မှ လက်ကမ်းစာစောင်များ
ဖြင့် ဖတ်ရှုနိုင်ကြပါသည်။

ရွှေလ ဆက်စေတီပါရန်

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

နဂဏ္ဍာရောင်ခြည်စုဂ္ဂဇင်း ၁၂၅

မြောက်
အောင်အောင်မြို့တော်

တွေဝင်လာဘိက္ခုနီအိမ်ကု

ကျူးရင်မည်ဆိုလျှင်

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၄ ခုနှစ်ကို ရောက်လာကတည်းကပင် နှစ်ကူး နှစ်ဦးလည်း မရွာသေး၊ မိုးနှောင်းက မရွာ၊ မိုးဦးဆိုပြီး မျှော်နေရတာက ယနေ့တိုင်အောင် ဖြစ်ပါသည်။

ပထဝီအနေအထားအရ မြန်မာ နိုင်ငံ၏ အလယ်ပိုင်း မိုးခေါင်ရေရှားဟု ဆိုသော ရပ်ဝန်း။ ကျွန်ုပ် အသက်(၇၀) က စွန်းလာခဲ့ချိန်အထိ ယခုနှစ်ကဲ့သို့ မိုးခေါင်တာ(၂)ခါလောက်တော့ ကြုံခဲ့ဖူးပါသည်။ ငယ်စဉ်တုန်းက မသိသာ သော်လည်း ဇရာက ဆုံးမ၊ လာတော့ သိနေရပါပြီ။

ပြောချင်က ဥတုနှိပ်စက်ခံရ၍ စာမရေးဖြစ်တာ (၂)လလောက် ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ဒီနေ့မှာတော့ နေမရတော့ပါ။ ကျွန်ုပ် စာရေးရပါတော့မည်။ အကြောင်းက ဖန်လာနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

တပည့် တစ်ယောက်ဖြစ်သူ မောင်စောမြင့်သန်းနှင့် အတူပါလာသူ ဧည့်သည်တစ်ယောက် ထို(၂)ယောက် ကျွန်ုပ်ထံ ရောက်သည်နှင့် ဧည့်သည်နှင့် ကျွန်ုပ်ကို မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ပါသည်။

ဧည့်သည်လူငယ်က ကျွန်ုပ်ကို ပြောပြသည်မှာ...

'ဆရာအကြောင်းကို ကိုစောမြင့်သန်းက စုံစုံစေ့စေ့ ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ဖြစ်စဉ်ကို ကိုစောမြင့်

သန်းက ပြောပြပြီးလို့ ကျွန်တော် ထပ်ပြီး မပြောတော့ပါဘူး ဆရာရယ်၊ ဒီနေ့ကာလ အရောင်းအဝယ်ကပါ။ ရစရာငွေက မဝင်နဲ့မို့၊ အကျပ်အတည်းဖြစ်နေတာမို့ ကျွန်တော့်ဇာတာ စစ်ဆေးပြီး ကူညီပေးပါဦး'

ဟု သူပြောချင်တာနှင့် ဖြစ်ချင်တာတွေကို ပုံအောပြီး ပြောပြပါတော့သည်။

'ကိုသိန်းမြင့်ရေ... ခင်ဗျား ပြောသမျှ ကြားသိရပါပြီ။ ခင်ဗျားဇာတာကို စစ်ဆေးပြီး ဘဝရှေ့ရေးကို ဟောပေးပါမယ်။ လိုအပ်တာ၊ လုပ်သင့်တာတွေကိုလဲ ပြောပြပေးမှာပါ'

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

နောက် ပြောစရာများ၊ ရှောင်ရန် ဆောင်ရန်များနှင့် ကျင့်စဉ်တို့ကို ပေးလိုက်ရပါတော့သည်။ ကျွန်ုပ်၏တပည့် မောင်စောမြင့်သန်းနှင့် ရောက်လာသူကိုသိန်းမြင့်သည်လည်း ယုန်ကို မှန်လာဥကိုဒေါင် သို့မဟုတ် စိုက်ခင်းကြီးကို အပ်လိုက်သလို လွန်စွာပင် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းစွာဖြင့် ပြန်သွားကြပါတော့သည်။

အထက်တွင် အစဖော်ထားခဲ့သည့် စကားစအတိုင်း တပည့်နှင့် ဧည့်သည်လူငယ်တို့ ပြန်သွားကြသော်လည်း ကျွန်ုပ်မှာမူ ငုပ်လျှိုးနေသော အဝေးရောဂါများ ညှော်မိခံရသူလို တစ်ဖန် ထိုး စာပိုးထလာလေတော့သည်။

ချက်ချင်းဆိုသလို ကျွန်ုပ်၏ စာဖတ် ပရိသတ်နှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အကြိုက် စာချစ်သူများအတွက် ကျွန်ုပ် စာရေးရန် တာဝန်ဖြစ်လာခဲ့ပါတော့ သည်။

အခွင့်ကြွတုန်းမှာ ယခုရေးသားမည့် ဂါထာသည် အထက်တွင် ငွေကြေး အခက်အခဲနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသော ညဉ့်သည်ကို ပေးလိုက်ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဂါထာသည် ကျွန်ုပ်လက်ဝယ် ရောက်လာခဲ့ပုံမှာ လွန်ခဲ့သော ၂၀၀၃ ခုနှစ်လောက်က ဖြစ်မည် ထင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နှင့် တပည့် တစ်ယောက်တို့က ကျွန်ုပ် မေတ္တာ+ သစ္စာကျင့်စဉ်တွင် ခုနစ်နေ့သား။

ခုနစ်နေ့သမီးများအတွက် ကူညီပေးနိုင် ရန် ကျိုက်ထီးရိုးထိ အောက်ပြည် အောက်ရွာအနွဲ့ တန်ခိုးကြီးဘုရားများ ဘုရားဖူးခရီး(၁၀)ရက်ခရီးအကြာ ထွက် ခဲ့ရာမှ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားအတက်တွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော “ရသေ့”တစ်ပါးမှ နှိမ့်မြှင့်လိုက်သော ဂါထာဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပြီး ကျွန်ုပ်ထံ ပေးခဲ့၍ ရရှိခဲ့သော ဓမ္မရလာဘ်ရှင် ဂါထာပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ အဆိုပါဂါထာကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မလုပ်နိုင်ခဲ့ပါ။ သို့ သော် ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေရင်းချာများနှင့် အညှစ်တို့ကို ကျင့်ကြစေရန် တိတိကျ ကျ လမ်းညွှန်ပေးခဲ့ပြီး ဆောင်ရွက်စေခဲ့ ပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ကာလအတွင်းမှာပင် မိမိ တို့၏ သီလ၊ သမာဓိအားလျော်စွာ မျှော်လင့်သော၊ မှန်းဆထားခြင်းမရှိ သော လာဘ်လာဘာနှင့် ငွေကြေးတို့ အားလုံးကို ကျင့်ကြံသူများမှ အခြောက်ဝမ်းသာဖြင့် သူတို့၏

အတွေ့အကြုံကို ပြောပြခဲ့ကြသဖြင့် လက်တွေ့၊ ဝှံ့တွေ့ ဂါထာတော်တစ်ပုဒ် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပါမည်။

ဝိဇ္ဇာရေ ဂမ္ဘီရသဘောတရားတစ်ခု ကို ထပ်ပြီး ရေးသား တင်ပြပါဦးမည်။ ပြီးခဲ့သော(၂)ရက်လောက်ကပင် ကျွန်ုပ် ၏တပည့်ဖြစ်သူ ရေဆန်စိုးဝင်း အမည် ရသူ၊ မဟာဂန္ဓာရီလမ်းကို လျှောက် လှမ်းနေသူက ဓမ္မဒါနအဖြစ် ဖြန့်ဝေ သည့် စာရွက်စာတမ်းများကို ကျွန်ုပ်ထံ လာရောက် ကန်တော့သွားခဲ့ပြန်ပါ သည်။

ထိုဓမ္မဒါနစာရွက်များထဲတွင် ပါဝင် လာသော ဂါထာတစ်ပုဒ်မှာမူ “ငွေဝင် ဂါထာတော်” ဟု ပါရှိခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုပ် သည်လည်း အမျိုးကောင်းသား၊ အမျိုး ကောင်းသမီးတို့အတွက် လောက နယ်ယယ် စီးပွားရေးအတွက် အထောက် အကူဖြစ်စေနိုင်သော အကြောင်းကောင်း ဖြစ်နေ၍ ထိုဂါထာကို ဖတ်ရှုလိုက်ရာ တွင် ကျွန်ုပ်သိပြီးထားသော ဂါထာဖြစ်

နေပြန်၍ ဝမ်းသာရပါတော့သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုလျှင် မဟာဂန္ဓာရီ လမ်းပေါ်တွင် လျှောက်လှမ်းနေသော ရေဆန်စိုးဝင်းအမည်ရသူ ကျွန်ုပ်၏ တပည့်သည် တရားသဖြင့် ဝင်သော ငွေကြေးကိုပင် မက်မောခြင်း အလျှင်း မရှိ။ မိမိအိတ်ထဲမှ ငွေကြေးတို့ဖြင့် ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့အတွက် မေတ္တာ သက်သက်ဖြင့် ကူညီနေသူ ပရဟိတ သမားတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

ငွေဝင်လာဘ်ရှင်ဂါထာ

တုမေ စိတ္တံ စ ကာယော စ၊
သဗ္ဗဒေဝ မနုဿာစ သဗ္ဗသတ္တာစ၊
သီတံ ဥဒကေ ဣစ္ဆိတံ၊
ပတ္တံ ဟောတု မေ မေတ္တံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- တုမေ = တုမ်မေ
- စိတ္တံစ = စိတ်တံစ
- သဗ္ဗဒေဝ = သပ်ဗေဒေဝ
- မနုဿာစ = မနတ်သာစ
- သဗ္ဗသတ္တာစ = သပ်ဗသတ်တာစ
- ဥဒကေ = အုဒကေ
- ဣစ္ဆိတံ = အိတ်ဆိတ်
- ပတ္တံ = ပတ်တံ
- မေတ္တံ = မစ်တံ

အနက်

တုမေ -တုမုံ၊ သင်တို့၏။ စိတ္တံစ၊ စိတ်သည် လည်းကောင်း။ ကာယော စ၊ ကိုယ်သည် လည်းကောင်း။ သီတံ၊ ကြည်လင်အေးမြသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ် ပါစေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝ မနုဿာစ -သဗ္ဗဒေဝမနုဿာနံစ၊ အားလုံး သော နတ်လူတို့၏ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗသတ္တာစ-သဗ္ဗသတ္တာနံစ၊ အားလုံး သော သတ္တဝါတို့၏ လည်းကောင်း။ (ဥပရိ၊ အထက်အပေါ်၌)။ မေ၊ အကျွန်ုပ်

၏။ ဥဒကော၊ ရေဋ္ဌကဲ့သို့။ သီတံ၊ အေးမြသော။

ကုမ္ဘိတံ၊ အလိုရှိအပ်သော။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာသည်။ ပတ္တံ၊ ရောက်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

(နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း၏

ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီးဦးစံတင့်မှ ပါဠိအနက် ပြန်ဆိုပေးပါသည်။)

မူလက ကျွန်ုပ် ထိုဂါထာရခဲ့စဉ်က ပင် မည်သို့မည်ပုံ ဆောင်ရွက်မည်ဟု လမ်းညွှန် မပါရှိခဲ့ပါ။

ကျွန်ုပ်မှ မိတ်ဆွေများနှင့် တပည့်များ၊ ကျွန်ုပ်ထံသို့ ဘဝရှေ့ရေး သိလိုရေးအတွက် လာရောက်မေးကြသူများကိုသာ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်မှ ချီးမြှင့်ပေးသော လမ်းညွှန်အပြည့်အစုံတို့ကို ရေးသား ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ဓမ္မဝင်္ဂလားဘိဝံသစေကြောင်း

ကျင့်စဉ်ကောင်း လမ်းညွှန်

၁။ အနီးကပ်ဆုံး ရက်ရာဇာတွင် ဆောင်ရွက်ပါ (သို့မဟုတ်) မိမိ၏ မွေးနေ့မှ စတင်ပါ။

၂။ ကျင့်ကြံသော ကာလတွင် ဆောင်ရွက်ရန် နည်းလမ်းများ...

(က) ဦးစွာပဏာမ စတုလောက ပါလ နတ်မင်းကြီးများနှင့် ဂြိုဟ်နတ်မင်းကြီးတို့ကို ပင့်ဖိတ်ပါ။

(ခ) မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် လာဘသိဒ္ဓိတန်ခိုးရုံသော အရှင်သီဝလီ ရဟန္တာ ကိုယ်တော်မြတ်တို့အား...

❖ မိမိ၏ မွေးနံပန်း (သို့မဟုတ်) အညွန့်ပန်း။

❖ နံ့သာတိုင်၊ အလင်းတိုင်တို့ ကပ်လှူပါ။

(ဂ) မြတ်စွာဘုရားရှင်အား လည်း

၁၂၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း

ကောင်း၊ အရှင်သီဝလီရဟန္တာ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား လည်းကောင်း မိမိ လိုအပ်ဆန္ဒကို ဖွဲ့လာလျှောက်ထားပါရန်။

(ဃ) ဘုရားဖူးခြင်း၊ သီလခံယူခြင်း၊ မေတ္တာသုတ်ရွတ်ဖတ်ခြင်း ပြုလုပ်ပါ။

(င) ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သပါရန်။

(စ) အောက်ပါအတိုင်း ငွေရလာဘ် ရွှင်ဂါထာတော်ကို (၁၀၈)လုံး ဂုဏ်တော် ပုတီးကုံးဖြင့် ပုတီးစိပ်ရန်။

ပုတီးစိပ်ရာတွင်...

ဂါထာတစ်ပုဒ်ဆုံးအောင် ရွတ်ဖတ်ပြီးမှ ပုတီးစေ့ တစ်လုံးချပြီး ပုတီးတစ်ပတ်စိပ်ပါရန်။

(ဆ) သစ္စာပြု၍ တိုင်တည်ပါ။

'ကျွန်ုပ်သည် ယနေ့ ယခုအချိန်တွင် (.....) အပန်းတကယ် ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့် (.....) နေရာတွင် မိမိပြုခဲ့သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ထည့်ပါ။

အရပ်လေမျက်နှာ၊ အရပ်ရပ်မျက်နှာတို့မှ လာဘ်လာတတို့သည် လည်းကောင်း၊ သန့်စင်သော ငွေကြေးတို့သည် လည်း

ကောင်း ကျွန်ုပ်ထံသို့ နေ့ညပစ် အပြုတစေ ထင်ရောက်ပါစေရန်သတည်း'

ဟု ရဲဝံ့ပြတ်သားစွာ ဆိုရပါမည်။

(ဇ) ဝေနေယျများစွာ သတ္တဝါတို့အားလုံး (၃၁)ဘုံသားတို့ကို ကုသိုလ်အမှု ပေးဝေပါ။

(ဈ) မူလကနဦးမှ ပင့်ဖိတ်ထားသူများကို နေရပ်ဌာနသို့ ပြန်ပို့ပေးပါရန်။

၃။ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ကာလ သတ်မှတ်ရခြင်း...

❖ အဓိဋ္ဌာန်ကာလကို (၈)ရက် သတ်မှတ်ရပါသည်။

❖ မှတ်ချက်။ ။ ကြီးမားသော လာဘ်ဝင်လိုသူများအနေဖြင့် ဝါရငယ်တစ်ပါးရကို (၈)ရက် သတ်မှတ်ရပါသည်။

(၈)ကြိမ်မြောက်ဝင်မှ အဓိဋ္ဌာန်မဟာကာလ ပြီးမြောက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ဆရာများ အလိုအရ ကောင်း(၆၄)ရပ်ကျင့်စဉ်ဟု ဆိုပါသည်။

ယခု ကျွန်ုပ် ရေးသား တင်ပြထားသော ကျင့်စဉ်ကို အောင်မြင်ပြီးမြောက်ခဏီရောက်ကြ၍ စီးပွားရေးကျဉ်းမြောင်းသည့်ဘဝမှ လွတ်မြောက်ကြပြီး ရတနာ(၇)ပါးနှင့် သန်းပေါင်းများစွာ ကြွယ်ဝချမ်းသာကြပြီး ဘာသာသာသနာအကျိုး သယ်ပိုးနိုင်ကြစေဟု ဆန္ဒပြုလိုက်ရပါသည်။

ကောင်းမှုကိုစွမူနိသမျှ လိုလားတောင့်တတိုင်း ရရှိ ပြည့်စုံကြပါစေ။

တစ်ထောင်-၁၁/ ၂၀၀၅ တို(၁၈၇) မာယီတိုင်ရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၀ YR ၀၀၀၇၉၂

ကျန်းမာခြင်းသည်လက်တစ်ပါး

ဦးဘောင်မြင့် လှပျံ့တော်ပစ္စည်း

သွေးဆေးမှုန့်
သွေးဆေးအဆီ
လေသက်ဆေး

နန်းတွင်းလျှာပွတ်ဆေး
လျက်ဆား
သည်းခြေဆေး

စုန်း ၀၁-၅၄၃၃၁၆ ၀၁-၇၀၁၄၇၃
၀၁-၅၅၉၅၅၉ ၀၁-၅၄၉၁၀၅

အရိုးအကြောအဆစ်တွေကို လန်းစေတဲ့ အရမ်းထက်တရုတ်တိုင်းရင်းဆေး

BonealTM

(ဘိုနီးလ်) ဒက်ကြေလိမ်းဆေး

BonealTM တွင်ရှားပါး၍ အလွန်အစွမ်းထက်သော
တရုတ်တိုင်းရင်းဆေးဘက်ဝင်အပင်များပါဝင်သည်။

- ✓ ဇူးနာ၊ ဓါးနာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း
- ✓ အရိုးအကြောအဆစ်ထုံကျင်ကိုက်ခဲခြင်း
- ✓ ကြွက်သားများနာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း
- ✓ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်းကြောင့်အဆစ်အမြစ် နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း
- ✓ လေးဘက်နာရောဂါကြောင့် အဆစ်အမြစ်နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း
- ✓ လေဖြန်းခြင်းကြောင့်ထုံကျင်ကိုက်ခဲခြင်း

အခရိုသော ဝေဒနာများအား ထိရောက် ဖျဉ်ဖြန့်ခွာ သက်သာ
ပျောက်ကင်းစေသည်။

ပုပ္ဖီးတောင် စံကားဝါမြေ

ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင် နှစ်(၆၀)ပြည့်ထွက်ပွဲ

ဖြစ်ရပ်သန်းများ

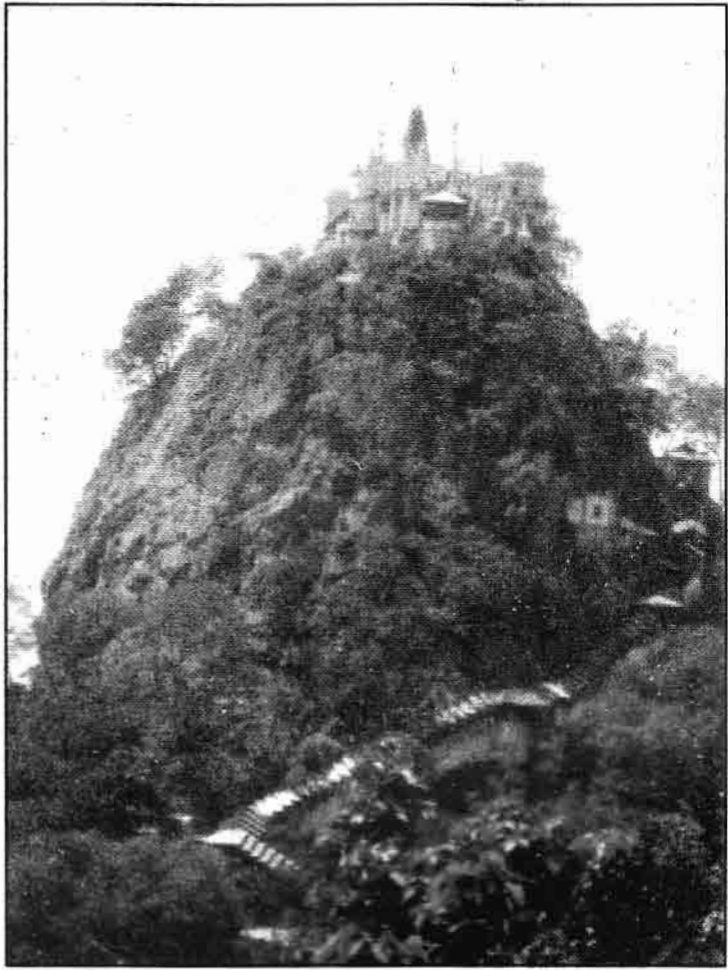
ကိုသက် (ဖီးကုန်း)

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ထွက်ရပ်ပေါက် ဝိဇ္ဇာ သူတော်စင်များစာရင်းတွင် ဘိုးတော် အောင်မင်းခေါင်သည် ထိပ်ဆုံးစာရင်း ဝင် ဖြစ်သည်။

ဘိုးတော် အောင်မင်းခေါင်သည် ကျင့်စဉ်စခန်းအမျိုးမျိုးကို အောင်မြင်ခဲ့ ပြီးနောက် ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့၏ အခက်အခဲအမျိုးမျိုး၊ ဒုက္ခအဖုံဖုံတို့ကို အခြေအနေ၊ အချိန်အခါအလိုက် သူ့ နေရာနှင့်သူ ပုဂ္ဂိုလ်အသွင်အမျိုးမျိုး ဆောင်လျက် စောင့်ရှောက် ချိန်မြှင့်ပေး ခြင်း၊ သာသနာတော်အတွက် ဘုရား စေတီငယ်များ တည်ထားပေးခြင်းတို့ ကို ဆောင်ရွက်ပေးပြီး ၁၃၁၄ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၂)ရက် ညနေ(၄)နာရီအချိန် (၅-၉-၁၉၅၂) သောကြာနေ့တွင် မူလခန္ဓာရုပ်ဟောင်း ကို စွန့်ခွာ၍ ထွက်ရပ်စခန်းသို့ ကြွပြန် တော်မူခဲ့ပါသည်။

ထိုနေ့ရက်ကို “ထွက်ပွဲ” အထိမ်း အမှတ်အဖြစ် အဘ၏သားတပည့်များ က တရိုတသေ တလေးတစား ဂါရဝ မြင့် ပူဇော်လာခဲ့ကြသည်မှာ (၂-၁၀ -၂၀၁၂)နေ့တွင် နှစ်(၆၀)ပြည့်မြောက် ခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။

အဘ၏ ထွက်ပွဲအကြို ပူဇော်ပွဲ အခမ်းအနားများကို(၂၈-၉-၂၀၁၂ မှ ၂-၁၀-၂၀၁၂)နေ့အထိ ပုပ္ဖီးတောင်

◆ စံကားဝါမြေရှိ ပုပ္ဖီးတောင်ကလယ်

ကလယ် တောင်အောက်ပါကျေနပ် ဦးညို နှင့် ပူဇော်ခဲ့ကြလေသည်။ အဘကိုယ်တိုင် တည်ထားခဲ့သော

ပုပ္ဖီးတောင်ကလယ်ရှိ ကမ္ဘာလုံးစေတီ တော်တွင် (၁၀၈)ဖီးပွဲများနှင့်အတူ နံနက် (၄)နာရီအချိန်မှစ၍ အမင်းတိုင်

နက္ခတ္တဓာတ်မြေပုံမဂ္ဂဇင်း ၁၂၉

www.burmeseclassic.com

၁၃၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်စုရင်း

◆ တောင်ကလပ်သို့

အောင်လမ်းဆီတစ်လျှောက်ရှိ

ထိုပတ်များဖြင့် ရည်ကာနေရင်

(၁၀၀၀)၊ အမွှေးတိုင်(၁၀၀၀)၊ သစ်သီး (၁၀၀၀)၊ ပန်း(၁၀၀၀)ပွဲများ တင်လှူ ပူဇော်ထားကြသည်မှာ စိတ်ချမ်းမြေ့ ဖွယ်ရာဖြစ်၏။

အဘနှင့်ပတ်သက်၍ အတ္ထုပ္ပတ္တိ အကျဉ်းကို ကောက်နုတ်တင်ပြလိုပါ သည်။ ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်၏ အမည်ရင်းမှာ မောင်ဘိုးအောင်ဖြစ်ပြီး ပုပ္ဖိုးတောင်မကြီး၏အရှေ့မြောက်ဘက် စင်မြင့်ရွာတွင် အဖဦးအောင်ပု+အမိ ဒေါ်မင်းသစ်တို့မှ ၂-၅-၁၈၈၀ ပြည့် နှစ်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။

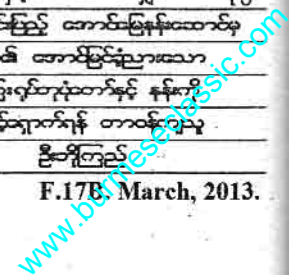
ရုပ်ဟောင်းကို စွန့်၍ ထွက်ရပ်စခန်း သို့ ကြွမြန်းခဲ့သည်မှာ “နာမ်တတ်က ရုပ်ခြယ်လျှင် အဟုတ်တကယ် ဂုဏ် ပြုလို့၊ မနုဿတူနှစ်ဖော် ကွဲရတော့ နော်” တဘောင်စကားအတိုင်းပင် သိဒ္ဓိစခန်းများ ပြီးစီး၍ ထွက်ရပ်မြန်း တော်မူခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

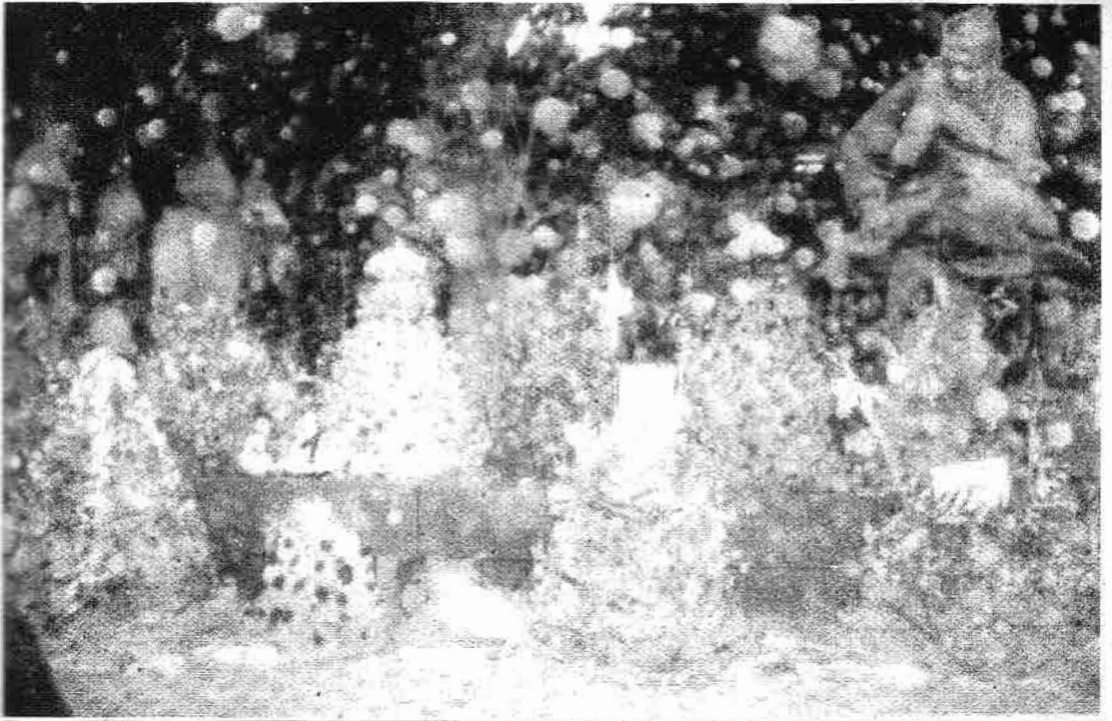
ပုပ္ဖိုးတောင်ကလပ်၏ အလယ်တွင် အဘခန္ဓာဝန်ချရာနေရာတွင် ဂူစေတီ အဖြစ် ပြုပြင်မွမ်းမံထားပြီး အနီးတွင် အဘ တရားကျင့်ကြွားများ အားထုတ် ခဲ့သော ဉာဏ်တော်(၄)ပေသာ မြင့် သည့် အောင်စေတီအား ဖူးတွေ့ရ သည်။

အောင်စေတီအနီးတွင် ပြည်တော် အေးစေတီတစ်ဆူနှင့် အလျား(၉)ပေ ရှိသော စည်တော်ကြီးတစ်လုံးအား တွေ့ရသည်။

အဘနှင့်ပတ်သက်လျှင် ပုပ္ဖိုး

◆ ထုတောင်ခြေနှင့် တောင်မြေနှင့်ထောင်မှ
အာ၏ တောင်မြေနှင့်ညာသော
ကြေးရုပ်တပ်တော်နှင့် နန်းတော်
စောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်ပေး
ဦးတို့ကြည်

▲ အာဘတ္တကွန်မြစ် ဖျာလဟုဇာ မန္တန်တိုင်းမြို့တွင် စာတင်ပိုက်ရာ ဇာတာရွာများစွာ ဝယ်နေသည်ကို တွေ့ရ၍ စာတင်ပိုက်တစ်တင်ထားနိုင်ခဲ့သည်

တောင်ကလပ်ရှိ အထက်ပါ နေရာသုံးခု သို့ မလွဲမသွေ ရောက်အောင်သွားကြ ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ကြပါသည်။

ထွက်ပွဲနေ့တွင် အဓိဋ္ဌာန်သူများ များပြားလွန်းသဖြင့် စောစောနေရာယူ ရသော ဌာနတစ်ခုလည်း ဖြစ်လေ သည်။

၁၃၇၄ ခုနှစ် အဘဇာ နှစ်(၆၀)ပြည့် ထွက်ပွဲသည် ထူးခြားတိုက်ဆိုင်မှု များ စွာကို တွေ့ဆုံရသောနှစ်လည်း ဖြစ်ပါ သည်။ ပုပိုးတောင်ကလပ်တွင် ရှေး ဆခင်ကပင် တည်ထားခဲ့သော ဓေတီ ဗုဒ္ဓိများစွာရှိရာ ယခုနှစ်မှပင် ပထမ ဆုံးအကြိမ်ကျင်းပသော ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲ တော်အဖြစ် ကျင်းပခွင့်ရသော နှစ် တစ်နှစ်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိရှိ နှစ်သားခဲ့ရပါသည်။

အဘအား ပူဇော်သောပွဲများတွင်

▼ အာဘတ္တကွန်မြစ်(၆၀)ပြည့်တွင် ရင်ငွေတော်လှူရန် ယုံဆောင်လာကြသော အာဘတ်တော်နှင့် ဖျောက်ပါ ယိုပျက်များ

ထူးခြားသော ပူဇော်ပွဲတစ်ခုအဖြစ် "ဘုံတောင်စကြာပွဲ" မှာလည်း တစ်မူ ထူးခြားလှသည်။

အဘ ခန္ဓာဝန်ချရာ ဂူဓေတီအနီးရှိ ပြည်တော်အေးဓေတီတော်တွင် ဘုံ

တောင်စကြာပူဇော်ပွဲကို ကျင်းပရာတွင် အဘသည် စကြာမင်းအဖြစ် ပြန်လာ မည့်အတိတ်နိမိတ်ကို ဆောင်ယူ၍ ကျင်းပကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုပွဲတွင် အဘဇာသားတော်များ နက္ခတ္တရောင်ခြည်များ၏ ၁၃၁

◆ အာဘူကွက်တွင် နန်းထောင်အသီးသီးနှင့် ပူဇော်ထားကြသော (၁၀၀)ပိဋိပွားအား အနံ့အပြားတွေ့ရစဉ်

သည် တော်သလင်းလဆန်း(၁၃)ရက်
နေ့တွင် နံနက်(၉)နာရီတွင်...

- (၁) သစ်သီး (၉)မျိုး၊
- (၂) ယို (၉)မျိုး၊
- (၃) ယန်း (၉)မျိုး၊
- (၄) နံ့သာ (၉)မျိုး၊
- (၅) ခေါက်ဆွဲကျော် (၉)ပွဲ
- (၆) ကောက်ညှင်းပေါင်း (၉)ဆုပ်၊
- (၇) မုန့်ဟင်းခါး (၉)ပွဲ
- (၈) အလင်း (၉)တိုင်၊
- (၉) သန့်စင်ထားသော

ရေသန့် (၉)ခွက် တို့
အား ကပ်လှူပူဇော်ကြသည်။

ငှက်ပျော(၁၀၈)ဖီးနှင့် ရွှေအုန်းသီး
တစ်လုံး ပွဲကြီးတစ်ပွဲ၊ တံခွန်ကုက္ကား
စုံလင်စွာဖြင့် ပူဇော် လှူဒါန်းထားကြ
သည်။

**မှတ်ချက်။ ။ (ဤပူဇော်ပွဲမျိုးကို
မိမိတို့နေအိမ်၊ မိမိတို့ဒေသများတွင်**

၁၃၂ နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဗြညီမဂ္ဂဇင်း

◆ အာဘူရုပ်တုတော်နှင့် ပူဇော်ထားသော (၁၀၀)ပိဋိပွား

လည်း **ငွေကြေးအခြေအနေပေါ်
မူတည်၍ ပြုလုပ်နိုင်ကြပါသည်။)**
ပုပ္ပါးတောင်ကလပ်တွင် အဘ
အောင်မင်းခေါင်အား ပူဇော်နိုင်သော
ဓာတ်နန်းကြီး(၆)ခုတို့ရှိရာ...
(၁) ဆုထူးပန် ဆုတောင်းပြည့် ကမ္ဘာပုဂ္ဂိုလ်

စကြာပင်း အောင်မြေတက်နန်း။
(၂) အဘအောင်မင်းခေါင် ခန္ဓာဝန်ချရာ အောင်
စေတီ။
(၃) ဆုတောင်းပြည့် အောင်မြေတက်နန်း။
(၄) တောင်ထိပ်(၁) ကံထူးအောင် ခန္ဓာဝန်
တက်နန်း။

(၅) အေးချမ်းအောင်မြေတာတ်နန်း

(၆) တောင်ထိပ်(၂) ထီးသုံးဆင့်အောင်မြေ
တာတ်နန်း

တို့ဖြစ်ကြပြီး ပုပ္ပိုးတောင်ကလပ်
ထိပ်သို့ တက်ရာလမ်းတွင် မည်သူမဆို
အဘ၏ ပထမဆုံးနန်းဖြစ်သော ဆုထူး
ပန်အောင်မြေတာတ်နန်းသို့ ဦးစွာ ဝင်
ရောက်ကြရပါသည်။

အဘထွက်ပွဲ ကျင်းပသော နေ့ရက်
ဖြစ်သည့် တော်သလင်းလပြည့်ကျော်
(၂)ရက်နေ့ (၂-၁၀-၂၀၁၂)သို့ ရောက်
နိုင်လာခဲ့သည်။ ထိုနေ့တွင် အဘ၏
ဓာတ်နန်းဆောင် (၆)ဆောင်တို့တွင်
(၁၀၈)ဖီးပွဲများ၊ အလင်းတိုင်၊ နံ့သာ
တိုင်များ ပန်းပေါင်းဝေဆာလျက်
ကျက်သရေအပေါင်း ခညောင်းနေပါ
သည်။

ယင်းအချိန်တွင် စံကားဝါမြေတစ်ခု
လုံး ရှမ်းအိုးစည်သံတို့က လွှမ်းခြုံလာ
ပါတော့သည်။

ဗြိဂ္ဂာအသီးသီးမှ ရောက်လာကြ
သော ရပ်ဝေးရပ်နီး အဘ၏ ပဋ္ဌာန်းဆက်
သားသမီးများသည် ရှမ်းအိုးစည်သံကို
တီးမှုတ်၍ အဘထွက်ပွဲကို ဆင်နွှဲရန်
စုဝေးလာကြသည်။

နှစ်(၆၀)ပြည့် အဘထွက်ချိန် ညနေ
(၄)နာရီအချိန်တွင် အောင်စည်အောင်
မောင်း(၂၇)ချက်တိတိကို တီးခတ်ကြ
သည်။

အဘ၏ အောင်မြေနင်း အဟိန်း
အိထာတော်ကြီးကို နန်းကြီး(၆)ဆောင်
လေးမှ သံပြိုင်ညီညာစွာ ရွတ်ဆိုသံမှာ
စံကားဝါမြေကိုပင် လွှမ်းခြုံသွားပါ
သည်။

အားလုံး ရွတ်ဆိုပြီးစီးသောအချိန်
တွင် တောင်ကလပ်တစ်ခုလုံး၌ရှိသော
အဆောင်များအားလုံး ခေတ္တမျှ တိတ်
ဆိတ် ငြိမ်သက်သွားခဲ့သည်။ အပ်ကျ

▲ အဘဓာတ်ကိုချိန်ရာ ဓာတ်နန်း(၅)မှ ဓာတ်နန်းဆောင်တစ်ခု

သံမျှပင် မကြားရအောင် အဘအား
သမာဓိတရားဖြင့် ခေတ္တ ပူဇော်မှု ပြုခဲ့
ကြပြန်သည်။

အားလုံးသော တပည့်သားသမီး
များ၏ မေတ္တာစေတနာများကို တုံ့ပြန်
သောစေတနာဖြင့် အဘ၏ သိဒ္ဓိများကို
လည်း နှစ်(၆၀)ပြည့်ပွဲသို့ လာရောက်
ကြသူအပေါင်းတို့အား ချီးမြှင့်ပြသ
သွားခဲ့ပါကြောင်းကို စာရေးသူအနေ
ဖြင့် ဖြန့်ဝေတင်ပြလိုက်ပါသည်။

၂-၁၀-၂၀၁၂ နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင်
စာရေးသူတို့အဖွဲ့မှာ တောင်အောက်
တွင် ရောက်နေကြသည်။ အဘ၏
နှစ်(၆၀)ပြည့် အထိမ်းအမှတ် ဘုရား
ရုပ်ပွားတော်အဆူ(၆၀) မဟာဒုက်
ကံစမ်းမဲဖွင့်ပွဲသို့ ရောက်ရှိနေသဖြင့်
ဦးပွင်းစန္ဒြေဘာသ(ဖိတ္တာသုခကျောင်း
မင်္ဂလာဒုံ)နှင့် လူကွဲသွားခဲ့ပါသည်။ ည
ပိုင်းအထိ ဦးပွင်းနှင့် မဆိုဖြစ်တော့ပါ။

ဦးပွင်းစန္ဒြေဘာသမှာ နှစ်စဉ်
အဘထွက်ပွဲရောက်တိုင်း ရန်ကုန်မှ
ပုဂံရထားဖြင့် မပျက်မကွက် လာနေကျ
ဖြစ်သည်။ မည်မျှပင် အလုပ်မအားနေ
သည်ဖြစ်စေ ပုပ္ပိုးမြေကို ရောက်စမြဲ
ပင်။

ဤသို့ဖြင့် ၂-၁၀-၂၀၁၂နေ့ည
တောင်ကလပ်ထိပ်တွင် ညနေ(၄)နာရီ
(၁၅)မိနစ်အချိန်၌ မိုးသားကောင်းကင်
ပေါ်တွင် ကြည်လင်ထင်ရှားသော
အဘ၏ ရုပ်ပုံလွှာကို (၂)မိနစ်ကြာ
လည်းကောင်း၊ အချို့သူများကလည်း
အဘ မြင်းစီးလာသောပုံတော်ကို
လည်းကောင်း အသီးသီး တွေ့မြင်ကြရ
ကြောင်းပြောပါသည်။

ဦးပွင်းစန္ဒြေဘာသသည် အဘ
အား မျက်မြင်တွေ့လိုက်ရသဖြင့်
အလွန် ကြည်နူးဝမ်းသာဖြစ်ရကြောင်း၊
ထို့နောက် တိမ်ကြားထဲတွင် တစ်စ
တစ်စ ပျောက်ကွယ်သွားကြောင်း ရှင်း
ပြသွားခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူတို့မှာ မပူးလိုက်ရသော်
လည်း စားဖတ်သူများအားလုံးအတွက်
ကိုယ်တွေ့ကြုံသူထံမှ တိုက်ရိုက်ပြောပြ
သည်ကို ပြန်လည် ရေးသားထုတ်ဖော်
ခွင့်ရခဲ့ပါသဖြင့် ဝီတိပွားများမိပါသည်။

အခြား ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခုလည်း
ကျွန်ုပ်သိသေးသည်။ ပုပ္ပိုးတောင်ကလပ်
၏ တနင်္ဂနွေထောင့်အရပ်ဖြစ်သော
မဟာဗောဓိနှင့် သာသနာ့ဗုဒ္ဓကုန်းမြေ
ရှိ ဗောဓိညောင်ပင်နှင့် ဂြိုဟ်(၈)ခွင်

www.burmeseclassic.com

▲ အဘဘဝတ်နန်းမှ သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့များ

ခေတ်တွင် ထူးခြားဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

ဖြစ်ရပ်မှာ ရန်ကုန်မြို့မှ ဘုရားဖူးရောက်လာသူ ဦးအောင်နိုင်နှင့်ဆိုသူ ရိုက်သော ဓာတ်ပုံထဲတွင် "ဝ" အက္ခရာများ ပုံအပြည့်ပေါ်နေသည်မှာ ထူးဆန်းလျက်ရှိကြောင်း၊ ဓာတ်ပုံရိုက်ချိန်မှာလည်း တောင်ထိပ်ကောင်းကင်ယံတွင် ပုံပေါ်သည့် (၄)နာရီ(၁၅)မိနစ်အချိန်နှင့် အတူတူဖြစ်နေကြောင်း ဓာတ်ပုံအား မိမိတို့ထံ တစ်ဆင့်လာပေးသော ရန်ကုန်မြို့မှ ဦးအောင်နိုင် ဒေါ်ကြူကြူ မေတို့က ရှင်းလင်းပြောပြခဲ့ပါသည်။

"ဝ" လုံးအက္ခရာ ပထမ ဘိုးဘိုးအောင်၏ အင်းစမတ်မှ ပါဝင်သည့် ဝ, လုံးဖြစ်ခြင်း၊ အဘထွက်ပွဲ ရက်အချိန် အတိအကျတွင် ထူးဆန်းသော ပြကွက်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် စံကားဝါမြေသည်လည်းကောင်း၊ အဘဓာတ်

ပန္နက်ချရာ ဒေသတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဘထံပါးသို့ လာရောက်ပူဇော်ခဲ့ကြသော တပည့်သားသမီးအပေါင်းတို့မှာလည်း အနာဂတ်ကာလတွင် ဝပြောသာယာမှုရရှိပြီး အေးချမ်းသာယာမည့် အတိတ်ကောင်း နိမိတ်ကောင်းများဖြစ်ကြောင်း သက်ရွယ်ကြီးပြီး ဝါရင့်သော အဘ၏ တပည့်ကြီးများက မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

ထွက်ပွဲနေ့ ညနေ (၄)နာရီ (၁၅)မိနစ်အချိန်တွင် မန္တန်ကုန်းမြေရှိ ဂျီဟ်ခွင်ဘုရားပရိဝုဏ်အတွင်း လူအများ တိုးမပေါက်အောင် ကြိတ်ကြိတ်တိုးစည်ကားခဲ့ပါသည်။

ဝ, အက္ခရာပေါ်သော အခြားဓာတ်ပုံဆရာတစ်ဦးမှာ ရန်ကုန်မှ ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်းဆိုသူ ဖြစ်ကြောင်းလည်း သိရပါသည်။

ဓာတ်ပုံဆရာများစွာ ရိုက်ကူးသော်

လည်း နှစ်ဦးသာ "ဝ" အက္ခရာပေါ်ခြင်းဖြစ်၍ အခြားသူများ၏ ကင်မရာများတွင် "ဝ" အက္ခရာပေါ်ခြင်း မရှိကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

အထက်ပါ ဖြစ်ရပ်ဆန်း(၂)ခုသည် အဘထွက်ပွဲ နှစ်(၆၀)ပြည့်၏ ထူးခြားဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်များပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်အား မိမိတို့ဒေသအသီးသီးတွင် ပူဇော်ကိုးကွယ်ကြသူများသည် ထွက်ပွဲနေ့ဖြစ်သော တော်သလင်းလဆုတ် (၂)ရက်နေ့တွင် အဘရုပ်တုတော်များအား ပင့်ဆောင်ကာ ပုပွားတောင်ကလပ်ရှိ နန်းဆောင်များတွင် ရင်ငွေတော်လှုံ၍ အောင်ဓာတ်၊ အောင်ဟိတ်ကို ရယူကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုနေ့တွင် အဘရုပ်တုတော်အား ပင့်ဆောင်လာကြသော အဖွဲ့အသီးသီး

တို့သည် တူညီဝတ်စုံများ ဝတ်ဆင်ကာ သာသနာ့အလံများကို ကိုင်ဆောင် လျက် ရှမ်းအိုးစည်များကို တီးခတ်ကာ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြပါသည်။

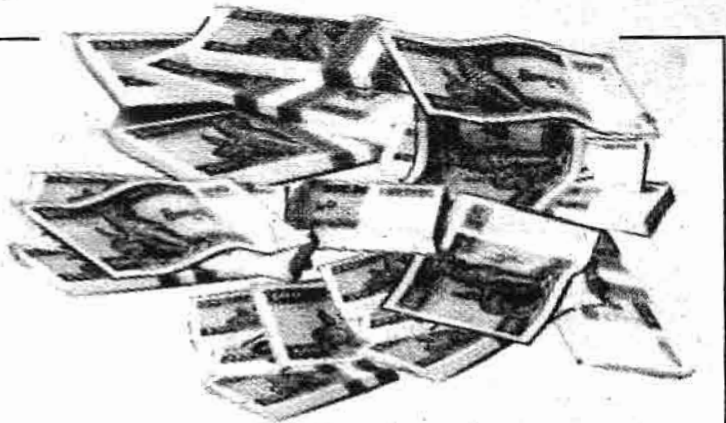
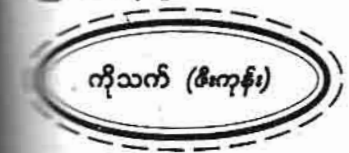
ပုဂ္ဂိုလ်စုံကားဝါမြေတွင် အဘအား ကိုးကွယ် ပင့်ဆောင်ကြသူများသည် အဘထွက်ပွဲကျင်းပသော နေ့တစ်နေ့ တည်းကိုသာ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ဆောင်ရွက် ခဲ့ရကြောင်း သိရပါသည်။

စာရေးသူတို့အဖွဲ့သည် ထွက်ပွဲနေ့ နံနက်(၁၀)နာရီ အချိန်လောက်တွင် ရွှေမန်ကျည်းတောရှိ အဘအောင်မင်း ခေါင်အထိမ်းအမှတ် မွှောရုံနှင့် ပြခန်း ဆောင်များကို ဝင်ရောက် လေ့လာခဲ့ ကြပါသည်။

အဘနှင့်ပတ်သက်သော အသုံး အဆောင်များဖြစ်သည့် ခမောက်၊ ထမ်းပိုး၊ အင်္ကျီ မောင်၊ တိုက်ပန်းကန်၊ ဆံပင် စသည်များနှင့် ဦးမေတစ်ဖီ၏ ပြခန်းတို့ကိုပါ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြပါသည်။

နယ်လေးရပ်မှ အဘ၏ပဋ္ဌာန်းဆက် သားသမီး တပည့်များသည် (၆၁)ကြိမ် မြောက် ထွက်ပွဲကို ဆက်လက်၍ ဆင်နွှဲ နိုင်ကြစေရန်အတွက်လည်း ယခု ဆောက်ရှိသည့်အချိန်တွင် သစ္စာ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းကြသည်ကို ဆင်ပြရင်း နှစ်(၆၀)ပြည့်ထွက်ပွဲကို ဆင်ပြုပူဇော်အပ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ စာရေးသူအား သိလို သည့် ရှင်းပြပေးပါသော ဆုထူးပန် ဆုတောင်းပြည့်အောင်မြေဓာတ်နန်း ၊ ဆာဝန်ခံ ဦးဘိုကြည်အား အထူး ဆုတောင်းတင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါ သည်။ (စာရေးသူ)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း

လာဘ်လာဘ

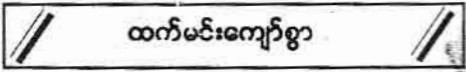
ရွှင်လန်းစေဖို့

မတ်လတွင် ငွေကြေးကိစ္စ အဆင်ပြေ၍ လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းစေရန် လုံးဝန်းသော ပစ္စည်းတစ်မျိုးမျိုးကို ရွေးချယ်ကာ အောက်ပါ အစီအစဉ်အတိုင်း လှူဒါန်းဖြစ်သည်။

ငွေနှစ်	ခုရေ	အရပ်မျက်နှာ	အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်	လှူရန်နေ့
ကြက်	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူး
နွား ကျား	၈	အရှေ့မြောက်	စနေသားသမီး	စနေ
ယုန်	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေး
နဂါး မြွေ	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေး
ပြင်း	၉	တောင်	ကြာသပတေးသားသမီး	အင်္ဂါ
ဆိတ် မျောက်	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာ
ကြက်	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာ
ခွေး ဝက်	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေ

ဥပမာ။ ခွေးနှစ်တွင် မွေးဖွားသူသည် မတ်လအတွက် ငွေကြေးဆိုင်ရာ အခက်အခဲ ပြဿနာများ လျော့ပါးကင်းရှင်း၍ လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းစေရန် ဘိစကပ်မုန့်စိုင်း (၆)ခုကို အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ်ရှိ ကြာသပတေး သားသမီးတစ်ယောက်အား တနင်္ဂနွေနေ့ လှူဒါန်း လက်ဆောင်ပေးကာ မိမိလိုရာ ဆုတောင်းရန် ဖြစ်ပါသည်။

လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းကြပါစေ။

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ထိုင်နန်းဆေးရုံ၊ ဘန်ကောက် - TEL: 8137351

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ . .

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး ကိုဆောင်ထား

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ၊ မနေ့က စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ။ အဲ့ဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲစားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုးချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမစားရဲပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရှိလို့ ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား၊ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲ့ဒါကြောင့် ငါအံ့ဩနေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ကရုဏာစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရှိနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနဲ့၊ မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တပတ်ကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ၊ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးပေးမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟော၊ များများသာထည့်” “ဟားဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ”

“ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ် ရော့ ရော့ ၅ ပြားသောက်လိုက်”

“မုန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး”

“ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြားဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း သွေးတက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းဖူးဝေခြင်း၊ ခေါင်းအုံခဲ၍ လေးလံထိုင်းမှိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်းစားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစာအိမ်အားနည်းခြင်းစတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂)နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုးစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြေရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်တော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲ့အတွက်လဲ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့်ထားပြီးပြီ၊ ရော့ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး၊ ကိုရဲ့ကိုးပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့”

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်”

“ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသမားပွယ်ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာမေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုးရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်ကင်းချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ၊ ဒါကြောင့် စားစိတ်ပိုသတိကြီးရေ ကျန်းမာခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော် ဒါပေမဲ့...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့ထေလိုလိမ့်မယ့်...”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗောဇနိ၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၆၂၂၅၄၁

၁၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

◆ ရေပူတံ ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်

ရေပူတံ ဆုတောင်းပြည့်စေတီအနီးမှ တွေ့ရှိရသော

မောင်မောင်လွန်း (မုံရွာ)

ကျေးဇောက်ကြီးရုပ်ပွားတော်များ (၁)

စာရေးသူသည် မျက်စိရောဂါ ဝေဒနာ ကုသနေရသည့်အတွက် စာမရေးနိုင်သည်မှာ အတော်ကြာသွားပြီဖြစ်သည်။ မျက်စိရောဂါ ဝေဒနာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားသော အချိန်တွင် မုံရွာမြို့ မြင့်မြတ် ဟညာရေး ဝန်ဆောင်မှုမှ အဆောင်စောင့်တာဝန်ခံ ကိုမြတ်နိုးဝင်းက စာရေးသူထံသို့ ရောက်လာသည်။ အကြောင်းမှာ ရေပူတံ ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်တွင် ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်များ ထုတ်ဖော်ရရှိကြောင်းကို ထိုနယ်ဘက်မှ ထာရောက်၍ သင်ကြားပြသပေးနေသော ဆရာမများထံမှ ကြားသိခဲ့ရ

ကြောင်း စာရေးသူအား ပြောပြပါသည်။ သို့နှင့် ကိုမြတ်နိုးဝင်းအား ရေပူတံ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားအား “ဘယ်ကနေ ဘယ်လိုသွားရပါသလဲ” ဟု မေးမြန်းကြည့်ရာ မုံရွာမြို့၏ အနောက်ဘက်ကမ်းတွင် ရှိသော ထန်းတောကြီးကျေးရွာမှတစ်ဆင့် သွားရကြောင်း။ အနောက်ဘက်ကမ်းတွင် ထန်းတောကြီးကျေးရွာနှစ်ရွာ ရှိလေရာ ထန်းတောကြီးကျေးရွာ တစ်ရွာမှာ မုံရွာမြို့၏ အနောက်ဘက်တည်တည်ညောင်ပင်ကြီး ဆိပ်ကမ်းအနီးတွင်

ရှိသော ထန်းတောကြီးကျေးရွာနှင့် မြောက်ယမားချောင်းအနီးတွင် ရှိသော ထန်းတောကြီးကျေးရွာတို့ ဖြစ်လေသည်။ ယခု ရေပူတံဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်မှာ မြောက်ယမားချောင်းအနီး၌ ရှိသော ထန်းတောကြီးကျေးရွာ ဖြစ်သည်။ ထိုထန်းတောကြီးကျေးရွာသို့ သွားလျှင် ချင်းတွင်းတံတား (မုံရွာ) ကို ဖြတ်၍ ချင်းတွင်းမြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်းသို့ ကူးပြီး မုံရွာ-ယာကြီး ကားလမ်းအတိုင်း ဆက်သွားကာ ရွှေတောင်ဦးအလွန် ဘယ်ဘက်သို့ ခွဲထွက်သွားသော မုံရွာ-ပုသိမ် ကား

www.burmeseclassic.com

▲ ဇရုတ် ထုတောင်းပြည့်ဆီအတွင်းမှ ရုပ်ပွားတော်များ

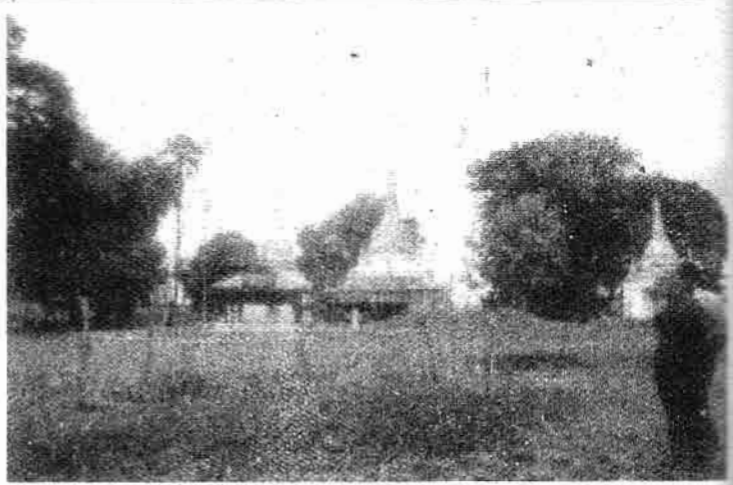
လမ်းအတိုင်း သွားရသည်။

(၂) မိုင်ကျော်ကျော်ခန့် သွားလျှင် ထန်းတောကြီးရွာကို ရောက်ရှိသည်။ ထန်းတောကြီးကျေးရွာ ဆိုသည့် အတိုင်း ထန်းပင်၊ ထန်းတောတို့မှာ လက်ညှိုးထိုး၍ မလွဲအောင် ပေါများ လှပေသည်။ ထန်းရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင် သို့ ဝင်၍ “ဇရုတ် ဆုတောင်းပြည့် ဘုရားကို ဘယ်လမ်းက သွားရပါ သလဲ” ဟု မေးမြန်းသည့်အခါ ဒီထန်း တောကြီးကျေးရွာအတွင်းမှ ဖြတ်သွား ရပြီး ထန်းတောကြီးကျေးရွာမှ ထွက် လျှင် အနောက်သို့ (၁) မိုင်ခန့်သာ ဝေးတော့ကြောင်း ပြောပါသည်။

စာရေးသူလည်း ထန်းတောကြီး ကျေးရွာအတွင်းမှ ဖြတ်သွားသောအခါ ရွာ၏ အဝင်လမ်းဘေး ဝဲယာတွင် ရှိသော ထန်းပင်များမှ ကြွေကျနေ သည့် ထန်းသီးအမှည့်တို့၏ မွှေးရနံ့

၁၃၈ နတ္ထပျာရေးခြေညီမဂ္ဂဇင်း

◆ တူးဟောင်းရုပ်ပွားတော်များ တွေ့ရှိရသည့်နေရာအား ရာဇဝတ်ကွက်ဖြင့် ကာထားစဉ်

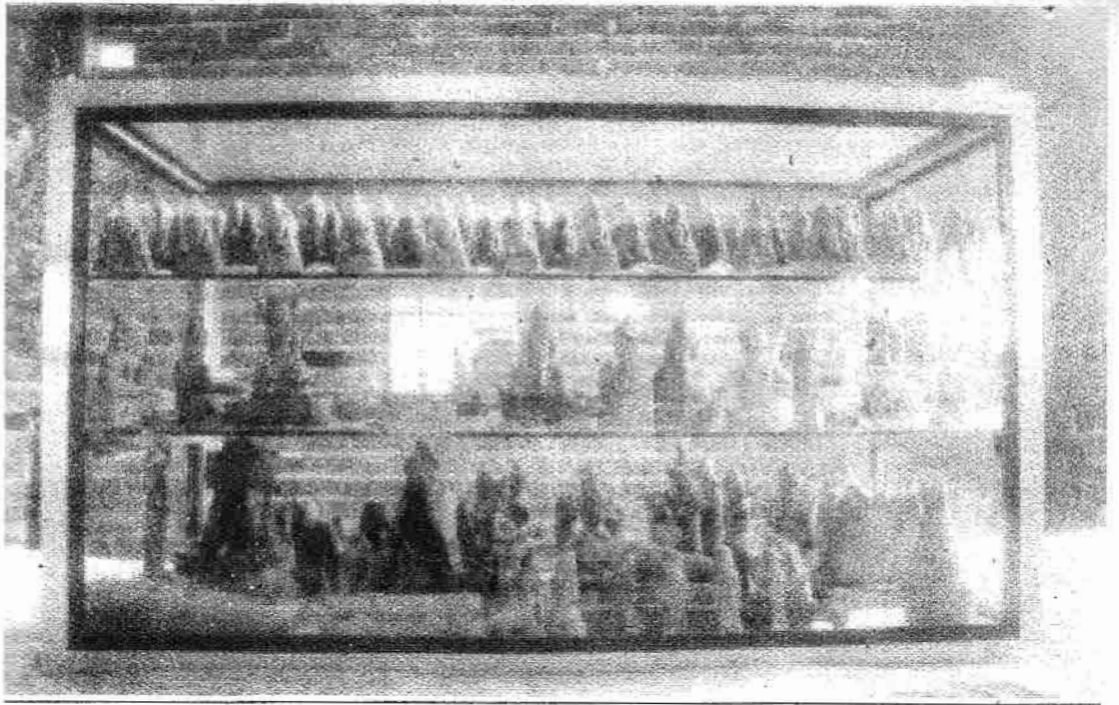
ကို ရှုရှိုက်လိုက်ရသောကြောင့် ပေါ့ပါး လန်းဆန်းသွားသည်ဟု စိတ်ထဲတွင် ခံစားလိုက်ရပေသည်။

ထန်းတောကြီးကျေးရွာထဲမှ ထွက် လာခဲ့ပြီး (၁) မိုင်ခန့် မရောက်မီကပင်

ရွှေရောင်ဆေးသက်န်းများ ကပ်လှူ ပူဇော်ထားသော စေတီများကို လှမ်း၍ မှူးမြော်ရပါသည်။

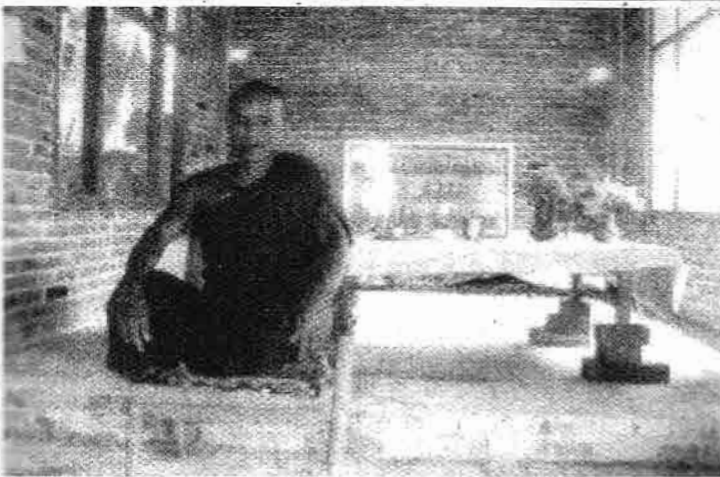
စေတီများအနီးသို့ ရောက်သွား သောအခါ သစ်ပင်ရိပ်ကောင်ကောင်

F.18B. March, 2013.

◆ တူးဖော်ရရှိသော တူးဟောင်းရုပ်ပွားတော်များ

◆ တူးဖော်ရရှိသော ရုပ်ပွားတော်များနှင့် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ သီလနန္ဒ

အောက်တွင် ထိုင်နေကြသော ဦးပဉ္စင်းလေးတစ်ပါးနှင့် လူတစ်ချို့ကို တွေ့ရှိရသည့်အတွက် ဦးပဉ္စင်းလေးအား ရှိရှိပြီးနောက် ဒီရေပုတ်ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားမှာ ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်များ တူးဖော်ရရှိကြောင်း ကြားသိရသဖြင့် ထာရောက် ကြည့်ရှု ဖူးမြော်ခြင်းဖြစ်

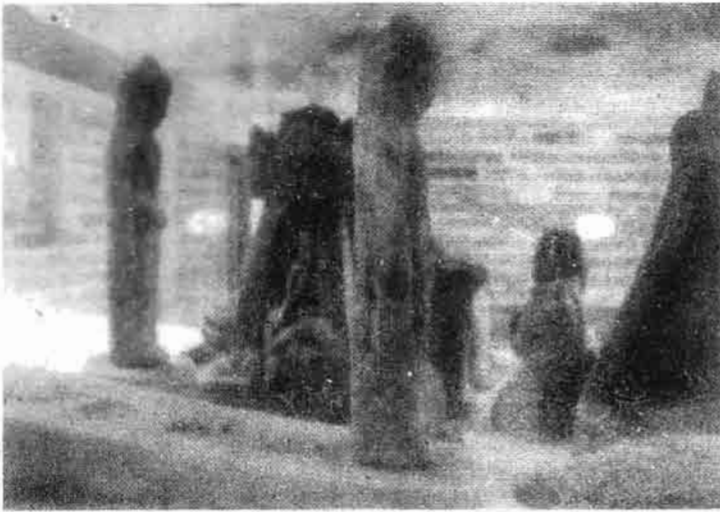
ကြောင်းနှင့် တပည့်တော်သည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲတွင် ဆောင်းပါးများ ရေးသားနေသူဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။
ထိုအခါ ဦးပဉ္စင်းလေးက ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်များ တွေ့ရှိရသော နေရာသို့ လိုက်၍ ပြပါသည်။ ရှေး

ဟောင်းရုပ်ပွားတော်များ တွေ့ရှိသည့် နေရာမှာ ရေပုတ် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား၏ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်၌ တွေ့ရှိရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုတွေ့ရှိရသော နေရာအား ရာဇမတ်ကွက်များဖြင့် ကာရံထားကာ ထောင့်လေးထောင့်တွင် သာသနာ့အလံကို စိုက်ထူထားလေသည်။

ရှေးဟောင်း ရုပ်ပွားတော်များ စတင် တွေ့ရှိရသော နေရာအား ပြသပြီးသည့်နောက် ကျောင်းအတွင်းသို့ ခေါ်သွားပါသည်။ ကျောင်းမှာ သစ်သားကျောင်းနှင့် ဆောက်လုပ်ဆဲဖြစ်သော အုတ်တိုက်ကျောင်းတို့ ဖြစ်လေသည်။

တူးဖော်ရရှိသော ရုပ်ပွားတော်များကို ဆောက်လုပ်နေဆဲ အုတ်တိုက်ကျောင်း၏ ဘုရားခန်းအတွင်းတွင် မှန်ဆောင်အသေးလေးထဲ၌ ပူဇော်ထားရှိသည်ကို ဖူးတွေ့ရပါသည်။

◆ နဂါးရုံဘုရားနှင့် အခြားရုပ်တုများ

◆ တူးဖော်ရရှိသော ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများ

၁၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

◆ တူးဖော်ရရှိသော ရုပ်တုနှင့် အခြားရုပ်တုများ

ရှေးဟောင်း ရုပ်ပွားတော်များအား ကြည့်ညှိဖူးမြော်ပြီးလျှင် ရုပ်ပွားတော် တချို့ကို အပြင်သို့ ထုတ်ယူ၍ ဓာတ်ပုံ ဖိုက်လိုကြောင်း ပြောသည့်အခါ မှန်ဆောင်ကို ခတ်ထားသော သော့မှာ ဆရာတော်ထံတွင် ပါသွားပြီး ဆရာတော်သည် အပြင်သို့ ကြွသွားသောကြောင့် ရုပ်ပွားတော်များကို မှန်ဆောင်လေး၏ အပြင်မှပင် ရှုထောင့်အမျိုးမျိုးကနေ၍ ဓာတ်ပုံများ ဖိုက်ယူရပါ တော့သည်။

လိုအပ်သော ဓာတ်ပုံများ ဖိုက်ပြီး သော့အခါ ထိုရှေးဟောင်း ရုပ်ပွားတော်များကို မည်သည့်နေ့က မည်ကဲ့သို့ ရရှိခဲ့ကြောင်း မေးမြန်းကြည့်ရာ ၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း (၉)ရက်၊ (၆-၉-၂၀၁၁)ရက်နေ့၊ ညနေ (၅)နာရီအချိန်ခန့်တွင် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ သီလနန္ဒနှင့် ဝေယျာဝစ္စဆောင်ရွက်ကြသော သူများသည် နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌ ပြုလုပ်နေကျဖြစ်သော ရေပုတ် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား ပွဲတော်အတွက် ကြိုတင်ကာ ချုံပုတ်နှင့် မြက်ပင်များကို ရှင်းလင်းကြသည်။

ထိုသို့ ရှင်းရာမှ မြေဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော တစ်ဖိုက်ခန့်ရှိသည့် ပစ္စည်းတစ်ခုကို စတင် တွေ့ရှိခဲ့ရကြောင်း၊ ရွံ့နှင့် မြေကြီးများ ပေကျံနေသောကြောင့် ရေဖြင့် ဆေးကြောကြည့်သည့်အခါမှ ရွှေချထားသော မြေစေတီလေး ဖြစ်သည်ကို သိရှိကြပေသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

မောင်မောင်ထွန်း (မိရခွာ)

▲ လိပ်ပိန်းကုန်း

ယုဒကျမ်း

ရွှေပျက်တို့လို့ ဖြစ်စေဖို့

မော်လမြိုင်မြို့ ဦးဖိနစေတီသို့ ဖူး
ချွတ်ရန် ကုန်းတက်လမ်းကလေး
အတိုင်း လျှောက်လာရာမှ နေရိန်
ခြင်းလှသဖြင့် ကွမ်းယာတံတစ်ခု
အတွင်းဝင်ကာ အရိပ်ခို၍ ကွမ်းယာ
မှာလိုက်သည်။

‘ဘကြီး ဘုရားဖူးလာသလား’
‘အင်း... မောင်အေးသမီး မဟုတ်
ဘူး၊ ညည်းတို့မောင်နှံ အဆင်ပြေ
သွားပြီလား’

လူငယ်ချင်း ပြဿနာ မရှိသော်
ဇည်း နှစ်ဖက်မိဘ သဘောမညီကြ
သဖြင့် ကွဲကွာနေရသော မလွမ်းပိုတို့
အဆင်ပြေမှုမှာ သနားစဖွယ် ဖြစ်သည်။
‘ဟုတ်ကဲ့ နှစ်ဖက်အိမ်တွေရှောင်ပြီး
အဆင်ပြေ ထိုးနေကြတယ်။ ကိုဘင်မြင့်

က ဆိုက်ကားနင်းပြီး အိမ်စရိတ် ရှာ
တာနဲ့ လုံလောက်တာမို့ ကွမ်းယာ
ရောင်းရသမျှ အမြတ်ငွေတွေ စုထား
နိုင်တယ်လေ’

‘ကောင်းပါလေ့ကွယ်။ ဘယ်သူက
ညှိနှိုင်းပေးတာလဲ’

‘အဘွား ဒန်းမယ်လေ၊ ပိန်းရွက်
နှစ်မျိုး ယူလာပြီး စိုက်ခိုင်းတယ်။ မိဘ
တွေကိုလဲ အိမ်ခွဲပေးဖို့ ပြောပေးတယ်။
ဘကြီး အချိန်ရရင် အိမ်လိုက်လည်ပါ
လား။ ဒီအချိန်ဆိုရင် အစ်ကိုလဲ ထမင်း
ပြန်စားလောက်ပြီ’

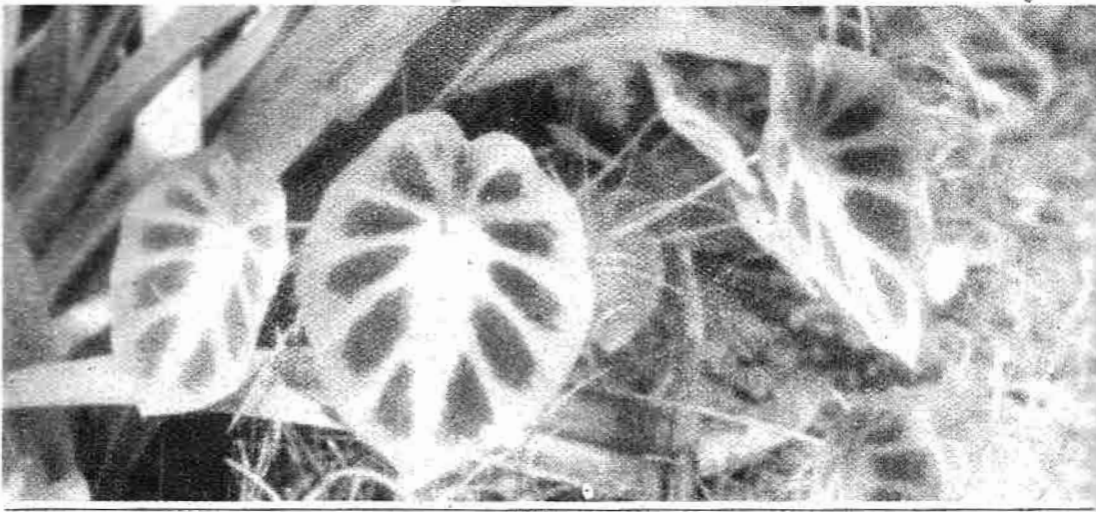
သို့ဖြင့် မနီးမဝေး တောင်စောင်းရှိ
မလွမ်းပို၏ အိမ်ကလေးဆီသို့ အလည်
ရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ တဲအိမ်ကလေးမှာ
သစ်ပင်၊ ပန်းပင် ဝေဝေဆာဆာဖြင့်

နေချင်စဖွယ်ပင်။

ဒါက “လိပ်ပိန်းကုန်း” လိပ်ကျော
လို ခရမ်းပြာရောင် အကွက်တွေပါ
တယ်။ ဒီဘက်က အပြောက်ကလေး
တွေနဲ့ အလယ်ကျောနီတာက “လိပ်
ပိန်းကျား” တဲ့။ နှစ်မျိုးလုံး အရိပ်ခိုပြီး
အမြတ်ငွေခေါင်းမရှိဘူး။ ရေသောက်ပြစ်
ပဲရှိတယ်။

ဒီနှစ်မျိုးကို ယှဉ်တွဲပြီး တစ်ကွက်စီ
ကြား စိုက်ရသတဲ့။ ပြီး ဂါထာလဲ ရွတ်
ရတယ်။

လိပ်ပိန်းကျားအတွက်...
“ပိဿ ပိဿ ပယေ သွားဟ”
လိပ်ပိန်းကုန်းအတွက်...
“နဿ ဟံ ယုတ္တ သွားဟ”
ဆိုပြီး (၇)ခေါက်စီဆို ရေလောင်း
နုပုတ္တရောင်ခြည်ရောင် ၁၄၁

◆ လိမ္မော်ကုန်း

ပေးရတယ်။ နံနက်၊ ည နှစ်ခါ လောင်းရတယ်။
ဒီလိုလုပ်ပေးရင် ကွာရှင်းထားပြီး သား လင်မယားတောင် ပြန်ပေါင်းရတယ်လို့ အဘွားက ပြောတာပဲ။
'ညည်းတိုချင်းက ချစ်ချစ်ခင်ခင်ပဲ မဟုတ်လား'
'ကျွန်မတို့ချင်းကတော့ တစ်ခါမှ

ရန်မဖြစ်ဖူးပါဘူး။ အခုလို ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ယာကလေးနဲ့ဆိုတော့ ပိုပြီး စိတ်ချမ်းသာတယ်။ ငွေချမ်းသာဖို့ကတော့ ငိုးရိုးသားသား ကြိုးစားနေတာပဲ။ ကံရှိရင် ရမှာပေါ့နော်'
'ဒါပေါ့ကွယ် အနန္တငါးပါး မမေ့မလျော့တဲ့ ညည်းတို ဇနီးမောင်နှံ ရာသက်ပန် ကိုယ်စိတ် ချမ်းသာနိုင်ကြပါ

စေ'
သူငယ်ချင်း သမီးတို့ ဇနီးမောင်နှံအား နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်လာစဉ် ဦးဇိန်ဘုရားကုန်းတော်ဆီမှ ဆည်းလည်းသံများက လွင်လွင်သာလျက်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ

အထွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထိပွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတို့များအား အောက်ပါအတိုင်း တွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ်	၂၉၀
မတ်လ	၃
ခုနှစ်	၂၀၁၃

$၂၃၀၆ = ၁၁ = ၂$

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် ဂဏန်းများအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၂) ဂဏန်း ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၁၊ ၂၊ ၆၊ ၈၊ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
အထူးသဖြင့် ရှေ့ဂဏန်းများကို ၁၊ ၂၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်းများအား ရှေ့ဆုံးမှထား၍ ကံစမ်းနိုင်ကြပါသည်။

ဥပမာ

စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး
၁...၁	၂...၁	၆...၁	၈...၁
၁...၂	၂...၂	၆...၂	၈...၂
၁...၆	၂...၆	၆...၆	၈...၆
၁...၈	၂...၈	၆...၈	၈...၈

မှတ်ချက်။ ။ (...) ကွင်းအတွင်း ပြထားသော အလယ်ဂဏန်းများကို ၁၊ ၂၊ ၆ ဂဏန်း များပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
အကြိမ်ဂဏန်း မပါဘဲ "လ" ဂဏန်းနှင့် "နှစ်" ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (၃ + ၂ + ၀ + ၁ + ၁ + ၃) = ၉ ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ '၉' ဂဏန်းလည်း ဖစ်ဖယ်၍ မရပါ။ သို့ဖြစ်၍...

စ... ဆုံး
၁... ၁ ၂ ၆ ၈ ၉
၂... ၂ ၆ ၈ ၉ ၁
၆... ၆ ၈ ၉ ၁ ၂
၈... ၈ ၉ ၁ ၂ ၆

ဤလတွင် တနင်္လာသားသမီးနှင့် စနေသားသမီးများ ထိကံပွင့်နေပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိနေအိမ်တွင် ဘုရားရှည်မှန်း၍ သစ်သီး(၃)မျိုး ဆွမ်းနှင့် လှူဒါန်းကာ ရှင်အရဟံဂါထာတော်ကို (၁၀၈)လှပူတီးကုံးနှင့် တစ်ပတ်လျှင် တစ်နှစ်ကျတိုင် မိမိသက်စေ့ ရွတ်ပွားပူဇော်ပေးပါ။ အမိဋ္ဌာန် (၉)ရက်တိတိ ကျင့်ဆောင်ပါ။
အမိဋ္ဌာန် ပြီးစီးပါက မိမိအရပ်ရှိ စာထင်တိုက် (သို့မဟုတ်) ဘုန်းကြီးကျောင်းတော် ကျောင်းတွင် ဆန်း၊ သီ၊ ဆေး၊ ဆား တတ်သမျှ လှူဒါန်းပေးပါ။ ထို့နောက် မိမိကြိုက်ဆိုင်တွင် ထိကံစမ်းနိုင်ကြပါပြီ။
အထူးဂဏန်း
◆ ၁၂၂၆၈၁ ◆ ၂၂၆၈၉၁ ◆ ၁၁၂၆၈၁
ထိကံ ပွင့်ပါစေ

ဆရာရဲထက် (ဆုတော်)

ကိုရီးယား
(ကွင်းကောက်ခြေ)

ကျေးဇူးတင်ပါသည့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်

ဘောကျ(အူကျ)အတွက်
ဆေးနည်းတစ်လက်

ကျွန်တော်ဟာ အစိုးရဝန်ထမ်း တစ်ဦးပါ။ အားလပ်တဲ့ အချိန်တွေမှာ စာဖတ်လေ့ရှိပြီး အထူးသဖြင့် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးကို လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ် အတော်ကြာကြာကတည်းက ဖတ် ခြစ်ပါတယ်။ အသစ်/အဟောင်း အားလုံး ဖတ်ပါတယ်။ ငှားဖတ်တာ များပြီး အဟောင်းတွေကို အပြီးအပိုင် ဝယ်ထားပါတယ်။

စာအုပ်တွေဖတ်ပြီးရင် ကျွန်တော့် မှတ်စုစာအုပ်ထဲမှာ ဂါထာတွေ၊ တျင်းစဉ်တွေ၊ ဆေးနည်းတို့တွေ ရေး မှတ်တာ များပါတယ်။ အကြောင်းကိစ္စ ကြီးငယ်ရှိရင် အသုံးပြုနိုင်အောင်လုပ်ပါ။ တစ်နေ့တော့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ကြီးထဲက ဆေးနည်းတိုလေးတစ်ခုကို စမ်းသပ် အသုံးပြုဖို့ အကြောင်းပေါ် ထာပါတယ်။ ဖြစ်စဉ်က ဒီလိုပါ...

ကျွန်တော်က ကျိုင်းတုံမြို့မှာရှိတဲ့ ဩနတစ်ခုမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရပါ တယ်။ ရုံးအုပ်ဆိုပါတော့... ကျွန်တော့် အောက်မှာ တပည့်(၃)ယောက် ရှိပါ တယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ တပည့်(၃)ယောက် ဟာ ရုံးမှာ အလုပ်တွေကို ဒေါင်ချာစိုင်း ဆောင် လုပ်ရပါတယ်။ နားရတဲ့အခါလဲ နို့မိတယ်။

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလလောက် ဖြစ်မယ် ထင်ပါတယ်။ တစ်နေ့မှာ

ကျွန်တော့် တပည့်တွေ ထဲက မောင်သိန်း ထိုက်ဟာ ရုံးကို မလာခဲ့ဘူး။ ကျွန်တော့်သူတွေကို မေးကြည့်တော့ နေမကောင်းလို့ မလာတာ ဖြစ်ကြောင်း သိရပါတယ်။

တပည့် နေမကောင်းဘူးဆိုတော့ ဆရာတစ်ယောက်အနေနဲ့ ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်ရမယ့်ဝတ္တရား ရှိတာမို့ အခြေအနေကို သိရအောင် မောင်သိန်း ထိုက်နေတဲ့ အခန်းကို လိုက်သွားခဲ့ပါ တယ်။

အဲဒီကျမှပဲ အခြေအနေကို အသေးစိတ် သိရပါတယ်။ သူဖြစ်တာ က ဘောကျ(အူကျ)ပြီး ကောင်းကောင်း လမ်းမလျှောက်နိုင်တာပါ။ ယမန်နေ့က ဆေးထိုးတာ (၁၀၀၀ဝိ/ကျပ် ကုန် ကြောင်း၊ ယနေ့(၃၀၀ဝိ/ကျပ် ထပ် ကုန်ကြောင်း၊ သက်သာမှု မရှိကြောင်း ပြောပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ တပည့်ဖြစ်သူ ခံစား နေရတဲ့ ဒုက္ခ၊ သူရုံးမတက်လို့ အလုပ် လစ်ဟင်းတဲ့ ဒုက္ခတွေကြောင့် မှတ်စု စာအုပ်ကိုလှန်ပြီး ဆေးနည်းတိုကို ရှာ ပါတော့တယ်။ တွေ့တော့ ဝမ်းသာရပါ တယ်။

တစ်ခု ကြိုတင် တောင်းပန်လိုတာ က အဲဒီဆေးနည်းတိုကို နက္ခတ္တရောင်

ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးထဲက ကူးတာမှန်ပေ မယ့် စာရေးဆရာရဲ့ အမည်နာမကို မှတ်မထားလိုက်မိပါဘူး။ ဆေးနည်းက လိမ်းဆေးပါ။ အန္တရာယ်မရှိနိုင်တာမို့ စမ်းသပ်ကြည့်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

ဆေးနည်းကတော့...
နက္ခတ်အုံ (၁)ကျပ်သား၊
လေးညှင်း (၁)ကျပ်သား၊
တစ်နေ့ (၂, ၃)ကြိမ် လိမ်းရန် ဖြစ်ပါ တယ်။

နောက်နေ့မနက်မှာ ကျိုင်းတုံမြို့မှ ဈေးထဲမှာ လေးညှင်း(၂၀ဝိ/ကျပ်)ဖိုး ဝယ်ပါတယ်။ (၁)ကျပ်သားတော့ ရှိ မယ် မထင်ပါဘူး။ ဝယ်ပြီး သူ့အခန်း သွား သူ့ဇနီးလေးကို လေးညှင်းကို ငရုတ်ဆုံနဲ့ ထောင်းခိုင်းပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ သူ့ကတော့ အခန်းထဲမှာ နက္ခတ်အုံ လိုက်ရှာပါတယ်။

နက္ခတ်အုံဆိုတာ နက္ခတ်(နဂါး) ကောင်က မြေအနီလေးတွေ သယ်လာ ပြီး သူ ညချဖို့ လုပ်တဲ့အိမ်ပါ။ အိမ်တိုင်း မှာ ရှိနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အထဲမှာ အကောင်လေးတွေရှိတဲ့အိမ် ဖြစ်မှာစိုး

www.burmeseclassic.com

မရိုးဘူးထင်လျှင်

မုန့်ပင်ကို အားထိုးပါ

(၈-၄-၂၀၁၂)ရက်

နေ့တွင် ကျွန်ုပ်မနေထိုင်သော ဥယျာဉ်ခြံမြေပေါ်တွင် ချုံနွယ် များကို စားတစ်ချောင်းဖြင့် ရှင်းလင်းခုတ်ထွင်ပါသည်။

ဂျာမနီပင် (သို့မဟုတ်) ပီစပ်ပင် အငုတ်သေးသေး လေးတစ်ခုကို ခလုတ်တိုက် ၍ ခြေသလုံးတွင် လုံးပတ် နီးတစ်ပြားခန့်၊ အရှည် (၂)လက်မခန့် စိုက်ဝင်သွား ပါသည်။

နှစ်ရက်ခန့် ရောင်ရမ်း၍ ပြည်တည်ပါသည်။ ပြည် များ ထွက်သွားသော်လည်း မသက်သာပါ။ ဆေးခန်းပြ သောအခါ ဆေးရုံတက်၍ ခွဲထုတ်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း သိရသဖြင့် ကြောက်ရွံ့မိပါ သည်။

တနိုဒိုသော မုန့်ပင်
အသီးအရွက်နှင့် ဖြစ်ပါသည်

ထိုစဉ် မိတ်ဆွေ ဦးပေါလွင်(နဘားရွာ)မှ ချောင်းနံဘေးတွင် ပေါက်ရောက် လေ့ရှိသော မုန့်ပင်မှ အစေးဖြူဖြူများကို အုံခိုင်းပါသည်။

(၁၀)မိနစ်ခန့် ကြာသော် ဂျာမနီငုတ်မှာ ကန်ထွက်လာပါသည်။ မခွဲရ မစိတ် ရတော့ဘဲ လက်တွေ့ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါသည်။ ခြံစည်းရိုးတွင်လည်း စိုက်ထားလိုက်ပါတော့သည်။

ဒေသခံများက မုန့်ပင်သည် မကောင်းဆိုးဝါးကိုပင် ကာကွယ်နိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျေးလက်ပြည်သူများ ဝါးစူး တုတ်စူးပါက နည်းကောင်းတစ်လက်ကို ကုသိုလ်ဖြစ် ဝေငှလိုက်ရပါသည်။

နန်ညွန့်ခင် (ကသာ)

စာမျက်နှာ (၁၄၃)မှ အဆက်

လို ရွေးချယ် ရှာဖွေရတာပါ။ တစ်အုံဆို (၁)ကျပ်သာတောင် မကပါဘူး။

အကောင်ပေါက်ပြီးတဲ့ နကျယ်အုံကို ကျွန်တော်က တုတ်နဲ့ ထိုးချပြီး တပည့် ကျော်ကလဲ ကွတကွတနဲ့ ကောက်ရှာ ပါတယ်။ သူလဲ ဝေဒနာခံစားနေရတာ ကို။ ရလတာတဲ့ နကျယ်အုံအစအနတွေ ကို ကြပ်ကြပ်အိတ်ထဲ ထည့်ပြီး ကြွေး သွားအောင် ထုပါတယ်။ နှစ်မျိုးစလုံး ကြေညက်သွားတော့ ဆန်ဆေးရည်နဲ့ ဖျော်ပြီး လိမ်းလို့ပြောပြီး ကျွန်တော်နေ တဲ့လိုင်းခန်းကို ပြန်ခဲ့ပါတယ်။

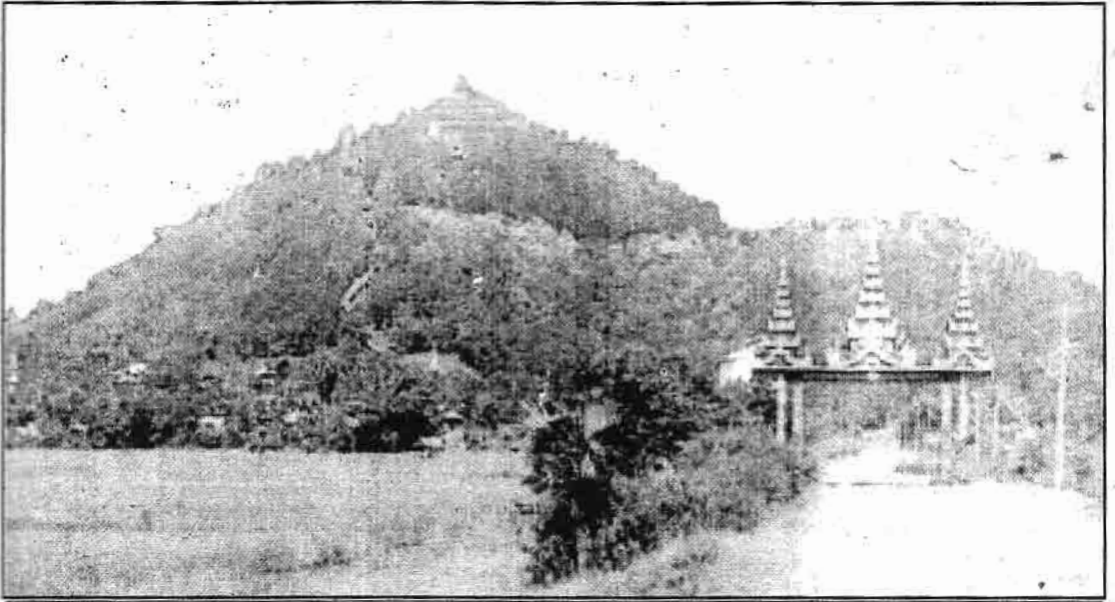
နောက်တစ်နေ့ ရုံးချိန်ရောက်လို့ ရုံးတက်တော့ တပည့်ကျော်ဟာ ကျွန်တော့်ထက်အရင် ရုံးကို ရောက်နေ ပါတယ်။ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ မေး ကြည့်တော့ လုံးဝကောင်းသွားပြီ ဖြစ် ကြောင်း၊ လိမ်းခါစမှာ အတော်လေ ပူကြောင်း၊ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ ပုံမှန် အတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားကြောင်း ပြောပုံ တယ်။

ငွေကြေးလဲမကုန်၊ ဝေဒနာလဲ အမြန်ပျောက်တာမို့ ဝမ်းသာပီတိ အတော်ကလေး ဖြစ်မိပါတယ်။ လက်တွေ့သုံးစွဲတဲ့ ဆေးနည်းဖြစ်တာနဲ့ ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာရှင်အပေါင်းလုံး ယုံကြည်စွာနဲ့ သုံးစွဲဖို့ တိုက်တွန်းလိုမိ တယ်။

ကျွန်တော့်အတွက်တော့ တပည့် အတွက် ကျန်းမာရေးလဲ ကောင်း ငွေကြေးလဲ မကုန်၊ ရုံးလုပ်ငန်းအတွက် လဲ အဆင်ပြေတာမို့ “ကျေးဇူးတင်ပါ သည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်” လို့ ပြော တာထက် “ကျေးဇူးအထူးတင်ပါသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်” လို့ပဲ ပြောလိုက်မိ သွားပါတော့တယ်။

ကိုမောင်(ကွင်းတောက်မြေ)

www.burmeseclassic.com

◆ လွယ်မောက်တောင်

အရှင်ကုန္ဒာစက္က (ဝါ) “ဗု-ဓ-သံ ဝါဒ” ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စိ၏
ကပ်ကြီး(၃)ပါး ကျော်နင်းနိုင်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြု ကောလင်း

လွယ်မောက်တောင် စေတီတော် (၁)

ဘုရားဗျာဒိတ်တော်နှင့်
သာသနာအညာဆန်

ဂေါတမ ဘုရားအလောင်းတော်သည် သတ္တဝါအပေါင်း၏ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ ဒုက္ခအပေါင်းကို ကယ်တင်ရန်အတွက် လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီ ဖြည့်ကျင့်တော်မူခဲ့ရပေသည်။

သက်တော်ထင်ရှား ဂေါတမဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားရှင် ဗျာဒိတ်တော်ပေးခဲ့စဉ်အခါက ရောဝတီမြစ်အနောက်ဘက်ကို “ငါ၏ သာသနာ(၅၀၀၀) ထွန်းကားသော သုနာပရန္တတိုင်း ဖြစ်လာလိမ့်မည်” ဟူသော အချက်ထစ်ခု ရှိခဲ့ဖူးသည်။

F.19A. March, 2013.

အရှင်ကုန္ဒာစက္က (ခေါ်) “ဗု-ဓ-သံ(ဗုဒ္ဓ-ဓမ္မ-သံယံ)ဝါဒ” သစ္စာဝါဒီ ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စိသည် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာရေး ဦးတည်ချက် မွန်မြတ်မှန်ကန်စွာဖြင့် ဒဂုံ၊ ဥက္ကလာပ၊ ပဲခူးသာသနာ အညာဆန် လာစေခဲ့ခြင်းဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဗျာဒိတ်ပေး လက်ညှိုးတော်ညွှန်ဟန် မတ်ရပ် ဆင်းတုတော်ကြီးကိုလည်း ခမောက်တောင်၏ ခါးလယ်ဆင့်၌ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့လေသည်။

ကောလင်းမြို့နယ်သည် မြန်မာနိုင်ငံ မြောက်ပိုင်း၏ အလယ်ဗဟိုချက်ကျရာတွင် ပါဝင်သည်။ ထိုခမောက်တောင်မှ အောင်ဆုပန် ဗျာဒိတ်ပေး ဘုရားသည် ကျယ်ဝန်းလှသော ကောလင်း

မိုးရောင်
(ကောလင်း)

မြို့နယ်နှင့် ဘုရားလေးဆူလက်ထက် (ကကုသန်ဘုရား လက်ထက် သံသယပူရပြည်၊ ကောဏာဂုံဘုရား လက်ထက် ရဋ္ဌပူရပြည်၊ ကဿပဘုရားလက်ထက် သင်းတွဲပြည်၊ ဂေါတမဘုရားရှင် ပွင့်တော်မမူမီ သယ်သာရဋ္ဌပြည်ဟူ၍ အမည်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် တည်ထောင်ခဲ့သော) မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရှေးဟောင်းအကျဆုံး ဖြစ်သော တကောင်းမြို့ဘက်ဆီသို့ ညွှန်ပြနေပေသည်။

နက္ခတ္တရာဇင်္ဂြိုဟ်မဂ္ဂဇင်း ၁၄၅

မင်းတက်ကျောက်များတုရား၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုမှု

နောက်နှစ်ပေါင်း (၁၀၀)ကျော်က ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော တဘောင်တေး ပြည်တော်ဝင်(လေးဆစ်ကဗျာ) (ပြည်တော်ဝင်ဘုရား၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုမှု)

- ❶ မောင်ရှင်နေရွှေကျောင်း၊ ညောင်စောင်းက တောက်တဲ့အသံ၊
- ❷ ပြည်တော်စံ နိုင်ငံရေးကို ဝေဖန်အမှန်၊
- ❸ တရားကိုတဲ့ကျင့်ကြံ ဝေဖန်စကား၊
- ❹ သုံးလျှင် မြတ်ဘုရားက ဟောတဲ့တရား။

မာတ်ပေါင်းစုတုရား၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုမှု

သုံးလောကထွတ်ထား ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရား၏ ကိုယ်စားတော် ဓာတ်တော် မွေတော်များနှင့် ရဟန္တာဓာတ်တော် များကို ဘုရားစေတီ၌ ဌာပနာ၍ ဓာတ်ပေါင်းစုလျှင် အရိယာသူတော် ၁၄၆ နှစ်ကျော်ရောင်ခြည်မဂ္ဂရင်း

စင်များ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ဇော်ဂျီ၊ တပသီများ၊ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များ ကြည့်ညှိစွာ ကိုးကွယ်ရန် လာရောက်စုကြမည်။ ထိုကဲ့သို့ လာရောက်စုကြလျှင် ရဟန်းရှင်လူ အများပြည်သူတို့ ဘုရားစေတီကို အထူးကြည့်ညှိ ကိုးကွယ်ဖို့ လာရောက်စုကြမည်။

ထိုကဲ့သို့ ဘုရားစေတီကို အထူး ကြည့်ညှိကိုးကွယ်ရန် လာရောက်စု ကြလျှင် ကပ်ကြီး(၃)ပါးမှ ကျော်လွှား နိုင်ပြီဖြစ်၍ ဘုရားရှင် ဗျာဒိတ်တော် ထားခဲ့သည့်အတိုင်းသာ သာသနာ ငါးထောင် တည်တံ့ခိုင်မြဲလိမ့်မည်မှာ ကေန ဖြစ်သည်။

ငါးမည်ရတောင်တော် ကောလင်းမြို့၏ အနောက်ဘက် လေးမိုင်အကွာ၌ တည်ရှိသော တောင်

တော်ကို ခမောက်ပုံသဏ္ဍာန် ရှိသော ကြောင့် ခမောက်တောင်၊ လွဲမောက် (လွယ်မောက်)ရွာအနီးတွင် တည်ရှိ၍ ရွာကို အစွဲပြုကာ လွယ်မောက်တောင်၊ တောင်အထက်ပိုင်းကို နဂါးရပ်တုကြီး (၄)ခု ထုလုပ်ရစ်ပတ်ထားသော ကြောင့် နဂါးရစ်တောင်...

မြစ်မီးတောင်၏ တောင်ဘက်တွင် ရှိပြီး အဝေးက ကြည့်လျှင် စိမ်းညိုညို မှိုင်းပျံ့ နေသောကြောင့် မြစ်မီး တောင်...

သာသနာပြု သူတော်စင် ရသေ့ကြီး ဘိုးတော် ဦးစီသည် ထိုတောင်ထိပ်၌ ဘုရားတည်ခြင်း၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ ဇရပ် စသော သာသနာအဆောက်အအုံများ ပြုပြင် တည်ဆောက်ခဲ့ခြင်းများကြောင့် ဦးစီတောင်ဟု လည်းကောင်း အမည် ငါးမျိုးခေါ်ဝေါ်ခြင်း ပြုကြ၏။

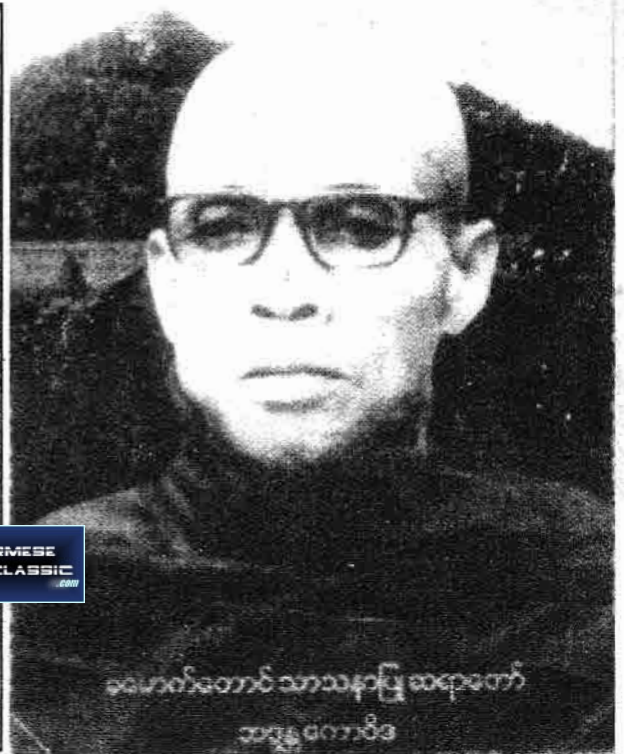
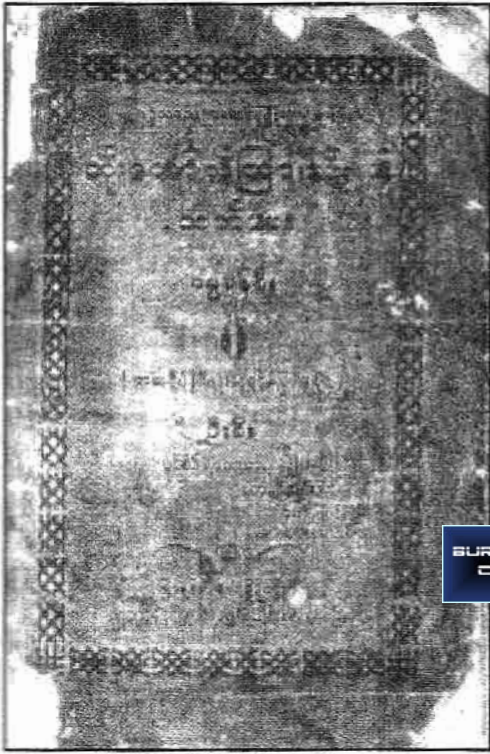
မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၇ ခုနှစ်၌ တောင်ပေါ် ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီ ကြီးမှူး၍ ကျောင်း၊ ကန်၊ ဇရပ်၊ ဘုရား စေတီများ တည်ထားကိုးကွယ်မှု အောင်မြင်ခြင်း အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် လွယ်မောက်တောင်တော်၏ ပထမ အကြိမ်မြောက် ဗုဒ္ဓပူဇော် ဘုရားပွဲ တော်ကြီးကို စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပခဲ့ပေသည်။

လွယ်မောက်တောင်နှင့် ကမ္ဘာ့ရန်ငြေ မာန်ငြေ (ခေါ်) ပြည်လုံးကျောက်ထီး ဘုရားစေတီတော်

“လွယ်မောက်” ဟူသော စကား လုံးမှာ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား ဘာသာ စကားဖြစ်ပြီး မြန်မာဘာသာစကားဖြင့် ပန်းစုံပေါသည့် တောင်တော်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရရှိပါသည်။

မြေပြင်မှ တောင်ထိပ်ထိ (မြေ၃)ပေ မြင့်ပါသည်။ လွယ်မောက်တောင်ထိပ်

BURMESE CLASSIC .COM

မောက်တောင်သာသနာပြုဆရာတော်
ဘုရား၊ ဘုရား

◆ ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စိန်
ရှားပါးစာအုပ်တစ်အုပ်

◆ လက်ရှိ လွယ်မောက်တောင်
သာသနာပြုဆရာတော် ဘုရား၊ ကောဇိ

တွင် ဉာဏ်တော်(၉)တောင်ရှိ စေတီ
ဟောင်းကိုပိုပြီး ၁၃၀၇ ခုနှစ်ကစ၍
ကျောက်ထီးစေတီတော်ကို တည်ထား
ကိုးကွယ်ခဲ့ပါသည်။

ထူးခြားဆန်းကြယ်သည်မှာ တောင်
ထိပ်တွင် စေတီတည်ချခြင်းမျှသာ
မဟုတ်ဘဲ တောင်အထက်ပိုင်းတစ်ခု
လုံးကို စေတီတော်ပစ္စယံပြုပြီး စေတီ
တည်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တောင်ထိပ်တွင် ဉာဏ်တော်အမြင့်
(၃၆)တောင်ရှိသည့် ကျောက်ထီးတော်
ကြီးနှင့် တောင်ထိပ်မှ အောက်ဘက်
သို့ (၇၂)တောင်ကို စေတီတော်ပစ္စယံ
(၄)ဆင့်အဖြစ် နဂါး(၄)ကောင်က
တောင်တော်ကို ရစ်ပတ်ခွေ၍ စောင့်
ရှောက်နေသည့်သဏ္ဍာန် တည်ထား
ပါသည်။ (၃၆ + ၇၂ =၁၀၈)ဖြစ်ပြီး

စုစုပေါင်း ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ (၁၀၈)
တောင် ဖြစ်ပါသည်။

**ဥပမာ ။ ။ နဂါးရုံဘုရားဆိုလျှင်
ဘုရားကို ပလ္လင်အဖြစ် ရစ်ခွေအုပ်ပိုး
ထားသော နဂါးကြီး၏ အောက်ခြေ
မှ ထိပ်ဆုံးနဂါးမောက်အထိ ဉာဏ်
တော်ကို တွက်ယူသည့် သဘောမျိုး
ဖြစ်ပေသည်။**

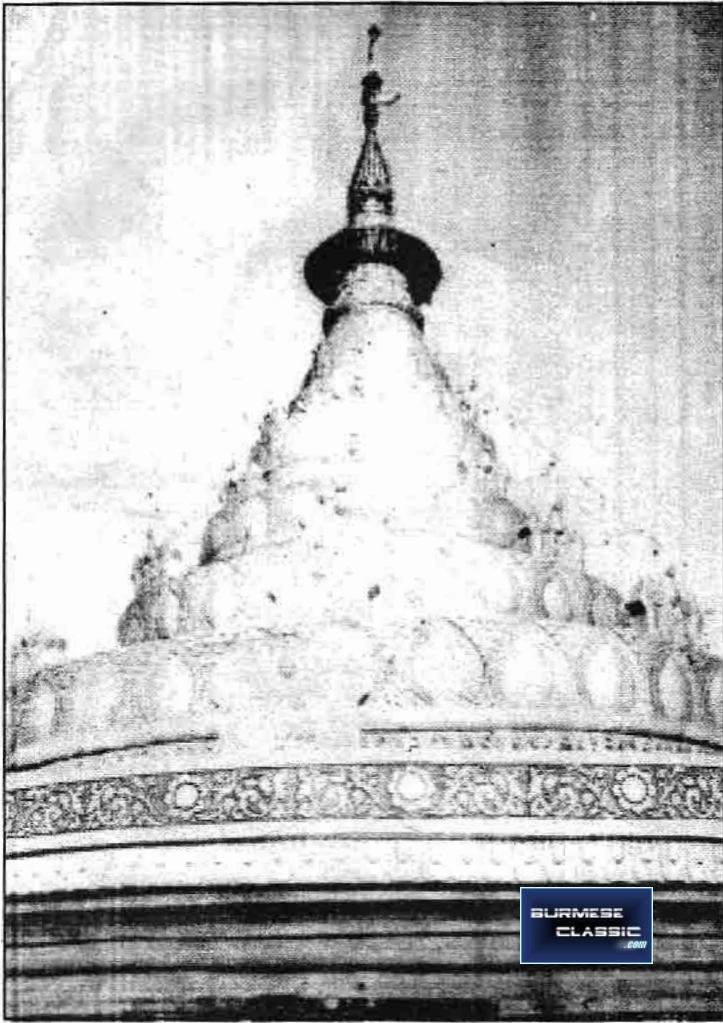
ဘုရားတည်ရန် တောင်ပေါ်၌
စတင်နေရာ ရှင်းလင်းစဉ်က အင်ပင်၊
ကညင်ပင်ကြီးများမှာ အချို့ လူနစ်
ယောက်ဖက်စာမျှ ကြီးမားခြင်း ရှိသည်
ဆို၏။ ရသေ့ကြီး ဘုရားတည်ရာ၌
ရှမ်းတိုင်းရင်းသားထု၏ အကူအညီများ
များစွာရရှိခဲ့သည်ဟု သိရ၏။

ရသေ့ကြီး ဦးဆောင်ပြီး ပင်လည်
ဘူးနှင့် အခြားမြို့နယ်များမှ ရှမ်းတိုင်း

ရင်းသားများ ဗမာများက ကျောင်း၊
ကန်၊ဇရပ် စသည်တို့ကို တည်ဆောက်
ရာ၌ စုပေါင်းစနစ်ဖြင့် တည်ဆောက်ခဲ့
ခြင်းဖြစ်၏။

စတင် တည်ဆောက်ခဲ့စဉ်က
လက်ရာကောင်းမွန်သော ပန်းရန်ဆရာ
တစ်ဦးကိုသာလျှင် ပြင်ပမှ ငှားရမ်း
သုံးစွဲရသည်ဆို၏။

အရှင်ဣန္ဒာဝတ္ထု (ခေါ်) ထီးတော်
အောင်ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စိန်က ဤ
ကမ္ဘာ့ရန်ဝပြမာန်ပြေ (ခေါ်) ကျောက်
လုံးကျောက်ထီးစေတီတော်ကို တည်ရ
ခြင်း အကြောင်းရင်းမှာ ဝေနေယျ
သတ္တဝါအပေါင်းတို့ ဘေးရန်ဒုက္ခ
ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းချမ်းသာကြရန်၊
ကပ်ကြီးသုံးပါးကို ကျော်နင်းနိုင်ကြစေ
ရန် ရည်စူး၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြု တည်ထားခဲ့

◆ တောင်ထိပ် ကမ္ဘာ့အိမ်ခြံမြေဖန်ခြောက်များ (၁) ခြည်လုံးကျောက်ထီးတော်တော်

ခြင်းဟု သိရ၏။

စိန်ဖူးတော်ကို ကောလင်းမြို့၊ မြောက်အင်းရပ်ရှိ စိန်ဖူးကျောင်း၌ ထီးတော်မတင်မီကပင် ဘုရား အနေ ကဇာကို တင်ထားခဲ့သည် ဟုဆို၏။

မူလသားသနာပြု

ရသေ့ကြီးဘိုးတော်စီနှင့်

သားသနာရေးဆောင်ရွက်ချက်အချို့

ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီ၏ ဇာတိမှာ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မတ္တရာမြို့၊ နယ်၊ ကောက်ရိုးပွဲရွာဖြစ်၏။ ကောလင်း

၁၄၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သူ ဒေါ်မမကြီးနှင့် အကြောင်းပါခဲ့၏။ စာပို့လုလင် လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူး၏။ ရဟန်း ဘောင်တက်ပြီး ရန်ကုန်ရွှေတိဂုံအရှေ့ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက်တွင် ဝါတွင်း သုံးလ ပိဋကတ်စာပေများ အထူး တလည် သင်ယူသွားခဲ့ဖူးကြောင်း၊ ကျမ်းဂန်စာပေဘက်တွင် အလွန်ထူးချွန် တော်မူကြောင်း သိရှိရသည်။

လောကဓာတ် ဆေးဆရာကြီး အဖြစ် တောင်အင်းရပ် ကောလင်းတွင် လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသည်။ ၁၃၂၁ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၂)ရက်နေ့

တွင် ပျံလွန်တော်မူခဲ့သည်။ ရသေ့ကြီး ကို အများပြည်သူတို့က ထွက်ရပ် ပေါက်သည်ဟု ယုံကြည်နေကြသည်။

ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီ သက်ရှိ ထင်ရှားရှိစဉ်က သာသနာရေးဦးတည် ချက်နှင့် အဓိဋ္ဌာန်ချက်များ ရှိနေခဲ့ သည်။ တောင်ငွေ့ချိုနှင့် မြောက်ငွေ့ချို ကြားတွင် ဘုရားတည်ရမည်ဟု သူ့ဆရာ ဘိုးမင်းခေါင်က အဆိုရှိခဲ့၏။

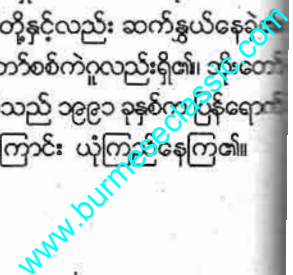
ဘိုးတော်စီက ထိုငွေ့ချိုရွာ နှစ်ရွာ ကြားက လွယ်မောက်တောင်တွင် ရောင်ခြည်လွှတ်သည့် ဉာဏ်တော် (၁)တောင်ခန့် ကျောက်ဆင်းတုဂုတ်တို ကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ကိုးတောင်ပြည့် စေတီနှင့် ကျောက်ဆင်းတုတော်ကို ဆရာ ဦးရွှေလူနှင့် ပန်းတင်ရွာသား ဦးချိုတို့နှစ်ဦး တည်ထားခဲ့သည်။ သူတို့ ကား မရှိကြတော့ပြီ။

ထို့ကြောင့် ဘိုးတော်စီက ထိုဘုရား ငုတ်တိုနေရာတွင် ဘုရားထပ်မံတည် ရန် ဦးချို၏ သားသမီးများထံ တောင်းခံ ခဲ့၏။ ဘုရားကို ငို၍ တည်ရမည်ဟုဆို ကြ၏။

နတ်ရှင်တောင်ဆရာကြီး ဗန်းမော် အောင်နှင့်လည်း တိုင်ပင်ခဲ့၏။ ဘိုးတော်စီက လွယ်မောက်တောင်၌ ဘုရားတည်ရန် ကောလင်းရုံးတွင် တရားဝင် လျှောက်ထားခဲ့သည်။

ဘိုးတော်စီ၏ ဆရာများတွင် မင်း ကြမ်းဆရာတော်၊ မန်လည်ဆရာတော် တို့လည်း ပါဝင်ကြ၏။ လွယ်မောက် တောင်သည် ဘိုးတော်စစ်ကံ၏ တောင်ဖြစ်၏။

နတ်ရှင်တောင်တော်ဘိုးတော်၊ အမ တော်တို့နှင့်လည်း ဆက်နွယ်နေခဲ့၍ ဘိုးတော်စစ်ကံလည်းရှိ၏။ ဘိုးတော် စစ်ကံသည် ၁၉၉၁ ခုနှစ်က ပြန်ရောက် လာကြောင်း ယုံကြည်နေကြ၏။

ဘိုးတော်စီသည် ဒဂုံ၊ ဥက္ကလာ သာသနာကို အညာသို့ ဆန်လာစေခဲ့ သည်။ တစ်ရာရှစ်တောင်စက်လက္ခဏာ အတိတ်တဘောင်နှင့် နိမိတ်ဆောင် ကာ တစ်ရာရှစ်တောင်ဘုရား တည် ထားရန် ခေတ်ကာလ အချိန်မရ သဖြင့်...

မူလ ခမောက်တောင်၏ ပုံသဏ္ဍာန် မှာ စေတီဘုရားနှင့်အလား ဆင်သဖြင့် ခမောက်တောင်ကို တစ်ရာရှစ်တောင် ဘုရား အမှတ်အသားပြု၍ ထီးတော် တင်ရန် ဓာတ်နဝင်းအခြေခံကာ ထီး တော်အား ဘုရားတည်မှသာ နဝင်း ဓာတ် အတိတ်တဘောင်အရ သတ္တဝါ အများ ကပ်သုံးပါးမှ လွတ်မြောက်မည် အမှန်ဖြစ်သည်။

စေတီတော်နှင့် တောင်တော်ကို ဂဠုန်ကြီးလေးကောင်၊ နဂါးကြီးလေး ကောင် စောင့်သည့်ဟန် ရုပ်တုကြီးများ ထုလုပ်ထား၏။

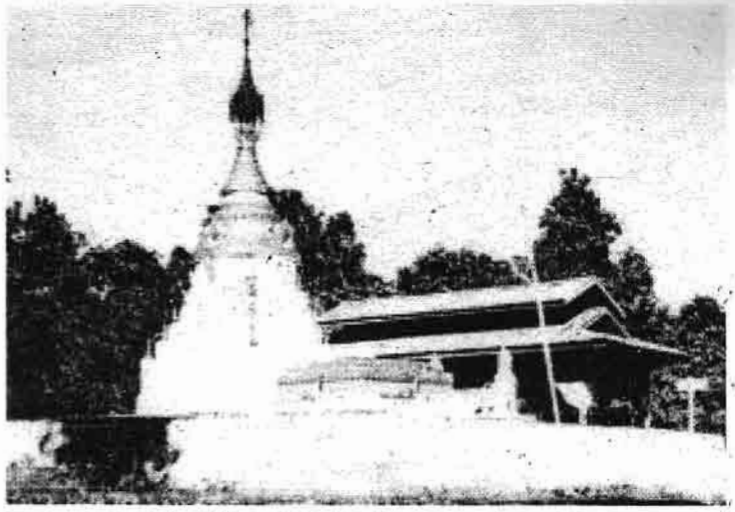
"ပု-ဒီ-အာ" ပု-ဝ-သံ-ဝါဒ အရဟန္တာအရိယာ ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိဂိုဏ်း တော်ကြီး၏ ထုံးမိန့်၊ ဘုရားရှင်၏ ဗျာဒိတ်၊ ဘုရားရှင်၏ဓာတ်တော်၊ ဇ္ဈာန်ဓာတ်တော် အစစ်များစွာ ပါဝင် သည်။

(၁)ငွေသားအစစ်ထီးတော်၊ (၂)ငွေ သားအစစ် ငှက်မြတ်နားတော်၊ (၃)ဘိုး တော်ဆရာကြီး (ခေါ်) ဝရဇိန် ရောင်လျှံ တော်၊ ယလွင်တော်က ငွေသား၊ ငွေသား နေဝရတ်ကိုးပါး ပတ္တမြားအစစ်များစွာ ပါသည်ဟု စာအဆိုရှိ၏။

စည်ကားသိုက်မြိုက်သော

ဗုဒ္ဓဘာသာတော်ဘုရားပွဲတော်ကြီး

စောင် တည်ဆောက်ခဲ့စဉ်က ဘုရား နေရာသို့ တည်းခိုနားနေ အပန်းဖြေ

▲ မင်တက်ကျောက်များနှင့် မင်တက်ကျောက်များဘုရား

◆ မင်ချန်ဆရာတော်ကြီးပုံတော်

◆ ဘုရားရှင် (၁)
ရတနာတော်တော်

နိုင်ရန် အစုစု ဇရပ်(၆)ဆောင် တည်ဆောက်ထား၏။ တောင်တော်အတက် လှေကားတွင် စောင်းတန်းများ တည်ဆောက်ပြီးစီးခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ပွဲတော်ရက်မှာ ဘုရားပွဲတော်ရာသီ၌ (၅)ရက် ကျင်းပမြဲဖြစ်၏။ ပွဲလမ်းသဘင် ဈေးဆိုင်ကနား စုံလင်စွာဖြင့် အကြီးအကျယ် ခမ်းနားစည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပမြဲဖြစ်၏။

၁၃၇၄ ခုနှစ်တွင် စုပေါင်းမဟာတုံကထိန် ပွဲတော်ကို (၂၅)ကြိမ်မြောက်ရှိပြီး တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ နံနက်တိုင်း အာဟာရဒါနပြုသည့် နိဗ္ဗာန်ဈေးပွဲတော်ကို (၉)ကြိမ်မြောက်အထိ ကျင်းပခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

လွယ်မောက် တောင်ခြေရှိ ရွာကို ခမောက်တောင်ကျေးရွာဟု အမည်ပေးထားပြီး စတည်စဉ်က အိမ်ခြေတစ်ရာမျှသာ ရှိခဲ့ရာ ယခုအခါ အိမ်ခြေ (၁၈၀)ကျော်ခန့် ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

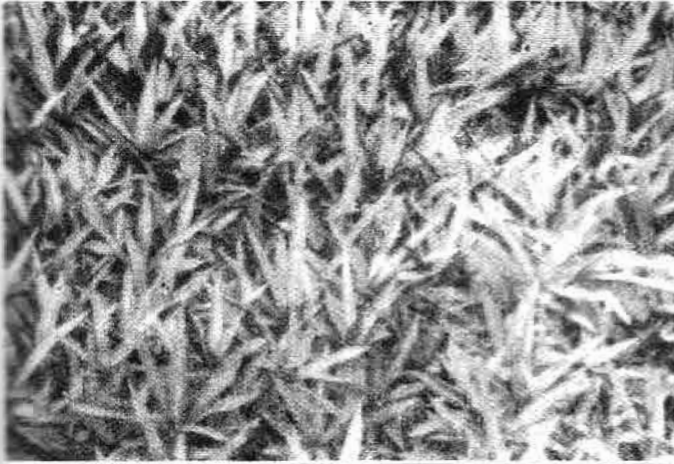
ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဝိုးနောင် (ကောလင်း)

◆ လွယ်မောက်တောင်နှင့် နတ်ရှင်တောင် သွားလမ်းမြောက်ဘက်ရှိ နတ်ယ ကောလင်းမြို့ (ခေါ်) ရွာမရွာနှင့် ရတနာတော် နေ ထွက်နိဂါးကောလင်း မြို့စားမင်းကြီး မဟာမင်းဆိုင်ရာ မဟာ ဆောက်လုပ်ခဲ့သည့် ကန်တောင်စွန်းဟု ယူဆ ထင်ထော သာယာမှုပွင့်

၁၃၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရူစင်

◆ မီးကွင်းဂမုန်းပျိုဆင်ဘတ်ကွက်

အရွယ်ရောက်လာပြီဖြစ်သော မီးကွင်းဂမုန်းပင် ◆

မီးကွင်းဂမုန်း

ဆေးအသုံး

မီးကွင်းဂမုန်းပင်ဟု ဆိုသော်လည်း ထိုအပင်တွင် ဥ, မရှိပါ။ အပင်ငယ်မျိုး ခြစ်ပြီး နှာနတ်ပင်နှင့် ဆင်တူသည်။ အရွက်သည် ပျော့ပျောင်း၍ အပေါ်ပိုင်းသည် အစိမ်းရောင်ရှိပြီး အောက်ဘက်၌ မရမ်းရောင်၊ ခရမ်းရောင် ရှိသော ကြောင့် အရွက်တွင် အရောင်နှစ်မျိုး ရှိသောအပင် ဖြစ်လေသည်။

အိမ်၌ စိုက်ထားလျှင် နှစ်ရှည်ခံပြီး အနံ့နစ်, သုံးနှစ်အရွယ်တွင် အပင်ခြေ၌ အပင်ပွားလေး ထွက်လာတတ်သည်။ ထိုအပင်ပွားများကို ခွဲ၍စိုက်ပျိုးနိုင်သည်။

မီးကွင်းဆိုသည့်အတိုင်း အပူကြောင်းခံ၍ ဖြစ်သော အပူလောင်အပင်လောင်နာများတွင် အုံဆေးအဖြစ် အသုံးကို သကြားနှင့် ရောထောင်းကာ အသုံးကို အုံပေးနိုင်သည်။

အသွေးပါးကို သကြားနှင့် ဆတူ

ရော၍ ပြုတ်သောက်လျှင် ဝမ်းလျှော့၊ ဝမ်းပျက်၊ ဝမ်းကိုက်ရောဂါတွေကို သက်သာပျောက်ကင်းစေ၍ အရွက်ကို ရေနွေးဖြော သုပ်စားခြင်း၊ အတို့အမြှုပ် လုပ်စားခြင်းဖြင့်လည်း မီးယပ်သွေးလွန်ရောဂါ၊ ဆီးတွင်းသွေးပါရောဂါ၊ ချောင်ဆိုးသွေးပါစသော သွေးဖောက်ပြန်သော ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်သည်ဟု လေ့လာသိရှိရပါသည်။

သွေးဖောက်ပြန်၍ ဖြစ်သော ရောဂါနှင့်ပတ်သက်၍ သွေးဝမ်းသွားသော ရောဂါအတွက် အရွက်သတ္တုရည် ဟင်းစားစွန်းတစ်စွန်းကို နံနက်၊ ည ပုံမှန် သောက်ပေးလျှင် သုံးရက်လောက်နှင့် သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်သည်။

ထိုသွေးဝမ်းသွားသော ရောဂါသည် အလွန်ခိုးရိမ်စရာ ရှိပါသည်။ ဝမ်းတွင်း

မှ သွေးတို့ကို စအိုမှ ရေပြုတ်နှင့် ပန်းသကဲ့သို့ ဆေးထိုးပြွန်နှင့် ပန်းသကဲ့သို့ ထွက်ပြီး အင်မတန် အားအင်ကုန်ခန်းသော ရောဂါဖြစ်သည်။ အတွင်းလိပ်ခေါင်းဟူ၍လည်း ခေါ်၏။

အနောက်တိုင်းနည်းဖြင့် ကုသလျှင် ခွဲစိတ်ကုသမှုပြုခြင်း ခံရနိုင်သည်။ မြန်မာ့နည်းဟန်ဖြင့် သက်သာပျောက်ကင်းလိုလျှင် ဇီဝိတဒါနအနေဖြင့် ကျွဲ၊ နွားတို့၏ အသားကို အသက်ထက်ဆုံး စားသုံးခြင်း မပြုတော့ဘဲ ဘုရားတွင် အပ်ဋ္ဌာန်ပြု စွန့်လှူကာ မီးကွင်းဂမုန်း အရွက်သတ္တုရည်ကို နံနက်၊ ည ပုံမှန် ရက်တစ်ပတ်မျှ နေ့စဉ် စတီးစွန်းတစ်စွန်းမျှ သောက်သုံးလိုက်လျှင် သိသာစွာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားနိုင်ကြောင်း ရောဂါအရှင်းပျောက်ကင်းခဲ့သော မန္တလေးမြို့ မြောက်ပြင်မှ ဦးသောင်းရွှေထံမှ သိရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

မြင့်ဟိန်းကျော် (ကသာမြေ)

စာမျက်နှာ (၂၃)မှ အဆက်

◆ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ခြေသန်းတော်အား ငှာယူနာတည်ထားသောစေတီ

အရာခပ်သိမ်းတို့အတွက် သစ္စာ ဆို၍ ဆုတောင်းပါက အောင်မြင်မှုများ ရရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ယခု ဖော်ပြပါ ညောင်ပင်ကြီးသည် ဖက်ဆစ်ဂျပ်ခေတ်တွင် အများပြည်သူများ ဤညောင်ပင်ကြီးအောက်တွင် ဗုံးခိုရာ အားလုံး ဗုံးမှန်၍ ညောင်ပင်အောက်တွင် သေဆုံးကုန်ကြလေရာ မှ အစပြု၍ ဘိုးဘွားများအား ရည်မှန်း

၁၅၅ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေစာမဂ္ဂဇင်း

၍ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကဆုန်လပြည့် ဆွမ်းဆန်စိမ်းလောင်းလှူပွဲ ကျင်းပလာခဲ့သည်မှာ ဤနှစ်ဆိုပါက (၅၂) ကြိမ် ပြည့်ခဲ့ပါသည်။

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း သံဃာအပါး (၅၀၀) ကျော်တို့ကို လောင်းလှူခဲ့ပါသည်။ ဆုတောင်းပြည့် ဘုရားအတွင်းတွင် ဆုတောင်းပြည့် ဆင်းတုတော်ဘုရားကြီးမှာ ဒုတိယအကြီးဆုံးဘုရား ဖြစ်

ပါသည်။ ချမ်းသာကြီးဘုရားဝိုင်းထဲမှ ဆင်းတုတော်မှာ ပထမကြီးဆုံးဘုရား ဖြစ်ပါသည်။

ဤဆုတောင်းပြည့် ဘုရားဝိုင်းထဲတွင် ကဆုန်ဘုရားသည်လည်း အင်မတန် တန်ခိုးကြီးပါသည်။ ကျွန်တော် ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးချိန်တွင် ဘုရား ဘက်စုံပြုပြင်နေသောကြောင့် ကဆုန်ဘုရားအား ရင်ကွက်ထဲ ယာယီ ဒေသစာရီ လှည့်လည် ကိန်းဝင်စံပယ်နေ၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးခွင့် မရခဲ့ပါ။

ဤဘုရားကြီး ပြုပြင်ရန်အတွက် တစ်နှစ်တစ်နှစ်တွင် ကဆုန် ဆွမ်းဆန် စိမ်းလောင်းလှူပွဲ ကျင်းပရာတွင် ကဆုန်ဘုရားသည် လှည့်လည် အပူဇော်ခံရာမှ အလှူခံဝတ္ထုငွေဖြင့် ဆုတောင်းပြည့် ရွှေစေတီဘုရား ဘက်စုံ ပြုပြင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဂေါပကဥက္ကဋ္ဌ ဦးစိုးမြင့်မှ ပြောပြပါသည်။

ဤဘုရားစေတီ၏ အနောက်တောင် ထောင့်တွင် ရေသဖန်းပင်မှာ ဘယ်လောက်ခုတ်ခုတ် မသေဘဲ ပြန်ပြန် ပေါက်ပြီး ရေသဖန်းသီးများဖြင့် ပူဇော်ကန်တော့လျက် ရှိပါသည်။

သို့ပါသောကြောင့် မိမိတို့ လိုအင်ဆန္ဒများ ပြည့်ပစေရန်အတွက် မသိသေးသော အများပြည်သူများ ဖူးမြော်နိုင်ရန်အတွက် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ရာ အစအန အစစ်ဖြစ်သော ခြေသန်းတော်အား ပူဇော်ကန်တော့နိုင်ကြပါစေရန် နက္ခတ္တရာဇ်ခြေစာမဂ္ဂဇင်းမှ ရေးသား ဖော်ပြလိုက်မိပါသည်။ စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်၏ ကျန်းမာခြင်းဖြင့် ပြည့်စုံနိုင်ကြပါစေ

မင်းဘူး မြင့်မေတ်
(အသေးစား ရေးဖြေလှုပ်ငန်း)

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ သာကေတမြို့နယ်၊ အားမာန်တိုင်းရင်းဆေးခန်း

ဆရာမ ဒေါ်မြတ်နန္ဒာလင်း

(တဆ-၀၄၈၀၄)နှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့သော

အဝလွန်ရောဂါ

သွေးတိုးရောဂါ သိကောင်းစရာများနှင့် ကုထုံး

မြောက်မြ
မောင်ညောင်

အဝလွန်ခြင်းဟာ ရောဂါတစ်ခု ဟုတ်ပေမယ့် အဝလွန်သူများ ဖြစ်တတ်တဲ့ နောက်ဆက်တွဲရောဂါတွေက သွေးတိုးရောဂါနဲ့ လေငန်းရောဂါ၊ ဆီးရောဂါအမျိုးမျိုးနဲ့ ဆီးချိုရောဂါ၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာရောဂါ၊ အရိုးအဆစ်ဆိုင်ရာ ရောဂါတွေကို အများဆုံး ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။

ဒါကြောင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ သာကေတမြို့နယ်ကို ရောက်တဲ့အခါ အဝလွန်ရောဂါနဲ့ သွေးတိုးရောဂါ သိကောင်းစရာများရဲ့ ကုထုံးကို ဆွေးနွေးဖို့ ဆရာမ ဒေါ်မြတ်နန္ဒာလင်းကို သွားရောက် တွေ့ဆုံခဲ့ပါတယ်။

ဆရာမ ဒေါ်မြတ်နန္ဒာလင်း (တဆ-၀၄၈၀၄) အားမာန် တိုင်းရင်းဆေးခန်း တိုက်(A-3)၊ အခန်း(005)၊ ရှင်သာဓိဏှာ၊ သာကေတမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး

ဆရာမ ဒေါ်မြတ်နန္ဒာလင်းက အတိုး ပရမတ္ထမဟာဘဝိသက္ကဘွဲ့ရ ဆရာကြီး ဦးထွန်းမြတ်နဲ့ ဖခင် သမားတော်ကြီး ဦးမောင်မောင်သန်း (အားမာန်)တို့ရဲ့ မျိုးဆက်သစ် ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးကုသက် (၁၁)နှစ်ခန့် ရှိသည့်အခါ အဝလွန်ခြင်းနှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေး မေးမြန်းခဲ့သမျှ ဖြစ်သည် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

▲ ဒီဇင်ဘာလဆန်းက ဆရာမနဲ့ ဆွေးနွေးရာမှာ အာကတော့ အဝလွန်ရောဂါနဲ့ သွေးတိုးရောဂါ အကြောင်းတွေကို ဆွေးနွေးရာမှာ ဖြစ်ပါသည်။ ခု ပထမ အဝလွန်ရောဂါ

အကြောင်းကို ဆွေးနွေးပါမယ်။ အဝလွန်တာကို ရောဂါလို့ သိရှိထားလား ဆရာမ'

○ 'အဝလွန်တာကို တကယ်တော့ ရောဂါလို့ မသိနိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သာမန်ဝတာထက် အဝလွန်ခဲ့ရင် ဆေးပညာမျက်စိနဲ့ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် ရောဂါတစ်ခုလို့ ပြောရင်လဲ ရပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှု ရှိသလိုတိုက်တာထက် ပိုပြီး ဝလွန်းတဲ့သူတွေဟာ ပုံမှန် ခန္ဓာကိုယ်ရှိသူတွေထက် ရောဂါ ထူပြော

တတ်လို့ပါပဲ' ▲ 'အဝလွန်ခြင်းဟာ မျိုးရိုးလိုက်ပြီး ဖြစ်တတ်ပါလား ဆရာမ။ ဒါနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းတိုင်း သိပါရအောင်'

○ 'အဝလွန်ခြင်းဟာ မျိုးရိုးလိုက်ပြီး ဖြစ်တဲ့ရောဂါမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မိဘက ဝလွန်းတဲ့သူတွေဖြစ်မယ် မိဘကစပြီး အစားအသောက်၊ အနေအထိုင် မဆင်ခြင်ဘဲ သားသမီးကို အစားအသောက် အနေအထိုင် အလိုလိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ မိဘနဲ့အတူ ဝလွန်းတဲ့သူတွေ ရှိနေကြပါတယ်။

မိဘနှစ်ပါးက ဘယ်လောက်တော့သူ နုပျဉ်းရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၅၃

တွေ ဖြစ်ပါစေ၊ မျိုးဆက်သစ် သားသမီး တွေကိုယ်တိုင် အစားအသောက် အနေ အထိုင် ဆင်ခြင်ရင် အဝလွန်ရောဂါ မဖြစ်ကြပါဘူး။ မိဘနှစ်ပါး အဝလွန် ပေမယ့် သားသမီးတွေဟာ အဝလွန် တဲ့သူတွေ ရှိနေကြပါတယ်

▲*အလွန် အဆီတိုးခြင်းဟာ ဘာ ကြောင့် ဖြစ်တတ်သလဲ ဆရာမ*

○*အဆီတိုး အဝလွန်ခြင်းဟာ ဘာ ကြောင့်ဖြစ်သလဲဆိုရင် (၁)အေး၊ ချို၊ ဆိမ့် အရသာရှိတဲ့ အစာအာဟာရ တွေကို လွန်ကျူးစွာ စားသုံးခြင်း၊ အဆီဓာတ်ပေါများတဲ့ အသားများ၊ ဝမ်း တွင်းကလိစာများ၊ နို့ထွက်အစားအစာ များ လွန်ကျူးစွာ စားသောက်ခြင်း။ (၂) ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု နည်းခြင်း။ (၃) နေ့အခါ အအိပ်များခြင်း။ (၄) ကိုယ်တွင်းဟော်မုန်းဓာတ်များ အပြောင်း အလဲ ရှိခြင်းတို့ကြောင့် အဝလွန်ခြင်း အဆီတိုးခြင်း ရောဂါ ဖြစ်လာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ရှေး တိုင်းရင်းသမားတော်ကြီးများ က စာပေလင်္ကာနဲ့ မှတ်တမ်းတင် ထားရှိပါတယ်။ အဲဒီ လင်္ကာကဗျာက တော့...

“အေးချိုဆိမ့်ခွဲ ကြေကျက်ခဲကို အပြစား လျက်၊ နေ့အိပ်စက်၍ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှား လွန်နည်းပါးသူ လူကားဝမ်း၊ အားမရှိဘဲ ဖျိထူပြော ရောဂါပေါ်သည်၊ ဝသောသူ၏ အပြစ်တည်း”

လို့ စာပေလင်္ကာနဲ့ မှတ်တမ်းတင် ထားခဲ့ကြပါတယ်

▲*အဆီတိုး အဝလွန်သူများရဲ့ ဖြစ်ဆဲ လက္ခဏာများကို သိပါရစေ ဆရာမ*

○*အဆီတိုး အဝလွန်သူများရဲ့ ဖြစ်ဆဲ လက္ခဏာတွေကတော့...

(၁) အာခြောက်ပြီး ရေ မကြာခဏ တတ်ခြင်း။

- (၂) ဆီး အသွားများခြင်း။
- (၃) ချွေးထွက်လွန်ခြင်း။
- (၄) ကိုယ်သားကိုယ်ရေ အေးစက်နေ ခြင်း။
- (၅) အသားပွခြင်း။
- (၆) ကိုယ်ငွေ့မရဘဲ ဥသွာဓာတ် တေစောအားနည်းခြင်း။
- (၇) မောပန်းလွယ်ခြင်း။
- (၈) နေအိပ်အမြင့်၊ ကုန်းအမြင့် မတက်နိုင်ခြင်း။
- (၉) အေး၊ ချို၊ ဆိမ့် အစားအစာ နှစ် သက်ခြင်း။
- (၁၀) ငိုက်မျှည်းခြင်း။
- (၁၁) တွေဝေခြင်း၊ မူးနောက်ခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း။
- (၁၂) ကိုယ်သားကိုယ်ရေ ယားယံခြင်း။
- (၁၃) အရေပြားတွင် အနာပေါက်ခြင်း။
- (၁၄) အသံပြာခြင်း၊ အသံတိမ်ခြင်း။
- (၁၅) ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း။

စတဲ့ လက္ခဏာတွေဟာ အဝလွန် သူများ ဖြစ်ဆဲလက္ခဏာတွေပဲ ဖြစ်ပါ တယ်

▲*အဆီတိုး အဝလွန်သူများ ဖြစ်လေ့ ဖြစ်ထရှိတဲ့ နောက်ဆက်တွဲ ဇရာဂါများကို ပြောပြပေးပါဦး*

○*အဆီတိုး အဝလွန်သူများ ဖြစ် တတ်တဲ့ နောက်ဆက်တွဲ ရောဂါများက တော့...

- (၁) ယားနာအမျိုးမျိုး ပေါက်တတ် ခြင်း။
- (၂) အစာမကြေရောဂါဖြစ်ခြင်း။
- (၃) နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ ဖြစ် ခြင်း။
- (၄) သွေးတိုးရောဂါနှင့် လေငန်း ရောဂါဖြစ်ခြင်း။
- (၅) ဆီးရောဂါအမျိုးမျိုးနှင့် ဆီးချို ရောဂါဖြစ်ခြင်း။
- (၆) လိပ်ခေါင်းရောဂါဖြစ်ခြင်း။

(၇) အနာနှင့် အဖုအကျိတ် ပေါက် ခြင်း။

(၈) ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်ရောဂါ ဖြစ် ခြင်း။

(၉) သွေးယားကွက်ထခြင်း။

(၁၀) အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ခြင်း။

(၁၁) သည်းခြေ ကျောက်တည်ရောဂါ ဖြစ်ခြင်း။

(၁၂) အရိုးအဆစ်ရောဂါနဲ့ ကင်ဆာ ရောဂါ ဖြစ်တတ်ခြင်း

စတဲ့ နောက်ဆက်တွဲ ရောဂါတွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်

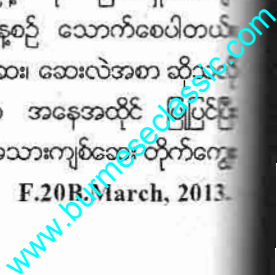
▲*အလွန်ဇရာဂါရဲ့ ကုထုံးနဲ့ ဆေး ချက်များကို ဆက်ပြီး ပြောပြပေးပါဦး ဆရာမ*

○*အဝလွန် အဆီတိုး ရောဂါရှင်များ ရဲ့ ကုထုံးနဲ့ ဆေးချက်ကတော့ ပထမ အစားအသောက် အနေအထိုင်ကို ပြု ပြင်ပြီး ဓာတ်စာ ဆေးများနဲ့ ကုသရပါ တယ်။

အဝလွန် အဆီတိုး ရောဂါရှင်များကို အေး၊ ချို၊ ဆိမ့်၊ ခွဲ အစားအစာများကို လွန်ကျူးစွာ စားသောက်ခြင်းမှ ရှောင် ကြဉ်စေပါတယ်။ ချို၊ ချဉ်၊ ငန်၊ ခါး၊ စပ်၊ ဖန်(ဆိမ့်) စတဲ့ ရသာခြောက်ပါးကို မျှတအောင် စားစေပါတယ်။

နွေဘက်မှာ အိပ်ခြင်းမှ လုံးဝ ရှောင် ကြဉ်စေပါတယ်။ လမ်းလျှောက်ခြင်း သင့်တင့်သော ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု မျိုးကို ပြုလုပ်စေပါတယ်။

နံနက်စောစော အိပ်ရာထမှာ ပျားရည်ကောင်းနဲ့ ရေကျက်အေးကို ရှောက်ရည်နဲ့ ရောစပ်ပြီး ရှောက်ဖော် ရည်ကို နေ့စဉ် သောက်စေပါတယ်။ အစားလဲဆေး၊ ဆေးလဲအစာ ဆိုသလို အစားအစာ အနေအထိုင် ပြုပြင်ပြီး အဆီကျ အသားကျစ်အေးတိုက်ကျွေး

ကုသပါတယ်။

အဝလွန်သူများကို သီတနာ၊ သီတလက္ခဏာလို့ တစ်ဖက်သတ် ဆုံးဖြတ်ပြီး အပူဆေးများနဲ့သာ မကုသသင့်ပါဘူး။ အပူ၊ အအေးမျှတဲ့ ဆေးများနဲ့ တိုက်ကျွေး ကုသရပါတယ်။

တိုင်းရင်းဆေးအမှတ်များနဲ့ ကုသမယ်ဆိုရင် တိုင်းရင်းဆေးခန်းသုံး ဆေးအမှတ် (၁၇) သွေးဆေးနီကြီး (၁) ကျပ်သား၊ ဆေးအမှတ်(၂၈) သက်ရင်းကလောင်ဆေးကြီး (၁) ကျပ်သား၊ ဆေးအမှတ်(၂၉) သံဗွဇေယျဆေးစပ်ကြီး (၁) ကျပ်သား၊ ဆေးအမှတ်(၂၇) ပြည်လုံးချမ်းသာဆေးကြီး (၂) ကျပ်သား၊ ဆေးအမှတ်(၄၄) အကင်းဆယ်ပါးဆေး (၂) ကျပ်သား အထက်ပါ ဆေး(၅) မျိုး ဆေးချိန် (၇) ကျပ်သားတို့ကို သမအောင် ရောစပ်ပြီး နံနက်၊ နေ့လယ်ဆေး လက်ဖက်ရည်ခွန်း (၁) ခွန်းခန့် ရေခွေးနဲ့ သောက်ရပါတယ်။

ညအိပ်ရာဝင်ချိန်မှာ တိုင်းရင်းဆေးခန်းသုံး ဆေးအမှတ်(၉) ဆီးဒုလ္လာဆေး၊ ဆေးအမှတ်(၁၀) ဆီးရွှင်ဝမ်းနတ်ဆေး၊ ဆေးအမှတ်(၁၂) စကျါလ ဝမ်းပုပ်ချဆေး တစ်မျိုးမျိုးကို ဝမ်းအခြေအနေကြည့်ပြီး လက်ဖက်ရည်ခွန်း (၁) ခွန်းမှ (၂) ခွန်းထိ ရေအေးနဲ့ တိုက်ရပါမယ်။

အထက်ပါအတိုင်း အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ပြီး အစာနဲ့ဆေး သင့်ရာ တိုက်ကျွေး ကုသသွားရင် အဝလွန်ရောဂါဟာ သက်သာပျောက်ကင်းမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အထူးပြောချင်တာကတော့ အဝလွန်သူများကို သီတနာ၊ သီတလက္ခဏာလို့ တစ်ဖက်သတ် ဆုံးဖြတ်ပြီး အပူဆေးဆက်သက်နဲ့ မကုသင့်ပါဘူး။ အပူ၊

အအေး မျှတတဲ့ ဆေးအစာများနဲ့သာ ကုသရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဆီကျစေဖို့ အချဉ်စူးစူး အစားအစာများကို လွန်ကျူးစွာမစားသောက်ဖို့ လိုပါတယ်။ ရသာခြောက်ပါး မျှတအောင်စားပြီး ကုသသွားမှသာ အဝလွန်ရောဂါဟာ သက်သာပျောက်ကင်းမှာ ဖြစ်ပါတယ်'

▲ 'အဆီတိုး အလွန်ကျားအကြောင်းကို သွေးနွေးပြီးတော့ ဆွေးတိုးကျားအကြောင်းကို ဆက်လက် ဆွေးနွေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ သွေးတိုးကျား ဖြစ်တဲ့ အကြောင်းရင်းကို ပြောပြထားပါ သာနာ'

○ 'သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းရင်းကတော့ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါးကို ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှု မရှိတဲ့အတွက် သွေးတိုးရောဂါ ဖြစ်ရတာပါ။

ကံသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ပါစက ဝမ်းမီးဟာ သမဝမ်းမီးမဖြစ်ဘဲ နံ့ခြင်း၊ တက်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်သမုဋ္ဌာန်ကြောင့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဥတုသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် အပူ၊ အအေး မျှတမှုမရှိဘဲ အပူ၊ အအေး လွန်ကဲခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ အာဟာရသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် အစားအစာတွေကို မျှတအောင်မစားဘဲ၊ မဆင်မခြင် တစ်ဖက်သတ် လွန်ကဲတဲ့ အစားအစာတွေကို လွန်ကျူးစွာ စားခြင်း

ကြောင့်လည်းကောင်း သွေးတိုးရောဂါ ဖြစ်ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သွေးတိုးရောဂါဆိုတာဟာ သွေးအားများ၊ သွေးလုံးကြီး၊ သွေးတိုးသန်တဲ့ အချက်ကိုကြည့်ပြီး သွေးတိုးရောဂါလို့ အမည်တပ်ကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ယောက်ျားများမှာ သာမန်အားဖြင့် အပေါ်သွေး၊ အောက်သွေး (၁၂၅-၁၀၀) ရှိတတ်ပြီး၊ မိန်းမများမှာ အပေါ်သွေး၊ အောက်သွေး (၁၀၀-၇၀) ရှိတတ်ကြပါတယ်။

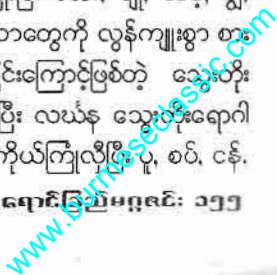
အသက်အရွယ် ကြီးရင့်လာတာနဲ့အမျှ အပေါ်သွေး၊ အောက်သွေး (၁၅၀-၁၀၀) ရှိလာတာကို သွေးတိုးရောဂါ စ၊ နေပြီလို့ ကောက်ချက်ချကြပါတယ်။ သိပ္ပံပညာရှင်များကတော့ အပေါ်သွေး၊ အောက်သွေး (၁၄၀-၁၀၀) ရှိလာတာကို သွေးတိုးရောဂါ စ၊ နေပြီလို့ ကောက်ချက်ချကြပါတယ်။

သွေးဟာ ပင်ကို သဘာဝအနေနဲ့ တိုးခြင်း၊ တက်ခြင်း မပြုလုပ်နိုင်ပါဘူး။ တိုးခြင်း၊ တက်ခြင်း၊ လှုပ်ရှားရွေ့လျားခြင်းများဟာ ဝါယောဓာတ်ရဲ့ လက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။ ဝါယောဓာတ် တွန်းကန်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် သွေးတိုးရောဂါ ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'

▲ 'သွေးတိုးကျား ဘယ်နှစ်မျိုး ရှိပါသလဲ သာနာ'

○ 'သွေးတိုးရောဂါဟာ မြူဟနသွေးတိုး (လူဝဲသွေးတိုး) ရောဂါနဲ့ လယ်နသွေးတိုး (လူဝိန်သွေးတိုး) ရောဂါဆိုပြီး (၂) မျိုး ရှိပါတယ်။

မြူဟန သွေးတိုးရောဂါဟာ ခန္ဓာကိုယ် ဝါဖိုးပြီး အေး၊ ချို၊ ဆိမ့်၊ ချွဲ၊ ဖန် အရသာတွေကို လွန်ကျူးစွာ စားသောက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်တဲ့ သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ပြီး လယ်န သွေးတိုးရောဂါဟာ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးလီဖို့ပူ၊ စပ်၊ ငန်၊

ဖန်, ခါး အရသာတွေကို လွန်ကျူးစွာ စားသောက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်တဲ့ သွေးတိုးရောဂါ ဖြစ်ပါတယ်။

အထက်မှာ ပြောခဲ့သလို သမုဋ္ဌာန် (၄) ပါးကို ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင် စားသောက်မှုမရှိလို့ ဖြစ်ရတဲ့ သွေးတိုးရောဂါပါ။

▲*ဗြူဟန သွေးတိုးရောဂါလက္ခဏာနဲ့ လယ်န သွေးတိုးရောဂါလက္ခဏာများကို ရှင်းပြပေးမိဦး သကုဿ*

○*ဗြူဟန သွေးတိုးရောဂါ လက္ခဏာတွေကတော့ ကိုယ်ခန္ဓာဝဖျိုးခြင်း၊ ဆီး, ဝမ်း, လေချုပ်ခြင်း၊ ရုပ်လေးလံတိုင်းမှိုင်းပြီး အားနည်းခြင်း၊ ဖိမ်ခံမှု အအိမ်အနေများခြင်း၊ ခေါင်းအုံဇက်လေးပြီး ခေါင်းချွေးထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ ထူပွခြင်း၊ အသားအရေ နီမြန်းပြီး အဖုအထစ်များခြင်း၊ မျက်နှာအဖိပြီး နီမြန်းခြင်း၊ နှလုံးခုန်များပြီး သွေးလုံးကြီးခြင်း၊ မူးနောက်ခြင်း၊ ဇက်ကြောဘေးနှစ်ဖက် ထိုးတက်ခြင်း၊ ဒေါသကြီးခြင်း၊ သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း၊ အပေါ်သွေး အောက်သွေးများခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေဟာ ဗြူဟနသွေးတိုး (လူဝသွေးတိုး) လက္ခဏာတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

လယ်န သွေးတိုးလက္ခဏာတွေကတော့ ခန္ဓာကိုယ်ကြုံလိုခြင်း၊ ဆီး, ဝမ်း, လေ ချုပ်ခြင်း၊ ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းမူးခြင်း၊ ဒေါသကြီးခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ စိတ်လှုပ်ရှားမှုများခြင်း၊ သွေးတိုးမြန်ပြီး သွေးလုံးသေးခြင်း၊ အပေါ်သွေးများပြီး အောက်သွေးနည်းခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေဟာ လယ်နသွေးတိုး (လူပိန် သွေးတိုး) လက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

▲*သွေးတိုးရောဂါရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ဆေးချက်များကို ထက်ဦး ပြောပြပေးမိဦး သကုဿ*

○*သွေးတိုးရောဂါရှင်တွေကို ဥဏှာ ၁၅၆ နှစ်စုချောင်းခြေညီပဂ္ဂရင်း

တေဇော အကြောင်းခံလာ။ သီတတေဇော အကြောင်းခံလာ။ ဥဏှာတေဇော၊ သီတတေဇော နှစ်ပါးလွန်လက္ခဏာလားဆိုတာ ပထမ သုံးသပ်စစ်ဆေးရပါတယ်။

သတိထားဖို့ အချက်ကတော့ နှလုံးအကြောင်းခံပြီးဖြစ်တဲ့ သွေးတိုးလား၊ အစာအိမ် လမ်းကြောင်းခံပြီးဖြစ်တဲ့ သွေးတိုးလား၊ ကျောက်ကပ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ သွေးတိုးလားဆိုတာ လေ့လာသုံးသပ်ပြီး သက်ဆိုင်ရာဆေးနဲ့ တွဲဖက်ပြီး သွေးတိုးရောဂါကို ကုသရပါတယ်။ နှလုံးအကြောင်းခံပြီးဖြစ်တဲ့ သွေးတိုးဆိုရင် နှလုံးဆေးနဲ့ တွဲပေးရပါမယ်။

အစာအိမ် အကြောင်းခံပြီးဖြစ်တဲ့ သွေးတိုးဆိုရင် အစာအိမ် ပြုပြင်တဲ့ ဆေးနဲ့ တွဲပေးရပါမယ်။ ကျောက်ကပ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ သွေးတိုးဆိုရင် ကျောက်ကပ်ဆိုင်ရာ ဆေးများနဲ့ တွဲဖက် ကုသပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

တိုင်းရင်းဆေးအမှတ်များနဲ့ ကုသမယ်ဆိုရင် သီတတေဇော အကြောင်းခံပြီးဖြစ်တဲ့ သွေးတိုးရောဂါရှင်ကို နံနက် ချိန်မှာ တိုင်းရင်းဆေးခန်းသုံး ဆေးအမှတ်(၁၇) သွေးဆေးနီသက်သက် လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေကျက်အေးနဲ့ တိုက်ရပါတယ်။

နွေလယ်မှာ တိုင်းရင်းဆေးခန်းသုံး ဆေးအမှတ်(၂၇) ပြည်လုံးချမ်းသာ ဆေး လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေနွေးနဲ့ တိုက်ရပါမယ်။ ညနေ (၄) နာရီခန့်မှာ ဆေးအမှတ်(၂၃) ဆေးပုလဲကလာပ် လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေနွေးနဲ့ တိုက်ရပါမယ်။ ညအိပ်ရာဝင်ချိန်မှာ ဆေးအမှတ်(၁၀) မှတ်ကဲဆေး လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေကျက်အေးနဲ့ တိုက်ရပါမယ်။

ဥဏှာတေဇော အကြောင်းခံပြီးဖြစ်တဲ့ သွေးတိုးရောဂါရှင်ကို နံနက် ချိန်မှာ တိုင်းရင်းဆေးခန်းသုံး ဆေးအမှတ်(၁၇) သွေးဆေးနီ လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းကို ဆေးထက်ဝက် သကြားရောစပ်ပြီး ရေကျက်အေးနဲ့ တိုက်ရပါမယ်။

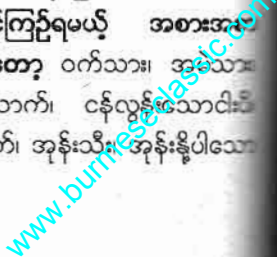
နွေလယ်ချိန်မှာ သွေးဆေးနီချည်းပဲ သက်သက် လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေနွေးနဲ့ တိုက်ရပါမယ်။ ညနေ (၄) နာရီခန့်မှာ တိုင်းရင်းဆေးခန်းသုံး ဆေးအမှတ်(၂၃) ဆေးပုလဲကလာပ် လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေနွေးနဲ့ တိုက်ရပါမယ်။ ည အိပ်ရာဝင်ချိန်မှာ ဆေးအမှတ် (၁၂/၁) စကျပါလ အမှတ် (၂) ကို ရေကျက်အေးနဲ့ တိုက်ရပါမယ်။

အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ရောဂါနဲ့ဆေး တညီအောင်ပေးပြီး တွဲဖက်ကုသရင် သွေးတိုးရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

▲*သွေးတိုး ရောဂါရှင်များအတွက် အစာလဲဆေး၊ ဆေးလဲအစာ သို့မဟုတ် စားသုံးသလိုတဲ့ အစားအစာများ၊ ဂျင်ကြည့်သလိုတဲ့ အစားအစာများမှာပြင်နေထိုင် မြို့နယ်နှင့် အချက်များကို ထက်ဦး ပြောပြပေးမိဦး သကုဿ*

○*သွေးတိုးရောဂါရှင်များ စားသုံးသင့်တဲ့ အစားအစာများကတော့ ဒန့်သလွန်သီး၊ ဒန့်သလွန်ရွက်၊ ဟင်းနုနယ်ရွက်၊ ပိုးစာရွက်၊ ကြာဟင်းရွက်၊ ကန်ဖွန်းရွက်၊ ခွေးတောက်ရွက်၊ ကြက်သွန်ဖြူ ရှောက်သီး၊ သံပရာသီး၊ လိမ္မော်သီး ကျွဲကောသီးတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ရှောင်ကြဉ်ရမယ့် အစားအစာတွေကတော့ ဝက်သာ၊ အမဲသား၊ ငါးသလောက်၊ ငန့်လွန်သောငါးသီးငါးခြောက်၊ အုန်းသီး၊ အုန်းနို့ပါသော

အစားအစာများ၊ ဒံပေါက်ထမင်း၊ ထောပတ်ထမင်း စတဲ့ အဆီအဆိန် များသော အစားအစာများ၊ မြေအောင်း တိရစ္ဆာန်အသားများ၊ ဆေးလိပ်နဲ့ အရက်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်ဖို့ လိုပါတယ်။

နေထိုင်ပြုမူရမှာကတော့ ည အချိန်မတော် ရေချိုးခြင်း၊ အပူဒဏ်၊ အအေးဒဏ်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး နံနက် စောစောအချိန်မှာ လေကောင်းလေ သန့် ရရှိတဲ့နေရာမျိုးမှာ (၁)ပိုင်ခန့် လမ်းလျှောက်ပြီး လေဝဝ ရှူရှိုက်ရန် ဖြစ်ပါတယ်။

ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်အောင် ပြုပြင် နေထိုင်ကာ စိတ်ဖိစီးမှုနဲ့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတရားများ တတ်နိုင်သ လောက် ဖယ်ရှားပြီး တရားထိုင်ခြင်း၊ ဝင်လေ၊ ထွက်လေ မှတ်ရသော အာ နာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးပြန်းခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ရင် သွေးတိုးရောဂါဝေဒနာ ခံစား ခြင်းမှာ ကင်းဝေးနိုင်ကြောင်း ပြောပါ ရစေ'

▲*အဆီများ အဝလွန်သူတွေအတွက် ဆေးနည်းတစ်ခု ပညာဒါန ပြုပေးပါဦး ဆရာမ*

○*အဝလွန်သူများအတွက် အဆီကျ အသားကျစ်ဆေးနည်းတစ်ခု ပြောပြ ပေးပါမယ်။

အဆီကျ အသားကျစ်ဆေး	
၁ အိပ်ပွေ့သီး	(၁)ကျပ်သား
၂ ချင်ခြောက်	(၁)ကျပ်သား
၃ ယမ်းစိမ်း	(၁)ကျပ်သား
၄ ယမ်းဆိပ်သီး	(၁)ကျပ်သား
၅ ကြာလီး	(၁)ကျပ်သား
၆ ဆီးဖြူသီး	(၁)ကျပ်သား
၇ ဝိထောက်ပြင်	(၁)ကျပ်သား
၈ ကန့်ချပ်နီ	(၁)ကျပ်သား

၉၊ နှင်းမှုန့် (၁)ကျပ်သား
[ဆေး (၉)မျိုး၊ ဆေးချိန်
(၉)ကျပ်သားတိတိ]

အထက်ပါဆေးများ အမှုန့်ပြုလုပ်ပြီး များရည်နဲ့ သင့်ရုံရောစပ်၍ လက်ဖက် စားဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် အလုံးလေးများ လုံးပြီး နေလွန်းပါ။ တစ်ကြိမ်သောက် ဆေး တစ်လုံး၊ နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေ တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် သောက်ပါ။

ဆေးကို ရက်ပေါင်း (၃၀)မှ ရက် ပေါင်း (၆၀) စွဲသောက်ပါက အဆီကျ အသားကျစ်ပြီး အဝလွန်ရောဂါ သက် သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်'

▲*အခုလို အဝလွန်ကျက်နဲ့ သွေးတိုး ကျက် သိကောင်းကျားများ ကုထုံးများကို ပြည့်စုံစွာ ဆရာမက ပြောကြားပေး တဲ့အတွက် နက္ခတ္တကျော်ကြည်ဆွမ်း အယဇ္ဇိတအာဇာနည်၊ ကိုယ်စား ကျေးဇူး တထိုးကြောင်း ပြောပါရစေ'

○*ဆရာမ ဒေါ်မြတ်နုနွာလင်းနဲ့ တွေ့ ဆုံ ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာနေရာက တော့...

ဆရာမ ဒေါ်မြတ်နုနွာလင်း
အားမာန် တိုင်းရင်းဆေးကုစခန်း
တိုက်(A-3) အမ်း(၈၀၅)
ရွှေဘိုသာအိမ်ရာ သာဓကဏ္ဍမြို့နယ်
ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး
ဖုန်း- ၀၉ ၇၇၅၀၀၅၀
ဆေးခန်းခွင့်သို့ -
နံနက် (၉:၀၀)နာရီမှ (၁၂:၀၀)နာရီထိ
ညနေ (၄:၀၀)နာရီမှ (၉:၀၀)နာရီထိ
(ပြပယ်နေတိုင်း ဆေးခန်းစိတ်ပိတ်သည်)

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်ထင်

စာမရွှင်များသိ...

ပေးပို့သော
စာမူများကို
မူပွား
ထားကြပါရန်နှင့်
မရွေးချယ်ပါက
ပြန်လည်ပေးပို့မည်
မဟုတ်ပါကြောင်း
အသိ
ပေးအပ်ပါသည်။

ပေးစားစွာဖြင့်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင် နှိ

အထူးကျင့်စဉ်

သန်းပညာ

[၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်
ပိုင်ရှင်များ အတွက်]

အထူးကျင့်စဉ် ဆိုသည်အတိုင်း
၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များ
အထူး အားထားရမည့် ကျင့်စဉ်တစ်ခုပဲ
ဖြစ်ပါတယ်။

၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များ
သည် ဤအထူးကျင့်စဉ်ကို သောကြာ
သက်ရောက် ကြုံသောနှစ်များတွင်
ဆောင်ရွက်ရမည့် ကျင့်စဉ်ဖြစ်ကြောင်း
အာစရိယဝါဒအရ စေတနာထားလျက်
တင်ပြ ရေးသားလိုက်ခြင်းပါပဲ။

၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်ကြည့်ရင်...

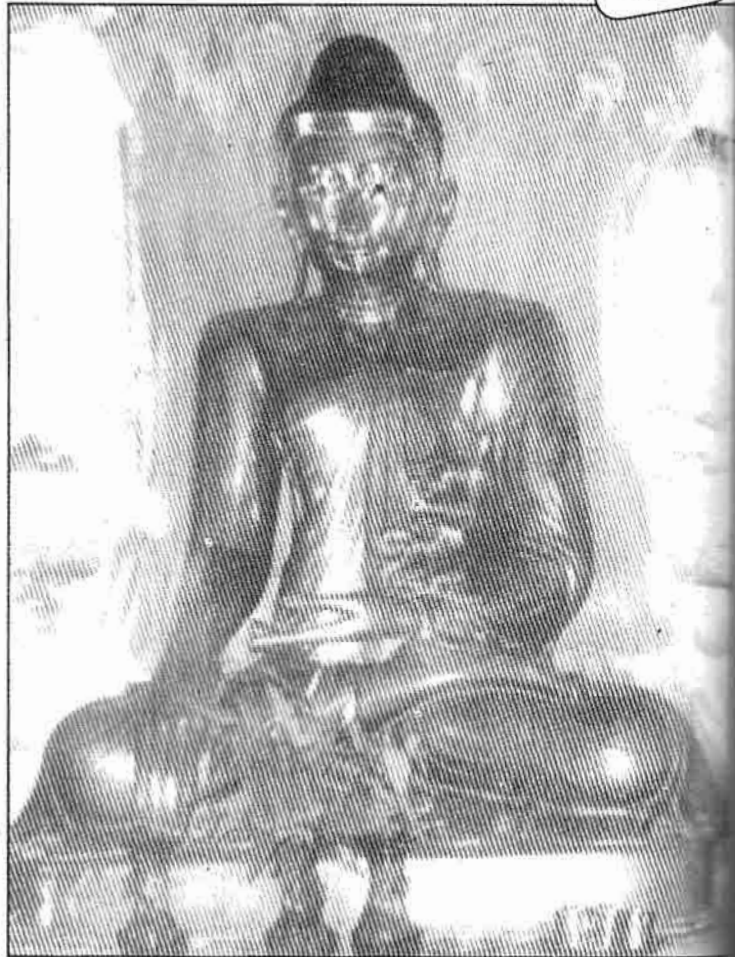
	၀	
၃	၆	၂
၀	၄	၅

(၆-၂) သောကြာသည် သိုက်ဖြစ်
ပြီး၊ တနင်္လာသည် ရာဇဖြစ်တဲ့အတွက်
ပက္ခမိစေပါတယ်။ ဒီတော့ ဘာဖြစ်နိုင်
သလဲဆိုရင်...

- ❖ ငွေပမာန် အပူသောက မဟင်တတ်ဘူး။
- ❖ ငွေကြောင့် ကြောင့်ကြူး၊ မိနိပူပန်းပူတွေ
ရှိနေမယ်။
- ❖ အချစ်ရေးမှာလဲ သောကမဟင်နိုင်ဘူး။
- ❖ မိခင်အတွက် သောက ရောက်ရတတ်
တယ်။
- ❖ ဇနီးယားကြောင့် အကျဉ်းအကျပ် ကြုံ
တတ်တယ်။

ဒါတွေကို မြဲပြီး ပြောရရင်တော့...

၁၅၈ နက္ခတ္တပျော်မြည်မဂ္ဂဇင်း

• တနင်္လာ နံသင်းစာတရား ကြော့ညွှန်တရား

အချစ်၊ ငွေနဲ့ ဖတ်သက်ပြီး သောက
ကြုံရမယ်ပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင်
သောကြာနဲ့ တနင်္လာက (၆-၂)
သောကဓာတ် မိနေလို့ပါပဲ။ ဒီတော့
ရန်ပျက်တော့ မိတ်ဆိုတဲ့ စကားစဉ်အရ
သောကဓာတ်ကို ချေဖျက်ရပါမယ်။
ကြည့်ပါ...။

၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များ

သည် တနင်္လာနံသင့် စေတီ တစ်
ဆူရဲ့ သောကြာအရပ်တွင် သက်
ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားကို ရည်
ပြီး...

ကြည့်နဲ့ ၁၅ ညွှန်
သပြေ ၂၁ ညွှန်
လျှာရပါမယ်။

သိမ်း၊ ရေချမ်း၊ အမွှေးနံ့

ထည်တို့ကတော့ မိမိတို့ရဲ့ သဒ္ဒါတရား အလျောက် လှူဒါန်းနိုင်ပါတယ်။

ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူခြင်း၊ သကြားဆွမ်း * * *

ပြီးလျှင်...

- ရေညှော်၊ ရေပွေ့၊
- ရေသံဃော၊ ရေသံဃော၊
- ရေစေတော၊ ရေ၊ ဒေတု၊
- ရေပု၊ မေ၊ ရံဂံရံ၊

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ပုဇွန် = ပုတ်စော
- ဝဇ္ဇော = ဝမ်းမော
- ဝရိသရော = ဝရိတ်သရော

ဂါထာကို (၉) ခေါက်ရွတ်ပါ။

ပြီးလျှင်...

ပုဇွန် (ပုတီးတစ်လုံးချ)။

တစ်ပတ်စိပ်ပြီး လိုရာဆုတောင်းပါ။

မကြာခဏ ဘုရားစေတီတော်များ၌

နွေသားအလိုက် သောကြာသက်ရောက်ချိန်ဇယား		
တနင်္ဂနွေသား	⇒	၈၊ ၁၆၊ ၂၄၊ ၃၂၊ ၄၀၊ ၄၈၊ ၅၆၊ ၆၄၊ ၇၂၊ ၈၀၊
တနင်္လာသား	⇒	၇၊ ၁၅၊ ၂၃၊ ၃၁၊ ၃၉၊ ၄၇၊ ၅၅၊ ၆၃၊ ၇၁၊ ၇၉၊
အင်္ဂါသား	⇒	၆၊ ၁၄၊ ၂၂၊ ၃၀၊ ၃၈၊ ၄၆၊ ၅၄၊ ၆၂၊ ၇၀၊ ၇၈၊
ဗုဒ္ဓဟူးသား	⇒	၅၊ ၁၃၊ ၂၁၊ ၂၉၊ ၃၇၊ ၄၅၊ ၅၃၊ ၆၁၊ ၆၉၊ ၇၇၊
ကြာသပတေးသား	⇒	၄၊ ၁၂၊ ၂၀၊ ၂၈၊ ၃၆၊ ၄၄၊ ၅၂၊ ၆၀၊ ၆၈၊ ၇၆၊
သောကြာသား	⇒	၃၊ ၁၁၊ ၁၉၊ ၂၇၊ ၃၅၊ ၄၃၊ ၅၁၊ ၅၉၊ ၆၇၊ ၇၅၊
စနေသား	⇒	၂၊ ၁၀၊ ၁၈၊ ၂၆၊ ၃၄၊ ၄၂၊ ၅၀၊ ၅၈၊ ၆၆၊ ၇၄၊
ရာဟုသား	⇒	၁၊ ၉၊ ၁၇၊ ၂၅၊ ၃၃၊ ၄၁၊ ၄၉၊ ၅၇၊ ၆၅၊ ၇၃၊

ကပ်ခြင်းများ ပြုပါ။ မကြာမီ စိတ်ချမ်းသာမှုများနှင့် ပြည့်စုံလာပါလိမ့်မည်။
နွေသားအလိုက် သောကြာ သက်ရောက်ချိန်ကို အလွယ်တကူ သိရှိနိုင်ရန် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

[နေထိုင်မကောင်း၍]

ခေါင်းမလျှော်နိုင်သူများအတွက်]

လူတိုင်း အနည်းဆုံး တစ်ပတ်မှာ တစ်ကြိမ်လောက် ခေါင်းလျှော်လေ့ရှိတတ်ပါတယ်။ တစ်ပတ်ထက်ပိုပြီး ခေါင်းမလျှော်ဘဲနေရင် ခေါင်းခဲချင်သလိုလိုနဲ့ ငြီးစိစိကြီး ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဆီအါကျရင် လူက မလန်းဆန်းတော့ဘဲ စိတ်ရှုပ်ထွေးနေတတ်ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် နေထိုင်မကောင်းလို့ ခေါင်းကို တစ်ပတ်ဆယ်ရက်ကြာအောင် မလျှော်နိုင်သူများအတွက် နည်းကောင်းဆေးတစ်ခု ဝေမျှချင်ပါတယ်။

စာရေးသူရဲ့မိခင် နေထိုင်မကောင်းလို့ ခေါင်းမလျှော်နိုင်စဉ်က လက်တွေ့ အသုံးပြုခဲ့တဲ့ နည်းလေးပါ။

နေ့စဉ် ပုံမှန်လိမ်းနေတဲ့ အုန်းဆီ အနည်းငယ်ကို နွေးနွေးလေး တစ်လုံးမှာထည့် ပြီး၍ သံပရာသီးစိတ်ထိတ်ကို အဲဒီအထဲ ထည့်ထည့်ပေးရမယ်။ ထည့်ပြီးနောက် ရေထားတဲ့ အုန်းဆီနဲ့ သံပရာသီးကို လက်ညှိုးလေးနဲ့ ဖွေပေး ပြီးနောက်

လက်တွေ့သုံးကြည့်

အကျိုးရှိ

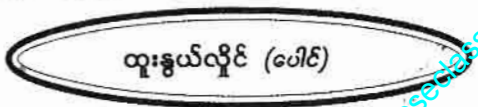

အုန်းဆီ လိမ်းသလို လိမ်းပေးနိုင်ပါတယ်။ ဦးနှောက်ထဲထိ စိမ့်ဝင်အောင် လိမ်းရင် ပိုကောင်းပါတယ်။

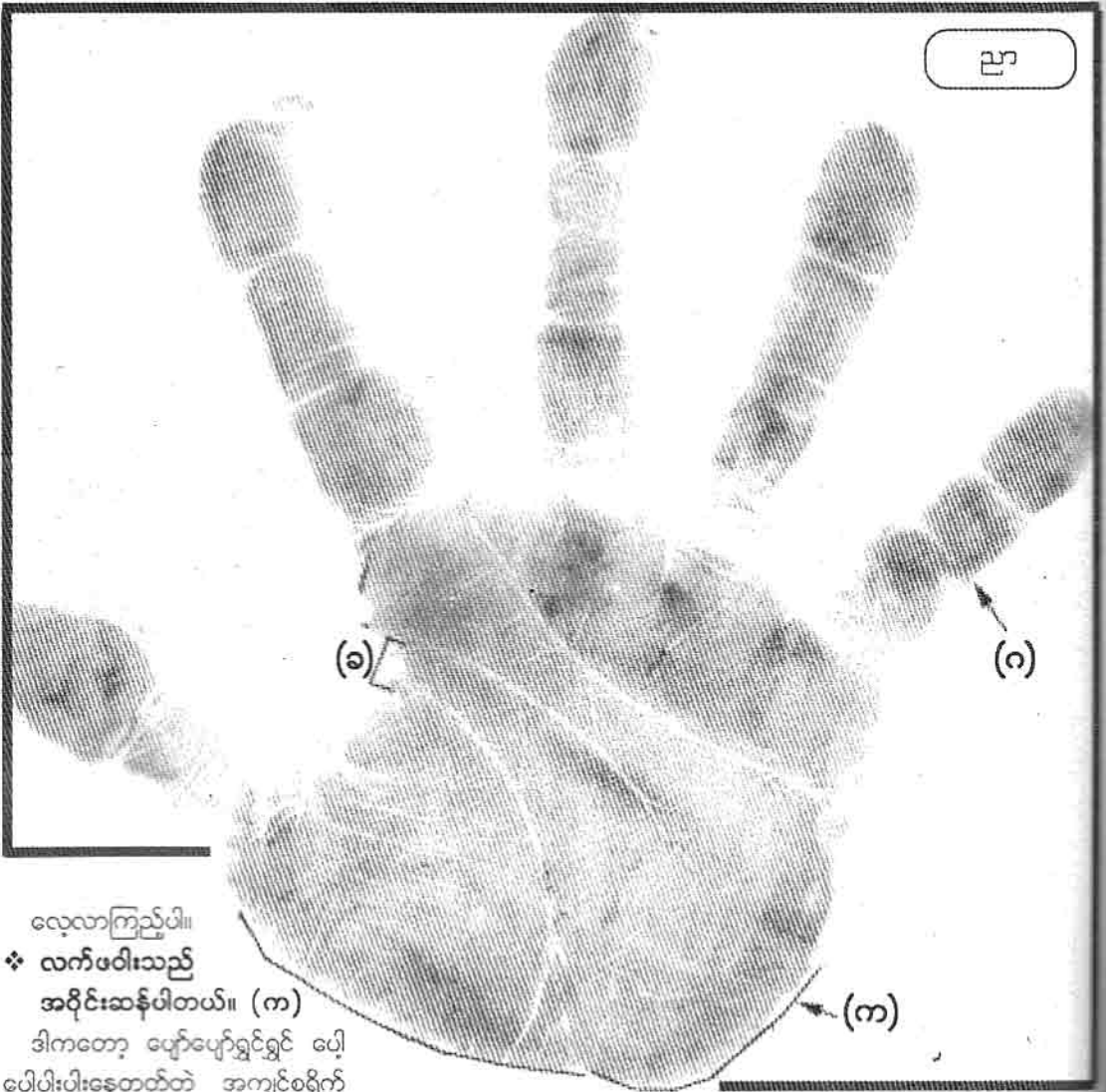
နောက်နေ့မနက် ရောက်တော့ သိသိသာသာ ထူးခြားတာ တွေ့ရပါတယ်။ စာရေးသူမိခင်ရဲ့ ဆံပင်များမှာ ချွေးများနဲ့ စေးထန်းထန်း ဖြစ်နေတော့ဘဲ သန့်ရှင်းပြီး ပျော့ပျောင်းနေပါတယ်။ နေရတာ ပေါ့ပါးလန်းဆန်းသွားတယ်လို့ မိခင်က ပြောပါတယ်။ နေပြန်ကောင်းလို့ ခေါင်းလျှော်တော့လဲ ကြေး(ရိုး)များ ကင်းစင်နေတာကို တွေ့ရပါတယ်။

မြန်မာများ အစဉ်အဆက် လက်ဆင့်ကမ်းလာတဲ့ နည်းတစ်လက်ဖြစ်တာကြောင့် မသိသေးသောသူများ ဖတ်မိပြီး သိရှိသွားရလေအောင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် တင်ပြပေးလိုက်ရပါတယ်။

ဤနည်းကို ပြောပြသော မိခင်ကြီးအား ဦးခိုက်လျက်...

တစ်ချက်ကောင်း ဟောကဏ္ဍကံ

လေ့လာကြည့်ပါ။

- ❖ လက်ဖဝါးသည် အဝိုင်းဆန်ပါတယ်။ (က)
- ဒါကတော့ ဖျော်ဖျော်ရွှင်ရွှင် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနေတတ်တဲ့ အကျင့်စရိုက် ရှိမယ်။
- ❖ ဉာဏ်လမ်းနဲ့ အသက်လမ်း ကွာတယ်။ (ခ)
- ဒါကတော့ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ပြုမူနေထိုင်မယ့် အကျင့်စရိုက်ပါပဲ။
- ❖ လက်သန်း အပြင်သို့ ကားထွက်နေတယ်။ (ဂ)

၁၆၀ နှစ်ပွင့်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဒါကတော့ လွတ်လပ်မှုကို နှစ်ဦးကြိုက်တယ်လို့ ပြောတဲ့ သင်္ကေတပါပဲ။ ဒါကို ခြုံငုံပြီး ဟောကြည့်ရင်...
 "အချုပ်အချယ် ကင်းကင်း နေချင်တယ်"၊ "အပျော်ကြိုက်တဲ့သူပဲ" စသည်လို့ ကောက်ချက်ချနိုင်

တယ်။ ဗဟုသုတရအောင် နမူနာပြောပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ပရံ မှုက္ခန္ဓာ အတ္တာနံ ရက္ခတိး
 ဦးသော်ခင်(ဟင်္သာတ)

နွယ်ဝင်ကွင်းထိုး၏

ထူးခြားမှုနှင့် သိဒ္ဓိတင်ဂါထာ

ဒေါ်နန့်စို

နွယ်ဝင်ကွင်းထိုး ရောက်ရှိလာပုံ

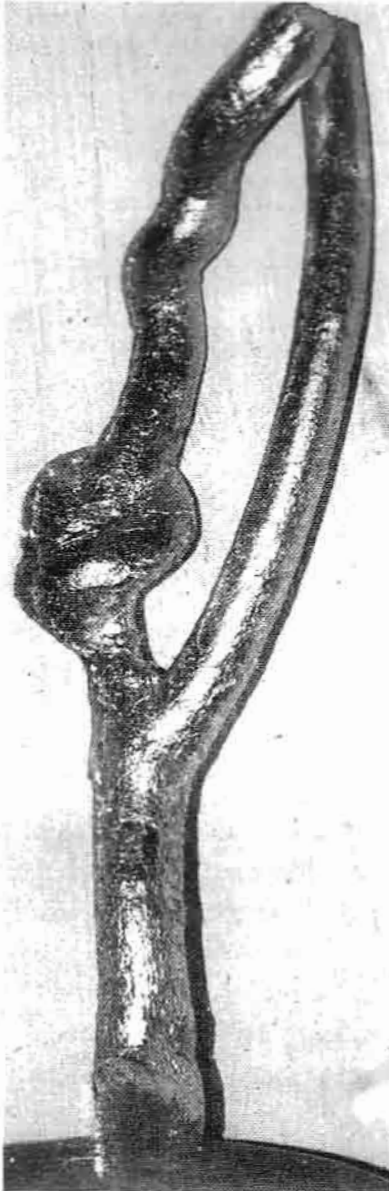
၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ (၉)လပိုင်းက စာရေးသူ၏မိသားစု ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားသို့ သွားရောက် ဖူးမြော်ခဲ့ကြရပါသည်။ တစ်ခေါက်မှ မရောက်ဖူး၍လားမသိ တောင်တန်းတွေ၏ အလှ၊ သစ်ပင်များ၏ စိမ်းလန်းစိုပြည်ခြင်းက လူတစ်ယောက်၏ မွန်းကျပ်နေသောစိတ်ကို ဆွဲယူပစ်လိုက်သလို လွတ်လပ်ပေါ့ပါးသွားသည်။

တောင်ပေါ်ရှိ နေရာအနှံ့ကို လိုက်လံဖူးမြော်ရင်း တောင်ပေါ်မှာ နှစ်ရက်လောက် ကြာသွားသည်။ နှစ်ရက်သာ ကြာသွားသော်လည်း နေရာအနှံ့ကို မရောက်သေး။ တစ်နေရာ တစ်ခါနား ထိုင်နေခိုက် ကရင်တိုင်းရင်းသားတစ်ယောက် တောထဲမှ ထင်းခွေပြန်လာတာ မခိုင်မနင်းနှင့်ဖြစ်၍ စာရေးသူအား ကူညီခိုင်းသည်။

ထိုကရင်တိုင်းရင်းသားသည် ချွေးများထွက်၍ အလွန်မောပန်းနေသည်ကိုတွေ့၍ ရေသန့်ဘူးအား ထုတ်ကာ ဆိုက်လိုက်တော့သည်။ သူကလည်း ချွေးအလွန်ဆာသောအချိန်မှာ ရေသောက်ရ၍ အလွန်ကို ကျေးဇူးတင်နေတော့သည်။

ထိုသူက စကားသံဝဲဝဲနှင့်...
'အစ်မတို့က ဘယ်ကလာ ဘုရားဖူးကြတာလဲ'

'ကျွန်မတို့က ပုဂံကနေ လာတာပါ။ ညည်းသည်ပါးတာနဲ့ ဆိုင်ပိတ်ပြီး

● သိဒ္ဓိတင်ဂါထာ နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးအား တွေ့ရစဉ်

မိသားစုတွေ ဘုရားဖူး ထွက်လာကြတာ အခုဆို (၃)ရက်တောင် ရှိတော့မယ်'

'ဪ ဟုတ်လား ဒါနဲ့ အစ်မတို့က ဘာဆိုင်ဖွင့်တာလဲ'

ဟု မေးသည်နှင့်...

'ထမင်းဆိုင် ဖွင့်ထားတာပါ။ အရောင်းအဝယ်ကလဲ အေးပါတယ်'

ဟု ပြောနေခိုက် ထိုကရင်တိုင်းရင်းသားကြီးသည် ထင်းထုပ်ကြီးအား ဖြေကာ...

'ရော့ အစ်မဆိုင်မှာ ဒါကို ရွှေကပ်ပြီးတော့သာ ဆောင်ထားလိုက်ပါ။ အစ်မက ကျွန်တော့်ကို ရေတိုက်တော့ ကျွန်တော်ကလဲ အစ်မကို အပြန်လက်ဆောင်ပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား။ ဒီနွယ်ဝင်ကွင်းထိုးကလေး အစ်မနဲ့ထိုက်တယ် ထင်တယ်။ ကျွန်တော် ထင်းခွေထွက်တာကြာလှပြီ။ ဒီလိုဟာမျိုး ဒီတစ်ခါတည်း တွေ့ဖူးသေးတယ်'

'နေပါဦး မင်းက အသုံးမလိုဘူးလား'

'အစ်မရယ် ကျွန်တော့်လို ထင်းခွေတဲ့လူက ဒီဟာကြီးကို ဘာလုပ်ရမှာလဲ။ အိမ်ရောက်လဲ ချောင်ထိုးထားဦးမှ ပဲ။ အစ်မကို ကျွန်တော်က ပေးလိုက်တော့ အစ်မအတွက် အသုံးဝင်သွားတာပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား'

စာရေးသူသည် နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးကို စာအုပ်ထဲတွင်သာ မြင်ဖူး။ ဖတ်ဖူးခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဟိုလှည့်ဒီလှည့်နှင့်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၁

www.burmeseclassic.com

ကြည့်ပြီး...

'ဒါကို ရွှေကပ်ထားပြီး ဘယ်လိုလုပ်ရဦးမှာလဲ၊ ဒီအတိုင်းပဲ ဆောင်ထားရမှာလား'

ဟု မေးလိုက်ရာ...

'ကဲပါ တစ်လက်စတည်း ပြောပြလိုက်ပါမယ်။ ဆိုင်ကို ရောက်တာနဲ့ ရွှေကပ်ပြီးတာနဲ့ သိဒ္ဓိတင်ပြီး အမြင့်တစ်နေရာမှာ တင်ထားလိုက်ပါ။ ထူးခြားမှုကို တွေ့မှာပါ'

'မင်းက သိလှချည့်လား'

ဟု နောက်သလိုနှင့် မေးသောအခါတွင် သူကလည်း...

'သိဆို ကျွန်တော်က ပြောသံကြားဖူးတာကို မှတ်ထားတာပေါ့'

ဟု ပြန်၍ပြောသည်။

'ကဲ အစ်မ ကျွန်တော် ပြန်လိုက်ဦးမယ်။ အိမ်ပြန်နောက်ကျလို့ အိမ်သူသက်ထားက မျှော်နေမှာစိုးလို့ သွားပြီ အစ်မရေ'

'နေပါဦး မင်းကလဲ'

ဟု ပြောကာ ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှာ ပါလာသော (၅၀၀၀)ကျပ်တန်ကို ထုတ်ကာ ပေးလိုက်သောအခါတွင်...

'အစ်မရယ် ပေးစရာမလိုပါဘူး။ ဒီပစ္စည်းက အစ်မနဲ့ ထိုက်လို့ရတာပဲလို့ မှတ်လိုက်ပါ အစ်မရယ်။ မပေးပါနဲ့'

'ယူလိုက်ပါကွယ်။ မင်းလိုအပ်ရင် သုံးရအောင်ပေါ့။ ရှေ့ ယူပါ'

ဇွတ်ထိုးပေးမှ အားနာနာနှင့် ယူလိုက်တော့သည်။

'မင်းလဲ သွားစရာရှိတာ သွားပါ။ အစ်မတို့လဲ ဒီနားဝင်ပြီးတာနဲ့ အခန်းကို ပြန်တော့မှာ'

ဟု ပြောကာ နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့တော့သည်။ နံနက်သို့ ရောက်သော

အခါ ပြန်ဖို့ရာအတွက် ပြင်ဆင်ရတော့သည်။

ရန်ကုန်မှာရှိသော အမျိုးတွေအိမ်မှာ တစ်ည တည်းခိုခိုက် ရွှေတိဂုံစောင်းတန်းမှာ နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးအား ရွှေကပ်လာခဲ့တော့သည်။ ပုဂံသို့ ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးအား အမြင့်တစ်နေရာတွင် တင်ထားလိုက်တော့သည်။

တစ်ရေးလောက် အိပ်ပြီးသည်နှင့် ဘုရားဆွမ်းတော်ကပ်ကာ ဆိုင်ဖွင့်ဖို့အတွက် ပြင်ဆင်ရတော့သည်။ ထိုနေ့မှာပင် ထူးခြားသည်ကို တွေ့ရှိရတော့သည်။

အရင်ကဆိုလျှင် ဘုရားဆွမ်းကပ်ထားတိုင်း ကြွက်၊ ရှဉ့်တွေက လာ၍ စားသောက်ပစ်ကြသည်။ ထိုနေ့ကျမှ ကြွက်၊ ရှဉ့် မပြောလေနှင့် ပုရွက်ဆိတ်ကိုတောင် ထူးဆန်းစွာ မတွေ့ရတော့ပါ။

စာရေးသူအထင် တောတောင်ထဲက ရရှိလာသည် ဖြစ်သည့်အတွက် တိရစ္ဆာန်တွေကိုများ နှိမ်နှင်းနိုင်လေမလားပေါ့။ ထို့နောက် နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးအား သိဒ္ဓိတင်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်ရတော့သည်။

သားအကြီးဆုံးကလည်း ဘာသာရေး လိုက်စားသည်ဖြစ်၍ မည်သို့ သိဒ္ဓိတင်ရမည်ကို သိသည်နှင့် သူ့အား သိဒ္ဓိတင်ခိုင်းလိုက်တော့သည်။ စာရေးသူကတော့ ဆိုင်ဝေယျာဝစ္စတွေကို လုပ်နေလိုက်တော့သည်။ ဆိုင်စဖွင့်ချင်း ညနေမှာပဲ ဧည့်သည်များ အတော့ကိုကျ၍ အတော်ရောင်းကောင်းလိုက်သည်။

နောက်နေ့တွေလည်း အရင်ကထက် သိသိသာသာ ဈေးရောင်းအား

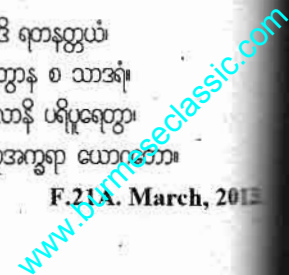
က မြင့်တက်လာတော့သည်။ စာရေးသူလည်း နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးကြီးအား ကြည့်၍ ပီတိတွေဖြစ်ကာ ဒါကလည်း ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၏ ကိုးကွယ်မှုကြောင့်အပြင် အဆောင်ပစ္စည်းလေးအဖြစ် ထိုနွယ်ဝင်ကွင်းထိုး၏ အစွမ်းကလည်း နည်းမည်ဟုမထင်ပါ။ နောက်တစ်ခုကတော့ သိဒ္ဓိတင်ဂါထာကလည်း တကယ်အစွမ်းထက်သည်ဟု တွေးမိတော့သည်။ ထိုသို့ အစွမ်းထက်သော ဂါထာအား စာဖတ်ပရိသတ်ကြီး လိုအပ်သလို အသုံးပြုရအောင် တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

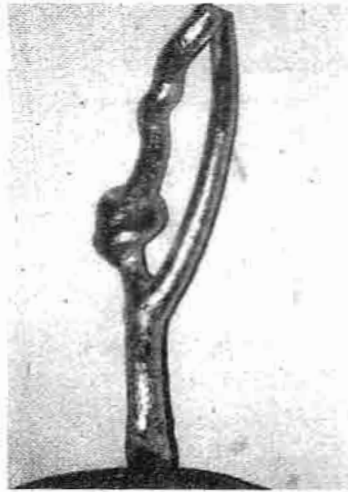
ဦးစွာပထမ ရေခိုးချိုးပြီး ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော အင်္ကျီကိုဝတ်ကာ ဘုရားစင်အရှေ့မှာထိုင်၍ နံနက် (၉)နာရီတိတိမှာ သြကာသ ကန်တော့ခန်းနှင့် ကန်တော့ပြီးသောအခါတွင် နမောတဿ ရွတ်ဆိုကာ သရဏဂုံဆောက်တည်ငါးပါးသီလခံယူ၊ ဘုရားဂုဏ်တော်၊ တရားဂုဏ်တော်၊ သံဃာဂုဏ်တော်တွေကို ရွတ်ဆိုပွားများပြီး မေတ္တာသုတ် (၃)ခေါက်ရွတ်ကာ အရပ် (၁၀)မျက်နှာကို မေတ္တာပို့ပါ။ ပြီးသောအခါတွင် သိဒ္ဓိတင်မည့်အရာအား ကိုင်ဆောင်ကာ ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။

ထိုသို့ ရွတ်ဖတ်ပြီးပါက ကိုယ်၌ ဆောင်ရမည် ဖြစ်သော်လည်း ဘုရားစင်၌ အနည်းဆုံး သုံးရက် ပူဇော်ထားလိုက်ပါ။ 'ဒါမှလဲ ဘုရားတန်ခိုးသိတော့ ပိုအစွမ်းထက်တာပေါ့'ဟု သားပြောပြပါသည်။

သိဒ္ဓိတင်ဂါထာ

၁။ ဗုဒ္ဓိ ဂုဏ်နတ္ထယံ၊
ပုဗ္ဗိတ္တာန စ သာအံ၊
သီလာနိ ဖရိုပုရော၊
စတုအက္ခရာ ယောဂဏော။

အဘူရ ဆွေကောယောပို
 သဗ္ဗာဝေ ပရိတ္တကော။
 ကုပ္ပိနာညံ ပရေနပိ
 သမတ္တော ကရိတံ ကုပံ။
 သဗ္ဗဗန္ဓန ဆိဒ္ဓေါပိ
 အန္တော ဗဟိ ဖဟန္တံ။
 အန္တုဗလ ဝါရေပိ
 န သတ္တော ကဏိတံ သဒိ။
 ဆာယာမတ္တပိ န ဒိဋ္ဌော
 န သုဏော သဒ္ဓမ္မကံ။
 ခုဒ္ဓကံ မဟန္တံဝိပိ
 မဟန္တံ အပ္ပကံ ကရေ။
 ဥဒကာ ကာသစာရိကော
 မဟိ နိပုဋ္ဌကော ဘဝေ။
 သာဏှိ ရတောဒိန္နိ
 ယထိတ္တိက ကရေ သဒိ။
 ကောဠာဂါရာ ဒိကံ သဗ္ဗ
 ပုပိတ္တိ ပိယ သံယုတ္တံ။
 သဟဿာယု စိန္တဉာဏော။
 ဒုရပိ သီပိ ဘဝေ။
 ဝိဇ္ဇာရော တဒါ သဗ္ဗ
 ပထမန္တ သုတပတ္တကော။
 ပကာသေတွာ အတ္တသိပ္ပ
 မံ အန္တန္တိ တေ သဒိ။
 ပရိပါရေတွာ နိသိန္ဓေ
 မတ္တံ ဂရံ ကရောန္တော။
 ဝဟန္တိ တေ အာပိပေါဟံ။
 သဗ္ဗဝိဇ္ဇာ ပယောဇနေ။
 ယထာဝတ္တန် ဇလာနံ
 သမိဇ္ဈတု ယထိတ္တံ။
 စတုဗတု ယထိဒ္ဓေန။
 မဟန္တာ အတ္တ ဒသိနာ။

အနက်
 ဗုဒ္ဓါဒိရတနတ္ထယံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 စသော ရတနာမြတ်သုံးပါး
 အပေါင်းကို။ သာဒရံ၊ ရိုသေစွာ။
 ဝန္တိတွာနစ၊ ရိုနှိုးပြီး၍ကား။

သီလာနိ၊ သီလတို့ကို။ ပရိပုရေ
 တွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ စတုအက္ခရ
 ယောဂတော၊ လေးလုံးဖော်ပြ
 စမအက္ခရာ မက္ခာယုဉ်လျက်
 ဆောင်ရွက်ရသောကြောင့်။
 အဘူရဆွေကောယော၊ မပေါက်
 မပြဲ ရှနမရှိ ပကတိ ကြံ့ခိုင်သော
 ကိုယ်ရှိသည် လည်းကောင်း။
 သဗ္ဗာဝပရိတ္တကော၊ မီးပေါက်၊
 လေး၊ မြား၊ ဓား၊ လှံ၊ သေနတ်၊
 သစ်ချွန်စသော လက်နက်အားလုံး
 ကို တားမြစ်ပါနိုင်သည် လည်း
 ကောင်း။ ကုပ္ပိနာ၊ ဤ ငါ၏ကိုယ်
 ကိုယ်ကို။ ပရေနပိ၊ သူတစ်ပါး
 ကိုယ်ဖြင့်လည်း။ ကုပံ၊ ဤ ငါ၏
 ကိုယ်ကို။ ကရိတံ၊ ဖောက်လဲတစ်
 ဖန်ပြန်လှန်ပြခြင်းငှာ။ သမတ္တော၊
 စွမ်းနိုင်သည် လည်းကောင်း။ အပိ၊
 ဖြစ်ရပါလို၏။

သဗ္ဗဗန္ဓနဆိဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသော
 အနှောင်းအဖွဲ့ကို ဖြတ်တောက်
 ဖောက်ထွင်းနိုင်သည် လည်း
 ကောင်း။ အန္တောဗဟိဗဟန္တံဝိ၊
 အတွင်းမှသည် အပသို့၊ အပမှ
 သည် အတွင်းသို့ ရောက်နိုင်သည်

လည်းကောင်း။ အနန္တဗလဝါရေ
 ပိ၊ အတိုင်းမသိသော စစ်သည်
 ဗိုလ်ပါ အလယ်၌လည်း။ သဒိ၊
 အခါခပ်သိမ်း။ ကဏိတံ၊ ယူဆောင်
 ဖမ်းခြင်းငှာ။ နသတ္တော၊ မစွမ်း
 နိုင်သည် လည်းကောင်း။ အပိ၊
 ဖြစ်ရပါလို၏။
 ဆာယာမတ္တပိ၊ အရိပ်မျှကို
 လည်း။ နဒိဋ္ဌော၊ အလိုမရှိက
 မမြင်ရခြင်းသည် လည်းကောင်း။
 သဒ္ဓမ္မကံ၊ အသံမျှကို။
 နသုဏော၊ အလိုမရှိက မကြားရ
 သည် လည်းကောင်း။ (ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍) ခုဒ္ဓကံ၊ ငယ်သောကိုယ်
 ကို။ မဟန္တံ၊ ကြီးသောကိုယ် ဖြစ်
 အောင်။ မဟန္တံဝိပိ၊ ကြီးသော
 ကိုယ်ကိုလည်း။ အပ္ပကံ၊ ငယ်
 သောကိုယ် ဖြစ်အောင်။ ကရေ၊
 ပြုနိုင်ရပါလို၏။
 ဥဒကာကာသစာရိကော၊ ရေ
 လယ်၌ မြေပြင်ကဲ့သို့ သွားနိုင်ခြင်း၊
 ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်နိုင်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း။ မဟိနိပုဋ္ဌ
 ကော၊ မြေကြီး မြေအောက် ထွင်း
 ဖောက် ငုပ်လျှိုးနိုင်ခြင်းသည်
 လည်းကောင်း။ သုဝတ္ထရတော
 ဒိန္နိ၊ ရွှေငွေ စသည်တို့ကို။ သဒိ၊
 အခါခပ်သိမ်း။ ယထိတ္တိကရော၊
 အလိုရှိတိုင်း ပြုနိုင်သည် လည်း
 ကောင်း။ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။
 သဗ္ဗ၊ အားလုံးသော။ ကောဠာ
 ဂါရာဒိကံ၊ ကိုကျာဘဏ္ဍာ စသည်
 တို့ကို လျင်စွာ ဖြစ်စေနိုင်သည်
 လည်းကောင်း။ ပုပိတ္တိပိယ
 သံယုတ္တံ၊ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ
 ချစ်မြတ်နိုးခြင်းနှင့် ကောင်းစွာ
 ယှဉ်သည် လည်းကောင်း။
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာတ်၊ ၁၆၃

သဟသာယာ၊ အသက်တစ်
 ထောင်ရှည်သည် လည်းကောင်း။
စိန္တညာဏော၊ သူတစ်ပါးတို့၏
 အကြံကို သိနိုင်သော ဉာဏ်ရှိ
 သည်လည်းကောင်း။ **ဒုရတ္တိ၊** ဝေး
 သော အရပ်ကိုလည်း။ **သမိပံ၊**
 နီးအောင် ပြုလုပ်နိုင်သည် လည်း
 ကောင်း။ **ဘဝေ၊** ဖြစ်ရပါလို၏။

၇။ **တဒါ၊** ထို လိုရာအမှု အစုစုကို
 ဆောင်ရွက်သောအခါ၌။ **သဗ္ဗေ၊**
 အားလုံးကုန်သော။ **ဝိဇ္ဇာရော၊**
 အဆင်းရှပ်အမျိုးမျိုးကို အစိုးရ
 သည့် သိပ္ပမောက်မို ဝိဇ္ဇာစိုရ်တို့
 သည်။ **မံ၊** ငါ့ကို။ **ပဿန္တေ၊** မြင်
 ကာမျှ၌လည်းကောင်း။ **သုတမတ္တ
 ကော၊** ကြားကာမျှ၌လည်းကောင်း။
အတ္တသိပ္ပံ၊ မိမိ၏ အတတ်မျိုးကို။
ပကာသေတွာ၊ ထင်ရှားပြ၍။
တေ၊ ထိုကောင်းကင်ယုံလေ့ ကျင့်
 သိမ်မွေ့သည့် ရသေ့ဇော်ဂျီတပသီ
 ဆရာ ဝိဇ္ဇာစိုရ်တို့သည်။ **သဒါ၊**
 အခါခပ်သိမ်။ **မံ၊** ငါ့ကို။ **ဒက္ခန္တု၊**
 ကြည့်ရှု စောင်မကြပါစေကုန်
 သတည်း။

၈။ **တေ၊** ထိုဝိဇ္ဇာစိုရ်တို့သည်။ **ပရိ
 ဝါရေတွာ၊** ခြံရံ၍။ **နိသိန္ဒေ၊**
 နေသောအခါ၌။ **မမတ္တံ၊** ငါလိုအပ်
 သော အကျိုးကို။ **ဂရံကရောန္တော၊**
 အလေးအမြတ်ပြု သည်ဖြစ်၍။
ဝဟန္တု၊ ရွက်ဆောင်ပါစေကုန်
 သတည်း။ **အဟံ၊** ငါသည်။
သဗ္ဗဝိဇ္ဇာပယောဇနေ၊ အလုံးစုံ
 သော ဝိဇ္ဇာအတတ်ကို လုံ့လပြု
 ကုန်သော တပသီဇော်ဂျီ ဝိဇ္ဇာစိုရ်
 တို့ကို။ **အာဝိပေ၊** သိမ်းအုပ်နိုင်ခြင်း
 အစိုးရခြင်းသည်။ **(ဘဝါမိ၊** ဖြစ်ရပါ
 လို၏။)

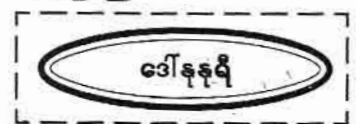
၉။ **ယထာဂုတ္တာနိ၊** အကြင်အကြင်
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးကုန်သော။ **ဖလာနိ၊**
 အကျိုးတို့သည်။ **စတုတေတု
 ပသိန္ဒေန၊** ဓာတ်လေးပါးဖြင့် ပြီး
 သော။ **မဟန္တာအတ္တဒဿိနာ၊**
 များမြတ်သောအကျိုးကို ပြုတတ်
 (ပြုတတ်)သော လေးလုံးသော
 အက္ခရာဖြင့်။ **ယထိန္ဒိတံ၊** အလိုရှိ
 တိုင်း။ **သမိဇ္ဈတု၊** ပြည့်စုံပါစေ
 သတည်း။

ဤသိဒ္ဓိတင် ဂါထာတော်ကို မည်
 သည့် အင်း၊ အိုင်၊ ဆေးဝါး၊ အစိအပံ
 အဆောင်ရှပ်တုကိုမဆို ဂါထာအား
 အနည်းဆုံး (၉)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပါက
 အောင်မြင်ပြီးစီး၍ သိဒ္ဓိဝင်ပါသည်။

တစ်ခုရှိတာက မည်သည့်ဂါထာပဲ
 ရွတ်ရွတ် စိတ်ထဲကပါပို့ လိုသလို ယုံ
 ယုံကြည်ကြည် ရွတ်ဖတ်ပါက အစွမ်း
 ထက်ပါသည်ဟု ပြောချင်ပါသည်။

ထိုဂါထာကို ခရီးများ သွားသော
 အခါ၌ လည်းကောင်း၊ စီးပွားရေး၊
 လူမှုရေး၊ ပညာရေးတို့တွင်လည်း
 ကောင်း တတ်အားသရွေ့ ရွတ်ဖတ်
 ပေးပါက အရာရာကို အောင်နိုင်ခြင်း၊
 ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်ခြင်း၊ နတ်၊
 လူတို့၏ ကူညီစောင့်မမှုကို ရခြင်း၊
 နတ်၊လူတို့၏ ချစ်ခင်မှုကိုလည်း ခံရ
 ခြင်း စသည်တို့ကို ပေးစွမ်းနိုင်သော
 ဤဂါထာကို နေ့တိုင်း ရွတ်ဆိုသင့်ပါ
 သည်ဟု စေတနာရှေ့ထားကာ တင်ပြ
 လိုက်ရပါသည်။

(၇)ရက်သားသမီးများ အရာအားလုံး
 အောင်မြင်ကြပါစေ။

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။။

ဧေးစားစွာဖြင့်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

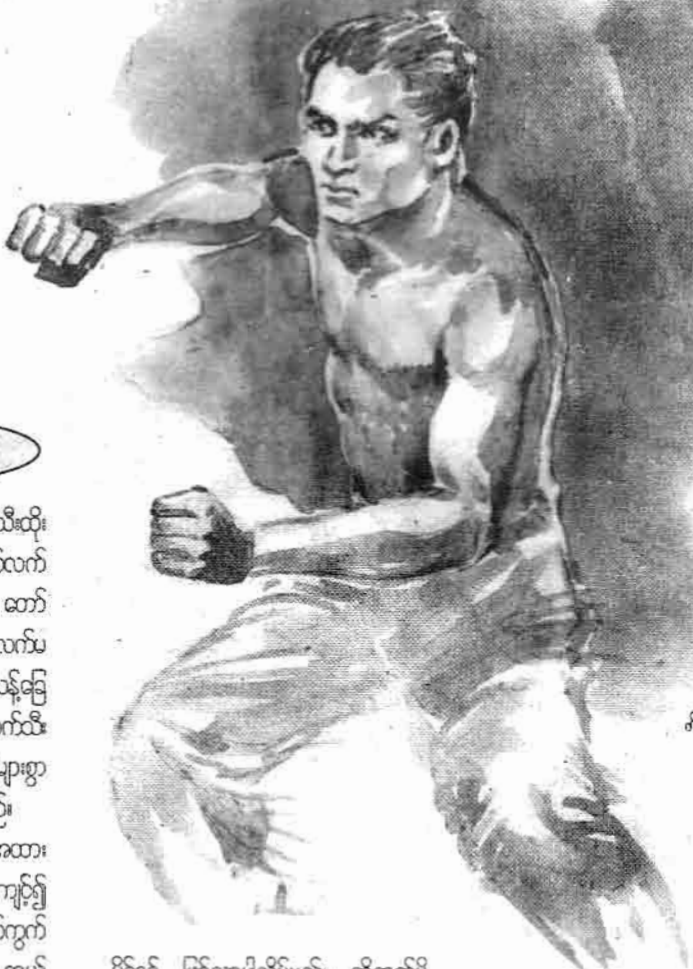
သိုင်းပညာရှင်
ဆရာကြီး
မင်းယက္ခ

၏ ဘဝအတွေ့အကြုံများ
(၁၄)

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

ယခင်လမှ အဆက်

- (၆) ထိုသို့ ဘယ်ခြေခင်း၍ ညာလက်သီးထိုး လေ့ကျင့်ခြင်း ညာခြေခင်း၍ ဘယ်လက် သီးထိုး လေ့ကျင့်ပြီး၍ ကျင့်သား တော် တော်ရလာလျှင် ခြေခင်းကံကို (၂၇-လက်မ ခန့်) ခွဲရပြီး (၂) ကွက် ကန့်လန့်ခြေ အနေအထားမှနေ၍ ညာ စလိန် လက်သီး ထိုး လေ့ကျင့်ခြင်းကို အကြိမ်များစွာ နှော့စဉ်ရက်ဆက် လေ့ကျင့်ရပေမည်။
- (၇) ထိုသို့ နှစ်ကွက် ကန့်လန့် အနေအထား မှနေ၍ ညာစလိန်လက် လေ့ကျင့်၍ ကျင့်သား တော်တော်ရလာလျှင် နှစ်ကွက် ကန့်လန့် အနေအထားမှနေ၍ ဘယ် စလိန် လက်သီးထိုးကို လေ့ကျင့်ရပေ မည်။
ထိုသို့ အနေအထား အမျိုးမျိုးဖြင့် လေ့ ကျင့်ထားလျှင် မည်သည့်အနေအထားမှ ဖြစ်စေ စလိန်လက်သီး (သို့မဟုတ်) လျှပ်စစ် လက်သီးကို လျှပ်စစ်လက်လိုက်သလို အလွန် လျင်မြန်စွာ ထိုးနိုင်လာပါလိမ့်မည်။
သင် ယခုပင် လက်တွေ့ ကျင့်ကြည့်လိုက် ပါ။ ရက်ပိုင်းအတွင်း လျှပ်စစ်လက်သီး

ပိုင်ရှင် ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။ ထို့ထက်ပို လျင်မြန်ရန်အတွက်ကတော့ အနည်းဆုံး လေ့ကျင့်ရက် (၃၀၀)တော့ ရှိရပေမည်။
မှတ်ချက်။။ လက်တွေ့ အသုံးချ စပရိန်လက်သီး (သို့မဟုတ်) လက် သီးပျော့ (သို့မဟုတ်) လျှပ်စစ်လက် သီးထိုးနည်းစနစ်သည် အခြေခံ လက်သီးပျော့ထိုးနည်းစနစ်နှင့်တော့ မတူပါ။
တချို့က ဆရာ ဗန်းမော်

သိန်းအောင်၏ အခြေခံ လက်သီး ပျော့ ကစားကွက်ကိုသာ မြင်ဖူးထား ပြီး အမြင်ဖြင့် ဆရာ ဗန်းမော် သိန်းအောင်၏ စပရိန်လက်သီးကို ထိုးတတ်နေပြီဟု ထင်နေကြပါ သည်။
အခြေခံ ကစားကွက်နှင့် အဆင့် မြင့် လျှပ်စစ်လက်သီးထိုးစနစ်တို့မှာ လုံးဝ မတူပါ။ လက်သီးပျော့ထိုး နုတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၅

နည်း (သို့မဟုတ်) စပရိန်လက်သီး ထိုးနည်း (သို့မဟုတ်) လျှပ်စစ်လက် သီးထိုးနည်း စနစ်ကို ကျွမ်းကျင်ရန် "နှစ်" လုံးပေါက် လေ့ကျင့်ရပေ မည်။

လွယ်လွယ်နှင့်တော့ မတတ်နိုင် မကျွမ်းနိုင်ပါ။ သိုင်းပညာတစ်ရပ်ကို သင်ယူရာတွင် "အသိ၊ အတတ်၊ အကျွမ်း" ဟူ၍ အဆင့် သုံးဆင့် ရှိ ရာတွင် အသိအဆင့်နှင့် အတတ် အဆင့်ကိုတော့ လွယ်လွယ်ကူကူ သင်ယူ တတ်မြောက်နိုင်သော်လည်း ဆရာတစ်ဆူ ဟူသလောက် ကျွမ်း ကျင်စွဲကတော့ ရက်ပိုင်း၊ လပိုင်းနှင့် မရပါ။ နှစ်ပေါင်းများစွာ စွဲစွဲမြဲမြဲ လေ့ကျင့်သွားမှသာ ရရှိနိုင်ပါမည်။

ယခု ကျွန်တော် (ဆရာကြီး မင်းယက္ခ (သို့မဟုတ်) ဗန်းမော်နေမင်း) တင်ပြခဲ့သော လျှပ်စစ်လက်သီးထိုး နည်းကို သဘောမပေါက်ပါလျှင် အခက်အခဲ ဖြစ်နေပါလျှင် ဤ ဆောင်းပါးပါ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ကို ယူဆောင်လာမည်ဆိုပါက စေတ နာအပြည့်ဖြင့် အခမဲ့ (ငွေကြေး လုံးဝ မယူဘဲ) ပြသပေးပါမည်။

အမှတ် (၂၅၂)၊ အောင်ရတနာ (၁၇)လမ်း၊ (၁၆)ရပ်ကွက်၊ မြောက် ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ မောင်းမ ကန်လမ်းနှင့် လေးဒေါင့်ကန်လမ်း ထောင့်၊ နတ်စင်ကားမှတ်တိုင်တွင် ဆင်းပါ။ (ဖုန်း-၀၉ ၇၃၀၁၄၅၉၂) သို့ ရုံးချိန်အတွင်း လာပါ။ ဖုန်းကြို ဆက်ပါ။

ဤလျှပ်စစ်လက်သီးထိုးနည်း အပါ အဝင် ဆရာကြီး ဗန်းမော်သိန်းအောင် ၏ သိုင်းပညာရပ်များကို သင်ယူချင် ပါသည်ဆိုလျှင် ဆရာကြီး၏ သား အရင်းအပြင် ဗန်းမော်ဘွဲ့ခံ ဆရာကြီး

၁၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၏ တပည့်ရင်းများထံတွင် ဆက်သွယ် သင်ယူရန် တိုက်တွန်းပါသည်။

ထိုဗန်းမော်ဘွဲ့ခံ ဆရာများသည် ဆရာကြီး ဗန်းမော်သိန်းအောင်၏ ပညာရပ်များကို နှစ်ရှည်လများ ထိန်း သိမ်းသယ်ဆောင်လာသူများပင် ဖြစ် ပါသည်။ (ရန်ကုန်မြို့၊ အလုံမြို့နယ်၊ ဆင်မင်းဈေးတစ်ဝိုက်တွင် စုံစမ်း ပါ။) ဆရာကြီး ဗန်းမော်သိန်းအောင်၏ တပည့်ရင်းများမှာ သူတို့၏ နာမည် ရှေ့တွင် ဗန်းမော်ဘွဲ့ ကို ဂုဏ်ယူလေး စားစွာဖြင့် တပ်ဆင်ထားလေ့ ရှိကြ ပါသည်။

ပမာအားဖြင့် ဆရာ ဗန်းမော် ဘသင်၊ ဆရာ ဗန်းမော်ကျော်လှိုင်၊ ဆရာ ဗန်းမော်သိန်းဝင်း၊ ဆရာ ဗန်းမော်ကျော်နိုင်၊ ဆရာ ဗန်းမော် သန်းအေး၊ ဆရာ ဗန်းမော်ဌေးဝင်း၊ ဆရာ ဗန်းမော်ဌေးအောင်၊ ဆရာ ဗန်းမော်မြင့်ဌေး၊ ဆရာ ဗန်းမော်စိုးဝင်း၊ ဆရာ ဗန်းမော်ထင်ဝင်း၊ ဆရာ ဗန်းမော် ကျော်ဝင်း (ဆရာဒဂုံကျော်ဝင်း)၊ ဆရာ ဗန်းမော်လှဝေ၊ ဆရာ ဗန်းမော် ငွေသိန်း၊ ဆရာ ဗန်းမော်ကြည်အေး၊ ဆရာ ဗန်းမော်စိုးမြင့်၊ ဆရာ ဗန်းမော် ကျော်မြင့်၊ ဆရာ ဗန်းမော်ထွန်းဝင်း အစရှိသူတို့ ဖြစ်ပါသည်။ (ဖော်ပြရန်

ကျန်ရှိသွားသော ဆရာများ ခွင့်လွှတ်ရန် တောင်းပန်ပါသည်။)

စာရေးသူမှာ မူလက ဆရာကြီး ဗန်းမော်သိန်းအောင်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် "ဗန်းမော်နေမင်း" ဟု ဗန်းမော်ဘွဲ့ ခံခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါ မြန်မာ့သိုင်းပညာရပ်များ ကို "ဆရာမင်းယက္ခ" အမည်ဖြင့်ပင် ဆက်လက် ဆောင်ရွက်နေပါသည်။ "ဗန်းမော်နေမင်း" ဟူသော အမည်မှာ အတိတ်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပါပြီ။

[ဗန်းမော် အနွယ်ဝင်များအား ဂါရဝ ပြုလျက်...]

မင်းခဲ၊ ဒါမ်ကျမှ၊ သိမ်မယ်

ယခု တင်ပြမည့် ဘဝအတွေ့အကြုံ လေးမှာ တစ်ချိန်က မြန်မာ့သိုင်း လောကတွင် ကျော်ကြားခဲ့သော နဂါးမောက်ရှမ်းကြီး သိုင်းအဖွဲ့ကြီး၏ ပင်မဦးသျှောင် ဆရာကြီး ဦးတင်ကြီး၏ အကြောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချိန်က ဆရာကြီးမှာ တပည့် တပန်း များလှပါသည်။ သူ၏ တပည့် ကြီးများထဲတွင် အာရှဗန်တိုအဖွဲ့ ခေါင်း ဆောင် ဆရာဦးစိန်ဝင်း (ယခု နက္ခတ္တ ဗေဒပညာရှင် ဆရာဇေယျမိုးဟိန်း- မင်္ဂလာဒုံ)၊ ဆရာဦးတင်အောင် (မင်္ဂလာဒုံ)၊ ဆရာဦးချန်ထွန်း (သျှောင်ဖြူ-မင်္ဂလာဒုံ)နှင့် ဆရာ ဦးစိန်ထွေး(သျှောင်မည်)၊ ဆရာဦးချန် ထွန်း၏တပည့်၊ မင်္ဂလာဒုံ)တို့မှာ စာရေးသူနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသော သူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ယခုအခါ နဂါးမောက်ရှမ်းကြီးသိုင်း အဖွဲ့၏ ပင်မ ဦးစီးဆရာကြီးအဖြစ် ဆရာကြီး ဦးစိန်ထွေး(သျှောင်မည်) က ဆက်ခံ ထိန်းသိမ်းထားပါသည်။ စာရေးသူက သိုင်းလောကမှ အဖြစ်

အပျက် အတွေ့အကြုံများကို စကား
ဝိုင်းများတွင် တင်ပြ ပြောဆိုရာတွင်
ဆရာဦးစိန်ထွေးက သူ၏အဘိုး
ဆရာကြီး ဦးတင်ကြီး၏ အကြောင်း
အရာကို ကြားလိုက်ရသောအခါတွင်
ခွက်ထိုးခွက်လန် ရယ်မော ပွဲကျခဲ့ပါ
သည်။ စာရေးသူနှင့် တွေ့ရသည့်အခါ
တိုင်း...

‘ဆရာမင်းယက္ခရေ... ဆရာဦးတင်
ကြီးအကြောင်းကို ပြောပြပါဦး။ ကြား
ရတာ စိတ်ရွှင်လန်းလို့ပါ’

ဟု တောင်းဆိုလေ့ ရှိပါသည်။
ထို့ကြောင့်လည်း ထိုအဖြစ်အပျက်
လေးကို အမှတ်တရ တင်ပြလိုက်ခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီး၏အဖွဲ့အား
သိက္ခာချခြင်း၊ ဆရာကြီးအား ပုဂ္ဂိုလ်
ရေးရာအရ သိက္ခာချခြင်းတို့ လုံးဝ
မရှိပါ။

ဆရာကြီးဦးစိန်ထွေး (နဂါးမောက်
ရှမ်းကြီးပင်မအဖွဲ့၊ ပင်မဦးစီး ဆရာကြီး)
၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ဖော်ပြလိုက်ခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။ ဂုဏ်သိက္ခာများကို ခေတ္တ
မေ့ထား၍ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာလေး
အဖြစ် ခံစားကြည့်စေချင်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ အထက်တွင်
“သျှောင်ဖြူ၊ သျှောင်မည်း” ဟု ခေါ်
ဝေါ်ခြင်းမှာ ဆရာဦးချန်ထွန်း
(ယခင် နဂါးမောက်ရှမ်းကြီးသိုင်း
အဖွဲ့၊ ပင်မ ဦးစီးဆရာကြီး) မှာ
သျှောင်ထုံးနှင့် ဖြစ်ပြီး အသားလည်း
ဖြူ၊ ရုပ်ကလည်း ချောသောကြောင့်
သိုင်းဆရာများက “သျှောင်ဖြူ” ဟု
ချစ်စနိုး ခေါ်ကြပါသည်။

ဆရာဦးစိန်ထွေး (၄-၂-၂၀၁၂
မှစ၍ နဂါးမောက်ရှမ်းကြီးသိုင်းအဖွဲ့
၏ ပင်မ ဦးစီးဆရာကြီးဖြစ်လာသည်)
က အသားမည်းမည်း၊ ထောင်ထောင်
မောင်းမောင်းဖြစ်၍ “သျှောင်မည်း”

ဟု ချစ်စနိုးဖြင့် ခေါ်ကြပါသည်။

သူတို့ ဆရာတပည့်နှစ်ဦးကို
ဆရာဦးချန်ထွန်း၊ ဆရာဦးစိန်ထွေး
ဟု အမည်ပင် မတပ်တော့ဘဲ၊ မခေါ်
ကြတော့ဘဲ သျှောင်ဖြူ၊ သျှောင်
မည်းဟုသာ ခေါ်လေ့ရှိပါသည်။

ကုက္ကိုင်း တေဇိန္ဒာရာမကျောင်း
တိုက်၏ ပဓာနနာယက ဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တဦးတေဇိန္ဒာအား ပင်လုံ ဒေါ်နုယဉ်
က ပင်လုံဝိဟာအမည်ဖြင့် ကျောင်း
တိုက်ကြီး ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ပါ
သည်။

ဆရာတော်က တိုင်းရင်းသား
ကလေးငယ်များအား ပြုစုစောင့်ရှောက်
သော ပရဟိတလုပ်ငန်းများကို လုပ်
ဆောင်ခဲ့ပါသည်။ တေဇိန္ဒာရာမ
ပရဟိတကျောင်းတိုက်ဟု လူသိများပါ
သည်။ “ခူးကာချန်-ကမ္ဘောဇနန်းတွင်း
သိုင်း” ဟု အမည်တွင်ခဲ့သော သိုင်း
ပြောင်းပြန်အဖွဲ့ကြီး၏ ဘုမ္မိနက်သန်
နေရာမှန်လည်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်က သူ၏ကျောင်းတိုက်
တွင် သိုင်းဆရာများအဖွဲ့ချုပ် သိုင်း
တက္ကသိုလ်ဟူ၍ သိုင်းဆရာများ
အစည်းအရုံးတစ်ခုကို ထူထောင်ခဲ့ပါ
သည်။

မူလက ကထိန္ဒာများတွင် ရခိုင်ရိုးရာ
ကျင်ကိုင်ပွဲများကို ထည့်သွင်းပြသရင်း

က သိုင်းပွဲများကိုပါ ထည့်သွင်းပြသ
လာရာမှ ထိုကဲ့သို့ သိုင်းတက္ကသိုလ်
ဟူသော သိုင်းဆရာများ အဖွဲ့အစည်း
တစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ထိုအချိန်က မြန်မာနိုင်ငံ သိုင်းအဖွဲ့ချုပ်
ကို မဖွဲ့စည်း၊ မတည်ထောင်ရသေးပါ။
[မြန်မာနိုင်ငံ သိုင်းအဖွဲ့ချုပ်ကို (၁-
၁-၁၉၆၆) တွင် စတင် ဖွဲ့စည်းခဲ့ပါ
သည်။ စကားချပေါ်]

အဖွဲ့အမည်ရှိသော ဆရာတစ်ဦး
သည် ထိုကျောင်းတိုက်ရှေ့ မြေကွက်
လပ်တွင် တစ်လ (သို့မဟုတ်) နှစ်လ
သင်တန်းဖွင့်နိုင်ပါသည်။ သင်တန်း
ဖွင့်လျှင် ဆရာတော်၏ ကျောင်းမှ
တိုင်းရင်းသား လူငယ်လေးများကို
အခမဲ့ သင်ကြားပေးရပြီး သင်တန်းဝင်
ငွေ၏ နှစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းကို အလှူငွေ
အဖြစ် ထည့်ဝင် လှူဒါန်းရပါသည်။

ထိုစဉ်က စာရေးသူမှာလည်း
တေဇိန္ဒာရာမ သိုင်းတက္ကသိုလ်ကြီး
သိုင်းဆရာများအဖွဲ့ချုပ် အဖွဲ့ဝင်ဆရာ
တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူ ဆရာ
အဆင့် အောင်မြင်၍ “ယက္ခသိုင်း
အဖွဲ့” ကို စတင်တည်ထောင်သော
၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် အဖွဲ့ဝင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်
ပါသည်။

ထိုစဉ်ကာလက သိုင်းတက္ကသိုလ်
ကြီးတွင် သိုင်းသရုပ်ပြပွဲများ ကျင်းပ
၍ ဆုတံဆိပ်များ ချီးမြှင့်လေ့ ရှိပါသည်။
မြန်မာ့ဂုဏ်ရောင်သိုင်းအဖွဲ့ (ဆရာကြီး
ဗန်းမော်သိန်းအောင်) က ပထမဆု
ဆွတ်ခူးသွားသောနှစ် ဖြစ်ပါသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဆရာကြီး မင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ

ကျန်းမာရေး အတွက် အကြံပေးချက်များ

ပုံရိပ်	ဝမ်းတွင်း အင်္ဂါ	အရောင်	ဂဏန်း	စားပွယ်	အရပ်	မိတ်ဖက်	ကူညီသူ	ကံပွင့်နေ့	အာရုံ
ကြက်	ဆီးအိမ်	အပြာ	၁	ပဲအမျိုးမျိုး	ပြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ မျောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့	သောတာရုံ
ခွေး	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	အရှေ့ပြောက်	ခွေး၊ မြွေ၊ ကြက်	စနေသားသမီး	စနေနေ့	ရသာရုံ
ကျား	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	အရှေ့ပြောက်	ကျား၊ ပြင်း၊ ခွေး	စနေသားသမီး	စနေနေ့	ရသာရုံ
ယုန်	အသည်း	အစိမ်းနု	၃	ဂျုံ	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့	စက္ကအာရုံ
နဂါး	သည်းခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	ဂျုံ	အရှေ့ပြောက်	နဂါး၊ မျောက်၊ ကြက်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့	စက္ကအာရုံ
မြွေ	သည်းခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	ဂျုံ	အရှေ့ပြောက်	မြွေ၊ ကြက်၊ ခွေး	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့	စက္ကအာရုံ
ပြင်း	နှလုံး	အနီ	၉	ပြောင်း	တောင်	ပြင်း၊ ကျား၊ ခွေး	ကြာသပတေးသားသမီး	အင်္ဂါ	သဒ္ဓါရုံ
ဆိတ်	သရက်ရွက်	ပြေဝါ	၂	ကောက်ညှင်း	အနောက်တောင်	ဆိတ်၊ ဝက်၊ ယုန်	စနေသားသမီး	တနင်္လာ	ရသာရုံ
မျောက်	သရက်ရွက်	ပြေဝါ	၂	ကောက်ညှင်း	အနောက်တောင်	မျောက်၊ ကြက်၊ နဂါး	စနေသားသမီး	တနင်္လာ	ရသာရုံ
ကြက်	အူပ	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အနောက်	ကြက်၊ ခွေး၊ မြွေ	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့	ဂန္ဓာရုံ
ခွေး	အဆုတ်	အဖြူ	၆	ဆန်	အနောက်ပြောက်	ခွေး၊ ပြင်း၊ ကျား	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့	ဂန္ဓာရုံ
ဝက်	အဆုတ်	အဖြူ	၆	ဆန်	အနောက်ပြောက်	ဝက်၊ ဆိတ်၊ ယုန်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့	ဂန္ဓာရုံ

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် ကြက် နှစ်ဖွား၊ ခွေးနှစ်ဖွား၊ နဂါးနှစ်ဖွားတို့ မှာ ကျန်းမာရေး ချို့ချာနေတတ်သည်။ ဤလအတွက် ယောက်ျားကို ကြက်နှစ်ဖွား တို့အား စံပြု၍ ရှင်းပြပေးပါမည်။

ကြက်နှစ်ဖွားတို့သည် ဆီးအိမ်နှင့် ပတ်သက်သော ချို့ယွင်းမှုကြောင့် ရောဂါဝေဒနာ ခံစားရပွယ်ရှိသည်။ ကြိုတင်စစ်ဆေး ကာကွယ်ကုသပါ။ အပြာရောင် (၁) ဂဏန်းတို့ ကံလာဘ် ပွင့်လင်းစေပါသည်။ ပဲအမျိုးမျိုးနှင့် သင့်လျော်သည်။

မြောက်အရပ်သို့ သွားရောက် အနားယူခြင်း၊ မြောက်အရပ်မှ ဆေးဝါး သစ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြေခြေပစ္စည်း

သမားကောင်း တွေ့ခြင်းတို့ကြောင့် ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်လာနိုင်သည်။ ကြက်နှစ်ဖွား၊ နဂါးနှစ်ဖွား၊ မျောက်နှစ်ဖွားများမှာ

မိတ်ဖက်ပုံရိပ်ရှင်များ ဖြစ်ကြသည်။ ကျန်းမာရေးကိစ္စ အကူအညီလိုအပ် ပါက အင်္ဂါသားသမီး တစ်ယောက် ယောက်က ကူညီပေးနိုင်မည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နေ့ကောင်းနေ့မြတ် ဖြစ် သည်။ သောတအာရုံကြောင့် စိတ် အားတက်ကြွကာ ကျန်းမာရေး ပြည့်စုံ နိုင်သည်။

ကျန်နှစ်ဖွားများလည်း ဤသို့ နည်း ဝီ ကောက်ချက်ချကြပါ။

အာရောဂျ ဆုလာဘ်နှင့် ပြည့်ဝကြပါစေ။

ဟူဂျင်းစီ
(Hu Jin Zhi)

အံ့ဖွယ် ကိုယ်ပွားများ

မောင်စော
(ဇာမည)

(၁)

စိတ်သည် ပကတိအားဖြင့် ဖြူစင်ကြည်လင်သည်။ ဒေါသ၊ မောဟ၊ လောဘတည်းဟူသော အညစ်အကြေးကြောင့်သာ ညစ်နွမ်း နောက်ကျိရသည်။

ကမ္ဘာမြေပြင်နှင့် ရေပြင်၊ လေပြင်တို့၌ သတ္တဝါပေါင်း မြောက်မြားစွာ မရေမတွက်နိုင်အောင် ရှိကြသည့်အထဲ အသိဉာဏ်အားဖြင့် လူသည် အခြားသတ္တဝါထက် ထူးချွန်သည်။ ထို့ကြောင့် လောကကို အုပ်စိုး သိမ်းပိုက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

အန္တရာယ်ကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရန်
E.22A. March, 2013.

ဆင်ကဲ့သို့ ခွန်အားကြီးမားခြင်း၊ ကျား၊ ခြင်္သေ့တို့ကဲ့သို့ အစွယ်၊ လက်သည်းတို့ မပါရှိသော်ငြား လူတွင် စွမ်းရည်ရှိသော မွေးရာပါဉာဏ်တို့ ပါရှိကြသည်။ အစွယ်၊ လက်သည်း၊ ခွန်အားကြီးခြင်းတို့ မပါပေ။

ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း စွမ်းရည်ရှိသော ဉာဏ်ဟူသည်လည်း စိတ်သာဖြစ်၍ ဒေါသ၊ မောဟ၊ လောဘအရောင်ကြောင့် ညစ်နွမ်းခဲ့ပါမူ ပင်ကို စွမ်းရည် မရှိတော့၍ သစ်ငုတ်နှင့် ခြားမည် မဟုတ်ပါ။

ဉာဏ်စွမ်းရည်ဟူသော စိတ်ကြည်

လင်မှ ပေါ်တတ်သည်။ မိမိထံတွင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဆိုသော ဧည့်သည် ဆိုးတို့ မရှိပါမူ မှန်သော စကား၊ မှန်သောလုပ်ရပ်နှင့် သာမို နာမည်ကောင်းနှင့် လူသာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ထိုဧည့်သည်ဆိုးတို့အား စိတ်၌ ယာယီမျှ အခြေချခွင့်မရအောင် လေ့ကျင့်ယူသော် ရပါသည်။ ကျွန်တော် တင်ပြချင်သည်မှာ မိမိထံတွင်ရှိသော်လည်း မိမိပင် မပိုင်သော စိတ်အကြောင်း စာတစ်စာနဲ့ပေတစ်စာနဲ့ ရေးလိုရင်း မဟုတ်ပါ။ စိတ်အကြောင်းကို လေ့လာလျှင်လည်း ဆုံးနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

ဆိုလိုချင်သည်မှာ ကျွန်တော်သည် ယခင်က နည်းတစ်ခုဖြင့် စိတ်ကို နိုင်အောင် လေ့ကျင့်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုသို့ လေ့ကျင့်နေရင်းနှင့် တစ်ခါမှ မကြုံဘူးသောဖြစ်ရပ်နှစ်ခုကို ကြုံဖူးခြင်းနှင့် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် လေ့ကျင့်ခန်း ပျက်စီးခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျင့်ပုံကျင့်နည်းကား ဝိပဿနာ မဟုတ်ပါချေ။ ထို့ကြောင့်လည်း ရေရှည် စိတ်ကို မနိုင်ခြင်းလားဟု သုံးသပ်မိပါသည်။ “လေထဲမှ ညှို့ယူနည်း”ဟု ဆိုရပါမည်။ “ဟိမဝန္တာမှ ဆာဒွေများ ကျင့်နည်း”ဟု ကျမ်းတစ်အောင်တွင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဖျူရင်း ၁၆၉

ဖတ်ရှုမိ၍ လက်တွေ့ လုပ်ကြည့်ခြင်း ဖြစ်သည်။

လူသတ္တဝါတွင်ရှိသော ပကတိ ကြည်လင်သည်စိတ်ကို ထိန်းသိမ်းပြီး စိတ်တန်ခိုးရယူသော ကျင့်စဉ်ဖြစ်၍ စိတ်ဝင်စားကာ ကျင့်ခဲ့မိသည်။

စတင်၍ လုပ်ဆောင်သောနေ့မှစ၍ ပျက်သွားသည့်နေ့အထိ ရက်နှစ်ဆယ် ပင်မပြည့်ပါ။ တစ်နေ့သုံးကြိမ် မဟုတ် လေဘဲ တစ်နေ့လျှင် ညအိပ်ခါနီး တစ်ချိန်သာ ကျင့်ခဲ့ပါသည်။ ကျင့်နည်း ကား အောက်ပါအတိုင်းပါပေ။

စာစဉ် (၂)

လေထဲမှ ညှို့ဓာတ်ကို စစ်ထုတ်ယူ နည်း၊ ရေထဲမှ ညှို့ဓာတ်ကို စစ် ထုတ်ယူနည်း။ အစာထဲမှ ညှို့ဓာတ် ကို စစ်ထုတ်ယူနည်း။ နေရောင်ခြည် မှ ညှို့ဓာတ်ကို စစ်ထုတ်ယူနည်းဟူ၍ လေးမျိုးရှိသည့်အနက် လေထဲမှ ညှို့ ဓာတ် စစ်ထုတ်ယူနည်းကို ကျွန်တော် သဘောကျသည်။

လူတွင် သံလိုက်ဓာတ်ကဲ့သို့သော ညှို့ဓာတ်တစ်မျိုး ရှိသည်။ ထိုညှို့ဓာတ် ကို စုဆောင်း ထိန်းသိမ်းခြင်းဖြင့် စိတ် စွမ်းအင်ရသည်ဟု ဆိုထားသည်။

လေထဲမှ

ညှို့ဓာတ်ကို စစ်ထုတ်ယူနည်း

ည လူခြေတိတ်ချိန်(သို့မဟုတ်) နံနက် မိုးမလင်းမီအချိန်များ၌ ခန္ဓာ ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းနေစေရမည်။ အဝတ် အစားများကို တင်းကျပ်စွာ ဝတ်မထား ရ။ ကုလားထိုင်ပေါ်၌ ဖြစ်စေ၊ တင်ပျဉ် ခွေထိုင်၍ဖြစ်စေ ကြိုက်သလို အနေ အထားနှင့် ထိုင်ရမည်။

မျက်စိကို ရှေ့တစ်လံလောက်ထိ ကြည့်၍ ပါးစပ်ကို ပိတ်ထားရပါမည်။ အထက်သွားနှင့် အောက်သွား ထိနေ

၁၇၀ နဂါးပျဉ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စေရပြီး လျှာကို အထက်သွားဖုံးပေါ်၌ ကပ်ထားရမည်။

ခန္ဓာကိုယ် မတ်မတ်ရှိစေရမည်။ အကြောအခြင်များ လျှော့ချထားပြီး ဆိုပါမှ မျက်စိကို ပိတ်လိုက်ပါ။

လက်ယာ လက်ညှိုးဖြင့် လက်ယာ ဘက် နားပေါက်ကိုပိတ်၊ လက်ဝဲဘက် လက်ညှိုးဖြင့် လက်ဝဲနားကိုပိတ်။ လက်ယာလက်မဖြင့် လက်ယာနှာဝကို ပိတ်၊ လက်ဝဲလက်မဖြင့် လက်ဝဲနှာဝကို ပိတ်ပါ။

ထိုသို့ ပိတ်ပြီးပါလျှင် ဘယ်လက်မ ကို ဖွင့်၍ ဖြည်းညင်းစွာ လေကို ရှူ သွင်းပါ။ ဝမ်းဗိုက်ထဲ လေပြည့်သည် အထိ ရှူသွင်းရပါမည်။ လေပြည့်လျှင် နှာခေါင်းပေါက်ကို ပြန်ပိတ်ပါ။

အဲဒီနောက် ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာ လေကို ကြားဖြင့်စွာထား။ အတတ်နိုင်ဆုံး အောင့်ထားပြီးမှ လက်ယာလက်မကို အသာဖွင့်၍ ဖြည်းညင်းစွာ လေကို ပြန်ထုတ်ပစ်ရမည်။ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှ လေ များ ကုန်စင်အောင် ထုတ်ရမည်ကို သတိပြုပါ။

ပြီးလျှင် ညာဘက်နှာဝကို ဖွင့်ပြီး လေပြည့်သည်ထိ ရှူသွင်း၊ ပြည့်ပြီဆို လျှင် ပြန်ပိတ်ရမည်။

အထက်ကကဲ့သို့ပင် အောင့်နိုင်သမျှ အောင့်ပြီးမှ လက်ဝဲဘက် လက်မကို

ဖြည်းညင်းစွာ ဖွင့်၍ လေများ ကုန်စင် အောင် ဖြည်းညင်းစွာ ထုတ်ပါ။

ပြီးလျှင် အသက်ကို ပြန်ရှူသွင်း ပြည့်လျှင် ပြန်ပိတ်၊ အောင့်ထားပြီးလျှင် ညာဘက်လက်မကို ဖွင့်ပြီး လေပြန် ထုတ်နှင့် အသက်ရှူကျင့်ရပါသည်။

အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် ရှူသွင်း၊ ရှူ ထုတ် လုပ်ရပါသည်။ ထိုအခိုက်မှာ စိတ်ထဲ “ငါသည် လေထဲမှ ညှို့ဓာတ် များကို စစ်ထုတ်ယူနေသည်” ဟု မှတ် သားရပါမည်။

ကြားဖြတ် တင်ပြချင်သည်မှာ ဗုဒ္ဓ သည် ဒုက္ကရစရိယာကို ကျင့်စဉ်က လေကို ဝမ်းထဲအောင်း၍ အသက်မရှူ သောနည်းကို ကျင့်ရာ ရက်ပေါင်းများစွာ နေနိုင်ကြောင်း၊ လေများ မွေးညင်း ပေါက် စသည်တို့မှ ကန်ထွက်၍ ခန္ဓာ ကိုယ်သည် လေပူဖောင်းကဲ့သို့ ရောင် နေကြောင်း မိန့်ကြားခဲ့သည်ကို ဖတ်ရှု ပူးပါသည်။

လူတို့တွင် နှာဝနှစ်ခုရှိသော်ငြား တစ်ခါတစ်ရံ လက်ဝဲ၊ တစ်ခါတစ်ရံ လက်ယာဘက် စသဖြင့် တစ်ဖက်တည်း သာ ရှူတတ်ကြောင်း စာထဲပါသည်ကို စမ်းသပ်ကြည့်ရာ ဟုတ်ပါသည်။

လက်ဝဲမှ လက်ယာသို့ အကူးတွင် သာ နှစ်ဖက်စလုံး ရှူသည်ဟု ဆိုထား သည်လည်း တကယ်ပါပေ။ ထို အာနာ ပါနကို အားထုတ်နေစဉ် ကာမရာဇာ စိတ်ပြင်းထန်ခြင်း၊ အရက်သေစာ သောက်စားခြင်း ရှောင်ရမည်ဟု သတိ ပေးထားပါသည်။ မရှောင်နိုင်ပါက ပင်ပန်းတာသာ အဖတ်တင်ပါသည်။

ကျင့်နေစဉ်ကာလအတွင်း အသက် ရှူမှန်လာပြီး ခန္ဓာကိုယ်က ပေါ့ပါးထူ မည်။ ညှို့ဓာတ်အားကောင်း၍ မိန့်ကြား သော လေထဲ၌ အခဲသဏ္ဍာန်၊ ဇီဝ သတ္တန်စသည်ဖြင့် မြင်တတ်မည်။

www.burmeseclassic.com

ကြောက်ရပါ။

ခန္ဓာကိုယ်အပေါ်သို့ ကြွတတ်လာ သလို ခံစားရမည်။ မည်သူ့အားမျှ ဤအတွေ့အကြုံကို မပြောရပါဟု ဆို ထားသည်။ သို့ပေမယ့် ကျွန်တော် ပြောရတော့မည်။

ကျွန်တော် ညစဉ်ညတိုင်း မိနစ် အနည်းငယ် တိုးတိုး၍ ကျင့်ခဲ့ရာ ယခင် က တစ်မိနစ်မပြောနှင့် စက္ကန့်သုံးဆယ် တောင်မှ အသက်ရှူ မအောင့်နိုင်သည့် အဖြစ်ကနေ တစ်မိနစ်တိတိ အသက် မရှူဘဲ နေနိုင်သည်။

ဆေးလိပ်သောက်၊ ကွမ်းစားသည့် အမောဒဏ်ကို ထိုစဉ်ကမှ သိသည်။ ဖာပြည်းပြည်းနှင့် တစ်မိနစ်ခွဲ၊ နှစ်မိနစ် အထိ အသက်အောင့်ထားနိုင်သည်ကို ကြုံရသဖြင့် ဝမ်းသာမိသည်။

ရိုးရှင်းစွာ ဝန်ခံရသော် စိတ် အင်မတန်မှ ကြည်လင်လာခြင်း တစ်စုံ တစ်ခု (အသေးအဖွဲ့လေးတွေပါ)ကို မဖြစ်မိ၊ ကြိုတင်သိနေသလို ဖြစ်၍ ထည်း စိတ်ကြီးဝင်မိလာပါသည်။

ဘဝမှာ မကြုံဘူးတာ ထပ်ကြုံရပါ သည်။ မုသားမပါဘဲ တင်ပြပါမည်။ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ မိုးကုန်ခါနီးတွင် ကျွန်တော်တို့လမ်းထဲမှ ဟိန္ဒူအဘွား အိုတစ်ဦး ဆေးရုံတက်ရသည်။ ဆီးချို နှိမ့်နေသည့်ပြင် ခြေထောက်ဒဏ်ရာ မကျက်၍ ကျွန်တော်ပဲ ဆေးခန်းလိုက် ခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော့်အိမ်တွင် အိမ်သုံး ဆိုက်ကားတစ်စီးရှိသည်။ နံနက် စောစောထ၍ အမေအား ဈေးလိုက်ပို့ ကာ ဈေးဝယ်ရသည်။ ဆိုင်ခင်းပေးရ ခဲ့သည်။

ထိုဆိုက်ကားဖြင့် အားလျှင် ထို အဘွားအိုအား ဆေးခန်းပို့နေကျဥင်။ ဆစ်နေညနေ ကျွန်တော့်ကို ဆေးခန်း

လိုက်ပို့ခင်းသည်။ ဖွဲ့တိုက်နေရ၍ မအား ပါ။ သူမ စိတ်ဆိုးကာ စကားမပြော တော့ပါ။ နောက်နေ့မနက် ငါးနာရီခွဲခန့် ဆိုင်ခင်းပြီး ပြန်အလာ အဘွားအိုကို သူ့အိမ်တွင် ကုလားထိုင်ပေါ်၌ ထိုင် လျက် တွေ့ရသည်။ ဝတ်နေကျ အဝတ် အစားများနှင့် မျက်နှာက ခပ်ညှိုးညှိုး ပင်။

ကျွန်တော်က အိမ်နီးချင်းမို့ ပြုံးပြ ကာ “နေကောင်းလား” ဟု နှုတ်ဆက် ရာ ဘာမှပြန်မပြောဘဲ မျက်နှာကို တစ်ဖက်လှည့်ပစ်သည်။ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ပြီးနေခဲ့ရာက နေ့လယ်တွင် သူမ၏ သမီးငယ်နှင့်ဆုံ၍ ထိုအကြောင်း ပြော ပြပြစ်သည်။ သမီးဖြစ်သူက အံ့ဩပြီး ရင်ဘတ်ဖိ၍ ဘုရားတထည်း။ “ငါ့ အမေများ တစ်ခုခုဖြစ်ပြီလား မသိဘူး” ဟု ငိုမဲ့မဲ့နှင့် ဆိုသည်။

သူမက ဆက်ပြောသည်မှာ သူမ အပေ အခြေအနေမကောင်း၍ မော်လမြိုင်ဆေးရုံကို မနေ့ကတည်းက တင်ထားကြောင်း “နင်မြင်တာ တကယ်လား” ဟု မေးလာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး အံ့ဩသွား သည်။

ဘယ်လိုမှ မျက်စိ မမှားခဲ့ပါ။ အဝတ် အစားနှင့်တကွ ခေါင်းမှာ ခေါင်းကပ်

ပလတ်စတာ၊ ခြေထောက်မှာ ပတ်တီး ကအစ ပြောပြတော့ ဟုတ်မှန်ကြောင်း၊ ဒါပေမယ့် မော်လမြိုင်မှာသာ ရှိကြောင်း ဆိုသည်။

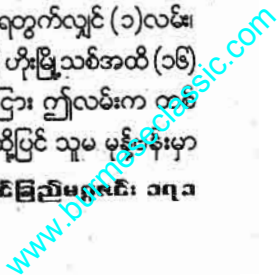
အဘွားအို မသေပါ။ ဆေးရုံက ဆင်းလာတော့ လူမမာ မေးရင်း စုံစမ်း ကြည့်သည်။ ထိုနေ့ ထိုအချိန်က သူမ ကိုဆေးရုံမှာ မေ့ဆေးပေး၍ ခြေထောက် ကို ဖြတ်ကြောင်း ပြောလာသည်။ အံ့ဩရာ အလွန်ကောင်းပါသည်။

ခုတ်ယဖြစ်ရပ်ကား ထိုနေ့မှစ နောက်တစ်ပတ်မှာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်အမေခိုင်း၍ ဈေးကျွန်ပစ္စည်း တက်ဝယ်ရသည်။ အချိန်က မနက်(၆) နာရီသာသာလောက် ရှိပါမည်။

နှစ်လမ်းထိပ်အရောက်တွင် အသိ တစ်ယောက်ဆုံသည်။ ပလာတာ၊ အီကြာကွေးကို ဗန်းနှင့် လှည့်ရောင်း သည့် အသက်(၅၀)ကျော် အမျိုးသမီး ကြီးပင်။ မျက်နှာချင်းဆုံ၍ “အစောကြီး ကုန်ပြီ ရောင်းကောင်းတယ်ဟုတ်” ဟု နှုတ်ဆက်ရာ ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ လင်ဖန်းကို ချိုင့်ညှပ်၍ ခပ်တည်တည် ဝဲ လမ်းဘေးက ဆင်းလျှောက်သွား သည်။

စိတ်ထဲ အောင့်သက်သက် ခံလိုက် ရသည်။ ဘာရန်ပြီး အပြစ်မှမရှိပါပဲ ဥပေက္ခာပြုခြင်းဟု နားလည်ကာ လာ ခဲ့စဉ်မှာတော့ တွေ့ပါပြီ။ စောစောက အမျိုးသမီးကြီး။ ခုမှ ဈေးထဲက ဗန်း ရွက် ထွက်လာခြင်းပင်တည်း။ အဝတ် အစားကလည်း ခုနက အဝတ်အစား အတိုင်း။ ကျွန်တော် ကြောင်ပြီး ကြည့် နေစဉ် သူမက စ၍ နှုတ်ဆက်သည်။

ဈေးကစ၍ ရေတွက်လျှင် (၁)လမ်း၊ (၂)လမ်းမှသည် ဟိုးမြို့သစ်အထိ (၁၆) လမ်းမျှ ရှိသော်ငြား ဤလမ်းက တစ် ဖြောင့်တည်း။ ထို့ပြင် သူမ မှန်ခန်းမှာ

မုန့်တွေ အများကြီး ကျန်နေသေးသည်။ လူမှားစရာ ရုပ်တူတာလဲ ဤမြို့မှာ မရှိပါ။ ဘာတွေနည်း။ ကိုယ်ပွားဟုသာ ကျွန်တော် ဆိုပါတော့မည်။

ထူးတာကတော့ အတော်ထူးသည်။ မည်သူ့ကိုမျှ မပြောပြပါ။ ပြောလည်း ငပေါကြီးသာ ဖြစ်မည်မို့ အောင့်အည်း နေခဲ့ပါသည်။

အကျိုးများမည့် ကျင့်စဉ်ဖြစ်သော် ငြား အဖျက်ဟုလည်း မဆိုရက် ဆိုချင် လည်း ဆိုလိုရန်မည်က ထိုလပိုင်းလေး မှာပင် ကျွန်တော်အိမ်သူ သားဦးလေး မွေး၍ ကျင့်စဉ်ပျက်ခဲ့ရသည်။

ကလေးဖျားနာ လူကြီးဖျားနာနှင့် မလောက်မင ငွေကြေးကို နင်းကန်ရှာ ရင်းက ကျွန်တော်မောင်ရော ခုံရင်းက ခုံရင်းပဲ ပြန်ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

မတတ်နိုင်ပါ။ ဆိုင်ကယ်တက္ကစီ ဆွဲ၍ မိသားစုဝမ်းရေးကို ပြုပြင် ရှာဖွေ ရချိန်မှာ ထိုအတိတ်ကလေးကိုတော့ လွမ်းမိပါသည်။ နိဗ္ဗာန်ရောက်သည့် အကျင့်မဟုတ်ပေမယ့် သူလည်း

သမထမို့ အကျိုးတော့ ရှိပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုကျင့်စဉ် ကို ကျင့်နေစဉ်ကာလ တစ်လျှောက်လုံး အဘယ်သော စိတ်အညစ်အကြေးမှ လာမငြော့ စိတ်သည် တည်ငြိမ်အေးချမ်း နေသည်။ ဟိုတွေးဒီတွေးနှင့် မျောက် နှယ် မငြိမ်သည့် ဝိတက်လည်း မဖြစ်ပါ။

အခြေအနေအရ ဖျက်ခဲ့ရသော် လည်း မပျက်ခင်က အတွေ့အကြုံ အရသာလေးတွေသည် သာမန် ကျွန်တော့်လို ပုထုဇဉ်အတွက် မက် မောဖွယ်ရာပင်။ အလုပ်လုပ်ရာတွင် ယခင်ကဲ့သို့ ချွေးပြိုက်ပြိုက်ကျ ဟောဟံ ဆိုက်အောင် မမောတော့ခြင်း၊ စိတ် တည်ငြိမ် သန့်ရှင်းပြီး ထိုတစ်လောက မအားသည့်ကြား ထမင်းအိုးတည် ရင်း ကောက်ရေးသည့် ဝတ္ထုများ၊ ဆောင်းပါးများ မဂ္ဂဇင်းအချို့တွင် လစဉ်လိုလို ပါဝင်လာခြင်း၊ အိမ်မက် ဆိုး မမက်ခြင်း၊ အထက်ပါ ကိုယ်ပွား နှစ်ခုကို ဆုံရခြင်း၊ ကိုယ်ထင်ထားသည့် ကိစ္စအတော်များများ တကယ်ဖြစ်လာ

ခြင်းတို့ ကြုံရပါသည်။ တကယ်တမ်း ကလေးမွေးပြီးတော့ မှပဲ ကိုယ်ကျင့်စဉ် ဖျက်ရတော့သည်။ ထိုမှစ၍ ဤကနေ့အထိ ဘာမျှ မထူး ခြားလာတော့ပါ။ စားဝတ်နေရေး လောင်းရိပ်အောက်က အသာတကြည် လွတ်သည့်နေ့ကျမှ ပြန်ကျင့်နိုင်မည် လား မပြောတတ်။

ယခုလို လုံးပန်းနေရသည့်ကာလ မှာတော့ မကျင့်ဖြစ်တော့ပါ။ တကယ် ပင် လွမ်းမိပါသည်။ မက်လုံးတွေပေး၍ ဖော်ပြခြင်း မဟုတ်ပါ။ ကြုံတာကို ကြုံသည့်အတိုင်း ပရိယာယ်မမိဘဲ တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လေးစားလျက်...

မောင်စရာ (ရာမည)

စာကြွင်း။ ။ (ကိုယ်ပွားအခြေ ပူဆင်ရသည့် ကျွန်တော်စိတ်ဆွေ နှစ်ဦးသည် ယခုထိ သက်ရှိထင်ရှား နှင့် ယခင်ကဲ့သို့ ချစ်ခင်စွာ ရိုသ် ကြောင်း...)

ကွမ်းစိုက်ပျိုးပြီး စီးပွားဖြစ်ထွန်းနေ သော မိတ်ဆွေဦးမောင်တိုး၏ ကွမ်းခြံ သို့ ပြီးခဲ့သည့်တစ်ပတ်က သွားရောက် လေ့လာဖြစ်ခဲ့ရာ မဟာသုတများစွာ ရခဲ့ ပါသည်။
'ခုလို အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းနေတာ တွေ့ရတော့ ဝမ်းသာတယ် သူငယ်ချင်း ရာ'
ဟု ကျွန်ုပ်မှ စကားစလိုက်ရာ...
'အေး... ခုမှ ကိုယ့်မှာလဲ ဝမ်းသာနိုင် တာ။ ဦးခဲ့တဲ့ နှစ်၊ နှစ်လောက်က ဆိုရင် လက်တွေ့ အတွေ့အကြုံက မရှိ၊ စာ တွေနဲ့ စာထဲအတိုင်းပဲ လျှောက်လုပ် နေတာ အရင်းပြုတ်တော့မလို ဖြစ်ခဲ့ သေးတာ။ စာတွေ့နဲ့ငါတွေ့ ကွာတယ် ကွာ'
'ဆိုစမ်းပါဦး သူငယ်ချင်းရ... ဘယ်

ကွမ်းရွက်ပိုးကျ

သတိရစေဖို့

လိုကွာတာလဲ'
'ဒီလိုကွာ... ကွမ်းရွက်ခူးယယ် ဆိုရင် လက်သန့်ဖို့ တော်တော် လိုတယ်ကွ။ လက်မသန့်ရင် လက်မှာ သားဓာတ်၊ အဆန်ဓာတ် ပါသွားမယ်။ ထမင်းစားပြီး ဖြစ်သလို လက် ဆေးထားမယ်။ အဲလို လက် မသန့်တာနဲ့ ခူးမိရင် ချက်ချင်း ကွမ်းနွယ်တွေဟာ ရိသွားတော့တယ်။ နောက် ရှိသေးတယ်။ အပင်ခြောက် ရေပေး နေရုံနဲ့ မရဘူး။ ရေဖူးပြီး ဖန်ကျယ်ရွက် ခြောက် ပုံပေးရတယ်ကွ။ အဆိုဆုံးက ရွက်ပိုးကျတယ်။ ကွမ်းရွက်ကို

ပိုးတွေ ကိုက်ဖြတ်တာ ယုတ်တုံး။ ကွမ်းရွက် တေး အနားစာတွေ ခြောက်သွေ့တွန့်လာတာ ပဲ။ ရောဂါပိုးမွှား ဝင်နေတာပေါ့။ အဲဒါပျက်ကို ဘယ်ပိုသတ်ဆေးမ ဖြန့်မရဘူးဗျာ။ နွားချေးအခြောက်ကို အမှန်ထောင်းပြီး ရေနဲ့ ယုတ်ထွေး မဟုလွန်းဖော်ပြီး လောင်းပေးရတာပဲ။ တိုင်ကပ်နွယ်လိုခေါ်တဲ့ ကြလီထဲ ဖြစ်ထွန်းမှု နည်းတဲ့ အရွက်အညှို့နဲ့ အနုပြော ပိုမနေတဲ့ ဖြတ်ထားတဲ့ ဖယ်ရှားပြီး ကွမ်းခြံနဲ့ တေးတဲ့ နေရမယ့် ဝှင်ပစ်ရတယ်။ အဲဒီနွယ်မှာ ပါတဲ့ ပိုးက ကွမ်းခြံထဲမှာ ပျံ့နှံ့စွာလို့ပေါ့။ မိတ်ဆွေဦးမောင်တိုးထံမှ သူလည်း တွေ့ စိုက်ပျိုးသိရှိထားသည့် ကွမ်းပိုးက သိရစေဖို့ မဟာသုတကို တင်ပြအပ် သည်။

မောင်ရွှေမွှေး (နတ်မောင်)

ကျွန်ုပ်တို့၏ လူ့ဘဝတွင် စားဝတ်၊ နေရေး သုံးမျိုးတို့ကို ပြည့်စုံစွာဖြင့် လူသားတိုင်းပင် နေထိုင်ချင်ကြပေလိမ့်မည်။ “ထိုသုံးမျိုး ပြည့်စုံကာမျှဖြင့် လူ့ဘဝတွင် အဆင်ပြေကြပါပြီလော...”

“အာရောဂျ ပရမာ လာဘာ” ဟူ၍ ဗုဒ္ဓ ရွှေနှုတ်ကြာကုမုခ်မှ မိန့်ခြေတော်မူသည့် စကားတော်အတိုင်း ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းသူတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ပင်ပန်းစွာဖြင့် ဘဝရှုံးကြရတတ်ပါသည်။

ဘယ်ပုံရုံးကြမည်နည်း၊ ကျန်းမာရေးမကောင်းလျှင် ပညာတတ်သူသည် မိမိပညာကို အသုံးမချနိုင်ဘဲ ရှုံးနိမ့်ရလိမ့်မည်။ စည်းစိမ်ရှိသူသည် မိမိစည်းစိမ်ကို ကောင်းစွာ မခံစားရဘဲ ရှုံးနိမ့်ရပါလိမ့်မည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကျန်းမာရေးကြောင့် မိမိ၏ အသက်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်ပင်လျှင် စွန့်ခွာ၍ ဘဝကို အရှုံးပေးကြရတတ်ပါသည်။

ခေတ်စနစ်တွေ၊ နည်းပညာတွေ မည်မျှပင် တိုးတက်နေစေကာမူ ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်း၍ ဆေးပညာရှင်များ၊ သမားတော်များနှင့် ကုသကြသောအခါ၌ အလွယ်တကူနှင့် ပျောက်ကင်း ချမ်းသာနိုင်ကြသကဲ့သို့ ရောဂါနှင့် ဆေးချက်မတွေ့သူများသည် မပျောက်ကင်းနိုင်ကြဘဲ နာတာရှည်ကာ ကျန်းမာရေးဒုက္ခကို ခံစားနေရသူများလည်း ဧကန်ပင် ရှိကြပေလိမ့်မည်။

ဤသို့ဖြစ်ကြရသည်မှာ ဘာကြောင့် ဟူ၍ အခြားသော နည်းလမ်းတို့ဖြင့် ကျွန်ုပ် မခွဲခြား မဝေဖန်တတ်ပါ။ ကျွန်ုပ် ဝေဖန်ပိုင်းခြား၍ ကူညီနိုင်သော နည်းတစ်ခုသာလျှင် ရှိပါသည်။ ယင်းမှာ... အဘိုးဆရာနှင့်တကွ သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ စသော ဆရာသင်တို့မှ သင်ကြားပေးအပ်ခဲ့သော “ဝေဒနည်းပညာ” ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဝေဒပညာဖြင့် ဆေးမစူးသော

ကျန်းမာရေး

ယတြာအစီအရင်

ဂါမဏိဇော် (ဝေဒဒိဋ္ဌာဇရာ စစ်ကိုင်း)

ဆေးမတိုးသောသူများ၊ နာတာရှည်ဝေဒနာရှင်များကို အကြောင်းဆိုက်ဆိုင် ခဲ့လျှင် ကူညီခဲ့ပါသည်။

ဆိုရသော်... လွန်ခဲ့သော (၄)နှစ်ခန့်က ကျွန်ုပ်နှင့် အိမ်နီးချင်းဖြစ်သော အမေပွေးသည် တစ်နေ့တွင် ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းရှာလေသည်။ ဗိုက်အောင့်ခြင်း၊ နာခြင်းတို့သည် မနေနိုင်၊ မထိုင်နိုင်ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ အသက်အရွယ်ကလည်း (၇၀)ကျော်၊ (၈၀)နားသို့ ရောက်ရှိပေပြီ။

ထို့ကြောင့် ဆေးရုံသို့တင်၍ ကုသကြ၏။ တစ်ပတ်မျှ ကြာသောအခါတွင် ဆေးရုံမှ ဆင်းလာကြ၏။ အဝေး၌ ရှိကြသော ဆွေမျိုးသားချင်းတို့လည်း စုံလင်စွာ ရောက်ရှိလာကြ၏။

သမီးဖြစ်သော မအမာသည် ကြရာမရသည့်အဆုံးတွင် ကျွန်ုပ်ထံသို့ အကူအညီ တောင်းလာပါတော့သည်။

‘ကျန်းမာရေး မကောင်းသေးဘဲနဲ့ ဆေးရုံမှ အဘယ်ကြောင့် ဆင်းလာရပါသလဲ’

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလျှင် ဒီမှာရှိသည့် ဆေးရုံမှာ ကုသ၍ မရနိုင်တော့ကြောင်း အဆင့်မြင့် ဆေးရုံကြီးများ၌သာ ပါရဂူကြီးများနှင့် ကုသမှသာလျှင် သက်သာဖွယ်ရှိ၍ ကုသနိုင်လျှင် သွားရောက်ကုသသင့်ကြောင်း ပြောပြီး ဆင်းခွင့်ပေးလိုက်ကာ စားဆေး၊ သောက်ဆေးများကို ပေးလိုက်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

‘ဒါဖြင့် ပါရဂူကြီးတွေနဲ့ သွားကုကြမှာလား အကုန်အကျကတော့

နည်းမယ်မထင်ဘူး’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပြောလျှင်...

‘ဒါကြောင့် အမေအတွက် ယတြာအစီအရင် လုပ်ပေးဖို့ပြောတာပေါ့။ ဆရာလဲ သိသားနဲ့ ကျွန်မတို့မှ အများကြီး အကုန်အကျခံနိုင်တဲ့ လက္ခဏာ မရှိတော့၊ အပြင်ဆေးဆရာနဲ့ပဲ ကုသပေးတော့မယ်’

ဟု မအမာက ပြောလေသည်။

‘ကောင်းပါပြီဗျာ၊ အမေပွေးရဲ့ကံက ဆက်နေဖို့ရာ အကြောင်းရှိခဲ့ရင် ပျောက်ကင်း ချမ်းသာနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်က ဝေဒယတြာ ကုသိုလ်ကံဆက် ယတြာစတဲ့ ယတြာသျှန္တီ အစီအရင်တွေနဲ့ ကူညီထောက်ပံ့ပါမယ်။ မအမာတို့ ဘက်ကလဲ တတ်ကျွမ်းနားလည်တဲ့ ဆရာဝန်တွေနဲ့ ဆေးကုသပေးကြပေါ့’

ဟု ပြောကာ ကျန်းမာရေးယတြာ အစီအရင်များကို စီစဉ်ပြုလုပ်ပေးခဲ့ပါတော့သည်။

အမေပွေးကား... မည်သို့ ဆက်ဖြစ်သွားပါသနည်း။ ယတြာအစီအရင်ထဲတွင် ပါဝင်သော သံဃာတော်များအား ပင့်ဖိတ်၍ သင်္ကန်းကပ်လျှက်က ပရိတ်တရား နာကြသောအခါ၌...

‘ငါ သေတော့မှာမို့ ဘုန်းကြီးတွေပင့်ပြီး ပရိတ်တရားနာကြ လျှာကြတာ မဟုတ်လား’

ဟု သတိကောင်းသော အမေပွေးက မေးရှာပါသည်။

'မဟုတ်ဘူး အမေရဲ့ ကိုဂါမဏိက ယတြာချေခိုင်းလို့ ကျန်းမာရေးကောင်းလာအောင် ယတြာချေတာပါ'

ဟု မအမာက ပြောပြမှ...

'အေး ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်'

ဟု ကျေနပ်စွာ ပရိတ်နာယူခဲ့ပါသည်။

ထိုပရိတ်ရွတ်ဖတ်ခဲ့သော သံဃာတော်များထဲမှ ထေရ်ကြီးဝါကြီး တစ်ပါးသည်ပင်လျှင် (၉၆)ပါးသော ရောဂါဖြင့် ပုံလွန်တော်မူခဲ့သည်မှာ ယခုအချိန်တွင် (၁)နှစ်ပင် ကျော်ခဲ့ပါပြီ။

အမေပွေးကား ယနေ့အထိ စိပ်ပုတီး တဂျောက်ဂျောက်နှင့် ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်စွာနေနိုင်၍ အသက်ရှည်ဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းလျက် ဆေးမတိုးသော၊ ဆေးမစူးသော၊ နာတာရှည် ဖြစ်နေသော သူများအတွက် ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ (၂)မျိုး စလုံးမှာပင် အကျိုးမယုတ်ဘဲ ကောင်းကျိုးသာလျှင် ဖြစ်စေသော "ကျန်းမာရေးအတွက် ယတြာ အစီအရင်" ကို ဖော်ပြရေးသားအပ်ပါသည်။

**ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းခဲ့လျှင်
ဆေးစူး၊ မစူး သိနိုင်သောနည်းမှာ...**

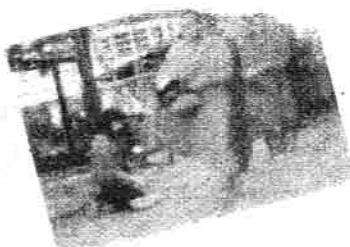
ရောက်သက်ကို တည်၍ (၃)ရက် စားပါ။ (၀)ကြိမ်လျှင် ဆေးမစုတ် နာတာရှည်တတ်ပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျန်းမာရေးမကောင်းခဲ့လျှင် အောက်ပါ "ယတြာ သူနီ" တို့ကို ပြုလုပ်ပေးပါ။

**ရောဂါရောက်သောအခါ
ယတြာအစီအရင်များ...**

၁။ ရဟန်းသံဃာများအား ယိုဖိတ်၍ ယိုဖိတ်

၁၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နာယူပါ။ (အထူးသဖြင့် ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ကို နာယူပါ။)

၂။ သက်န်း စသော ရဟန်းအသုံးအဆောင် အဝတ်အထည်တို့ကို လှူဒါန်းပါ။

၃။ ဆေးပစ္စည်းတို့ကို တတ်စွမ်းသမျှ လှူဒါန်းပါ။

ဤသည်တို့ကား သာသနာတော်နှင့် စပ်လျဉ်းသဖြင့် ကုသိုလ်ကံဆက်ယတြာဟု ဆိုအပ်ပါသည်။ အကယ်၍ ရဟန်း သံဃာတို့အား ပင့်ဖိတ်ရန် ခက်ခဲမှုရှိသော နေရာဌာနများဖြစ်လျှင် သီလရှိသော မိမိတို့ လူပုဂ္ဂိုလ်များက ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ပေးခြင်း၊ ပုဆိုး၊ အဝတ်အထည်၊ ဆေးပစ္စည်း စသည်အားဖြင့် လဲလှယ်၍ ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

**နေ့သားအလိုက်
ယတြာအစီအရင်များ**

*** တနင်္ဂနွေသားသမီးဖြစ်လျှင်...**

အိပ်ရာ၏ ခေါင်းရင်းတွင် အုန်းသီး တစ်လုံးထား၍ အိပ်ပါ။ နံနက်စောစောတွင် ရေတွင် မျှောပစ်လိုက်ပါ။ (သို့မဟုတ်) ဘုရားကျောင်းကန်တွင် လှူဒါန်းလိုက်ပါ။

*** တနင်္လာသားသမီးဖြစ်လျှင်...**

(ယောက်ျားတွင် ညာဘက်၊ မိန်းမဘယ်ဘက်မှာ) ကြံတစ်ချောင်းထား၍ အိပ်ပါ။ နံနက်စောစောတွင် (၉၆)ဆစ်၊ ဆစ်၍ ရေတွင်မျှောပါ။ (သို့မဟုတ်) အိမ်၏ အနောက်တောင်ထောင့် အရပ်သို့ စွန့်ပစ်ပါ။

*** အင်္ဂါသားသမီးဖြစ်လျှင်...**

အိပ်ရာ၏ ခေါင်းရင်းအောက်မှာ ဆန် (၉)ဆုပ်ထား၍ အိပ်ပါ။ နံနက်

စောစောတွင် ယင်းဆန်များကို ကုန်းသတ္တဝါ၊ ရေသတ္တဝါတို့အား ကျွေးပါ။ (ယင်းအတိုင်း သုံးရက်ပြုလုပ်ပါ။)

*** ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးဖြစ်လျှင်...**

ကျောက်ဖရုံသီးတစ်လုံးကို လူနာ၏ အင်္ကျီနှင့်ပတ်၍ အိပ်ရာခေါင်းရင်းမှာ ထား၍ အိပ်ပါ။ နံနက်စောစောတွင် မြစ်ဆိပ်၌ ရေတွင်မျှောလိုက်ပါ။ (သို့မဟုတ်) အနောက်မြောက်ထောင့် အရပ်တွင် စွန့်ပစ်လိုက်ပါ။

*** ကြာသပတေး သားသမီးဖြစ်လျှင်...**

အိပ်ရာခေါင်းရင်းမှာ ငှက်ပျောစီး တစ်စီးကို အဝတ်ဖြူနှင့် ပတ်၍ထားပါ။ နံနက်စောစောတွင် ဘုရားကျောင်းကန် တို့တွင် လှူဒါန်းပါ။

*** သောကြာသားသမီးဖြစ်လျှင်...**

အိပ်ရာခေါင်းရင်းတွင် နမ်းဆီ (၃) ကျပ်သားကို ထား၍ အိပ်ပါ။ နံနက်စောစောတွင် ယင်းဆီနှင့် ဘုရားတွင် ဆီစီးပူဇော်ပါ။ (သို့မဟုတ်) လှူဒါန်းလိုက်ပါ။

*** စနေသားသမီးဖြစ်လျှင်...**

အိပ်ရာခေါင်းရင်းတွင် အုန်းသီး တစ်လုံးကို အဝတ်နီဖြင့် ပတ်၍အိပ်ပါ။ နံနက်စောစောတွင် ရေတွင်မျှောပစ်လိုက်ပါ။ (သို့မဟုတ်) ဘုရားကျောင်းကန်တွင်လှူဒါန်းပါ။ အထက်ပါ ကုသိုလ်ကံဆက်ယတြာနှင့် နေ့သားအလိုက် ယတြာတို့ကို တွဲစပ်၍ ယတြာပြုကြလျှင် အကာအကွယ်ဖြစ်သည့် အပြင် ဆေးတိုး၊ ဆေးစူးကာ ရောဂါကင်း၍ အထူးပင် ကျန်းမာချမ်းသာကြပါလိမ့် မည်။

"အာရောဂျ ပရမာ လာဘာ"
ဂါမဏိဇော်
(ဝေဒဝိဇ္ဇာရေး စစ်ကူဦး)

အိမ်ထောင်ရေးကံ

ကောင်းပါစလား

ညာ

လေ့လာကြည့်ပါ။

* နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် ရှည်လျား သန့်ရှင်းနေပါတယ်။ (A.A)

ဒါကတော့ စိတ်ရင်းကောင်းသော၊ စေတနာသဒ္ဓါတရား ကောင်းသော၊ အလိုလိုက် အကြိုက်ဆောင်ပေးမယ့် အိမ်ထောင်ဖက်နဲ့ ဆုံတွေ့ရတတ်သော အမှတ်လက္ခဏာပါပဲ။ မိမိထက်သာသော အိမ်ထောင်ဖက်ကို ရပေပါမယ်။

* ဉာဏ်လမ်းကြောင်းသည် ရှည်လျားပြီး ကြာသပတေးဂြိုဟ်နံ့က စတင်ထားပါတယ်။ (B.B)

ဒါကတော့ ဘဝရဲ့ တိုးတက်မြင့်မားမှု ဂုဏ်သိက္ခာကြီးမြင့်မှုကို ဖြစ်စေတဲ့ အမှတ်အသားပါ။

* လက်မပထမဆစ်မှာ ဒေါင်းမျက်စိပါတယ်။ (C.C)

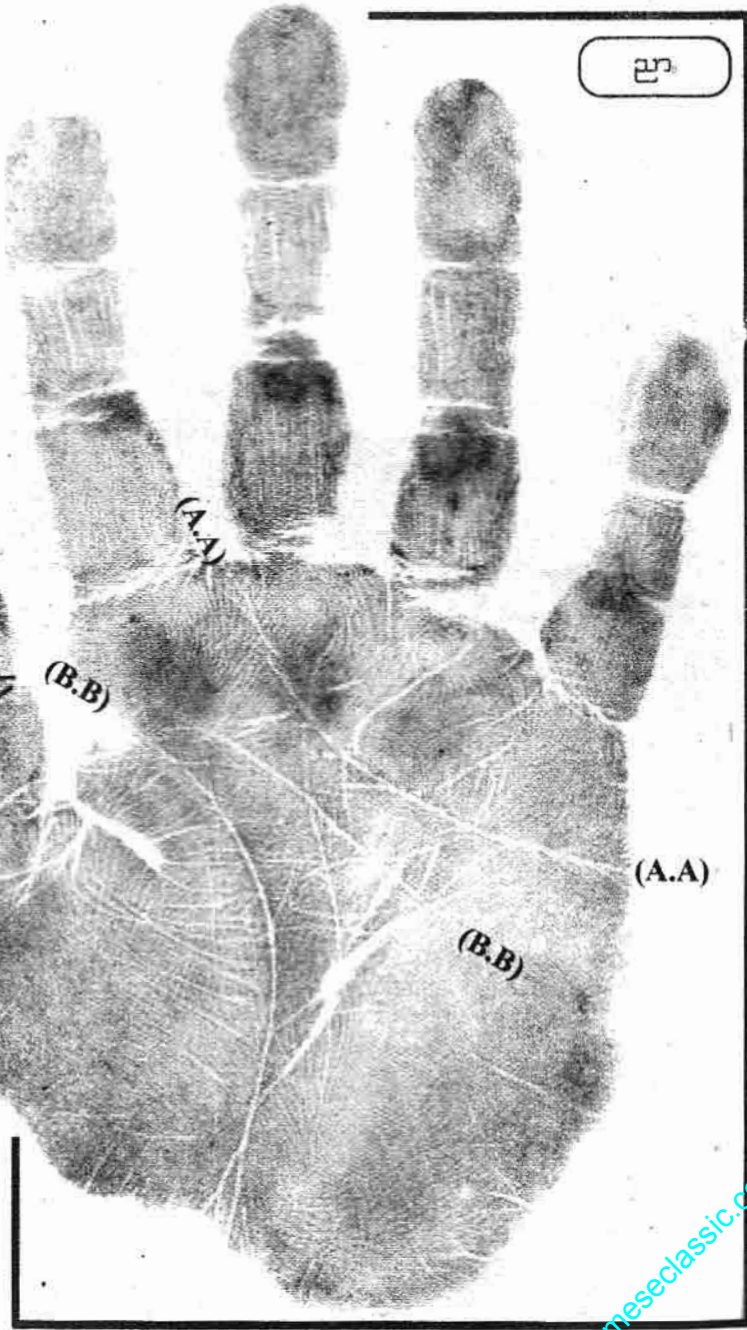
ဒါကတော့

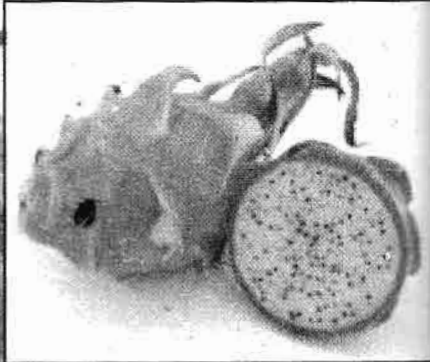
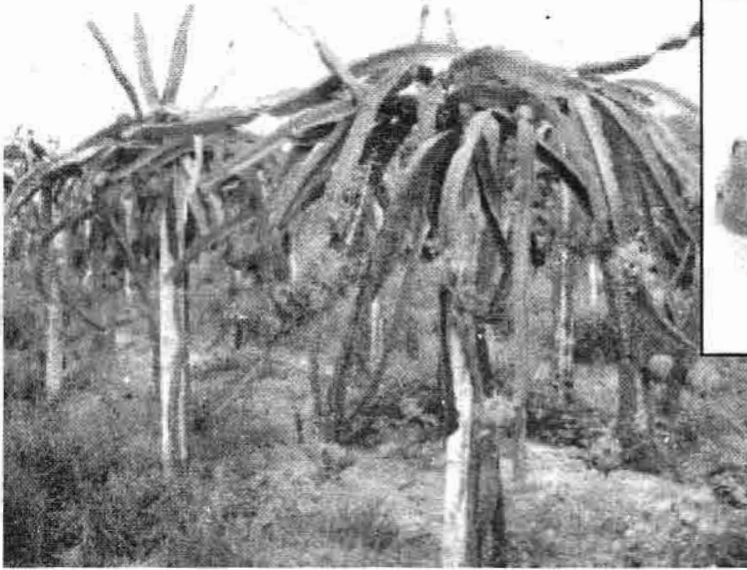
ကောင်းစားစေခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။ ဒိုက္ခာပြည့်စုံစေပါမယ်။

ဒါဆိုရင်တော့ အိမ်ထောင်ရေးကံ ကောင်းမကောင်း သိနိုင်လောက်ပါပြီ။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

ထူးကဲအရသာ

နဂါးမောက်ပွင့်ဟောင်းလျှာ

ဒီတစ်ပတ် စားသောက်ဖွယ်ရာ ဟင်းလျာအဖြစ် နဂါးမောက်ပွင့်သုပ်နှင့် ကြော်ချက်စားနည်းကို အိမ်ရှင်မများ သိစေရန် ဖော်ပြပေးမှာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤ ချက်ပြုတ်နည်းကိုလည်း ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ တစ်ဦးအိမ်သို့ အလည်အပတ် သွားခဲ့ရာမှ သိရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်အား နဂါးမောက်ပွင့် သုပ်နှင့် ရေခွေးကြမ်း ဧည့်ခံပါသည်။ ကျွန်တော် စားကြည့်သောအခါ ကောက်ရိုးမှိုအရသာနှင့် ဆင်တူ ပါသည်။

ကျွန်တော် တစ်ခါမျှ မစားဘူးသော ကြောင့် မေးကြည့်ရာ နဂါးမောက်ပွင့် သုပ်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ သို့နှင့် ကျွန်တော်လည်း မည်သို့မည်ပုံ လုပ်ရ သည်ကို မေးမြန်းသောအခါ ပထမဦး

ဆုံး နဂါးမောက်ပင်မှ အသီးလေးများ ထွက်လာလျှင် အပွင့်များ အောက်သို့ ကြွေကျသွားသော အပွင့်လေးများ ကို ကောက်၍ ရေစင်စင် ဆေးရပါ သည်။ ပြီးလျှင် ရေခွေးနှင့် (၁၀)မိနစ်ခန့် စိမ်ထားရပါသည်။ အနည်းငယ် ခွမ်း သွားသောအခါ ရေညှစ်၍ထားပါ။ ရေ ညှစ်ပြီး ထည့်ထားသော ပန်းကန် (သို့မဟုတ်) ခွက်ထဲသို့...

- (က) ကြက်သွန်ဖြူနီ သီချက်ထည့်ပါ။
- (ခ) ပဲမှုန့် (သို့မဟုတ်) မြေပဲလှော် ထောင်း ထည့်ပါ။
- (ဂ) ပုစွန်ခြောက်မှုန့် သင့်ရုံထည့်ပါ။
- (ဃ) ဝှက်သီးစိမ်း ညှပ်ထည့်ပါ။ (လိုအပ်သလို ထည့်ပါ)
- (င) ငံပြာရည် သင့်ရုံ။
- (စ) ဟင်ခတ်မှုန့် (သင့်ရုံ)။
- (ဆ) ဆား အနည်းငယ်

အားလုံး ရောထည့်ပြီး သမအောင် နယ်ပါ။ အရသာ ချို၊ ချဉ်၊ ငန့်၊ စပ် ကို မိမိ ကြိုက်နှစ်သက်သလို ပြုလုပ်၍ စားသုံးနိုင်ပါသည်။

ထို့ပြင် နဂါးမောက်ပွင့်လေးများအား ကြော်ချက်၍လည်း စားသုံးနိုင်ပါသည်။ ကြော်ချက်ထားသောအခါ ပဲပင်ပေါက် ကြော်နှင့် ရုတ်တရက်ကြည့်လျှင် ဆင် တူပါသည်။

စားကြည့်သောအခါ မှိုဟင်း အရ သာဖြစ်၍ စားကောင်းပါသည်။ ကြော် ချက်နည်းကတော့ ကန်စွန်းရွက်၊ ပဲပင် ပေါက် ကြော်ချက်နည်းအတိုင်း ဖြစ်ပါ သည်။

ကျန်းမာရေးအတွက်ကတော့ နဂါး မောက်သီးသည် နှလုံးရောဂါ၊ ဆီးချို သွေးချို ရောဂါသည်များအတွက် ကောင်းပါသည်။ ရောဂါ သက်သာ သည်ဟု သိရသည်။ နဂါးမောက် အပွင့် ကလေးများသည်လည်း အသီးကဲ့သို့ ပင် ဆေးဖက်ဝင်ကြောင်း ဖော်ပြလိုက် ရပါသည်။

စေတနာများစွာဖြင့်...

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင် နှင့်

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

သနပ်ပုဂံ

အိမ်မိမိ၊ ရိုးကြီးမိသဒ္ဓါရုံ
 ရွှေကျင်တိုက်(ရိုးကြီးဆရာတော်)
 ပဓာန နာယက ဆရာတော်
 ဘဒ္ဒန္တ တိဏ္ဍာစာရအား
 ဂါရဝပြု ပူဇော်ခြင်း

ဆရာတော်ကြီးကို ၁၂၉၁ ခုနှစ်၊
 ပြာသိုလပြည့်ကျော် (၁၂)ရက်၊ စနေနေ့
 တွင် ဖွားမြင်တော်မူရာ မဟာဘုတ်
 အရ (၃)ကြွင်းမဟာဘုတ် ပိုင်ရှင်ဖြစ်
 ပါတယ်။

လေ့လာကြည့်ပါ။

	၀	
၂	၅	၁
၆	၃	၄

၃-ကြွင်း မဟာဘုတ်

ဆရာတော်ကြီးမှာ (၃)ကြွင်း
 မဟာဘုတ် ဖြစ်တဲ့အတွက် အင်္ဂါဂြိုဟ်
 (၃-ဂါ)ဟာ ဘင်္ဂ(အပျက်)၌ ရပ်တည်
 နေတဲ့အတွက်...

- * ဖိတ်ခံစားမှု ပြင်းထန်ခြင်း
 - * ဖိတ်ထိခိုက်လွယ်ခြင်း
 - * ဖိတ်လှုပ်ရှားမှု များစွာခြင်း
 - * ဖိတ်တက်စိတ်ကျ ဖြစ်တတ်ခြင်း
 - * ဖိတ်အပြောင်းအလဲများစွာတတ်ခြင်း
- တို့ ရှိနေတတ်တဲ့သဘော ရှိပါ

◆ အိမ်မိမိ၊ ရိုးကြီးဆရာတော်တိုက်
 ပဓာနနာယက ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ တိဏ္ဍာစာရအထော်

တယ်။
 တစ်ဖန်...
 စနေဂြိုဟ်ဟာ အဓိပတိအိမ်၌ ရပ်
 တည်နေတဲ့အတွက် ကောင်းတစ်ဝက်၊
 ဆိုးတစ်ဝက် အကျိုးပေးတတ်ပါတယ်။
 အဓိပတိဂြိုဟ်(၀-နေ)နဲ့ မရဏဂြိုဟ်
 (၆-ကြာ)တို့ဟာ ပကတိသဘော ဖြစ်တဲ့
 အတွက် (သုတ)ရန်ဓာတ် ရောက်စေ

ပါတယ်။ ၆-ကြာဂြိုဟ်ဟာ ခရီးဂြိုဟ်
 ဖြစ်ပြီး ၀-နေဂြိုဟ်ကလဲ ရပ်ဝေးညွှန်ပြ
 သောဂြိုဟ်ဖြစ်ပြီး ရန်ဓာတ်ကျတဲ့
 အတွက်...

ဆရာတော်ကြီးမှာ ဆင်းရဲသော
 မိဘနှစ်ပါးမှကြီးပြင်းလာရပြီးစစ်ဘေး၊
 စစ်ဒဏ်ကြောင့် မိမိတို့ရဲ့ မြို့ရွာကို
 စွန့်ခွာရပြီး ဆင်းရဲဒုက္ခအဖုံဖုံကို သတိ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇၄ စာမျက်နှာ (၁၈၃) သို့

ယခင်လမှ အဆက်

ပထဝီနဲ့ တေဇော အပူနဲ့ အအေး၊ ခက်မာမှုနဲ့ ဖွဲ့စည်းမှု၊ အာပေါနဲ့ ဝါယော။ ဓာတ်ကြီး (၄)ပါးတို့ရဲ့သဘော နှုတ်တော်က ဟောဖော်မပြသော်လည်း လက်တွေ့သဘာဝ ထိတွေ့လို ပြတာလား။

ဖိုးဟန်တို့ နိုင်လို့ဝတော့ ဆရာတော်ကြီးက ခြေတော် အစုံကို ရုတ်လိုက်တယ်။ ဖိုးဟန်တို့က တရုတ်မော်မှာ တရားတော်များ ဟောကြားပေးတော် မူပါလို့ တောင်းပန် လျှောက်ထားကြတော့...

ဆရာတော်ကြီးက ရက်၊ ပေးတယ်။ ဒီနေ့က စရင် သန်ဘက်ခါ။

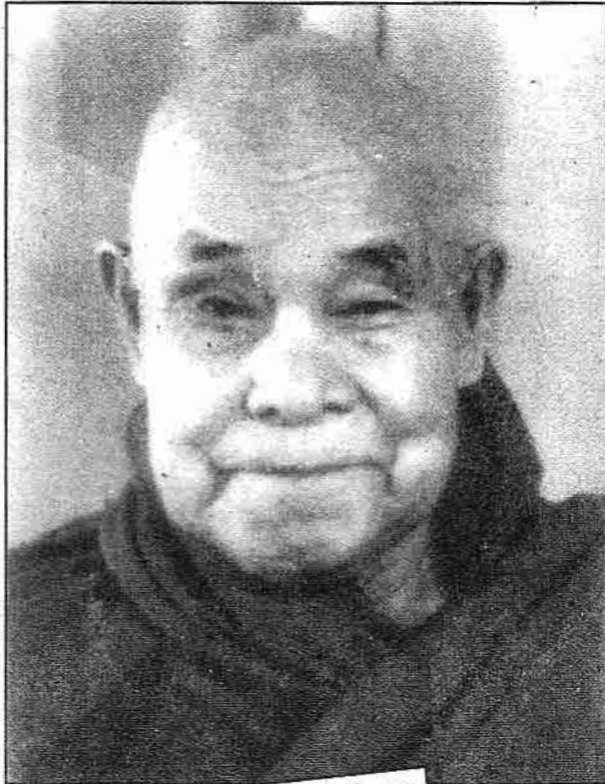
မောင်ဖိုးဟန် ထည့်ချင်တဲ့ဆိုင်၊ ဆိုင်းလိုက်ရပါပြီ။ ဘယ်ရက်ကမိတော့ မတုံး။ ကြခင်းမြို့ကနေ ကနေ့ညပြန်၊ မနက်ဖြန်ချက်ချင်း မဏ္ဍပ်

ထိုးရမယ်။ ကြေညာရမယ်။ နေ့နေ့ညည ဘယ်နားရတော့မလဲ။ ကောင်းလိုက်တဲ့ကုသိုလ် ဆွဲအားနည်းရာက များသွားပြီ။

ကြခင်းမြို့ ညတရားပွဲပြီးလို့ တရုတ်မော်ကိုအပြန် မော်တော်ပေါ်မှာတင် တရားပွဲရက်ကို ကြေညာတယ်။

နောက်နေ့မနက်မှာ မဏ္ဍပ်ထိုးကြ၊ မောင်းခတ်ကြေညာဖို့က (၂)ယောက်။ အရှေ့မြောက်အရပ်က ဒီပင်၊ ဝှေးတောက်မြောင်အဆုံး။ အရှေ့တောင်အရပ်ကတော့ ဆိတ်ကြီးနဲ့ ကညမ်း။

၁၇၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရွှေတောင် သင်္ဃမောင်ကြည်

သုကတိသု ကျောက်ကုန်ကြံဖြူ (၂)

တောင်အရပ်မှာ အောင်သုခ၊ ဧရာဝတီ မြစ်ထဲက ကျွန်းပေါ်ရွာ သာစည်နဲ့ ရေလယ်ကျွန်း၊ မြောက်အရပ်က တွင်းမြဲနဲ့ သရက်တပင်။

တရားပွဲ ကျင်းပမယ့်နေ့ မနက်စောစောမှာတော့ တောင်တန်း သာသနာပြုဆရာတော်ကြီးကို ဦးလှတင်မော်တော်နဲ့ ပင့်တယ်။ ဆရာတော်ကြီး ကြခင်းမြို့က ကြွအလာမှာ ဓမ္မဗျူဟာတိုက်က ဒေါ်သူဇာမြင့်ရဲ့ သားတော်မောင်လိုက်ပါလာတယ်။ တော်ရှာပါပေတယ်။ သူအကုန် ညွှန်ကြားလို့ စီမံပေးတယ်။

နေ့ဆွမ်းကို ဥသျှစ်ပင်ကျောင်းတိုက်မှာ ဘုဉ်းပေးတော်မူတယ်။ သက်လွတ်ဟင်းတွေ အလှူပယ်လျှူကြ။ ဆွမ်းဟင်းတိုင်းကို တစ်စွန်းစီ တစ်စွန်းစီ ကော်ယူပြီး ဘုဉ်းပေးတော်မူတယ်။

ဆရာတော်ကြီး ဆွမ်းဘုဉ်းပေးအပြီး စိတ်အေးချမ်းသာ ရှိရှာတော်မူလွန်းလို့ နဲ့တူပါရဲ့ လက်ရုံးတော်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်းပြီး...

'တရုတ်မော်ယဟုတ်ဘူ။ အဟုတ်မော်ဘူ အဟုတ်မော်ကျ' လို့ ပြုံးပြုံးကြီး မိန့်တော်မူပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဆရာတော်ကြီးရဲ့ အလိုကျ ဖိုးဟန်တို့က လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက် နိုင်ခဲ့ကြတယ်။ အောင်မြင်ပြီးမြောက်ခဲ့ကြတယ်။ ကျေးဇူး...

ဓမ္မဗျူဟာတိုက်က တူတော်မောင်ရဲ့ ကျေးဇူးကို တရုတ်မော်ဒေသက ဘယ်တော့ကမှ မမေ့မိဘူး။ တွေးမိတိုင်း သတိရလို့ ကြည်နူးဝမ်းသာပီတိတွေ ဖြာရပါကြောင်း ဒီနေရာကနေ ရေးပရစေ။

တူတော်မောင်ပေးခဲ့တဲ့ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သက်နိုးစလေး ဖိုးဟန်မှာ အခုထက် ထိ ရှိသေး။ အကျီအိတ်ထဲမှာ အမြဲတမ်းဆောင်...

ဆရာတော်ကြီးက

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မိန့်ဟချက် နှုတ်ထွက်တော်စကားနဲ့ အပြုံးက ရင်ကို အေးသွားတာပဲ။ ဘယ်လို ရေးပြရမလဲ မသိတော့...

ဘာကြောင့် ဒီလို မိန့်ကြားတော်မူတာလဲ၊ တွေးလို့မရ စဉ်းစားလို့ကလဲ မပေါ်၊ တော်ရုံစကားမဟုတ်။ မြှုပ်လို့ နှုတ်က ဟလိုက်တဲ့စကား။ အကြောင်း တရားတစ်ခုတော့ ရှိပုံပေါ်ရဲ့။ အကျိုး တရားကလဲ ကပ်ပါလာလို့ မကြာမတင် လက်တွေ့မြင်ရလိမ့်ထင်ရဲ့။ အင်း...

တရားပွဲကျင်းဖို့ အချိန်နီးကပ်လာတာနဲ့အမျှ တရားနာပရိသတ်ကလဲ ဝင်လာမခဲ တသဲသဲ။ ဓမ္မာရုံကြီးထဲမှာ ကြားချစရာမရှိ ကျပ်ညပ်နေပြီ။ ထိုးထားတဲ့ (၉)ပင် (၃၂)ခန်း မဏ္ဍပ်ကြီးလဲ ပြည့်လှုံနေပြီ။ ငါးပိသိပ်၊ ငါးဆည်သိပ်။

မဏ္ဍပ်ကအန်ကျလို့ ရုက္ခမူတင်ဆောက်တည်နေကြပြီ။ တချို့ဆို ဝင်လာနေကြတုန်းရှိသေး။ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်၊ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ထက်ကြပ်မကွာ သုတ်သီးသုတ်ပျာနေရာရှာနေကြတဲ့။

ဟိုလူက ဒီလူကိုခေါ်၊ ဒီလူက ဟိုလူကိုခေါ်။ ဘယ်သူ့ရေ ဘယ်ဝါရေ လာကြတော့...ဒီမှာနော်...အုတ်အော်သောင်းတင်း နေရာလေးတွေလဲ ကျုံ့ကျုံ့ပေးကြရ။

ဒါပေမယ့် တရားနာပရိသတ်က ဆိုတာ ဓမ္မာရုံကြီးထဲမှာလဲ မဆုံး၊ မဏ္ဍပ်ကြီးလဲ မဆုံး၊ မချိမဆုံး၊ မဆိုင်ကန် ပြည့်ကျပ်နေတော့ ဓမ္မာရုံနီးနီး၊ မဏ္ဍပ်နီးနီး သစ်ပင်တွေရဲ့ အရိပ်အာဝါသ အောက်မှာ တရားနာကြဖို့ နေရာရှာယူကြရပြီ။

တရားပွဲလာ တရားနာပရိသတ်တွေ ထဲမှာ ဖိုးဟန်တို့ တရားပွဲဖြစ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ဝင်တွေ ဘယ်သူမှ မသိတဲ့သူ

တွေပါတယ်။ တကယ့်ကိုလုံးဝသိတာ။ အမျိုးသားတွေရော အမျိုးသမီးတွေပါ (၃)ယောက်တစ်တွဲ၊ (၄)ယောက်တစ်တွဲ၊ (၅)ယောက်တစ်တွဲ။ အတွဲလိုက်...အတွဲလိုက်။ ဟိုရွာကလိုလို၊ ဒီရွာကလိုလို၊ အဲဒီလို လိုလို... လိုလိုတွေနဲ့တင်...

မဏ္ဍပ်ထဲကိုဝင် မြင်တဲ့နေရာလေးတွေမှာထိုင် မြင်မြတ်တဲ့စိတ်ဓာတ်နဲ့ တရားတော်မြတ်ဒေသနာကို အသေအချာ နာယူကြတော့မယ်။

မဏ္ဍပ်ကြီး တစ်မနက်နဲ့ အပြီးထိုးတယ်ဆိုတာ လွယ်မှတ်လို့၊ နှစ်ညနှစ်တိုင်းထိုးတဲ့ မဏ္ဍပ်၊ တိုင်ကအစ အခြင်မျောအဆုံး နံပါတ်ထိုးထားတယ်။ အကန့်လိုက် အတန်းလိုက် စီထားပြီး သိမ်းထား၊ အဲသလိုကို စီမံထားတာ။ သူ့နေရာနဲ့သူ ဒိုင်းခနဲ... ဒိုင်းခနဲ ဆင်သွားလို့ရတယ်။

ဒီလို ချိုင့်ချိုင့်ဝှမ်းဝှမ်း လှူနိုင်ဖို့ ဆိုတာကလဲ တက်ညီလက်ညီ မြိုင်မြိုင် ဆိုင်ဆိုင် ဝိုင်ဆန်းလုပ်ကိုင်ကြတဲ့ ဝေယျာဝစ္စအလှူရှင်တွေ အများကြီး လိုအပ်တယ်။ တောင့်တစရာမလို အသင့်...

ပါတီနဲ့ ကောင်စီ တာဝန်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များက လမ်းညွှန်လို့ ခြည့်ဆည်းလို့ ရွာသူရွာသား တောင်သူလယ်သမားတွေ ပါဝင် ဆောင်ရွက်ကြလို့၊ တရုတ်မော်ရွာ အရန်မီးသတ်တပ်ဖွဲ့ဝင် အမျိုး

သား၊ အမျိုးသမီးတွေဆိုရင် ချက်ရေး ပြုတ်ရေး ရေနှေးအိုးတည်တာကအစ ရဟန်းသံဃာတော်များကို ဆွမ်းကပ်တဲ့အထိ တာဝန်ယူကြရ တောက်လျှောက် မနားတမ်း...

မောတာပန်းတာ တစ်ခွန်းမပြောချွေးတလုံးလုံးနဲ့ အပြုံးပန်းတွေဝေလို့ အားလုံးကိုယ်စီ...

ဓမ္မာရုံရော၊ မဏ္ဍပ်ထဲမှာရော တရားနာပရိသတ် ပြည့်ကျပ်နေပြီ။

တရားဟော ပလ္လင်တော်ရှေ့မှာ ရေပုလင်း၊ ဆီပုလင်း၊ အုန်းဆီပုလင်းတွေ တန်းစီလို့၊ အအေးပုလင်းတွေလဲ ပါတယ်။ တရားပွဲဖြစ်မြောက်ရေးအဖွဲ့က စဉ့်အိုး၊ ရာဝင်အိုးကြီး (၆)လုံး ပလ္လင်ရဲ့ လက်ခဲ၊ လက်ယာ (၂)ဖက်မှာ ကပ်စီထားတယ်။ ရေအပြည့်တော့ မထည့်ဘူး၊ လက်(၃)လုံးလောက် ဟောက်ထားတယ်။

တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး တရားတော်များ ချီးမြှင့်မယ့် တရားဟော ပလ္လင်တော်ရဲ့ လက်ယာဘက်မှာ အမျိုးသား၊ လက်ဝဲဘက်မှာ အမျိုးသမီး တရားနာပရိသတ်ကို ခွဲခြားပြီး နေရာချထားတယ်။

သရတော်ကြီး တရားတော်များ ဟောကြား ချီးမြှင့်တဲ့ ကြွလာတော့မယ်။ အချိန်(၁၅)မိနစ်လောက်အလိုမှာ ဓမ္မာရုံကြီးရဲ့ ကျွဲ မဏ္ဍပ်မြဲပြီး ထိုးထားတဲ့ သရပင်ကြီး (၂)ပင်ပေါ်ကနေပြီး ဝါကျွတ်တွေ အုပ်လိုက် ဆင်းလာတယ်။ အလှူပယ်... လမ်းလျှောက်ပုံက မြန်လိုက်ကြတာ လှစ်ခနဲ... လှစ်ခနဲ။

သူထက်ငါ ရှေ့ဆုံးရောက်ဖို့ အပြိုင်နေရာယူနေကြတယ်။

တစ်ကောင်နဲ့ တစ်ကောင် ဘေးချင်းကပ်ပြီး အတန်းဖွဲ့ အပြုလိုက် ဆင်းလာကြတာဆိုတော့ ခရေပင် (၂)ပင်ဘေးမှာ နေရာယူထားကြတဲ့ တရားနာ ပရိသတ်တွေ ဘေးကိုရုံပေး

www.burmeseclassic.com

ကြရပြီ။

ကြည့်နေရင်းက များများလာတယ်။ အပြုလိုက်ကြီး၊ အံ့လိုက်ကြီး။

လူပရိသတ်ရှင်းသွားတဲ့ မဏ္ဍပ် အဝင် အင်္ဂတေသံတလင်း လမ်းတစ် လျှောက် ခါချဉ်တွေက တစ်ကောင် နောက် တစ်ကောင်လိုက်ပြီး အလျှို အလျှို အုပ်လိုက် ချီတက်လာကြပြီ။ လမ်းဖယ်ပေးကြစမ်း။ မှန်း...

မဏ္ဍပ်ထဲက တရားနာပရိသတ်တွေ ထိုင်နေရာက ထပေးကြရ၊ ဝေးရာက ရပ်ကြည့်။ ကြည့်နူးမူ ပီတိတွေနဲ့ ရင် သပ်ရှုမော ပြောမဆုံးကြ။ ကြည့်မဝ...

ခါချဉ်တွေ မဏ္ဍပ်ထဲ ရောက်တာနဲ့ မဏ္ဍပ်ရဲ့အလယ်တည့်တည့် အလယ် အူလမ်းကြောင်းအတိုင်း ဘယ်ဘက်ကို ကွေ့ပြီး ချီတက်လာကြပြီ။ နည်းတဲ့ ခါချဉ်အုပ်ကြီး မဟုတ်ဘူး။ အများကြီး တစ်ကောင်နဲ့တစ်ကောင် ထိခမန်း။ ပြင်လိုက်ကြီး...

တရားဟော ပလ္လင်တော်ရဲ့ရှေ့ ပရိတ်အိုးတွေစီထားတဲ့ နေရာနဲ့ တစ်တောင်အကွာလောက်မှာ ခါချဉ် အုပ်ကြီး ရပ်သွားတယ်။ တစ်ကောင်နဲ့ တစ်ကောင် ဘေးချင်းယှဉ်တန်းစီပြီး နေရာယူကြတယ်။ စည်းကမ်းရှိလိုက် ကြတာ။ နောက်က လိုက်လာတဲ့ ခါချဉ် တွေက ရှေ့ဆုံးက လွတ်နေတဲ့နေရာ တွေမှာ ဝင်ဖြည့်ကြတယ်။

ခါချဉ်တွေ အများကြီး ဖြစ်နေလို့ ထိမိခိုက်မိ သေကျေကြမှာစိုးလို့ အသံ ချဲ့စက်နဲ့ တောင်းပန်စကား ဆိုရတယ်။ 'တရားနာပရိသတ်အပေါင်းတို့ ဆံ့ဗျား... ပြင်ကြတဲ့အတိုင်းပါ။ ခါချဉ်တွေအုပ်လိုက် ခရောင်ကြီး (၂)ပင်ပေါ်ကနေ ဆင်းလာနေ ကြပါတယ်။ တရားဿာပလ္လင်တွေမှာ နေရာ ယူနေကြပါပြီ။

တရားတော်နာယကကြတဲ့ ခါချဉ်များ စိတ်

အေးချမ်းသာ သက်သောင့်သက်သာ တရား တော်များ နာယူနိုင်ကြစေရန် နေရာများ ပေးတော်မူကြပါစေဗျား။ နောက်ဆုတ်ပေး တော်မူကြပါစေဗျား။ ဘေးကပ်ပေးတော်မူ ကြပါစေဗျား'

တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် တစ်ခါမှာ မမြစ်ဘူးတဲ့ဖြစ်ရပ်။ ပရိသတ်ကြီးက သိတယ်။ နောက်ဆုတ်ပြီး ဘေးကပ် မွှောရုံအပြင်ထွက် ရပ်နေကြရပြီ။ နေရာပျောက်ကြရပြီ။ ဧည့်သည်လာ အိမ်သူရှောင်။ မွှောရုံဘေး နှစ်ဖက် အစွန်မှာ တရားနာကြမယ့် သူတွေအဖို့ အလိုလို အပြင်ဘက်ကို ထွက်အန်ကျ လာတယ်။

တချို့က သစ်ပင်ရိပ်တွေဆီကို၊ တချို့က သိမ်တော်အတက် တောင် ဘက်က အုတ်လှေကားအထစ်တွေ ပေါ်ကို တချို့ကကျောင်းမကြီးအောက် ထပ်ကို၊ တချို့က ဆွမ်းစားကျောင်း ဆီကို ခပ်သုတ်သုတ် သွားနေကြပြီ။ ရေးကြီးသုတ်ပျား။

ဆရာတော်ကြီး တရားတော်များ ချီးမြှင့်ဖို့ မွှောရုံအလယ် မင်းလမ်းမကြီး ကနေ ကြွလို့ဖြင့်မရတော့ဘူး။ ခါချဉ် တွေ စုပုံပြည့် ညပ်တစ်ကောင်အပေါ် တစ်ကောင်ထပ်လို့၊ ခြေချစရာ မရှိ၊ အကြားအလပ်မရှိ။

အရှေ့ဘက်ခရေပင်နဲ့ ရေတွင်း အကြားကနေ ဆရာတော်ကြီး ပလ္လင် တော်ဆီကို ကြွချီမြန်း ရတော့တယ်။

ဆရာတော်ကြီး ပလ္လင်ပေါ်ရောက် တော့ တစ်ခွန်းတစ်ပါဒမှ နှုတ်တော်က မဟဘူး။ မျက်လုံးတော်အစုံ စုံမိုက်ပြီး အာရုံပြုတော်မူနေတယ်။ မေတ္တာပို့နေ တယ် ထင်ပါရဲ့။ (၁၀)မိနစ်လောက် တော့ ကြာမယ်။

ခါချဉ်တွေ နောက်ထပ် ရောက် ရောက် လာကြတုန်းပဲ။ အဆက်မပြတ် တရစပ် တရားဟောချိန်ကို နာရီဝက် လောက် နောက်ဆုတ်လိုက်ရ၊ စောင့် နေကြရ၊ အောင့်နေကြရ၊ တကတည်း လေ ခါချဉ်တွေ...

ဆရာတော်ကြီးက တရားဟော ပလ္လင်ပေါ်ကနေပြီး ခါချဉ်တွေကို မေတ္တာပို့ရင်း ကြည့်နေတယ်။ မတို့မထိ ကြဖို့ မကိုင်းကြဖို့ မေတ္တာရပ်တယ်။ တရုတ်မော်ဒေသမှာသုံးတဲ့ ကျူဗျား။

ကိုင်းထဲမှာ ပေါက်တဲ့ ကျူပင်က ကျူငှီး ကို ယက်ထားတဲ့ ကျူဗျား။ အလျား(၃) ထောင်ထွား၊ အနံ(၂)တောင်ထွားရှိတဲ့ ကျူဗျားကြီး(၅)ချပ်စားက ခါချဉ်တွေက ပြည့်နေပြီ။

အံ့သြစရာကောင်းလိုက်တာ ခါချဉ် တိုင်း ခါချဉ်တိုင်း ရှေ့လက်(၂)ချောင်း ကို ရှေ့မှာ ဆန့်ထားတယ်။ နောက်ဆုံး ခြေထောက်(၂)ချောင်းက နောက်မှာ ပစ်ထားတယ်။ တစ်မြောင့်တည်း... အကောင်တိုင်း အကောင်တိုင်းပဲ။

တစ်ကောင်နဲ့ တစ်ကောင် ပူးကပ်ပြီး ညပ်နေတာပဲ။ တချို့အကောင်တွေ ဆိုရင် တစ်ကောင်အပေါ် တစ်ကောင် ထပ်နေတယ်။ အောက်က ခါချဉ်က သူ့အပေါ်မှာ ခါချဉ်တစ်ကောင်ရှိနေ တယ်ဆိုတာ သတိထားမိပုံမပေါ်ဘူး။ ငြိမ်းလို့... တုတ်တုတ်တောင် မလှုပ်ဘူး။ ငြိမ်းလို့...

အာရုံစူးစိုက် ဦးခိုက်လို့ တရားနာ။

ဆရာတော်ကြီးက တရားတော်များကို စတင် ဟောကြားတော်မူပြီ။ မင်္ဂလာသုတ်ပရိတ်တော် မဆုံးခင် ရေတွေ၊ ဆီတွေ၊ အုန်းဆီတွေ ဆူတော့တာပဲ။ အအေးပူလင်းတွေလဲ ဆူလို့၊ ပွက်လို့။

ရာဝင်အိုးကြီး(၆)လုံးနဲ့ ထည့်ထားတဲ့ ရေတွေ ပွက်ပုံက အချိန်ယူပြီးတော့ ပွက်တာ။ ပွက်ခနဲ ပွက်ခနဲ ရွှံ့မီးတောင်က ပွက်သလိုမျိုး ပွက်တာ။ ရေတွေကို အိုးနှုတ်ခမ်းအောက်မှာ လက်(၃)လုံးလောက် လျှော့ထည့်ထားပေလို့သာ ပေါ့။ ဝေလျှံမကျဘူး။ တော်ပါသေးရဲ့။ တရုတ်မော်ဒေသမှာ တစ်ခါမှ မဖြစ်ဘူးတဲ့ ဖြစ်ရပ်။ မကြုံဘူးတဲ့ ဖြစ်ရပ်။ ရင်သပ်ရှုမော အံ့ဩမကုန်။ ကိုယ်တိုင် ကြုံရ ခံစားမိ။

မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ ဘုန်းတန်ခိုးတေဇော်အာနုဘော် ပရိတ်တော်ရဲ့အစွမ်း။ ထပည့်သားသာဝက တောင်တန်းသာသနာပြုဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမသာရ ရဟန်းတော်အရှင်မြတ်ရဲ့ ဆတ္တာဓာတ်နဲ့ သိဒ္ဓိ တုမရှိပြီ။

ဆရာတော်ကြီးက ဟောကြားတော်မူတဲ့ တရားတော်ဒေသနာမြတ်ကို နိဂုံးအမှတ် အဆုံးသတ်လိုက်ပြီ။ မေတ္တာဆွေခိုကြ၊ အမျှအတန်းတွေဝေကြ။ အထက်ဘဝင် အောက်အစိ

ဖီလာထုတ်ချင်း စကြဝဠာတွင်းပြင် အနန္တ ရှိရှိသမျှ သတ္တဝါတွေရကြစေ။ ဂေတုင်းအဖုံးပေါ်မှာ တင်ထားတဲ့ ဂေတုင်းထဲက ဂေတု တွေ ဆူနေတာကို တရားနာယုဂ်သတ်တော်မူကြကာ တော်တော် ထိပြန်တယ်။ ဒီတင်ထားတာပေါ့။ ဂေတုင်းထားကာ အုတ်ဂေတုကြီးရဲ့ အဖုံးကို လှန်လိုက်ပြန်ထား၊ ဂေတုတွဲ ပွက်ပွက်ပြီး ဆူနေပြီး ကြည့်လိုက်ခမ်း ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ် ဘယ်နှယ်မှာ အုတ်ဂေတုကြီးထဲကဂေ...

ဆရာတော်ရဲ့ ဓမ္မစက်က ဘယ်လောက်အထိ ပျံ့နှံ့တော်မူသလဲ။ မသိနိုင်ပြီ။ မမှန်းဆနိုင်ပြီ။

တရားပွဲကြီး အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးပြီ။ အသံချဲ့စက်က ပြောတွေ့စည်တွေ ခေါက်နေပြီ။ တရားနာပရိသတ်တွေလဲ အပြန်လမ်းကို စဖို့ နေရာကနေ ကိုယ်စီ ကိုယ်စီ ထကြပြီ။

ဆရာတော်ကြီးကတော့ တရားဟောပလ္လင်ပေါ်က မကြွသေး။ ထိုင်တော်မူလျက်ပင်။ ခါချဉ်များကလဲ မထသေး။ တရားနာပရိသတ်တွေလဲ ပြန်ထိုင်ကြ၊ ခါချဉ်တွေကြည့်လိုက်ကြ။ ခါချဉ်တွေအနားမှာ ထိုင်နေတဲ့ ဦးထွန်းထင်က ခါချဉ်တွေကို လက်ညှိုးလေးနဲ့ တိုကြည့်တယ် မလှုပ်၊ ထိကြည့်တယ် မထ။ ဘယ်လိုများ ဖြစ်နေကြ။ လက်နဲ့ ဆွဲမလိုက်တော့ ခါချဉ်တွေ

အချပ်လိုက်ကြီး ပါလာတယ်။ တရားနာပရိသတ်က ဝိုင်းအုံလာကြတယ်။ ခါချဉ်တွေရဲ့ အရှေ့အနောက်တောင်မြောက် ဘေးဘက်ဝဲယာ နေရာယူကြ၊ ဘယ်ညာလက်ဝါးတွေအပေါ် ကိုယ်စီ တင်ပြီး မလိုက်ကြတော့ အချပ်လိုက်ကြီး။ အတွဲမဖြုတ်ဘူး ဘယ်လိုများ ဖြစ်သွားကြပါလိမ့်။

ကြည့်လိုက်ပါလေတော့ ခါချဉ်တွေ ဖိပ်နီချုပ်လို့ ကံကုန်နေကြပြီ။ အသက်ရှင်လျက်နဲ့ တစ်ကောင် မကျန်ဘူး။ ကြက်သီးမွေးညင်းတွေ ထကြရတဲ့ အဖြစ်ဆန်း လက်တစ်ကမ်းနဲ့ မျက်စိအောက်မှာ မယုံနိုင်စရာ မကြကောင်း မစည်ရာ။

တရားဟောပလ္လင်တော်က ခြေတစ်လှမ်းတောင် မစ၊ မကြွသေးတဲ့ ဆရာတော်ကြီးကို လက်အုပ်ကလေးတွေ ချီလို့ တရားနာပရိသတ်က မော့ပြီး ပူးလိုက်ကြတော့။.....

တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမသာရ အရှင်သူမြတ်က နှုတ်တော်ကိုဟ မိန့်ကြားတော်မူလိုက်တာက...

'ကွတ်တမ်း ထံသွားကြပြီ'

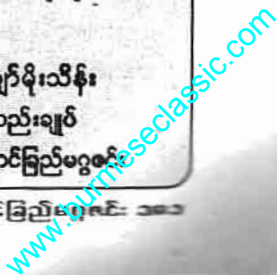
ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်

စာရှုသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့ . . .

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။ ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော၊ အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်သွားပါမည်။ သမိုင်းမှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင် ကုသိုလ်တော်မူကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့် . . .

ဦးကျော်မိုးသိန်း
ဓာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဗဟိုဌာန

ဆရာကြီး ဦးစောဝမြိုင်
(ဥပဒေဆွဲသူ)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

နာမည်ကျော် ဂေါက်သီးအားကစားသမား

တိုက်ဂိုးဝန်ဒီရို

ဂရိတ်

အမေရိကန်နိုင်ငံသား ဂေါက်သီးအားကစားသမား တိုက်ဂိုးဝန်ဒီရိုမှာ ၁၉၉၆ ခုနှစ်မှာ စတင်ပြီး ပရော်ဖက်ရှင်နယ် ဂေါက်သီးသမားအဖြစ် စတင်ပြောင်းလဲခဲ့ပြီးနောက် ယခု ၂၀၁၂ ခုနှစ် ဤဆောင်းပါးရေးသားချိန် ဩဂုတ်လအထိ ဆုဖလားပေါင်း(၁၀၁) ဆု ရရှိထားပြီး ဖြစ်တယ်။

US PGA Tour ပြိုင်ပွဲများမှာ နိုင်ပွဲ (၇၄)ကြိမ် ရရှိထားတယ်။ (၃၈)ကြိမ်မှာ ဒေါ်လာ(၁)သန်းနဲ့အထက် ဆုကြေးငွေများ ရရှိခဲ့တယ်။

ဒါ့အပြင် လက်ရှိအချိန်ထိ ပြိုင်ပွဲ (၂၇၇)ပွဲကျော် ယှဉ်ပြိုင်ထားပြီး တစ်ပွဲပျမ်းမျှ ဆုကြေး ဒေါ်လာ(၃၆၂,၂၇၆) ကျော် ရရှိခဲ့တယ်။

ဒါကြောင့် တိုက်ဂိုးဝန်ဒီရို ဂေါက်သီးအားကစားသမား ဘဝတစ်လျှောက်မှာ ဆုကြေးငွေ စုစုပေါင်းဒေါ်လာသန်း(၁၀၀) ကျော်လွန် ရရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

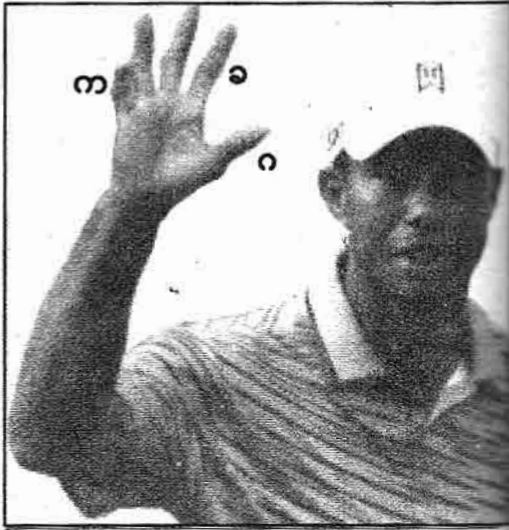
ဒီလို အောင်မြင်မှုတွေ ရရှိနေတဲ့ တိုက်ဂိုးဝန်ဒီရို လက္ခဏာဟာ ထူးခြားနေမှာပါ။ ယခုဆောင်းပါးနဲ့အတူ ပူးတွဲဖော်ပြပေးထားတဲ့ပုံကို သေချာကြည့်ပါ။ တိုက်ဂိုးဝန်ဒီရို လက်ဖဝါးနဲ့ လက်ချောင်းတွေကို သေချာ တွေ့မြင်ရပါတယ်။

(က) လက်သန်းဟာ ထူးထူးခြားခြား အတွင်းဘက်ကို ကောက်နေတယ်။

ဘယ်အလုပ်မျိုးမှာမဆို နည်းပရိယာယ် အလွန်ကြွယ်ဝတဲ့သူတွေမှာ

၁၈၂ နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေညှိမဂ္ဂစင်

ဒီလို ခပ်ကောက်ကောက်လက်သန်းမျိုး ရှိကြတယ်။ မကောင်းတဲ့ဘက်မှာ အသုံးချရင်တော့ ကမ္ဘာကျော် လူလိမ်ကြီး နိုင်ငံကျော် ခါးပိုက်နိုက်ကြီး၊ ကမ္ဘာကျော် သူခိုးကြီးတွေ ဖြစ်မယ်။ ဖဲလိမ်စိန္တာကြီးတွေမှာလဲ တွေ့ရမယ်။ မူးယစ်ဆေးဝါးဝါး ခေါင်းဆောင်ကြီးတွေမှာလဲ တွေ့ရမယ်။

နာမည်ကျော် တိုက်ဂိုးဝန်ဒီရို ကစားသမား

ကောင်းတဲ့ဘက်မှာ အသုံးချရင် ကမ္ဘာကျော် မျက်လှည့်ပညာရှင်၊ ကမ္ဘာကျော် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်ကြီး၊ ကမ္ဘာကျော် အားကစားသမား၊ ကမ္ဘာကျော် အချမ်းသာဆုံး လုပ်ငန်းရှင်ကြီး တွေ ဖြစ်လာမယ်။

(ခ) လက်ညှိ၊ လက်ခလယ်နဲ့ လက်သွကြွယ် လက်ချောင်းများရဲ့ ဒုတိယအဆစ်များဟာ ဝတ်ထစ်

နေတယ်။

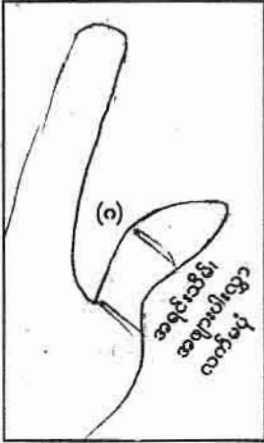
တီထွင်တတ်ခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ တည်ငြိမ်ခြင်း၊ ဇွဲကောင်းခြင်း၊ စေ့စပ်သေချာခြင်းဆိုတဲ့ ပင်ကိုဗီဇရှိသူများမှာ တွေ့ရှိရတတ်တဲ့လက်မျိုးဖြစ်ပါတယ်။

ဘာသာရပ် တစ်ခုခု၊ လုပ်ငန်းတစ်ခုခုမှာ တစ်ဖက်ကမ်းခတ် ကျွမ်းကျင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ အတွေးအခေါ်ပညာရှင်၊ ကမ္ဘာကျော် အတတ်ပညာရှင်၊ အသိပညာရှင်ကြီးတွေမှာ ဒီလို လက်ချောင်းမျိုး တွေ့ရတတ်တယ်။

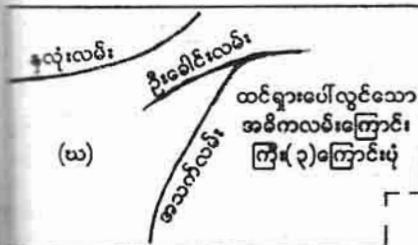
(ဂ) လက်မဟာ ခါးသိမ်ပြီး ထိပ်
ဖျားက ပါးလွှာနေတယ်။

ဒါဟာ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းခြင်း၊
ပါးရည်နပ်ရည်ရှိခြင်းတို့ကို ဖြစ်ပေါ်စေ
ပါတယ်။

(ဃ) လက်ဖဝါးပြင်မှာ နှလုံးလမ်း
ကြောင်း၊ ဦးခေါင်းလမ်း
ကြောင်း၊ အသက်လမ်းကြောင်း
ဆိုတဲ့ အဓိကလမ်းကြောင်း
(၃)ကြောင်းသာ ထင်ထင်ရှား
ရှား တွေ့မြင်ရတယ်။

ဒါဟာ ခွန်အားစိုက်ထုတ်ရတဲ့
ထုပ်ငန်းတွေ၊ အားကစားနည်းတွေမှာ
အကျိုးပေးတဲ့ လမ်းကြောင်းမျိုး ဖြစ်
တယ်။ ကျန်းမာကြံ့ခိုင် သန်စွမ်းစေ
တယ်။

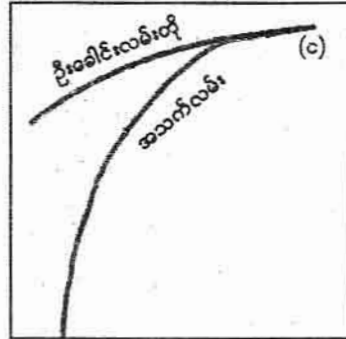

(င) ထူးခြားချက်ကတော့ ဦးခေါင်း
လမ်းကြောင်း အဖျားဟာ

လက်ညှိုးဘက်၊ ကြာသပတေး
ဂြိုဟ်နံဘက် ပိုနီးပြီး အသက်
လမ်းကြောင်းအဖျားနဲ့ ပူးနေ
ခြင်း၊ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း
ခပ်တိုတို ဖြစ်ခြင်းတွေပါပဲ။

ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း အဆုံးပိုင်းက
တနင်္လာဂြိုဟ်နံဘက်ကို ခပ်ကွေးကွေး
ညွှန်နေတယ်။

ဒါဟာ စေ့စေ့စပ်စပ် သေသေချာချာ
စဉ်းစားပြီး မြန်မြန်ဆန်ဆန် သွက်သွက်
လက်လက် ဆုံးဖြတ် ဆောင်ရွက်တတ်
မယ်။ စိတ်ကူးစိတ်သန်း ကောင်းမယ်။
ပြီးတော့ ရည်ရွယ်ချက်၊ ရည်မှန်းချက်
လဲ အထူးမြင့်မားလိမ့်မယ်။

အထက်မှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ လက်
သင်္ကေတတွေဟာ ကမ္ဘာကျော် ဝင်ငွေ
အကောင်းဆုံး၊ အအောင်မြင်ဆုံး
ဂေါက်သီးအားကစားသမား ဖြစ်လာ
စေတဲ့ အခြေခံအချက်အချို့ ဖြစ်ပါ
တယ်။

အောင်မြင်ကျော်ကြား
ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေသီ

စာမျက်နှာ (၁၇၇)မှ အဆက်

သံဝေဂရပြီး သာသနာ့ဘောင်သို့ ရောက်
ရှိခဲ့ခြင်းကို ဖြစ်စေကြောင်း သုံးသပ်ရမှာ
ဖြစ်ပါတယ်။ (၆-ကြာ)နဲ့ (၀-နေ)တို့
ဟုတ်ရာ(သုတ)ဓာတ်ကျသဖြင့်...

တစ်မြို့တစ်ရွာသို့ ပြောင်းရွှေ့ရာ၌
ဆင်းရဲဒုက္ခအမျိုးမျိုး ရန်ပြဿနာ အမျိုး
မျိုး အခက်အခဲ အကျပ်အတည်း အမျိုး
မျိုးကြောင့် ပြောင်းရွှေ့ရတတ်ကြောင်း
သာကေတစ်ခုလဲဖြစ်ပါတယ်။

ကြည့်ပါဦး...

ဆရာတော်ကြီးဟာ အထွန်းအိမ်၌
တနင်္လာဂြိုဟ်(၂-လာ) ရပ်တည်နေတဲ့
အတွက် ကောင်းကျိုးအပေးနိုင်ဆုံး ဂြိုဟ်
လဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဆရာတော်ကြီးဟာ...

- ❖ စိတ်နှလုံးသား နူးညံ့ယိမ်းပျော့ခြင်း
- ❖ မိခင်ရဲ့ အကျိုးကို ခံစားခြင်း
- ❖ ငွေကြေးလာတတ်လာပျား ရလွယ်ခြင်း
- ❖ ကြည့်လိုသူ အား၊ အားပေး ပေါ်ပွားခြင်း
- ❖ အလှူအတန်း ဝါသနာပါခြင်း
- ❖ ဆွမ်းကွမ်းပစ္စည်းလေးပါး ပေါ်ကြွယ်ဝစေခြင်း
- ❖ အလှူအတန်း မင်္ဂလာအခမ်းအနားပျား
ပျားပြားတတ်ခြင်း
- ❖ အများစုကားကြည့်လိုချင်လေးစားမှုကို
ရစေခြင်းတို့ပါပဲ။

တစ်ဖန်...

**၁-ဓမ္မဂြိုဟ်ဟာ ရာအိမ်၌ ရပ်
တည်တဲ့အတွက်...**

- ❖ ဦးခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာခြင်း
- ❖ ထူးချွန်သော တပည့်တယုန်ပျား ပေါ်ထွက်
စေခြင်း
- ❖ ဂုဏ်သတင်း ကျော်ကြားစေခြင်း
- ❖ နာမည်ကောင်းရခြင်း
- ❖ ချီးကျူးခံရခြင်း
- ❖ လုပ်ငန်းအောင်မြင် တိုးတက်စေခြင်း
- ❖ အောင်မြင်မှု ရစေခြင်း

တို့ ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်တင်ပြခြင်း
ဂါရဝပြုလိုက်ရပါတယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

နေ့လ၏ ပူအိုက်သော ညနေခင်းတွင် ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူသည် နိုင်ငံတော် ပရိယတ္တိ သာသနာ့ တက္ကသိုလ်(မန္တလေး)ရှိ အဆောင်(၄) အဆောင်မှူးထံ ရောက်ခဲ့ပါသည်။

အဆောင်မှူးမှာ ဘဒ္ဒန္တကုဿရိယ (နည်းပြ၊ အဘိဓမ္မပိဋကမဟာဌာန) ဖြစ်ပြီး စာရေးသူနှင့် လွန်စွာ ခင်မင် ရင်းနှီးပါသည်။

အနိဗ္ဗာန် ဦးနေက(ဟေမိတစ်ထောင်)၊ ဦးနေကတို့လည်း ရှိနေကြသဖြင့် စကား ဝိုင်းမှာ စိုပြည် မြိုင်ဆိုင်လှသည်။

‘စာရေးဆရာကြီးရှိနေတော့ ကိုယ်တိုင်ကုသပျောက်ကင်းခဲ့သော ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက် လက်ဆောင်ပေးရဦးမယ်’

အဆောင်မှူးဆရာတော်က မိန့်ကြားရင်း ဝဲနင်းခူအစို သက်သာ ပျောက်ကင်းဆေးအကြောင်းကို စတင်လိုက်ပါသည်။

‘အောင်ပန်းမြို့၊ ညောင်ပင်ထောင် ရပ်ကွက်မှာ နေထိုင်တဲ့ တူဖြစ်သူ မောင်ထွန်းထွန်းဝင်းရဲ့ ခြေဖမိုး ပတ်လည်မှာ ဝဲနင်းခူ အစိုတွေ ပေါက်တယ်။

အရည်စာစိုစို အနာတွေနဲ့ အချို့နေရာမှာ အဖြူကွက်တွေ ဖြစ်နေတယ်။ လှချင်၊ ပချင်တဲ့အရွယ်မှာ နင်းခူတွေကြောင့် သူလဲ အတော် စိတ်ပျက်နေတယ်။

တတ်တဲ့ပညာ မနေသာဆိုသလို မိဘဘိုးဘွားတွေ သုံးစွဲခဲ့တဲ့ ကုန်းထိက နုံးဆေးကို ဖော်စပ်ပြီး လိမ်းပေးလိုက်တာ တစ်ပတ်အတွင်း ဝဲနင်းခူတွေခြောက် ကပ်ပြီး ကွာကျကုန်တယ်။ တစ်လအတွင်းမှာ ခြေထောက်က အသားတွေ ပကတိအတိုင်း ဖြစ်သွားပါတယ်’

‘ဝဲနင်းခူနဲ့ စိတ်ပျက်နေသူတွေအတွက် ဝမ်းသာစရာ သတင်းကောင်းပါ ဆရာတော်။ ဆေးဖော်စပ်ပုံနဲ့ ကုသပုံကို ခပ်မြန်မြန် အမိန့်ရှိပါဘုရား’ စာရေးသူမှ လျှောက်ထားလိုက်သည်။

‘ပြောရမှာပလေ...

❖ ကုန်းထိကနုံး (အပြစ်အပါအဝင်) = ရွှေကုန်းသား

❖ ဆေးရွက်ပြို = ရွှေကုန်းသား

တို့ကို ခြောက်အောင် နေလှန်းပြီးရင် ပြေအိုးသန့်သန့်တွင် ထည့်ပြီး ဖီးနဲ့ ပြာချရတယ်။ အဲဒီပြာမှာ ရေနံချေး သင့်ရုံထည့်ပြီး ဆွတ်ကရုံ၊ ကျိုပြီး နားနာပွရတယ်။

ဆေးမလိမ်းမီ အနာများကို ရေခဲခွေးနဲ့ ဖန်ရည်ဆေးပြီး အဝတ်သန့်သန့်ဖြင့် သုတ်ပစ်ပြီးရင် ပူခွေးခွေးရှိနေတဲ့ ဆေးကို ထူထူလေး လိမ်းပေးရတယ်။

မနက်တစ်ကြိမ်၊ ညနေတစ်ကြိမ် လိမ်းရတယ်။ ဆေးလိမ်းနေစဉ်အတွင်း ရေ လုံးဝ မချိုးရပါ။ တစ်ပတ်တိတိ ရေမချိုးဘဲ ဆေးလိမ်းလိုက်ရင် သက် သာ ပျောက်ကင်းပါတယ်။

ဆေးအချိန်အဆကို အလွယ်မှတ်ချင်ရင် ကုန်းထိကနုံး(၂)ဆ၊ ဆေးရွက်

၁၈၄ နဂါးရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဝဲနင်းခူအစို စိတ်ညစ်ရန်မလုပ်

ကြီး(၁)ဆ၊ ရေနံချေး သင့်ရုံဆိုလျှင် ရပါပြီ။

ဝဲနင်းခူအခြောက်နဲ့ အခြား ဝဲရောဂါ တို့ကိုလဲ ပျောက်ကင်းစေသော ဆေး နည်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ချယုံကြည်စွာ လိမ်းကြည့်ဖို့ တိုက် တွန်းပါတယ်’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အဆောင် မှူး’

ကျော် (ရမည်းသင်း)

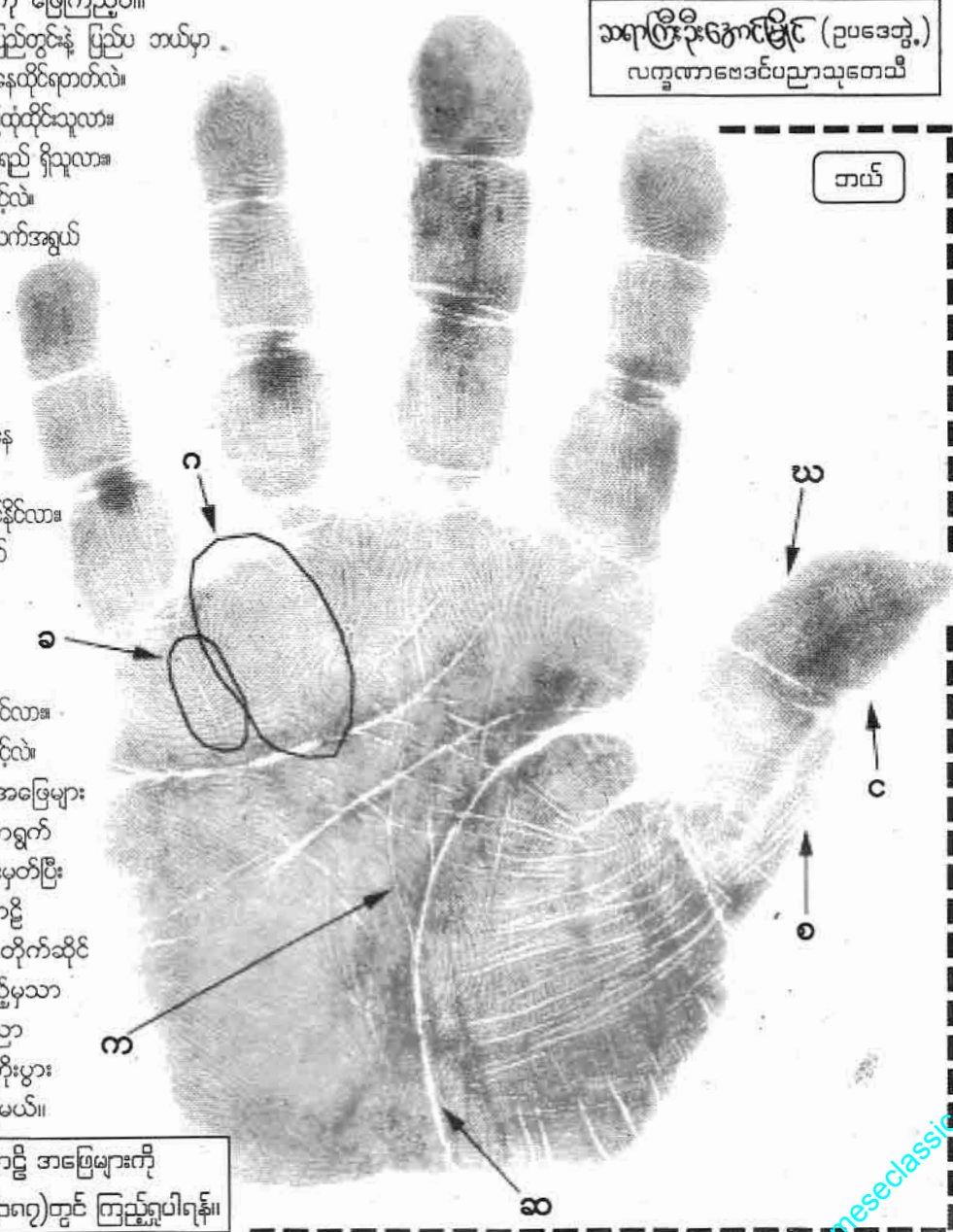
လက္ခဏာပဟေဠိ

အဖြေညှိကြစို့

ဆရာကြီးဒိုးကျော်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့.)
လက္ခဏာဗေဒစံပညာသုတေသီ

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ညာလက်ဖဝါးပြင်ပုံမှာ အသက်ငါးဆယ်ကျော် အမျိုးသမီးတစ်ဦးရဲ့ ညာလက်ဖဝါးပုံစံ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလက်ဖဝါးပြင်နဲ့ လက်ချောင်းတို့ကို သေချာကြည့်ရှု လေ့လာပြီးမှ အောက်ပါမေးခွန်းတို့ကို ဖြေကြည့်ပါ။

- ၁။ ဘဝမှာ ပြည်တွင်းနဲ့ ပြည်ပ ဘယ်မှာ အခြေချ နေထိုင်ရတတ်လဲ။
- ၂။ ဉာဏ်ရည်ထုံထိုင်သူလား။ ပါးရည်နပ်ရည် ရှိသူလား။ ဘာကြောင့်လဲ။
- ၃။ ယခု အသက်အရွယ် ငါးဆယ် ကျော်မှာ အဆင့် အတန်း အခြေအနေ တိုးတက် အောင်မြင်နိုင်လား။ ဆုတ်ယုတ်

ဘယ်

ပျက်ပြားနိုင်လား။ ဘာကြောင့်လဲ။ မိမိတို့ရဲ့ အဖြေများကို သီးခြားစာရွက် လွတ်မှာ ရေးမှတ်ပြီး မူသာ ပဟေဠိ အဖြေများနဲ့ တိုက်ဆိုင် စစ်ဆေးကြည့်မှသာ လက္ခဏာပညာ သတ ပိုမို တိုးပွား နေနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ(၁၈၇)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

မတ်လတွင်...

နွားကြွက်နှစ်ဖွား

ငွေကြေးဆိုင်ရာ အခက်အခဲများ ကြုံတွေ့ရဖွယ်ရှိသည်။ လောင်းကစား၊ ဥပဒေနှင့် ငြိစွန်းသော ကိစ္စများကြောင့် လည်း ငွေကုန်ကြေးကျ များနေတတ်သည်။

ငွေကြေး၊ အဖိုးတန်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အာမခံ၊ တာဝန်ယူခြင်းများ ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။

နွားနှစ်ဖွား

စီးပွားအရင်းအနှီးများ ဆုတ်ယုတ် လျော့ပါးတတ်သည်။ မိသားစု ဆွေမျိုး သားချင်းများအတွင်း အသက်အရွယ် ကြီးရင့်သူအတွက် သောကဖြစ်ဖွယ် ကြုံရကိန်း ရှိသည်။

ကျောင်းသူ ကျောင်းသားတို့မှာ ပညာရေးတွင် စိတ်ဝင်စားမှု လျော့နည်းကာ စာမေးပွဲများတွင် ရှုံးနိမ့်နိုင်သည်။

နွားကျားနှစ်ဖွား

အိုးအိမ်၊ ခြံမြေ ဝင်ကိန်းရှိသည်။ အကြံအစည် အောင်မြင်မည်။ လုလင် လုံမတို့ မိမိ မျှော်လင့်ထားသည့် သတ်မှတ်ချက်နှင့် ပြည့်စုံသူ ဖူးစာဖက် တွေ့တတ်သည်။

အိမ်ရှင်မတို့မှာ သားသမီး တိုးပွားနိုင်၍ အိမ်ထောင်ဦးစီးတို့မှာ သမက်ရနိုင်သည်။ ကျားနှစ်ဖွားတို့အတွက် အဆင်ပြေ၍ သုခပြည့်ဝသောကာလ ဖြစ်သည်။

နွားယုန်နှစ်ဖွား

အခက်အခဲ ပြဿနာ ကြီးများ နည်းပါး၍ လွင်ပြင်ကျယ် ဒေသများသို့ အလည်အပတ် သွားရတတ်သည်။ အလှူအတန်း ပေးဖြစ်မည်။

၁၈၆ နယုတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း ပုံစိုပ်ရွှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

ဟူဂျီ (Hu Jin Zhi)

ကြွေထည်၊ မြေထည် ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ် ရတတ်သည်။ အစ်မ၊ နှမများဘက်မှ တူ၊ တူမများ၏ သုမင်္ဂလသာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်နိုင်သည်။

နွားနဂါးနှစ်ဖွား

မျက်စိနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများ ခံစားရကိန်းရှိသည်။ မတွေ့မမြင်လိုသူနှင့် အတူယှဉ်တွဲကာ လုပ်ကိုင်သွားလာရတတ်သည်။

မိခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများအတွင်း ဒုမင်္ဂလသာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်တတ်သည်။ အကျပ်အတည်းပြဿနာများ ရင်ဆိုင်ရသောအခါ အကူအညီများ ကြန့်ကြာနေလိမ့်မည်။

နွားမြွေနှစ်ဖွား

အမြင့်တက်ခြင်း ကဲ့သို့ စွန့်စားရသော လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ရတတ်သည်။ အိမ်တွင်းရေးပြဿနာများ ပြေလည်သွားမည်။ မိမိ၌ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရသော ရောဂါဝေဒနာများ မိသားစုအတွင်းမှ နာတာရှည်ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားနိုင်သည်။ ငိုဝင်ဆွေကောင်း တိုးပွားမည်။

နွားမြင်းနှစ်ဖွား

ကြံစည်လုပ်ဆောင်သမျှ ကိစ္စရာ

ထောင် ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်နိုင်သောကာလ ဖြစ်သည်။ မျှော်လင့်ချက် ဆန္ဒများ၊ စီမံကိန်းများ ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်လာမည်။

ငွေကြေးပြဿနာများကို မိမိအား မိမိကိုးကာ ဖြေရှင်းနိုင်ပါလိမ့်မည်။ မိတ်ဆွေသားချင်း မိသားစုများနှင့် အပန်းဖြေ အလည်အပတ်ခရီးများ သွားရဖွယ်ရှိသည်။

နွားဆိတ်နှစ်ဖွား

အခြွေအရံ ရရှိမည်။ ထင်၊ ပုဆိုး၊ ဘောင်းဘီ၊ ခါးဝတ်တန်ဆာ ဝင်တတ်သည်။ အထည်အလိပ်နှင့် အကျိုးပေးတတ်သောကာလ ဖြစ်သည်။

စီးပွားရေးတွင် မြေစမ်းခရမ်းပျိုး လုပ်ငန်းအသစ် စတင်ခြင်း အဆင်ပြေနိုင်သည်။ လေ့လာတတ်မြောက်ထားသော ပညာရပ်များကြောင့် အထူးတယူ နေရာပေးခြင်း ခံရကိန်းရှိသည်။

နွားမုန့်နှစ်ဖွား

ရာထူးအလုပ်အကိုင် တိုးတက်နိုင်သည်။ ပြောစကား၊ ဆိုစကား အောင်မြင်၍ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟများ အရေးကိစ္စများတွင် ဦးဆောင်ဦးရွက် ပြုပေးရန် အကူအညီတောင်းခြင်း ခံရဖွယ်ရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

လုံမပျိုတို့မှာ ချစ်သူ၊ အိမ်ထောင်
ဖက် ရရှိတတ်သည်။ လုလင်တို့ကား
(အစ်မ၊ နှမ ခင်ပွန်း)ယောက်ဖများထံမှ
အကူအညီ ရရှိတတ်ကြသည်။

✽ ကြက်နှစ်ဖွား

ဝမ်းမြောက်ဖွယ်
သတင်းစကားများ

ကြားရဖွယ်ရှိသည်။ တယ်လီဖုန်း Hand
Set များ လက်ဆောင်ရတတ်သည်။

ရေထွက်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍
အကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင်ကြသည်။
ပင်လယ်ရပ်ခြားခရီး အဆင်ပြေလိမ့်
မည်။ ချီးမြှောက်ပူဇော်ခြင်း ခံရကိန်း
ရှိသည်။

✽ ခြေနှစ်ဖွား

စီးပွားရေး

အထောက်အပံ့ကောင်းများ ရရှိကာ
အောင်မြင်ကြီးပွားနိုင်ကြသည်။ စိတ်
ချမ်းမြေ့ဖွယ် ကုဋ္ဌာရုံမြင်ကွင်း အဖြစ်
အပျက်များ မြင်တွေ့ရတတ်သည်။

ဖုန်းပုထည်၊ ယွန်းထည် ပစ္စည်းများ
လက်ဆောင်ရနိုင်သည်။ သစ်ဝါး ကြိမ်
သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေး
သန်သောကာလ ဖြစ်သည်။

✽ ဝက်နှစ်ဖွား

ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင်
နေရာဒေသများသို့ သွားလာရတတ်
သည်။ စီးပွားရေး နှလုံးသားရေးတို့တွင်
ပြိုင်ဆိုင် ဘက်များအား ရင်ပေါင်တန်း
ယှဉ်ပြိုင်နိုင်မည်။ အကျပ်အတည်း
ပြဿနာများ ပြေလည်သွားမည်။
လျှပ်စစ်အသုံး အဆောင်ပစ္စည်းများ

ဝင်ကိန်းရှိသည်။ အရေးကြီးလျှင်
ကူညီတတ်သော မိတ်ကောင်း
ဆွေကောင်း ရရှိမည်။

ဤလတွင် ကံကြမ္မာ နိမ့်ပါးနေသူ
များသည် ဘုရားစေတီ သာသနိက
အဆောက်အအုံများတွင် လျှပ်စစ်မီး
(သို့မဟုတ်) လျှပ်စစ်မီးသီး လှူပေးပါ။

အင်္ဂါနေ့တွင် လှူသင့်သည်။ လှူဖွယ်
ပစ္စည်း ခုရေ (၉) (သို့မဟုတ်) ကုန်ကျ
ငွေ (၈၀၀) နှင့် (၉) ဂဏန်း ရလျှင်
ပို၍ကောင်းပါသည်။ ဥပမာ (၈၁၀)
ကျပ်၊ ၈ + ၁ + ၀ = ၉။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

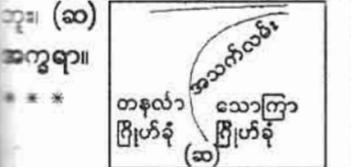
ဟူဂျင်းဇီ (Hu Jin Zhi)

စာမျက်နှာ (၁၈၅) မှ အဆက်

လက္ခဏာပညာသုတ အခြေများ

၁။ ပြည်တွင်းမှာသာ အခြေချ
နေထိုင်ရတတ်တယ်။ ပြည်တွင်း
မှာပဲ အလုပ်အကိုင် စီးပွားရေး
ပိုပြီး အကျိုးပေးနိုင်တယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်...
အသက်လမ်းကြောင်း အရင်းဟာ
သောကြာဂြိုဟ်ခုံနဲ့ ပိုပြီး နီးကပ် ကွေး
စင်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ ပြည်ပ
ဆက်သွယ်မှုလမ်းကြောင်းတွေလဲ မရှိ
ဘူး။ (ဆ)

၂။ ဉာဏ်ရည်အားဖြင့် ထက်မြက်
ပြီး ပါးရည်နပ်ရည်ရှိသူ ဖြစ်ပါ
တယ်။
ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်...
လက်မ ဝါးသိမ်ခြင်း၊ အဆစ်ပျော့

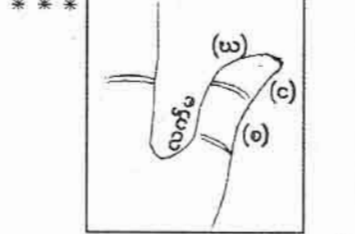
(ခ) အကွရာ

နောက်ကော့လန်နိုင်ခြင်း (၀)

အကွရာ။

လက်မထိပ်ဖျား ပါးလွှာခြင်း (ယ)

အကွရာတို့ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

၃။ ယခု အသက်အရွယ် ငါးဆယ်
ကျော်မှာ အဆင့်အတန်း အခြေ
အနေ တိုးတက်အောင်မြင် နိုင်
ပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့...

လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံမှာ
ဗုဒ္ဓဟူးတောင်ဝှေး (ထောင်လိုက်
မျဉ်းမတ်) ရှိခြင်း (ခ) အကွရာ။ [ဉာဏ်
ရည်ထက်မြက်၊ ဆက်ဆံရေးကောင်း။
စကားပြောကောင်း]

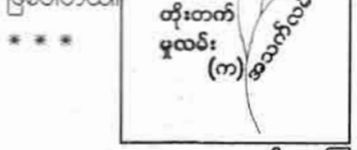
လက်သန်းနဲ့ လက်သူကြွယ်ကြား၊
ဗုဒ္ဓဟူးနဲ့တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံကြားမှာ ကြိုး

ဗွေကြီးတစ်လုံး ရှိခြင်း (ဂ) အကွရာ။

[ဖျော်ရွှင်၊ အောင်မြင်၊ ကျော်ကြား၊ ငွေဝင်
လမ်းကောင်း]

အသက်လမ်းကြောင်းရဲ့ ငါးဆယ်
ကျော် အသက်ပိုင်းမှာ တိုးတက်မှုလမ်း
ထင်ရှားခြင်း (က) အကွရာ၊ [အဆင့်
အတန်း။

အခြေအနေ
တိုးတက်] တို့ ရှိခြင်း
ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြ
ပါစေ။
အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး
ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပမာအတွက်)
လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ

မြောက်ဦး တူးဖော်ရေးကုန်း အမှတ်(၂)မှ တူးဖော်တွေ့ရှိသည့်

ယဉ်ကျေးမှု ရှေးလက်ရာများ (၁၂)

ပန်းခွံ ထုလုပ်
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

ယခင်လူမှုအဆက်

*** ပုံ (၁)

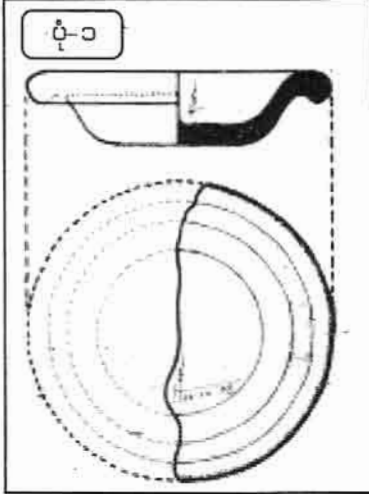
ပုံ (၁) ဒီဇိုင်းလက်ရာသည် မြောက်ဦးတူးဖော်ရေးကုန်း အမှတ်(၂) A2ကျင်း အနောက်မြောက်ထောင့်မှ ကပ်လျက် ကျင်းအနက် (၂)ပေခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ် ဆီမီးခွက် အပိုင်းအစကလေးကို ဆက်စပ်၍ ရေးဆွဲဖော်ပြထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာ တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပုံ (၁) ဒီဇိုင်းလက်ရာကို ထက်အောက် ပုံစံနှစ်မျိုးဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။ အပေါ်ပုံမှာ မြေမီးဖုတ် ဆီမီးခွက်ဘေးအမြင်နှင့် အထူကို ရေးဆွဲဖော်ပြထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာ ဖြစ်ပြီး အောက်ပုံမှာ မြေမီးဖုတ် ဆီမီးခွက် အပိုင်းအစကို မှောက်၍ ရေးဆွဲဖော်ပြထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

မြေမီးဖုတ်ဆီမီးခွက်၏ ကျိုးပဲ့သော သွားနေရာကို အစက်ကလေးများဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ် ဆီမီးခွက် အပိုင်းအစကလေး၏ မူလလက်ရာ အချင်းအကျယ် (၃ $\frac{၅}{၈}$)လက်မခန့်၊ အမြင့် (၂ $\frac{၅}{၈}$)လက်မခန့်နှင့် အထူ (၂ $\frac{၅}{၈}$)လက်မခန့် ရှိပါသည်။

အောက်တွင် ဆက်လက် ဖော်ပြသွားမည့် လက်ရာများသည်လည်း

၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြေဗိမ္မာဏ်

မြောက်ဦးတူးဖော်ရေး ကုန်းအမှတ်(၂) မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော လက်ရာများသာ ဖြစ်ပါသည်။

*** ပုံ (၂)

မြေမီးဖုတ် ရေကရား နှုတ်သီးတစ်ခု၏ အပိုင်းအစ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆရပါသည်။ လည်ပင်းအနားရစ် တစ်ဆင့်လည်း တွေ့ရှိရပါ၏။ D1 ကျင်း အရှေ့ဘက် ကျင်းပေါင်မှ ကပ်လျက် ကျင်းအနက် (၁ $\frac{၁}{၂}$)ပေခန့်မှ တူးဖော် တွေ့ရှိရသော လက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

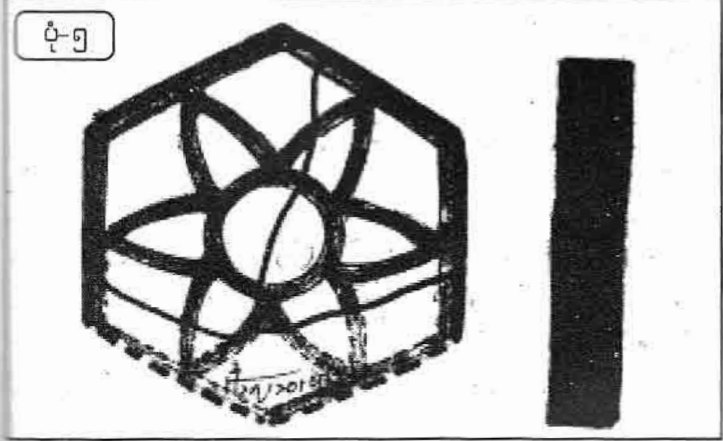
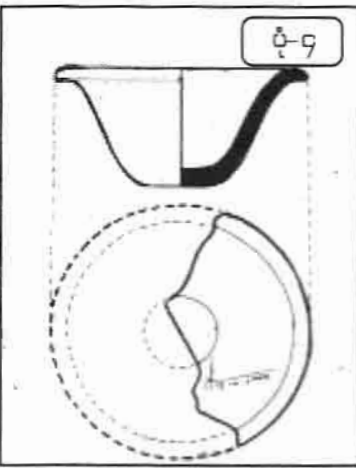
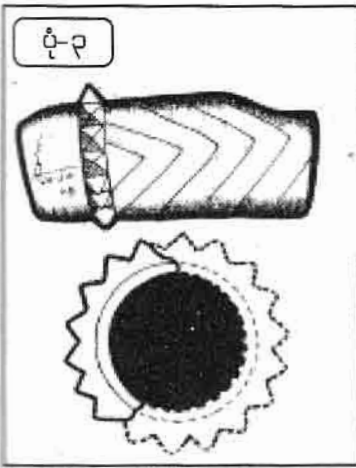
မူလ မြေမီးဖုတ်လက်ရာ၏ အမြင့် (၄)လက်မခန့်ရှိပြီး၊ အချင်းအကျယ်ဆုံး နေရာ (၂)လက်မခန့် ရှိပါသည်။ အထူ (၂ $\frac{၅}{၈}$)လက်မခန့် ရှိပါသည်။ မြေမီးဖုတ်လက်ရာ၏ အတွင်းအပေါက် အချင်းလည်း (၁)လက်မခန့် ရှိပါသည်။

*** ပုံ (၃)

ပုံ (၃) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ A2ကျင်း အနောက်ဘက် ကျင်းပေါင်အနီး (၁ $\frac{၁}{၂}$) ပေခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ် စဉ့်ပန်းအိုးလက်ရာ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ အပေါ်အောက် ပုံစံနှစ်မျိုးဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါ၏။

တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ် စဉ့်ပန်းအိုး အစိတ်အပိုင်း မူလလက်ရာ အမြင့် (၃)လက်မခန့်၊ အရှည် (၆)လက်မခန့်နှင့် အထူ (၃ $\frac{၅}{၈}$)လက်မခန့် ရှိပါသည်။ စဉ့်ပန်းအိုး အပိုင်းအစ၏ အတွင်း အချင်းအကျယ် (၄)လက်မခန့် ရှိလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။

အပေါ်ပုံမှာ မြေမီးဖုတ် စဉ့်ပန်းအိုး အပိုင်းအစ၏ ဘေးအမြင်ကို ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။ မူလ စဉ့်ပန်းအိုးမှာ စဉ့်အဖြူရောင် လှိုင်းတန်းနှင့် စဉ့်နက်ပြာ

ဆောင် လိုင်းတွန်းများ တန်ဆာဆင်ထား
 သည်။
 အောက်ပုံမှာ မြေမီးဖုတ် စဉ်ပန်းအိုး
 အစိတ်အပိုင်းလက်ရာကို အပေါ်စီးမှ
 မြင်ရသည့် အနေအထား ရေးဆွဲထား
 သော လက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။ ပျက်စီး
 သွားသော အစိတ်အပိုင်းများကို အစက်
 ကလေးများဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါ
 သည်။
 ဧည့်ပန်းအိုး အစိတ်အပိုင်း လက်ရာ
 နှင့် စက်သွားစိပ် ခုနစ်စိတ်ခန့် ကျန်ရှိ
 သေးပါသည်။ အပြင်စက်သွားစိပ်
 သို့မဟုတ် အနားအချင်း (၆) လက်မခန့်
 ရှိပါသည်။ စဉ်လက်ရာ၏ အတွင်း
 မှုန်နာပြင်မှာ အချောဖြစ်ပြီး မြေမီး

ဖုတ်ရောင် တောက်ပနေပါသည်။
 * * * ပုံ (၄)
 မြေမီးဖုတ်ခွက်ကလေး အစိတ်
 အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်ဟု ခန့်မှန်းရပါ
 သည်။ A1 ကျင်း အနောက်ဘက်
 ကျင်းပေါင်မှ (၂) ပေခန့်အကွာ ကျင်း
 အနက် (၂၂) ပေခန့်မှ တူးဖော် တွေ့ရှိ
 ရသော မြေမီးဖုတ်ခွက်ကလေး အစိတ်
 အပိုင်းတစ်ခုကို ဆက်စပ်၍ ပုံ (၄) တွင်
 ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။
 ပုံ (၄) ဒီဇိုင်းလက်ရာတွင် အပေါ်ပုံ
 အောက်ပုံ ပုံစံနှစ်မျိုးဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြ
 ထားပါသည်။ အပေါ်ပုံမှာ မြေမီးဖုတ်
 ခွက်ကလေး၏ ဘေးအမြင်နှင့် အထူကို
 ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားသော လက်ရာ

ဖြစ်ပြီး အောက်ပုံမှာ မြေမီးဖုတ်ခွက်
 ကလေးကို လှန်၍ ရေးဆွဲထားသော
 ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျီးပုံပျက်စီးသွားသော နေရာများ
 ကို အစက်ကလေးများဖြင့် ခန့်မှန်း
 ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။ တူးဖော်
 တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ်ခွက်ကလေး
 အစိတ်အပိုင်း၏ မူလအမြင် (၂)
 လက်မခန့်နှင့် ထိပ်ဝအကျယ် (၄)
 လက်မခန့် ရှိလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရပါ
 သည်။

ကျန်ရှိသော ခွက်ကလေး အချင်း
 (၃) လက်မခန့်၊ အထူ (၃) လက်မခန့်
 ရှိပါသည်။ ခွက်ကလေး အစိတ်အပိုင်း
 မှာ အောက်ခြေဘက်ထူပြီး အဝအဖျား
 ပါးသွားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

* * * ပုံ (၅)

ပုံ (၅) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ A2 ကျင်း
 အနောက်ဘက်ကျင်းပေါင်မှ (၃) ပေ
 ခန့်အကွာ ကျင်းအနက် (၁၂) ပေခန့်မှ
 တူးဖော် တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ်
 စဉ်ကြမ်းခင်းပြားလက်ရာ အပိုင်းအစ
 ကို ဆက်စပ် ကူးယူ ရေးဆွဲထားသော
 ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

တူးဖော်တွေ့ရှိရသော စဉ်ကြမ်းခင်း
 ပြား အမြင့် (၃) လက်မခန့်သာ ကျန်ရှိ
 ပြီး အကျယ် (၄၂) လက်မခန့်နှင့်
 အထူ (၂) လက်မခန့် ရှိပါသည်။ မူလ
 စဉ်ပြားတွင် အောက်ပိုင်း အနည်းငယ်
 ပဲ့နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုံ (၅) ဒီဇိုင်းလက်ရာတွင် ပုံကျသော
 သွားနေရာများကို အစက်ကလေးများ
 ဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။ ပုံ (၅)
 ဒီဇိုင်းလက်ရာ လက်ယာဘက်တွင်
 စဉ်ပြား၏ အထူပမာဏကို လိုင်းအနက်
 ဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။

မူလ မြေမီးဖုတ် စဉ်ပြားမှာ ခြောက်

နားညီ အနေအထားမျိုး တွေ့ရှိရပါသည်။ အနားတစ်နား (၂) လက်မခန့် ရှိပါသည်။ စဉ်ပြားမှာ အောက်ခံအဝါ စဉ်ရောင်ပေါ်တွင် အလယ်တွင် ဝတ်ဆံအပိုင်းတစ်ခုကို မဏ္ဍိုင်ထား၍ ပွင့်ဖတ် ခြောက်ဖတ်ဖြင့် ဝန်းရံထားသော ပန်းပွင့်တစ်ပွင့်ကို အစိမ်းရောင်ဖြင့် တွေ့ရှိရပါသည်။

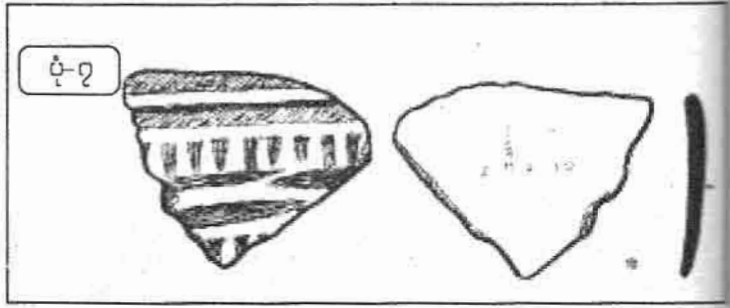
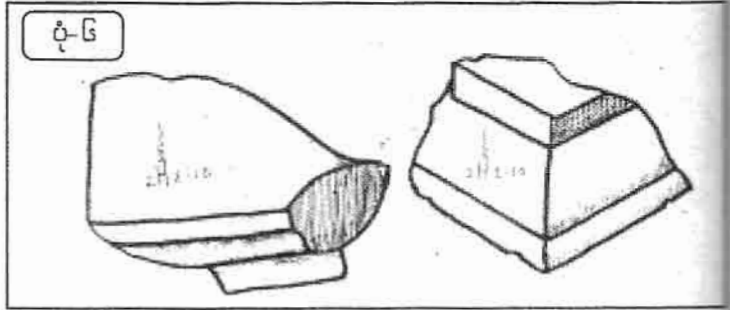
စဉ်ပြား၏ အနားပတ်ပတ်လည်ကို လည်း အစိမ်းရောင်ဖြင့် အနားသတ်ထားပါသည်။ စဉ်ပြားမှာ အခြမ်းခြမ်းကွဲနေပါသည်။ စဉ်ပြားအတွင်းဘက် မျက်နှာမှာ မြေမီးဖုတ်ရောင် တောက်ပစွာ တွေ့ရှိရပြီး တွင်းကလေး တစ်တွင်းပါရှိပါသည်။

*** ပုံ (၆)

ဆေးကြော်တီသော ကျောက်ခွက် အပိုင်းအစ လက်ရာတစ်ခု ဖြစ်သည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။ ကျောက်ခွက် အပိုင်းအစကို ပုံ (၆) ဌ လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ပုံစံနှစ်မျိုးဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။

ပုံ (၆) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ ၆၇ကျင်း အရှေ့ဘက် ကျင်းပေါင်မှ (၂) ပေခန့် အကွာ ကျင်းအနက် (၁) ပေခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော ကျောက်ဆစ်လက်ရာကို ရေးဆွဲ ကူးယူထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မူလ ကျောက်ဆစ်လက်ရာ အမြင့် (၇) စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၁၂) စင်တီမီတာခန့်နှင့် အထူ (၄) စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။ မူလ ကျောက်ဆစ် အပိုင်း အစလက်ရာမှာ လေးထောင့်သဏ္ဍာန် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။ ကျောက်စွယ်ခြေထောက်လည်း လေးထောင့်သဏ္ဍာန် တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုံ (၆) ဒီဇိုင်းလက်ရာကို လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ပုံစံနှစ်မျိုးဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။ လက်ဝဲဘက်ပုံမှာ ကျောက်ခွက် အပိုင်းအစကို လှန်၍ ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

အပေါ် မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် ချိုင့်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ထောင့်များလည်း ပွဲနေပါ၏။ ပုံ (၆) လက်ယာဘက် ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ ကျောက်ခွက် အပိုင်းအစကို မှောက်၍ ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

*** ပုံ (၇)

ပုံ (၇) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ ၈၆ကျင်း မြောက်ဘက် ကျင်းပေါင်မှ (၂) ပေခန့်အကွာ ကျင်းအနက် (၁၂) ပေခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ် အိုးခြမ်းကွဲ အစိတ်အပိုင်း ကူးယူ ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ်

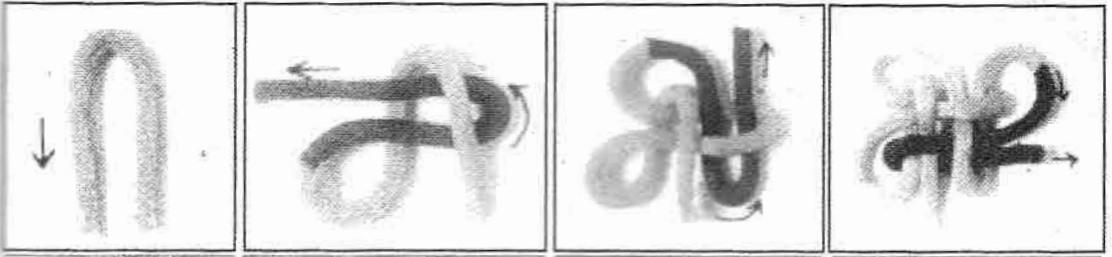
အိုးခြမ်းကွဲ အစိတ်အပိုင်း အကျယ် (၅၂) စင်တီမီတာခန့်၊ အမြင့် (၄) စင်တီမီတာခန့်နှင့် အထူ (၁) စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။

ပုံ (၇) ဒီဇိုင်းလက်ရာကို လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ပုံစံနှစ်မျိုးဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။ လက်ဝဲဘက် ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ အိုးခြမ်းကွဲ၏ အပြင်ဘက် မျက်နှာပြင်ကို ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာဖြစ်ပြီး လက်ယာဘက် ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ အိုးခြမ်းကွဲ၏ အတွင်းဘက် မျက်နှာကို ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

လက်ယာဘက် ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ လက်ယာဘက်တွင် အိုးခြမ်းကွဲ၏ အထူပမာဏကို လိုင်းအနက်ဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။

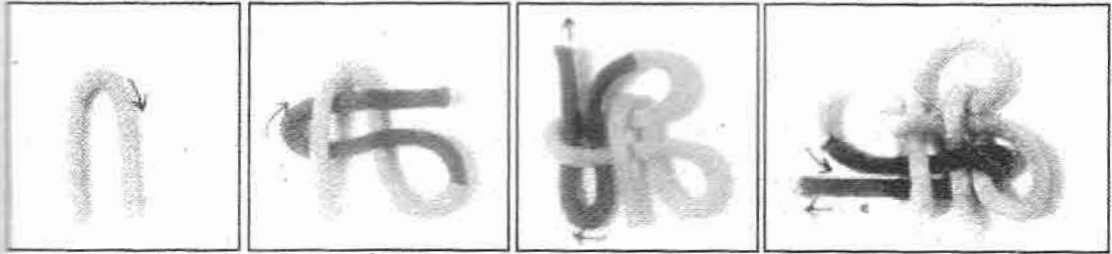
ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ပန်းချီထူးလှ (ရှေးဟောင်းသုတေသန)

• အတည့်ပုံ (၁) • အတည့်ပုံ (၂) • အတည့်ပုံ (၃) • အတည့်ပုံ (၄)

• တစ်ဖက်မှ မြင်ရုံ (၁) • တစ်ဖက်မှ မြင်ရုံ (၂) • တစ်ဖက်မှ မြင်ရုံ (၃) • တစ်ဖက်မှ မြင်ရုံ (၄)

ယခင်လမှ အဆက်

အခြေခံ ကြိုးထိုးနည်း (၇၆)
 (酢浆草结)
 Cù Jiāng Cǎo Jié
 ဆု ကျန်း မောင် ကျ
 မှော်ချဉ်ပန်း ကြိုးထိုးနည်း

အခြေခံ ကြိုးထိုးတစ်ခု ဖြစ်သည်။
 ဤကြိုးထိုးနည်းကို ကျေလည်အောင် ဆွဲကျင့်ထားပါက စိန်နားပန်း၊ စိန်နားဆောင်း၊ လည်ဆွဲဘယက်၊ ရတနာပန်းဆောင်း စသည့် ကြိုးချည်နည်း အဆင်သင့်ဆာများကို ဆက်လက် ချည်သုံးနိုင်မည် ဖြစ်သည်။
 ကြိုးချည်ပုံကို ပိုမို ရှင်းလင်းစေရန်

• ထပ်ထပ်ရှင်းချက် ပုံ (၁)

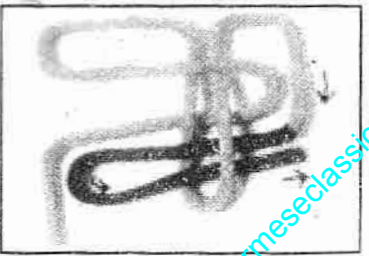
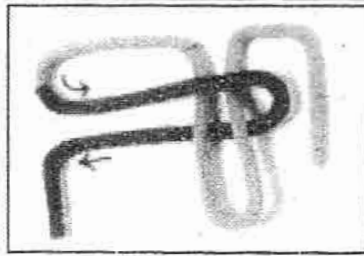
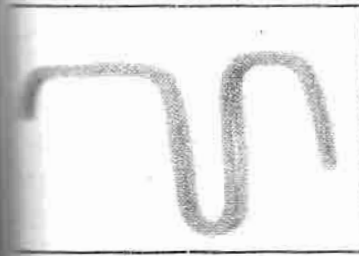
ဟုဂျင်စီ (Hu Jin Zhi)
ဟာရွတ်
ကြိုးထိုးပညာ (၇၆)

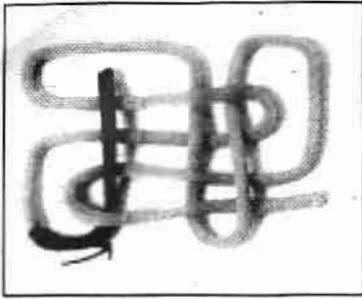
အတည့်ပုံ အဆင့်ဆင့်နှင့် အခြားတစ်ဖက်မှ မြင်ရုံ အဆင့်ဆင့်တို့ကို ယှဉ်တွဲ ဖော်ပြပေးပါမည်။
 အတည့်ပုံ
 (၁) ကြိုးစကို ကွေးပါ။
 (၂) ကျန်အစဖြင့် ကွင်းလျှိုထားပါ။
 (၃) ပထမအစဖြင့် တစ်ပတ်လျှိုပါ။
 (၄) ထိုအစဖြင့်ပင် တစ်ပတ် ထပ်လျှိုပါ။

• ထပ်ထပ်ရှင်းချက် ပုံ (၂)

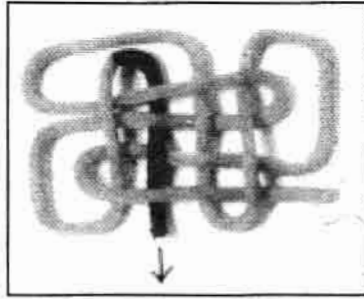
တစ်ဖက်အမြင် (၄) ဆင့်ကိုလည်း ယှဉ်တွဲကြည့်ပါ။ မှော်ချဉ်ပန်းကြိုးထိုးရပါပြီ။
 ဤကြိုးထိုးနည်းကိုပင် ကြိုးစအရှည်ဖြင့် ထပ်မံ ရှင်းပြထားပါသည်။
 ထပ်မံ ရှင်းလင်းချက်
 ပုံ (၁)
 မြန်မာအက္ခရာ ငာကြိုးပုံစံ ကွေးပါ။

• ထပ်ထပ်ရှင်းချက် ပုံ (၃)

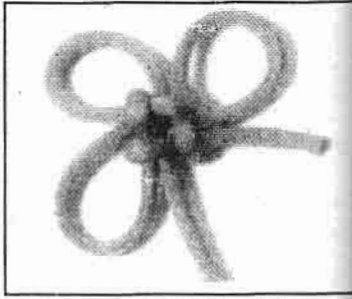

◆ ထင်ထင်ရှင်ရှင်ချက် ဝုံ (၄)

◆ ထင်ထင်ရှင်ရှင်ချက် ဝုံ (၅)

◆ ထင်ထင်ရှင်ရှင်ချက် ဝုံ (၆)

ဝုံ (၂) ဝဲဘက်ကြိုးစဖြင့် တစ်ပတ်လျှိုပါ။

ဝုံ (၄) ဝဲဘက်ကြိုးစဖြင့် သီထိုးပါ။

ဝုံ (၆) တင်းတင်းရင်းရင်းဖြစ်အောင် ဆွဲ၍ ပါ။ မှော်ချည်ပန်းကြိုးထုံး ရပါပြီ။

ဝုံ (၃) ထိုကွင်းတွင်ပင် လက်ယာဘက် ကြိုးစဖြင့် လျှိုပါ။

ဝုံ (၅) ဝဲဘက်ကြိုးစကို နှစ်ပင်အောက် တစ်ပင်ပေါ်ထိုးသွားပါ။

ဟူရှင်းစီ (Hu Jin Zhi)

[မှတ်ချက် ။ ။ မြန်မာစာအဖွဲ့မှ မြန်မာအဘိဓာန် စာမျက်နှာ (၂၉၃)တွင် မှော်ချည်=မိုးနားတို့ဟုခေါ်သည်။ အရသာ ချဉ်၍ ရိုးတံတွင် အရွက်သုံးရွက်ဆိုင်ထွက်သော မြေကပ်အပင်ငယ်တစ်မျိုးဟု အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ထားပါသည်။]

ဦးကျော်မိုးသိန်း-စာတည်းချုပ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အသားအရေ လှပနုပျိုစေခြင်း

မျက်စိအားကောင်းခြင်း၊ လှပစေခြင်းအတွက် ဤသို့ကျင့်ပါ

ဆရာတော် "ဦးရေဝတ" အား တွေ့တိုင်း ငေးကြည့်ရလောက်၏။ အသားအရေ နုပျိုစိပြည့်ခြင်း အရပ်အမောင်း၊ အလုံးအထည်အားဖြင့်လဲ မအိုသေး။ အထူးသဖြင့် အစဉ် ပြုံးချိုသော မျက်နှာထားရှိတော်မူခြင်း၊ မျက်စိအားကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာတော်မှာ မာလကာသီးမှည့်နှင့် တူလှ၏။ ဝင်းမှည့်နေ၏။
'အင်း... ကျုပ်ကုသိုလ်တစ်မျိုးပေါ့လေ။ ဒကာမတစ်ဦးက ဆရာတော် မျက်လုံးတွေက လှလိုက်တာ၊ ကြည့်

ပြာရောင် တောက်နေသတဲ့။ ဘာဆေးများ စားသုံးပါသလဲ ဘုရားတဲ့'
'ဒီတော့ ကျုပ်က ပြောလိုက်တယ်။ ဘုရားဟောဖြစ်တဲ့ ပရိတ်၊ ဂါထာ၊ မန္တန်များကို နေ့စဉ် (၃) နာရီလောက် ရွတ်ရတယ်။ ဒီတော့ ပရိတ်ဂါထာ၊ မန္တန်တွေရဲ့ တန်ခိုးတော်ကြောင့် မျက်စိ အားကောင်းတယ်။ လှတယ်လို့ ပြောရတယ်'
'ဒကာတစ်ယောက်ကတော့ ဆရာတော် အသားအရေက လှလိုက်တာ၊ ဝင်းမှည့်နေတာပဲ။ ဘာကြောင့်လဲ ဘုရားတဲ့'
'ဒီတော့ ဘုန်းကြီးက နေ့စဉ် ခေါင်းပေါ်က ရေချိုးရတယ်။ ဆပ်ပြာနဲ့တိုက်၊ အဲဒီ ရတဲ့ဆပ်ပြာမြှုပ်နဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး

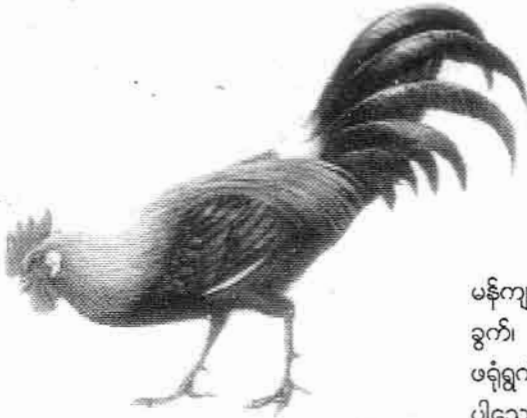
ဝအောင်တိုက်။ ရေကို ဝအောင်ချိုးရတယ်။
ပြီးတော့ ပုတီးစိပ်ရင်း စကြာပြာရတယ်။ လမ်းလျှောက်ရတယ်ပေါ့ဟေ့။ အသားအရေ ဝင်းမှည့်နေတယ်။ မာလကာသီးမှည့်နဲ့ တူတယ် ဆိုတာကတော့ အင်း... သူသိတာ၊ သူပြောတာဖြစ်မှာပါ။ ပန်းသီးမှည့်နဲ့ တူတယ်။ မပြောတာကတော့ ကျုပ်တို့အရပ်မှာ ပန်းသီးက ရှားတာနဲ့ တူပါရဲ့။
ဆရာတော်၏ မိန့်ကြားချက်များ ဤသို့ ကြားနာလိုက်ရပါသည်။

ဆရာ ဦးရဲအောင် (သိပ္ပံလက္ခဏာ + နက္ခတ္တဗေဒ + သင်္ချာဗေဒ)

နောင်လှန်း
(မင်းဘူး)

ကြက်စားကောက်အောင်

နှင့်
ခရီးသွားသူ

သီတင်းဝါလ ကျွတ်
ခါနီးသော နေ့တစ်နေ့
နေ့စွယ် ကျိုးတော့မည့်
အချိန်တွင် အနောက်
တောင်ဆီမှ မိုးတိမ်
မိုးသားတို့မှ မည်းမည်း
မှောင်အောင် တက်
လာကာ မိုးမရွာသေးဘဲ
လျှပ်တဝင်းဝင်းနှင့် မိုး
ကြိုး ထစ်ချွန်းသံများကို
ကြောက်ဖွယ်လိလိ ကြားရ
ပေသည်။

အဘွားအို ဒေါ်သီးသီးမှ...
'ဟဲ့ ကလေးတွေ မိုးသိမ်း
မိုးရွာရင် မိုးကြိုးပစ်တတ်တယ်။
အိမ်ထဲဝင်နေကြ'

ဟု အော်ခေါ်သံကို
ကြားရပါသည်။ ဪ သီတင်း
လည်းကျွတ်၊ မိုးလည်း ကျွတ်
တော့မှာပါလား။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်မှ
ခြံထဲရှိ တောစံပယ်ပင်
(အပင်သေး အရွက်သေး ပင်လတ်မျိုး)
အောက်တွင် မေတ္တသုတ်တော်ကို
ရွတ်ပြီးပြီဖြစ်၍ အိမ်ထဲသို့ဝင်၍ မိုးခိုရ
မိတော့သည်။

ကျွန်တော် မိုးခိုရန် အိမ်ထဲသို့ ဝင်ဝင်
ချင်း ဘကြီး ဦးအုပ်ဆောင်းတစ်
ယောက်လည်း ရွာထဲလည်ရာမှ အိမ်
သို့ ပြန်လာပါသည်။ ဘကြီးဦးအုပ်
ဆောင်းသည် ကျွန်တော်တို့ရွာက
ဟုတ်ပါ။ တောင်နယ်ကဖြစ်ပြီး
ကျွန်တော့်ဘလေး ဘဆင့်နှင့် မျက်စိ
ဆီမကုသည့် ဆေးပညာကို အတူ
ညာသင်ဖက် ဖြစ်ပါသည်။

သီတင်းဝါလ ကျွတ်တော့မည်ဆို
ညွှင် ဘကြီး ဦးအုပ်ဆောင်းတစ်

ယောက် ကျွန်တော်တို့အိမ်ကို ရောက်
လာတတ်ပါသည်။

သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ ညချမ်း
အချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့ မွေးချင်း
သားချင်းတစ်စုမှ ဘကြီး ဦးအုပ်ဆောင်း
အား ပျားရည်၊ ပုသိမ်ကြီးဆန်၊ နှမ်းဆီ
စစ်စစ် ဝါနီ၊ အကိုစု ပုဆိုးတို့ဖြင့် အမြဲ
ကန်တော့လေ့ ရှိပါသည်။

ထိုသို့ ကန်တော့ပြီးသောအခါ
ဘကြီးဦးအုပ်ဆောင်းမှ ဆုကို ရှည်ရှည်
ကြီး မပေးပါ။

'အိမ် ယခုလို သက်ကြီးပါကြီးအား ဂါရဝ
ပြု၍ ကန်တော့ရသောကြောင့် သံသရာ၌
ကျပ်လည်ခဲရသည်ရှိသော် ဆင်းရဲနှင့် ဝမ်း
ကင်လွတ်ပါစော့'

ဟု ဆုကို တိုတိုပေး
တတ်ပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း
အသက် အရွယ်လေး
ရလာကာမှ ဘကြီး
ဦးအုပ်ဆောင်း ပေးသော
ဆုကို ပြန်၍ စဉ်းစား
ကြည့်မိပါသည်။

သံသရာ လည်ခဲ့သည်ရှိ
သော် အပါယ်လေးဘုံ
ရောက်သွားပါက အမယ်
လေး ကြောက်ဖွယ်လိလိ
ဆင်းရဲခြင်း ကြီးလှပါတကား။
ကျွန်တော်နှင့် ဘကြီး
ဦးအုပ်ဆောင်းသည် အမေအို
ချက်ကျွေးသော အညာ ဝါ
တွင်းကာလ ဟင်းလျာဖြစ်
သည့် ငါးပိကောင်နှင့်

မန်ကျည်းသီးစိမ်းအရည်ငင် ဟင်းတစ်
ခွက်၊ ငရုတ်သီးလေလွင့် ကြော်၊
ဖရုံရွက်နှင့် မျှစ်ဆတ်ဟင်းချို ဟင်းတွဲ
ပါသော ညစာထမင်းကို စားရန် ပြင်
ဆင်နေကြစဉ် ခေါင်းရင်းဘက် အိမ်နေ
ကိုဘိုးလူမှ အမြန်ပြေးလာ ပြီး...

'ဘအုပ်ဆောင်းတို့စားဖို့ အမြန်
ချက်တာဗျို၊ လေတိုက်၊ မိုးတိုက်
ဆိုတော့ ခုမှပဲ ဟင်းက ကျက်တော့
တယ်'

ဟု ကြက်သားအားလုံး ပြုံးပြီးပျစ်ပျစ်
ဟင်းတစ်ခွက်ကို လာပို့ပါသည်။

ကျွန်တော်ရော ဘကြီး အုပ်ဆောင်း
ပါ ဟင်းတွဲကလေး အချိုးညီသွား၍
ခေါင်းမဖတ်စတမ်း မြန်ရေရက်ရေ
ညစာထမင်းကို စားကြပါတော့သည်။

စားသောက်ပြီးသောအခါ ကျွန်တော်
တို့နှစ်ဦးသား ကြာပုံထန်းလျက်ဖြူကို
ရေနှေးကြမ်းကျကျနှင့် အချိတ်ည်းနေ

www.burmeseclassic.com

ဗိုးထည်

(ဝတ်စုံပြည့် ယဟုတ်သော တိုက်ပုံ ကုတ် စသည့် အပြင်ရုံအင်္ကျီ) ဗိုးထည်အင်္ကျီ ဝတ်ဆင်ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် ကျက် သရေရှိသောနိမိတ် ဖြစ်သည်။

- ❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက် လျှင်...
အိုးကောင်းအိမ်ကောင်း ရရှိမည်။
- ❖ ဇနီးက မြင်မက်လျှင်...
နေအိမ်တွင် သုမင်္ဂလကိစ္စ ပေါ် ပေါက်မည်။
- ❖ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...
လာရောက် နားဖောက်စေစပ်လာ မည်။
- ❖ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...
ဖူးစာဖက် ချစ်သူတွေ့နိုင်သည်။
- ❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...
ကုန်ပစ္စည်းအသစ်၊ စီးပွားလုပ်ငန်း အသစ် လုပ်ကိုင်ရောင်းဝယ်ရမည်။
- ❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...
လယ်ယာမြေ တိုးပွားမည်။
- ❖ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...
စာမေးပွဲ၌ ထူးချွန်စွာ အောင်မြင် မည်။
- ❖ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်က မြင် မက်လျှင်...
ကျန်းမာသန်စွမ်းသည့် သားကောင်း ရတနာကို ချောမောစွာ မျက်နှာမြင် မည်။
- ❖ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...
မျှော်လင့်သည်ထက် ဆောလျှင် စွာ အဆင်ပြေပြေဖြင့် ပြန်လာရလိမ့် မည်။
- ❖ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက် က...
အထားမှားခြင်း ဖြစ်သည်။ မကြာမီ

၁၉၄ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

လူတိုင်းအတွက် တဂုတ်ရိုးစု

အိပ်ပျက်ကျင့်စားခြင်း (၆၆)

လက်မငါးကျော့

အလိုအလျောက် ပြန်တွေ့ လိမ့်မည်။

❖ လူပျောက်ရှာစဉ် မြင် မက်လျှင်...
ကြီးစားပမ်းစား ရှာဖွေစရာ မလိုပါ။ သူ့သဘော အလျောက် ပြန်ရောက်လာ လိမ့်မည်။

ဥစ္စာပစ္စည်း ဆုံးရှုံး တတ်သည်။

❖ လူပျို လူရွယ် က မြင်မက်

- ❖ ရောဂါဝေဒနာရှင်က မြင်မက် လျှင်...
ခံစားနေရသော ဝေဒနာများ သက် သာပျောက်ကင်းမည်။
- ❖ ဗိုးထည်ဝတ်စုံ ကိုယ်လုံပြည့် ဝတ်ဆင်ကာ သက်သောင့်သက်သာ နေရသည်ဟု မြင်မက်လျှင်ကား ကောင်းသောနိမိတ် ယဟုတ်ချေ။
- ❖ သက်ကြီးရွယ်အိုက မြင်မက် လျှင်...
နေအိမ်တွင် ကမ္မည်းတိုင်တစ်ခု တိုးမည်။ (ကွယ်လွန်သောအခါ လိပ်ပြာစင်ဟု ခေါ်နိုင်သော မိဘဘိုး ဘွားများ ကန်တော့ရာ စင်မြင့်တွင် ကမ္မည်းစာတိုင် ထားရှိ ရိရဝပြုလေ့ ရှိရာ မကြာမီ ကွယ်လွန်လိမ့်မည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။)
- ❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက် လျှင်...
စီးပွားရေး ကျဆင်းမည်။
- ❖ ဇနီးက မြင်မက်လျှင်...

- လျှင်...
အလုပ်အကိုင် မတည်မမြဲ ဖြစ်နိုင် သည်။
- ❖ အပျို လူလွတ်က မြင်မက် လျှင်...
ရောဂါသည် အိမ်ထောင်ဖက် ရရှိ တတ်သည်။
- ❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...
ရန်သူငါးပါးဘေးကြောင့် ကုန်ပစ္စည်း လိမ့်မည်။
- ❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...
ကပ်ရောဂါဘေးကြောင့် ကောက်ခံ သီးနှံ ဆုံးရှုံးလိမ့်မည်။
- ❖ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်က...
အရေးကြီး အဖိုးတန်ပစ္စည်း ပျောက် ဆုံးတတ်သည်။
- ❖ ဥစ္စာပျောက်စဉ် မြင်မက်က...
မျှော်လင့်စရာမရှိ။ အမှုပြဿနာ သာ တိုးပွားမည်။
- ❖ လူပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက...
ပြန်လမ်း မမြင်ပါ။

www.burmeseclassic.com

❖ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

ပညာရေး ဆုံးခန်းမတိုင်ပါ။

❖ လူနာ ဝေဒနာရှင်က မြင်မက်လျှင်...

ဝေဒနာတိုးပွားကာ ဆေးကြောင့် ပိုလေးမည်။

❖ အချုပ်အကျဉ်းကျသူက မြင်မက်လျှင်...

အပြစ်ဒဏ် တိုးပွားလေးပင်နိုင်သည်။

❖ ရပ်ဝေးပြည်ခြား ရောက်နေစဉ် မြင်မက်ပါက...

ကယ်သူဝေး၍ အတိဒုက္ခရောက် ရောက်နေတတ်သည်။

❖ ပိုးထည်တစ်စုံတစ်ကား တစ်နေရာသို့ သွားလာရသည်ဟု မက်လျှင်ကား ကောင်းသော နိမိတ် ဖြစ်သည်။

❖ အမျိုးသားက မြင်မက်လျှင်...

ကောင်းမွန်သော နေရာဌာနများ၌ အလုပ် လုပ်ကိုင်ရတတ်သည်။

❖ လူလင်လုံမ ပျိုရွယ်သူတို့က မြင်မက်လျှင်...

လုပ်ငန်း ထူထောင်၍ အခြေတကျ နေထိုင်ခွင့် ကြုံမည်။

❖ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်သူက မြင်မက်လျှင်...

သားမြေး တပည့်တပန်းတို့၏ ဗုဒ္ဓော်ခြင်း ခံရမည်။ လူအများ လေးစား နို့သေခြင်း ခံရမည်။

❖ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

စာမေးပွဲတွင် ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်၍ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုခြင်း ခံရတတ်သည်။

❖ ဂီတသဘင် အနုပညာရှင်များက မြင်မက်လျှင်...

ပရိသတ်၏ တစ်ခဲနက် အားပေးမှု ရရှိမည်။

❖ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်လျှင်...

လိုလေသေးမရှိအောင် ကြိုဆိုကူညီ ပေးသူ တွေ့မည်။

❖ တစ်ယောက်ယောက်အား ပိုးထည်လက်ဆောင်ပေးရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် သတင်းကောင်းကြားရမည်နိမိတ် ဖြစ်သည်။

❖ အမျိုးသားက မြင်မက်လျှင်...

ချစ်သူထံမှ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အဖြေ သတင်း ရရှိမည်။

❖ အမျိုးသမီးက မြင်မက်လျှင်...

တစ်ဖက်သတ် တိတ်တခိုးမျှော်လင့် နေသည်သူထံမှ ရင်ခုန်စရာသတင်း ကြားရတတ်သည်။

❖ ပိုးထည်နှင့် ထွေးဂိုးပါ လက်ဆောင်ပေးရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် ယ်လယ်ရပ်ခြား နိုင်ငံခြားမှ ကောင်းသောသတင်းကောင်း ကြားရဖွယ်ရှိသည်။

❖ လူပျို၊ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...

တစ်နယ်ရပ်ဝေးမှ ချစ်သူ အိမ်ထောင်ဖက် ရရှိတတ်သည်။

❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

ရပ်ဝေး ကုန်သွယ်မှု ဖြစ်ထွန်းမည်။

ထီး

ထီးကို မြင်မက်ခြင်းသည် ဖင်္ဂါလူကြား နိမိတ်ကောင်း ဖြစ်သည်။

❖ ခင်ပွန်းသည်က မြင်မက်လျှင်...

မိသားစုအတွင်းရှိ အခက်အခဲ ပြဿနာများ ပြေလည်ပျောက်ပျက်ကာ သုခပြည့်စုံသော သီရိဂေဟာ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

❖ ဇနီးက မြင်မက်လျှင်...

လုပ်ငန်းဆောင်တာ အလုပ်ကိစ္စများ တွင် နောက်ဆံတင်းစရာ မရှိဘဲ စိတ်အေးချမ်းသာစွာ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နိုင်မည်။

❖ အပျို၊ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

နုလုံးသားတွင်းမှ ပုံဖော်ထားသူနှင့် နီးစပ်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ တွေ့ရှိမည်။

❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

လေလွင့်ဖိတ်စဉ်မှများ ပပျောက်၍ စီးပွားရေး တိုးတက်ဖြစ်ထွန်းမည်။

❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

ကောက်ပဲသီးနှံ အထွက်တိုးမည်။

❖ ကွဲကွာနေသော အိမ်ထောင်သည်က မြင်မက်လျှင်...

မကြာမီ ပြန်လည် ပေါင်းစည်းဖြစ်မည်။

❖ နာတာရှည် ဝေဒနာရှင်က မြင်မက်လျှင်...

ရောဂါဝေဒနာ လျော့ပါးသက်သာ၍ နာလန့်ထလာမည်။

❖ စူးစမ်းလေ့လာ သုတေသန ပြုနေသူက မြင်မက်လျှင်...

စိတ်အား၊ လူအား၊ ငွေအား အလုံးအရင်းဖြင့် ကိုယ်မိရင်ဖိ အားပေး ကူညီသူ တွေ့ရှိကာ လုပ်ငန်းအောင်မြင်မည်။

❖ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

www.burmeseclassic.com

မြင်မက်လျှင်...

စာမေးပွဲတွင် အခက်အခဲ မရှိဘဲ အောင်မြင်မည်။

❖ အမှုတပေါင် ရင်ဆိုင်နေရစဉ် မြင်မက်ပါက...

လုံးဝ ပြေလည်ကျေအေးမှု ရမည်။

❖ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

အနိဋ္ဌာရုံများ ကင်းစင်ကာ စိတ်အေးချမ်းသာစွာဖြင့် လိုရာခရီးကို ရောက်ရှိမည်။

❖ အချုပ်အကျဉ်း ကျနေသူက မြင်မက်လျှင်...

မကြာမီ လွတ်မြောက်မည်။

❖ ပစ္စည်းပျောက်၊ လူပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက...

ကူညီရှာဖွေပေးသူ ပေါ်ပေါက်၍ မကြာမီ ပြန်ရောက်လာမည်။

❖ ချစ်ချစ်ထောက် ပူနေသော နေရောင် အောက်တွင် ထီးဆောင်ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် အောင်ပွဲခံ မင်္ဂလာသတင်းများ အဆက်မပြတ် ကြားသိရမည်။ အရာရာကိစ္စတိုင်းတွင် ကြံတိုင်းအောင်

ဆောင်တိုင်းမြောက်၍ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟ များအကြား ထင်ကြားနိုင်လိမ့်မည်။

❖ ထီးဝယ်ရသည်ဟု မက်လျှင်...

သုမင်္ဂလအခမ်းအနား ပွဲသဘင်များ တက်ရောက်ရက်နီးရှိသည်။

❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...

ဂုဏ်ပြုပွဲ၊ အထိမ်းအမှတ်ပွဲသဘင် များတွင် တက်ရောက်၍ မင်္ဂလာစကား ပြောကြားခွင့် ကြုံမည်။

❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

ရှင်ပြု နားသ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ များ ပါဝင်ဆင်နွှဲရတတ်သည်။

❖ အပျို၊ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

မိတ်ဆွေသားချင်း အရင်းအချာတို့ ၏ မင်္ဂလာပွဲများတွင် အင်တိုက်အား တိုက် ကူညီပေးရတတ်သည်။

❖ ထီးပျောက်သည်ဟု အိမ်မက် မက်လျှင် ဘက်စုံဆောင်ရွံ့ ယိုယွင်းပျက်စီးမှုများ ကြုံရကိစ္စရှိသည်။

❖ အပျို၊ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်... ချစ်သူ၏ ပစ်ခွာခြင်း ခံရတတ်

သည်။

❖ သူတစ်ပါးထံမှ ထီးကို လက်ခံရသည်ဟု မြင်မက်လျှင်...

ရန်သူများ ပျောက်ကွယ်၍ စိတ်အေးလက်အေး နေထိုင်လုပ်ကိုင်ခွင့်ရမည်။

* အပျို၊ လူပျိုက ချစ်သူထံမှ ထီးလက်ဆောင် ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် ချစ်သူက ဇနီးမောင်နှံအဖြစ် အခြေတကျ နေထိုင်ရန် ဆောင်းဆိုလာမည်။

❖ အချုပ်အကျဉ်း ကျနေသူက ထီးရသည်ဟု မြင်မက်လျှင်...

မကြာမီ လွတ်မြောက်မည်။

❖ အစိုးရအရာရှိ မင်းမှုထမ်းက မြင်မက်လျှင်...

နိုင်ငံအနှံ့အပြားမှ ထောက်ခံအားပေးမှု ရရှိမည်။ (အရွေးအကောက်ခံ ကိုယ်စားလှယ် အမတ်များကို ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်လေသည်။)

ထက်မင်းကျော်စွာ

စာမျက်နှာ (၁၉၃)မှ အဆက်

ကြစဉ် ကျွန်တော်မှ...

'ဘကြီး ဦးအုပ်ဆောင်း ဘကြီး ခရီးသွား ရာမှာ မရှိဆင်နုသာအိမ်ကို တည်ဆိုတာတောင် ထမ်းစားချိန်ရောက်ရင် ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ဟင်းလျာတွေ ပေါ်ပေါက်လာတယ်လို့ ပါးစပ်ကံကောင်းတဲ့ သတင်းကို ကြားရပါတယ်။

ဘကြီးမှာ ဘယ်လိုကျင့်စဉ်တွေလဲ၊ ဘယ်လိုအဆောင်ကောင်းတွေကို ဆောင်ထားပါသလဲ၊ ကျွန်တော်ကို အမိန့်ရှိပါပြီ'

ဟု ကျွန်တော်မှ မေးလျှင် ဘကြီး ဦးအုပ်ဆောင်းမှ...

'မင်း ကြက်ဖာ ကြက်မကို ကစ်ကစ်နဲ့ ကစ်ကစ်နဲ့ အစာကို နှုတ်သီးနဲ့ ဆိတ်ပြီး ခေါ်ကျွေးတာကို မြင်ဖူးတယ်ဟုတ်လား။ တစ်ခါတလေ ကျောက်ခဲဖြူ တောက်တောက်သေးသေးလေး တစ်လုံးကို အစာပုတ်ပြီး တက်ကစ်နဲ့ ကြက်ဖာ နှုတ်သီးနဲ့ ဆိတ်လိုက် ပြန်ချလိုက်လဲပါပြီ။ ကြက်မကို ဆောနာ ဖရော့ အစာခေါ်ကျွေးနေတဲ့အချိန်

မှာ အစာဟုတ်နှုန်သိလိုပါက ကြက်ဖာကို မောင်းပြီး ဆောင်ထားတယ်ကွ။

အဲဒါကို ကြက်စကောက်၊ ကြက်စကောက်) လို့ ခေါ်တယ်ကွ။ နောက်ပြီး အိမ်ရာက နီးရင် ပေတ္တာသုတ်တော်ကို ရွတ်ပြီး အရဟံဂုဏ်တော်ဆို စိပ်ပုထီးကို မတ်စိပ် လူ့ နတ်၊ သတ္တဝါတွေကို ပေတ္တာပိုတယ်ပေါ့ကွ။ ဟု ကျင့်စဉ်ကို ပြောပြပါလေသည်။

ဘကြီးဦးအုပ်ဆောင်း ပြန်သွားသောအခါ သရက်ပင်ခြံထဲ၌ ကြက်ဖကြီး ရွှေနီမှ ကြက်မကို တကစ်တစ်နှင့် အစာခေါ်ကျွေးတိုင်း ကျွန်တော်မှ တစေ့တစောင်း ကြက်စကောက် (ကြက်စကောက်) ကို တွေ့ရလို တွေ့ရငြား ကြည့်မိပါတော့သည်။

အောင်လှသန်း (မင်းဘူး)

ဇနကာကိန်း နှင့်

ယတြာ

လောကီဇရာကိစ္စတို့ အများအားဖြင့် လူတို့သည် မိမိတို့၏ အောင်မြင်တိုးတက်မှုအတွက်၊ စိတ်ချမ်းသာကိုယ်ချမ်းသာစေဖို့အတွက် နည်းလမ်းများ ရှာဖွေ ဆောင်ရွက်ကြပါသည်။ နည်းလမ်းရှာဖွေရာတွင်လည်း အချို့သောသူတို့မှာ မေဒင်ပညာရပ်များဖြင့် ဆောင်ရွက်တတ်ကြပါသည်။

ဖြစ်ပေါ်လာသော အကြောင်းအရာပေါ် မူတည်၍ ဆောင်ကြ၊ ရှောင်ကြပါသည်။ မေဒင်ကိန်းခန်းအရ ယတြာများ ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်ကြပါသည်။

ဤနေရာ၌ စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေကြီးဖြစ်သူ ဦးမောင်မောင်သည် လောကီပညာရပ်များကို အလွန်ဝါသနာပါသူ ဖြစ်ပါသည်။ မေဒင်လက္ခဏာ၊ အင်းပညာ စသည်တို့၌ စိတ်ဝင်စားသူလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမိတ်ဆွေကြီးနှင့်ပတ်သက်၍ ဤဆောင်းပါးကို ရေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့သောအခါ မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ဦးမောင်မောင်သည် စာရေးသူအိမ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီး...

'ကျေးဇူးရှင်ရေ... ကျန်းမာလို့ ချမ်းသာပါစ'

ဟု ရောက်မဆိုက် စကားဆိုပါတော့သည်။

'ကျန်းမာချမ်းသာလျက်ပါဗျာ ဒါပေမယ့်...'

ဟု စာရေးသူမှ စကားဆက်ပြောသည်ပြုရာ...

ခွဲစိတ်ဖြင့် (တဿိတ)

'ဘာ ဒါပေမယ့်လဲ ဆရာရဲ့' ဟု မေးရာ...

'ခင်ဗျားက...ကွန်တော့ကို ကျေးဇူးရှင်ရေလို့ ခေါ်တိုင်း တစ်ခုခုမေးတော့ မယ်ဆိုတာ သိတယ်နော်'

ဟု စာရေးသူမှ ပြန်ပြောလိုက်သောအခါ...

'ဟုတ်ပျာ...မေချင်တာက တခြားမဟုတ်ပါဘူး။ မေဒင်မှာ ဇနကာကိန်းဆိုတာ ရှိတယ်ဦးလား'

တနင်္ဂနွေသားသမီးအတွက် နမူနာ ဇနကာကိန်းတွက်ပုံ

တည်	ထွက်	ပျက်	ကျောက်	ထီး	နန်း	စံ
၁	၃	၅	၇	၉	၁၁	၁၃
၁၅	၁၇	၁၉	၂၁	၂၃	၂၅	၂၇
၂၉	၃၁	၃၃	၃၅	၃၇	၃၉	၄၁
၄၃	၄၅	၄၇	၄၉	၅၁	၅၃	၅၅

'ရှိတယ်လေ' ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။ 'ဟုတ်ပြီ...ဒါဆိုရင် ဇနကာကိန်းအဟောကိုတော့ သိသင့်သလောက် သိပါပြီ။ ယတြာအနေနဲ့ရှိရင် သိချင်လို့ လာမေးရတာပါဗျာ'

ဟု ပြောပြပါတော့သည်။ 'ကဲ...ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားတင်မကဘူး။

အားလုံးသောသူများပါ သိရအောင် ဆောင်းပါး ရေးထည့်လိုက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီတော့မှ ဖတ်ကြည့်ပေါ့နော်'

ဟု စာရေးသူမှ ပြောလိုက်ပါသည်။

'ကျေးဇူးရှင်ကတော့ လုပ်ချလိုက် ပြန်ပြီ'

ဟု ပြန်ပြောကာ နှစ်ယောက်သား လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း ရယ်မော၍ စကားများ ပြောဆိုလိုက်ကြပါတော့သည်။

ဇနကာကိန်းကို ရှေးဆရာ အစဉ်အဆက်တို့မှ ထားခဲ့သော ပညာရပ်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ဖြစ်ပျက်ပုံ(၇)မျိုး ရှိရာ "တည်၊ ထွက်၊ ပျက်၊ ကျောက်၊ ထီး၊ နန်း၊ စံ"ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

တွက်နည်းမှာ... အစဉ်လိုက် ဇယားကွက်(၇)ခုချပြီး တနင်္ဂနွေသားဆိုပါက တည်နေရာမှ (၁)ကိုထားပြီး နောက်တစ်ကွက်ထွက်၌ (၂)ခုတိုး၍ (၃)ဟု ရေးပြီး ယင်းအတိုင်း စံအထိ (၂)ခုစီ တိုးကာ ချသွားရန်ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ပါအတိုင်း တနင်္ဂလာသား

သမီးဆိုလျှင် (၂)ဂဏန်းကို တည်တွင်
ရေးပြီး (၂)ခုစီ တိုးသွားပါ။

အင်္ဂါသားသမီးဆိုလျှင် (၃)ဂဏန်း
ကို (တည်)တွင်ရေးပြီး (၂)ခုစီ တိုး၍
သွားပါ။ ကျန်နေသားသမီးများလည်း
ထိုအတိုင်း ပြုလုပ်ပါ။

*** * * နမူနာ ဇယား**

၁။ တည်သို့ကျလျှင်... တည်အရ
နေကမင်းသား သင်္ဘောတည်
ဆောက်သည်ကို ရောက်သော
ကြောင့် စိတ်မပြိမ်သက်ခြင်း၊ အမှု
ကိစ္စများပြားခြင်း၊ အိမ်ရာပြောင်းရွှေ့
လိုခြင်း၊ အိုးအိမ်များ တည်ထောင်
ရန် ကြံစည်စိတ်ကူးခြင်းများ ရှိမည်
ဟု ဟောပါ။

၂။ ထွက်သို့ကျလျှင်... စမ္မာနဂိုရ်
ပြည်မှ သင်္ဘောထွက်သို့ ရောက်
သောကြောင့် ခရီးယာယီများတတ်
ခြင်း၊ အပြောင်းအရွှေ့လုပ်လိုခြင်း၊
တစ်နေရာတည်း နေလိုစိတ်မရှိ
ခြင်း ဖြစ်တတ်သည်ဟု ဟောပါ။

၃။ ပျက်သို့ကျလျှင်... ဟင်လယ်ထဲ၌
သင်္ဘောပျက်သည်ကိုန်း ကျသော
ကြောင့် စီးပွားဥစ္စာ ပျက်စီးတတ်
ခြင်း၊ အကြံအစည်များ ပျက်တတ်
ခြင်း၊ ရောဂါဝေဒနာများခြင်း၊
ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးဆင်းရဲခြင်း၊ လုပ်
သမျှ အဆင်မပြေခြင်း၊ ငွေမမြဲခြင်း
ဖြစ်တတ်သည်ဟု ဟောပါ။

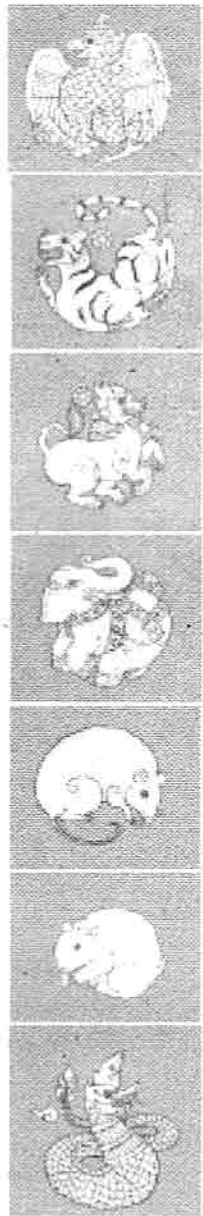
၄။ ကျောက်သို့ကျလျှင်... မဏိ
မေလောနတ်သမီးမှ အလောင်း
တော် နေကမင်းသားကို ပွေ့ချီ၍
ကျောက်ဖျာပေါ် တင်သည့်ကိန်း
ကျသောကြောင့် ကူညီမမမည့်သူ
နှင့် တွေ့ခြင်း၊ မိတ်ဆွေကောင်း
များနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း၊ အကူအညီ
ကောင်းများရတတ်ခြင်း၊ နေရာ
ထိုင်ခင်းကောင်းများ ရတတ်ခြင်း

နှင့် ကြုံရတတ်
သည်။

၅။ ထီးသို့ကျလျှင်...
ထီးဖြူ ဆောင်း၍
မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်
မည်ဖြစ်၍ ဘုန်း
တန်ခိုးဩဇာ ကြီး
မည်။ အကြီးအကဲ
ဖြစ်မည်။ အလုပ်
အကိုင် အကြံအစည်
များ အောင်မြင်မည်။
မင်း မြောက်စားခြင်း
ခံရမည်။

၆။ နန်းသို့ ကျလျှင်...
ထီးနည်းကို စိုးပိုင်
ရသည်ကို ကျသော
ကြောင့် အိုးအိမ်သစ်
များရမည်။ အိမ်
ထောင် ကျက်နန်းရှိ
သည်။ ရာထူး
ဂုဏ်ထူး တိုးမည်။
အမွေရမည်။ လာဘ်
လာဘများ ဝင်လာ
မည်။ လုပ်ငန်းများ
တိုးတက်လာမည်။

၇။ စံသို့ကျလျှင်...
မင်းစည်းစိမ်ကို စံစား
ရသောကိန်း ရောက်
၍ ရွှေငွေရတနာ ပေါ
များမည်။ အကြံ
အစည်များ အောင်မြင်မည်။
အဆောက်အအုံကောင်းများ ရ
မည်။ ရဟန်းဖြစ်လျှင် ကျောင်း
ကောင်း ရတတ်သည်။
လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများ ရတတ်
သည်။ အလှူအတန်း ပြုရတတ်သည်။
ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ကျန်းမာပျော်ရွှင်ရ
တတ်သည်။ ဘေးရန်ရောဂါ ကင်းရှင်း

မည်။
ယတြာများ...
၁။ တည်သို့ကျလျှင်...
ဘုရားရှင်အား ရွှေ
သင်္ကန်း ကပ်လှူပါ။
ရွှေချပါ။
၂။ ထွက်သို့ကျလျှင်...
မွေးနေ့တွင် ငါးစာ
ကျွေးပါ။
၃။ ပျက်သို့ကျလျှင်...
မွေးနံ့အရပ်၊ ထောင့်မှ
ဘုရားရှင်အား ဆီမီး
သက်စေလှူပါ။
၄။ ကျောက်သို့ကျလျှင်...
ဘုရားရှင်အား ရေ
သပ္ပာယ်ပါ။ ရေသက်စေ
လှူပါ။
၅။ ထီးသို့ကျလျှင်...
ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာ ပြု
လုပ်ပါ။
၆။ နန်းသို့ကျလျှင်...
သတ္တဝါများကို ဘေးမဲ့
လွှတ်ပါ။
၇။ စံသို့ကျလျှင်...
ကုသိုလ် ကောင်းမှုများ
ကို မပြတ်ပြုလုပ်ပါ။
မှတ်ချက်။ ။ ဆရာကြီး
ဦးထွန်းရွှေ (ကွယ်လွန်)၏
ပြောပြချက်။

(ကောင်းကျိုးလိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်စေ
ကြပါစေ)
သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာတို့အား ရှိခိုး
ကန်တော့ပါ၏။

ဦးအုန်းမြင့် (ဟင်္သာတ)
(ဝေဒသုတေသီ)

သားစဉ်မြေးဆက်အထိ စီးပွားကို ဆောင်နိုင်သော

ဓမ္မစေတီမင်း၏

မေတ္တေယျဘုရားအလောင်း ရွှီခိုးဂါထာ

ရဲရဲလွန်း
(ဟင်္သာတ)

ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဘုရားရှင်တော်
ငါးဆူ ပွင့်ထွန်းပေါ်ရမည်ဖြစ်ပြီး ယခု
အခါ ဘုရားလေးဆူ ပွင့်တော်မူခဲ့ပြီး
ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးပွင့်တော်မူခဲ့သော
ဂေါတမဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူခဲ့သည်မှာ
နှစ်ပေါင်း (၂၆၀၀)ကျော်လွန်လာခဲ့ပြီ
ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံး ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်သော
မေတ္တေယျဘုရားတော်အမည်ရ ဘုရားရှင်
သည် ဤကမ္ဘာတွင် အမှန်ပင် ပွင့်ထွန်း
ပေါ်လာမည်မှာ ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်များ
တွင် ပါရှိပြီး ြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
ထိုဘုရားရှင်ကို ရည်စူး ပူးမြော်၍
မေတ္တေယျဘုရားအလောင်း ရှိခိုး
ဂါထာကို ရွတ်ဆို ပူဇော်ကြကုန်၏။
ထိုဂါထာနှင့်ပတ်သက်၍ ဓမ္မစေတီမင်း
အကြောင်း လေ့လာသုံးသပ်ရန် လိုအပ်
ပါသည်။

ဓမ္မစေတီမင်း(အေဒီ၁၄၆၀-၁၄၉၂)
သည် မြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်း ရာမည
ဆိုင်းကို အုပ်ချုပ်စိုးစံခဲ့သော ဟံသာ
ဝတီပြည်ရှင် ဖြစ်သည်။

ထိုမင်းသည် ငယ်စဉ်က ပုဂံနှင့်
အင်းဝတို့တွင် လှည့်လည်၍ လောကီ၊
အာကုတ္တရာပညာတို့ကို သင်ကြားခဲ့
၍ ပညာအရာတွင် ထူးချွန်ထက်မြက်
သော ပညာရှင်မင်းတစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့သည်။

‘ပဲခူးမြို့ ဓမ္မစေတီမင်း ကောင်းမှု
ကလျာဏီသိမ်ရှိ ပါဠိကျောက်စာမူ
(အေဒီ ၁၄၇၆ ခုနှစ်)၌ ပိဋကတ်သုံးပုံနှင့်
ပေဒင်ကျမ်းကို အာဂုံဆောင်ခြင်း၊ ဝိဒဂ်
ကျမ်း၊ ဗျာကရုဏ်း(သဒ္ဒါ)ကျမ်း၊ ဆန်း
ကျမ်း၊ အလင်္ကာကျမ်း၊ ဟူးရားကျမ်း၊
ဆေးဗိန္ဒောကျမ်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော
အကြားအမြင်တို့အိအစွမ်းဖြင့် များသော
အကြားအမြင်လည်းရှိသော အုတ်၊
ပန်းရန်အတတ်၊ သစ်ပိသုကာအတတ်
(လက်သမားအတတ်) အစရှိသော
အထူးထူးသော ဒေသဘာသာတို့၏
ပြုအပ်သော၊ အလေ့အကျင့်ရှိသော၊
သဒ္ဒါအစရှိသော၊ များစွာသော ဂုဏ်
ကျေးဇူးအပေါင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော၊
အရှင်ရာမာဓိပတိ အမည်ရှိသော
“သီရိပဝရ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇာ”
ဘွဲ့ခံမင်းသည် ပုသိမ်၊ ဟံသာဝတီ၊
ပုတ္တမရာမညသုံးရပ်၌ မင်းပြုတော်မူ
ခဲ့၏

ဟု ထိုမင်း၏ ဗဟုသုတဂုဏ်တို့ကို
ဖော်ပြထားသည်။ ထိုထို ဗဟုသုတဂုဏ်
နှင့်ပြည့်စုံသော ဓမ္မစေတီမင်းကြီးသည်
မြတ်စွာဘုရားကို အလွန် ကြည်ညိုသူ
ဖြစ်သည့်အတိုင်း ဘုရားရှိခိုးများစွာ
ကိုလည်း ကိုယ်တိုင် ရေးသားဖွဲ့ဆိုပြီး

ရှိခိုးတော်မူလေ့ ရှိသည်။
ထိုဓမ္မစေတီမင်း၏ ဘုရားရှိခိုးများစွာ
တို့တွင် သားစဉ်မြေးဆက် စီးပွားကို
ဆောင်နိုင်သော အကျိုးပေးသည်ဟု
သော စာအညွှန်းပါရှိသည့် မေတ္တေယျ
ဘုရားအလောင်း ရှိခိုးဂါထာမှာ
အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

အတိတာစေ သဗ္ဗဒ္ဓါ၊
အနေက သတကောဋီယော။
သဗ္ဗလောက မဟိညာယ၊
သဗ္ဗသတ္တာနု ကပ္ပိန္နော၊
အနာဂတေ စ သဗ္ဗဒ္ဓေါ၊
မေတ္တေယျော ဥတ္တယော ဝိနော၊
မဟိဒ္ဓိကော မဟာဒေဝေါ၊
မဟာသန္တိံ ကရောတု မေ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
သဗ္ဗဒ္ဓါ = သမ်ဗုတ်ခါ
သတကောဋီယော = သတကောတိယော
သဗ္ဗ = သပ်ဗ
မဟိညာယ = မဟိန်ညာယ
မေတ္တေယျော = မမ်တေယော
ဥတ္တမော = အုတ်တမော
သဗ္ဗသတ္တာနု = သတ်ဗသတ်တာနု
ကပ္ပိန္နော = ကမ်ပိန်နော

www.burmeseclassic.com

သမ္မုဒ္ဒေါ =သစ်ဗုတ်ခေါ
မဟိဒ္ဒိကော =မဟိတ်စိကော
မဟာသန္တိ =မဟာသန်တိန်

အနက်

အနောသတကောဋီယော၊ ကုဋေ
အရာမက များစွာကုန်သော။ အတီ
တာ၊ လွန်လေပြီးကုန်သော။ သမ္မုဒ္ဒေါ
စေ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။
သဗ္ဗလောကံ၊ အားလုံးသော လောက
ကို။ အဘိညာယ၊ ထိုးထွင်းသိတော်
မူ၍။ သဗ္ဗသတ္တာနုကမ္မိနော၊ သတ္တဝါ
အားလုံးတို့ကို အစဉ်သနား စောင့်ရှောက်
တော်မူကြကုန်၏။

အနာဂတေ၊ နောင်လာလတ္တံ့
အခါ၌လည်း။ ဥတ္တမော၊ မြတ်သော။

ဇိနော၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်
မူသော။ မဟိဒ္ဒိကော၊ တန်ခိုးကြီး
သော။ မဟာဒေဝေါ၊ သမ္မုတိနတ်၊
ဥပပတ္တိနတ်တို့ထက် မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိ
နတ်ဖြစ်တော်မူသော။ မေတ္တေယျော၊
မေတ္တေယျ အမည်တော်ရှိသော။
သမ္မုဒ္ဒေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား။ မဟာသန္တိ ကြီးစွာ
သော ငြိမ်းအေးခြင်းကို။ ကရောတု၊
ပြုပါစေသတည်း။

(နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့်
ပါရမီမဂ္ဂဇင်း၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ
ဆရာကြီးဦးစံတင့်
(စတုနိကာယကောဝိဒ၊ ဝိနယဓရ၊
ဝဗ္ဗာစရိယ)မှ ပါဠိအနက်

ပြန်ဆိုပေးပါသည်။

ဟူ၍ ဖြစ်သည်။
ထိုဓမ္မစေတီမင်း၏ ထူးခြားလေးနက်
သော မေတ္တေယျဘုရားအလောင်း ဦး
ဂါထာကို ယုံကြည်စွာဖြင့် နေ့စဉ် ရွတ်
ဆိုပွားများပါက သားစဉ်မြေးဆက်ထိ
တိုင် စီးပွားတိုးတက် မပျက်မစီး
တည်ရှိနေမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဦးမြင်းဖော်ပြ။ ။ ပွင့်တော်မူမည်
မြတ်စွာဘုရားမေတ္တေယျ [ဦးအောင်မွန်
(မြတ်ဆုမွန်)]

ရဲရဲထွန်း (ဟင်္သာတ)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ လွယ်ကူသက်သာတဲ့
ဆေးနည်းတိုလေးများကို သူတစ်နည်း ငါတစ်ဖုံ မျိုးစုံအောင်
ရေးသားကြရာမှာ တပင်ရွှေထီးပင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဆေးနည်း
များကိုလဲ တွေ့ရပါတယ်။

တပင်ရွှေထီးပင်ဟာ နေရာ အနံ့ အပြားမှာ ပေါများစွာ
တွေ့ရနိုင်တာကြောင့် အကြောင်း တိုက်ဆိုင်တဲ့အခါမှာ အလွယ်
တကူ အသုံးပြုနိုင်ကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

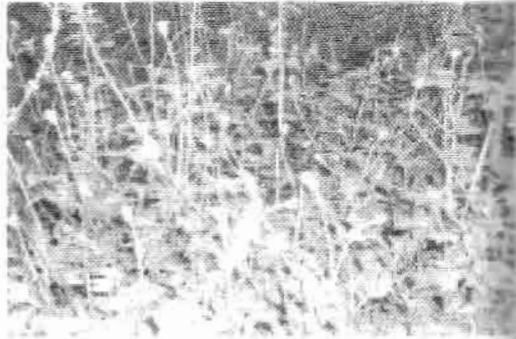
တပင်ရွှေထီးပင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့
ဆေးနည်းကောင်းလေးတစ်ခုကိုလဲ ဝေမျှပေးချင်ပါတယ်။
တပင်ရွှေထီးပင်ဟာ မန်းဝင်ပြီး ရောင်ရမ်းနေတဲ့ အနာများ
အတွက် အစွမ်းထက် ဆေးတစ်လက်ဖြစ်ပါတယ်။

အကယ်၍ စာရှုသူရဲ့ လက်မောင်း၊ ပေါင်၊ ခြေသလုံး
စတဲ့ တစ်နေရာရာမှာ အနာပေါက်လာသည် ဆိုပါစို့။ အနာက
စူထွက်နေပြီး နီရဲတင်းပြောင်နေမယ်။ ပြည်ရှိတယ်ထင်လို့
ဖောက်ပြီး ညှစ်ပေမယ့် ပြည်မထွက်ဘဲ အနာဝမှာ ပြည်ဝတ်
လိုလို၊ အဆီပြင်လိုလို တွေ့ရမယ်။ လက်နဲ့ ညှစ်လိုက်တဲ့
နေရာက ခွက်ခွက်သွားပြီး ခဏကြာရင် ပြန်တင်းလာမယ်။
အနာကို လက်နဲ့ စမ်းကြည့်ရင် သိသိသာသာ ပူနေမယ်။

အဲဒီ အခြေအနေမျိုးနဲ့ ကြုံလာရင် ဆေးနည်းက မခက်
ပါဘူး။ တပင်ရွှေထီးရွက်ကို ရေစင်အောင်ဆေးပြီး ညက်
အောင်ကြိတ်ခြေပါ။ ကြိတ်ပြီးလျှင် အရည်များ ထွက်
မသွားစေရန် လက်နှင့် ခပ်ဖွဖွကိုင်းပြီး အပြားလေးလုပ်ပါ။

တပင်ရွှေထီး

တစ်နည်း ဆေးအသုံး

အဲဒီနောက် အနာပေါ်တင်ပြီး ကွာကျမသွားစေရန်
အဝတ်စသန့်သန့်ဖြင့် ထိန်းရုံသာ စည်းနှောင်ထားပြီး
ဆေးများ ခြောက်သွားလျှင် နောက်တစ်ပြား လှဲလှယ်ပေး
ဆေးများ ခြောက်သွားတိုင်း အစိုဓာတ်နည်းသွားတိုင်း
ထပ်၍ လဲလှယ်ပေးရမည် ဖြစ်သည်။

တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်အတွင်းမှာပင် သိသာစွာ လေ့ရှိ
သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

မောင်ဆန်းလင်း

တစ်နေ့...

ကျွန်တော်သည် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ “သောင်းတင်” တို့အိမ်ကို အလည် အပတ် ရောက်ခဲ့ပါသည်။ သူ့အဖေ သည် ဖိုခန်းထဲတွင် ဖိုထိုးနေပါသည်။ သူ၏ဘေးနားတွင်လည်း ဓာတ်ထိုးဖက် အပေါင်းအသင်းသုံးဦးလောက် ရှိပါ သည်။

ကျွန်တော်တို့က ကျောင်းသားတွေ ဆိုတော့ “အဂ္ဂိရတ်” ဆိုတဲ့ ဖိုထိုးတာ ကို သိပ်နားမလည်ကြပါ။ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်း သောင်းတင်ကလဲ အစ အနောက် အရမ်းသန်တယ်။ တစ်နေ့...

‘တင်ဝင်းရေ... လာဦး။ ငါတို့ အဘိုး ကြီးတွေကို ပညာပေးရအောင်’

‘ဟ... သောင်းတင်ရ ဘယ်လို ပညာပေးမှာတုံး’

‘လာ... ငါပြမယ်။ မင်း ဒီလုံအထဲကို သေသေချာချာ ကြည့်စမ်း။ ဘာမြင် သလဲ’

ကျွန်တော်လည်း လုံအထဲကို သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်တော့...

‘သောင်းတင်... မင်း အဲဒီလိုတော့ လုပ်သင့်ဘူး ထင်တယ်။ တော်တော်

ကြာ အဘိုးကြီးတွေ တကယ်မှတ်သွား ခင် ဒုက္ခ’

‘မင်း အသာနေစမ်းပါကွာ’

ကျွန်တော် လုံအထဲကို သေသေချာချာ မြန်ကြည့်လိုက်တယ်။ ယင်းလုံအထဲ တွင် “ပေါက်ပြီး ရပ်တော့” ဆိုတဲ့ ဓာတ်စာရုံ လုံကိုထွင်း၍ သံချွန်နဲ့ ခြစ် နှစ်ပြီး စာပြောင်းပြန် ရေးခြစ်ထား တယ်။

ဓာတ်လုံးဖင်မှာ ဖောင်းကြွပြီး “ပေါက်ပြီး ရပ်တော့” ဆိုတဲ့စာ ပေါ်မှာ ဆာ ကျိန်းသေပဲ။

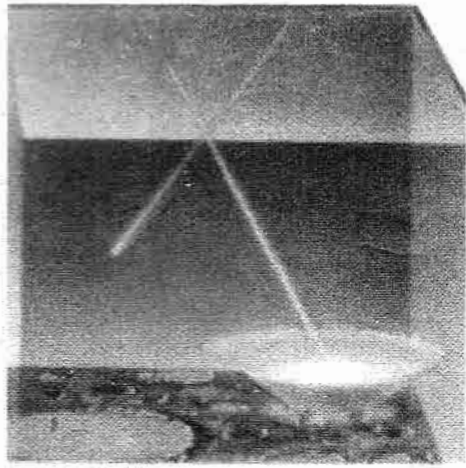
ထိုစဉ်...

‘သောင်းတင်ရေ ဖေကြီးကို လုံကုန်

လက်တွေ့

တော်ကြော့ဖြတ် စားကျမ်း

ဒိုးဟင်ဝင်
(ဂမ္ဘီရသုတေသီ)

သွားလို့ လုံသွားလယ်ပေးစမ်း’

‘ဟုတ်ကဲ့ အဖေ’

ဆိုပြီး ကျွန်တော့်ပါ

အဖော်ခေါ်သွားတယ်။

‘ရော... အဖေ’

ဆိုပြီး သူ ထွင်းထုထားတဲ့

လုံနဲ့ ရောပြီး ပေးလိုက်တယ်။

ညှော်သည့်တွေကလဲ

သဲကြီးမဲကြီး ဖိုဆွဲနေကြ

တယ်။ ကံကောင်းချင်တော့ ဓာတ်လုံး

ကြီးကြီးကို သူလုပ်ထားတဲ့ လုံထဲသို့

ထည့်ပြီး ရှုံးစေးတွေနဲ့ လုံငှားဖုံးပိတ်ပြီး

ဇော်မံကာ ဖိုခွင်ထည့်ပြီး အသားကုန်

ထိုးတော့တယ်။

ရေခွေးပူပူလေး သောက်လိုက်ကြ၊

လက်ဖက်တွေ စားလိုက်။ ဆေးလိပ်

တွေ သောက်လိုက်။ သူတို့ဘဝနဲ့ သူ

တို့ကို ပျော်နေကြတယ်။

ညနေ(၅)နာရီကျော်လောက်မှ ဖိုထဲ

မှ လုံကို ထုတ်ပြီး သဲခွက်ထဲ ဆွဲချ

လိုက်တယ်။

အဘိုးကြီးတစ်သိုက် ဓာတ်

အကြောင်းတွေ ပြောနေကြတယ်။

ကျွန်တော်နဲ့ သောင်းတင်က အသာ

လေး အကဲခတ်ပြီး ကြည့်နေတယ်။

‘ကဲ... လုံခွဲတော့ကွာ’

‘ဓာတ်က တော်တော်လေး မီးနာ

သွားတယ်။ လုံတောင် ချော်ပေါက်

မတတ်ဘဲကွ’

‘ဟုတ်တယ် ဘကြီးအောင်ရေ။ ဒီ

တစ်ခါတော့ “အိုကေ” ပဲ ထင်တယ်

ဗျာ’

‘ဟ... ငအောင်တို့ လုပ်လိုက်ရင်

ဘယ်နှစ်ခါ မအောင်မြင်တာ ရှိမတုန်း

တင်ထွန်းရ’

ဦးတင်အောင်က လုံငှားဖုံးလေးကို

သံတူ အသေးစားလေးနဲ့ ရိုက်ခွဲလိုက်

တယ်။

‘အဘအောင်ရေ အသားအရှောင်

ကတော့ ဝင်းနေတာပဲဗျ’

www.burmeseclassic.com

လုံကို မှောက်ပြီး ခေါက်ချလိုက် တော့...

'ရော...အဘအောင်ရေ အသွေး အရောင်က တော်တော် ကောင်းတယ် ဗျ။ အသားလဲ တိုးနေတယ်'

သောင်းတင်တို့အဖေက လက်ပေါ် သဲတင် ရေထည့်ပြီး ဓာတ်လုံးကို ပြောင် အောင် တိုက်တော့တယ်။ ပြောင်ဝင်း နေတဲ့ ဓာတ်လုံးကို လှည့်ပတ်ပြီး ကြည့် နေပါတယ်။

'တင်ထွန်းရေ'

မျက်လုံးက ပြူးတူးပြဲတဲနဲ့ မျက်နှာ တစ်ခုလုံး ဝင်းလက်တောက်ပနေ တယ်။

'ဟ... အဘအောင်ရေ ဓာတ်လုံး ပေါ်မှာ "ပေါက်ပြီး ရပ်တော့" ဆိုတဲ့ စာတမ်းလေးတစ်ခုပါလား။ သိပ်ကို ထူးဆန်းနေပါလား။ တစ်ခါမှ အဲဒီလို အဖြစ်မျိုး မကြုံဘူးပေါင်ဗျာ'

ဓာတ်လုံးကို အကုန်ပိုင်းပြီး ကြည့် နေကြတယ်။ ပြီးတော့ ရေခွေးထဲ ထည့်စိမ်ပြီး သောက်နေကြတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ သောင်းတင်ကတော့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်ပြီး ပြုံးလိုက်ကြတယ်။ ထိုစဉ်... အဘအောင်က...

'ကဲ...တင်အောင်ရေ မင်း ရွှေ ဘယ်လောက်သား ထည့်လိုက်လဲ'

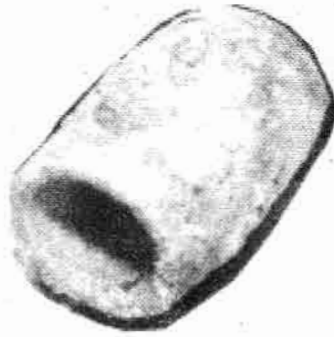
'တစ်မတ်သားပါ အဘအောင်'

'ရော...ဓာတ်လုံးကို ချိန်ကြည့်စမ်း'

ဦးတင်အောင်က ဓာတ်လုံးကို ရွှေ ချိန်တဲ့ ချိန်ခွင်လေးထဲမှာ ချိန်ကြည့် နေတယ်။

'တစ်ကျပ်ခွဲသားတိတိပဲ'

'အင်း... သူ့ဓာတ်သဘော သူ ဆောင်တာရယ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေကလဲ "ပေါက်ပြီး ရပ်တော့" ဆိုတဲ့ ကမ္မည်း စာကလဲ အံ့ဩစရာပဲ။ ကဲ...ကဲ ငရဲ

မီးစာကျွေးတော့ကွာ'

ကျွန်တော်နဲ့ သောင်းတင် အသာ လေးငြိမ်ပြီး သူတို့လုပ်တာတွေ ကြည့် နေမိတယ်။

ဦးတင်အောင်က ယင်းဓာတ်လုံးကို တူနဲ့ ထုပြားပြီး ဓာတ်ချက်တဲ့ သိပ္ပံ ဖန်ဘူးလေးထဲသို့ ထည့်လိုက်တယ်။ ရေ ဓာတ်လုံးမြှုပ်အောင် ထည့်ပြီး ငရဲမီးကို ဓာတ်သားစားတဲ့အထိ ထည့် ပေးလိုက်တယ်။ မီးဖိုပေါ်တင်ပြီး အပူ ချက်ချက်လိုက်တယ်။ ငရဲမီးက ခပ်ပွက်ပွက်လေး စားနေပါတယ်။

နာရီဝက်ကျော်ကျော်လောက် ကြာ လိမ့်မယ်ထင်တယ်။

ယင်းဓာတ်လုံးရဲ့အောက်မှာ အမှုန့် အဖတ်အစတွေ အများကြီး ကျနေတာ တွေ့ရတယ်။ ဓာတ်သားကို ငရဲမီးစား လို့လဲ ကုန်ရော ယင်းအမှုန့်ဖတ်တွေကို ရေစင်အောင် ဆေးကြောပြီး လုံပက် ထဲထည့်ပြီး မီးပေါ်မှာ အခြောက်ကင် လိုက်တယ်။

ကော်ဖီမှုန့်အရောင် အဖတ်များ ကျ နေတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ယင်းအမှုန့် ဖတ်စများကို ရေဖြင့်စင်အောင် ဆေး ကြောလိုက်ပါတယ်။

လုံပက်တစ်ခုထဲသို့ လက်ချား။ ဇဝက်သာ အနည်းငယ်ထည့်ပြီး ပြန် ကျိုလိုက်တော့ ဝင်းလက်နေတဲ့ "ရွှေ" လုံးကြီးကို တွေ့လိုက်ရပါတော့ တယ်။

'အဘအောင်ရေ... ဒီတစ်ခါတော့ အပြတ်ကို တိုးတော့တာပဲ'

သောင်းတင်နဲ့ ကျွန်တော်မျက်လုံး ပြူးသွားကြတယ်။ အဘအောင်က

'ကဲ...တင်ထွန်းရေ ချိန်ကြည့်စမ်း' တင်ထွန်းက ရွှေချိန်တဲ့ ချိန်ခွင်မှာ ချိန်လိုက်တော့...

'အဘအောင်ရေ "သုံးမတ်နဲ့ တစ်ပဲ" ကျော်ကျော်ရှိတယ်'

'အင်း... ဒါဆို "ငါးမူး၊ တစ်ပဲ" တိုး တာပေါ့'

အဘိုးကြီးတွေအားလုံး လမ်းထိပ် က ဦးချစ်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို သွား ကြပါတော့တယ်။

ကျွန်တော်နဲ့သောင်းတင် တစ် ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့် ပြီး...

'ဟော့ကောင်တင်ဝင်း... သူတို့ လုပ် တဲ့ လုပ်ရတ်စာကို ငါသိတယ်။ ဘုရား စင်ပေါ်တင်ထားတဲ့ စာအုပ်ထဲက စာ ခေါက်ကလေးရှိတယ်။ အဲဒီ လုပ်ရတ် ဖတ်ပြီး ထိုးကြတော့တာပဲ။ မင်း ကြည့် ချင်ရင် ငါပြမယ်'

သောင်းတင်က ဘုရားစင်ပေါ်မှ စာအုပ်ကို ယူပြီး စာခေါက်ကလေးကို ကျွန်တော်အား လှမ်းပေးပါတယ်။

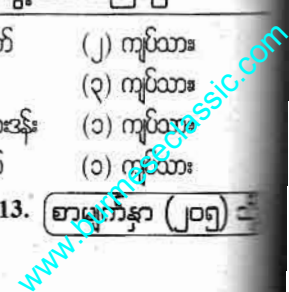
ကျွန်တော်လဲ စာခေါက်ကလေးကို ဖြန့်ပြီး ဖတ်လိုက်တော့...

'"လက်တွေ့ ဘော်ကြောဖြတ် စားလမ်း"' တဲ့။

ကျွန်တော်လဲ သူတို့မလာခင် စာကို ကမန်းကတန်း ဖတ်လိုက်တော့...

လက်တွေ့ ဘော်ကြောဖြတ်စားလမ်း

- ဘော် (၂) ကျပ်သား
- ခဲ (၃) ကျပ်သား
- ဆေးဒန်း (၁) ကျပ်သား
- သွပ် (၁) ကျပ်သား

တစ်နေ့ ကျွန်တော် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ သာယာဝတီခရိုင်၊ ဇီးကုန်းမြို့-ရန်ကုန် ပြည်လမ်း၊ အိမ်အမှတ် (၂၀) ၌ နေထိုင်သည့် ရှားရှားပါးပါး သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေသေးသည့် ကျွန်တော်တို့၏ ငယ်ဆရာကြီး ဆရာကြီး ဦးအောင်သိန်း(အ.ထ.ပြ၊ ငြိမ်း)နှင့် ဒေါ်ခင်အေးတို့အိမ်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

ထိုသို့ရောက်ခိုက် ဆရာကြီးက... 'အင်း မောင်က စာတွေ အမြဲမပြတ် ရေးနေတဲ့သူဆိုတော့ မောင်ရောက်လာတုန်း၊ မောင် စာရေးဖို့ မန္တရားကြီး တစ်ပုဒ် ပေးရဦးမယ်'

ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်တော်က... 'ကောင်းတာပေါ့ဆရာ၊ ပေးပါ။ မှတ်လဲမှတ်၊ ဖတ်လဲဖတ်၊ ရွတ်လဲရွတ်ရတာပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်ပါ၏။ ထိုအခါ ဆရာကြီးက...

'အေး ဖတ်ဖို့မှတ်ဖို့လဲကောင်း၊ ရွတ်ဖို့လဲကောင်းတဲ့ မန္တရားကြီးပေါ့။ ဆရာကတော့ အဲဒီမန္တရားကြီးကို နံနက်၊ ည (၉ ခေါက်စီ) အပြုရွတ်တယ်။ အဲဒီ မန္တရားကြီးကို သုံးပြုခဲ့တဲ့ ဘုန်းတော်ကုန်းကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ကြီးကတော့ အဲဒီ မန္တရားကြီးကို ဝတ်တစ်ထမ်းပြီး ည၊ နံနက် (၉)ခေါက်စီ ရွတ်ပွားများကြမယ်ဆိုရင် အကာအကွယ် အလွန်ကောင်းကြောင်း...

အပွင့်အလန်းနဲ့တော့ လာဘာ ပီယ သိဒ္ဓိ အမျိုးမျိုးကိုလဲ ရရှိစေပြီး ကျက်သရေ အမျိုးမျိုးနဲ့လဲ ပြည့်စုံစေကြောင်း အစိန်ရိုခဲ့တယ်။ ဒါတွေကလဲ ဆရာကိုယ်တွေ့ပါ'

ဟု အမိန့်ရှိသဖြင့် ဆရာကြီး ပြောသမျှ ကူးရေးမှတ်သားခဲ့ပါ၏။ ဆရာကြီးက အကျိုးအန္တရာယ်ထိုက်သော မန္တရားကြီးဖြစ်သည့်အတွက်

စော့စော့ (ဇီးကုန်း)

အကာအကွယ် အပွင့်အလန်း လာဘာ ပီယ သိဒ္ဓိအမျိုးမျိုးကို ပြီးပြည့်စုံစေသည့်

သမ္မုဒ္ဓေ မန္တရားကြီး

တစ်ဦးသုံး၊ တစ်ယောက်သုံး မဖြစ်စေဘဲ အားလုံး အသုံးပြုနိုင်ပါရန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ စာဖတ်ပရိသတ်အား ရေးသားတင်ပြပေးရန် လည်း တိုက်တွန်းလိုက်ပါသည်။

'အားလုံးသိတော့ ပိုကောင်းတာပေါ့။ ယုံကြည်လို့ အားထုတ်ကြမယ်ဆိုရင် အားလုံးအကျိုးရှိတာတာပေါ့။ ပညာဆိုတာ သေရာနေဘက် ယူမသွားရဘူး။ အကျိုးရှိတဲ့ ပညာတွေ မပျောက်ပျက်အောင် လက်ဆင့်ကမ်းပေးခဲ့ကြရမယ်'

ဟုလည်း ဆိုပါသည်။

စင်စစ် ထိုမန္တရားကြီးမှာ 'ဂါဝါလု သီရမက ပွင့်တော်မူပြီးကြကုန်သော ဘုရားရှင်အပေါင်းတို့နှင့် ထိုပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးကြကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ တရားတော်မြတ်အပေါင်း တပည့်သား သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းတို့အား ဦးခေါင်းရတနာဖြင့် ရိုသေလေးမြတ်စွာ ရှိခိုး၍ မကောင်းကျိုးများ ပပျောက်စေပြီး ကောင်းကျိုးချမ်းသာတို့ ရောက်ရှိပါရန် ဆုတောင်းသော မန္တရားကြီး ဖြစ်ပါ၏။

ထိုမန္တရားကြီးကို ည၊ နံနက် ရွတ်ဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၃

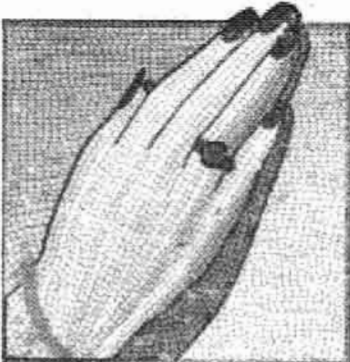
ရုံမက သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီးကဲ့သို့ ပင်...

- ❖ ကွမ်းစားလျှင် (၇)ခေါက်
- ❖ ခေါင်လျှင်လျှင် (၁၀)ခေါက်
- ❖ ထမင်းစားလျှင် (၃)ခေါက်
- ❖ ဦးခေါင်းဆီလိမ်းလျှင် (၅)ခေါက်
- ❖ လှေလှည့်သင်္ဘောကား၊ ရထား၊ လေယာဉ်တိုင်းလျှင် (၈)ခေါက်
- ❖ ပန်းပန်းအမွှေးနံ့သာလိမ်းလျှင် (၉)ခေါက်
- ❖ ညှပ်ချပ် အိမ်ရာဝင်လျှင် (၉)ခေါက်
- ❖ ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့လျှင် (၁၀)ခေါက်
- ❖ စစ်ပြေငြိ ထွက်လျှင် (၉)ခေါက်
- ❖ အဖမ်းအဆီး အဆူအဆာင် နံ့လျှင် အခေါက်ရေ (၁၀၀)
- ❖ သာမဏ္ဍာန်လျှင် ရေကို (၉)ခေါက် မန်းတိုက်
- ❖ သီရိသွားလျှင် ပန်းကို (၂)ခေါက် မန်းဆောင်၊ ဖန်ပြုလုပ်ရွတ်ဖတ်နိုင်ကြောင်း...

ထိုသို့ အမှုလုပ်ငန်းဆောင်တာ အလိုက် သူ့နေရာနှင့်သူ ရွတ်ဆိုကြ ပါက ရောဂါကင်း၍ ကြောင့်ကြံဗျာပါဒ မရှိဘဲ စိုးရိမ်သောကဝေးကာ လပြည့်ဝန်းသို့ ထွန်းလင်းနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း လည်း ဆက်လက်ပြောကြားကာ ရွတ်နည်းနှင့် အကျိုးပြုလက်လေးကို လည်း ပေးလိုက်ပါသည်။

အကျိုးပြုလက်

မြတ်လှစိန္တေ သမ္မုဒ္ဒေဟု ဆုဝေကျော်ကြား၊ မန္တရားဖြင့်၊ ကွမ်းစားသတ္တော၊ ခေါင်းလျှော်ဒသ၊ ဘတ္တတြိန်း၊ ဆီလိမ်းပဉ္စ၊ စီးကယာဉ်မှာ၊ ရှစ်ကြိမ်သာတည်း၊ နံ့သာပန်းချီး၊ ကိုးကြိမ်နိုးလော့၊ ချုပ်မိုးညဉ့်ခါ၊ အိပ်ရာဝင်မှု၊ ကိုးကြိမ်ဟူသည်၊ ရန်သူတွေ့ရောက်၊ ဆယ့်တစ်ခေါက်တည်း၊ စစ်ရောက်သောအခါ၊ ရွတ်ပါကိုကြိမ်၊ တည်ငြိမ်သန္တေ၊ မဖွားနေမှု၊ ရေယူကိုးခေါက်၊ မန်း၍သောက်ကာ၊ ဖွားမြင်စေ၊ ချမ်းသာ

ရ၏။
ဖမ်းဆီးနှောင်သွင်း၊ သံခြေကျင်းနှင့်၊ မယွင်းတိုက်လှောင်၊ တစ်ထောင်ရွတ်လေ၊ လွတ်မြဲပေတည်း။ ပန်းမွှေးချေကာ၊ ရွတ်လေနှစ်ခေါက်၊ ခရီးလျှောက်ရာ၊ ခေါင်းမှာတင်စိုက်၊ ရန်ဘောဠိလည်း၊ မလိုက်ကင်းပ၊ မြူမှုမလိမ်း၊ ကင်းလွတ်ငြိမ်း၏။
ရှောင်တိမ်းရောဂါ၊ ဗျာပါလည်းကင်း၊ သောကရှင်း၍၊ မင်းမင်းတကာ၊ ကြည်စွာမြတ်နိုး၊ ရေပြည့်အိုးသို့၊ မညှိုးပန်းသွင်၊ နေ့တိုင်းပင်တည်း၊ ထွက်ဝင်ရဲရဲ၊ လူခေတ်တို့၊ အံ့အဲစလောက်၊ ထွန်းတောက်ပဝင်း၊ ပွင့်လင်းသာသနာ၊ ဖွားကြောင်းရှာ၍၊ စန္ဒာလမင်း၊ ပြည့်ဝဝင်းသို့၊ ကောင်းခြင်းမန္တရား၊ အကျိုးတည်း။

သမ္မုဒ္ဒေမန္တရားကြီး

- ဪဝါး သမ္မုဒ္ဒေ အဋ္ဌဝိသုဉ္စိဒသ္မ သဟဿဏာ၊ ပဉ္စဿတ သဟဿာနိ၊ နယာသိ ရိသာ ယဟံ၊ အပ္ပကာ ဝါဠကာ ဂင်္ဂါ၊ အန္တော နိဗ္ဗတာ ဝိနာ၊ ဗုဒ္ဓဿဋ္ဌံ မဟာဏေဝံ၊ သဗ္ဗဝိယံ လာဘလာဟံ။
- ဪဝါး နယော ဗုဒ္ဓ ဇေယျမင်္ဂလံ၊ သိရိပုဏ္ဏံ ဓာသံ။

ဗုဒ္ဓဿ ဝဗ္ဗသံယဉ္စ၊ အာဒရေန နယာယဟံ၊ နယက္ကာရာနဘာလေန ဟိတ္တာ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဓဝေ၊ အနေကာ အန္တရာယာပိ၊ ဝိနဿန္တ၊ အသေသတော၊ အာဂစ္ဆယျ သဗ္ဗေဒေါ၊ အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ၊ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ဇယ(မေ) ဒသဒိသာ၊ ဘာတု ယ သဗ္ဗဒါ။

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- ဪဝါး = အောင်း
- သမ္မုဒ္ဒေ = သမ်ဗုတ်ဝေ
- အဋ္ဌဝိသုဉ္စိ = အတ်ထဝီသင်စ
- သဟဿဏေ = သဟတ်သကေ
- ပဉ္စဿတ = ပစ်စတ်သတ
- သဟဿာနိ = သဟတ်သာနိ
- အပ္ပကာ = အပ်ပကာ
- ဝါဠကာ = ဝါလုကာ
- ဂင်္ဂါ = ဂင်ဂါ
- အနန္တာ = အနန်တာ
- နိဗ္ဗတာ = နိတ်ဗုတာ
- ဗုဒ္ဓဿဋ္ဌံ = ဗုတ်ဓသစ်ထံ
- သဗ္ဗဝိယံ = သပ်ဗဝိယံ
- ဗုဒ္ဓ = ဗုတ်ဓ
- သိရိပုဏ္ဏံ = သိရိပုန်ဏံ
- ဗုဒ္ဓဉ္စ = ဗုတ်ဓင်ဓ
- ဝဗ္ဗဉ္စ = ဝမ်မင်ဓ
- သံယဉ္စ = သံယင်စ
- နယက္ကာရာ = နယက်ကာရာ
- ဟိတ္တာ = ဟိတ်တာဝါ

အနက် အဋ္ဌဝိသံ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော။ သမ္မုဒ္ဒေဝ၊ ဘုရားရှင်တို့တော်လည်းကောင်း၊ ဣဒဿူသဟဿာဓိကော တစ်သောင်းနှစ်ထောင် ကုန်သော။ သမ္မုဒ္ဒေဝ၊ ဘုရားရှင်တို့ကို

လည်းကောင်း။ ပဉ္စသတသဟသာနိ၊ ငါးသိန်းကုန်သော။ သမ္မဒ္ဒေတ ဘုရား ရှင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်း ရတနာ မြတ်အင်္ဂါဖြင့်။ နမာမိ၊ ရှိခိုး ပါ၏။

ဝါဠုကာဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်အတွင်း၌ ရှိသော သဲလုံးတို့သည်။ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏။ နိဗ္ဗူတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူပြီးကုန်သော။ ဇိနာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အနန္တာ၊ အဆုံး အပိုင်းအခြားမရှိကုန်။ ဗုဒ္ဓသေဌ၊ ဘုရားမြတ်သည်။ မဟာတေဇံ၊ ကြီး သော တန်ခိုးရှိ၏။ သဗ္ဗဝိယံ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ အားလုံးတို့ ချစ်ခင်၏။ လာဘလာဘံ၊ လာဘ်လာဘ အလွန်အလွန် ပေါများ ၏။

ဩောင်း၊ အန္တရာယ် ကင်းပါစေ သတည်း။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ (တေ၊ အရှင်ဘုရားအား)။ နမော၊ နိုးပါ၏။ ဇေယျမဂ်လံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ (ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ

သတည်း။) ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း။ တေသံ၊ ထိုဘုရား ရှင်တို့၏။ သိရိပုတ္တံ၊ ကျက်သရေ မင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရား တော်ကိုလည်းကောင်း။ သံယဉ္စ၊ သံဃာတော်ကို လည်းကောင်း။ အာဒရေန၊ ရိုသေသဖြင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

နမတ္တရာ နဘာဝေန၊ ရှိခိုးရသော အာနုဘော်ကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ အားလုံး ကုန်သော။ ဥပဒ္ဒေဝေ၊ ဥပဒွေဝေတို့ကို။ ဟိတွာ၊ ပယ်ပျောက်၍။ အနေက အန္တရာယာပိ၊ တစ်ပါးမက များစွာ သော အန္တရာယ်တို့သည်လည်း။ အသေသတော၊ အကြွင်းအကျန် မရှိ သောအားဖြင့်။ ဝိနဿန္တူ၊ ကင်း ပျောက်ပါစေကုန်သတည်း။

သဗ္ဗေ၊ အားလုံးကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ အာယု၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းရှိ ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည် လည်းကောင်း။

ဗလံ၊ ခွန်အားသည် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ၊ အစစ ပြီးစီးခြင်းသည် လည်းကောင်း။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ တန်ခိုး ကြီးခြင်းသည် လည်းကောင်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ (ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ သတည်း။) မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇေဒသဒိသာ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာ တို့၌ အောင်မြင်ခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဘဝတု၊ ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

(ဤသမ္မဒ္ဒေမန္တရားကြီး ပါဠိ အနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီးဦးစံတင့်(မဟာစရိယ၊ ဝိနယဓရ၊ စတုနိကာယ ကောဝိဒ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါ သည်။)

ဤစာမူဖြင့် ဆရာကြီး ဦးအောင်သိန်းအား ဂါရဝပြုပါ၏။ အားလုံး နှလုံးစိတ်ဝမ်း ငြိမ်းချမ်းကြ ပါစေ။

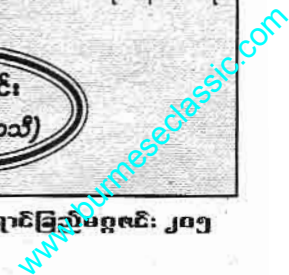
အေးရွှေ (မီးကုန်း)

စာမျက်နှာ (၂၀၂) မှ အာဆက်

ပြုလုပ်ရန် ပထမ သွပ်ကို အရည်ပျော်အောင် ပြုလုပ်ပါ။ အရည် ပျော်ရင် သဲခွက်ထဲ ဆွဲချပါ။ အမှုန့်ထောင်းထားသော ဆေးဒန်းမှုန့်များကို သွပ်ပျော်တဲ့အထဲ အမြန်ထည့်၍ သံကောက်ဖြင့် မြန်မြန် မွှေပေးလိုက်ပါ။ “သွပ်နဲ့ ဆေးဒန်း” နုသွားပါပြီ။
ယင်း သွပ်၊ ဆေးဒန်းပေါ်သို့ ဘော်ကို အရည်လင်အောင် ဆွဲ၍ လောင်း ချလိုက်ပါ။ ပြီးရင် ခဲထည့် ဖော်ပိတ်၍...
မီးလျှံမီးသွေး (၉)အုပ်ထိုး
ခါးတိုက်မီးသွေး (၉)အုပ်ထိုး
ဓာတ်တိုက်မီးသွေး (၉)အုပ်ထိုး။
ဘော်တစ်ထပ်၊ ချိပ်တစ်ထပ် ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရမယ်။ နှိပ်ကိုယ် အောက်မှ “ဘော်၊ သွပ်၊ ဆေးဒန်း”

လုံးကို လုံသစ်တွင် ထည့်ပြီး မီးသွေး (၉)အုပ်ထိုးလိုက်ပါ။ ယင်းဘော်ကို ချိန်ကြည့်...
သုံးကျပ်သားတိတ် ဖြစ်နေရမယ်။
“သွပ်နဲ့ဆေးဒန်း” အသားတိုးနေပါတယ်။ ယင်းကို “ရွှေ”တစ်မတ်သားနဲ့ရောပြီး လုံခြောက်မီးသွေး (၉)အုပ် ထပ်ထိုးလိုက်ပါ။ ယင်းဓာတ်သားကို ထုပြား၍ ငရဲမီး အပူ ချက်၊ ချက်လိုက်ပါ။
ရလာသော အမှုန့်များကို ရေခဲအောင်ဆေးပြီး အခြောက် ကင်၍ ထိုးချသော်...
“အခေါက်စင်ကြယ်” သုံးမတ်-တစ်ပဲ တိုးနေတာကို တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

ဦးတင်ဝင်း (ဂန္ထီရသုထေသီ)

တနင်္ဂနွေ

မိဗ္ဗာဏေ။ ။ ခရီးသွားလုပ်ငန်းများ အလုပ်များမည်။ ယာဉ်ကားများ ကွက် အလုပ်ဖြစ်သည်။ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး ရောင်းဝယ်ရေးတို့ ကတော့ ပန်းပုလုပ်ငန်းပါ။ ထိုလုပ်ငန်းများ ပြန်လည်ဦးမော့လာမည်။ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်း လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများကတော့ အရောင်းအဝယ် ကောင်းနေမည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။ ။ ခရီးထွက်ရက်နီး ရှိနေသည်။ ခရီးထွက်၍ လုပ်ကိုင် ရလျှင် မိမိအတွက် အခွင့်အလမ်းကောင်းပင် ဖြစ်သည်။ ယခုနေရာတွင် မရွေ့မပြောင်းဘဲ လုပ်နေပါက အထက်ကဖိ။ အောက်က ဆန့်ကျင်နေ၍ အခက်အခဲများ ဖြစ်နေလိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းရေးရာ။ ။ ဆွေမျိုးများကြောင့် အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် အဆင်မပြေ ဖြစ်ရတတ်သည်။ အလိုက်မသိသော ဆွေမျိုးက အိမ်တွင် တစ်လကိုး သိတင်း ဆေးလာကုသမည်။ ငွေအကုန်အကျများဦးမည်။

အချစ်ရေး။ ။ မိမိက အချစ်ရေးတွင် အောင်မြင်နေသော်လည်း လူကြီးမိဘများက သဘောမတူ။ မင်္ဂလာကိစ္စကို လုံးဝ မစဉ်းစားပါနှင့်ဦး။

ပညာရေး။ ။ ပညာသင်ကြားရန်အတွက် တစ်ရပ်တစ်ကျေး (သို့မဟုတ်) ပြည်ပခရီး သွားရက်နီး ရှိနေသည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ စိတ်ညစ်ရသောကြောင့် ခေါင်းအလွန်ကိုက်လိမ့်မည်။ စိတ်ရောကိုယ်ပါ အနားယူပေးပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၁။

ကျွတ်ရန်ရက်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိခိုက်ရန်ရက်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ထိခိုက်ရန်ကာလများ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၁။

အထောင်စွန်းများ။ ။ စောင်းလျားခက် (၂၅)ခက်ကို ပြုပြင်နှင်းလျက် ပေါ့ပြန် (၁၅)ပုံကို လက်တွဲကိုင်လျက် ပြုစုစားသုံးအား ရှိသော ကန်တော့ပြီး ပေါ့ပြန်ကို တူးဖော်ပြီး စောင်းလျားခက်တို့ကို သောကြာသားအား စွန့်ပစ်ရမည်။

တနင်္လာ

မိဗ္ဗာဏေ။ ။ အလုပ်ရုံများ ပုံမှန်လုပ်ကိုင်နေရမည်။ အဝတ်အစားများ ချုပ်လုပ်ခြင်း၊ ထုတ်လုပ်ခြင်းလုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေမည်။ ဆေးဝါး ထုတ်လုပ်ရေး၊ ရောင်းချရေးလုပ်ငန်းများ ဝင်ငွေတိုးမည်။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း များ အမြတ်များမည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။ ။ အလုပ်အကိုင် လုပ်ကိုင်ရာတွင် သော်လည်းကောင်း၊ စီမံခန့်ခွဲရာတွင်သော်လည်းကောင်းအခက်အခဲပြဿနာတွေ့ရတတ်သည်။

အိမ်တွင်းရေးရာ။ ။ မိသားစုတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် နားမညီမှု ပေး၍ စိတ်ရှည်သည်းမိသောလျှင် အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ သား သမီးများကြောင့် ပြဿနာဖြစ်ရတတ်သည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးတွင် အဆင်ပြေသော်လည်း ကြားလူဖျက်၍ ပျက်တတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးကတော့ ကောင်းပါသည်။ မတက်ဘူးသေးသော ပညာရပ်ဆိုင်ရာ သင်တန်းများ တက်ခွင့်ကြိုလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ခြေခေါင်းခြင်း၊ အရိုးအဆစ်များ နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း ဖြစ်တတ်၍ သွားသတိ၊ လာသတိ သတိထားပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွတ်ရန်ရက်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိခိုက်ရန်ရက်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထိခိုက်ရန်ကာလများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၁။

အထောင်စွန်းများ။ ။ စောင်းလျားခက် (၂၅)ခက်ကို ပြုပြင်နှင်းလျက် ပေါ့ပြန် (၁၅)ပုံကို လက်တွဲကိုင်လျက် ပြုစုစားသုံးအား ရှိသော ကန်တော့ပြီး ပေါ့ပြန်ကို တူးဖော်ပြီး စောင်းလျားခက်တို့ကို သောကြာသားအား စွန့်ပစ်ရမည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ(၁၀)ရက်နေ့မှ(၃၀)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်လုံးသားသမီးများအတွက်

ဟောစာတမ်း

ဆရာတော်မြတ်

အထောင်စွန်းများ။ ။ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့သည့် ဘုံတွင်ရှိသော စေတီ တစ်ဆူထူထောင် ပေးနေ၍ နံနက် (၉)နာရီခန့်က "သဗ္ဗဒွေဇာတ်ဆော် ကြီး"ကို (၁၀၈)လုံး ပုတီးကုံးဖြင့် (၁၅)ပတ် စိပ်ပေး။

အင်္ဂါ

မိဗ္ဗာဏေ။ ။ မြေအရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ အကျိုး အမြတ်များမည်။ ငွေကြေးလဲလှယ်ခြင်းလုပ်ငန်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ အသံဆိုင်ရာ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း များ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ အနုပညာလုပ်ငန်းများ ကောင်းမည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။ ။ ငွေကြေးနှင့်ပတ်သက်၍ သိက္ခာချွန်ရ ကိန်း ရှိသည်။ စာရင်းစာယားများကို သေချာစွာ ပြုစုထားပါ။

အိမ်တွင်းရေးရာ။ ။ မိဘနှစ်ပါးစလုံး ဦးနှောက်ခြောက်မည် ကာလဖြစ်သည်။ သားသမီးတို့ကြောင့် ဂုဏ်သိက္ခာ ထိခိုက်ခံရတတ်သည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးတွင် အဆင်မပြေတာလေးတွေ ရှိမည်။ မိခင်(သို့မဟုတ်) မိထွေးကြောင့် ပြဿနာပေါ်တတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးတွင် အခက်အခဲ အနည်းငယ် တွေ့သော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ကျန်းမာရေးကတော့ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပါပဲ။ ဒေါင်နူး ဒေါင်းကိုက် အနည်းငယ် ရှိမည်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၁။

ကျွတ်ရန်ရက်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိခိုက်ရန်ရက်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ထိခိုက်ရန်ကာလများ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၁။

အထောင်စွန်းများ။ ။ နွားနို့ (၁၀)ကူလီယာကို ယာ (သို့မဟုတ်) အတိုးအို အထူးတို့ တို့ကို တိုက်ကျွေးဒါနပြုပါ။ ဂုဏ် ကလေးများကိုဒါနပြုပါ။

ဗုဒ္ဓဟူး

မိဗ္ဗာဏေ။ ။ အပေါင်းအသင်းမိတ်ဆွေများ၏ ကူညီမှုဖြင့် အလုပ်အကိုင် များ အဆင်ပြေလာမည်။ ငွေများ အဝင်ကောင်းသလောက် ပြန်ထွက် တတ်၍ အထူးသတိထားပါ။ စက်ပစ္စည်းရောင်းဝယ်ခြင်း၊ စက်ရုံများ လုပ်ငန်းကောင်းခြင်း ဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီး အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ ရောင်းအားကောင်းမည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။ ။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ အကြီးအကဲများ အဆင်ပြေအောင် နေပါ။ နေရာ၊ ဌာန ပြောင်းရွှေ့ရကိန်း ရှိနေသည်။

အိမ်တွင်းရေးရာ။ ။ ယခုလအတွင်း အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ဘားသင်္ဃာတို့

အပေါ် အပင်ပန်းခဲ ဆောင်ရွက်ပေးပါ။ အထင်လွဲမှု ခံရတတ်သည်။

အချစ်ရေး။ - ငွေကြေးပြဿနာကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပညာရေးကြောင့်လည်းကောင်း အချစ်ရေးတွင် အခုအထိ ကလေးများ ပေါ်လာတတ်သည်။

ပညာရေး။ - ပညာရေးကိစ္စတာ တက်နေသောကာလ ဖြစ်သည်။ မည်သည့်ပညာသင်သင်၊ သင်တန်းတက်တက် ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ - ကျန်းမာရေး ကောင်းသော်လည်း ဦးခေါင်း မူးဝေခြင်း၊ အဆစ်အမျက်များ ကိုက်ခဲခြင်းများ ဖြစ်တတ်သည်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ - ၁ ၄ ၆ ၁၀ ၁၃ ၁၅ ၁၉ ၂၂ ၂၄ ၂၈ ၃၀။

ကျွတ်ရန်ရက်များ။ - ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၉။
ထိခိုက်ရန်ရက်များ။ - ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထိခိုက်ရန်ဂဏန်းများ။ - ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်းများများ ပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယူခြင်း။ - အိမ်သာများ၊ စားရုံ၊ ဆိတ်သားနှင့် ပဲယင်းကို ချက်ကျွေး ပါ (သို့မဟုတ်) ဆိုင်ပု ဝယ်ကျွေးပါ။ စိန်ပန်းထက်၍ အိမ်တွင်းရေး စီးပွားရေး အဆင်ပြေမည်။

ကြားသိပေး

စီးပွားရေး။ - အဝတ်အထည်နှင့် ပတ်သက်သော အလုပ်ရုံကြီးများ၊ အရောင်းအဝယ်များ ကောင်းမည်။ အမြတ်ငွေ များမည်။

စက်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်ရောင်းချခြင်း၊ စက်ရုံများဖြင့် လုပ်ငန်း လည်ပတ်ခြင်း လုပ်ငန်းများ မျှော်မှန်းထားသလောက် အမြတ်ငွေ မရနိုင်ပါ။

ဝန်ထမ်းရေး။ - အလုပ်အကိုင်များ အဆင်ပြေမည်။ တာဝန်ယူထား သော အလုပ်များ အောင်မြင်စွာ ပြီးစီးမည်။ နှိုးကျွေးခံရမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ - အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေမည်။ စိတ်ထိခိုက်စရာကိစ္စ ရုတ်တရက် ပေါ်လာတတ်သည်။ သားသမီးထံမှ တစ်ယောက် ခရီး ဝေးသို့ ထွက်ခွာသွားရကိန်း ရှိနေသည်။

အချစ်ရေး။ - မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း သူငယ်ချင်းများ၏ ကူညီပေးမှု ကြောင့် အချစ်ရေးအဆင်ပြေမည်။ အိမ်ထောင်မရှိသေးသော လူပျို အပျိုများ အိမ်ထောင်ပြုနိုင်သည့်ကာလ ဖြစ်သည်။

ပညာရေး။ - အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှ ပညာရပ်များ အောင်မြင်တတ် တွမ်းမည်။ ပညာလည်းရ စီးပွားရေးလည်း အဆင်ပြေမည်။

ကျန်းမာရေး။ - ကျန်းမာရေးကတော့ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပါပဲ။ စိတ် ချမ်းသာ၍ ကိုယ်ကျန်းမာမည်ကာလ ဖြစ်သည်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ - ၁ ၄ ၇ ၉ ၁၂ ၁၅ ၁၇ ၂၀ ၂၃ ၂၅ ၂၈ ၃၀။

ကျွတ်ရန်ရက်များ။ - ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိခိုက်ရန်ရက်များ။ - ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထိခိုက်ရန်ဂဏန်းများ။ - ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ - ဆွမ်းယက် (၅) တံကို ဘုန်းတော်ကြီးအား ကပ်လှူပူဇော်၍ ဝိညာဏ်တော်ပါ။

ဆောကြာ

စီးပွားရေး။ - အမျိုးသမီး အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ၊ အလှကုန်များ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ အသင့်ချုပ်ပြီးသား အဝတ်အထည်များ

အရောင်းအဝယ် ကောင်းမည်။ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ် ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အမြတ်အစွန်းများမည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ - ဝန်ထမ်းများ ဝန်ပိုနေမည်။ စည်းကမ်းဥပဒေ များအောက်တွင် လုပ်ရကိုင်ရ ခက်ခဲမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ - အိမ်ထောင်ဖက်ကောင်းပါမှ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ ငွေကြေး အဆင်ပြေမည်။ သားသမီးထံမှ အိမ်ခွဲနေခြင်း (သို့မဟုတ်) ခရီးဝေးသွားခြင်း ကြုံမည်။

အချစ်ရေး။ - အချစ်ရေးမှာတော့ စူပါရှယ်ဖြစ်နေသောကာလ ဖြစ်သည်။ ချစ်သူရွေးမယ် ချစ်တဲ့လည် လုပ်မနေပါနှင့်။ အချစ်ရေး သည် ဘဝရေးပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပညာရေး။ - အချစ်ရေးများ စူပါရှယ်ဖြစ်နေသောကာလဖြစ်၍ ပညာရေးကို လာရောက် ထိခိုက်နိုင်ပါသည်။

ကျန်းမာရေး။ - ကျန်းမာရေး ကောင်းပါသည်။ ရောဂါဟောင်းများ ရှိလျှင်တောင် သက်သာနေမည်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ - ၃ ၅ ၈ ၁၀ ၁၄ ၁၆ ၁၉ ၂၂ ၂၄ ၂၇ ၃၀။
ကျွတ်ရန်ရက်များ။ - ၄ ၆ ၉ ၁၂ ၁၅ ၁၇ ၂၀ ၂၃ ၂၅ ၂၈ ၂၉။
ထိခိုက်ရန်ရက်များ။ - ၂ ၅ ၇ ၁၁ ၁၃ ၁၆ ၁၈ ၂၁ ၂၄ ၂၆ ၂၉ ၃၀။
ထိခိုက်ရန်ဂဏန်းများ။ - ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယူခြင်း။ - ဆန်ကွက်၊ ဆန်ပြုတ် ပြုတ်၍ တံသားကို အပေါ်မှ ပြုစု ကြက်သွန်ခြက်၊ ကြက်သွန်ပြုတ်ထည့်၍ နံ့နက်ပိုင်တွင် လှူကြီးများကို ကျွေးမွေးပြီး ပြု၍ လှူပေးခြင်းတွင် ကလေးများကို အိမ်ပြုပါ။ ပိုလျှံပါက ရွှေးများကို ကျွေးမွေးပါ။

စာရေး

စီးပွားရေး။ - ရွှေဘူးဖော်ခြင်းလုပ်ငန်း၊ ရွှေအရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းတို့ အကျိုးအမြတ်များမည်။ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့လိုက် တိုးချဲ့နိုင်သောကာလ ဖြစ်သည်။ ယာဉ်ကားထုတ်လုပ်ခြင်း၊ ရောင်းဝယ်ခြင်း လုပ်ငန်းများ အခက်အခဲနှင့် ကြုံတွေ့ရမည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ - အထက်လူကြီး၏ ကူညီအားပေးမှုကို ရရှိမည့်အပြင် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ၏ ကူညီအားပေးမှုကို ရရှိသောကြောင့် တာဝန် ယူထားသော လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ - အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေသာယာမည်။ အိမ်ထောင် ဖက်၏ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေးကောင်းမည်။ သားသမီးထံမှ ထူးချွန်သူ ပေါ်ပေါက်မည်။

အချစ်ရေး။ - ချစ်သူနှင့် အပျော်ခရီး မထွက်သင့်ပါ။ ခရီးသွားလျှင် ပြဿနာပေါ်တတ်သည်။ လူကြီးမိဘများက အချစ်ရေးကို ဖျက်ဆီး တတ်သည်။

ပညာရေး။ - ပညာရေး ကံကောင်းသောကာလ ဖြစ်သည်။ အချစ်ရေး ဝင်နှောင့်တတ်သောကြောင့် အထူးသတိထားပါ။

ကျန်းမာရေး။ - သွားကုတ်သွားနာ ဖြစ်တတ်သည်။ သွေးတိုးရောဂါ ဖြစ်တတ်၍ အစားအသောက်၊ အအိမ်အနေ ဂရုစိုက်ပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ - ၄ ၆ ၉ ၁၃ ၁၅ ၁၈ ၂၂ ၂၄ ၂၇ ၃၀။

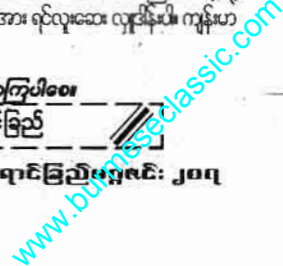
ကျွတ်ရန်ရက်များ။ - ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထိခိုက်ရန်ရက်များ။ - ၃၊ ၈၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၂၄၊ ၂၈။

ထိခိုက်ရန်ဂဏန်းများ။ - ၅၊ ၇၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ - သက်ကြီးဝါကြီးများအား လိမ်းဆေး၊ ဒဏ်ကြေဆေးကဲ့သို့ လိမ်းရသောဆေး၊ လှူဒါန်း၍ ကလေးငယ်များအား ရှင်လှဆေး၊ လှူဒါန်းပါ။ ကျန်းမာ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ
ဆရာ ရောင်ခြည်

ဝက်ရှူးပြန် သို့မဟုတ်

အတက်ရောက်

ပျောက်ကင်းတဲ့ ဤသစ်ခေါက်

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၂၉၅) စာမျက်နှာ(၁၂၆)ပါ မြေမိုးချစ် (နတ်မောက်)၏ “သပြေခေါက် ရေခဲသောက်” ဆေးဖြိုးတိုလေးကို ဖတ်လိုက်ရတော့ နောက်ဆက်တွဲ အနေနဲ့ ဤဆေးနည်းလေးကို ရေးသား ပေးပို့လိုက်မိပါသည်။

မြေမိုးချစ်(နတ်မောက်)၏ ဆောင်းပါးမှာ ပါသည့်အတိုင်း မဟုတ်ပါ။ ဆေးနည်းရရှိပုံက အလွန်ပင် အံ့ဩစရာ ဖြစ်ပါသည်။

ဝက်ရှူးပြန် (သို့မဟုတ်) အတက်ရောက်ရာဂါဆိုတာ အချိန်မရွေး နေရာမရွေး အရှက်တကွ အကျိုးနည်းဖြစ်အောင် ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ရောဂါဆိုးကြီးပါ။

ယောက်ျား၊ မိန်းမ မခွဲခြားဘဲ ဤရောဂါရှိနေပြီဆိုရင် လူတော်သူတော်၊ မြစ်နားကမ်းနား၊ ခရီးသွားလာ အစစ အရာရာမှာ ပူရပ်ရ သောကဗျာပွေစိုးရိမ်နေရပါတယ်။

စာရေးသူ ခပ်ငယ်ငယ်က သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရဲ့ အဖြစ်အပျက်ကို ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရတာမို့ စာနာသနားပြီး ဤဆေးနည်းကို ဖော်ပြပေးလိုက်ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

စာရေးသူရဲ့ သူငယ်ချင်းဟာ ရောဂါထလာပြီဆို လူစိတ်မရှိတော့ဘဲ တရူးရှူး တရဲ့ရဲ့ ဖလူးဖလဲနဲ့ လူးလဲ ရှမ်းကန်ပြီး အရှက်သိက္ခာ မထိန်းနိုင်မှာဘဲ ဖြစ်ပျက်လေ့ ရှိပါတယ်။

(၅)မိနစ်၊ (၁၀)မိနစ် ရောဂါထပြီးလို့ ပြန်ငြိမ်ကျပြီးသွားပြန်တော့လဲ ဘာဆို ဘာမှမသိခဲ့ဘဲ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်ရာမှ နိုးထလာသလိုပါပဲ။

စာရှုသူ မိတ်ဆွေအပေါင်း (သို့မဟုတ်)အနားအနီးဝန်းကျင်မှ ဝေဒနာ ၂၀၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရှင်များအား အသိပေး ကူညီနိုင်ရန် ဤဆေးနည်းကို ရေးသား ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

ဤဆေးနည်းပိုင်ရှင်ကတော့ ဆရာသာလှပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာသာလှဟာ တကယ့်ဆေးဆရာ မဟုတ်ပါဘူး။

သူကိုယ်တိုင်လဲ

ဝက်ရှူးပြန်(သို့မဟုတ်) အတက်ရောက် ရှိတဲ့သူပါ။ တစ်နေ့တော့ တောထဲ ထင်းခတ်သွားရင်း ရောဂါထတယ်။ ထုံးစံအတိုင်းပေါ့၊ လူးလှိမ့်ရုန်းကန် ဆွဲယမ်းပြီး ဖြစ်ပျက်နေတာပေါ့။

ဘယ်အချိန်ကစပြီး ဘယ်လောက် ကြာအောင် ဖြစ်နေတယ် မသိဘူး။ ရောဂါဝေဒနာ အရှိန်လျော့ပြီး သက်သာလာကာ သတိရတော့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဘယ်သူမှမရှိ။ ပါးစပ်ထဲမှာလဲ သစ်ခေါက်တစ်ခုကို ပါးလျက်သာ။

မိမိ ရုန်းကန်ထားတဲ့ တစ်ဝိုက်မှာလဲ သစ်ပင်ကြီးကြီးဆိုလို့ သပြေပင်ပဲ ရှိတယ်။ ပိပြားရှင်းလင်းနေတဲ့နေရာ တစ်ဝိုက် ပါးစပ်နဲ့ ကိုက်ဖွဲ့ထားတာလဲ သပြေပင်အမြစ်၊ မိမိပါးစပ်ထဲမှာလဲ သပြေပင်အမြစ်။ ဒီအမြစ်ကြောင့်... ဟုတ်ပြီ...သပြေပင်အမြစ်အခေါက်...

ကိုသာလှတစ်ယောက် မိမိရဲ့ကိုယ်နဲ့ ရင်းပြီး သက်သာပျောက်ကင်းခဲ့သော သပြေပင်အမြစ်အခေါက်ကို (၃)ခွက် (၁)ခွက်တင် ကျိုချက်သောက်သုံးခဲ့ရာ

နှစ်ပေါက်လို့မှ တစ်ခေါက်ပြန်မပေါ်လာတော့မို့ ဘဝထူဝေဒနာရှင်တွေကို သူ့ကိုယ်တွေ့ဆေးမျှဝေရင်းနဲ့ ဆရာသာလှ ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

စာရှုသူမိတ်ဆွေအပေါင်းတို့ ဆရာသာလှပြောပြတဲ့ ဝက်ရှူးပြန်(သို့မဟုတ်) အတက်ရောက် သက်သာပျောက်ကင်းတဲ့ ဆေးနည်းလေးက သပြေပင်နဲ့ အမြစ်အခေါက်(သို့မဟုတ်) ပင်စည်ခေါက်ကို (၃)ခွက် (၁)ခွက်တင် ကျိုချက်ပြီး လက်ဖက်ရည်ကြမ်းပန်းကန် (၁)ခွက် မနက်၊ နွေ ည သောက်ပေးပါ။ ဝေဒနာအနာရင့်ပေါ် မူတည်ပြီး အချိန်ယူ သောက်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

မခက်တဲ့ ဆေးနည်းလေးက အသက်၊ အရှက် အရေးကြီးသမျှကို ကာကွယ်ပျောက်ကင်းနိုင်မှာပါ။

ဆေးနည်းဝေငှသော ဆရာသာလှ (ဖီဖက်ရွှေ၊ ဝိုးမောက်မြို့နယ်) အား ကျေးဇူး မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

ဘေဘီခင်နိုင် (မန်းမော်)

ဘေးရန်ကင်းခဲ့သော

ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်

နှင့်

ဂူဟင်တော်ကဏ္ဍန်ချာ

မြတ်စွာဘုရား (ဒေးဒေါ)

စာရေးသူ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချိန်က စာရေးသူသည် ပန်းတနော်မြို့နယ်တွင် အထက်တန်း စာရေးရာထူးအဆင့်နှင့် တူညီသော ရာထူးအဆင့်ဖြင့် ဌာနတာဝန်တစ်ခု ထမ်းဆောင်နေရသောအချိန် ဖြစ်ပါသည်။

ဤမြို့နယ်ကလေးများတွင် ထို ရာထူးအဆင့်သည် တာဝန်ပေးလွှဲလျှင် ဒုတိယ တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ရသော ဒုတိယတာဝန်ခံ ဖြစ်ကြပါသည်။

မြို့နယ်လုပ်ငန်းများ လိုအပ်ချက်အရ စာရေးသူမှာ မကြာမီ ရက်ပိုင်းအတွင်း မအူပင်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် လက်ထောက်တိုင်းအရာရှိထံမှ အမိန့်စာရရှိပြီး ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ၏ဇာတိ ခရိုင်မြို့ဖြစ်သောကြောင့် မိသားစုများကလည်း ဝမ်းသာနေကြပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ရုံးချုပ်မှ ညွှန်ကြားချက်အရ ဘာသာရေး အဆောက်အအုံများ ကြည့်ရှုပြင်ဆင်ရန်အတွက် တာဝန်ကျအရာရှိနှစ်ဦး ပန်းတနော်မြို့သို့ ရောက်ရှိပြီး ကျေးရွာတစ်ရွာမှ မွေရုံအဆောက်အအုံအား သွားရောက် စစ်ဆေးကြရာတွင် စာရေးသူမှာ မြို့နယ်တာဝန်ခံ လုပ်ငန်းတစ်ခုအတွက် ခရီးထွက်နေရ၍ မိမိမှာ သူတို့နှင့်အတူ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရပါသည်။

မိမိလုပ်ငန်း လုပ်ဆောင်နေသော မြို့နယ်ဖြစ်၍ ခရီးလမ်း ဖြောင့်ဖြူး လွယ်ကူရန် ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း၊ ရှင်းလင်းပြသခြင်းနှင့် လုပ်ငန်းဆက်စပ်မှုများ ညှိနှိုင်းပေးခြင်း၊ အကြံပေးခြင်း

များအပြင် ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်စွာ လုပ်ဆောင်ပေးမှုများကြောင့် စာရေးသူအား သဘောကျ နှစ်ခြိုက်နေကြပါသည်။

သို့နှင့် သူတို့တာဝန်ကျရာ မြို့နယ်တွင် စာရေးသူ၏ ရာထူးအဆင့် လစ်လပ်နေသဖြင့် လာရောက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန်နှင့် သဘောတူပါက အမြန်ဆုံး ဆောင်ရွက်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြီး စာရေးသူ၏ဆန္ဒအား တောင်းဆိုပါသည်။ စာရေးသူမှလည်း သဘောတူ လက်ခံကြောင်း ပြောလိုက်ပါသည်။

မကြာမီ(၃)ရက်အတွင်း မိမိအား အထက်မှ ချမှတ်ပေးခဲ့သော အမိန့်အား ပယ်ဖျက်၍ လက်ထောက်တိုင်းအရာရှိ၏ လက်မှတ်ဖြင့်ပင် လွှဲပေးမိုး အမိန့်စာတစ်စောင် ရောက်ရှိလာပါသည်။ သို့ပါသောကြောင့် (၇)ရက်အတွင်း နောက်ထပ်ပြောင်းမိန့်အရ အခြားမြို့နယ်တစ်ခုသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ ရောက်ရှိခဲ့သော မြို့နယ်ကလေးမှာလည်း စာရေးသူ ကျွမ်းကျင်သော လုပ်ငန်းများကိုသာ တာဝန်ပေးစေခိုင်းသဖြင့် အဆင်ပြေချောမွောစွာ

တာဝန်ထမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

မိမိ ရောက်ရှိပြီး (၄)လခန့်အကြာတွင် စာရေးသူ မူလ အမိန့်စာ ချမှတ်ခဲ့သော မအူပင်မြို့မှ လုပ်ငန်းများ၏ လုပ်ကွက်တစ်ခုမှ တာဝန်ခံနှင့် သူ့အထက်အရာရှိ အပါအဝင် (၃)ဦးမှာ စစ်ဆေးခြင်းများ ခံကြရပြီး ပြောင်းရွှေ့ဒဏ်ခံကြရခြင်း တစ်ဆင့်နိမ့် လျော့ချခြင်းစသည့် အပြစ်ပေးမှုများ ခံကြရပါသည်။

စာရေးသူမှာ မူလ အမိန့်စာအရ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရပါက တာဝန်ကျရာ လုပ်ငန်းခွင်သည် အထက်ဖော်ပြပါ ဖြစ်ဒဏ်ပေးခဲ့သော လုပ်ငန်းခွင် ဖြစ်နေ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၉

ပါ၍ မိမိလည်း ပါဝင်ဖြေရှင်းရမည်
မှာ မလွဲမသွေဖြစ်ပြီး အပြစ်ဒဏ်ခံရမှု
တွင်ပင် ပါဝင်ဆက်နွယ်သွားနိုင်ပါ
သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၊
လုပ်ငန်းထိခိုက်နစ်နာခြင်းများ ဖြစ်နိုင်

ယုံကြည်မိပါသည်။

ဂုဏ်တော်ကွန်ချာ အနုလုံ ပဋိလုံ
(၁)ပါးစီ အထူးပြု (၁၀)ပတ် စိပ်ခြင်း
မှာ ပထမဦးစွာ အရဟံအစ အရဟံ
အဆုံး အထူးပြု (၁)ပတ်။

* * *

သပ္ပာသမ္ပူဇွေ

စသဖြင့် အရဟံအစ အရဟံအဆုံး
ရွတ်ပွားသကဲ့သို့ သမ္ပာသမ္ပူဇွေအစ
အဆုံး (၁၀၈)လုံး (၁)ပတ် အထူးပြု
စိပ်ပွားရပါမည်။ ယင်းမှာလည်း (၁၀၈)
လုံး (၁)ပတ်အတိ ဖြစ်ပါသည်။

အရဟံ	သမ္မာ	(အပြည့်အစုံ ဆိုရမည် ဖြစ်ပါသည်။)							၄	
သမ္မာ	အရဟံ								၆	
အရဟံ	သမ္မာ	ဝိဇ္ဇာ							၈	
ဝိဇ္ဇာ	သမ္မာ	အရဟံ							၁၀	
အရဟံ	သမ္မာ	ဝိဇ္ဇာ	သုဂ						၁၂	
သုဂ	ဝိဇ္ဇာ	သမ္မာ	အရဟံ						၁၄	
အရဟံ	သမ္မာ	ဝိဇ္ဇာ	သုဂ	လောက					၁၆	
လောက	သုဂ	ဝိဇ္ဇာ	သမ္မာ	အရဟံ					၁၈	
အရဟံ	သမ္မာ	ဝိဇ္ဇာ	သုဂ	လောက	အနု				၂၀	
အနု	လောက	သုဂ	ဝိဇ္ဇာ	သမ္မာ	အရဟံ				၂၂	
အရဟံ	သမ္မာ	ဝိဇ္ဇာ	သုဂ	လောက	အနု	သတ္တာ			၂၄	
သတ္တာ	အနု	လောက	သုဂ	ဝိဇ္ဇာ	သမ္မာ	အရဟံ			၂၆	
အရဟံ	သမ္မာ	ဝိဇ္ဇာ	သုဂ	လောက	အနု	သတ္တာ	ဗုဒ္ဓေါ		၂၈	
ဗုဒ္ဓေါ	သတ္တာ	အနု	လောက	သုဂ	ဝိဇ္ဇာ	သမ္မာ	အရဟံ		၃၀	
အရဟံ	သမ္မာ	ဝိဇ္ဇာ	သုဂ	လောက	အနု	သတ္တာ	ဗုဒ္ဓေါ	ဘဂဝါ	၃၂	
ဘဂဝါ	ဗုဒ္ဓေါ	သတ္တာ	အနု	လောက	သုဂ	ဝိဇ္ဇာ	သမ္မာ	အရဟံ	၃၄	
အရဟံ	သမ္မာ	ဝိဇ္ဇာ	သုဂ	လောက	အနု	သတ္တာ	ဗုဒ္ဓေါ	ဘဂဝါ	၃၆	
အရဟံ	ဘဂဝါ	ဗုဒ္ဓေါ	သတ္တာ	အနု	လောက	သုဂ	ဝိဇ္ဇာ	သမ္မာ	အရဟံ	၃၈
အရဟံ	ဘဂဝါ	ဗုဒ္ဓေါ	သတ္တာ	အနု	လောက	သုဂ	ဝိဇ္ဇာ	သမ္မာ	အရဟံ	၄၀

(၁၀၈)လုံး ပုတီး(၁)ပတ် ကွက်တိဖြစ်ပါသည်။

ပါသည်။

သို့သော်လည်း မိမိမှာ ဒုတိယ
အမိန့်စာအရ ထိုဘေးဒုက္ခမှ လွတ်
မြောက်ခဲ့ပြန်ပါသည်။ စာရေးသူသည်
ဘေးဒုက္ခအမျိုးမျိုးမှ လွတ်မြောက်ပြီး
ကောင်းကျိုးအလီလီ ရရှိခဲ့ခြင်းများ
များစွာခံစားခဲ့ရသည်မှာ ညောင်တုန်း
မြို့ ရွှေလာသာတောရကျောင်း ဗောဓိ
ကျောင်း ဆရာတော်၏ ဂုဏ်တော်
ကွန်ချာ အနုလုံ ပဋိလုံ(၁၀)ပတ်
စိပ်ပွားခြင်းကြောင့်ဟု ယနေ့တိုင်

၂၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် (၁) အရဟံဂုဏ်တော်

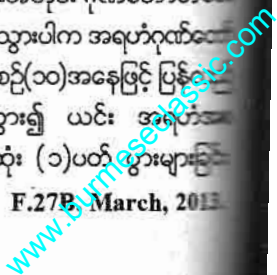
အား (၁၀၈)လုံး (၁)ပတ်စိပ်ပြီးနောက်
ဒုတိယအပတ်တွင် အမှတ်(၂)ဂုဏ်
တော်ဖြစ်သော သမ္မာသမ္ပူဇွေဂုဏ်
ကို အထူးပြု၍ သမ္မာသမ္ပူဇွေမှ စတင်
ရွတ်ပွားရပါမည်။

သပ္ပာသမ္ပူဇွေ ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပူဇွေ
ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပူဇွေ သပ္ပာသမ္ပူဇွေ
သပ္ပာသမ္ပူဇွေ ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပူဇွေ
သုဂတော
သုဂတော။ ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပူဇွေ။

အမှတ်စဉ် (၂) ဂုဏ်တော် ပြီးပါက

အမှတ်(၃)ဂုဏ်တော် ဖြစ်သော
ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပူဇွေ ဂုဏ်တော်အား
ပထမထား၍ ရွတ်ဆိုပွားများခြင်းဖြင့်
အမှတ်စဉ်(၃) အဖွင့်အပိတ်ဖြင့် (၁၀၈)
လုံး ပြီးဆုံးပါသည်။

ဤနည်းအတိုင်း ဂုဏ်တော်တစ်
စီ အထူးပြုသွားပါက အရဟံဂုဏ်တော်
သို့ အမှတ်စဉ်(၁၀)အနေဖြင့် ပြန်လည်
ရောက်ရှိသွား၍ ယင်း အရဟံအစ
အရဟံအဆုံး (၁)ပတ် ပွားများခြင်း

ဖြင့် ဂုဏ်တော်အထူးပြု (၁၀)ပတ် ဂုဏ်တော်(၁၀၀၀) ပွားများပြီး ဖြစ်ပါသည်။

စိတ် ပျံ့လွင့်၍ မရပါ။ အထူးပြု ဂုဏ်တော်သို့ ပြန်၍ အစအဆုံး ပြန်ဆင်းရသဖြင့် အထူးပြုဂုဏ်တော်အား အာရုံထားရပါသည်။

စာရေးသူသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်သော်လည်း စာရေးသူ၏ဇနီးမှာ ဘာသာကွဲ ဖြစ်ပါသည်။ သားသမီးများမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာ အားလုံး ဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။

နောင်အခါ အခွင့်သင့်ပါက သားသမီးများ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်ကြခြင်းနှင့်

မှတ်သားပါသည်။
ယင်းအတိုင်း အမှတ်စဉ်(၆) လက်ယာညွှန်တော်မှ ပြန်၍ ဥက္ကဋ္ဌလုံမွေးရှင်တော်သို့ ပြန်၍တက်သွားခြင်းဖြင့် အမှတ်စဉ်(၁၀)တွင် ပြန်ရောက်ပါသည်။

* * *

၁။ အရဟံ	→	ဥက္ကဋ္ဌလုံ
၂။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ	→	ဝဲ နားတော်ထိပ်
၃။ ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပန္နော	→	ဝဲ နားတော်အောက်
၄။ သုဂတော	→	ဝဲ ပခုံးတော်
၅။ လောကဏိဒူ	→	ဝဲ ရင်ညွှန်
၆။ အနတ္တဂေဟုရိသဗ္ဗဿာရထိ	→	ယာ ရင်ညွှန်
၇။ သတ္တောဒေဝမနုဿာန်	→	ယာ ပခုံးတော်
၈။ ဗုဒ္ဓေါ	→	ယာ နားတော်အောက်
၉။ ဘဂဝါ	→	ယာ နားတော်ထိပ်
၁၀။ အရဟံ	→	ဥက္ကဋ္ဌလုံ

အနည်းငယ် ခက်ခဲသော်လည်း အလေ့အကျင့် ရလာပါက မှန်ကန်သည်ကို တွေ့ရပါမည်။ စာရေးသူအနေဖြင့် လွယ်ကူမှတ်သားရန်အတွက် ကြံဆခဲ့ရပါသည်။ ထိုနည်းကို အောက်တွင် ဖော်ပြပါမည်။

ပထမဦးစွာ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး အစဉ်အတိုင်း အရဟံအစ အရဟံအဆုံး အစဉ်အတိုင်းဆို။ ယင်းမှ အပြန်အလှန် အရဟံ ဘဂဝါ စသဖြင့် ပြောင်းပြန် အပြန်အလှန် ဆို (၁)လခန့် နေ့စဉ် အပြန်အလှန် ရွတ်ဆိုနေရပါမည်။

ထိုနောက် ပုံတော်အား ဂုဏ်တော်တင်၍ အောက်ပါအတိုင်း အထူးပြု စိပ်ပွားခြင်းဖြင့် အောင်မြင်မှု ရရှိနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း စာရေးသူမှာ အခက်အခဲ မြောက်မြားစွာမှ လွတ်မြောက်ပြီး မမျှော်မှန်းထားခဲ့သော အခြေအနေကို ယခုအခါ ခံစားနေရပြီ ဖြစ်ပါသည်။

မိမိ ကြိုးစားခဲ့ရသော အခြေအနေများကို ရေးသားတင်ပြသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ စိပ်ပွားနည်းမှာ အမှတ်စဉ်(၁) အရဟံဂုဏ်တော်အား ပုံတော်တွင် ဂုဏ်တော်တင်၍ ဥက္ကဋ္ဌလုံမွေးရှင်တော်အား အရဟံ(၁)ဟု မှတ်သားပါသည်။

အမှတ်စဉ်(၂)ဂုဏ်တော် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဂုဏ်တော်အား ဝဲဘက် နားတော်ထိပ်အား မှတ်သားပါသည်။

အမှတ်စဉ်(၃) ဂုဏ်တော် ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပန္နော ဂုဏ်တော်အား ဝဲဘက် နားတော် အောက်ဖျားအား မှတ်သားပါသည်။

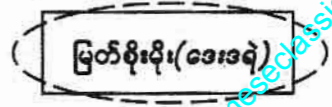
အမှတ်စဉ်(၄) သုဂတောဂုဏ်တော်အား ဝဲဘက်ပခုံးတော်အား မှတ်သားပါသည်။

အမှတ်စဉ်(၅) လောကဏိဒူဂုဏ်တော်အား ဝဲဘက်ရင်ညွှန်တော်တွင်

အထက်ပါ ပုံတော်တွင် အမှတ်စဉ် သတ်မှတ်သားသည့်အတိုင်း အာရုံပြု ရွတ်ပွားခြင်းဖြင့် အထူးပြု မှတ်သားထားပါသည်။

အထက်ပါဂုဏ်တော်များ ပွားများ နိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ **ညောင်တုန်းမြို့ ရွှေဟင်္သာတောရကျောင်း။ ဗောဓိဆရာတော်၏ ညွှန်ကြားချက်ဖြင့် ညစဉ် ဂုဏ်တော်(၁၀၀၀) အပတ်အရေအတွက် (၁၀)ပတ် သတ်မှတ်၍ စိပ်ပွားခဲ့သဖြင့် ဘဝအောင်မြင်မှုများ ရရှိပြီး အေးချမ်းသာယာသော ဘဝဖြင့် နေထိုင်ခဲ့ရပါသည်။**

ဤစာဖြင့် ဗောဓိကျောင်းဆရာတော်အား ဦးရိုက်လျက်...

www.burmeseclassic.com

သင်္ဘောတစ်စင်း

ပုဂ္ဂိုလ်

ဘာသာစကား (၂၁)

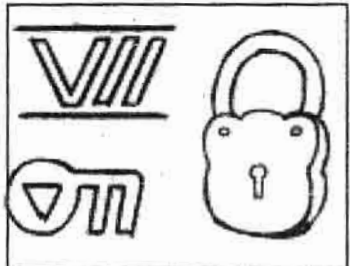
သော့

သော့ခလောက်အတွင်း ထိုးထည့်၍ လှည့်ဖွင့်ရသော သော့တံကို ဆိုလိုပါသည်။ သော့ ဆက်သွယ်သတင်း ပို့ခြင်းသင်္ကေတ ဖြစ်သည်။ အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတများ၊ အကြောင်းအခြင်းအရာများကို သိစေ၊ ကြားစေသော ဆက်သွယ် ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင်လည်း ရာသီစက်ဝန်းတွင်း ရှိ ဆယ်နှစ်လရာသီတွင် ဇူလိုင်လကိုလည်း ညွှန်းသည်။

များသောအားဖြင့် သော့တံ၏ ယေဘုယျပုံသဏ္ဍာန်သည် ရောမဂဏန်း ၃ နှစ်နှင့် ဆင်တူသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

* * *

သော့တံလှည့်ရသော သော့ချက်သည် သော့ခလောက်မျက်နှာပြင်၌ အလယ်ဗဟို အောက်နားတွင် တပ်လျက် တည်ရှိသကဲ့သို့ ဆယ်နှစ်လရာသီ၏ အလယ်ဗဟို (ဇွန်နှင့်ဇူလိုင်လကြား အလယ်ဗဟို)မှ အောက်ကပ်လျက်တွင်ရှိသော ဇူလိုင်လကို ကိုယ်စားပြုခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

သော့တံနှင့် ဇူလိုင်လ ဆက်သွယ်မှု

ဆိုင်ရာ ဖွဲ့နွဲ့သော ဒေဝတာပုရောဟိတ်များကို ရှေးဟောင်းအီဂျစ်နှင့် ရောမရှေးထုံးများတွင် တွေ့ရတတ်သည်။

သော့တံနှင့် ချိုးဖိုတစ်ကောင် ယှဉ်တွဲထားသော ဆက်သွယ်ချက်ကားကောင်းကင်ဘုံ၏ ဟင်းလင်းပွင့်နေသော တံခါးဝနှင့် ဝိညာဉ်တို့ကို ညွှန်းဆိုလေသည်။

သော့နှစ်ချောင်းနှင့် အသည်းနှလုံးပုံ သင်္ကေတကား ပြီးပြည့်စုံသော ချစ်ခြင်း၊ ဘဝတွင် နောက်ထပ် မပေါ်ပေါက်နိုင်တော့သည့် ချစ်ခြင်း၊ တစ်သက်တွင် တစ်ယောက်တည်းသာ ဟု ဆိုလိုသည်။

ထိုသင်္ကေတသည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာသာမက စိတ်ခံစားမှု၊ ဘဝခံယူချက်နှင့် သဘာဝ၏ မဖောက်ပြန်သော အမှန်တရားတို့အတွက်လည်း ကိုယ်စားပြုသည်။

သော့သုံးချောင်းတွဲ ပုံစံကား အလွန်အဖိုးတန်သော လျှို့ဝှက်အပ်သည် ရတနာများကို ဖော်ပြသည်။ ထိတွေ့ကိုင်တွယ်၍ရသော ရုပ်ဝတ္ထုဆိုင်ရာ အဖိုးအနမတဂ္ဂ ထိုက်တန်များပြားသည့် ရတနာများသာမက စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခံစားချက်များကိုလည်း ညွှန်းသည်။

သော့သုံးချောင်းမှာ ပထမငွေသော့ ဒုတိယရွှေသော့နှင့် နောက်ဆုံးမှာ စိန်သော့တို့ ဖြစ်ကြသည်။ ယင်းသော့ (၃)ချောင်း ပုံသဏ္ဍာန်သည် ကိုယ်စားပြုခြင်းနှင့် အကြားအမြင် ဗဟုသုတ

များကို ဖော်ပြသည်။

ပထမသော့ဖြစ်သော ငွေသော့သည် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ်အယူအဆများ၊ နားလည် သဘောပေါက် သိမြင်နိုင်စွမ်းသော ပင်ကိုဉာဏ်ရည်အဆင့်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။

ဒုတိယရွှေသော့မှာ တွေးခေါ်မြော်မြင်မှုမှ ရင့်ကျက်မြင့်မားလာသော ဉာဏ်ပညာအဆင့်ကို ဖော်ပြသည်။ တတိယနှင့် နောက်ဆုံးဖြစ်သော စိန်သော့မှာ ကြုံတွေ့ ရင်ဆိုင်ရဖွယ်ရှိသော လောကမျက်နှာစာ အသီးသီးတွင် ကောင်းမွန်နိုင်နင်းစွာ ထိန်းချုပ် စီမံခန့်ခွဲနိုင်စွမ်းရှိသော စိတ်တန်ခိုးကို ညွှန်းဆိုလေသည်။

အဖိုးထိုက်တန်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းများရှိရာ နေရာဌာနသို့ ညွှန်ပြခြင်းအနက်ဆောင်သည်ဖြစ်ရာ "သော့တံ"သည် ကျားကုတ်ကျားခဲ ပင်ပန်းခက်ခဲစွာ အားထုတ်၍ အတားအဆီးမြောက်မြားစွာ ကျော်လွန်နိုင်ခဲ့ခြင်း သင်္ကေတလည်း ဖြစ်သည်။

နတ်ဘုရားတစ်ဆူက သော့တံ၏ ထိပ်ပိုင်း(အဖျားပိုင်း)မှ ကိုင်တွယ်ကာ ကန့်လန့်ဖြတ်အနေအထားကို ဖော်ပြထားပါက ယင်း၏ ဆိုလိုချက်ကား မရဏနိုင်ငံသို့ သွားရောက်ရန် အဆိုးတော်ချမှတ်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သို့သော်လည်း ယင်းသော့သည် သေတ္တာတစ်လုံးဆီသို့ ညွှန်ပြ ချိန်ထားခြင်းဖြစ်ပါက မရဏနိုင်ငံမှ ထွက်

www.burmeseclassic.com

မြောက်၍ မြင့်ရာမြတ်ရာ ဘုံဘဝဆီသို့ ပြောင်းရွှေ့မိန့် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာမှုပေးသော အမိန့်တော်ချမှတ်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သိမ်းငှက်

သိမ်းငှက်ကို ရှေးအီဂျစ်လူမျိုးများက ဝိညာဉ်၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။ နောက်ပိုင်းကာလများ၌ သိမ်းငှက်ကို မကောင်းဆိုးဝါး ဝိညာဉ်များ ဖော်ဆောင်ရာအဖြစ် သင်္ကေတပြုကြသည်။

ပဉ္စလက်ဆရာ၊ မှော်ဆရာများ၊ အောက်လမ်းဆရာများက တစ္ဆေသူရဲမကောင်းဆိုးဝါး မှင်စာ စသည့် နောက်ပါများအား ထိန်းသိမ်း ချုပ်ကိုင်စေရန် သိမ်းငှက်ကို ကိုယ်စားလက်ထောက်အဖြစ် အသုံးပြုလေ့ ရှိကြသည်။

နှောင်းခေတ် အယူအဆတွင်ကား သိမ်းငှက်သည် အောင်မြင်မှု အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်လာသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အဓမ္မ၊ နိုင်လိုမင်းထက် ပြုကျင့်ခြင်းကိုလည်း သိမ်းငှက်ကို သုံးစွဲကြသည်။

အင်္ဂလိပ်စာပေတွင် အဓမ္မလုယက်သူ မျက်လုံးအကြည့် စူးရှထက်မြက်သူတို့အား သိမ်းငှက်ဖြင့် တင်စားဖွဲ့နွဲ့ကြလေသည်။

အင်းဆက်

အင်းဆက်ပိုးများသည် ဂီတအနုပညာကို ကိုယ်စားပြုသော သင်္ကေတ ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာဂီတသင်္ကေတရှိ (C.clap) စီကလက်သည် အင်းဆက်

ပိုးလောင်း၏ ပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်လေသည်။ စောင်း၊ စန္ဒရားသံစဉ်များသည် အင်းဆက်ပိုးများ တစ်ကောင်စီ ပြည့်တွန်သော အသံများကို စုစည်း သရုပ်ဖော်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ကောင်းကင်ဘုံမှ နတ်ဘုရားသည် ကမ္ဘာမြေပေါ်သို့ လူသားများ စိတ်လက်ကြည်သာ အပန်းပြေကြစေရန် အင်းဆက်ထုကြီးကို တူရိယာလုလင်၊ တူရိယာလုံမေများဖြင့် စေလွှတ် ပေးသနားတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ဆို၏။

ဂျူပီတာ(Jupiter)

ရိုမန်တို့ ကိုးကွယ်သော နတ်ဘုရားတစ်ပါး ဖြစ်သည်။ ကောင်းကင်ဝေဟင်ယံကို ပိုင်စိုးအုပ်ချုပ်၍ သဘာဝလွန် စွမ်းအင်များ ပိုင်ဆိုင်သူ ဖြစ်သည်။

ဂျူပီတာ၏ အဆောင်အယောင်များမှာ ပိုးကြီးသွား၊ သရဖူ၊ လင်းယုန်အလံ (လင်းယုန်ရုပ်ပါဝင်သော စစ်ချီအလံ သို့မဟုတ် နိုင်ငံတော်အလံ)နှင့် ရာဇပလ္လင်တို့ ဖြစ်ကြသည်ဆို၏။

လီယို(Leo)

ရာသီစက်ဝိုင်း၏ ပဉ္စမမြောက်ရာသီခွင် သိဟ်ရာသီ၏ သင်္ကေတဖြစ်သည်။

ယင်းသည် နေရောင်ခြည်စွမ်းအင်၊ စိတ်တန်ခိုး၊ မီးနှင့် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်းတို့ကို ကိုယ်စားပြုသော သင်္ကေတဖြစ်သည်။ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခံစားမှုနှင့် နှလုံးသားတွင်း စွဲမြဲစူးနစ်ခြင်း နိမိတ်ပုံလည်း ဖြစ်သည်။

လီဘရာ(Libra)

ရာသီခွင်စက်ဝိုင်း၏ သတ္တမရာသီ၊ တူရာသီ၏ အမှတ်အသားဖြစ်သည်။ ကန့်လန့်ဖြတ်နှင့် ဓားတစ်ချောင်းပုံစံဆင်တူသည်။ အသက်နှင့် အသက်ရှင်နေထိုင်ခြင်းဘဝကို ညွှန်းသည်။

ရုက္ခလောကအတွက် ဆိုပါက အသက်ရှင်သန်ခြင်းကို ဖြစ်စေသော ခေ၊ မြေဩဇာနှင့် အလင်းရောင်တို့အား ကိုယ်စားပြုကာ လူသားများအတွက် ဣတ္ထိလိင်၊ ပုလ္လိင် မင်္ဂလာမောင်နှံတစ်စုံကို ညွှန်ပြခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

ညီမျှခြင်း၊ အပြန်အလှန် ဖေးမထောက်ပံ့ခြင်းနှင့် သဘာဝ အခြေခံအခြင်းအရာကွဲပြားစွာ အံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်ခြင်းတို့ကို ဖော်ဆောင်သည်။ (အခြေခံအခြင်းအရာ ကွဲပြား၍ အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်ခြင်းဆိုရာ၌ ပုလ္လိင်အဖို၊ အဖိုချင်း၊ ဣတ္ထိလိင် အမ၊ အမချင်း ပေါင်းစည်းခြင်းသည် အခြေခံအခြင်းအရာ မကွဲပြား၊ အံဝင်ခွင်ကျ မဖြစ်ဟု ဆိုသည်။)

www.burmeseclassic.com

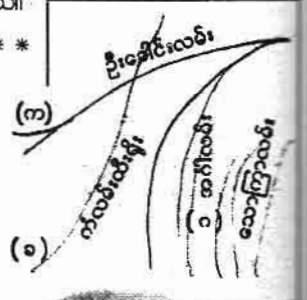
အလှပြင်ဆိုင်လှုပ်ငန်းနဲ့

ဆရာကြီး ဦးစောကြီးမြိုင်
(ဥပဒေတွဲ)
လက္ခဏာပေးအပ်ပညာသူတော်

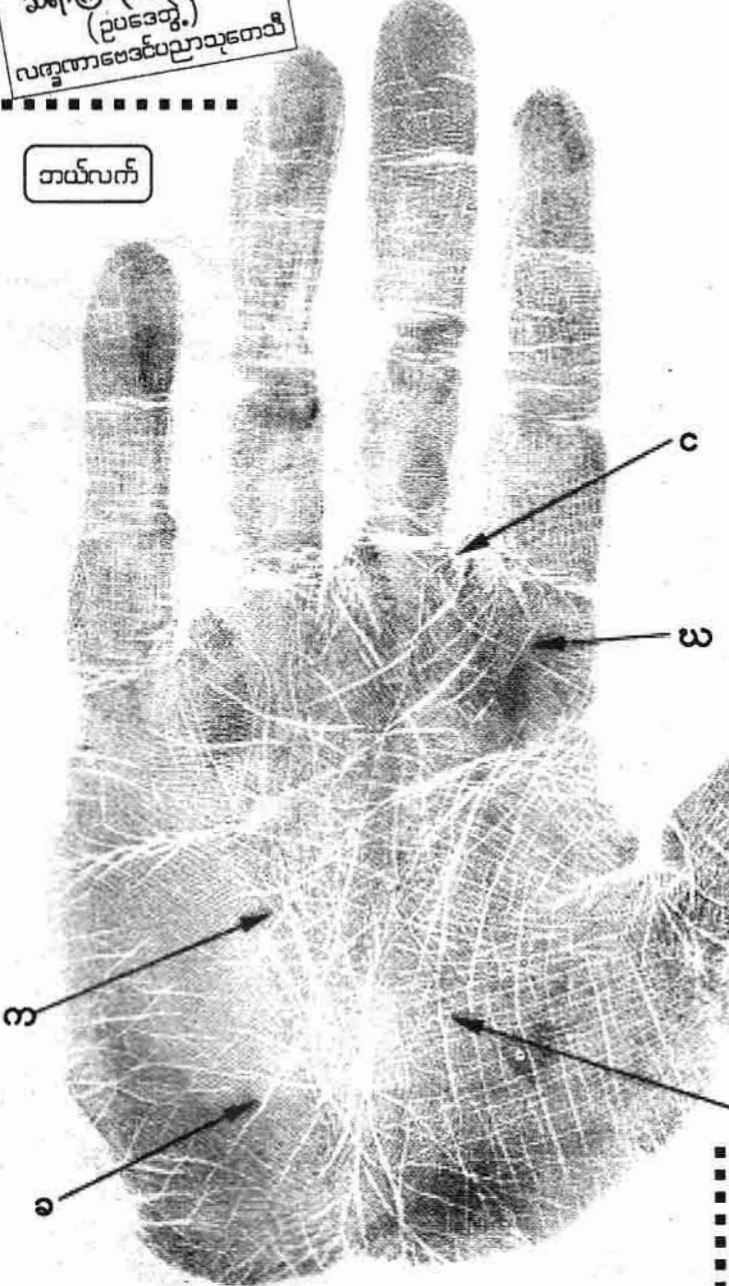
အကျိုးပေး စီးပွားဖြစ်တဲ့လက္ခဏာ

ယခုဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ဘယ်
လက်ဖဝါးပြင်ပုံစံပိုင်ရှင်ဟာ ရှမ်းပြည်
နယ် ရတနာမြေက အသက်(၃၀)
ဝန်းကျင် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါ
တယ်။

“က”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထား
တာဟာ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းအဆုံး
တနလာဂြိုဟ်ခုံဘက် ခပ်ကွေးကွေး
နိမ့်ဆင်းအဆုံးသတ်နေခြင်း ဖြစ်ပါ
တယ်။

ဘယ်လက်

ဦး
ဦးခေါင်းလမ်း
မျိုးဟာ စိတ်က
စိတ်သန်း ကောင်းပယ်
တီထွင်ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိပယ်
အလှပြင်သူတစ်ဦးတွက် အခါက
လိုအပ်ချက် ဖြစ်ပါတယ်
“ခ”အက္ခရာနဲ့
ညွှန်ပြထားတာဟာ
တနလာဂြိုဟ်နဲ့
စတက်တဲ့

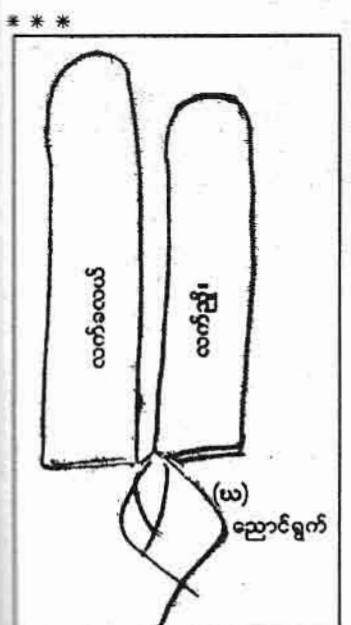
ကလမ်းထီးရိုးဖြစ်ပါတယ်။
အနုပညာ ဝိသနာပါခြင်း၊ အနုပညာ
သော လုပ်ငန်းများနဲ့ အကျိုးပေးခြင်း
လူအများရဲ့ အားပေးချီးမြှောက်ခံခြင်း

နှိပ်သက်သောကုန်းခြင်းတွေ ဖြစ်နိုင်တယ်။
အလှပြင်လုပ်ငန်းအတွက် နောက် တစ်ချက်
အဓိက လိုအပ်ချက် ဖြစ်ပါတယ်။

“ဂ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ
ဟာ အသက်လမ်းကြောင်း အတွင်း
ဘက်မှာ **အင်္ဂါလမ်း**၊ **သောကြာလမ်း**
များစွာ ထင်ရှားရှိနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

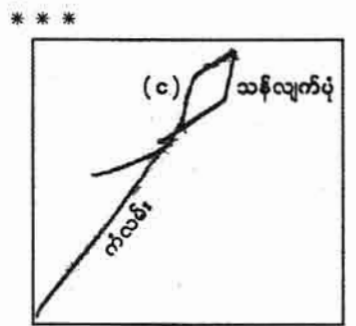
အဲဒီလမ်းကြောင်းများဟာ အသံအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအစား
လုပ်ရှားမှု အပြင်အဆင်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း
သုတစ်ပါးတို့ကို ဆွဲဆောင်စည်းရုံးနိုင်သူ
ဖြစ်စေတယ်။ ဖောက်သည်များစေတယ်။
အလှပြင်ဆိုင်လုပ်ငန်းအတွက် တတိယ
အဓိက လိုအပ်ချက် ဖြစ်ပါတယ်။

“ယ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ
ဟာ **ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံမှာ** **ညောင်**
ရွက်သင်္ကေတများရှိခြင်း ဖြစ်တယ်။

ဒီသင်္ကေတတော့ စိမ်အပ်ချပ် ဆရာ
လုပ်ရခြင်း အကြံအပူ၊ ဦးစီးခေါင်းဆောင်
ဖြစ်ခြင်း အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ
ကြီးပွားသူများနဲ့ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင် မိတ်ဆွေ
ဖြစ်ခြင်းတို့အတွက် လိုအပ်ချက် ဖြစ်ပါတယ်။

“င”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ
ဟာ **ကံလမ်းထီးရိုးထိပ်မှာ**
သန်လျက်သင်္ကေတ ထင်ရှားရှိခြင်း
ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီသင်္ကေတတော့ ကိုယ်ကိုိုင် ဩဇာ
အာဏာရှိခြင်း ဩဇာအာဏာ ပြင်းမာသူ
တို့နဲ့ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင် မိတ်သဟာဖြစ်ခြင်းလို
အဟောရှိပါတယ်။

“ယ”နဲ့ “င” သင်္ကေတကြောင့်
ဒီလက္ခဏာရှင်ဟာ အလှပြင်ဆိုင်မှာ
ဝန်ထမ်းမဖြစ်နိုင်ဘဲ အလှပြင်ဆိုင်
တည်ထောင်လုပ်ကိုင်တဲ့ ဆိုင်ပိုင်ရှင်၊
အလှပြင်ပညာများ ထပ်ဆင့်သင်တန်း
ပေးသော ဆရာမ ဖြစ်ရမယ်။ သူမရဲ့
အလှပြင်ဆိုင်ကိုလဲ ဩဇာအာဏာ
မြင့်မားသူများ၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝသူများ
လာပြီးအားပေးလိမ့်မယ်။

အလှပြင်ဆိုင်လုပ်ငန်း အောင်မြင်
တိုးတက် အကျိုးပေးချမ်းသာဖို့ဆိုတာ
အဲဒီလိုအပ်ချက်တွေ ပြည့်စုံမှ ဖြစ်ပါ
မယ်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြ
ပါစေ။
အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ
ကြီးပွားကြပါစေ။

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ

စာမျက်နှာ (၂၃၃)မှ အဆက်

တရုတ်လေ့တွင် **“ယင်း”** နှင့် **“ယန်”**
ဆန့်ကျင်ဘက်နှစ်ခု ခွန်တွဲကာ လွန်ဆွဲ
ပေါင်းစည်းသည်နှင့် ဆင်တူ၏။

အင်ဆက်စ်(Incest)

မူလအဓိပ္ပာယ်မှာ ဆွေမျိုးနီးစပ်သူ
ခြင်း ကာမဆက်ဆံခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်
ရသော်လည်း ဤသင်္ကေတမှာ ဂီတ
သင်္ကေတတစ်ခု ဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့် စန္ဒရားကဲ့သို့ အသံ
များစွာ စုစည်းထားသော တူရိယာ
ပစ္စည်းများတွင် အသံတူချင်း ပေါင်း
စည်း ပါဝင်နေသည်ကို တွေ့နိုင်သည်။
ထင်ရှားသော ဥပမာအနေဖြင့်
စန္ဒရားခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်ပါက
ထွက်လာသောအသံသည် တစ်သံ
တည်း မဟုတ်ပါ။ အနီးစပ်ဆုံး တူညီ
စေရန် အသံညှိခက်ရင်းခွဲမှ ထွက်လာ
သောအသံကို မူတည်ကာ ကြိုးသုံး
ချောင်းအား(အလျှော့အတင်း) ညှိထား
ခြင်း ဖြစ်သည်။

စန္ဒရားခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်သော
အခါ ကုတ်မောင်းတံများမှတစ်ဆင့်
ထိုကြိုးသုံးချောင်းပေါ်သို့ ရိုက်တံကို
ထိခတ်စေကာ အသံထွက်လာသည်။
ထို့ကြောင့် ကြိုးသုံးချောင်း တစ်ပြိုင်
နက် မြည်ဟည်းကာ စုပေါင်းနေသဖြင့်
တစ်သံသာ ကြားရခြင်းဖြစ်သည်။

ဤဥပမာအတိုင်းပင် **အင်ဆက်စ်**
(Incest) အမှတ်အသားသည် နီးစပ်
သောအသံများ ပေါင်းစည်းကာ နားဝင်
ပီယံဖြစ်စေရန် ဖန်တီးခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်
ကောက်နိုင်လေသည်။

ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး မျက်နှာစာ
တွင်ကား ခံယူချက်၊ သဘောထားချင်း
ကွဲလွဲမှု၊ မကြီးမားသော လူတစ်စု
စည်းလုံးစွာ ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်ခြင်း
အနက်ဆောင်သည်။

ဟုဂျင်းစီ

www.burmeseclassic.com

ကသာမြို့နယ်၊ ကပ္ပလိပ်ကျေးရွာ
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ ကျောင်း
ထိုင်ဆရာတော်ကြီးသည် ဆီးအောင့်
သဖြင့် ကသာ ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီး၌
ဓာတ်မှန်ရိုက်ကြည့်ရာ ဆီးအိမ်တွင်
ကျောက်တည်နေကြောင်း သိရှိရပါ
သည်။

ထို့ကြောင့်...
ဆရာတော်ကြီးသည် ရွာသို့ပြန်လာ
ပြီး မန္တလေးမြို့သို့ သွားရောက် ခွဲစိတ်
ကုသမှု ခံယူရန် ပြင်ဆင်ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင်...
ရွာမှ ဒကာတစ်ဦးက ဆရာတော်ကြီးထံသို့ လာရောက်၍...
'အရှင်ဘုရား ဘုဉ်းပေးဖို့ ဆွမ်းဟင်းလာကပ်တာပါ ဘုရား'
'ဘာဟင်းတွေများလဲ ဒကာကြီးရဲ့'
'အရှင်ဘုရား ဆီးအိမ်မှာ ကျောက်တည်နေတယ်လို့ တပည့်တော်
သိရပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် "ကြက်သား"ကို "ခွေးတောက်ရွက်"နဲ့
ရောပြီး ချက်ခဲ့တာပါဘုရား'
'အဲဒါစားရင် ကျောက်တည်တဲ့ရောဂါ ပျောက်သလား ဒကာကြီး'
'တပည့်တော်ရဲ့ အဖေကတော့ "ခွေးတောက်၊ ကြက်သား ရော
ချက်စားက ကျောက်များ ကြေမှုချမ်းသာရ၏"လို့ ပြောဖူးပါတယ်
ဘုရား'

'အိမ်း... ဒါဆိုရင်လဲ ဟုတ်မဟုတ် စမ်းကြည့်ရတာပေါ့ကွယ်'
'တင်ပါ့ဘုရား'
ထိုနေ့ ညနေမှာပင် ဆရာတော်ကြီးသည် ကသာမြို့မှတစ်ဆင့်
မန္တလေးမြို့သို့ ခွဲစိတ်ကုသရန် သွားပါသည်။
လမ်းခရီး၌ ဆီးသွားသည့်အခါတွင် ဆီးအောင့်ဝေဒနာမှာ သိသိသာသာသက်သာပြီး ဆီးလည်း များလာကြောင်း
ဆရာတော်ကြီး သတိပြုမိလေသည်။

မန္တလေးမြို့သို့ရောက်၍ မန္တလေးဆေးရုံကြီးတွင် ဓာတ်မှန်ရိုက်ကြည့်သောအခါ ဆီးအိမ်၌ မည်သည့် ကျောက်မှ
မတွေ့ရတော့သဖြင့် ခွဲစိတ်ကုသရန် မလိုအပ်တော့ဘဲ နေရပ်သို့ ပြန်ခဲ့ပါတော့သည်။

ထို့ကြောင့်...
ဆီးအိမ်တွင် ကျောက်တည်ပါက...
'ခွေးတောက်ရွက်နှင့် ကြက်သားကိုသာ ရောနှော၍ ချက်စားပါက ကျောက်များ ကြေမှုသက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာရာ ရမည်ဖြစ်ကြောင်း
ရေးသား တင်ပြအပ်ပါသည်။

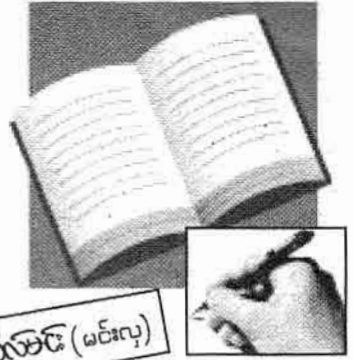
[စာရေးသူအား ဤအကြောင်းကို ပြောပြသည့် ကိုနေဝင်းဦး (မင်းခန့်မောင်မောင် - ကသာမြေ)အား ကျေးဇူး
အထူးတင်ရှိပါသည်။]

ဆီးအိမ်မှာ ကျောက်တည်သော်

ကိုကိုခန့်ချော(ကသာမြေ)

အပူဓာတ် အအေးဓာတ်

ဗေဒင်တွက်နည်း

စာရေးသူ အပူဓာတ်၊ အအေးဓာတ် ဗေဒင်တွက်နည်းပညာကို လွန်ခဲ့သော နှစ်(၄၀)ခန့်က ရသေ့တောင်မြို့နယ်၊ မယူကမ်း ကျောက်ထရံကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ကြီး ဦးကောဝိဒဓမ္မထံက သင်ယူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ဤ အပူဓာတ်၊ အအေးဓာတ်ပညာဖြင့် အနီးဝန်းကျင် ကျေးရွာများဖြစ်သော စေတီပြင်၊ မော်ထက်၊ သိန်တောင်၊ ကြိန်တန်း ဖက်လိပ်၊ မောင်နှမစသော ကျေးရွာ များမှ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ၏ လောကီကိစ္စအဝဝများကို တွက်ချက် လမ်းညွှန်မှု ပေးတော်မူခဲ့သည်။

ကျောက်ထရံကျောင်းတွင် စာရေး သူအပါအဝင် ကျောင်းသား(၈၀)ခန့် ရှိသည်။ အပူဓာတ်၊ အအေးဓာတ် ဗေဒင်တွက်နည်းကို ဆရာတော်ထံက သင်ကြားခဲ့သည်အတိုင်း (သင်ရိုး) အတိုင်း ရေးသားဖော်ပြပါမည်။

ဗေဒင်အစ “နေနှင့်လ” ဟု ဆိုပါ သည်။ “နေ” သည် အပူဓာတ်သဘော ကို ဆောင်သည်။ “လ” သည် အအေး ဓာတ်သဘောကို ဆောင်ပါသည်။

(နေ)မှ ဆင်းသက်သော ဂြိုဟ်(၄) ထုံး ရှိသည်။ ယင်းဂြိုဟ်များမှာ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်၊ စနေ ဂြိုဟ်၊ ရာဟုဂြိုဟ်တို့ ဖြစ်သည်။ ဤဂြိုဟ်(၄)လုံးသည် နေမှ ဆင်းသက်

သော သဘောရှိသောကြောင့် အပူ ဓာတ်သဘောဆောင်ပါသည်။

(လ)မှ ဆင်းသက်သော ဂြိုဟ်(၄) လုံးရှိသည်။ ယင်းဂြိုဟ်များမှာ တနင်္လာ ဂြိုဟ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်၊ ကြာသပတေး ဂြိုဟ်၊ သောကြာဂြိုဟ်တို့ ဖြစ်သည်။ ဤဂြိုဟ်(၄)လုံးသည် (လ)မှ ဆင်းသက် သော သဘောရှိသောကြောင့် အအေး ဓာတ်သဘောကို ဆောင်ပါသည်။

အပူဓာတ်၊ အအေးဓာတ် တွက်နည်း

ပိပိ၏ မွေးဖွားသော ပြန်မာသက္ကရာဇ်ကို တည်ကိန်းပြုပါ။ အပူ+အအေး (၂)ကဏန်း နှင့်စားပါ။

ဤနေရာတွင် စားလဒ်ကို ယူ၍ စာကြွင်း ကိုသာ ယူရပါမည်။

(၁)ကြွင်းလျှင် အပူဓာတ်၊ (၂)ကြွင်းလျှင် အအေးဓာတ်။

ဤတွက်နည်းသည် မူလမွေးသက္ကရာဇ်ကို အခြေခံ၍ အပူဓာတ်၊ အအေးဓာတ် ခွဲထား ခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်တစ်နည်းမှာ...

ပိပိ၏ ရောက်ဆဲအသက်ကို တည်ကိန်းပြု အပူဓာတ်+အအေးဓာတ် (၂)ကဏန်းနှင့် စားပါ။ ဤနေရာမှလည်း စားလဒ်ကို ယူ၍ စာကြွင်းကိုသာ ယူရပါမည်။

ဥပမာတွက်နည်း။ ။ ၁၃၂၃ ခုနှစ် တွင် မွေးဖွားသူ...

ပိုမိုအသေး (မင်းလှ)

၁၃၂၃ + ၂ = အကြွင်း(၁) ဖြစ်သည်။ အပူဓာတ်ဆောင် မွေးဖွားသူဖြစ်သည်။ ရောက်ဆဲအသက်(၅၁)နှစ်။

၅၁ + ၂ = အကြွင်း(၁) ဖြစ်သည်။ ရောက်ဆဲ(၅၁)နှစ်သည်လည်း အပူ ဓာတ်ဆောင်နှစ် ဖြစ်သည်။

အပူဓာတ်၊ အအေးဓာတ် ပောနည်းလင်္ကာ

အပူ အပူ တွေ့ကြပူ... အပူများက ဇီတောက်ပ

အအေး အအေး တွေ့ကြပြု... အအေးများ က ရေခဲပ

အအေးအပူ ပူတပူ... တူယှဉ်သွားက ချိမ်းသာရ

အပူဓာတ်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦး သည် ရောက်ဆဲအသက်နှစ်တွင် အပူ ဓာတ်နှစ်ကျရောက်ပါက “အပူ အပူ တွေ့ကြမှု အပူများက ဖီးတောက်ပ” ဟူသော လင်္ကာအတိုင်း ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ လူမှုရေး ကိစ္စများမှာ ပူပင်သောက ကျရောက် စေတတ်သည်။ အဆင်မပြေ ဖြစ်မည်။ အကြံအစည်ပျက်တတ်သည်။ ပူပင် သောကများသောနှစ် ဖြစ်သည်။

“အအေး အအေး တွေ့ကြပြု အအေးများ က ရေခဲပ”

ဟူသော လင်္ကာမှာ အအေးဓာတ် ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦးသည်

အင်္ဂါရတ်အကြောင်း မရေးဖြစ်တာ ကြားပြီမို့ ပြန်လည် ရေးသား တင်ပြ လိုက်ပါသည်။ အကြောင်းကတော့ စာရေးသူ အလုပ်သွားလုပ်နေသော မြန်မာ့မီးရထားစက်ခေါင်းရုံမှ အင်္ဂါရတ် ဆရာတစ်ယောက်ထံမှ ရခဲ့သော ရှောင်ဖမ်းနည်းဖြင့် ဖမ်းရသော ရှောင် ဆေးအကြောင်းကို တင်ပြရေးသား လိုက်ရပါသည်။

အင်္ဂါရတ်ဆရာ၏ အမည်နာမကို ထုတ်ဖော် ရေးသားခြင်း ခွင့်မပြု၍ အမည်နာမ ထည့်သွားခြင်း မရှိသည် ကို သည်းခံခွင့်လွှတ်ပါရန် တောင်းပန် အပ်ပါသည်။

ထိုဆရာ၏ အရည်အချင်းကတော့ လက်ဝဲလက်ယာလမ်းများကို ပိုင်နိုင်စွာ လုပ်ဆောင် အောင်မြင်ပြီးစီးနေသူ တစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေဖြစ်ငွေဖြစ်လုပ်ရတ်ကို ပိုင်နိုင်နေ သော်လည်း လမ်းလုပ်ခြင်းကို အရင်း မပြုပါ။ စာရေးသူအနေဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ် မျိုးကို လေးစားကြည်ညိုမိပါသည်။

သို့သော် ထိုဆရာသည် လူသိမခံ လိုသောဆန္ဒ ရှိသည်။ ထိုဆေးနည်း အား စာရေးသူကို ပေးစဉ်က သူ၏ အမည်နာမကို မည်သူမျှ မသိစေရန် မှာကြားခဲ့ပါသည်။ သို့အတွက်ကြောင့် အမည်နာမ ထည့်သွင်းရေးသားခြင်း မပြုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤဆေးကို ပြုလုပ်သည့် ရည်ရွယ် ချက်မှာ တောတောင်သို့ ခရီးသွား ဂန္ဓာဓိကျင့်စဉ်များ ပြုလုပ်ရာတွင် တော တောင်၌ အလွန်အဆိပ်ပြင်းသော တောကြီးမြေဟောက်များ၊ နဂါးမျိုးနွယ် မြေကြီးများ၏ အန္တရာယ်မှ ကာကွယ် နိုင်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

ဤဆေးသည် အဆိပ်မျိုးစုံနိုင်နင်း လျက် ရောဂါအတွက်လည်း အကျိုးပြု

ရှောင်ဖမ်းနည်း တစ်နည်း

နှင့် ဆေးအသုံးနှင့် အကျိုးအပြစ် သိသူများမှ ဖော်ပြပေးကြပါရန်

သည်ဟု သိရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရည်မှန်းချက်ရှိသူတိုင်း အသုံးပြုနိုင်ရန် အင်္ဂါရတ်ညီအစ်ကိုများ အကျိုးရှိစေရန် တင်ပြရေးသားလိုက် ရပေသည်။

ဤ ရှောင်ဆေးပြုလုပ်ပုံမှာ အလွန် မြန်ဆန် လွယ်ကူ၍ အချိန်ကုန် သက် သာသောနည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤဆေး ပြုလုပ်တော့မည်ဆိုလျှင် ရှေးဦးစွာ ရှာထားရမည့် ပစ္စည်းများ မှာ...

- (၁) သံဒယ်အိုး အသေးတစ်လုံး
- (၂) ယင်းသံဒယ်အိုး ဖြန့်ပေးထားသော ကြော့ ပန်းကန်လုံးကြီး (ဟင်းသောက်ပန်းကန်လုံး ကြီး တစ်လုံး)
- (၃) ပြဒါးသန့်ပြီး (၁) ကျပ်ယား
- (၄) ဒုတ္တာ (၁) ကျပ်ယား
- (၅) ကျောက်ဆွတ် (၁) ကျပ်ယား
- (၆) ယင်းဆိပ် (၁) ကျပ်ယား

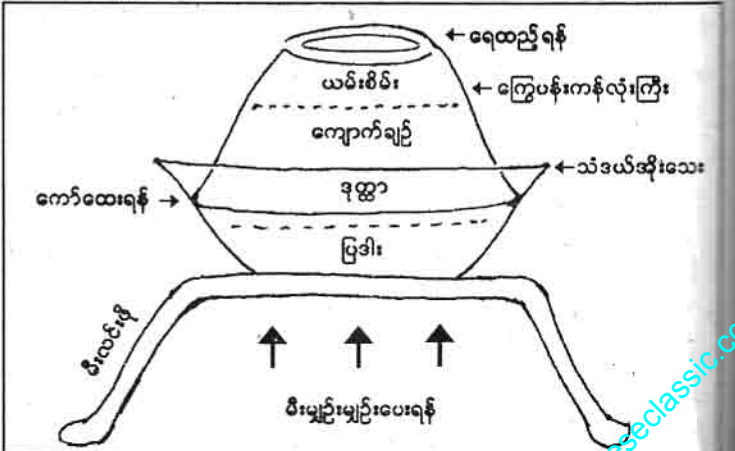
တို့ကို ရှာဖွေ စုဆောင်းထားပါ။

ဤဆေး (မနောမယိဒ္ဓိ) ဧရာမြေ

ပြီးလျှင် ယင်းဆေး(၄)မျိုးကို သံပရာရည်ဖြင့် အညက်ကြိတ် စရန် ဤ ညက်လျှင် သံဒယ်ပိုင်းတွင် ထည့် ကာ ခပ်ထပ်ထပ်ရှိအောင် နေတွင် လှန်းပါ။

အနေတော်ရုံရှိလျှင် ကြော့ပန်းကန် လုံးကြီးဖြင့် ဒယ်အိုးကို အုပ်၊ ဒယ်အိုး နှင့် ကြော့ပန်းကန်လုံးစပ်ကြားကို ကော် ဖြင့် ထေးရမည်။ ဆေးအခိုးများ မထွက် စေရန် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ပြုလုပ်ပြီးလျှင် မီးလင်းဖို တွင် တည်၍ ထင်းမီးဖြင့် မီးမျှင်းမျှင်း ပေး၍ မီးမပြတ်စေဘဲ တစ်နေ့ကုန် ချက်ယူပါ။ ရှောင်ဆေးကို ရပါပြီ။ ဆေးချက်ပုံကို ပုံနှင့်တကွ တင်ပြပါမည်။

ပုံတွင် ပြထားသည့်အတိုင်း ဒယ်အိုးထဲသို့ ဆေးများကို အစဉ် အတိုင်း ထည့်ရန်...

- ၁။ အောက်မှာ ပြဒါကို ထည့်
- ၂။ ဒုတိယ ဒုတ္တကကိုထည့်
- ၃။ တတိယ ကျောက်ချပ်ထည့်
- ၄။ ယမ်းစိမ်းထည့်

အားလုံးထည့်ပြီးလျှင် ကြော့ပန်းကန် လုံးကြီးအုပ်၊ ကော်ထေး။

ကော်စပ်နည်းပါ ဖော်ပြပါမည်။ အလွယ်ဆုံးနှင့် ပစ္စည်းမရှားပါး သောနည်းကို ဖော်ပြပါမည်။

- (၁) ၄က်ပျောသီးမုန့် (၂)ဆ၊
- (၂) အုတ်နီမှုန့် တစ်ဆ ရောစပ်နယ် က ကော်ဖြစ်၏။

နောက်တစ်နည်း... စားဖိုလယ်ပြာကို အဝတ်ပါးနှင့်တိုက် ယူပြီး ရှားစောင်းလက်ပပ်အနှစ်နှင့် ဖျော်၍ ပျော်ပျော်ရအောင် ဖျော်နယ်ပါ ကော်ဖြစ်၏။

နောက်တစ်နည်း... သဲနုနုကို ရေဖျန်း၍ အစိုပေး၊ လက်

အုပ်၍ရအောင် အစိုပေး၊ ယင်းသဲနှင့် ကော်လုပ်၊ ရေမများစေရ။ ရေများလျှင် ဆေးထဲသို့ ဝင်မည်။ သတိထားပါ။

မိမိကြိုက်နှစ်သက်သော ကော်ဖြင့် ထေးနိုင်ပါသည်။

ကော်ထေးပြီး ဖိုတွင် ဒယ်အိုးတင်၍ ထင်းမီးဖြင့် မီးပျဉ်းပျဉ်းပေး၍ မီးမပြတ် ထည့်ပေးပါ။ ဒယ်အိုးအပေါ်၌ အုပ် ထားသော ကြော့ပန်းကန်လုံးကြီးဖင်ထဲ ရေထည့်ပေးပြီး မီးပေးပါ။

ရေခန်းလျှင် ရေထပ်ထည့်ပေး။ ရေ (၁၅)ကြိမ်မျှ ခန်းသည့်တိုင်အောင် ချက် ပေးပါ။ ထိုကဲ့သို့ တစ်နေ့ကုန်အောင် ချက်လျှင် မိမိလိုသော ရှောင်ဆေးကို ရရှိပါမည်။

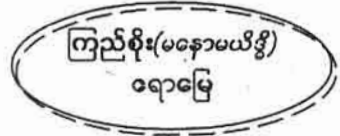
ပန်းကန်လုံးဖင်၌ ကပ်နေသော၊ နီမြန်းတောက်ပသော ဟသံပဒါးနှင့် တူသောဆေးကို ရရှိပါမည်။

ရောဂါကင်းဝေး၍ အဆိပ်တစ်မျိုးမျိုး ကို ကာကွယ် တားဆီးနိုင်သော ရှောင် ဆေးဖြစ်ကြောင်း ဆရာ၏ ပြောပြချက် အတိုင်း မခြွင်းချန်ဘဲ တင်ပြရေးသား

လိုက်ရပေသည်။

ဤရှောင်ဆေးအကြောင်း ပြောပြ ပေးသော ဆရာကြီးအားလည်း ဤ စာစုဖြင့် ကျေးဇူးတုံ့ပြန်အပ်ပါသည်။

ရောဂါကင်းပျောက် ချမ်းသာရောက် ကြပါစေ။

ပန်ကြားအပ်ပါသည် [ရှောင်ဖမ်းနည်းအမျိုးမျိုး ရှိသည့် အနက် ဤ ရှောင်ဖမ်းနည်းကို မှတ်တမ်း တင်သည့်အနေဖြင့် အင်္ဂုရတ်ဆေး ဝါသနာရှင်များအတွက် ရွေးချယ် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ ဆေးအသုံးကို တတ်ကျွမ်းနားလည်သူများမှ အကျိုး နှင့်အပြစ်ကို ရေးသားပေးပို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။]

ဦးကျော်စိုးသိန်း စာတည်းချုပ်

စာမျက်နှာ (၂၁၇)မှ အဆက်

ရောက်ဆဲ အသက်နှစ်တွင် အအေးဓာတ်ဆောင်နှစ် ကျရောက်ပါက အလုပ်အကိုင်၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ပညာရေးကိစ္စများမှာ အေးခဲ သောဓာတ်သဘောဆောင်နှစ်ဖြစ်၍ အကြံအစည် အထ မမြောက်ခြင်း၊ ကြန့်ကြာမှုရှိခြင်း၊ အကြံအစည် မအောင်မြင် ခြင်း၊ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စများမှာ အရောင်းထိုင်း၊ အဝယ် ထိုင်းခြင်းများ ဖြစ်စေနိုင်သည်။

“အအေးအပူ မှုတပူ တူယှဉ်သွားက ချမ်းသာရ” အပူဓာတ်ဆောင် မွေးဖွားသူသည် အအေးဓာတ်ဆောင် နှစ် ကျရောက်သောနှစ်ဖြစ်လျှင် (သို့မဟုတ်) အအေးဓာတ် ဆောင် မွေးဖွားသူသည် အပူဓာတ်ဆောင်နှစ်သို့ ကျရောက် ပါက အပူအအေးမျှတသောနှစ်ဖြစ်၍ အလုပ်အကိုင် စီးပွားအောင်မြင်ခြင်း၊ ကျန်းမာရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေး၊ အရောင်း၊ အဝယ်ကိစ္စ စသည်များ

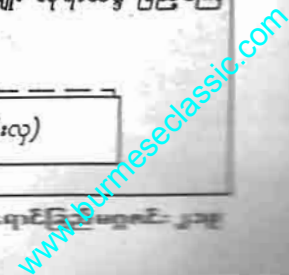
မှာ အဆင်ပြေမည်။

အောင်မြင်နိုင်သောနှစ် ဖြစ်သည်။ အိမ်ဆောက်၊ ကျောင်း ဆောက်၊ လုပ်ငန်းသစ် စတင်ခြင်း၊ နိုင်ငံရပ်ခြား ခရီးထွက်ခြင်း များ အောင်မြင်နိုင်သောနှစ် ဖြစ်သည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် အပူဓာတ်၊ အအေးဓာတ် ဖေဒင်တွက် နည်း၊ ဟောနည်းများ တိမ်ကော ပျောက်ကွယ်သွားမှာ စိုးရိမ်မိပါ သဖြင့် ကျောက်ထရံ ဆရာတော်ကြီး၏အတိုင်း (သင်ရိုးအတိုင်း) ဝါသနာရှင်နှင့် သုတေသီ စာရှုသူများအတွက် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် ရေးသား ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါအားလုံး ကောင်းကျိုး လိုရာဆန္ဒ ပြည့်စုံကြ ပါစေ။

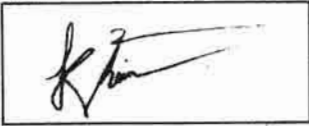
ဗိုလ်မင်း (မင်းလှ)

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

၁။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၆ ခုနှစ်၊ နယုန်လ၊ အင်္ဂါနေ့ မွေးသူ အမျိုးသမီး ဖြစ်ပါတယ်။

မိဘများ ပေးထားတဲ့နာမည် "စိမ်းခင်ခင်" ဖြစ်ပြီး ထိုးမြဲလက်မှတ်က "ခင်ခင်" ဆိုတဲ့နာမည် နောက်နှစ်လုံးကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာနဲ့ ရေးထိုးထားခြင်း ဖြစ်တယ်။

မူလ မဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်၊ ဝုဒ္ဓိတို့ ချကြည့်ရင်...

ဆရာကြီးခိုရောင်မြိုင်
(ဥပဒေတွဲ)
လက္ခဏာဓာတ်ပညာသုတေသီ

တွေနဲ့ အညွန့်ရှည်လွန်းခြင်း၊ အင်္ဂလိပ်ဂဏန်း(၂)ကို အပေါ်မှာ တင်ထားခြင်းတွေလဲ မကောင်းဘူး။

မူလမဟာဘုတ်မှာ ဘက်(အပျက်ဌာန)ဖြစ်တဲ့ တနင်္လာနံ အက္ခရာနှစ်လုံးဆင့် လက်မှတ်ရွေးထိုးခြင်းလဲ မှားတယ်။

အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ငွေကြေးကိစ္စတွေ အမြဲ စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ ပြည်ပမှာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်ချင်သူဖြစ်လို့ ပုတိဌာနမှာရှိတဲ့ အင်္ဂါနံအက္ခရာစာလုံး တစ်လုံးတည်းကိုသာ လက်မှတ်ရွေးထိုးသင့်

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားရပါ။ ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည့်တည့်လှလှ ဆွဲပါ။ အညွန့်နေရာမှာ မြားညီသင်္ကေတ ထည့်ပါ။

၂။

<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="width: 33%;"></td><td style="width: 33%; text-align: center;">အဓိပတိ</td><td style="width: 33%;"></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">အထွန်း</td><td style="text-align: center;">သိုက်</td><td style="text-align: center;">ရာဇ</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">မရဏ</td><td style="text-align: center;">ဘက်</td><td style="text-align: center;">ပုတိ</td></tr> </table> <p style="text-align: center;">(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)</p>		အဓိပတိ		အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	မရဏ	ဘက်	ပုတိ	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="width: 33%;"></td><td style="width: 33%; text-align: center;">၆</td><td style="width: 33%;"></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">၁</td><td style="text-align: center;">၄</td><td style="text-align: center;">၀</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">၅</td><td style="text-align: center;">၂</td><td style="text-align: center;">၃</td></tr> </table> <p style="text-align: center;">(နာမက္ခရာတိုင်)</p>		၆		၁	၄	၀	၅	၂	၃	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="width: 33%;"></td><td style="width: 33%; text-align: center;">၁</td><td style="width: 33%;"></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">၀</td><td style="text-align: center;">၆</td><td style="text-align: center;">၆</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">၅</td><td style="text-align: center;">၄</td><td style="text-align: center;">၆</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">၃</td><td style="text-align: center;">၂</td><td style="text-align: center;">၆</td></tr> </table> <p style="text-align: center;">(ဝုဒ္ဓိ)</p>		၁		၀	၆	၆	၅	၄	၆	၃	၂	၆
	အဓိပတိ																															
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ																														
မရဏ	ဘက်	ပုတိ																														
	၆																															
၁	၄	၀																														
၅	၂	၃																														
	၁																															
၀	၆	၆																														
၅	၄	၆																														
၃	၂	၆																														

နံပါတ် (၁)

အပြန် ← အဆန်

၀ ၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆

အင်္ဂါ ပုတိဖွားကို အင်္ဂါအစ တနင်္လာအဆုံး နာမည်ပေးထားတော့ မွေးနံကို အမြစ်အုပ် ပုတိ + ဘက် = အနိဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှား ဝုဒ္ဓိအပြန်ဖြစ်လို့ နာမည်ပေး မှားပါတယ်။ ထိုးမြဲလက်မှတ်မှာ အပြိုင်သင်္ကေတ

ပါတယ်။

(ပြုပြင်ထိုးသင့်သော လက်မှတ်ပုံစံ)

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၉ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လ၊ အင်္ဂါနေ့ မွေးသူ အမျိုးသားလူငယ်တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

၂၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“စိုးသန့်” ဆိုတဲ့ နာမည်နှစ်လုံးတွဲကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာနဲ့ လက်မှတ်ရေးထိုးထားခြင်းဖြစ်တယ်။ လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်ကတော့ တော်တော်ဆန်းပါတယ်။

အိမ်တစ်လုံးပုံဆိုတော့ သူဟာ ဆောက်လုပ်ရေး အင်ဂျင်နီယာလုပ်ငန်းတွေ ဝါသနာပါလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်။ အိမ်ထဲမှာ “Soe” ဆိုတဲ့ စာလုံးကို ထည့်ထားတယ်။

ဘာလုပ်လုပ် အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းတွေနဲ့ ကြုံတတ်တဲ့ နိမိတ်ပါပဲ။ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စတွေမှာ မလွတ်မလပ်သူတွေနဲ့ ငြိစွန်းရှုပ်ထွေးခြင်း၊ အမှုအခင်း အချုပ်အနှောင် ခံရခြင်းတွေရဲ့နိမိတ် ဖြစ်ပါတယ်။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် ချကြည့်ရင်...

နံပါတ် (၂)

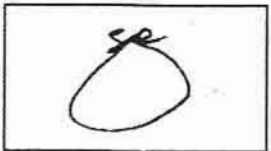
	အိမ်ပတ်	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘက်	ပုတိ

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

	၂	
၄	၀	၃
၁	၅	၆

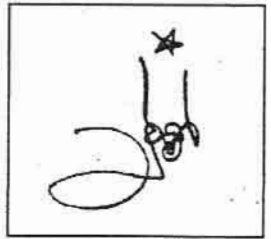
(နာမက္ခရာတိုင်)

အဂါ(ရာဇဗွား) ဖြစ်တယ်။ အဂါ + သောကြာ အပြင်မိတ်ဂြိုဟ်တွဲနာမည်ဖြစ်ပေမယ့် ရာဇ + ပုတိ = ကွဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှာဖြစ်လို့ နာမည်ညံ့ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုနာမည်ညံ့ကို လက်မှတ်တွဲထိုးသင့်ပါဘူး။ ရာဇဋ္ဌာနက နာမည်အစ, စာလုံး စိုးကိုသာ လက်မှတ်ရေးထိုးသင့်ပါတယ်။

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားရပါ။ ငွေအိတ်သင်္ကေတ (သို့မဟုတ်) ပစ်တိုင်းထောင်သင်္ကေတ တည့်တည့်ကြီးကြီးဆွဲပါ။

၃။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်

ထိုးမြဲလက်မှတ် ပုံသဏ္ဍာန်က ကြယ်ပွင့်ပါနေခြင်းဟာ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးမှာ ပူလောင်သောကရောက်ရတတ်တယ်။ အပေါ်ထောင်နေတဲ့ မျဉ်းပြိုင်နှစ်ကြောင်းကြောင့် လုပ်ငန်းတွေမှာ အယှဉ်အပြိုင်တွေနဲ့ ရင်ဆိုင်လုပ်ကိုင်ရမယ်။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်၊ ဝုဒ္ဓိအစဉ် ချကြည့်ရင်...

နံပါတ် (၃)

	အိမ်ပတ်	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘက်	ပုတိ

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

	၂	
၃	၂	၁
၆	၃	၄

(နာမက္ခရာတိုင်)

(နာမက္ခရာတိုင်)

	အပြန်	အဆန်
၃	၄	၅
၆	၀	၁

(ဝုဒ္ဓိ)

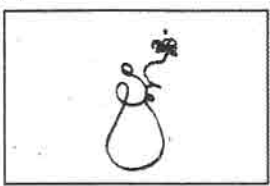
ပိုင်ရှင်ကတော့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်၊ တပေါင်းလ၊ သောကြာနေ့ဗွား အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

“သစ္စာနိုင်” ဆိုတဲ့ သူမရဲ့နာမည်ကို ထိပ်ဆုံးနှစ်လုံးယူပြီး “သစ္စာ” ကိုပဲ မြန်မာလို လက်မှတ်ထိုးထားကြောင်း သိရပါတယ်။

သောကြာ(မရဏဋ္ဌာန)ဖွား ဖြစ်တယ်။ သစ္စာခိုင်ဆိုတဲ့ နာမည်ဟာ သောကြာအစ တနင်္လာအဆုံး = မရဏ + အထွန်း နာမည်၊ အနိဋ္ဌ + ကူဋ္ဌ နာမည်၊ နာမက္ခရတိုင်စဉ်မှန်း၊ ဝုဒ္ဓိမှန်ဖြစ်လို့ နာမည် အထိုက်အလျောက် ကောင်းပါတယ်။ သောကြာနဲ့ တနင်္လာ အတွင်းရန်ဓာတ် ဖြစ်လို့ အကောင်းဆုံးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။

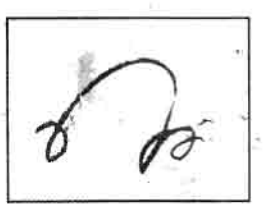
ထိုးမြဲလက်မှတ်က "သစ္စာ"ဆိုတဲ့ ရှေ့နှစ်လုံးကို လက်မှတ်ထိုးတာမို့ မရဏ + ဘင် = အနိဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ နာမက္ခရတိုင်စဉ်မှား၊ ဝုဒ္ဓိမှား ဖြစ်ပါတယ်။ လက်မှတ်တွဲမထိုးသင့်ဘူး။ ဒီ နာမည်မျိုးမှာ အထွန်းဋ္ဌာနက နာမည်အောက်ဆုံးစာလုံး "ခိုင်"ကို ရွေးပြီး လက်မှတ်ထိုးသင့်ပါတယ်။

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားသင့်ပါ။ အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ်(၆)ခု ပါတဲ့ ကြာပွင့်သင်္ကေတထည့်ပါ။

(မြဲမြင်သင့်သော လက်မှတ်နမူနာ ပုံစံ)

၄။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၄)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တာကတော့

၂၂၂ နုဗ္ဗတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇ်း

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၆ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လ၊ ကြာသပတေးသား (အမျိုးသား)တစ်ဦးရဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပုံစံ ဖြစ်ပါတယ်။

"ဘအေး"ဆိုတဲ့ နာမည်နှစ်လုံးတွဲကို လက်မှတ်ထိုးထားခြင်း ဖြစ်တယ်။ မြန်မာအက္ခရာနဲ့ လက်မှတ်ထိုးထားတာပါ။

နာမက္ခရတိုင်စဉ်၊ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ ဝုဒ္ဓိအစဉ်ချကြည့်ရင်...

နံပါတ် (၄)

	အိပတ်	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတ်

	၆	
၁	၄	၀
၅	၂	၃

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

	၆	
၀	၄	
၅	၄	
၃	၂	

(နာမက္ခရတိုင်)

အဆန်

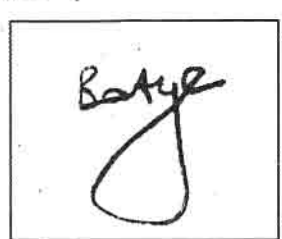
၂	၃	၄	၅	၆	၀	၁
---	---	---	---	---	---	---

(ဝုဒ္ဓိ)

ကြာသပတေး(မရဏဖွား) ဖြစ်တယ်။ ကြာသပတေး + တနင်္ဂနွေ = မရဏ + အထွန်း၊ အပြင်မိတ်အနိဋ္ဌ + ကူဋ္ဌ နာမက္ခရတိုင်စဉ်မှန်း၊ ဝုဒ္ဓိမှန်ဖြစ်လို့ နာမည်ကောင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ နာမည်နှစ်လုံးတွဲကို လက်မှတ်ရွေးထိုးထားတာလဲ မှန်ကန်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်ကတော့ ညံ့ပါတယ်။ ခွက်မှောက်သင်္ကေတဖြစ်လို့ ငွေငွင် ဘယ်လောက်ကောင်းကောင်း ငွေထွက်များ၊ ငွေမြဲဖြစ်ရမယ့်အပြင် ဝမ်းနည်းကြေကွဲပူဆွေးခြင်းတွေ မကြာခဏ ဖြစ်ရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေး ကံမကောင်းတတ်ပါဘူး။ လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်ကောင်းအောင် ပြုပြင်ထိုးဖို့ လိုအပ်ပါမယ်။

အင်္ဂလိပ်အက္ခရာနဲ့ လက်မှတ်ထိုးသင့်တယ်။ လက်မှတ်အောက် မျဉ်းမသားသင့်ဘူး။

ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ချမ်းသာကြပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ရာဟုဂြိုဟ် နှစ် လမင်းဂါထာ

အစီအရင်ယတြာ

ရာဟုဂြိုဟ်၏ သဘာဝသည် အမှောင်တမဂြိုဟ်ဖြစ်၍လည်း သူလာလျှင် နေမင်း၊ လမင်းပင် အမှောင်အတိဖြစ်ရသည်။ သူပူးလေရာ၊ သူနှင့်တွဲဖက်လေရာ ဂြိုဟ်များသည် အရောင်မှူးမှိန်သွားကြရသည်။

စနေဂြိုဟ်နှင့်မူ ပါပဂြိုဟ်ချင်းဖြစ်၍ သင်္ချာသဘောတရားအရ အနုတ်အနုတ်ချင်းဆိုလျှင် အပေါင်း ဖြစ်သွားရပါသည်။

ယင်းမို့ကြောင့်ပင် စလေဆရာကြီး ဦးပုည၏ တေးထပ်တွင်...

‘ရာဟုနှင့်စနေ ပူးရင်လှ ဝိုလ်ပူးကြီး ဖြစ်တတ်လှပါ။ ရဲရင့်တဲ့ အရာမှာ၊ အာဇာနည်ဆိုလောက်ကဲ့၊ ရွံ့ကြောက်ထိယထပ် စွမ်းသတ္တိအပ် ဗန္ဓုလအသွင်လို ရှုဏ်အင်ကြီးပါလိမ့်လေ’

ဟုပင် ဖော်ပြထားသည်။

စာရေးသူထံတွင် ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရောက်လာကြသည့် ကျောင်းသား ကျောင်းသူများမှာ စာထဲစိတ်မဝင်စားခြင်း၊ မှတ်ဉာဏ် လျော့နေခြင်း၊ ကျက်မှတ်သမျှ မေ့လျော့ခြင်း၊ စာမေးပွဲ ကျသွားခြင်း စသည့် အနိဋ္ဌာရုံတွေကို ကြည့်လျှင် ရာဟုဂြိုဟ်သည် အဓိက ဗီလိန်အခန်းက သရုပ်ဆောင်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဇာတာအရ မူလ လက်ပေါ် ကောဇာ ရာဟုစီးနေခြင်း၊ မူလစန်းနှင့် မူလကြာသပတေး (ပညာဂြိုဟ်)ကြီးအပေါ် စီးနင်းနေခြင်းကို တွေ့ရတတ်သည်။

သက်ရောက်နှင့်ကြည့်လျှင် အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး သက်ရောက်ကျခြင်း၊ ရာဟုဂြိုဟ်စား ရာဟုဂြိုဟ်သက်ရောက်တို့တွင် တွေ့ရတတ်သည်။

စာတော်ပြီး ကြိုးစားနေကြသည့် အချို့ ကျောင်းသား၊ သူများပင် တက္ကသိုလ်ဝင်စာမေးပွဲကြီး ဖြေဆိုကြ

မောင်ယုန်း (အင်းတော်)

သည့်အခါ မြင်းကောင်းခွာလိပ် ဖြစ်သွားကြသည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် ရာဟုဂြိုဟ်စီးအနင်းအရ အောက်ပါ လမင်းဂါထာကို တင်ပြသွားလိုပါသည်။ လမင်းဂါထာမှာ “ဥဒေတယ်” အစရှိသော ဥဒေါင်းမင်းပရိတ်ကဲ့သို့ အကျိုးအာနိသင် စူးရှပါသည်။

ရွတ်ဆိုရန်မှာ...

- ၁။ နမော တေ ဗုဒ္ဓ ဝိရတ္ထ၊ ဝိပုဗ္ဗတ္ထောသိ သဗ္ဗဓိ၊ သမ္မာဓ ပယံပစ္ဆာသ္မိ၊ တဿ မေ သရဏံ ဘဝ။
- ၂။ တထာဂတံ အရဟန္တံ စန္ဒိမာ သရဏံ ဂတော၊ ရာဟု စန္ဒ ပုဗ္ဗသ္မာ၊ ဗုဒ္ဓိ လောကာနုကမ္မကာ။

အနက်

- ၁။ ဝိရ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နမော၊ ရိုနှိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ သဗ္ဗဓိ၊ ဘဝ၌ ကပ်ငြိတွယ်တာ စွဲကပ်

တတ်သော ကာမုပဓိ၊ ခန္ဓုပဓိ၊ ကိလေသုပဓိ၊ အဘိသင်္ခါရုပဓိ ဟူသော ဥပဓိလေးပါးမှ။ ဝိပုဗ္ဗတ္ထော၊ လွတ်မြောက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ (အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။) သမ္မာပေဋိပဇ္ဇော၊ အကျဉ်းအကျပ်သို့ ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ တဿမေ၊ ထိုတပည့်တော်၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်တော်မူပါဘုရား။

၂။ အရဟန္တံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ စန္ဒိမာ၊ လ(နတ်သား)သည်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏။ ရာဟု၊ ရာဟုအသူရိန်။ စန္ဒံ၊ လ(နတ်သား)ကို။ ပုဗ္ဗသ္မာ၊ လွတ်လိုက်ပါလော့။ ဗုဒ္ဓိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ လောကာနုကမ္မကာ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့သော နက္ခတ္တရောင်ခြည်များနှင့် မှာ

လောကကို အစဉ်သနား စောင့်ရှောက်တော်မူကြကုန်၏။

(ဤလမင်းဂါထာတော် ပါဠိ အနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရဝီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး ဦးစံတင့်(ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယဓရ၊ စတုနိကာယကောဝိဒ)မှပြန်ဆိုပေးပါသည်။)

ဖယောင်းတိုင် (၈)တိုင်ကို ယူပြီး လမင်းဂါထာဖြင့် သက်စေ့ရွတ်ပြီး နေ့စဉ် တစ်ရက်တစ်တိုင်နှုန်းဖြင့် ဘုရားရှင်အား ရည်စူးပြီး အမှောင်တွင်းမှ လွတ်ကင်းအောင် ပူဇော်ပါ။

နေ့သည် ခုနစ်နေ့ရှိရာ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

တွင် နံနက်ပိုင်းနှင့် ညနေပိုင်းများတွင် တစ်တိုင်စီထွန်းပါ။ ကျန်နေ့များ တစ်တိုင်စီထွန်းပါ။

မီးပူဇော်နေစဉ် လမင်းဂါထာကို (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ပါ။ စာမေးပွဲဖြေသူများ၊ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများ အနေဖြင့် အခက်အခဲ ရှိပါက အိမ်က မိဘဖြစ်စေ၊ တစ်ဦးတစ်ယောက်က ဖြစ်စေ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ပါသည်။

စီရင်ဆောင်ရွက်ရာတွင် ရက်ကောင်းများရွေးခြင်း၊ အမြဲတွဲလို ရက်မျိုးရွေးခြင်း၊ သီလဆောက်တည်ခြင်း၊ ဖယောင်းတိုင်တွင် စာဖြင့် လမင်းဂါထာ

ကို ရေးခြင်း၊ သက်စေ့ ပြန်ရွတ်ခြင်းဖြင့် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

စာမေးပွဲအတွက်သာလျှင် မဟုတ် လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေးအခက်အခဲ အကျပ်အတည်းများအတွက်ပါ ဉာဏ်ရှိသလို ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ

မောင်ဗဟိုနိုး (အင်းတော်)

ကျမ်းဂါး

- ◆ နန်းစဉ်သုံး ဂါထာမန္တန်ကျမ်း။
- ◆ ဆရာတော် ဦးကလျာဏ၏ မှတ်စုစာတမ်း။

အောက်ပါ၌ ဖော်ပြမည့် နည်းနာ နိဿယသည် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ကုသပေးခဲ့ခြင်း မဟုတ်သလို မျက်မြင် အသိနှင့်လည်း မရှိခဲ့ကြောင်း ရိုးသားစွာ ဝန်ခံအပ်ပါသည်။

သို့ငြား တစ်ပါးသူက သူ၏ အတွေ့အကြုံကို ပြောပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သည့် ထိုမြန်မာ့ဆေးနည်းတစ်လက်အား လက်ဆင့်ကမ်း သိရှိနိုင်ကြရန်အတွက် ရည်သန်ပြီးသကာလ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထံမှ ခွင့်ပြုချက် ရယူကာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးသို့ ဤစာစုအား ရေးသားပေးပို့လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ရှားစောင်းလက်ဆက် (သို့မဟုတ်) ရှားစောင်းလက်ဆစ် ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အရပ်အခေါ်အားဖြင့် တစောင်းလက်ဆက် (သို့မဟုတ်) တစောင်းလက်ဆစ်ဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ကြသော အပင်မှ အဆစ် ဆယ်ဆစ်ခန့် ဖြတ်ယူပြီး နှပ်နှပ်စဉ်းပါ။

အိမ်သုံးဆား (၅၀)ကျပ်သားနှင့် ရောစပ်၍ ရေသင့်အောင် ထည့်ပြီး သန့်ပြန်သော မြေအိုးနှင့်ပြုတ်ပါ။ ခပ်နာနာ ဆူပွက်လာ၍ အတန်ကြာလျှင် ဖိုပေါ်ပျံချကာ...

သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အဝတ်စ (သို့မဟုတ်) ပိတ်ပါးစ တစ်ခုခုတို့နှင့် အိမ်သုံးဆားကို သင့်လျော်အောင် ထုပ်ထားသည့် ဆားကြပ်ထုပ်များ အဆင်သင့်ပြုလုပ်၍ ယင်းတို့အား မြေအိုးထဲမှ ထွက်ပေါ်လာသော အငွေ့ကိုခံပြီး တစ်ထုပ်ပြီးတစ်ထုပ်

အိုးနာသတ္တု

ဆေးတစ်လက်

ဒူးနာပေါ်မှာ ပယ်ပယ်နယ်နယ် ကြပ်ထုပ် ထိုးပေးပါ။

ဆေးကျိုထားသည့် မြေအိုးမှ အငွေ့အရှိန်များ လျော့ပါးသွား၍ ကြက်သီးနွေး အနေအထားသို့ ရောက်လာကာမှ ထိုဒူးနာပေါ်သို့ အဝတ်စ (သို့မဟုတ်) ပိတ်ပါးစသန့်သန့် ပတ်ချည်ထားပြီး ဆိုခဲ့သည့် ထိုဆေးပြုတ်ရည် ကြက်သီးနွေးကို ဆွတ်၊ ဆွတ်ပေးပါ။ ချည်ပတ်ထားသည့် ဒူးနာပေါ်က ပတ်တီးစသည် လုံးဝ အေးသွားမှ ထိုအစကို ဖြေပါ။

ဤကဲ့သို့ တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်၊ (၃)ကြိမ် ပြုလုပ်ပေးပါလျှင် ဒူးနာပင်မက ဒူးကိုက်၊ ဒူးရောင်နှင့်တကွ အဆစ်နာ အဆစ်ကိုက်၊ အဆစ်ယောင်၍ ဖြစ်

တတ်သော လေးဖက်နာတို့ပါမကျန် သက်သာပျောက်ကင်းစေသည်ဟု ဆိုပါသည်။

မှတ်ချက် ။ ။ ဤဆေးနည်းသည် ထိခိုက်ဒဏ်ရာကြောင့် နာကျင် ကိုက်ခဲ ရောင်ရမ်းခြင်းတို့အတွက် ထိရောက်မှု ရှိ၊မရှိ မသိရသေးဟု ဆိုပါသည်။

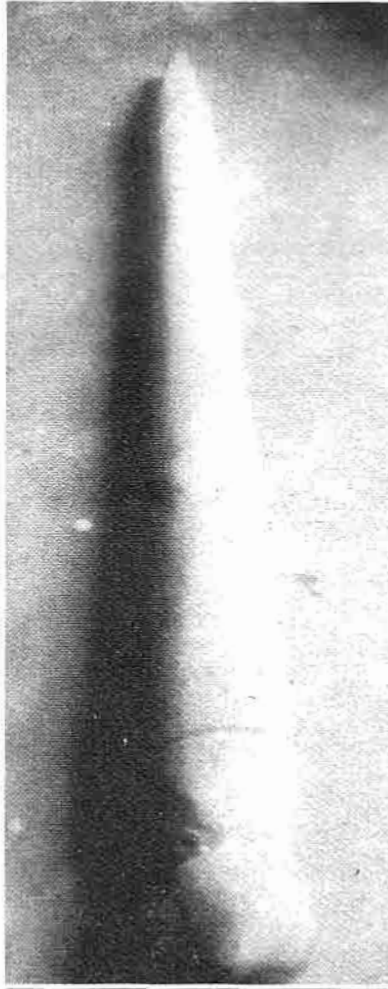
လောကလင်း ချမ်းသာကြံ့ခိုင်
သောကကင်း ကျန်းမာကြပါစေ။

စဉ့်ကူ စိုဂင်းထက်မောင် (သျှင်စာမွန်)

သိပ်ပေပေဋ္ဌာန်

သစ်ခြောက်တိုင်

ကျော်ဗိုးမြင့်
(နေပြည်တော်)

◆ သစ်ခြောက်တိုင်အတွင်း
ရိုက်ထည့်သော သိမ်တော်တုတ်

လမ်းထိပ်မှ ကင်းတဲဆီက သံ
ချောင်းခေါက်သံ(သ)ချက်ကို ကြား
ထိုက်ရသည်။ အိမ်ရှေ့လမ်းမပေါ်၌
ထည်း တစ်နေကုန် သွားလာလှုပ်ရှား
နေသော စက်ဘီး၊ ဆိုက်ကား၊ ဆိုင်
ကယ်၊ ကားသံမှအစ တဖြည်းဖြည်း
တိတ်ဆိတ်စ ပြုနေလေပြီ ဖြစ်သည်။

ဒီလိုအသံတွေ တိတ်ဆိတ်လာလျှင်
မိမိအိမ်မှ အသံတစ်သံက စတင်
ဆက်ဝင်လာပါတော့သည်။ ဒီအသံက
ဆဒေါက်ဒေါက်နှင့် စည်းဝင်၊ ပါးဝင်
တိုင်ပင်ညီလှပါပေသည်။ လူ့ခြေတိတ်
မှ စတင်မြည်သံပြု၍ နံနက်အရုဏ်
ထက် အိမ်ရှေ့လမ်းမပေါ်မှ လူသွားလူ
လာအသံများကြားရလျှင် ငြိမ်သက်
သွားပြန်သည်။

ယုံကြည်မှု အလွန်နည်းပါးသော
မိမိသည်ပင် မည်သို့ ကောက်ချက်ချရ
မည်မသိအောင် ဖြစ်နေရပါသည်။ မိမိ
သည် အစိုးရဝန်ထမ်းဖြစ်၍ နိုင်ငံတော်
မှပေးသော မြေကွက် တစ်ကွက်ရပါ၏။
ပေ(၆၀)၊ ပေ(၈၀)တစ်ကွက် ဖြစ်၍
မင်းမြေကွက်ပေါ်တွင် သုံးပင်၊ လေးပင်
နှစ်ထပ်အိမ်လေးတစ်လုံး ဆောက်ရန်
မိမိချွေးနှံစာလေးကို စုဆောင်း၍
တန်ထရိုက်ပေးစနစ်နှင့် ဆောက်လုပ်
ခဲ့ပါသည်။

မိမိပေးနိုင်သော ငွေပေါ်မှာ မူတည်
၍ ကျွန်း၊ ပျဉ်းကတိုး စသည့် သစ်
ကောင်းနှင့် မဆောက်နိုင်ပါ။ အင်၊
တညင်၊ ကြက်ရိုး၊ ကတီ အစရှိသော
ဒုတိယတန်းစား သစ်များနှင့်သာ
ဆောက်လုပ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသစ်များ
ကိုပင် အသစ်(သစ်လုံးခွဲစိတ်၍) မဟုတ်
ဘဲ အိမ်အဟောင်းဝယ်ယူ၍ ဆောက်
လုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မဆောက်ခင်၊ ဆောက်နေဆဲမှာ
ဘာပြဿနာမျှ မရှိခဲ့ပါ။ ဆောက်ပြီး

မိသားစုနှင့် စတင် နေထိုင်သည့်နေ့မှ
စ၍ ည လူ့ခြေတိတ်လျှင် အိမ်၏
အနောက်မြောက်ထောင့်တိုင်းမှ တဒေါက်
ဒေါက်နှင့် တစ်ညလုံး မြည်နေပါတော့
သည်။

ပထမတော့ အကောင်တစ်ကောင်

၏ အပြီးရိုက်သံ၊ ဒါမှမဟုတ် တိုင်
အတွင်း၌ ပိုးကိုက်နေ၍ မြည်နေသော
အသံဟု အမှတ်အမှတ်မဲ့ နေမိပါ၏။
မိမိမှာ အိမ်ထောင်ကျသည်က (၂)နှစ်
သာရှိသေး၍ အမျိုးသမီးမှာ ကိုယ်ဝန်
(၆)လခန့် ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။ နေ့လယ်
နေ့ခင်း ရုံးပိတ်ရက်မှအပ အိမ်တွင်
အမျိုးသမီးတစ်ယောက်တည်းသာ ရှိ၍
မိမိမှာ ရုံးသို့ အလုပ်သွားရပါသည်။

အမျိုးသမီးက မိမိအား တစ်ခါတစ်ရံ
အိမ်ပေါ်မှာ လူမရှိဘဲ ခြေသံများ ကြားရ
သည်ဟု လည်းကောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ
တွင် လူရိုက်လိုလို အရိပ်တွေ ဖြတ်သွား
တာကို မြင်လိုက်မိသလို တွေ့ရပါသည်
ဟု လည်းကောင်း ပြောလာပါသည်။
မိမိကလည်း...

'မင်း စိတ်ထင်လို့ပါ။ ဒီခေတ်ကြီးမှာ
ဒါတွေ မရှိတော့ပါဘူး။ တစ်ယောက်
တည်းနေရလို့ စိတ်ချောက်ချားတာ
ဖြစ်မှာပါ'

ဟု ပေါ့ပါးသောစိတ်နှင့်သာ ပြန်
လည် ပြောဆိုမိပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသော တချို့
ဝန်ထမ်းအိမ်များမှာလည်း တချို့ဆို
လျှင် အိမ်ပင် မဆောက်ရသေးပေ။
ဆောက်လက်စ အိမ်များနှင့် ဆောက်
ပြီး စတင်ပြောင်းရွှေ့လာသော အိမ်များ
မှာလည်း ကျိုးတိုးကျဲတဲသာ ရှိပါသေး
သည်။ ဆွမ်းခံဘုန်းကြီး ကိုရင်မောင်
မရှိသေးပါ။

www.burmeseclassic.com

တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ အမျိုးသမီး မှာ မိမိအား ပြောမရ၍ဘဲလား။ ကြောက်ရွံ့စိတ်ကြောင့်လား မသိပါ။ ကိုယ်ဝန်ကို အကြောင်းပြု၍ မိဘများ ရှိရာ တောင်ငူမြို့သို့ ပြန်သွားပါတော့ သည်။ မိမိလည်း ဘုန်းမောင်တစ်ကိုယ် တည်းဇာတ် ခင်းရပါတော့သည်။

ထူးခြား၍ သတိထားမိသည်က ဘယ်လောက်ပင် စိတ်ကြည်လင် လန်း ဆန်းနေပါစေ မိမိအိမ်ခိုင်းအတွင်း ဝင် မိလျှင် စိတ်မှာ တစ်ခုခုကို ကြောက်ရွံ့ နေသလို ညစ်ညူးသွားပါသည်။ စိတ် မကြည်လင်တော့ပါ။ မိမိမှာ အများက အပေါင်းအသင်းဆုံသည်။ ပေါင်းလို့ သင်းလို့ ကောင်းသည်ဟု ချီးကျူးခံခဲ့ ရသူ ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ဤအိမ်ကို ပြောင်းရွှေ့ပြီးမှ လူတွေနှင့် ပေါင်းသင်းရသည်မှာ သိပ် အဆင်မပြေချင်တော့ပါ။ အမြဲတမ်း ငွေကို မျှတချွေတာစွာ သုံးစွဲတတ်သူ ဖြစ်သော်လည်း အကြောင်းအမျိုးမျိုး နှင့် ထွက်ငွေတွေ များလာပါသည်။ နေ့စဉ် နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် ဘုရားရှိခိုးတတ်သူဖြစ်သော်လည်း ယခု အခါ စိတ်မပါတော့ပါ။ အိမ်ရှိ ဘုရားစင် ကိုလည်း ဝတ်ကျေတမ်းကျေ ဘုရား ပန်းလဲခြင်းသာ ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ သောက်တော်ရေပင် မလဲဖြစ်တာ ကြာ ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ရုံးပိတ်ရက်၌သာလျှင် ဆွမ်းကပ်ခြင်းအလုပ်ကို လုပ်မိပါ သည်။

မနေ့ကလည်း အိပ်မက်လိုလို၊ တကယ်လိုလိုနှင့် အရိပ်မည်းကြီးနှင့် ကိုယ်လုံးကြီးကြီး လှုပ်လိုအကောင်ကြီး မှ သူ အမဲသားစားလိုကြောင်း၊ တစ်ခါ ကျွေးလျှင် (၃)ပိဿာလောက်နှင့် တစ် ပတ်ကို တစ်ကြိမ် ကျွေးရမည်ဖြစ် ကြောင်း မကျွေးလျှင် ဤအိမ်မှာနေသူ

အားလုံးကို ဒုက္ခမျိုးစုံပေးမည်ဟု ခြိမ်း ခြောက် ပြောဆိုခံရပါသည်။

မိမိလည်း ဆောင်းတွင်းအိပ်မက် ကယောက်ကယက်ဟူ၍ မေ့မေ့ပျောက် ပျောက်နေခဲ့ပါသည်။ တိုက်တိုက်ဆိုင် ဆိုင် အိပ်မက်၊ မက်ပြီး နောက်တစ်နေ့၌ မိမိအိမ်မှအထွက် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးနှင့် တိုက်မိသလိုဖြစ်သွားရာ သတိရှိ၍သာ ဒဏ်ရာပြင်းပြင်းထန်ထန်မရဘဲ ဒူး တစ်ဖက်သာ ပွန်းပဲ့ဒဏ်ရာ ရရှိခဲ့ပါ သည်။

မိမိလည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကြောက်စိတ်ဝင်လာကာ မိတ်ဆွေကြီး ဦးစိန်ဝင်းအား မိမိဖြစ်ပျက်နေသော အကြောင်းအရာများကို ဖွင့်ဟ တိုင်ပင် မိပါသည်။ ဦးစိန်ဝင်းမှာ ရဟန်း(၁၀)ဝါရ မှ လူထွက်၍ အိမ်ထောင်ပြုခဲ့သော လူပြန်တော်တစ်ဦးဖြစ်လေရာ ဤကဲ့ သို့ ကိစ္စများကို အတော်အတန် အတွေ့ အကြုံရှိသူ ဖြစ်ပါသည်။

'အဆိုရင် မင်းအိမ်မှာ တဒေါက်ဒေါက်ပြည် နေတဲ့တိုင်ဟာ သစ်ခြောက်ပင်က အသား ဖြစ်လိမ့်မယ်။ သစ်ခြောက်ပါလား အိမ်ခိုက် တတ်တယ်။ ငါ့သားကို ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ ပြီးတော့ သစ်ခြောက်တို့မည်သည် မကျွတ် မလွတ်တဲ့ နာနာတာထွေကို နေရာပေးပြီး လက်ခံထားတတ်ကြတယ်' ဟု ပြောပြလေသည်။ ထိုအခါမှ မိမိမှ...

'ဒီလိုဆိုရင် ဒုက္ခတော့ ရောက်ပါပြီ ဦးလေးစိန်ဝင်းရာ။ ကျွန်တော် ဘာလုပ် ရမှာလဲ အိမ်ကြီးကို ပြန်ဖျက်ရတော့မှာ လား'

ဟု အလွန် စိတ်ပျက် ဝမ်းနည်းစွာ မေးမြန်းမိပါသည်။ ဦးစိန်ဝင်းမှ...

'ငါ့တူရာ... ဒီလောက်လဲ စိတ်ပျက် စရာ မလိုပါဘူးကွာ။ အနာရှိ ဆေးရှိပါ တယ်'

ဟု ပြန်ပြော၍... 'ညနေကျ ငါလာခဲ့မယ်။ မင်းစောင့် နေ'

ဟု ပြောဆိုကာ ပြန်သွားလေတော့ သည်။ ည(၈)နာရီလောက်တွင် မိမိ အိမ်သို့ ဦးစိန်ဝင်း ရောက်ရှိလာပါ သည်။ သူ၏လက်ထဲတွင် သစ်သားတုံး ကို တစ်ဖက်ချွန်ထားသော တစ်ထွာ ကျော်ခန့်ရှိ သစ်သားတုတ် တစ်ချောင်း ပါလာပါသည်။

မိမိအားလည်း တဒုတ်ဒုတ်မြည် သောတိုင်ကို ပြသခိုင်း၍ ယင်းတိုင် တွင်းရှိ အပေါက်ထဲသို့ ပါလာသည့် သစ်သားတုတ်အား တူဖြင့်ရိုက်၍ သွင်း ထားလိုက်ပါတော့သည်။ ယင်းနောက် ဦးစိန်ဝင်းမှ 'မင်း ဘာမှ ကြောက်စရာ မလိုတော့ကြောင်း၊ ယနေ့မှစ၍ ဤ တိုင်မှ မည်သည့်အသံမှ ကြားရတော့ မည် မဟုတ်ကြောင်း' ပြောကြားပါ သည်။

ထို့နောက် သောက်ရေတစ်ခွက် တောင်းကာ ဘုရားစင်ရှေ့၌ ထိုင်ကာ ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ် ရွတ်ခြင်းအမှုများကို ဆောက်ရွက်ပီ တော့သည်။ ယင်းနောက် သောက် တော်ရေခွက်ထဲမှ ရေများကို တဒုတ် ဒုတ်မြည်တတ်သော တိုင်ကို ပက်ဖျန်း ၍ အောက်ပါအတိုင်း လေးနက် တည်ကြည်သောအသံဖြင့် အမိန့်ပေး သလို ရွတ်ဆိုပါတော့သည်။

'ဤရောင် ဟက်ဖျန်းသည့် အချိန်မှစ၍ ဤအိမ်၊ ဤတိုင်အတွင်း၌ ကပ်ပြီနေသော မကောင်းသော၊ မကျွတ်မလွတ်သော မြို့ များသည် နေထိုင်ခြင်းပျက် ဤအိမ်အသုံး ပိုင်ဆိုင်သော ကွင်းပိုင်မှ ကျွန်ုပ်ဝေသော အမှုရ၍ ဘုန်းတူကြီးပြီး ဤအိမ်အ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော နေရာတစ် အား ခေါ်ယူပြီး နေရာပေးစေ၊ ဤအိမ်

ကြိုင်း၊ ကြိုင်း၊ ကြိုင်းသို့ လုံ့လပြန်မလာစေရ
ဘုရားငါ့ဆူအိမ် အတတ်တူများ၏ အာဏာ
ကျွန်ုပ်တို့သာယာနာစောင့်နှုတ်မိကြီးလေးပါး
နှင့် အမေပုရသတ်မိမိတော်ကြီးအိမ်နဲ့
ငါ့ဆရာအိမ်နဲ့

ဟူ၍ ဖနောင့်ပေါက်ကာ ရေဖြင့်
ထက်ဖျန်းပါတော့သည်။

မှန်ရာကို ဝန်ခံရလျှင် မိမိသည်
ဘာတစ်ခုမှ အယုံအကြည်မရှိသလို
လူငယ်ပီပီ အသောက်အစားလည်း
မကင်းပေ။ ဦးစိန်ဝင်းမှ စေတနာဖြင့်
ကျညီနေခြင်းကြောင့်သာ အသက်
အရွယ်အရ မိဘအရွယ် ဖြစ်၍လည်း
ကောင်း၊ မိမိကိုယ်တိုင်ကလည်း
ကြောက်စိတ်ဝင်နေခြင်းကြောင့် လည်း
ကောင်း ကျေကျေနပ်နပ် လက်ခံလိုက်
ခြင်းသာ ဖြစ်၏။

ထိုနေ့ညမှစ၍ မိမိ၏အိမ်မှာ မည်

သည့်အသံမှ မကြားရသလို မိမိ မိသားစု
မှာ အစစပြေလည်ပြီး ယခုဆိုလျှင်
သားဦးရတနာလေး တစ်ယောက်ပင်
လျှင် တိုးပွားလာပါတော့သည်။ သား
လေး ရက်(၁၀၀)ပြည့်သောနေ့တွင်
မိမိအိမ်၌ ဘုရားအမျိုးပြုသော သံဃာ
တော်ငါးပါးအား ဆွမ်းကပ်၍ မိမိ၏
ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေများကို ထမင်း
ဖိတ်ကျွေးရန် စီမံပါတော့သည်။

ဦးစိန်ဝင်းအားလည်း ဆွမ်းကျွေး
တရားနာရန် ဖိတ်ရပါတော့သည်။
ဦးစိန်ဝင်းမှ ဆွမ်းကျွေးကို လာစေလို
သော် မိမိအား သစ္စာသုံးချက် ထိန်းနိုင်
မှ လာမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုကဲ့သို့
စိတ်ချမ်းသာစွာ နေထိုင်နိုင်ခြင်းမှာ
ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့်
ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ကျေးဇူးဆပ်ရာလည်း
ဖြစ်အောင် စောင့်ထိန်းခိုင်းပါတော့

သည်။
မိမိမှလည်း “ကောင်းတဲ့အလုပ်
လုပ်တာပဲ၊ စောင့်ထိန်းမည်” ဟု ကတိ
ပြုလိုက်ရပါသည်။ မိမိ စောင့်ထိန်းရ
သော သစ္စာသုံးချက်မှာ (၁) အမဲသွား
(ကျွဲသားမစားပါ)၊ (၂) အရက်၊ ဘီယာ၊
ထန်းရည် အစရှိသော သေရည်များ
မသောက်ပါ၊ (၃) သူတစ်ပါး သားမယား
မပြစ်များပါဟု ဖြစ်ပါသည်။ သစ်ခြောက်
တိုင်ထဲသို့ ဦးစိန်ဝင်း ရိုက်ထည့်သော
တုတ်မှာ သိမ်ဝင်ပန္နက် ဖြစ်ကြောင်း
သိရှိရပါသည်။ ဗဟုသုတ ရရှိစေရန်
ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

**စေတနာကောင်းလျှင် ကံကောင်း
မည်။**

အောင်မိုးမြင့် (နေပြည်တော်)

၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင်
ရေဖျဉ်းအကြောင်း ရေးခဲ့ပြီးပါပြီ။
ထပ်မံ၍ အသည်းခြောက်ရောက်ကို
လက်တွေ့ကုသ ပျောက်ကင်းပုံကို
တင်ပြလို၍ ပေးပို့ပါသည်။

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဆေးရုံမှ
အသည်းခြောက်နှင့် ရေဖျဉ်းဟု ဆုံးဖြတ်ပေးလိုက်
သော လူငယ်တစ်ယောက် စာရေးသူထံသို့
ရောက်လာပါသည်။ ကုသပေးပုံမှာ...

တောင်ဆီး(ဖီး)ဖြူ ဆေးပင်ကလေးများ နုတ်၍
ရေဖြင့် (၃)ခွက် တစ်ခွက်တင် ကျိုတိုက်ပါသည်။
စာရေးဆရာ ဦးသာဂိုး၏နည်းပါ။ တောင်ဆီးဖြူ
ပင်ကလေးများမှာ အလှေကျပင်ဖြစ်ပြီး အလွန်
မြင့်လှပါ။ အရွက်ကလေးများ၏
အောက်မှာ ငေးငယ်သော အသီးကလေး
များ ပါ၊ ပါသည်။ တောင်ဆီး(ဖီး)ဖြူပင်နှင့်
မလွဲရန် ဂရုပြုပါ။

ရေဖျဉ်းကိုတော့ ယခင်အတိုင်း
ဆင်...

**အသည်းခြောက်နှင့်
ရေဖျဉ်းအတွက်
ဆေးနည်းတစ်လက်**

ဆီပိုပြက် ဟွတ်ပါး၊
ထိကရုံး ဟွတ်ပါး၊
နွန့်ဒီး ဟွတ်ပါး(မရလျှင် နနွင်း
ခါးမှုန့် ပရဆေးဆိုင်တွင် ရရှိင်
သည်)

ဆတူယူ၍ ကုလားထိုင်အောက်မှ
မီးသွေးဖိုဖြင့် ယင်းဆေးများကို ပြုတ်ပြီး စောင်
ခြံ၍ ချွေးထုတ်ပါ။ ခေါင်းမြီးမခြံပါနှင့်။
လူနာအားအင် အနေအထားကြည့်၍ တိုး
သင့်တိုး၊ လျှော့သင့်လျှော့ ချိန်ဆပြုလုပ်ပေးပါ။
ဤသို့ ကုသချက်များမှာ စာရေးသူကိုယ်တွေ့
များပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပသေယျ၊ တံ၊ ဝသေသတံ အာရောဂုံ

**မောင်အောင်ဝင်း
(တိုင်းရင်းဆေး)
မိတ္ထီလာ**

www.burmeseclassic.com

ဆရာကြီးအောင်မြင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ဘာသာစုံဂုဏ်ထူး

ရရှိ အောင်မြင်မလား

ညာလက်ဖဝါးစုံစုံ

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၂) ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ နံနက်စောစောတွင် ကျွန်ုပ်၏ လက္ခဏာဗေဒင်ဟောခန်းသို့ အသက် (၁၆)နှစ်အရွယ် ကျောင်းသားတစ်ဦးနှင့် သူ၏မိခင်တို့ လာရောက်ကြပြီး ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ၊ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း (၁၀ တန်း) စာမေးပွဲကြီးကို အခက်အခဲမရှိ အဆင်ပြေလွယ်ကူစွာ ဖြေဆိုနိုင်ပြီး **ဂုဏ်ထူးများများ ရရှိအောင်မြင်ဖို့** အထူး ယတြာအစီအရင် တောင်းခံခြင်း၊ လက္ခဏာဗေဒင်ပညာဖြင့် စစ်ဆေးဟောပြောမှုခံယူခြင်း ပြုခဲ့ပါသည်။

ထိုကျောင်းသားမှာ သောကြာသား ဖြစ်သည်။ ရန်ကင်း အ-ထ-က(၂) တွင် ကျောင်းတက်သူဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ကျွန်ုပ်ထံ လာရောက်ချိန်က ခုံနံပါတ်ကို မသိရသေးပါ။

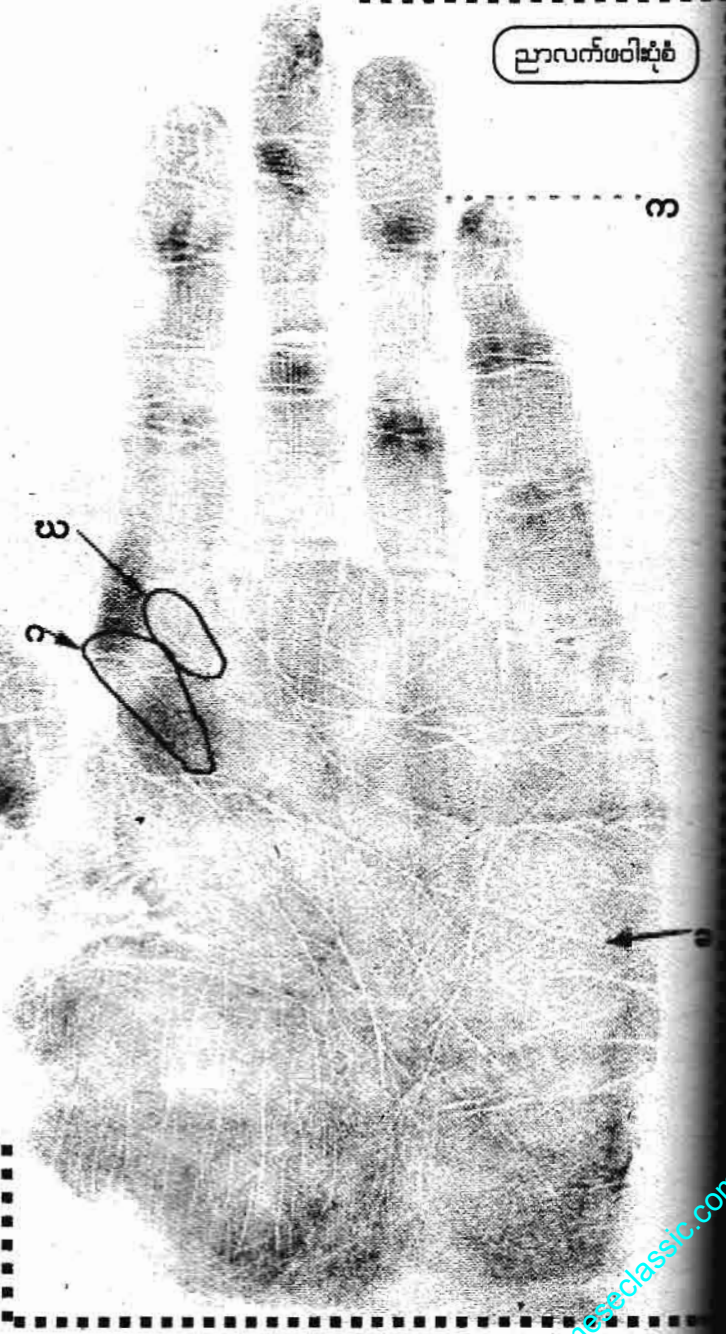
ဘာသာစုံဂုဏ်ထူးမှန်းထားပြီး ငယ်စဉ်ကတည်းက ပညာထူးချွန်ထက်မြက် ကြိုးစားသူ ဖြစ်ကြောင်း သူ၏မိခင်က ပြောပြပါသည်။

ကျောင်းတွင်း စာမေးပွဲများမှာလည်း အဆင့်(၁)မှ (၅)အတွင်းဝင်ပြီး ဘာသာတိုင်း ဂုဏ်ထူးမှတ်ကျော်ကျော် ရရှိထားကြောင်းလည်း ပြောပြသည်။

ထိုကျောင်းသား၏ လက်ဖဝါးဖြင့် များကို ပုံနှိပ်ရယူပြီး စစ်ဆေးသောအခါ...

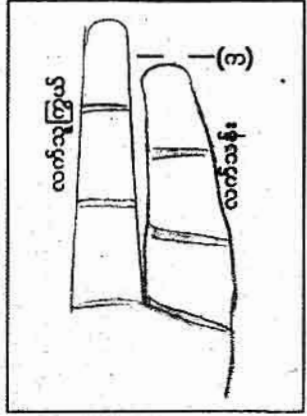
"က" အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ လက်သန်းလက်ချောင်း

၂၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြေဩဇာပူရင်း

ထိပ်ဖျားက လက်သူကြွယ်ထိပ်ဆုံး အဆစ်ထက် (၁)စင်တီမီတာပါးခန့် ပိုရှည်ထွက်နေကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။
 ထို့ပြင် လက်သန်းလက်ချောင်းက လက်သူကြွယ် လက်ချောင်းထက် ပိုပြီး ဖွံ့ဖြိုးတုတ်ခိုင် အားကောင်းနေသည်။
 ထိုအချက်က **ဗုဒ္ဓဟူးယုတ်** ရသူ ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်နိုင်သည်။

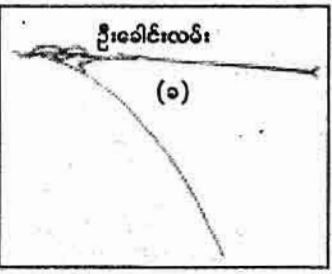
* * *

ဗုဒ္ဓဟူး၏ စွမ်းရည်ကြောင့် ဉာဏ်ရည် ထက်မြက်၊ သွက်လက်ချက်အား၊ တက်ကြွ လှုပ်ရှား၊ သင်္ချာအတွက်ကောင်းဟု သုံးသပ် နိုင်ပါသည်။

“ခ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည် မှာ ဦးခေါင်းလမ်း (ဉာဏ်လမ်း) ဖြောင့်တန်းရှည်လျားပြီး လက်ဖဝါး ဇောင်းကို ရောက်လှန်း ဖြစ်သည်။
 သို့သော် ဦးခေါင်းအဖျားမှာ ကျွန်း သင်္ကေတနှင့် အပြတ်သင်္ကေတများ တွေ့ရသည်။

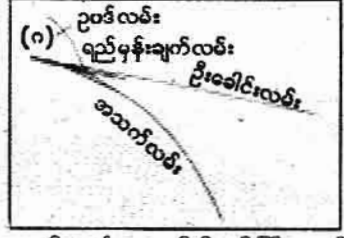
* * *

ထိုသင်္ကေတမှာ လုံ့လဖိုယာကောင်းခြင်း၊ စာကျက်လျှင် ပြန်ပြန်ရပြီး ကြာကြာ မှတ်မိတတ်ခြင်းမျိုး ဖြစ်စေတတ်သည်။
 သို့သော် အတွက်အချက် သင်္ချာပညာတို့ မှာ ပို၍ စိတ်ဝင်စား ထူးချွန်နိုင်သည်။
 သိပ္ပံပညာရပ်တွင် ပို၍ ထူးချွန်နိုင် သူဖြစ်၍ သင်္ချာ၊ ဓာတုဗေဒ၊ ရူပဗေဒ၊ ဇီဝဗေဒ စသော ပညာရပ်များမှာ ဂုဏ် ထူး ရရှိတတ်သူ ဖြစ်သည်ဟု ယေဘုယျ ခန့်မှန်းနိုင်သည်။

“ဂ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည် မှာ အသက်လမ်းကြောင်းနှင့် ဦးခေါင်းလမ်း (ဉာဏ်လမ်း) ဆုံရာနှင့် လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံ ဆက်သွယ်ထားသော ရည်မှန်းချက် လမ်းကြောင်းတွင် ကန့်လန့် ဥပဒ်လမ်း ဖြတ်သန်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။

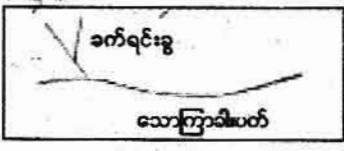
* * *

ထိုသင်္ကေတမှာ ရည်မှန်းချက် ပြည့်စုံသော်လည်း အနှောင့်အယှက် အခက်အခဲ ကြုံတတ်ပြီး ရည်မှန်းချက်အချို့ ပျက်တတ်သည် နှိပ်စက် ဖြစ်ပါသည်။

“ဃ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ လက်ညှိုးရင်း ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံပေါ်မှာ အပေါ်ဘက်လှည့် ခက်ရင်းခွ သင်္ကေတရှိခြင်း ဖြစ်သည်။
 သောကြာခါးပတ်လမ်းပေါ်မှ ထွက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

* * *

ထိုသင်္ကေတမှာ ဂုဏ်ထူးများများ ရရှိ အောင်မြင်တတ်သည်။
 အထက်ပါ အချက်အလက်များကို စုပေါင်းသုံးသပ်ခြင်းဖြင့် မြန်မာစာ၊ အင်္ဂလိပ်စာတို့တွင် ဂုဏ်ထူးမှတ်တမ်းပါး ရရှိနိုင်ပြီး သင်္ချာ၊ ရူပဗေဒ၊ ဓာတုဗေဒ၊ ဇီဝဗေဒတို့မှာ ဂုဏ်ထူးမှတ်ကျော် ရနိုင်ကြောင်း အဟောထုတ်လိုက်ပါသည်။

၉-၆-၂၀၁၂ ရက်၊ စနေနေ့ မနက်ပိုင်း တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း (၁၀တန်း) အောင်စာရင်းထွက်ရာ နံနက် (၈)နာရီခန့်တွင် ထိုလက္ခဏာရှင်ကျောင်းသား၊ ကျွန်ုပ်ထံသို့ လာရောက် တွေ့ဆုံပြီး ဆရာဟောကြားခဲ့သလို (၄)ဘာသာ ဂုဏ်ထူးထွက် အောင်မြင်ကြောင်း၊ မြန်မာစာနှင့် အင်္ဂလိပ်စာ ဂုဏ်ထူး မရကြောင်း ပြောပြခဲ့ပါသည်။

သို့သော် ယခုလောက် ရရှိသည် ကိုပင်လျှင် အလွန် ဝမ်းမြောက်ပါကြောင်း၊ ကျေးဇူး အထူးတင်ကြောင်း လည်း ပြော၍ ပျော်ရွှင်စွာ ပြန်သွားခဲ့ပေသည်။

စာဖတ်သူများလည်း မိမိတို့ သားသမီးများတွင် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း ဖြေမည့် ကျောင်းသားကျောင်းသူများ ရှိပါက သူတို့၏ လက်ဖဝါးပြင်တွင် ကြိုတင်ကြည့်ရှုကာ ဂုဏ်ထူးများများ ရနိုင်၊ မရနိုင် ကြိုတင် ခန့်မှန်းနိုင်ကြပါစေတော့ပါ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား၊ ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

အထွတ်

ထက်စားကျေခွဲ

ဘော်ကြယ် သိကုံးနုဗျားပစ္စည်း

ယခင်လမှ အဆက်

ကြိုးစတစ်ဖက်တွင် ဘော်ကြယ် လေးလုံးသီပါ။ စတုတ္ထဘော်ကြယ်တွင် ကျန်ကြိုးစကို ကြက်ခြေလျှိုသွင်းပါ။ (ပုံ-၂) ကြိုးစထိပ်နှစ်ခုကို မျက်နှာချင်း ဆိုင် လားရာပြောင်းပြန်ရှိရပါမည်။

လေးလုံးသီသော ကြိုးစကို မူလ (၅)လုံးတွဲရှိ အနီးဆုံး ဘော်ကြယ်တွင် ထပ်၍လျှိုသွင်းပါ။(ပုံ-၃)

ယခင်လျှိုသွင်း၍ ထွက်လာသော ကြိုးစဖြင့် ဘော်ကြယ်သုံးလုံးသီပါ။ နောက်ဆုံးဘော်ကြယ်တွင် ကျန်ကြိုးစ လျှို။ မူလ(၅)လုံးတွဲရှိ အနီးဆုံး ဘော် ကြယ်တွင် ထပ်၍လျှိုသွင်းပါ။(ပုံ-၄) မူလ(၅)လုံးတွဲ တစ်ကွက်နှင့် အရံ(၅) လုံးတွဲ နှစ်ကွက် စုစုပေါင်း သုံးကွက် ရှိပါပြီ။

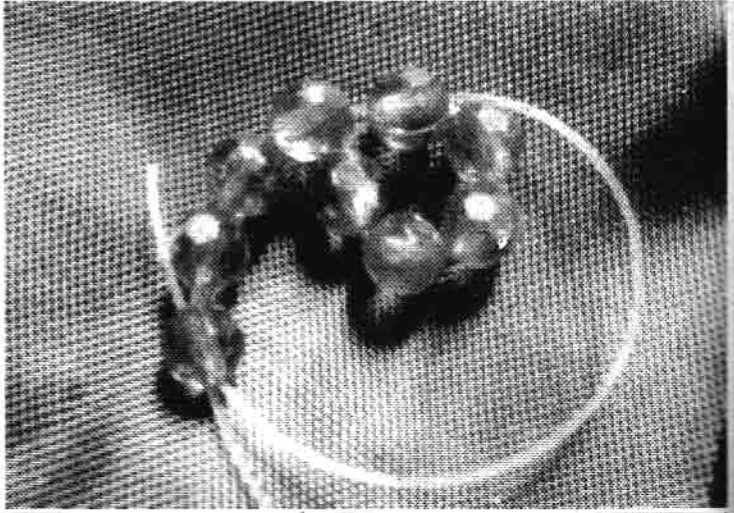
ယခင် လျှိုထုတ်လာသော ကြိုးစ ဖြင့် သုံးလုံးသီပါ။ နောက်ဆုံး ဘော် ကြယ်တွင် ကျန်ကြိုးစလျှိုပါ။ (၃)လုံး သီသောကြိုးကို မူလ (၅)လုံးတွဲရှိ အနီးဆုံး ဘော်ကြယ်မှ လျှိုထုတ်ပါ။ အရံ (၅)လုံးတွဲ သုံးကွက်ရှိပါပြီ။

(ပုံ-၅)

ယခင်လျှိုထုတ်သော ကြိုးစဖြင့် သုံးလုံးသီပါ။ နောက်ဆုံးဘော်ကြယ် တွင် ကျန်ကြိုးစကို လျှိုပါ။ မူလ(၅)လုံး တွဲရှိ အနီးဆုံး ဘော်ကြယ်မှ ထပ်လျှို ပါ။ အရံ(၅)လုံးတွဲ (၄)ကွက် ရှိပါပြီ။

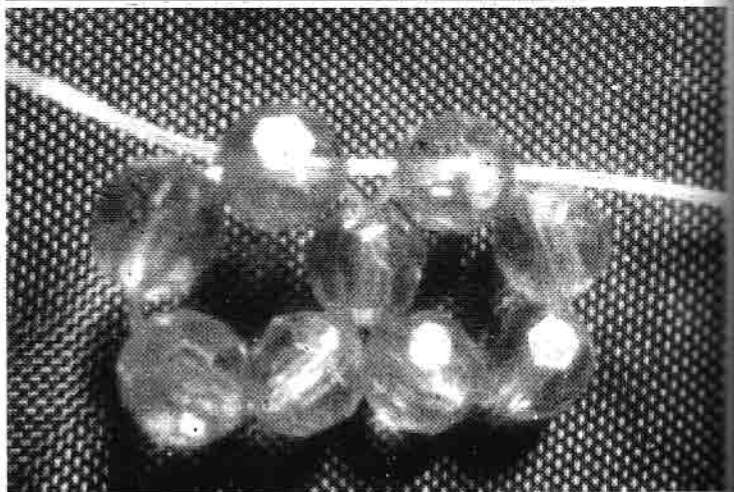
(ပုံ-၆)

ယခင် လျှိုထုတ်ထားသော ကြိုးစ ဖြင့် ဘော်ကြယ်နှစ်လုံး သီပါ။ ဒုတိယ

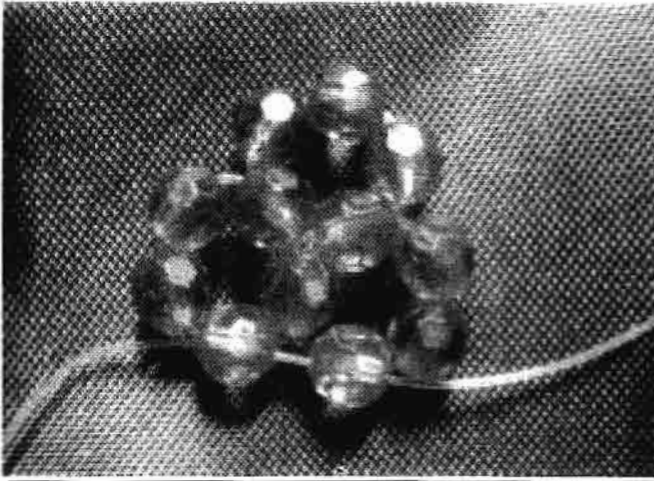
▲ နည်း(၁) ပုံ-၂

▼ နည်း(၁) ပုံ-၃

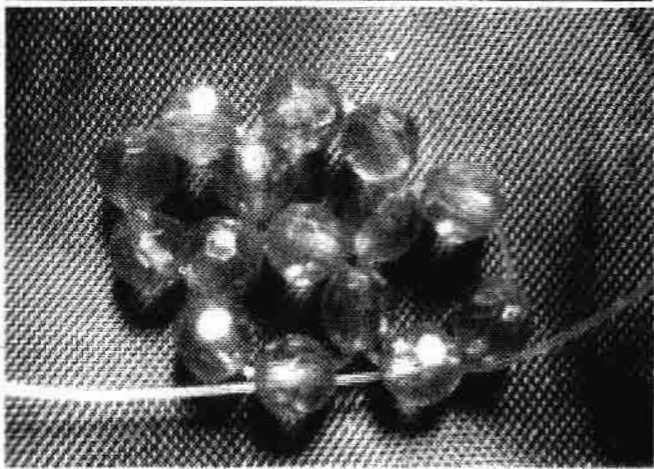
ဘော်ကြယ်တွင် ကျန်ကြိုးစကို လျှိုပါ။ နှစ်လုံးသီသော ကြိုးစကို မူလ (၅)လုံး တွဲရှိ အနီးဆုံး ဘော်ကြယ်မှ လျှိုထုတ် ပါ။ အရံ(၅)လုံးတွဲ (၅)ကွက်ပြည့်၍ အလယ်ဗဟိုတွင် မူလ (၅)လုံးတွဲ တစ်ကွက် စုစုပေါင်း (၅)လုံးတွဲ (၆)

ကွက် ပြီးမြောက်ပါပြီ။ တင်းတင်းရင်းရင်း ဖြစ်အောင် ပြုပြင်ကာ ကြိုးစနှစ်ဖက်ဆွဲညှိကာ ကမ္ဘာလုံးခြမ်းပုံစံ ထွက်ပေါ်ပေါက် ဘော်လုံးထက်ခြမ်း၊ ခြင်းလုံးထက် ခြမ်းပုံနှင့် တူပါသည်။

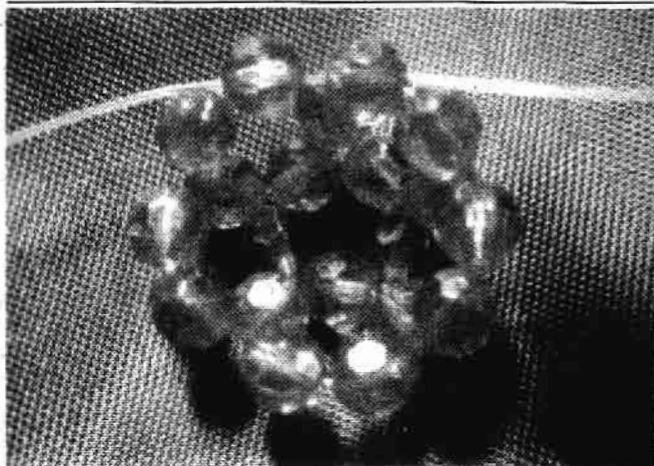

◆ နည်း(၁) ဝဲ-၄

◆ နည်း(၁) ဝဲ-၅

◆ နည်း(၁) ဝဲ-၆

ဤအခြေခံသီကုံးနည်းကို အခြားသောတန်ဆာဆင်မှုများတွင် ထည့်သွင်း အသုံးပြုပါမည်။

အခြေခံသီကုံးနည်း(၂)

地球串

တီချိုချွမ်(Di Qiū Chuàn)

ကမ္ဘာလုံးပုံစံ သီကုံးခြင်း

သီကုံးနည်း(၁) ကမ္ဘာလုံးခြမ်းကို အခြေခံပါသည်။

ကမ္ဘာလုံးခြမ်း သီကုံးပြီးနောက် ကြိုးစတစ်ဖက်ဖြင့် ဘော်ကြယ်သုံးလုံးသီပါ။ တတိယဘော်ကြယ်တွင် ကျန်ကြိုးစကို လျှိုထုတ်ပါ။ သီသော ကြိုးစကို ကမ္ဘာလုံးခြမ်းရှိ အနီးဆုံးဘော်ကြယ်တွင် လျှိုထုတ်ပါ။ (ပုံ-၁) အရံ(၅)လုံးတွဲ တစ်ကွက်ရပါပြီ။

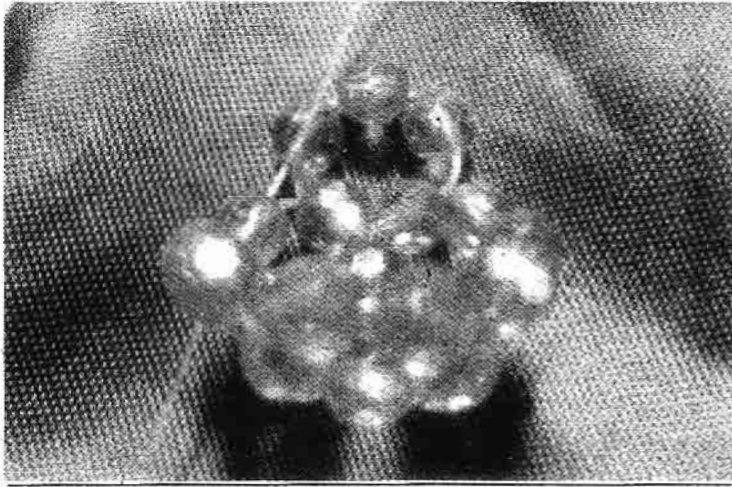
ယခင် လျှိုထုတ်ထားသော ကြိုးစဖြင့် ဘော်ကြယ်နှစ်လုံးသီပါ။ ကျန်ကြိုးစကို နောက်ဆုံး (ဒုတိယ) ဘော်ကြယ်မှ လျှိုထုတ်ပါ။ သီကြိုးစကို ကမ္ဘာလုံးအခြမ်းရှိ အနီးဆုံး ဘော်ကြယ်မှ လျှိုထုတ်ပါ။ (ပုံ-၂) အရံ(၅)လုံးတွဲ (၂)ကွက် ရရှိပါပြီ။

ယခင်လျှိုထုတ်သော ကြိုးစဖြင့် ဘော်ကြယ်နှစ်လုံးသီပါ။ ကျန်ကြိုးစကို နောက်ဆုံး ဘော်ကြယ်မှ လျှိုထုတ်ပါ။ သီကြိုးစကို ကမ္ဘာလုံးအခြမ်းရှိ အနီးဆုံးဘော်ကြယ်မှ လျှိုထုတ်ပါ။ အရံ(၅)လုံးတွဲ သုံးကွက်ရှိပြီ ဖြစ်သည်။

ဤနည်းအတိုင်း အရံ(၄)ကွက်ရအောင် သီပြီးသောအခါ ဘော်ကြယ်တစ်လုံးတွင် ကြိုးစနှစ်ဖက် ကြက်ခြေ လျှိုထုတ်ခြင်းဖြင့် ကမ္ဘာလုံးပုံပေါ်လွင်လာပါမည်။ (ပုံ-၃)

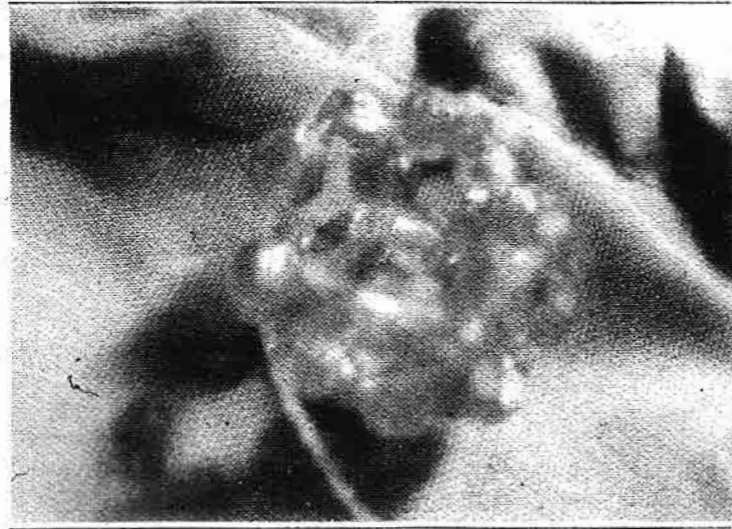
ခြင်းလုံးနှင့် တူနေပါမည်။ ဤ အခြေခံသီနည်း(၂)သည် အခြားသော အဆင်တန်ဆာများတွင် တွဲဖက် သုံးစွဲနိုင်သကဲ့သို့ သူ့ချည်းလုံးချည်းလည်း အသုံးပြုနိုင်သည်။

သော့တွဲ၊ ပိုက်ဆံအိတ်စစ်ခေါင်း တို့ထက် ကိုင် စသည်တို့တွင် ချိတ်ဆွဲတတ်ကြသည်။

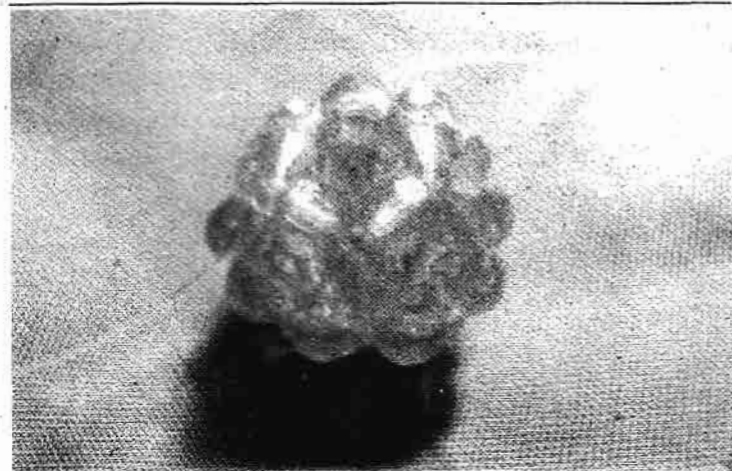

▶ နည်း(၂) ဝဲ-၁

▶ နည်း(၂) ဝဲ-၂

▶ နည်း(၂) ဝဲ-၃

လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို နိုင်နင်းစွာ ကိုင်တွယ်လှုပ်ရှားနိုင်ခြင်း၊ အဆင်ပြေ အောင်မြင်ခြင်းအကျိုးကို ပေးစွမ်းသည်။ တီချီး(Di Qi)သည် ကမ္ဘာလုံးဖြစ်ကာ မြေကမ္ဘာဟုလည်း အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ မြေဓာတ်အားပြုသည်။ လုံးဝန်းခြင်းကား ရေဓာတ်၏ ယင်းဓာတ်ဆောင် သရုပ်ဖြစ်သည်။ မြေဓာတ်က အောင်နိုင်သည်။ ထိန်းချုပ်နိုင်သည်။

ဤကဲ့သို့ မြေဓာတ်နှင့် ရေဓာတ်တို့၏ ဆက်သွယ်မှု ဝူယုင်းဓာတ်အားကြောင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာများ အဆင်ပြေ အောင်မြင်ခြင်းအကျိုးကို ပေးစွမ်းခြင်းဖြစ်သည်။

လုံးဝန်းခြင်းမှာ စည်းလုံးညီညွတ်ခြင်းကိုလည်း သရုပ်ဆောင်သည်။ ရန်ဖက်၊ အငြိုးအတေး ပြေပျောက်စေသည်။ စိတ်ကောက် စကားများထားသော ချစ်သူထံမှ ဤကမ္ဘာလုံးပုံဘော်ကြယ်ကလေး ပေးပို့ရရှိပါက 'စိတ်ကောက်ပြေ၍ အမြန်လာပါတော့' ဟု စေတမန်ပါးခြင်း ဖြစ်သည်။

ရန်သူထံမှ ပေးပို့လာလျှင်ကား စေ့စပ်ညှိနှိုင်းကာ ဆွေးနွေးလိုသည်။ ငြိမ်းချမ်းရေး တည်ဆောက်လိုပါသည် ဟု ညွှန်း၏။

အဝေးရောက်ချစ်သူထံမှ ပေးပို့လာလျှင်ကား တူနှစ်ကိုယ် အမြန်နီးလိုလှပါပြီဟု နားပူနားဆာ လုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ တည်ဆောက်ဆဲ၊ လုပ်ကိုင်ဆဲ လုပ်ငန်း၊ စီမံကိန်းနေရာဒေသမှ ပေးပို့လာပါက အလုံးစုံ ပြီးမြောက်လေပြီ အောင်မြင်လေပြီဟု သတင်းကောင်းပါးခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
 ထက်မင်းကျော်စွာ

ရွှေတောင် သစ်တောင်ကြည်

၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ ပြည်မြို့က ဆရာပုဏ်ထီကို ဖိုးဟန် သွားပြီးကန်တော့တယ်။ အဲဒီ အချိန်က ဆရာပုဏ် သီရိခေတ္တရာ ပျူခေတ်က သမိုင်းဝင်ဘုရားကြီး တစ်ဆူရဲ့ တန်ဆောင်းတစ်ခုမှာ တည်းခိုတယ်။ တန်ဆောင်းက တစ်ဆောင်တည်းပါ။ မြောက်အရပ်ကို မျက်နှာမူထားတယ်။

မနက်(၉)နာရီလောက် ရောက် သွားတော့ ဆရာပုဏ်ကို တန်ဆောင်း ထဲမှာ တွေ့ရတယ်။ ဖိုခင် မဝင်ဘူး။ ဖိုးဟန်က ကန်တော့ဖွယ် ပစ္စည်းတွေ ကို ဆရာပုဏ်ရှေ့မှာချပြီး လက်အုပ် ချီခိုး ရှိခိုးကန်တော့တယ်။ ဆရာပုဏ် ကလဲ ဆုတွေပေးလို့ ဝေနေတာပဲ။

F.30A. March, 2013.

ပပဟိဒ္ဓိဂ္ဂင် သိဒ္ဓိဂ္ဂင်... ကို (၁)

အကြာကြီး။
ဖိုးဟန်နဲ့ ဆရာပုဏ်ကြားမှာ ရေခွေး အိုးရှိတယ်။ လက်ဖက်သုပ်တစ် ပန်းကန်နဲ့ မြေပဲကြော်တစ်ပန်းကန်လဲ ရှိတယ်။ ဆရာပုဏ်က ရေခွေးပန်းကန် ထဲကို ရေခွေးထည့်ပြီး ဖိုးဟန်ကို ပေး တယ်။ လက်ဖက်စားလိုက်။ မြေပဲပါး လိုက်နဲ့ ဆရာပုဏ်တည့်တွေ စကား လက်ဆုံ ပြောမကုန် ဖြစ်နေကြတယ်။
ရွှေအကြောင်း၊ ရုပ်အကြောင်း စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေးအကြောင်း တွေ ပြောကြဆိုကြရင်း ဆေးဝါး၊

ဗေဒင်၊ နက္ခတ်၊ ယတြာ၊ ဓာတ် အကြောင်းတွေ ရောက်သွားတယ်။ ပထဝီ၊ အာပေါ၊ ဝါယော၊ တေဇော၊ ပါပဂြိုဟ်၊ သောမဂြိုဟ်၊ ဓာတ်မ လေး ပါး။ ဓာတ်ဖို လေးပါး၊ ရုပ်ဓာတ် ငါးပါး၊ နာမ်ဓာတ်ကိုးပါး...

'နာ'ကို တနင်္ဂနွေဂဠုန် ရှေ့မြောက် ကြို နေတုံ(၆)နှစ်မျှ၊ 'သံ'ကို အင်္ဂါ ခြင်္သေ့ ရှေ့တောင်ကွေ့ မရွေ့(၈)နှစ်မျှ 'ဒန်'ကို စနေနဂါး နောက်တောင်ပိုး နေငြား(၁၀)နှစ်ပဲ၊ 'သော်'ကို ရဟု ဟိုင်းဂြိုဟ် နောက်မြောက်ဆို ရေလို

နက္ခတ်ကျမ်းအရ

(၁၂)ပ ပါပတတ်။

'ရွတ်'ကို တနင်္လာကျား(၁၅) နေ
ငြားရှေ့ရပ်က၊ 'ဘင်'ကို ဗုဒ္ဓဟူးဆင်
တောင်ရပ်ခွင် နေလျှင်(၁၇)ပ၊
'ပြဒါး'ကို ကြာသပတေးကြွက် (၁၉)
ဘက် နေလျက်အနောက်က၊ 'သွပ်'
ကို သောကြာပူးမဲ့ မြောက်တည့်တည့်
(၂၁)နှစ်ကျ သောမတတ်။

'ရွှေ'ကို ကိတ်တတ် ကိုးသချာ
ဂြိုဟ်ခွင်အလယ်မှာ စတာတွေ...

(၁၀၈)နဝင်းကြီးရဲ့ ဒန်နာသုတ
အကြောင်းတွေ ဆရာပုဏ်က ဩဝါဒ
စကား မြွေတယ်။

(၁)ကို ကာမလောက၊ (၀)ကို

ရူပလောက၊ (၈)ကို အရူပလောက၊
(၁၀၈)မှာ (၈)ကိုချေ အန္တောဓာတ်
(၁၀)၊ သုညကိုချေ အဋ္ဌာရသ(၁၈)၊
(၁)ကိုချေ အကြွင်းပြောင်းပြန် အသိတိ
(၈၀)၊ သုညဆိုတာ စနေ(၇)ပဲ (၁)နဲ့
(၇)ကို ပေါင်း(၈) အဲဒါ ခြင်္သေ့ဆေး။
မယုံမရှိနဲ့ လွယ်လွန်းလှတယ်။
လက်တွေ့။

နားလည်မှ အောင်မြင်မယ်။
နားမလည်လို့ မသိမမြင်ရင် ဆုံးရှုံးမယ်။
စီးပွားပျက်မှာ ဘဝပျက်မှာ ဖိုးဟန်
ကြောက်ပါတယ်။ ဆရာပုဏ်က မနား
ဘဲ ဆက်ပြန်တယ်။

ကျမ်းလျှောက်တော့မဆုံး ကျမ်း
ပေါက်တော့ တစ်လုံးတဲ့။ ကျမ်းပေါက်
ဖို့အတွက် ကျမ်းလျှောက်ကို လျှောက်
ရမယ်။ ကျမ်းမလျှောက်ရင် ကျမ်း
မပေါက်ဘူး။ တစ်လက်ကိုင်နည်းလေး
နဲ့တော့ နေမဝင်ခင် ဖိုးကြီးချုပ်သွား
မယ်။

အဂ္ဂိရတ်ကျမ်းစာတွေကို ဖတ်ကို
ဖတ်ရမယ်လို့ ဖိုးဟန် ဆုံးဖြတ်လိုက်
တယ်။ ဆရာပုဏ်စကား ပြေဝယ်မကျ

နားထောင်ရမယ်။ အလိမ္မာ စာမှာရှိ၊
ပညာတွေလဲ စာမှာရှိတယ်။ ဆရာပုဏ်
က...

'ပြည်မြို့ ရွှေကုရပ်ကွက် လမ်းမတော်
လမ်းမှာ မွေးဖွားပြီး မုံရွာမြို့မှာ နေထိုင်
တဲ့ ဒုတိယတန်း အမိနဲ့တော်ရရှေ့နေ
ဦးဘိုးစံ ရေးသားပြုစုခဲ့တဲ့ 'နတ်လမ်း
ညွှန်အဖြေဦးကာကျမ်း' စာမျက်နှာ
(၄၀)က (၁၇၀)အထိ (၁၀၈)ဒန်နာ
အန္တောကို အသေးစိတ် ရှင်းလင်းရေး
သားထားတယ်။ အေး အဲဒီလိုပဲ...

ပြည်မြို့က ထွက်ရပ်ပေါက် ကျမ်းပြု
ဆရာတော် အရှင်ဇာကရ ရေးသားခဲ့
တဲ့ 'တြိကဏ္ဍရွယ်စုံကျမ်းကြီး'မှာ
စာမျက်နှာ (၁၅၅)က (၂၀၀)အထိ
(၁၀၈)ကို နားလည်နိုင်အောင် ရှင်းရှင်း
လင်းလင်း ဥပမာတွေပေး ရေးသား
ထားတယ်။ မှီငြမ်းပြုတဲ့ ရှေးယခင်က
ကျမ်းတွေကိုလဲ ဖော်ပြထားတယ်။
ပြဒါးကို အန္တောနဲ့ချုပ်တယ်။ အန္တောနဲ့ပဲ
သတ်တယ် ဖိုးဟန်။

မတတ်သေးခင်တော့ အရမ်းအရမ်း
ခက်တယ်။ အလွန်အလွန်ခက်။ အေး
တတ်သွားပြီဆိုရင်တော့ လောကီသိပ္ပ
ဝိဇ္ဇာခိုင်ကျမ်း စာမျက်နှာ(၉၂)၊
ဂြိုဟ်(၁၀)ပါး သဘောလက္ခဏာ

စကားစဉ်မှာ "နာမ်သည် ရှစ်ကို ပြုပြင်
စေတတ်၏။ ထမင်းချက်သည်ထက်
လွယ်ပါသည်" လို့ ရေးထားတယ်'

ဖိုးဟန်ကတော့ ဆရာပုဏ် အန္တော
(၁၀၈)ကို တော်တော်ကြီး အသားပေး
ပြောနေပါလား။ ထူးခြားလိုက်တာလို့
တွေးနေတယ်။

'အခု ပြောသွားတဲ့ စကားတွေက
အဂ္ဂိရတ်ကျမ်းစာတွေထဲက ကျမ်းပြု
ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ အဆိုအမိန့် ဩဝါဒ
လမ်းညွှန်စကားတွေပဲ။ ကျမ်းကိုလဲ
ကိုင်ရင်ကိုင်မှာ တတ်ကျွမ်းတဲ့ ပညာ
ရှင်ကိုလဲ ဆရာတင်မှ အချိန်တိုတိုနဲ့
ပြီးမြောက်နိုင်မယ်'

'ကျမ်းစာတွေ ဖတ်ပြီး ပညာတတ်
အောင် လုပ်ရမယ်။ အဂ္ဂိရတ်ပညာရှင်
များကို ဆရာတင် ပညာတတ်အောင်
လုပ်ရမယ်။ ဒီ(၂)ချက်ဟာ အဂ္ဂိရတ်
မီးအတတ်မှာ အဓိက အချက်(၂)ချက်
ပေါ့နော်ဆရာ'

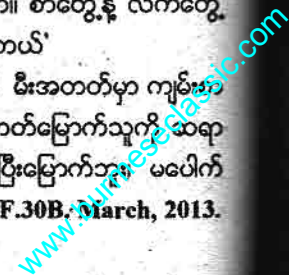
'ဟုတ်ပါ မောင်ဖိုးဟန် ဟုတ်ပါ'
'ဖိုးဟန်တို့ကတော့ အဂ္ဂိရတ်ပညာ
ရှင်ကို ဆည်းကပ်ပြီးပါပြီ။ ကျမ်းစာတွေ
ဖတ်ဖို့ပဲ လိုပါတော့တယ်'

'ပုဏ္ဏားဆိုတဲ့ကောင်က ဘာမှ
မတတ်သေးဘူးကွ ဖိုးဟန်ရ'
'ဆရာကလဲ'

'ဟေ့ကောင် မင်းအထင်မကြီးနဲ့
ငါက အခုမှ အဂ္ဂိရတ် ၀,လုံးတန်း'
'.....'

'ဆင်ကန်းတောတိုး လုပ်ရာကနေ
ကျမ်းစာတွေ ဖတ်တော့မှ လမ်းဖိုးအမှန်
ကို ရလာတာ။ စာတွေနဲ့ လက်တွေ့
ကို ပေါင်းရတယ်'

'အဂ္ဂိရတ် မီးအတတ်မှာ ကျမ်းစာ
မဖတ်ရင်၊ တတ်မြောက်သူကို ဆရာ
မတင်ရင် မပြီးမြောက်ဘူး မပေါက်

မြောက်ဘူးပေါ့'

'အေး ဟုတ်တယ် မင်းကို တို့ ပြည်မြို့နယ်ထဲက ဆရာတော်တစ်ပါး အကြောင်း ပြောပြမယ်။ နားထောင်' 'နားဆင်လျက်ပါ ဆရာ'

'ပြည်မြို့ရဲ့ အရှေ့အရပ် (၃)မိုင် မရှိတရှိနဲ့ (၆)မိုင် မရှိတရှိ အကြားမှာ ဆရာတော်တစ်ပါး ရှိခဲ့ဖူးတယ်။ ခရစ်နှစ် ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာကောဇာ သက္ကရာဇ် ၁၂၉၂ ခုနှစ်ဝန်းကျင် လောက်ကပဲ။ (၄)ကျောင်းပိုင်တဲ့ (၄)ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်။

ဘွဲ့တော်ကတော့ ဦးစန္ဒောဘာသ။ စာပေကျမ်းဂန် တော်တော်တတ် တယ်တဲ့။ စာသင်စာချဲ့ ကောင်းတဲ့ စာသင်တိုက်ကြီးတွေမှာ စာလိုက်ခဲ့တာ တဲ့။ စာမေးပွဲတွေလဲ ဝင်ဖြေတယ်။ ဘုန်းကြီးစာမေးပွဲတွေ အများကြီး အောင်ခဲ့တယ်ဆိုပဲ'

'အင်္ဂါသားနော် ဆရာ'

'ဖိုးဟန် မင်းကတော့ လုပ်ပြီ။ မင်း ပြောမှာလားက'

'မဟုတ်ပါဘူး ဆရာရယ်၊ အင်္ဂါ သားဆိုတော့ လေပြည်လေညင်း ဝါယောဓာတ် စိတ်လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဟော့ ရှိမယ်လို့ ဖိုးဟန် တွေးမိလို့ပါ'

'အေးကွ... မင်းပြောတာ ဟုတ်ပြန် ရော။ အဲဒီ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ဆရာတော်မှာ အင်္ဂါရတ်မီးအတတ်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ကြီးစွာသော အမှား တစ်ခုကို ကျူးလွန်မိခဲ့တယ်'

'ပြောပါဆရာရယ် ကြားချင်လှပါ ပြီ'

* * *

ဆရာတော်က အင်္ဂါရတ်ဝါသနာ ပါတယ်။ ဖိုခွင်ဝင်တယ်။ မီးကစား တယ်။ ဘာမှတော့ မဖြစ်ဘူး။ ပြဒါး

ဝိဇ္ဇာ ဖြစ်ချင်လွန်းလို့ ပြဒါးကို ထိုး သတဲ့။ လုံထဲက ပြဒါး ဖိုခွင်ထဲက မီးနဲ့တွေ့တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ထွက် တော့တာပဲ။ မီးမတတ်တော့ ပြဒါး မီးမနေဘူး။

ပြဒါး မကောင်းလို့ မဟုတ်ဘူး။ ပြဒါး က တကယ်ကောင်းတဲ့ပြဒါး။ တရုတ် နိုင်ငံက လာတဲ့ပြဒါး။ ဝါးကျည်ထောက် နဲ့ ထည့်ထားတဲ့ နဂါးတံဆိပ်ပြဒါး။ ခုခေတ်လို အရောအနှော မရှိဘူး။ အလွန်သန့်တဲ့ပြဒါး။

ဒါနဲ့ တစ်နေ့တော့ ဆရာတော်ရဲ့ ဒကာရင်း ဦးချစ်လှိုင် မန္တလေးကို ဘုရားဖူးသွားတယ်။ အပြန်ခရီးမှာ ဆရာတော်ကို ကပ်လှူဖို့ စာအုပ်(၂) အုပ်ပါ ဝယ်လာတယ်။ အင်္ဂါရတ်စာအုပ် တွေပဲ။ တစ်အုပ်က **လောကီသိပ္ပံဝိဇ္ဇာ ခိုင်ကျမ်း**၊ နောက်တစ်အုပ်က ကုန္ဒာ စရိယဆရာတော် ရေးသားပြုစုတဲ့ **တြိနေတြဓာတ်ပြကျမ်း**။

ဦးချစ်လှိုင် မန္တလေးက ပြန်ရောက် ပြီး နောက်တစ်နေ့မှာ ဆရာတော် ကျောင်းကိုသွားတယ်။ ဆရာတော်ကို ဖူးတွေ့ပြီး စာအုပ်(၂)အုပ်ကို လှူ တယ်။ ဆရာတော်က ဝမ်းမြောက်ဝမ်း

သာ လက်ခံတော်မူတယ်။

စာအုပ်အလှူမြှောက်ဖို့ စာအုပ် အလှူဒါနအတွက် တရားဓမ္မ လမ်းညွှန် ပြလိုဟောကြားတော်မူတယ်။ ရေစက် သွန်းချပြီး အမျှဝေစေတယ်။ အလှူ ကြီးတစ်ခုလို့ပဲ။ အလှူအင်္ဂါ ပြည့်စုံစေ တယ်။ သာမန်အလှူခံတဲ့ ပုံစံမျိုး မဟုတ်ဘူး။

ကျောင်းကနေ ဦးချစ်လှိုင် ပြန်သွား တာနဲ့ ဆရာတော်က တြိနေတြဓာတ်ပြ ကျမ်းကို ဖတ်ရှုတော်မူတယ်။ ကုန္ဒာ စရိယ တြိနေတြဓာတ်ပြကျမ်းက စာမျက်နှာ(၇၉)မျက်နှာ ရှိတယ်။ စာမျက်နှာ(၅၅)အထိက ကျမ်းရဲ့အနှစ် (၅၆)ကနေ (၇၉)အထိက ဖွင့်ဆိုရှင်းပြ တိုက်တွန်းချက်စေတနာ။

ဆရာတော် ဦးစန္ဒောဘာသ တြိနေတြဓာတ်ပြကျမ်းကို နမော တသကနေစပြီး ဖတ်ရှုလိုက်တာ ကုန္ဒာစရိယ တြိနေတြဓာတ်ပြကျမ်းပြီး ၏ဆိုတဲ့အထိပဲ။ ကျမ်းဆုံးသွားတော့ ဆရာတော်မှာ သိသလိုလို မသိသလို လို သလိုလိုကြီး ဖြစ်နေတယ်။

ဒီတော့ လောကီသိပ္ပံဝိဇ္ဇာခိုင်ကျမ်း စာမျက်နှာ (၁၂၂) ရှင်ကုန္ဒာစရိယ သြဝါဒကထာကျမ်းမူမှန်ကို ဖတ်ရှု တော်မူပြန်တယ်။ ကျမ်း(၂)စောင်စလုံး ကို ထပ်ကာထပ်ကာ ဖတ်တယ်။

ထပ်ဖတ်တယ်။ နောက်တစ်...ခါက် ဖတ်တယ်။ ထပ်... ထပ်... ဖတ်...တယ်။ စာဖတ်နာတော့ ရေး...ရေးလေး တော့ ပေါ်လာတယ်။ ပြဒါးကို ချပ်တဲ့ ဆေးနဲ့ ပြဒါးကို သတ်တဲ့ဆေးက တစ်မျိုးတည်းပဲ။ (၁၀၈)ပဲ။ အန္တောပဲလို့ သိလိုက်တယ်။

ဆရာတော် ဦးစန္ဒောဘာသ အင်္ဂါရတ် မီးကစားလာတာ ကြောပဲပဲ။

www.burmeseclassic.com

ဖိုအသင့်၊ မီးသွေးအသင့် ဂိုဒေါင်
လေးနဲ့။ လုံအသင့် အရွယ်အစား
အမျိုးမျိုး ဘာလိုချင်သလဲ။ ဓာတ်တွေ
ဆိုတာကလဲ စုံနေတာပဲ။ လိုလေသေး
မရှိ ရေကန်အသင့်၊ ကြာအသင့်။

ဆရာတော် ဦးစန္ဒောဘာသ ရက်
ကြာကြာမဆိုင်ဘူး။ တြိနေတြဓာတ်ပြ
ကျမ်းအတိုင်း စီရင်မယ်ဆိုပြီး ဖိခွင်ဝင်
ဓာတ်ကစားတယ်။ (၁၀၈)မှာ (၁၀)က
တော့ နာနဲ့ ဒန်ပဲဆိုတဲ့ အသိနဲ့ နာနဲ့ဒန်
ကို ပေါင်းထိုးတယ်။ ဓာတ်တွေက
အရည်ပျော်နှုန်း မတူတော့ မပေါင်းစပ်
ဘူး။

နာကို အရင် လုံထဲထည့် အရည်ကျို
ပျော်တော့ ကြေးကို ထည့်တယ်။
မပေါင်းဘူး။ နောက်တစ်ခါ ကြေးကို
လုံထဲထည့်တယ်။ အရည်ကျိုတယ်။
နာကိုထည့်ပြန်တယ်။ ပျော်နှုန်းစံချိန်
မညီဘူး။ မပေါင်းဘူးပဲ။

ခက်တာက ဆရာတော် ဦးစန္ဒော
ဘာသမှာ ဆရာမရှိဘူး။ ဓာတ်ပညာနဲ့
ပတ်သက်ပြီး ခိုတာတွေက သူ့လိုကိုယ်
လို အဂ္ဂိရတ် လိုက်စားခါစ ဖိုထိုးဖက်
တွေ။ ခက်နေပြီပေါ့။ နာဆီဝင်
ကြေးဆီထွက် ရုပ်ပြောင်းဖို့က ခက်
သားကလာ။

ဒန်နဲ့နာကို ပေါင်းလို့မရတော့ နာနဲ့
ပြဒါးကို ပေါင်းပြန်တယ်။ နာက ပျော်ပြီး
ပျော်နှုန်း နိမ့်ကျလာတဲ့အခါ ပြဒါး
ထည့်လိုက်တော့ အဆင်ပြေသွား
တယ်။ လုံထဲမှာ နာတွဲပြဒါးကို အောက်
ကံခံ ဒန်ကို အပေါ်ကတင်ပြီး ထိုးပြန်
တယ်။ ဘာလုပ်ရမလဲ။ ဗျိုင်းဖြူ ထပြီး
ထွက်ပြန်တယ်။ ဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်မလာ
တော့ စိတ်ပျက်လာတယ်။ လက်ကလဲ
ဖိုတောင် မဆွဲချင်တော့ဘူး။

ဖိုခွင်မဝင်ဘူး။ နားလိုက်ပြန်တယ်။

မီးနဲ့ ဝေသွားပြန်တယ်။

ရှင်ကုန္ဒာစရိယရဲ့ တြိနေတြဓာတ်
ကျမ်းနဲ့ ဩဝါဒကထာ မေတ္တာစာကို
ထပ်ပြီးဖတ်ပြန်တယ်။ ဒီတစ်ခါ ဘော်ပါ
ရောတော့တယ်။ ဘော်နဲ့ကြေးကို တွဲ
တယ်။ မီးမဝင်တော့ (၃)ရက် အပြင်း
အထန်ထိုးရတယ်။ (၁)ရက်နဲ့ မပေါင်း။
(၂)ရက်နဲ့ မပေါင်း။ (၃)ရက်နဲ့လဲ
မပေါင်း။ (၄)ရက်မြောက် ထိုးတော့မှပဲ
ပေါင်းတော့တယ်။

နာနဲ့ ပြဒါးကို ပေါင်းတယ်။ နာတွဲ
ပြဒါးကို ထည့်ထိုးတယ်။ ထွက်တယ်။
မမိဘူး။ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ ဖြစ်မလာ
လေတော့ ဆရာတော် ဦးစန္ဒောဘာသ
စိတ်ဓာတ်တွေ ကျလာတယ်။

စိတ်ဓာတ်ကျရုံ မကဘူး။ အတွေး
ပေါင်းစုံလဲ ပေါ်လာတယ်။ ကျမ်း (၂)
စောင်စလုံးကို ဟုတ်မှဟုတ်ပါမလားလို့
သံသယတွေ ဝင်လာတယ်။ မဖြစ်ရ
ကောင်းလားဆိုပြီး ဒေါသတွေ ဖြစ်လာ
တယ်။ တက်ဒေါသနဲ့ သက်ဒေါသ
နှစ်ဖြာဒေါသ ရင်မှာ ခ၊လာတယ်။
စိတ်နှောက်ကို ကိုယ်ပါတော့မယ်။

နောက်တစ်နေ့မှာတော့ အဂ္ဂိရတ်ကို
စိတ်မကုန်နိုင်တဲ့ ဆရာတော် ဦးစန္ဒော
ဘာသ ဖိခွင် ဝင်ပြန်တယ်။ မီးအရောင်
ပြောင်သွားတာ မသိဘူး။ ဖိခွင်နဲ့

လုံထား မမှန်ဘူး။ လေပေးလေယူ
မပြောင့်ဘူး။ မီးနေမီးထား မတတ်ဘူး။
ဆိုရစေတော့ ဓာတ်တွေ ထွက်ပြန်ပါ
လေရော။ အဲဒီအခါ ဆရာတော်
ဦးစန္ဒောဘာသ စိတ်နေစိတ်ထား
ပြောင်းသွားပြီ။

ကျမ်း (၂) စောင်စလုံးကို ယုံကြည်မှု
ကင်းသွားတယ်။ မဖြစ်နိုင်တာတွေကို
ရေးထားတယ်။ အလိမ်အညာတွေပဲ
မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံရေးထားတာတွေ
ပဲလို့ တွေးပြီး တက်ဒေါသရဲ့ အဆုံးကို
နင်းမိလိုက်တယ်။

ချက်ချင်းပဲ ကျမ်း (၂) စောင်စလုံးကို
ဓားနဲ့ခုတ်တယ်။ နပ်နပ်စဉ်းတယ်။
ဖိုတိုက်မှာ ဓာတ်ထွက်နေလို့ ရောင်စုံ
ခ၊နေတဲ့ မီးတောက်မီးလျှံကို ကြည့်ပြီး
မီးသွေး ထပ်ထည့်တယ်။ ဖားဖိုလေကို
အမြင်ဆုံး သွင်းလိုက်တယ်။ ဖားဖိုလေ
တဟဲဟဲကြောင့် တရဲရဲတောက်လောင်
နေတဲ့ မီးထဲကို ဓားခ၊ထားတဲ့ တြိနေတြ
ဓာတ်ပြကျမ်းကို အရင်ဆုံးထည့်တယ်။
မီးက ဝါးသွားပြီ။

ဖိုဆွဲတဲ့ လက်ကို တင်းလိုက်တယ်။
တဟိန်းဟိန်း တောက်လာတယ်။ ဖိုနဲ့
ထဲမှာ ကျမ်းစာကို မီးခ၊လို့ ထွက်လာတဲ့
ပြာတွေက ဖိုလေအဟုန်၊ ပြင်ပလေရဲ့
အဟုန် ပေါင်းပြီး ပျံဝဲလွင့်ပျောနေ
တယ်။

ဖိုတိုက်ထဲက စက္ကူပြာတွေ စင်သွား
တော့ လောကီသိပ္ပံဗိဇ္ဇာခိုရ်ကျမ်း ဓား
ထားတဲ့ စက္ကူတွေကို ဖိခွင်ထဲ ထည့်ပြန်
တယ်။ ဖိုဆွဲတယ်။ မီးကဝါးပြီး ပြာကျ
သွားပြန်တယ်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်

www.burmeseclassic.com

ရွှေအိုင်

ပုဂံလောကသားတို့ ဖြောင့်ရွှေပွဲ

ကျွန်ုပ်တို့ မိသားစုများသည် ဖောင်းပြင်တစ်ရင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ ရောက်ရှိသွားသောအခါ ထိုတစ်ရင်း မှာ တစ်သစ်မက တစ်ဟောင်းမကျဟု ပြောသော် ရသည်။ အချို့သော အဆောက်အအုံများပင် မပြီးသေးပါ။

ကျွန်ုပ် နေထိုင်ရသော အရာရှိ ထံချင်းနေအိမ်မှာ အနောက်အရပ်ကို မှက်နှာမူပြီး တည်ဆောက်ထားသော လေးလုံးတန်းအိမ်ထဲက ညာအစွန်ရှိ နေအိမ်ဖြစ်ပါသည်။ ဘယ်ဘက်တွင် ခြေခင်းကပ်နေသော နေအိမ်မှာ တည် ဆောက်၍ မပြီးသေးပါ။ ထို့ကြောင့် သူများမရှိပါ။

လူရှိသော တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးတို့၏ နေအိမ်မှာလည်း ဘယ်ဘက်အစွန်ဆုံး က ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ၏ နေအိမ်အကြားတွင် လူမနေသော အိမ်တစ်လုံး၊ တည်ဆောက်၍ မပြီး သေးသော အိမ်တစ်လုံး ဖြစ်နေ၍ နှစ်အိမ် ခြားထားပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အတန်းနှင့် ကျောချင်းကပ် ပြီး တည်ဆောက်ထားသော နေအိမ် လေးလုံးတွင်လည်း သုံးလုံးသာ လူများ နေထိုင်လျက် ရှိပါသည်။ ဆိုချင်သည် မှာ တစ်အိမ်နှင့်တစ်အိမ်မှာ လူနေကျ နေကြကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့အပြင် ကျွန်ုပ်နေထိုင်ရသော

ညာဘက်အခြမ်းတွင် ဘောလုံးကွင်း နှစ်ကွင်းစာလောက် ကျယ်သော သက်ငယ်တောကြီး ဖြစ်ပြန်သေး သည်။ သက်ငယ်တော၏ ဟိုမှာဘက် အစပ်မှာတော့ စစ်သည်လူပျိုလှိုင်းများ ရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အိမ်နှင့်ကတော့ အတန်အသင့် ဝေးနေပါသည်။

နေရသည့်အိမ်၏ ရှေ့မျက်နှာစာကို ကြည့်လိုက်လျှင် မည်သည့်အဆောက် အအုံမှ မရှိပါ။ ပကတိ တောကြီးသာ ဖြစ်သည်။ သစ်ပင်ကြီးငယ်တို့၏ အကြားတွင် ဝါးရုံပင်များ၊ ချုံနွယ်များ ဖြင့် အတန်အသင့် တောထူလျှင် ရှိပါသည်။

တောထုနေသော မြေမျက်နှာပြင်၏ အကျယ်မှာ များများစားစား မဟုတ်ပါ။ အကြောင်းမူ အဆိုပါ တပ်ရင်းမှာ တောင်ကုန်းပေါ်တွင် တည်ဆောက်ထား၍ဖြစ်သည်။

တောထဲကို ကိုက်နှစ်ရာလောက် တိုးဝင်မိသည်နှင့် ရှေ့တွင် တောင်အောက်ကို ဆင်းသွားရပါတော့သည်။ ထိုအဆင်းနေရာတွင် လူသွားလမ်းကြောင်းကလေး ရှိပါသည်။

ထိုလမ်းကြောင်းကို ယခင်က အရပ်သူအရပ်သားများ အသုံးပြုခဲ့ကြသော်လည်း ယခုအခါမှာတော့ တပ်ရင်းရှိနေ၍ အသုံးမပြုကြတော့ပါ။ နေ့လယ်နေခင်းဘက်မှာတော့ တစ်ခါတစ်ရံ ဈေးရောင်းသူများ တက်လာတတ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုတပ်ရင်းကို စတင်ပြီး တည်ဆောက်ခဲ့စဉ်အခါက မမိခဲ့သဖြင့် သိမိခဲ့သူများ၏ ပြောပြချက်အရ ယခုတပ်ရင်း တည်ဆောက်ထားသော နေရာသည် ယခင်အခါက အင်တိုင်းတောကြီး ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း၊ ဝါးရုံပင်နှင့် ချိုယောင်နွယ်ယောင် အပင်တို့ကလည်း ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်နေခဲ့ကြောင်း...

သို့ဖြစ်၍ အချို့သော ဒေသခံပြည်သူများသည် ကျွဲ နွား လာရှာရင်း တစ်ခါတစ်ရံ မျက်စိလည်ပြီး မည်သည့်နေရာကိုပဲသွားသွား မူလ စတင်ထွက်ခွာသည့် နေရာကိုပဲ ပြန်လည်ရောက်ရှိနေတတ်ကြောင်း...

ထိုကဲ့သို့သော အခါမျိုးတွင် ရောင်စုံကြာပန်းများဖြင့် ဖူးပွင့်ဝေဆာနေသော ရေအိုင်ကြီးများကိုပင် တွေ့ရှိရတတ်ကြောင်း၊ ထိုကဲ့သို့ မျက်စိလည်လမ်းမှားပြီး လိုရာခရီးကို မရောက်နိုင်တော့သောအခါမျိုးတွင် အခြားသူ

တစ်ဦးတစ်ယောက်က တွေ့ရှိသွားပြီး လမ်းပြပေးလိုက်ပါမှ လိုရာခရီးကို ရောက်ရှိကြရကြောင်း၊ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်နေရသည်ကို ဒေသခံ ပြည်သူများက တောမှောက်သည်ဟု ခေါ်ကြကြောင်း ပြောပြပေးကြပါသည်။

ကျွန်ုပ် ရောက်ရှိသွားသောအခါ အဆိုပါ တစ်လျှောက်တွင် စစ်သည်များ မြေမချမိရသည့် မြေဆို၍ မရှိတော့ပါ။ မည်သည့်ရေအိုင်ကြီးများကိုမှ မတွေ့ကြရပါ။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ထိုနေရာတစ်လျှောက်တွင် တစ်ချိန်သောအခါက တောကြမ်းသည်ဟု ပြောလျှင်ရသည်။ အပြောအဆိုများလည်း ဆင်ခြင်ရသည်ဆို၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုတပ်ရင်းကို ရောက်ရှိပြီး တစ်လကျော်ကျော်လောက် ကြာသောအခါ မြစ်ကြောင်း လုံခြုံရေးတာဝန်ဖြင့် ခရီးထွက်ခဲ့ရပါသည်။ တစ်ပတ်ကျော်လောက် ကြာသောအခါ တပ်ရင်းကို ပြန်ရောက်ခဲ့ပါသည်။

တပ်ရင်းကို ပြန်ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ် မရှိစဉ် ကျွန်ုပ်၏ ချစ်ဇနီး ဒေါ်မိုးမိုးအေးက သူ၏ အတွေ့အကြုံအား အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြဖြစ်ခဲ့

ပါသည်။

* * *

တစ်ညသော ည (၁၁)နာရီအချိန်လောက်တွင် နေအိမ်ရှိ သားသမီးများက အိပ်ပျော်သွားကြပြီဖြစ်သော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးမှာ အိပ်မပျော်သေးပါ။ ယခုမှသာ တရားအားထုတ်၍ ပြီးခါရီသေးသည်။

ထိုစဉ် နေအိမ်၏ရှေ့တွင် ကလေးငယ်လေးတစ်ယောက်၏ ဝိုသံကို အတိုင်းသားကြီး ကြားလိုက်ရတော့သည်။

ယခုလို ညကြီးအချိန်တွင် အိမ်ရှေ့သို့လာပြီး ငိုစရာ ကလေးသူငယ်များ မရှိနိုင်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ နေအိမ်ရှေ့သည် စစ်သည်ရဲမေများ၊ အရပ်သူအရပ်သားများ ဥဒဟို သွားလာနေကြသော လမ်း မဟုတ်ပါ။ တပ်ရေးဗိုလ်ကြီး ဗိုလ်ကြီးမြင့်အောင်တို့ မိသားစုတွင်လည်း ကလေးမရှိသလို ကျော့ချစ်ကပ်ထားသော နေအိမ်တွင်လည်း ကလေးမရှိပါ။

သို့ဆိုလျှင် ဘယ်က ကလေးထဲဟု ထွက်ကြည့်သောအခါ ကလေးငယ်ကို မကြားရတော့ဘဲ ရှေ့တည့်တည့်တောထဲမှာတော့ မီးတုတ်တဝင်တဝင်နှင့် ဆိုင်းသံ၊ ဗုံသံများကိုပါ ခပ်သိမ်းကလေး ကြားနေရသည့် မြင်ကွင်းတွေ့ရှိရပါတော့သည်။

အံ့ဩဖွယ် ကောင်းလေစွ။ ငြိမသော လူပျောက်၍ လိုက်ခေါ်နေသော လူစုနေသလား မသိ။ ခေါ်သံ၊ အော်တချို့ကိုပါ ကြားနေရသည်။ သို့သော် သံသကွဲကွဲကြီး ကြားရသည်မဟုတ်။

လူတစ်စုက ဒီနေရာကိုလှူဖွယ် ဇာတ်ပွဲ ကရအောင်ကလည်း လှူဖွယ် စရာ အကြောင်းက မရှိပါ။ မှူးနေ

www.burmeseclassic.com

စစ်သည်အချို့ လာပြီး ကခုန်ပျော်ပါးဖို့ ဆိုသည်မှာ ပို၍ပင် မဖြစ်နိုင်။ ပြီးတော့ အဆိုပါ ဆိုင်းပိုင်းကြီးကို သယ်ယူလာ ရလောက်အောင် ဆိုသည်က သာ၍ ပင် မဖြစ်နိုင်သေးပါ။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးသည်က...

'ဟေ့ ဘယ်က လူတွေလဲ ဒီမှာ ညကြီး အချိန်မတော် လာပြီး လျှောက်လုပ်ပနေ ကြန့်'

ဟု လှမ်းပြီး အော်လေတော့သည်။ သို့သော် သူတို့က ဂရုမစိုက်။ ဆက်လက် လုပ်ဆောင်နေကြဆဲ ဖြစ် သည်။ သို့ဖြစ်၍ နှစ်ခါ၊ သုံးခါအထိ အသံကျယ်ကျယ်နှင့် အော်ဟစ်ပြော ဆိုမိသောအခါ တစ်ရေးခိုလ်ကြီး ခိုလ်ကြီးမြင့်အောင်နှင့် သူ၏ဇနီး မဝေမာတို့နှစ်ယောက် ကျွန်ုပ်၏ဇနီး ချီရာသို့ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကိုယ်စီဖြင့် ရောက်ရှိလာကြလေတော့သည်။

အမှန်အားဖြင့် လက်နှိပ်ဓာတ်မီး မပါဘဲ လာလျှင်ပင် ရနိုင်ပါသည်။ အကြောင်းမူ ထိုညမှာ လပြည့်ည ဖြစ်ပါသည်။ တိမ်ကင်းစင်ပြီး သာချင် ဆိုင်း သာနေသည့် လမင်း၏ အလင်း ရောင်သည် တစ်ရင်းတစ်ရင်းလုံး လင်း ဆိန်လျက် ရှိနေပါသည်။ သူတို့ ထင်မယားနှစ်ယောက် ရောက်ရှိလာ ခြင်းကြောင့်အခါ မဝေမာက...

'အစ်မကြီးရေ အဲဒီအဖွဲ့တွေကို သွားပြီး ပြောပေးပါနဲ့။ သူတို့ကို သွားပြောလဲ အလကားပါပဲ။ နားထောင်ချင်မှ နားထောင် ကြမှာပဲ' ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်၏ဇနီးက...

'အောင်မာ... သူတို့က ဘာကောင် တွေမို့ ပြောဆိုမရ ဖြစ်ရမှာလဲ။ ဒီမှာ အစ်ရေးခိုလ်ကြီး တစ်ယောက်လုံး နေတာပဲ။ အုပ်ချုပ်လို့ မရဘူးလား'

ဟု ပြောပါလေတော့သည်။ ထိုအခါ တစ်ရေးခိုလ်ကြီး ခိုလ်ကြီးမြင့်အောင် က ဘာမှပင် မပြောသေးဘဲ သူ၏ဇနီး မဝေမာက...

'အစ်မကြီးက ခုမှ ရောက်လာခဲ့သူ ဆိုတော့ ဒါတွေကို မသိသေးလို့ပါ။ ပြောရရင် သူတို့က လူတွေမဟုတ်ဘူး။ တစ္ဆေတွေလား၊ ကျတ်တွေလား မသိ ပါဘူး။ အစ်မကြီး အဲဒါမျိုးတွေကို ကြောက်တတ်သလား'

ဟု ပြောပြီး မေးရာတွင် ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးက...

'ဘာပြုလို့ ကြောက်ရမှာလဲ ကိုယ့် မှာ ဘုရား တရားမြဲနေတာပဲ။ သူတို့ ကိုလဲ သွားပြီး စော်ကားမော်ကား လုပ်ဖို့ စိတ်မကူးမိပါဘူး။ ဒါနဲ့ ဘာပြုလို့ အဲဒီလို မေးရသလဲ'

'ဘာမှတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ အစ်မ ကြီးက ကြောက်တတ်သလားလို့ပါ။ အဲ... ညီမတို့ ရောက်လာစတုန်းကလဲ အဲဒီလိုပါပဲ။ ပထမစပြီး တွေ့ရတုန်းက ဆိုရင် ခိုလ်ကြီးမြင့်အောင်ကလဲ အိမ် မှာ မရှိဘူး။ ခရီးသွားနေတယ်။ အိမ်မှာ က ကျွန်မတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက် တည်းပါ။

အဲဒီမှာရှင်... ခုလိုပဲ ညကြီးအချိန် မတော်မှာ ညီမတို့အိမ်ရှေ့မှာ လာပြီး လူတစ်စုက မီးတုတ်တဝင်းဝင်းနဲ့ သူ တို့အချင်းချင်း ရန်ဖြစ်ပြီး စကားတွေ

များနေလိုက်ကြတာများ မပြောပါနဲ့ တော့။

အပြင်မှာ ရှိနေတဲ့ သူတို့ရဲ့ မီးတုတ် အလင်းရောင်တွေက ညီမတို့ နေအိမ် ရဲ့ မှန်ပြတင်းပေါက်တွေမှာလာပြီး ထင် ဟပ်နေတယ်။ ကျွန်မက ထွက်ကြည့် ပြီး အော်ပြောရတာပေါ့။

ဟေ့ ဘယ်ကလူတွေလဲ၊ ဒီနေရာ ဟာ အရာရှိတွေနေတဲ့အိမ်ဆိုတာ မသိဘူးလား၊ ဘာလား၊ ညာလားပေါ့ လေ။ အဲဒီလိုထွက်ပြီး အော်ပြောလိုက် တော့မှပဲ အဲဒီအဖွဲ့တွေက ပျောက် ချင်းမလှပျောက်သွားတယ်။ ထွက်ပြေး သွားတာလဲ မမြင်မိပါဘူး။ လကလဲ အခုလိုပဲလေ။ လပြည့်ညကြီးမို့ ထိန် ထိန်သာနေတာပေါ့။

အဲဒီလို ရုတ်တရက်ကြီး ထပျောက် သွားတော့မှပဲ ညီမတို့ညီအစ်မနှစ် ယောက်လဲ ကျောတွေဘာတွေ ချမ်းပြီး အိမ်ထဲပြေးဝင် တံခါးတွေပိတ်ပြီး ကြောက်စိတ်တွေ ဝင်မိရတော့တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာလဲ အခုလိုပဲ ဆိုင်းသံ၊ ဗုံသံတွေ ကြားရတဲ့အခါလဲ ရှိတယ်။

ကိုမြင့်အောင်ရှိတဲ့ အခါဆိုရင် ထွက်ပြီးကြည့်မိတဲ့အခါ ကြည့်မိပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာမှတော့ သွား မလုပ်ကြပါဘူး။ ခဏကြာတော့လဲ သူ့အလိုလို ငြိမ်သွားကြတာပါပဲ။ အဲ တစ်ခါကများဆိုရင် လိုလို့

ကြည့်နေရင်း အိမ်ရှေ့မှာ ကလေးငယ် လေးတစ်ယောက် အူဝဲ အူဝဲနဲ့ စူးစူး ဝါးဝါးကြီးကို အော်ပြီး ငိုနေတယ်။ ညီမတို့ မိသားစုအားလုံး ကြားရပါတယ်။ ညီမကတော့ အဲဒီအဖွဲ့ပဲဆိုတာသိလို့ ထွက်ပြီးမကြည့်ချင်ပါဘူး။

ဒါပေမယ့် ကိုမြင့်အောင်ကတော့ ကလေးကို သနားလွန်းလို့ပါဆိုပြီး ထွက်ကြည့်ချင်နေတယ်။ ညီမက တားပေမယ့် သူကတော့ နာနာဘာဝ ဖြစ်ရင် အကြောင်းမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် တချို့မိဘတွေက သားသမီးကို မကျွေးနိုင်လို့ လာပစ်ထားတာများ ဖြစ်နေရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲဆိုပြီး ပြောတယ်။

ဒါနဲ့ လင်မယားနှစ်ယောက် လက်နှိပ်ခတ်မီးကိုယ်စီနဲ့ အဲဒီ ကလေး ငိုနေတဲ့ ချုံပုတ်ကြီးကို လှည့်ပတ်ပြီး ရှာလိုက်ရတာ အမောပါပဲ။ ကလေး ငိုသံကလဲ တဖြည်းဖြည်းချင်း တိတ်သွားတယ်။ ဘာဆိုဘာမှကို မတွေ့ရပါဘူး။

အခုဆိုရင် ညီမတို့က မိုးနေသလိုမျိုး ဖြစ်နေပါပြီ။ အစ်မကတော့ မသိသေးလို့ သိအောင်ဆိုပြီး လာပြောတာပါ။ ဟော... ပြောရင်းဆိုရင်းနဲ့ ဟိုအဖွဲ့တွေ ကိုကြည့်စမ်း မီးတုတ်ကြီးတွေ တန်းစီပြီး ဟိုဘက် တောင်အောက်ကို ဆင်းနေကြပြီ။

ဟု ပြောပြီး သူမ၏ စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်သည်။ တောထဲတွင် တီးမှုတ်နေကြသော သူတို့မှာလည်း မီးတုတ်တဝင်းဝင်းဖြင့် တောင်အောက်ကို တန်းစီပြီး ဆင်းသွားကြကြောင်းကို မြင်တွေ့နေရသည်။ မကြာမီ သူတို့အားလုံး ပျောက်ကွယ်တိတ်ဆိတ်သွားကြပါတော့သည်။

ထိုအခါ တစ်ရေးဗိုလ်ကြီးက...

'ကဲ အစ်မကြီးရေ ကျွန်တော်တို့လဲ ပြန်လိုက်ပါဦးမယ်။ အစ်မကြီးက မသိသေးတော့ ကြောက်နေမှာစိုးလို့ပါ။ ကြာလာရင်တော့လဲ ရိုးသွားမှာပါ။ အရေးအကြောင်းရှိရင် လှမ်းပြီးတော့ ခေါ်လိုက်ပါ'

ဟု ပြောဆိုနှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်သွားကြပါလေတော့သည်။

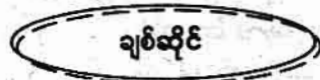
ဤသည်မှာ ကျွန်ုပ်၏ဇနီးသည် ဒေါ်မိုးမိုးအေးက ကျွန်ုပ်အား ပြန်လည် ပြောပြခဲ့သော သူ၏ အတွေ့အကြုံပင် ဖြစ်ပါသည်။

* * *

အဆိုပါဖြစ်စဉ်များ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပြီး သည့်နောက် ကျွန်ုပ်တို့ မိသားစုများ နေထိုင်ခဲ့ကြရသည့် ငါးနှစ်တာနီးပါးမျှ ကာလပတ်လုံး ထိုကဲ့သို့သော ဖြစ်ရပ်မျိုးကို တစ်ခါမှ မကြုံတွေ့ခဲ့ကြရတော့ပါ။ သူတို့တစ်တွေ မရှိကြတော့ဘူးဟု ထင်ပါသည်။

သို့ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးသည်နှင့် တစ်ရေးဗိုလ်ကြီးတို့ လင်မယားနှစ်ယောက် မြင်တွေ့လိုက်ကြရသော ဆိုင်းသံ၊ ဗုံသံ တညံ့ညံ့နှင့် မီးတုတ် တဝင်းဝင်းကိုိုင်ပြီး တောင်အောက်ကို ဆင်းသွားကြခြင်းမှာ ပရလောကသားတို့ လက်ရှိနေရာမှ အခြားတစ်နေရာ ဆီသို့ အပြီးအပိုင် ပြောင်းရွှေ့သွားစဉ် ပြုလုပ်ခဲ့ကြသော ပွဲများ ဖြစ်လေမည် လားဟု...။

စာဖတ်ခဲ့သူများအားလုံး ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

စာရွှေသူ၊ သူတေသီနှိုင်း

စာရေးသူ

ဆောင်းပါးရှင်များသို့...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြပါရှိသော ရောင်ခြည်ကဏ္ဍအသီးသီးရှိ ဆောင်းပါးများမှ သင့်လျော်သည်များကို ရွေးချယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ ထုတ်ဝေနေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရေးသူဆောင်းပါးရှင်များမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြခဲ့ရပါက ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမည်ကို သဘောတူညီပြီးဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့ကမှ မှတ်ယူပါသည်။

အကယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ပါဝင်လိုခြင်းမရှိသူ စာရေးသူ ဆောင်းပါးရှင်များအနေနှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းသို့ ဆောင်းပါးများကို မူလကပင် ပေးပို့ခြင်း မပြုကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

အကယ်၍ ပေးပို့ပါက ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမှုကို သဘောတူညီပြီးဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့ကမှ မှတ်ယူပါမည်။

ထပ်မံပြီး ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရသော သင့်လျော်သောစာမူနှင့် စာအုပ်လက်ဆောင်ပါ ပေးပို့ပေးပါမည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပါရမီမဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၃၃၊ (၉)လမ်း

မန်းသဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်း

www.burmeseclassic.com

ဝိသက်
(ဇီးကုန်း)

ပိဋကတ်မှ ထူးဆန်းသော

ကျောက်ဆင်ကြီး

ပဲခူးတိုင်း (အနောက်ပိုင်း) ဇီးကုန်းမြို့နယ် အရှေ့ဘက်သို့ (၁၂) မိုင်အကွာတွင် ဘော်ဘင်ရွာ တည်ရှိပါသည်။ ရှေးက ကံကြီးရွာ သစ်တောကြီးပိုင်းနှင့် နီးကပ်စွာ တည်ရှိသောကြောင့် ဘော်ဘင်ရွာသည် သစ်စခန်းများ စတည်းချရာ F.31A. March, 2013.

ရွာကြီးလည်း ဖြစ်သည်။ သာယာဝတီသံမိုင်းကြောင်းအရ သုံး မြို့ရှင် (ခေါ်) သတိုးနော်ရထာမင်း တည်ထားခဲ့သော မူဟာရာမ မြသိန်းရံ စေတီတော်အတွင်း မူလ ဌာပနာတိုက်

ဟောင်း ရှိခဲ့ရာ ထိုဌာပနာအား ပိတ်ဆို့ခဲ့သော ကျောက်ဖျာကြီးကို ဘော်ဘင်ရွာအနီးမှ ဆင်ဖြင့် ဆွဲယူခဲ့ရလေသည်။ ဘော်ဘင်ရွာမှ စ၍ အရှေ့ဘက်တိုင် မြေပြန့်ပြယ် မရှိတော့ဘဲ တောင်စွယ်တောင်တန်းများကို စတင် မြင်တွေ့ရ

နက္ခတ္တဗေဒင်မြေပုံစံအရ ၂၄၁

သည်။

အထူးသဖြင့် တောင်ပေါ် ကရင် တိုင်းရင်းသားရွာကလေး များစွာတို့က တောင်တန်းငယ် များတွင် အရှိပြုလျက် နေထိုင်ကြသည်။ ရွာရှောင် ကျောက်ဖြူ ကရင်မဖင်လျှော စသော ရွာငယ် လေးများ စုဝေး နေထိုင်လာခဲ့ကြသည်။

သူတို့ဘာသာ ဓလေ့ထုံးစံအရ မယ်တော်ပွဲတော်ကို နှစ်စဉ် ကျင်းပ ပြုလုပ်ကြသည်မှာ ယနေ့တိုင် ဖြစ်လေ သည်။

ရိုးသားသော တိုင်းရင်းနွယ်ဖွား ကရင်တိုင်းရင်းသားတို့သည် တောင် စောင်းများတွင် ယာခင်းများ စိုက်ပျိုး လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် အစဉ်အဆက်နေထိုင် လာခဲ့ကြသည်။ **အချိန်အားဖြင့် ၁၉၅၅ ခုနှစ် ဝန်းကျင်ကာလ ဖြစ်ပါ သည်။**

ကျေးရွာလူကြီး စောသာဖိုးသည် ယခုနှစ် ယာ အထွက်ကောင်းသော ကြောင့် စားဝတ်နေရေး ချောင်လည် သဖြင့် ယာခင်းများ တိုးချဲ့ရန် စိတ် ကူးလျက်ရှိသည်။ ထို့နည်းတူ ရွာသား အတော်များများကလည်း မိမိတို့ ယာခင်းများမှ ထွက်ရှိသောသီးနှံများကို ကြည့်ရင်း အားရသဖြင့် ယာခင်း ဆက်လက် တိုးချဲ့ရေးကို အားသန် လျက် ရှိကြသည်။

တစ်နေ့တွင် ရွာရှိလူများ စုဝေး တိုင်ပင်လျက် ရွာ၏ အထက်ဘက်တွင် ယာခင်းများ တိုးချဲ့သွားရန်နှင့် တော်ဘင် သို့ စီးဝင်သော ချောင်းများထိပ်အထိ လုပ်ကိုင်ရန် စီစဉ်နေကြလေသည်။ သူတို့ ယာခင်း တိုးချဲ့ရန် စီစဉ်နေချိန် တွင် ဦးသူတော်တစ်ပါး အလှူခံ ဝင် လာခဲ့သည်။

ဦးသူတော်က ကြေးစည်လေးဖြင့် တစ်ရွာဝင်၊ တစ်ရွာထွက် ရွာစဉ်

အလှူခံ လှည့်လာကြခြင်း ဖြစ်လေ သည်။

“နောင်... နောင်... နောင်”

‘ဝေး... ဦးသူတော်ပါလား၊ ဘယ်က လာတာလဲဗေ။ လာဟဲ့ ရေခွေး သောက်’

‘ကျုပ်က ကြို့ပင်ကောက်ဘက်က ဒီကို ကူးလာခဲ့တာ။ ဒီမှာ ခဏ ဝင်ပြီး တာနဲ့ ဇီးကုန်းမြို့ပေါ် အလှူခံမယ်။ ပြီးရင် ပုပွားကို ပြန်ရမယ်’

‘ဟုတ်လား ဦးသူတော် နေပြင်နေပြီ စားပြီးမှ ပြန်နော်။ ဝက်သားနဲ့ ပြင်လိုက် မယ်’

‘သည်းခံပါ။ ကျုပ်က ရာသက်ပန် အမဲသား ဝါး မစားပါဘူး။ သက်လွတ် ပဲ စားပါတယ်။ ကြိုသလိုပဲပေါ့ ရပါ တယ် ဒုက္ခမရှာပါနဲ့။

ကျုပ် သံဃာတို့ကို ပြောစရာရှိတယ်။ သေချာမှတ်ပါ။ အကြောင်းလဲ ရှိနေလို့ပါ။ အခု သံဃာတို့ တိုးချဲ့ဖို့ စီစဉ်နေတဲ့ ယာခင်း ကို ဆက်လုပ်ပါနဲ့။ ဘေးတွေလိမ့်မယ်။ အဲဒီပြေကို ပိုင်တဲ့လူရှိတယ်။ သစ်တို့ ပိုင် တဲ့အတွက် လုပ်ခွင့်မရှိတူး။ အခြားဘက်ကို သာ စဉ်းစားကြည့်ပါဦး။ ကျုပ် မေတ္တာရပ်ခံပါ တယ်’

ကရင်တိုင်းရင်းသားများ ခေတ္တတွေ ဝေသွားခဲ့ကြသည်။

အတန်ကြာမှ...

‘ဟား... ဟား... ဟား... ဟား’

သူတို့အားလုံး အားရအောင် ရယ်

မောပြီးမှ...

‘ဦးသူတော်ရယ် ဒီနယ်မြေမှာ ပိုင်ရှင်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ပဲ။ လုပ်ရင်လဲ ရတာ။ မလုပ်ရင်လဲ ဖြစ်တယ်။ ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ဦးသူတော်။ အခုလို သတိပေးတာကိုလဲ ကျေးဇူးတင်ပါ တယ်’

‘ခင်ဗျားတို့ ပြန်ပြီး စဉ်းစဉ်းစားစား လုပ်၊ လုပ်သင့်...’

‘တော်ပြီ ဦးသူတော်။ ကျုပ်တို့ကိစ္စကို ဝင်မပြောပါနဲ့။ ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ် လုပ်ပါ။ ဒါပဲ။ ကဲ ဒီမှာ ဆွမ်းစရိတ် လှူလိုက်မယ်။ ပြီးရင် လိုရာကို ကြိုနိုင် ပါတယ်’

‘ဪ... လူတွေ့လူတွေ့ မသိ နားမလည်မှု မောဟအမှောင်နဲ့ လိုရင်မှ အတ္တ နှစ်ခု ပေါင်းစပ်လိုက်တဲ့အခါမှာ လုပ်သင့်၊ မလုပ်သင့်ဆိုတာ နားမလည် တော့ဘဲ အမှားတွေ၊ ပျက်စီးမှုတွေကို လက်ယပ်ခေါ်နေပြီ ဆိုတော့လဲ ကျုပ် တာဝန်ကျေပါပြီလေ။

ကြုံတုန်း မှတ်ထားပေါ့။ ပုပွားက ဘိုးသက္ကဆိုတာ ကျုပ်ပဲ။ ကဲ သွားမယ် ကြေးစည်လေးကို ထုရင်း တဖြည်း ဖြည်း ထွက်ခွာသွားသော ဦးသူတော်၏ ကျောပြင်ကို ကြည့်ရင်း ရွာသားများ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

တစ်ပတ်ခန့်အကြာ တိုးချဲ့ ယာခင်း များကို မူလ စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း ဆက်လက် လုပ်ကိုင် ပြီးစီးခဲ့လေသည်။ တိုးချဲ့ယာခင်းများပေါ်တွင် ပဲများ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်၊ သခွား၊ နှမ်း စသော သီးနှံများကို စုံလင်စွာ စိုက်ပျိုး ခဲ့ကြလေသည်။

သုံးလလောက်ကြာမြင့်သွားချိန်တွင် မူ တိုးချဲ့ယာခင်းများပေါ်တွင်အောင်မြင်စွာ သီးနှံကြေသော ပဲခင်း၊ နှမ်းခင်းများ ကိုကြည့်ရင်း ရွာသားများ ဝမ်းသာစရာ

www.burmeseclassic.com

ပီတိဖုံးခဲ့ကြပေသည်။

အောင်မြင်ဖွံ့ဖြိုးနေသော သီးနှံခင်းကြီးများက တစ်ချိန်က သတိပေးစကားများ ဆိုခဲ့သော သူတော်ကြီး၏ စကားတို့ကို အနိုင်ယူခဲ့သည်။

များမကြာမီ အချိန်အတွင်း သူတို့ ယာခင်းများ ရိတ်သိမ်းကြတော့မည်။ ဝင်ငွေများ ရလာလျှင် မယ်တော်ပွဲတော် (သို့မဟုတ်) သူတို့ ရိုးရာဓလေ့ပွဲတော်တွင် လှူဒါန်းမည်။ ပွဲဈေးတွင် သုံးမည် စသည်ဖြင့် စိတ်ကူးယဉ်ကာ နေလာခဲ့ကြသည်။

မည်သည့်ဒေသ၊ မည်သည့်လူမျိုးပင်ဖြစ်စေ နေရာဒေသတစ်ခု၏ ရိုးရာဓလေ့ထုံးစံ အတွေ့အကြုံများကို လေးစားလိုက်နာမှု ရှိရပါသည်။ ဤအချက်သည် ကျေးရွာများတွင် ဦးစီးဆောင်လုပ်သူများအတွက် ဆင်ခြင် သတိထားရှိသင့်သောအချက် ဖြစ်သည်ကို လက်ခံပါက အောက်ပါ သင်ခန်းစာယူဖွယ်၊ သံဝေဂယူဖွယ် ဖြစ်ရပ်ဆန်းမှာ ဖြစ်ပေါ်လာမည် မဟုတ်ချေ။

* * *

တစ်နေ့...။

'ဟေ့... ဖိုးခွား ငါတို့ယာခင်းထဲက ပဲတွေတော့ ကုန်ပါပြီကွာ။ ဘယ်ကောင်ဝင်စားမှန်း မသိဘူး'

'ဟေ့... ဟုတ်လားကွာ၊ တို့ နှမ်းခင်းလဲ အဖျက်ခံလိုက်ရတာ ကြေမ့်သွားတာပါပဲကွာ။ တို့တွေ ပင်ပန်းခဲ့သမျှ ကုန်ပါပြီကွာ'

'ဟေ့ ဖိုးခွားနဲ့ လာခတို့ရေ မင်းတို့ဆီ ငါ ခုပဲလာခဲ့တာ။ ငါ့သခွားခင်းနဲ့ ကြက်သွန်ခင်းတွေ အားလုံး အဖျက်ခံလိုက်ရတယ်။ တွေ့ရင်တော့ အပြတ်ကို ခွင်းပစ်ရမှာပဲ'

'ကဲ... ဒါဆို တို့တစ်တွေ ရွာလူကြီးစောသာဖိုးဆီကို သွားကြမယ်'

ရွာလူကြီး၏ အိမ်ရှေ့တွင် ရွာသားယာခင်းရှင်များ စုရုံးပြီး တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုနေကြသည်မှာ ဆူညံနေတော့သည်။

'ကဲ... ကဲ... ထော်ကြ ရပ်ကြ အာပြေတာ အားလုံး နားထောင်ကြ။ ယုန်ဖြန့်ခါ လပြည့်ယုန်မှာ ယ်တို့ယာခင်းကို ဖျက်တဲ့ တရားခံကို လက်ရဖမ်းပေးမယ်။ ဒီတော့ လပြည့်ယုန်မှာ လူစုပြီး လာခဲ့ကြပါ'

'ဟုတ်ကဲ့ အဘ ကောင်းပါပြီ'

လရောင်ဆမ်းသောည ဖြစ်သောကြောင့် ပဲခူးရိုးမတစ်ခွင်အေးမြသာယာလျက် ရှိလေသည်။ ကြည့်လင်သော လရောင်ကြောင့် ယာခင်းများမှာ မီးရောင်များ ထွန်းသကဲ့သို့ ရှင်းလင်းပီပြင်လျက်။ ရွာသားအများစုမှာ ပတ်ဝန်းကျင်၏ သာယာချမ်းမြေ့မှုကို မခံစားနိုင်ဘဲ သူတို့ယာခင်းအား ဖျက်ဆီးသွားသူကိုသာကလဲ့စားချေရန်အတွက် အချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။

သူတို့တွင် တူမီးသေနတ်များ၊ ဒူးလေးများ၊ စားလှဲလက်နက်များ ပါလာကြသည်။ ထိုစဉ် 'ဖီး... ဂီး... ဂီး...' ငှက်ဆိုးများ ဖြတ်ပျံသွားကြသည်။

'အဘ၊ အဘ အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိလဲ'

'အခြေအနေကတော့ ထူးလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ ခဏစောင့် ထူးဆင် အချက်ပေးမယ်။ ဒီက အချက်ပေးတာနဲ့ လက်မနှေးကြနဲ့၊ သေချာ အားလုံးသိအောင်

မှောင်ရိပ်ထဲမှာ ဝပ်နေကြဖို့ ပြောခဲ့ဖိုးခွား'

'ဟုတ်ကဲ့အဘ စိတ်ချ။ ကျွန်တော်သွားပြောလိုက်မယ်'

များမကြာမီ မည်းမည်း သတ္တဝါများ ယာခင်းထဲသို့ ဝင်လာကြသည်။ စ၊ တင်ရွေ့လျားလာစဉ် ဘာရယ်မှန်း မသိခဲ့ကြ။ ထို့နောက် တောဆင်များဖြစ်ကြောင်း အထင်အရှား မြင်တွေ့လိုက်ကြရသည်။ ဆင်များ ယာခင်းထဲတွင် အေးအေးဆေးဆေး စားနေကြသည်။

ထူးခြားသည်မှာ ဆင်များအားလုံး တစ်ပုံစံတည်း တစ်ရွယ်တည်း ဖြစ်နေလေသည်။ သူတို့သည်ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာအကဲခတ်ခြင်း၊ လေ့လာကြည့်ရှုခြင်း လုံးဝ မရှိဘဲ အစာကိုသာ မဲ၍ စားနေလေသည်။

'အားလုံး ပစ်'

'ဒိုင်း... ဒိုင်း... ဖျောင်း... ဖျောင်း...'

ရွှီး... ရွှီး'

ယာခင်းများအနွံ ယမ်းငွေ့များ၊ လူသံ၊ ခြောက်လှန့်သံများ လွှမ်းခြုံသွားတော့သည်။

ရွာသားများ ပစ်လိုက်သော သေနတ်ကျည်ဆန်များ၊ လေးပြာ၊ တုတ်စားများက ဆင်များကို လုံးဝ မထိပေ။ ဆင်များက အစားမပျက်ဆက်၍ စားနေကြပြန်သည်။

ဒေါသတကြီး တိုက်ခိုက်လိုက်သော ရွာသားများကို လှည့်၍ပင် မကြည့်ပေ။ လရောင်အောက်မှ ဆင်ကြီးများက သူတို့ကို တိုက်ခိုက်နေသော ရွာသားများကို တုံ့ပြန်မှု မရှိသည်ကို စောသာဖိုးအကြီးအကျယ် အံ့ဩခဲ့ရသည်။

'ဟေ့... အားလုံး ရွာပြန်ကြမယ်။ တို့လူတွေ ပြန်စုကြဟေ့။ ဒီလူတွေကို မနက်ဖြန်ကျမှ တို့ စည်းရုံးကြမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ အဘ'

အားလုံး ပြန်သွားကြသည့်အခါ ယာခင်းထဲမှာ ဆင်ကြီးများ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ်သွားကြလေသည်။ အတန်ကြာမှ ဆင်အော်သံတစ်ချက်ကို သူတို့ ဝိသိသကြီး ကြားလိုက်ရသည်။

“ဂူး”

နောက်တစ်နေ့ ရွာလူကြီးအိမ်တွင် ယာခင်းရှင်များ စုဝေးနေကြသည်။

‘ညကကိစ္စ အဘ ဘယ်လိုထင်လဲ။ ကျွန်တော်တို့တော့ ဘယ်လိုမှ စဉ်းစားမရတော့ဘူး အဘရေ’

‘အဘတို့ အတွေ့အကြုံ များခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒါမျိုးတော့ မကြုံဖူးသေးဘူးကွာ။ ဒီတော့ မနက်ဖြန် တိုးချဲ့ ယာခင်းတွေအနီးမှာ တို့ သွားပြီး လေ့လာကြမယ်။ မင်းတို့ လက်နက်တွေလဲ လိုရမည်ရ ယူခဲ့ကြပါ။ ဒီကိစ္စကို သေသေချာချာ စုံစမ်းလေ့လာရင် မင်းတို့ မကြာခင် သိရမှာပါ’

‘အဘ စီစဉ်တာ ကောင်းပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မနက်ဖြန်မနက် စ.ကြတာပေါ့’

ပဲခူးရိုးမ၏ နံနက်ခင်းမှာ သာယာလျက်ရှိသည်။ ဘော်ဘင်ချောင်းအနီးမှာ ယာခင်းတစ်လျှောက် ပုံပျက်ပန်းပျက် ဖြစ်နေသည်မှာ အကျည်းတန်သော မြင်ကွင်းတစ်ခုအသွင်ကို ဆောင်နေပေသည်။

ရွာသားများအားလုံး ယာခင်းဖျက်သော တရားခံကို ယနေ့ မတွေ့တွေ့အောင် ရှာပြီး ချေမှုန်းရတော့မည်ဖြစ်၍ ရွာထဲမှ အမျိုးသားများ အားလုံးနီးပါး ထွက်ခဲ့ကြပေသည်။

တိုးချဲ့ယာခင်းများ၏ အစွန်တွင် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ လွှမ်းခြုံနေသော တောင်ကုန်းများ ရှိလေသည်။ ထိုနေရာတစ်ဝိုက်ကို တစ်ချိန်က မကောင်းဆိုးဝါးကုန်းဟုလည်း ခေါ်ဝေါ်ဖူးသည်။

အကြောင်းမရှိဘဲ ထိုနေရာများကို ရွာသားများ လာရောက်လေ့ မရှိကြချေ။

ယခု အကြောင်းပေါ်လာပြီဖြစ်သောကြောင့် တရားခံကို တောနင်းရှာချိန်တွင် ရောက်ရှိလာကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သံသယဖြစ်စရာ ချုံနွယ်များကို ရှင်းလင်းကြသည်။ ဖယ်ရှားကြသည်။ ခြောက်လှန့်ကြသည်။ ထိုစဉ် ရွာသားတစ်ဦးမှ ထ.အော်သည်။

‘တွေ့ပြီဦးအာ ဆင်ကြီးတစ်ကောင် ချုံထဲမှာ ဝင်အိပ်နေတယ်’

‘ဟေ့... ဖိုးခွား၊ မင်းသွားကြည့်စမ်းဟေ့’

ရွာသားများအားလုံး ထိုနေရာသို့ စုဝေးရောက်လာကြသည်။

‘ဟေ့... မင်းဆင်ကြီးက အသက်မရှိတဲ့ ကျောက်ဆင်ကြီးပါကွ’

‘ကျုပ်လဲ ရုတ်တရက် တွေ့လိုက်ရတော့ တကယ့်ဆင်ကြီးအတိုင်း တူလိုက်တာဗျာ’

စောသာဖိုးမှာ ဆင်ရုပ်ကြီးအနီးသို့ ရောက်လာပြီး သေချာ အကဲခတ်လေ့လာသည်။

‘မင်းတို့ ငါတို့ကို ဒုက္ခပေးနေတဲ့ တရားခံဟာ ဒီဆင်ကြီးနဲ့ ပတ်သက်နိုင်တယ်ကွ။ ဒီဆင်ရုပ်က အသက်မရှိတဲ့ ကျောက်ရုပ်တုကြီး ဖြစ်ပေမယ့် သူ့မှာ ဝိညာဉ်ရှိချင် ရှိနေမှာ။ မင်းတို့ ဒီဆင်ကြီးရဲ့ မျက်လုံးတွေကို သေချာ

ကြည့်ကြစမ်း’

‘ဟုတ်တယ်နော် အဘ တကယ့်ဆင်မျက်လုံးလိုပဲ အရည်ကို လှဲနေတာပဲ။ တို့တစ်တွေ ပြောဆိုနေတာကို တောင်မှ သူက သိနေသလိုပဲ စိတ်မှာ ထင်ရတယ်။ ပြောရင်း ကြက်သီးတောင် ထ.တယ်’

‘ကျွန်တော်တို့ကို ဒုက္ခပေးတဲ့ ဒီဆင်မျက်လုံးတွေကို ဓားနဲ့ ကော်ထုတ်ကြည့်ရအောင် အဘ’

‘ဟေ့ စောကာလူး ဒီလို ဇွတ်တရွတ်မလုပ်နဲ့လေ။ တို့ ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာကို ပြောမယ်။ မင်းတို့ကို ပြန်ထည့်ထားလိုက်ပါ။ မင်းတို့ထဲက သုံးယောက် ရွာကိုပြန်ပြီး ကြီးတွေ ပြန်ယူခဲ့ကြ။ တို့စောင့်နေမယ်။ ကျန်တဲ့ လူတွေက ဒီဆင်ကြီးကို ချောင်းထဲကို ဆွဲချဖို့ စီစဉ်မယ်။ ကဲ အားလုံး စ.ကြမယ်’

ဆင်ရုပ်ကြီး၏ အောက်ခြေကို သူတို့ စ.တူးကြသည်။

ဆင်ကြီးတစ်ကောင်၏ အရွယ်အတိုင်း ဖြစ်သဖြင့် မနည်း ကြီးစားတူးမှသာ နေ့လယ်လောက်တွင် ကြီးများကို အားလုံး တုပ်နှောင်ထားနိုင်ခဲ့သည်။ ရွာသားများ ထိုသို့ လုပ်ကိုင်နေစဉ် ဆင်ကြီး၏ မျက်လုံးမှ အရောင်များ ပြောင်းလဲကာ နီမြန်းလာခြင်း မျက်ထောင့်မှ မျက်ရည်များ ကျဆင်းလာခြင်းကို စောသာဖိုးတစ်ဦးသာ သတိထား အကဲခတ်မိသော်လည်း ရွာသားများကို ရှင်းမပြခဲ့ပေ။

ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တာဝန်ယူနေချိန်တွင် အများဆန္ဒကို မငြင်းသာသဖြင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရုံမဟုတ်ပါ။ မတတ်နိုင်ခဲ့ပေ။

မကြာမီ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီဖြစ်သည့် အမိန့်ဖြင့် ဆင်ကြီးကို စ.ထင်

www.burmeseclassic.com

ဆွဲယူကြသည်။ စောသာဖိုးက ကြီးဖြင့် မဆွဲမီ ဆင်ကြီးနားသို့ ခဏ ကပ်သွားပြီး...

'ကျုပ်ကို နားလည် ခွင့်လွှတ်ပေးပါ။ ဟေ့ ဖိုးခွား ဒီကိုလာ' 'ဟုတ်ကဲ့ အမိန့်ရှိပါ အဘ' 'မင်းတို့ အလုပ်စလို့ ရပြီ။

ငါ ဒီမှာ နေခဲ့မယ်။ လုပ်စရာရှိတာ မင်းတို့ ဆက်လုပ်ကြတော့'

ရွာသားများက ကျောက်ဆင်ရုပ်ကြီးကို ဘော်ဘင်ချောင်းထိပ်ဖျားသို့ လူအားဖြင့် ဆွဲယူသွားကြပြီး တောင်အောက်သို့ တွန်းချလိုက်သောအခါ...

'ဝုန်း... ဒိုင်း... ဝုန်း... ဝူး... ဝူး... အူး... အူး'

သစ်ပင်များ ပြိုလဲသံကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တော်လည်းသံကဲ့သို့လည်းကောင်း အသံကြီး မြည်ဟည်းသွားသံနှင့်အတူ ထိခိုက်နာကျင်စွာ အော်လိုက်သော ဆင်တစ်ကောင်၏ အသံတို့ကို ရွာသားများအားလုံး ကြားခဲ့ရလေသည်။

အထက်ပါ ဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်ခဲ့ပြီးနောက် ယာခင်းဖျက်ဆီးသော သတင်းလည်း မကြားရတော့ချေ။ နှစ်ပတ်ခန့် ကြာသောအခါ စောသာဖိုး ရန်ကုန်မြို့သို့ ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ခရီး ထွက်ခွာသွားလေသည်။ သူ ခရီးထွက်သွားပြီးနောက်တစ်နေ့တွင် သူတို့ ကရင်တိုင်းရင်းသားရွာလေးတွင် ကံဆိုးမိုးမှောင် ကျခဲ့လေတော့သည်။

ရေမသန့်မှုမှ စတင်သော ဝမ်းရောဂါဖြင့် လူငါးဦး စတင် အသက်ဆုံးရှုံးသည်။ ငါးဦးမှာသည် ရွာလုံးကျွတ်နီးပါး ဆေးမမီဘဲ အသက်များ ဆုံးရှုံးခဲ့သည်။

ထူးဆန်းသည်မှာ ကျောက်ဆင်ရုပ်ကြီးအား တွန်းချရန် ပါဝင်သူများ

အားလုံး သေဆုံးသူများတွင် ပါဝင်ခဲ့ပြီး ကျန်သော ကလေးနှင့် အမျိုးသမီးများမှာ ဘေးရွာများသို့ ကြောက်လန့် ထွက်ပြေးကြသဖြင့် ရွာမှာ လူသေအလောင်းများဖြင့် ပျက်စီးခဲ့ရလေသည်။

တစ်ခုသော လပြည့်ည တစ်ညတွင် စောသာဖိုး ရန်ကုန်မှ ပြန်လာသည်။ ရွာသို့ ညတွင်းချင်း ရောက်သွားရာ သူတို့ တစ်ရွာလုံး ယခင်အတိုင်း ရှိနေပြီး ရွာသားများမှာလည်း ပုံမပျက်ခဲ့ပေ။

မိုးလင်းမှ နှုတ်ဆက်တော့မည်ဟု တွေးပြီး မိမိအိမ်၌ပင် ဝင်အိပ်ရာမှ အိပ်မောကျသွားခဲ့သည်။ ရွာထဲတွင် မီးများ ထွန်းညှိထားသဖြင့် လင်းထိန်နေသည်။

သူရောက်လျှင် ယခင်က ဆိုပါက လူများ စုရုံး ရောက်လာတတ်ကြပြီး ယခုမှ မည်သူမှ မလာကြပေ။ မိုးလင်းမှသာ အားလုံး တွေ့တော့မည်ဟု အတွေးဖြင့် အိပ်ရာဝင်ခဲ့သည်။

နံနက် မိုးစင်စင်လင်းမှသာ စောသာဖိုး အိပ်ရာမှ နိုးလာခဲ့သည်။ မိုးလင်းတော့ သူ့အိပ်ရာသည် သူ့အိမ်မဟုတ်တော့။ ဘော်ဘင်ချောင်းဖျားထိပ်မှ သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်အောက်သို့ ရောက်နေတော့သည်။

'ဟာ... ဟင်... ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်ကုန်ပါလိမ့်၊ ဝါရှာကော၊ ဝါအိမ်ကော၊ ဝါရွာသားတွေကော ဘယ်ရောက်ကုန်ကြပြီလဲ'

သူသည် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် အိတ်ကလေးကို လွယ်ကာ အခြားရွာမှ အသိမိတ်ဆွေများထံ ရောက်သွားခဲ့သည်။

ထိုရွာလူကြီးမှာ စောသာထူး ဖြစ်၍ ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်စပ်သည်။

'အေး... သာဖိုး၏ မင်း ထွက်သွားပြီး ကတည်က ရွာမှ ဝမ်းရောဂါ ဖြစ်တာပဲ။ မိန်းမနဲ့ ကလေးတွေကလွဲလို့ အမျိုးသားပုန်းရင် လူကြီးတွေ အကုန်ပါသွားတယ်။ မင်း သိပ်ကံကောင်းတယ်ကွာ။ အားလုံးကတော့ ဆင်ကြီးနားထိပ်ထိပ်ပြောဆိုနေကြတာပဲ။

အေးကော ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တို့ဆီမှာ မင်းလာနေလို့ရပါတယ်ကွာ'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် သာထူး၊ ဒါပေမယ့် ငါ ဒီမှာ မနေတော့ပါဘူး။ ပုပ္ဖားမှာနေတဲ့ ဦးသက္ကဆိုတဲ့ သူတော်ကြီးကို တွေ့အောင်ရှာမယ်'

'ဒါကတော့ မင်းသဘောပဲလေ'

'တို့ရွာလေးမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေကို ဦးသက္ကဆိုတဲ့ သူတော်ကြီးက ဘာမှမဖြစ်မိကြိုတင် သတိပေးသွားခဲ့တာ ကနေတိုင် ငါ အမှတ်ရနေသေးတယ်။

ဒီကျောက်ဆင်ကြီးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တို့က ဘာမှ နားမလည်ခဲ့ဘူး။ ဒါကြောင့်လဲ မဖြစ်သင့်တာတွေ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ကဲ သာထူး ငါ့ကို ခွင့်ပြုပါဦး' အထက်ပါ ဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်ခဲ့ပြီး (၅)နှစ်ခန့်အကြာ ရွှေတိဂုံဘုရားပေါ်တွင် လူသူတော်ကြီးတစ်ဦးနှင့်အတူ စောသာဖိုးအား ရဟန်းဝတ်နှင့် တွေ့မြင်ခဲ့ရကြောင်း ဒေသခံတို့က ယနေ့တိုင် ပြောဆိုနေကြလေသည်။

ကိုသက်(ဖိုးကုန်း)

www.burmeseclassic.com

ခိုင်စွန်း
(ခေတ္တ-မြတ်)

ဒိုးပတ်ကို လွယ်ရုံနှင့်...
ယာက ကွာပယ်ဆို...
သားတွေက... မပိုပိုနဲ့ ဒေသား
တို့ရယ်... မပိုပိုနဲ့ဒေသားတို့ရယ်... မင်း
မင်းအဖေ ပြန်လာမှ... မင်း မင်းအဖေ
ပြန်လာမှ... မနော်နွယ် ဆိုတဲ့နို့ကို...
တိုက်ဖို့ပယ်လေး'

ဒါကတော့ စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်
တောင်ကျေး ကလေးဘဝက ကြားဖူး
တဲ့ မြန်မာ့ရိုးရာ ဒိုးပတ်ပိုင်းက သီဆို
တတ်တဲ့ ဒိုးပတ် တေးသီချင်းကလေး
တစ်ပုဒ်ပါ။

ဒိုးပတ်သီချင်းလေးထဲမှာ မနော်နွယ်
ဆိုတဲ့ နို့ဟာ ဘယ်လိုနို့မျိုးလဲလို့ မိဘ

၂၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မနော်နွယ်နို့ ပိုင်ရှင်

တွေကို မေးကြည့်တော့ ဘွားအေကြီး
က မနော်နွယ်ဆိုတဲ့ နို့ဆိုတာ ရင်သား
ကနေ ထွက်ကျလာတာ ချက်ကို
ရောက်တဲ့အထိ ရှည်မျောမျော
ပုံသဏ္ဍာန်ရှိတယ်။ ကျောက်ဖရုံသီးလို
ရှည်မျောမျောပေါ့။

တချို့ အမျိုးသမီးတွေဆိုရင် ရှည်
လွန်းလို့ နို့အုံကိုခေါက်ပြီး အတွင်းခံ

အင်္ကျီ (ဘော်ဒီအင်္ကျီ)ကို ဝတ်ထားရ
တယ်လို့ ရှင်းပြတာ ကြားဖူးတယ်။
စာရေးသူတို့ အတန်းကျောင်းက
ထွက်ပြီးနောက် မဂ္ဂဇင်းတစ်ဆောင်မှာ
(မဂ္ဂဇင်းနာမည်တော့ မမှတ်မိတော့
ပါ။) လူကခတ်နည်းနှင့် ပတ်သက်လို့
အမျိုးသမီးများရဲ့ ရင်သားပုံစံတွေနဲ့
ကောင်းဆိုးပုံတွေကို ရေးသားပြီး ရှင်း

ပြထားတာကိုလဲ ဖတ်ဖူးပါတယ်။
ငယ်ရွယ်သူဘဝဆိုတော့ သေသေ
ချာချာတော့ အသေးစိတ် အမှတ်
မထားမိပါဘူး။ သို့သော် မနော်နွယ်
ဆိုတဲ့ နို့ကိုတော့ သွားအကြီးပြောတဲ့
စကားနဲ့ ကိုက်ညီနေကြောင်း သတိ
ထားမိတယ်။

**မနော်နွယ်ဆိုတဲ့ နို့ ပိုင်ရှင်တွေ
ဟာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးတတ်ပြီး ဖြစ်သ
လိုနေ၊ ဖြစ်သလိုစား။ အညံ့စားတွင်
ပါဝင်ကြောင်းလောက်သာ မှတ်သား
မိတော့တယ်။**

စာရေးသူတို့ အတန်းကျောင်းသား
ဘဝက တစ်ခန်းတည်း အတူနေ
ကျောင်းသူတစ်ဦး ရှိခဲ့တယ်။ အဋ္ဌမ
တန်း အဆင့်လောက်မှ ကျောင်းပြောင်း
ပြီး ရောက်လာတာပါ။

အဲဒီကျောင်းသူလေးပုံက ဆင်းရဲ
နွမ်းပါးပုံရတယ်။ ဖခင်မရှိဘူး။ မိခင်
ဖြစ်သူက နေ့စဉ် ကျောင်းပို့၊ ကျောင်း
ကြို လုပ်တာတော့ မြင်ခဲ့ရတယ်။

ကျောင်းသူလေးက ဆင်းရဲနွမ်းပါး
ပေမယ့် အေးဆေးတယ်။ စကားနည်း
တယ်။ ရိုးသားတယ်။ ရုပ်ရည်ကတော့
အကျည်းတန်လွန်းခြင်း မရှိပါ။ သင့်
တင့်ရုံပါပဲ။

အသားအရေကတော့ ဖြူလွန်းခြင်း၊
မည်းလွန်းခြင်း မရှိပါ။ အရပ်အမောင်း
ကတော့ ငါးပေ မရှိတရှိလောက်ပါ။
ကိုယ်လုံးကတော့ သေးသွယ်ပါတယ်။
သို့သော် စာတော်တယ်။

စာရေးသူတို့ ကျောင်းသားဘဝက
တက္ကသိုလ်ကျောင်းဝင်ခွဲက မလွယ်လှ
ဘူး။ အဋ္ဌမတန်း အောင်ပြီးရင် (High
School Final) အစိုးရစစ် တန်းမြင့်
ကျောင်းထွက် စာမေးပွဲကို အောင်မြင်
အောင် ဖြေဆိုရမယ်။

အဲဒီစာမေးပွဲ အောင်မြင်ပြီးမှ တက္က
သိုလ်ဝင်တန်း စာမေးပွဲကို ထပ်မံ
တက်ပြီး အောင်မြင်မှ တက္ကသိုလ်ကို
ဝင်ခွင့်ရပါတယ်။

တက္ကသိုလ်ကျောင်းကို တက်ဖို့ (၂)
ဆင့် ကျော်ဖြတ်နိုင်မှ တက္ကသိုလ်ကို
တက်ရပါတယ်။ (၂)ဆင့်စလုံးမှာ
အောင်ချက် ရာခိုင်နှုန်းကလဲ (၁၀၀)မှာ
အများဆုံး (၂၀)ရာခိုင်နှုန်းပဲ ရှိပါတယ်။

ကျောင်းသားကျောင်းသူ အတော်
များများဟာ ပထမအဆင့် (High
School Final) တန်းမြင့်ကျောင်းထွက်
စာမေးပွဲမှာပဲ ခဏ၊ ခဏ ကျုတ်တတ်
တယ်။

စာရေးသူ အထက်က တင်ပြခဲ့တဲ့
ကျောင်းသူလေးကတော့ အဆင့် နှစ်
ဆင့်ကို တစ်ဆင့်လျှင် တစ်နှစ်နှုန်း၊
နှစ်ချင်းပေါက် မှန်မှန် အောင်မြင်သွား
ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း အောင်
မြင်ပြီး စာရေးသူတို့နဲ့ ကင်းကွာသွား
ပါတော့တယ်။ စာရေးသူကတော့
ပထမဆင့် (High School Final)
တန်းမြင့်ကျောင်းထွက် စာမေးပွဲမှာ
တစ်ကြိမ်ကျ၍ ကျန်ခဲ့ပါတယ်။

စာရေးသူလဲ တန်းမြင့်ကျောင်းထွက်
စာမေးပွဲ အောင်မြင်ပြီးနောက် မိဘ
ကလဲ စီးပွားရေး ချို့တဲ့တဲ့အပြင် ကုန်
သွယ်ရေးဌာနမှလဲ ဝန်ထမ်းသစ်များ
ခေါ်ယူတဲ့အတွက် အခါအခွင့်ရတုန်း
ကုန်သွယ်ရေးဦးစီး ငွေစာရင်းဌာနမှာ
အငယ်တန်းစာရေးဘဝနဲ့ ဝင်ရောက်
လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါတယ်။

စာရေးသူက ရုံးသွားရုံးပြန်ကို
တစ်ခါတလေ မော်တော်ယာဉ် လိုင်း
ကားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ တစ်ခါတစ်ရံတွင်
မီးရထားဖြင့်ဖြစ်စေ သွားတတ်ပါတယ်။

မီးရထားဖြင့် သွားလိုက ရန်ကုန်တိုင်း
ဒေသကြီး၊ သယ်နိုးကျွန်းမြို့နယ်၊
ဗိုလ်ကဲညွန့်ရပ်ကွက်က ဖြတ်သန်းပြီး
သယ်နိုးကျွန်းဘူတာကို ခြေလျင် သွား
ရတယ်။ သယ်နိုးကျွန်းဘူတာမှ ရန်ကုန်
ဘူတာကြီးကို မီးရထားနဲ့ သွားရတာ
ပေါ့။

ဝန်ထမ်းဘဝဖြင့် သုံးနှစ်လောက်
ကြာပြီးနောက် တစ်ရက်မှာတော့
ဗိုလ်ကဲညွန့်ရပ်ကွက်ကို ဖြတ်သန်းတုန်း
ရပ်ကွက်အဝင်ဝ လမ်းဘေး ကျူးကျော်
မြေရှိ တဲငယ်တစ်လုံးမှာ စာရေးသူ
ကျောင်းသားဘဝက တွေ့မြင်နေကျ
ကျောင်းသူကို မမျှော်လင့်ဘဲ စာရေး
သူမှ အမှတ်မထင် မြင်တွေ့လိုက်ရ
တော့ အတော်လေး အံ့သြမိပါတယ်။

လမ်းဘေး ကျူးကျော်နယ်မြေ ဆို
တာကလဲ အကျယ် (၇) ပေလောက်ပဲ
ကျယ်ပါတယ်။ လမ်းဘေးမှာလဲ အခြား
သော ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူတွေရဲ့ တဲငယ်
လေးတွေလဲ ပူးကပ်ပြီး ဆောက်ထား
ကြပါတယ်။

ဒီတဲလေးတွေထဲမှာ တစ်တန်း
တည်းနေခဲ့တဲ့ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း
အောင်လက်မှတ်ရ ကျောင်းသူဟာ
အိမ်ထောင်ကျ သားမွေးပြီး ဆင်းရဲ
နွမ်းပါးစွာ နေထိုင်ပုံကို မြင်တွေ့ရတော့
စာရေးသူလဲ အမြင်မှားနေသလားလို့
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထင်မိပါတယ်။

တကယ်တော့ အမြင်မှားတာ
မဟုတ်ပါ။ သူမက စာရေးသူကို
မြင်သွားတော့ မျက်နှာလွှဲသွားတာကို
သတိထားလိုက်မိပါတယ်။ သူမရဲ့
နေထိုင်ပုံကိုလဲ ကြည့်ပါဦး။

ကျူးကျော်တဲငယ်က အရှည် (၁၀)
ပေလောက်ကျယ်ပြီး၊ အကျယ်က
(၇)ပေလောက်ရှိတဲ့ တဲငယ်လေး ကာ

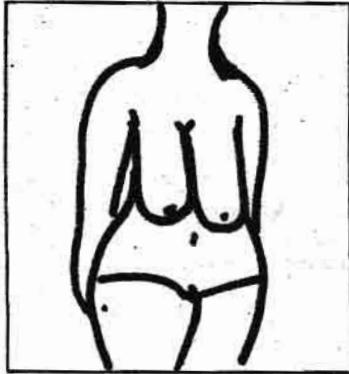

ထားတာကလဲ ကျူထရံ (ဝါးထရံ မဟုတ်ပါ) အမိုးက ဝန်တစ်ဝက်၊ ပလတ်စတစ်မိုးကာအစုတ်နဲ့၊ အခင်းက ဝါးခင်း။ လူပုံကလဲ ဦးခေါင်းတွင် ဆီမလိမ်းတဲ့ ဆံကေသာ နီရဲရဲ ဝတ်ထားတဲ့ ထဘီကလဲ အရောင်မရှိတော့တဲ့ ထဘီအစုတ်၊ ဖာထေးထားခြင်းလဲ မရှိ။

အပေါ်အကျို ဝတ်မထား။ ထဘီရင်ရှားခြင်းလဲမရှိ။ အတွင်းက ရင်သားက အတိုင်းသား ပေါ်လွင်နေတော့ မနော်နွယ်နို့ ပိုင်ရှင်ဆိုတာ မြင်လိုက်ရပါပြီ။ သူမရင်သား နို့ ဆိုတာက ဘွားအေကြီး ပြောတဲ့ ကျောက်ဖရုံသီးအရှည်လို ချက်အထိ ရောက်နေတော့တယ်။ သူမ နေထိုင်ပုံက ယိုသူမရှက်၊ မြင်သူရှက် ဆိုသလိုပေါ့။

ပညာတတ်ပေမယ့် ပညာရှိလို မနေတတ်ပါလား။ ဆင်းရဲပေမယ့် မရှိ၊ ရှိတာလေးနဲ့ သေသေသပ်သပ် နေတတ်တဲ့ ဆင်းရဲသား/သူတွေ မြင်ဖူးပါတယ်။ အခုလို ပုံစံမျိုးတော့ မဟုတ်ပါ။ ဒါကြောင့် စာရေးသူလဲ နောက်ရက်များတွင် သူမ၏ အိမ်ရှေ့မှ ဖြတ်မသွားတော့ပါ။ ယိုသူမရှက် မြင်သူ ရှက်လှပါသည်။

ဒုတိယအကြိမ် ပြန်လည် မြင်တွေ့ခဲ့ပုံက ကျိုက္ကစံဘုရားဝင်း ဝတ္ထုကမြေအတွင်းရှိ သရက်ပင်ကြီးအောက်မှာပါ။ တဲငယ်လေးနှင့် ပထမအကြိမ် မြင်တွေ့ခဲ့စဉ်က ပုံစံအတိုင်းပါ။ တိုးတက်ပြောင်းလဲမှုမရှိ။ တဲငယ်လေးရှေ့တွင် စက်ဘီးခွေအချို့ ကျွတ်၊ တာယာအပျက်အချို့ မြင်တွေ့ခဲ့ရလို့ အမျိုးသားဟာ စက်ဘီး၊ ဆိုက်ကား ပြင်လို့ စီးပွားရှာရပါသလားဟု ထင်မြင် ယူဆပါတယ်။

တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းကို နှစ်ချင်းပေါက် အောင်မြင်သွားတဲ့သူလေး ဘယ်ဘဝက မကောင်းသော အကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးပါလာပါလိမ့်လို့ သာ စိတ်အာရုံမှာ ထင်မှတ်မိပါတယ်။

စာရေးသူဟာ ဗေဒင်၊ လက္ခဏာတွေ လိုက်စားရင်း မနောသုခဆရာကြီး ဦးမောင်မောင်ကြိုင်နဲ့ ကြုံတွေ့ပြီးနောက် ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင်ကြိုင်က လူအချင်းချင်း အသက်ရှူပုံ ကွဲလွဲမှုမက ရေ မြေများတွင်လဲ မြေသားအချင်းချင်း တူပေမယ့် မတူ ကွဲပြားတတ်ပုံများကို ပြောပြပါတယ်။

မြေသားချင်း ဆက်နွယ်နေပေမယ့် တစ်ဖက်က ရွံညွှန်မြေ၊ အခြားတစ်ဖက်က ကျောက်မြေ ဖြစ်နေရင် ကျောက်မြေတွင်သာ ဘုရား၊ စေတီ၊ ပုထိုး၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ ဇရပ်များ ရှိတတ်ပြီး ရွံညွှန်ထဲတွင် မရှိတတ်ကြောင်း လေ့လာကြည့်ဖို့ ညွှန်ပြတတ်ပါတယ်။

တစ်ရက်တွင် ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင်ကြိုင်ဟာ စာရေးသူအား ရန်ကုန် ကြံတော သင်္ချိုင်းကုန်း (ယခု ဖျက်သိမ်း၍ ကားပွဲစားတန်း ဖြစ်နေပါတယ်။) အတွင်း ခေါ်သွားပါတယ်။

သင်္ချိုင်းကုန်းအတွင်းတွင် တဲငယ်သေးသေးလေးများ ဆောက်လုပ်၍

ဖြစ်သလို နေထိုင်စားသောက်ကြတဲ့ လူအချို့ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရပါတယ်။ ကြံတောသင်္ချိုင်းကုန်းအား ဝင်းထရံကို ကွန်ကရစ် အုတ်တံတိုင်းကြီးနဲ့ ကာရံထားပါတယ်။

အခြားတစ်ဖက်တွင် လူကုံထံ လူချမ်းသာများက ကိုယ်ပိုင်တိုက်၊ ကားပန်းခြံတို့ဖြင့် ခမ်းခမ်းနားနား နေထိုင်ကြပုံကို ပြသပြီး မြေသားချင်းတူပြီး ဆက်စပ်နေပေမယ့် ဝင်းထရံလေးခြားရုံဖြင့် မတူကွဲပြားသွားပုံကို လက်တွေ့သင်ပြပါတယ်။

အဲဒီလို ဆင်းရဲသား တဲငယ်လေးများအကြားက ဖြတ်သန်းသွားနေတုန်း အမျိုးသမီးတစ်ဦးဟာ အပေါ်အတိုမပါ၊ ဗလာကိုယ်ထည်နဲ့ သူမရဲကလေးအား နို့တိုက်နေတာကို မြင်လိုက်ရာ စာရေးသူ မြင်တွေ့ဖူးတဲ့ မနော်နွယ်နို့ ပိုင်ရှင်ပင် ဖြစ်နေပါတယ်။

တဲငယ်လေးရှေ့ မြေပြင်မှာ အုတ်ခဲကျိးအား ဖိုဝံလောက်ဆိုင် မီးဖိုပြုလုပ်ပြီး ထမင်းအိုး တည်နေပါတယ်။ တည်ထားတဲ့ ထမင်းအိုးမှာ မြေအိုးငယ်လေးသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒန်အိုးကို မထားနိုင်ပါ။

အိုးလေးမှာလဲ ကျပ်ခိုးများဖြင့် မဲတူနေပါသည်။ တဲအိမ်လေးမှာလဲ ခေံပလတ်စတစ် ရရာများနဲ့ မိုးကာထု ဖြစ်သလိုနေ ဖြစ်သလိုစား ဘဝပင်ဖြစ်ပါတယ်။

သို့ပါ၍ မနော်နွယ်နို့ ပိုင်ရှင်များအား အညံ့စားတွင်ရှိပြီး ဆင်းရဲနွမ်းပါးတတ်ကြောင်း၊ ဖြစ်သလိုနေ ဖြစ်သလိုစားဘဝတွင် ရှိတတ်ကြောင်း စာရေးသူ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့လေးအား ရေးတင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

ဦးစိန်(ခေတ္တ-မြတ်)

www.burmeseclassic.com

ဖေဖော်
(ညောင်လေးပင်)

ပုဏ္ဏကလေး

ပရလော

စာရေးသူသည် ဤစာမျိုး ရေးသားရန် ချိန်ဆရပါသည်။ သို့သော် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား လောကကြီး၏ ဗာယာများမှ၊ ဆန်းကြယ်မှုနှင့် သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်များ၊ ပရလောကသားများနှင့် အမှန်အကန် ရှိသည်ဆိုသော အထောက်အထားကို သိရှိစေရန် ဗဟုသုတ ဖြစ်စေလိုသော စေတနာဆန္ဒနှင့် ရေးသားခြင်း ဖြစ်ပါ

သည်။
စာရေးသူ ရေးသားမည့် အကြောင်းသည် ရှေးလူကြီးသူမများ ပြောဆိုတတ်ကြသည့် ပုဏ္ဏကတိုက်ခြင်းဆိုသော အကြောင်းကို အခြေခံပါသည်။
ဤသည်ကို သုတေသနပညာရှင်အချို့၏ စူးစမ်းလေ့လာ တင်ပြချက်များအရ ပုဏ္ဏကတိုက်ခြင်းကို ဂျပန်ဘာသာစကားနှင့် Pottergeist ဟု ခေါ်ဆိုကြောင်း၊ အသံဆူညံအောင် ပြုလုပ်တတ်သော ဝိညာဉ် (သို့မဟုတ်)

ဆူညံသံပေးသော သရဲNoisyghost ဟု ခေါ်ဆိုကြောင်း ဖတ်မှတ်ဖူးပါသည်။

ပုဏ္ဏကတိုက်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သိပ္ပံနယ်လွန်ဖြစ်ရပ်အဖြစ် လက်တွေ့သက်သေ အထောက်အထား ခိုင်လုံစွာ ပြဆိုနိုင်သည့် ပြယုဂ်များ ရှိခြင်းကိုလည်း ဖတ်ဖူးပါသည်။ စာပေပုံစိတ်ဝင်စားသည်မှာ လူနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဂရုစိုက်ဘဲ ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် ပြုတတ်မှုကို ဖြစ်၏။

ဤဖြစ်ရပ်များသည် များသောအားဖြင့် အိမ်ပေါ်သို့ တုတ်များ ခြေများ ပစ်တင်ခြင်း၊ အိမ်ကြမ်းခင်း၊ အိမ်နံရံ

များကို ရိုက်ပတ်ခြင်းများ ပြုလုပ်လေ့ ရှိကြပါသည်။ သို့သော် မည်သည့် အကောင်အထည်၊ မည်သည့် ပုံသဏ္ဍာန် အရိပ်အယောင်ကိုမျှ မြင် တွေ့ရခြင်းတော့ မရှိပေ။

ထိုသို့သော ပြုလုပ်ချက်များသည် လူမြင်၊ သူမြင် နေ့ခင်းအချိန်မှ ရွေး၍ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထ ရှိခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ဤ သည်ကို သဘာဝလွန် ပုံသဏ္ဍာန် ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် Super natural Figure များကသာ ပြုလုပ်တတ်ကြောင်း သိရှိ ရပါသည်။

လက်တွေ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးသော ဆရာတော်ကြီးများ၊ လူကြီးသူမများ၏ တစ်ဆင့် ပြောစကားများကိုလည်း ကြားနာခဲ့ဖူးပါသည်။ တစ္ဆေ သရဲ သင်းကွဲပြီတ္တာ၊ မြေဖုတ်ဘီလူး စသည့် မိစ္ဆာများက လူတို့ကို ဖမ်းစားတတ်ခြင်း၊ နှိပ်စက်မှု ပြုတတ်ခြင်းများ အကြောင်း ကို ဗုဒ္ဓရှင်တော် ဟောကြားတော်မူခဲ့ သော ပေတဝတ္ထုများ၊ ရဟန်းတော် များ၏ ဝိနည်းပညတ်များတွင် ပါရှိပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ခေတ်ကာလအရ လက်တွေ့ကြုံမှ ယုံတတ်သောခေတ်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် နေ့ခင်းကြောင်တောင် ခြောက်လှန့် သည်ဆိုသော အချက်ကို လွယ်လွယ် နှင့် လက်ခံချင်ကြမည် မဟုတ်ပေ။ ထို လူတန်းစားတွင် စာရေးသူလည်း ပါခဲ့ဖူးပါသည်။

စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်က စုန်း၊ ကဝေ၊ တစ္ဆေဝတ္ထုများဖတ်၍ ရင်ခုန်ခဲ့ ဖူးပါသည်။ အရွယ်လေး ရလာသော အခါ ဤအကြောင်းအရာ ရေးသူများ အား! အလကား အရည်မရ အဖတ် မရ လူငယ်တွေ သတ္တိကြောင်အောင် တမင်ရေးပြနေသော စာများဟု ဝေဖန်

ခဲ့ပါသည်။ ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်၍ စီးပွားရှာဖွေရင်း ဒေသအမျိုးမျိုးသို့ ရောက်ခဲ့ပြီး လက်တွေ့ကြုံရမှ "In the Land of spirit" ဆိုသည့် စိတ်ဝိညာဉ်လောကတို့၊ ဂန္ဓိရနယ်တို့ အမှန်ရှိနေသည်ကို မြင်တွေ့ရပါတော့ သည်။

ယခု ရေးသားတင်ပြမည့် ဖြစ်ရပ် သည် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ မေလ၏ နွေညတစ်ည၌ စတင်ခဲ့သော ဖြစ်ရပ် မှန်အကြောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကောင်းကင်တစ်ခွင်လုံး တိမ်မည်း ညိုကြီးများ အလိပ်လိုက် နှေးကွေးစွာ ရွေ့လျားနေ၏။ ဤညမှ လေက ငြိမ်ချက်သားကောင်းလှ၏။ ပူပြင်း လောင်မြိုက်လှသည့် နွေညညိုဦးယံ၏ ဒဏ်ကို ယပ်တောင်အားကိုးဖြင့် အန်တုနေကြရပါသည်။

ထို့ကြောင့် အပူဒဏ်ကြောင့် အိပ်မရမည့်အတူတူ လေအေးလေး ရလိုရငြား အိမ်အပြင်သို့ ထွက်၍ အိမ်နီးနားချင်း ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ နှင့် ထွေရာလေးပါး စကား စုပြောနေ ကြပါသည်။

ထိုခဏ၌ပင် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝေါမြို့နယ်အတွင်း သောက်သုံးရေ ပြတ်လတ်မှုအတွက် ရေသွားရောက်

လှူဒါန်းခဲ့ကြသော ညီဝမ်းကွဲများ ကားဖြင့် ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကြပါ သည်။

သူတို့ ရေ သွားရောက်လှူဒါန်းခဲ့ရာ ဝေါမြို့နယ်အတွင်းရှိ သောက်သုံးရေ ပြတ်လတ်မှုဒဏ် ခံနေကြရသော ဒေသခံ ပြည်သူများ၏ ဘဝကို ကရုဏာသက်ဖွယ် ပြန်ပြောပြကြပါ သည်။

စေတနာရှင်များဘက်မှလည်း အား တက်သရော ရေသန့်များ သွားရောက် လှူဒါန်းကြ၊ အားပေးကူညီမှု ပြုနေကြ သည်ကိုလည်း ဝမ်းမြောက်နမော် သာဓုအကြိမ်ကြိမ် ခေါ်မိသည်။

ဤသို့ဖြင့် စကားလက်ဆုံ ကျနေ ကြသည်မှာ ည (၁၀)နာရီခန့်ပင် ရှိချေ ပြီ။ မကြာမီ၌ စာရေးသူတို့စကားဝိုင်း အနီး ကားလမ်းမပေါ်သို့ ဆိုင်ကယ် သုံးစီး ထိုးစိုက်လာ၍ အနီးရှိ ဓာတ်ဆီ ဆိုင်တွင် ဆီထည့်ကြပါသည်။ ဆိုင်ကယ်စီးလာသူထဲတွင် ဆွဲဒလွဲ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ ဦးပဉ္စင်း ဦးပဏ္ဍိစ္စလည်း ပါလာပါသည်။

ဦးပဉ္စင်းမှာ စာရေးသူနှင့် ရင်းနှီးပြီး ဖြစ်၍ အနီးသို့ ဂါရဝပြု နှုတ်ဆက်လိုက် ပါသည်။

'အရှင်ဘုရား ညအချိန်မတော်မှ ဘယ်ကြွမလို့လဲဘုရား'

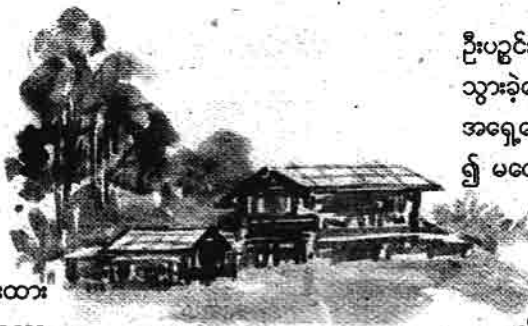
ဦးပဉ္စင်းမှာ စာရေးသူအနီးသို့ တိုးကပ်လာ၍ လေသံဖြင့် တီးတိုးမိန့် ပါသည်။

'ဟို အနောက်ရွာက မြတစ်မြို့မှာ သရဲခြောက်နေလို့တဲ့။ အဲဒါ ဦးပဉ္စင်းကို လာပင့်တာနဲ့ ကြွလာတာ။ သွားမယ်နော်'

ဦးပဉ္စင်း ဦးပဏ္ဍိစ္စမှာ ညွှန်တော် (၄၀)ခန့်သာ ရှိဦးမည် ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

သူ၏ ခမည်းတော်မှာ
စာရေးသူတို့ ဒေသဝန်းကျင်
တွင် အကြမ်းရော အနုပါ
စွယ်စုံရ တိုင်းရင်းဆေးဆရာ
ကြီးဖြစ်၏။

အထူးသဖြင့် ပယောဂ
ဝေဒနာရှင်များ အားကိုးအားထား
ပြုလောက်အောင် အစွမ်းထက်သော
ဆရာကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။
ယနေ့တိုင် အသက် (၉၀)ကျော်ပြီ
ဖြစ်သော်လည်း ကျန်းမာစွာနှင့်အသက်
ကယ်နေဆဲ၊ ပညာအမွေများကို သူ
ယုံကြည်စိတ်ချရသော တပည့်တပန်း
များအား ပေးဆေးနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

ဦးပဏ္ဍိတမာလည်း ခမည်းတော်ကြီး
၏ ပညာအမွေကို ရယူဆည်းပူးတတ်
မြောက်ပြီးမှ သာသနာ့ဘောင်သို့ အပြီး
တိုင် ကူးပြောင်းခဲ့သူ ဖြစ်၏။ ရတနာ
ဘဝနှင့် ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ကျင့်ကြံ
ကြိုးကုတ် အားထုတ်ရင်း သီတင်းသုံး
လျက် ရှိပါသည်။

စာရေးသူတို့ ဒေသသား အများစု
သည် အရှေ့ရိုးမတောင်ကြီးအား
ပဒေသာပင်ကြီးသဖွယ် မှီခိုအားထား
နေကြရသူများဖြစ်၏။ သစ်ခုတ်၊
ဝါးခုတ်၊ တောင်ယာခုတ်၊ ရွှေကျင်
ကြခြင်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း
ပြုကြရပါသည်။ ရေကြမ်း၊ မြေကြမ်း
ဒေသဖြစ်၍ အနေကြမ်း၊ အစားကြမ်း
ပါက ငှက်ဖျားကြမ်းကလည်း Well
Comeပင် ဖြစ်၏။

ဤတော၊ ဤတောင်တွင် ဖြစ်ပွား
လေ့ရှိသော ရောဂါဘယများမှာ
ဆေးဝါးဓာတ်စာဖြင့် ကုသ၍ရသော
ရောဂါများကဲ့သို့ ဆေးဝါးဓာတ်စာဖြင့်
ကုသ၍ မရနိုင်သော အထူးသဖြင့်
ပရလောကသားတို့ ပြုစားနှောင့်ယှက်

ခံရမှုကြောင့် ဆေးမတိုးသော ရောဂါ
များလည်း ရှိနေကြပါသည်။

ထိုသို့ ပရလောကနှင့် နီးနွယ်သော
ရောဂါ ရရှိထားသူများသည် ဦးပဏ္ဍိ
ဦးပဏ္ဍိစွက်ပင် အားကိုးအားထား ပြု
ကြရပါသည်။ အမှန်မှာ ဝိနည်းသိက္ခာ
အရ ဆေးဝါးကုသခြင်း၊ ဗေဒင်ဟော
ခြင်း မပြုလုပ်ရပါ။

သို့သော် ဝေဒနာရှင်တို့၏ အားကိုး
မှုကို အကြောင်းပြု၍ အခါအားလျော်
စွာ ကယ်တင်ပေးနေရပါသည်။ ရောဂါ
ဝေဒနာ ခံစားနေရသူများသည်
ဦးပဏ္ဍိ သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းတိုက်
သို့ လိုက်လာကြပြီး ရှိခိုးဦးတင်
မျက်ရည်ခံတိုးပြီး အသနားခံ ပင့်
လျှောက်မှုတို့ကြောင့် ကျောင်းထိုင်
ဆရာတော်ကြီး၏ ခွင့်ပြုချက် ရယူကာ
မျက်နှာလွဲမရသော ဝေဒနာရှင်တို့အား
ကယ်တင်ရပြန်ပါသည်။

ပရလောကသား မကောင်းဆိုးဝါး
နတ်မိစ္ဆာများကို ဗုဒ္ဓ၏ ပရိတ်အရံ
တရားများနှင့် သူ၏ စရဏအား ပေါင်း
စပ်ကာ ကယ်တင်ပေးနိုင်ခဲ့မှုများ
ကြောင့် အသက်ရှင်သန်ခွင့် ရသွား
သော သေရွာပြန်များပင် ရှိကြပါ
သည်။

* * *

နောက်တစ်နေ့ သရဲခြောက်သည်
ဆိုသော ခြံအကြောင်း စူးစမ်းလို၍

ဦးပဏ္ဍိ သီတင်းသုံးရာကျောင်းသို့
သွားခဲ့သော်လည်း ဦးပဏ္ဍိလေးအား
အရှေ့တောင်ခြေရွာတစ်ရွာမှ ပင့်သွား
၍ မတွေ့ခဲ့ရပါ။

သို့သော် ရပ်ထဲရွာထဲ
ပြောဆိုနေကြသော
ထင်ကြေးပေါင်းများစွာ

ကိုတော့ ကြားသိနေရပါသည်။
တိတိကျကျ သိချင်ကာမှ သိခွင့်မရ
သေးသည်ကို ဘဝင်မကျ ဖြစ်နေမိပါ
သည်။

ဤသို့နှင့် စာရေးသူလည်း အခြား
အလုပ်ကိစ္စများ ရှိနေ၍ သရဲခြောက်
သည် ခြံကိစ္စ မေးမြန်းရန် တစ်လခန့်
ကြာမြင့်သွားခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် တစ်ခုသော ညနေခင်း
အချိန် သရဲခြောက်သည်ခြံရံရာ
အနောက်ရွာမှ စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေ
ဖြစ်သော ဦးကျော်နှင့် သူ၏ သမက်
ဖြစ်သူ မောင်ဇော်တို့ သူတို့၏ ရောဂါ
များ ပြုသရန် စာရေးသူထံ ရောက်လာ
ကြပါသည်။

စာရေးသူမှာ “ရေငတ်တုန်း ရေ
တွင်းထဲကျ” ဆိုသကဲ့သို့ အခန့်သင့်
လေခြင်းဆိုပြီး စိတ်ထဲ ကျိတ်၍
ဝမ်းသာသွားပါသည်။ မိမိ သိချင်နေ
သည့်ကိစ္စကို သိတန်သလောက် သိရ
တော့မည် မဟုတ်ပါလော။

‘ကိုကျော်တို့ လာတာနဲ့ အတော်ပဲ
ဗျာ။ ခင်များတို့ရွာက သရဲခြောက်
တယ်ဆိုတဲ့ ခြံအကြောင်း ကိုကျော်သိ
သလောက် ပြောပြပါဦး’

စာရေးသူ၏ စကားကြောင့်
ကိုကျော်သည် ပြုံးစစနှင့် အဓိပ္ပာယ်
ပါပါ စိုက်ကြည့်နေပါသည်။

‘ဆရာ သိချင်တယ်ဆိုတော့ ပြော
ပြရတော့မှာပေါ့။ အဲဒီ သရဲခြောက်

www.burmeseclassic.com

တယ်ဆိုတဲ့ ခြံဟာ ဘယ်သူ့ခြံ ထင်လို့ တုံး

'ကျွန်တော် ဘယ်သီမှာလဲ ကိုကျော်ရယ်'

'အဲဒီ သရဲခြောက်တယ်ဆိုတဲ့ခြံဟာ ကျွန်တော့်ခြံပဲ'

'ဟာ ဟန်ကျလိုက်လေဗျာ၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ'

'ဗျာ'

ကိုကျော်၏ "ဗျာ" ဟူသော အာမေဍိတ်သံနှင့်အတူ စာရေးသူအား အံ့အားသင့်သော မျက်လုံးဖြင့် ကြည့်နေခြင်းကို ချက်ချင်းသဘောပေါက် သွားပါသည်။

'ဪ ဒီလိုပါ ကိုကျော်တို့ခြံ သရဲခြောက်ခံရတာကို ဝမ်းသာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော် သိချင်နေတဲ့ အကြောင်းကို တိတိကျကျ သိရတော့မှာမို့ ဝမ်းသာသွားတာပါ'

'မပြောတတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်ခြံ သရဲခြောက်ခံရတာလို့ ပြောတာနဲ့ ဆရာက ဝမ်းသာအားကြီး ဖြစ်သွားတာကိုး'

'အဲဒါပဲ ကိုကျော်ရာ၊ ကျွန်တော် သိချင်တဲ့စိတ် လောကြီးသွားလို့ပါ'

'ဒီအကြောင်း ပြန်ပြောရရင် ပေကတော့ ခပ်ရှည်ရှည်ပဲ။ ဟိုးလေပြင်းတွေ အကြီးအကျယ် တိုက်တဲ့နေ့ကို ဆရာ မှတ်မိသေးလား'

'ဟာ ဘယ်မေ့နိုင်ပါ့မလဲဗျာ၊ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဧပြီလ (၂၈)ရက်၊ မြန်မာလို ၁၃၇၂ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့ ညနေ (၄)နာရီမှာလေ... မှတ်မှတ်ရကြီးကိုဗျ'

အဆိုပါ ညနေ (၄)နာရီခန့်တွင် ကောင်းကင်တစ်ပြင်လုံး အနီရောင်သန်းလာပြီး မိုးရော လေပါ ရုတ်တရက်

ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခတ်ခြင်း ခံရမှုကြောင့် စာရေးသူတို့ ဒေသတွင်း၌ သစ်ပင်ကြီးငယ်များ ပြိုလဲခြင်း၊ အိမ်များပြိုခြင်း၊ အိမ်အမိုးများ ပြုတ်ထွက်လွင့်ပါးသွားခြင်း၊ သာသနိက အဆောက်အအုံများ၊ စာသင်ကျောင်းများပါ ပျက်စီးကုန်ပါတော့သည်။

နာဂစ်မုန်တိုင်းဒဏ်လောက် ဆုံးရှုံးပျက်စီးမှု မများသော်လည်း တစ်မြို့နယ်လုံး အတိုင်းအတာနှင့်ဆိုလျှင် အပျက်အစီး များခဲ့ပါသည်။ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် တာဝန်သိ ပုဂ္ဂိုလ်များမှ ထောက်ပံ့ပစ္စည်းများပင် လာရောက်လှူဒါန်းကြရပါသည်။

လေပြင်းတိုက်ခတ်ချိန်မှာ ညနေခင်း ထင်သာမြင်သာအချိန်မို့ တော်သေး၏။ နာဂစ်မုန်တိုင်းကဲ့သို့ ညအချိန် တိုက်ခိုက်မှုသာ ခံရပါက မတွေ့ဝံ့စရာပင် ဖြစ်၏။ အသက် (၉၀)ကျော် လူကြီးသူမများပင် ဤကဲ့သို့ ပြင်းထန်သော လေတိုက်ခတ်မှုမျိုး တစ်ခါမှ မကြုံဘူးကြောင်း တအံ့တဩ ပြောကြပါသည်။

"တစ်ခါသေဖူး ပျဉ်ဖိုးနားလည်"

ဆိုသကဲ့သို့ ကြုံခဲ့ရပြီမို့ အဆောက်အအုံများနှင့် နီးကပ်လျက်ရှိသော ရှေးဟောင်းသက်ရင့် သစ်ပင်အိုကြီးများအား နှမြောခြင်းကြီးစွာနှင့် ခုတ်လှဲကြရပါတော့သည်။

"သစ်တစ်ပင်ကောင်း ငှက်တစ်သောင်းခို" ဆိုရိုးစကားအရ အရိပ်ရ သစ်တစ်ပင် ရှင်သန်ကြီးထွားရန် နှစ်ပေါင်းများစွာ ပြုစုစောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းမှု ရရှိနိုင်ပါသည်။

ဤသို့သော သက်တမ်းရင့် သစ်ပင်အိုကြီးများကို ခုတ်လှဲရန် နှမြောကြ၊ လက်တွန်းကြပါသည်။ သို့သော် ဤကဲ့သို့သော လေပြင်းတိုက်ခတ်မှုမျိုး နောက်တစ်ဖန် ကြုံတွေ့ရမည်ဆိုပါက ယင်းသစ်ပင်အိုကြီးများ၏ ပြိုလဲမှု အန္တရာယ်ကြောင့် အသက်အိုးအိမ်များ ထိခိုက်လာပေဦးမည်။

ထို့ကြောင့် လူများကို သတိကပ်စေနိုင်ဖို့ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဧပြီလ (၂၈)ရက် နေ့က တိုက်ခတ်ခဲ့သော လေပြင်းမုန်တိုင်းက လက်တွေ့သရုပ်ပြ အချက်ပေးသွားခဲ့ပြီဖြစ်၏။

'အဲဒီ လေပြင်းတိုက်တဲ့ ညနေက ကျွန်တော်တို့ အနောက်ရွာမှာ အိမ် (၃)လုံးလောက် ပြိုကုန်ပြီး အိမ်အများစုက အမိုးတွေ ပွင့်ထွက်ကုန်တယ်။

ကျွန်တော်တို့ခြံထဲမှာက သစ်ပင်ကြီးကြီးမားမားတော့ မရှိဘူး။ ရှိတဲ့ ဝါးနက်ရုံတွေကတော့ ပြားကုန်တာပဲ။ ကံကောင်းတာက ကျွန်တော့်အိမ်ခေါင်းရင်းက ထန်းပင်အိုကြီး ဘာမှ မဖြစ်လို့ပေါ့။ လဲကျလို့ကတော့ ကျွန်တော့်အိမ် ဘယ်လိုမှ မထွတ်ဘူး။

အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ အန္တရာယ်

ကြိုတင် ကာကွယ်တဲ့အနေနဲ့ ထန်းပင်
ကြီးကို ခုတ်လှဲလိုက်ရတာပေါ့။
ဒါလဲ ကျွန်တော် ကိုယ့်သဘောနဲ့
မလုပ်ပါဘူး။ ရွာထဲက
တတ်သိနားလည်တဲ့
သူတွေနဲ့ တိုင်ပင်ပြီးမှ ခုတ်တာပါ။

ပြီးတော့လဲ
ဒီထန်းပင်ကြီးမှာ မမြင်အပ်တဲ့
အစောင့်အရှောက်ပုဂ္ဂိုလ် ရှိခဲ့မယ်ဆိုရင်
ဆက်နေနိုင်အောင် ခြံထဲမှာ ရှိပြီးသား
ထန်းပင်ပျိုတစ်ပင်ကို အစားထိုးပေး
အပ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ဘက်က
အမှားနဲ့ တူတာဆိုလို့ ဒီထန်းပင်ကြီး
ခုတ်လှဲမိတာပဲ ရှိပါတယ်။

ဗြဲကလဲ ကျွန်တော့် ဘိုးဘွားလက်
ထက်ကတည်းက ခြံပါ။ ပြဿနာ
စ,တာကတော့ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ မေလ
(၁၁)ရက် ညနေ (၅)နာရီသာသာ
လောက်မှာ ကျွန်တော့်သမက်
မောင်ဇော် တင်းကုပ်ထဲမှာ နွားစာ
ကျွေးနေတုန်း သူ့မျက်နှာကို သဲနဲ့
ပက်တာခံရတယ်။ အနီးနားမှာ ကြည့်
တော့လဲ ဘယ်သူမှ မရှိဘူး။

နွားစာ ကျွေးနေတဲ့ဆီ အာရုံရောက်
တုန်း သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ယောက်
စ,သွား။ နောက်သွားတာလို့ပဲ ထင်ခဲ့
တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ နောက်နေ့ညနေ
နွားစာ ကျွေးနေတုန်း မောင်ဇော်
မျက်နှာကို သဲနဲ့ ထပ်ပက်ပြန်ရော။
ဒီတစ်ခါတော့ နွားနှစ်ကောင်ပါ လန့်ပြီး
ချည်ထားတဲ့ကြိုးတွေ ပြတ်ကုန်တော့
တာပေါ့။

ဘေးဘီကြည့်တော့လဲ ဘာအရိပ်
အယောင်မှ မတွေ့ရတဲ့အပြင် မျက်လုံး
ထဲကိုပါ သဲတွေ ဝင်ကုန်တော့
မောင်ဇော် စိတ်ဆိုးပြီး အော်ဆဲတော့
တာပေါ့။ ခဏကြာတော့ အဖေရေ

မြန်မြန်လာပါဦးဆိုတဲ့ မောင်ဇော်ရဲ့
အလန့်တကြား ခေါ်လိုက်သံ ကြားတာ
နဲ့ ကျွန်တော် ထမင်းစားနေရာက
လက်တောင် မဆေးအားဘူး။ သူ့ဆီ
ဒရောသောပါး ပြေးသွားရတာပေါ့။
နွားတင်းကုပ်ထဲ ရောက်တော့
မောင်ဇော် သူ့မျက်လုံးကို ပုဆိုးစနဲ့
ပွတ်နေတာ တွေ့ရတယ်။ နောက်ပြီး
ပက်တဲ့သူကလဲ မတွေ့ပြန်တော့ မနေ့
ကဆုံးသွားတဲ့ ကောက်မယ်သူရွာက
သူ့သူငယ်ချင်း စိန်သန်း လာနောက်
တာနဲ့တူတယ်လို့ မောင်ဇော်က သူ့
ထင်ကြေးကို ပြောပါတယ်။

“မင်းဟာက အဓိပ္ပာယ်မရှိပါဘူး
ကွာ။ ဒီလောက်ညနေခင်း အလင်း
ရောင်ကြီးထဲမှာ သရဲခြောက်ပါ့မလား။
ရွာထဲက မင်းသူငယ်ချင်းတစ်ယောက်
ယောက်က နောက်သွားတာ နေမှာ
ပါ”

လို့ ကျွန်တော်က ပြောလိုက်
တော့...

“အဖေကလဲ ဒီလောက် ရှင်းနေတဲ့
ခြံထဲ တစ်ယောက်ယောက်က လာ
စ,နောက်တာဆိုရင် မြင်ရမှာပေါ့။
ဒီကောင်က ဘယ်လောက် အပြေးမြန်
မှာမို့လဲ”

လို့ ပြောတယ်။
သူ ပြောတာလဲ ဟုတ်တာပါပဲ။
ကျွန်တော့်ခြံက ပုန်းစရာ ချုံပုတ်၊

ချုံနွယ် ရှိတာမှ မဟုတ်တာကိုး။
ကျွန်တော်တို့အဖြစ်က အ,အအိမ်မက်
လို့ ဖြစ်နေတာပေါ့။

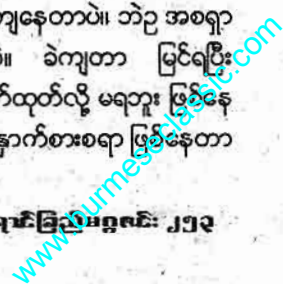
သဲနဲ့ အပက်ခံရပြီး သုံးရက်မြောက်
နေ့ ညနေ(၆)နာရီလောက်မှာ
မောင်ဇော်တို့မိသားစု
ထမင်းစားနေတုန်း
သူ့အိမ်ခေါင်မိုး သွပ်ပြားပေါ်

“ဒေါင်း ဒေါင်း” ဆိုပြီး ခဲကျသံကြီး
နှစ်ချက်နဲ့ ခုတ်ခဲကျိုးနှစ်ပိုင်း မြေကြီး
ပေါ် “ဗုန်း ဗုန်း” ဆိုပြီး ကျသံ ပေါ်လာ
တယ်။

ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော့်သားလဲ
မောင်ဇော်တို့အိမ်ဘက် ဆင်းကြည့်
ရတာပေါ့။ မောင်ဇော်တို့ လင်မယား
လဲ သူ့အိမ်ပေါ်က ပြေးဆင်းလာကြ
တယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်
တော့လဲ မသင်္ကာစရာ ဘာမှ မတွေ့ရ
ဘူး။ ခဏကြာတော့ “ဒေါင်း ဒေါင်း
ဒေါင်း” ဆိုပြီး ခဲတွေ ထပ်ကျလာပြန်
ရော။

ဘယ်ကနေ ပစ်နေတဲ့ ခဲမှန်း မသိ
တော့ ခံရခက်တာပေါ့ဗျာ။ ဒါနဲ့
မောင်ဇော်လဲ ဒေါသဖြစ်ပြီး အော်ဆဲ
တော့တာပေါ့။ အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော်က
ကလေးတွေ ပစ်ရင်းခတ်ရင်း မတော်
တဆ ကျတာနေမှာပါကွာလို့ ဟန့်
လိုက်တော့မှ မောင်ဇော် အဆဲရပ်သွား
တယ်။

ခက်တာက နောက်ရက်တွေမှာလဲ
ညနေ (၆)နာရီလောက် ရောက်တာ
နဲ့ အချိန်မှန် အိမ်ခေါင်မိုးသွပ်ပြားပေါ်
ခဲတွေ ကျ,ကျနေတာပဲ။ ဘဲဥ အစရာ
မရသလိုပါပဲ။ ခဲကျတာ မြင်ရပြီး
တရားခံ ဖော်ထုတ်လို့ မရဘူး ဖြစ်နေ
တာက ဦးနှောက်စားစရာ ဖြစ်နေတာ
ပေါ့။

အဲဒီလို ခဲကျသံကလဲ ဆက်တိုက် မဟုတ်ပေမယ့် တစ်နေ့ကို အနည်းဆုံး နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်လောက် ကျနေ တာပဲ။ သဲလွန်စ ရှာမရအောင် ဖြစ်နေ တော့ ကျွန်တော်တို့မိသားစုတွေ နည်း နည်းလန့်လာပြီပေါ့။

ပထမတော့ ကျွန်တော်တို့လဲ လူသိ မှာ စိုးရိမ်လို့ ကျိတ်မှိတ်ပြီး ခဲနေကြရ တာ။ ဒီပုံစံမျိုးနဲ့ ခြောက်ရက်၊ ခုနစ်ရက် ကြာလာတော့ နီးစပ်ရာ ဆွေမျိုးသား ချင်းတွေကို အသိပေးရတာပေါ့။ အနေ အထားက တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုကြမ်းလာတယ်ဆရာရဲ့။

ဒီလိုနဲ့ ခြောက်ရက်မြောက်တဲ့နေ့ ညနေမှာတော့ တုတ်တွေ၊ ပုစွန်ကျစ် စာခဲတွေ၊ ကျောက်စရစ်ခဲတွေ၊ အုတ်ခဲ ကျိုးတွေ တပျောင်းပျောင်းပဲ။ ရွာသား တွေလဲ သိကြပြီပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ကို အားနာလိုသာ မမေးကြတာ။

နောက်တော့ သတင်းမေးသလိုလို၊ ဘာလိုလိုနဲ့ ရွာသားတွေလဲ ရောက် လာကြတာပေါ့။ အဲဒီမှာ ညနေ (၆) နာရီရဲ့ ခဲကျပွဲကြီးကို သူတို့ မျက်ဝါး ထင်ထင် မြင်ရတော့မှ အလွန် အံ့ဩ ကြတာ။ တစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ် ဒီအဖြစ်မျိုး ကြုံဖူးကြတာမှ မဟုတ် တာ။

ကျွန်တော်တို့လဲ လူအင်အား နည်း နည်း တောင့်လာတော့ အရင်နေ့တွေ လောက် မကြောက်တော့ဘူး။ ရွာထဲ က လူကြီး၊ လူငယ်တွေလဲ လက်နှိပ် ဓာတ်မီးကိုယ်စီနဲ့ ညအထိ လာစောင့် ပေးကြပါတယ်။

ကျွန်တော့်သမက် မောင်ဇော်က တော့ သူ့သူငယ်ချင်း မောင်စိန်သန်း လာပြီး ခြောက်လှန့်နေတာလို့ ယုံကြည် ပုံရတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကတော့

ထင်ကြေးအမျိုးမျိုးတွေ၊ အကြံအမျိုး မျိုးတွေ ပေးကြပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ပဲ (၇)ရက်မြောက်တဲ့နေ့ကို ရောက်လာ ပါရော။

ပြောရမယ်ဆိုရင် အဲဒီနေ့ဟာ မောင်ဇော်ရဲ့ သူငယ်ချင်း စိန်သန်းရဲ့ ရက်လည်ဆွမ်းသွတ်တဲ့ နေ့ပါပဲ။ ဆွမ်းသွတ်ပြီးပြီဆိုတော့ မောင်စိန်သန်း ရန်က အေးပြီလို့ ထင်ကြတာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ ညနေ (၆)နာရီ ရောက်လာ တော့ ထုံးစံပျက်မှာ ကြောက်တယ်နဲ့ တူပါရဲ့။ ခဲတွေ တဒေါင်းဒေါင်း ကျလာ ပြန်တာပဲ။

အဲဒီနောက်ပိုင်း ငြိမ်ချက်သား ကောင်သွားပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လဲ ညစဉ် အိပ်ရေးပျက်ထားကြတာဆို တော့ ခေါင်းချလိုက်တာနဲ့ မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားတယ်။ မကြာပါဘူး။ မောင်ဇော်တို့အိမ်ရဲ့ ဝါးထရံနောက် ကျောက် “ဗျန်း ဗျန်း ဗြန်း” ဆိုတဲ့ ရိုက်ပုတ်သံကြီး ကြားရတော့တာပဲ။

လာစောင့်အိပ်တဲ့ ရွာသားတွေလဲ အိပ်ရာက လူးလဲထပြီး အသံလာရာ ဘက်ကို ဓာတ်မီးနဲ့ ပိုင်းထိုးပြီး ရှာကြ တော့လဲ ဘာအရိပ်အယောင်မှ မတွေ့ ရပြန်ဘူး။ အချိန်က ည(၁၁)နာရီကျော် လောက် ရှိနေပြီ။

တတ်သိနားလည်တဲ့ ရပ်မိရပ်ဖ တွေကလဲ သူတို့ တတ်စွမ်းနိုင်သမျှ ဆောင်ရွက်ပေးကြပါတယ်။ ဒီကြား ထဲ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုဆိုးဝါးလာ တာကိုတော့ မစဉ်းစားတတ်အောင် ပါပဲ။

အိမ်ခေါင်မိုးပေါ် ခဲတွေ ပစ်တင် လိုက်။ နံရံတွေ၊ အိမ်ကြမ်းခင်းတွေ ရိုက်ပုတ်လိုက်နဲ့ ထင်တိုင်းကြပြီး သောင်းကျန်းပြနေတဲ့ ပရလောက သားရဲ့ လုပ်ရပ်က တစ်နေ့တခြား ကြောက်ဖို့ကောင်းလာတယ်။

တို့မိသားစုမှ ကြံကြံဖန်ဖန် လာဖြစ် ရတယ်ဆိုပြီး ဝမ်းနည်းမိတယ်။ အညှီရှိ ရင် ယင်အုံတယ်ဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း အခုတော့ ယင်အုံရုံ မကပါဘူး။ လူတွေ ပါ အုံလာတော့ ရှက်တောင်ရှက်လာ တယ်။

အခုဆို ကျွန်တော့်အသက် (၆၀) ကျော်ပါပြီ။ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးနဲ့ တစ်ခါမှ မကြုံခဲ့ဖူးဘူး။ သူများပြောတာပဲ ကြားဖူးတော့ ဒီသတင်းက ကြော်ငြာ လွတ်ပဲ ဆံရာရေ ဖြန်းဖြန်းကို ပြိုနေ တာပဲ။

တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုသောင်း ကျန်းလာနေတာဆိုတော့ ဘယ် အတိုင်းအတာအထိ ဆက်ဖြစ်ဦးမယ် မသိနိုင်ဘူးပေ။ ခက်တာက မျက်စိနဲ့ တပ်အပ် မမြင်နိုင်တဲ့ ကိစ္စဆိုတော့ ပိုဆိုးလာမှာ ကြောက်တာပေါ့။ အိမ် မှာ ကလေးမြေးငယ်တွေရှိတော့ စိုးရိမ်လာတယ်။

အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့မိသားစုနဲ့ ဒုက္ခကို ကယ်တင်နိုင်မယ့် ဆရာ ကောင်း၊ သမားကောင်း လိုလာပြီလေ။ အခုဟာက ဒီအတိုင်း လတ်ပိုက်ကြည့် နေရသလိုမျိုး ဖြစ်နေတာပဲ။

www.burmeseclassic.com

ပြောရမယ်ဆိုရင် အဲဒီညဟာ နွား
တွေလန့်၊ လူတွေလန့်နဲ့ တော်တော်
ဝရန်းသုန်းကား ဖြစ်တဲ့ညပါ။ ဘုရား
မှတစ်ပါး အားကိုးစရာ မရှိအောင်ပါ
ဘဲ။ ဖြစ်သမျှ ဒုက္ခ ခါးစည်းခံရတော့
မယ့် အနေအထား ရောက်နေတာ
ပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ပဲ (၈)ရက်မြောက်နေ့ကို
ရောက်လာပါတယ်။ အဲဒီနေ့ကတော့
ပြဿနာတွေ ငြိမ်းတန်ကောင်းရဲ့လို့
ထင်ထားကြတာ။ ခက်တာက အဆုံး
အဖြတ်ပေးမယ့် ညနေ (၆)နာရီကို
မရောက်သေးတော့ ရင်တမမပါပဲ။

ညနေ (၅)နာရီကျော်ကတည်းက
အိမ်သားတွေရော၊ ရွာသားလေး၊ ငါး
ယောက်ရော အိမ်အောက်မှာ ဆင်းနေ
ကြပါတယ်။ ဒီနေ့တော့ (၆)နာရီကျော်
(၇)နာရီလောက်အထိ အငြိမ်ပဲ ဆရာ
ရေ။ ကျွန်တော်တို့လဲ ဝမ်းသာကြတာ
ပေါ့။

ဝမ်းသာလို့တောင် ဆုံးမယ်မထင်
ဘူး။ မောင်ဇော်အိမ်ဘက်က မဟုတ်
တော့ဘဲ ခေါင်းရင်းဘက်မှာနေတဲ့
ကျွန်တော့် အိမ်ခေါင်မိုးသွပ်ပေါ်က
“ပြောင်းပြောင်း” ဆို အုတ်ခဲကျိုးနှစ်
လုံး “ဗုန်းဗုန်း” ဆိုတဲ့ ကျသံကြီးနဲ့
အတူ ကျွန်တော့်မိန်းမ လန့်ပြီး
ငယ်သံပါအောင် အော်သံကြားရတော့
တာပဲ။

စောင့်ကြည့်နေကြတဲ့ သူတွေလဲ
ကျွန်တော့်အိမ်ဘက်ကို ခေါင်းလည်
ကုန်ပါရော။ ဒီလိုနဲ့ မကြာပါဘူး။
မောင်ဇော်တို့အိမ်ဘက်က အိမ်နံရံကို
ပုတ်တဲ့ “ဗျန်း ဗျန်း” ဆိုတဲ့ အသံကြီး
ပေါ်လာတော့ လူတွေလဲ ဟိုပြေး ဒီပြေး
တွေ ဖြစ်ကုန်ပါရော။

နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်တော့်

မိတ်ဆွေတစ်ဦးရဲ့ ကူညီအကြံပေးမှုနဲ့
ဆွဲဒလွဲ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှာ
သီတင်းသုံးနေတဲ့ ဦးပွင့်၊ ဦးပဏ္ဍိစ္စ
ကို အပြေးအလွှား သွားပင့်ရတာ
ပေါ့။ အရေးထဲ ဦးပွင့်က ခရီးလွန်
နေလို့ ကျွန်တော်တို့အိမ်ကို ည
(၁၀)နာရီခွဲသာသာလောက်မှ ကြွလာ
နိုင်တယ်။

ဦးပွင့်အိမ်ပေါ်ရောက်လို့ နာရီဝက်
လောက်အထိ ဘာသံမှ ထပ်မကြားရ
တော့ဘူး။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဖြစ်
ကြောင်းကုန်စင် လျှောက်ထားရတာ
ပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ ဦးပွင့်က...
“ဒီညတော့ ဒကာတို့ခဲပေါက်ဆရာ
တယ်ငြိမ်ပါလားဗျ”
တဲ့။

မကြာပါဘူး။ မောင်ဇော်အိမ်ခေါင်
မိုးပေါ်ခဲလုံး ခပ်ကြီးကြီးတစ်လုံးကျသံ
“ပြောင်း ဒိုင်း ဝရော ဗုန်း” ဆိုတဲ့
မြေကြီးပေါ် ကျသံပါ တစ်ခက်တည်း

ကြားရတော့မှ...
“ဟာ တကယ်ဆော်တာပဲကွ”
တဲ့။

ဦးပွင့်၊ စကားသံနဲ့အတူ မကြာ
မကြာ ခဲအသေးစားလေးတွေ ကျသံ
ကြိုကြားကြိုကြား ကြားနေရပါတယ်။
ဦးပွင့်လဲ မောင်ဇော်ရဲ့ ဘုရားဆောင်
မှာ နံ့သာတိုင်၊ အလင်းတိုင်တို့ကို
ကိုယ်တိုင် ထွန်းညှိပူဇော်ပြီး ဘုရား
အာရုံပြုပါတယ်။

ဦးပွင့်၊ ဦးပဏ္ဍိစ္စ၏ ဆောင်ရွက်
စီမံမှု အဆင့်ဆင့်အားလည်း စာရေး
သူအား ရှင်းပြပါသည်။

‘ဆရာ သိရအောင် ဦးပွင့်ရဲ့ စီရင်ပုံ
ကျွန်တော် ဉာဏ်မီသလောက်
ရှင်းပြပါမယ်။ ပထမ ဘုရားရှင်ကို
အာရုံပြုပြီး ရှိခိုးကန်တော့ပါတယ်။
အဲဒီနောက် စတုလောကပါလ
နတ်မင်းကြီး (၄)ပါးကို ပင့်ဖိတ်ပါ
တယ်။

ပြီးတော့ ကုဝေရနတ်မင်းကြီးလို့
ခေါ်တဲ့ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးကို
တိုင်တည်ပြီး ကျွန်တော်ခြံဝန်းနဲ့ အိမ်နှစ်
အိမ်ကို အနှောင့်အယှက်ပြုနေတဲ့
ပရလောကသားကို နောက်ထပ် ဒုက္ခ
မပေးဖို့နဲ့ ဒီနေရာကနေ အမြန်ဆုံး
အေးချမ်းစွာ ထွက်သွားဖို့ အမိန့်ပေးပါ
တယ်။

အဲဒီနောက် ဗုဒ္ဓရဲ့ အရံအတားတွေ၊
ဓမ္မမန္တရားတွေကို အသံသြဇာ ပြတ်
ပြတ်သားသားနဲ့ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်
ပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ဦးပွင့်လေးဟာ
‘အာဇာနည်’ သုတ်ကို အဓိကထား
ပြီး ရွတ်ဖတ်ပူဇော်တာကို ကြားရပါ
တယ်။

ညတွင်းချင်းပဲ ခြံထဲဆင်းပြီး တစ်ခြံ
လုံး ဆန်မန်းတွေ ကြပက်ပေးပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တို့အိမ်ကနေ ည နာရီပြန် တစ်ချက်လောက်မှ ဦးပွင်း ကျောင်း ကို ပြန်ကြွတော်မူပါတယ်။ အဲဒီနောက် ပိုင်း ဘာသံမှ ထပ်မကြားရတော့ပါ ဘူး။

ဒီလိုနဲ့ ဦးပွင်းဟာ ကျွန်တော်တို့ အိမ်ကို နောက်ထပ် နှစ်ညတိုင်တိုင် ဆက်ကြပြီး စီရင် ဆောင်ရွက်ပေးပါ တယ်။ နောက်ဆုံးညလို့ပဲ ပြောရမှာ ပေါ့။ အဲဒီည (၈)နာရီလောက်မှာ ခြံထဲမှာ ဆန်မန်းပေါက်ပေါက်တွေ ထပ်ကြပြီး ခြံရဲ့လေးထောင့်မှာ တစ်ထောင့်ချင်း နဲ့သာတိုင်၊ အလင်း တိုင်တွေ ထွန်းညှိပြီး ဂါထာမန္တန်တွေကို အထပ်ထပ် ရွတ်ဖတ်ပါတယ်။

ခြံသုံးထောင့်မှာ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ပေးပြီး နောက်ဆုံး အရှေ့တောင် ထောင့်အရပ်မှာ အစီအရင် ပြုလုပ်နေ တုန်း “အင်း” ဆိုတဲ့ ညည်းသံအကျယ် ကြီး ထွက်လာတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လဲ ကြောက်လိုက်တာမပြောပါနဲ့တော့။ ခဏလောက်ကြာတော့ ချုံတော

တစ်ခုထဲကို ကျွဲတစ်ကောင်၊ နွားတစ် ကောင် အတင်းတိုးထွက်လိုက်သလို “ပြော ပြော ဝရော” ဆိုတဲ့ အသံကြီးကို ကြားလိုက်ရတာပဲ။ ကျွန်တော်တို့လဲ ကြောက်ကြောက်နဲ့ အမှောင်ထုထဲကို စူးစိုက်ကြည့်တော့လဲ ဘာမှ မတွေ့ ရဘူး။ အံ့ဩစရာ အတော်ကောင်း တယ်။ အဲဒီ ခြံစပ်မှာ ဘာပင်မှ မရှိပါ ဘူး။ ခြံအနောက်ဘက်မှာ လယ်ကွင်း ပြင်ပဲ ရှိပါတယ်။

ဦးပွင်း ဦးပဏ္ဍိတ အဲဒီလို အစီအရင် လုပ်ပေးပြီးကတည်းက ဒီကနေ့အချိန် အထိ ဘာသံမှ မကြားရတော့သလို ဘာအနှောင့်အယှက်မှ ထပ်ပေးတာ မခံရတော့ပါဘူး။

ကိုကျော်မှာ စာရေးသူ သိချင်နေ သော အကြောင်းအား စိတ်ရှည်စွာ ရှင်းပြရှာပါသည်။

‘နေပါဦး ကိုကျော်တို့ခြံထဲမှာ ဘယ်လို ပရလောကသားက လာပြီး အနှောင့်အယှက် ပေးနေတာလဲဆို တာ ဦးပွင်းကို မေးလျှောက်ကြည့်ဖူး

လား’
‘ဘယ်နေ့ပါ့မလဲ ဆရာရယ် လျှောက်ထားကြည့်တာပေါ့။ ဦးပွင်း က ဘယ်လိုမိန့်လဲဆိုတော့ ဒကာတို့နဲ့ အန္တရာယ်ကင်းနေပြီပဲဗျာ မသိချင်မိန့် တော့တဲ့။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆက် မလျှောက်ထားတော့ပါဘူး’

‘ထားပါတော့ဗျာ။ ကိုကျော် ခွင့်ပြု မယ်ဆိုရင် ဒီအကြောင်းကို နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို ရေးဖို့ချင်တယ် ဘယ်နှယ်လဲ’

‘ရေးပါဆရာရဲ့ ကျွန်တော် ခွင့်ပြုပါ တယ်။ ဒါမှလဲ ဒီလိုဖြစ်ရပ်မျိုးတွေ လောကကြီးထဲမှာ အမှန်တကယ် ရှိနေ ပါလားဆိုတာ စာဖတ်သူတွေ သိသွား ဗဟုသုတ ရသွားတာပေါ့ဗျာ’ တဲ့။

မှတ်ချက် ။ မူလ ကာယကံရှင် များ၏ အမည်၊ နေရပ် လွှဲပြောင်း ထားသည်မှအပ ပကတိ ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါသည်။

ဖေမောင် (ညောင်လေးပင်)

ယတြာဆိုတာ အကောင်းအဆိုး အကြောင်းအကျိုးကို ပြုပြင်စီမံသော အရာ ဖြစ်ပါတယ်။ လူနက္ခတ်... လူနက္ခတ်ချင်း၊ နတ်နက္ခတ်... နတ် နက္ခတ်ချင်း၊ ဘီလူးနက္ခတ်... ဘီလူး နက္ခတ်ချင်း သင့်မြတ်ပေမယ့် ဗေဒင် ပညာအရ ဘီလူးနက္ခတ်နဲ့ လူနက္ခတ် ကတော့ မသင့်မြတ်ဘူး ဆိုထားပါ တယ်။

တည်းသီးစားက တည်းသီး အတက် ဖြုတ်ပစ်ရင် အတောက်ပြေ သလို ဝါးသလောက် စားရင်လဲ တက် ကြောကို ဖယ်ပြီးစားရင် ဇက်ကြော မတက်တော့ပါဘူး။

အဲဒီသဘောပါပဲ။ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ် ဆင် ဓာတ်ပြင်ပညာအရ ဘီလူးရုပ်တု ရှိတဲ့ ဘုရားတစ်ဆူဆူကို သွားပါ။

၂၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဘီလူးညွတ် ဘီလူးနက္ခတ် ချာနည်း

ဥပမာ ရန်ကင်းတောင်ဆို ယက္ခ မယ်တော်ကြီး၊ မကွေးမြို့သလွန်ဆိုရင် တောသော ဘောကျော်၊ ကျိုက္ကစံ ဘုရားမှာ ယက္ခညီနောင် စတဲ့ ဘုရား တွေက ဘီလူးပုဂ္ဂိုလ်တွေထဲမှာ အုန်း(၁)လုံ၊ ငှက်ပျော(၂)ဒီး၊ ကွမ်း၊ ဆေး၊ လက်ဖက်၊ ထီး၊ တံခွန်၊ ကုက္ကားစုံနဲ့တင်ပါ။

(...)နွေးသီး၊ မောင်၊ မ...)ဘယ်သူ က လောကီညွတ်အရ ဘီလူးနက္ခတ် ပိုင်ရှင် ခေါ်ဝေါ်ကြပါတယ်။ ညွတ်သွားရာ ဓာတ်သက်ပါနဲ့ရင်လဲ အသစ်တို့ ဘီလူးဓာတ် ကို နတ်သိပ်ပါ။

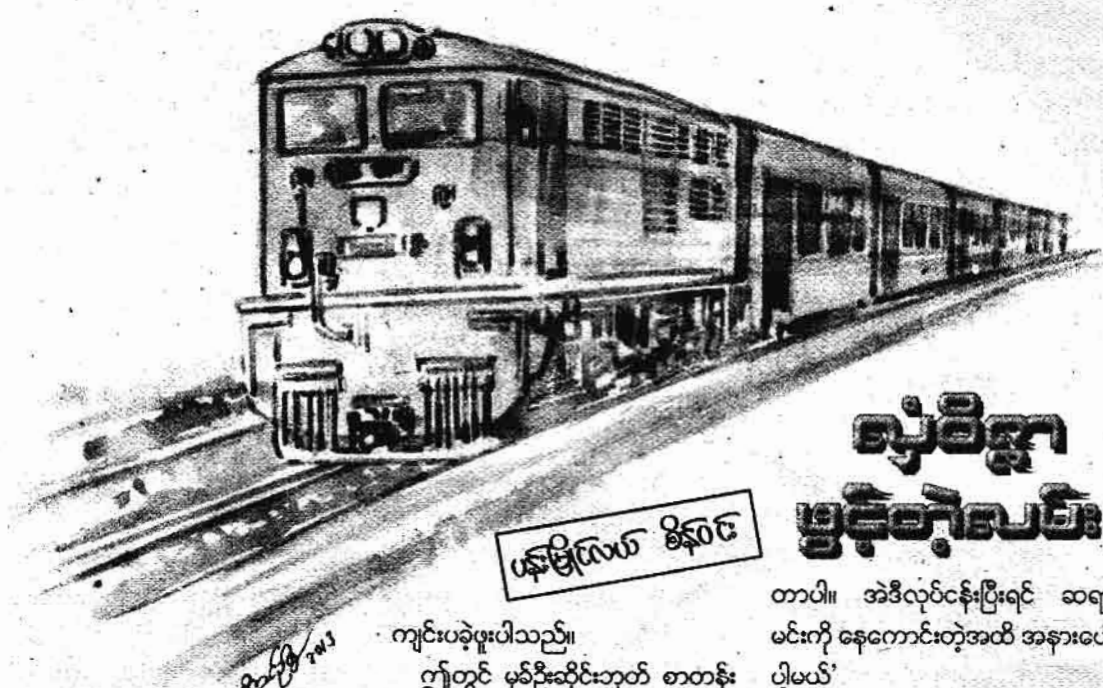
ကုဝေရ ပိဋကုပ္ပ ပိဋကုပ္ပ ထာရဋ္ဌ သာသနာဇောင့် နတ်ဖင်ကြီး လေးပါးကလဲ

ဤနေ့၊ ဤရက်၊ ဤအချိန်မှ စ၍ ကာယကံရှင် မောင်၊မ(....)အား ဘီလူးဓာတ် ဘီလူးညွတ် ဘီလူးနက္ခတ်မှာ ကုန်စင်အောင် ဖယ်ရှားပေးပါ။ ဖယ်ရှင်ပေး ပါ။ နတ်သိပ်ပေးပါ။ လို့ တိုင်တည်ဆုတောင်းပါ။ ဘီလူးနက္ခတ် မိထားတဲ့ ပညတ်၊ ဓာတ်သက်များ သက်သာခွင့်ရမည် ဖြစ်ပါကြောင်း...

လောကီပညာ၊ ဗေဒင်ပညာဖြင့် လူသားကောင်းကျိုး ပြုနိုင်ရပါလိမ့်။

ဒေါက်တာ ခိုင်နီဇေ (ဝေဒပညာ)

မန္တလေးခရိုင်

လှိုင်စိန္တာ ဗြူဒ်တိုပေမ်း

မှတ်မှတ်ရရ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၏ မတ်လ ဆန်းပိုင်းက ဖြစ်ပါသည်။ နွေရာသီ ကာလ၏ နေအပူရှိန်သည် ပူပြင်းလှ ပါဘိ။ ဝန်ထမ်းလောကတွင် အပျင်း တရားခြောက်ပါးကို ဘေးချိတ်ထား၍ ထားရာနေ စေရာသွား ခိုင်းတာလုပ် အဟုတ်ကို တာဝန်ကျေပါမှ ပြည်သူ့ ဝန်ထမ်းကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်နိုင် ပါမည်။

ကျွန်ုပ်၏ဆရာကြီး ဆရာဦး... ပြော ခဲ့ဖူးသော စကားတစ်ခွန်း ရှိပါသည်။ ထိုစဉ်က ဆရာဦး...သည် အင်ဂျင်နီ ယာမှူး (စက်မှု)အဆင့်ဖြင့် ဟင်္သာတ တိုင်းရုံးတွင် (DME) ကိုယ်စား ယာယီ တာဝန် ထမ်းဆောင်စဉ်က ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာဦး... တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် ကာလတွင် မြို့ကွင်းတံတားကြီး ရေ လမ်းထိန်းသိမ်းမှုအတွက် ရေလမ်း ကြောင်း ပြောင်းလွှဲဖောက်လုပ်မှု အောင်ပွဲကို ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ

ကျင်းပခဲ့ဖူးပါသည်။ ဤတွင် မှတ်ဦးဆိုင်းဘုတ် စာတန်း ရေးရန် ပန်းချီဆရာ အခက်အခဲနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရပေသည်။

စက်မှုတွဲပြင်ဌာနမှ ပန်းချီ (စာရေး- ဆေးသုတ်) ကိုမြင့်မောင်မှာလည်း ဖျားနေပေသည်။ စောင့်ခြုံကြီးနှင့် ဖျား နေကြောင်း သက်သေထူသည့်အနေ ဖြင့် ဆရာဦးထံ ရောက်လာလေသည်။ ဤတွင် ဆရာဦး...က...

'ကိုမြင့်မောင်ကြီးရာ ဒီပွဲက ခင်ဗျား ကို အားကိုးရမှာပါ။ ခင်ဗျား ဖျားနေတာ ကိုလဲ ဆရာ မြင်ပါတယ်။ ဆရာဟာ အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက် ဖြစ်ပေမယ့် ဆေးဘူးနဲ့ စုတ်တံကိုင်ပြီး စာရေးတဲ့ အလုပ်ကို မလုပ်နိုင်ပါဘူးကွာ။

တကယ်လို့များ ဆရာကို အထက် က... 'ဒီလုပ်ငန်းဟာ မင်းနဲ့ တန်တယ်၊ မင်းသွားလုပ်မှကို ဖြစ်မယ်လို့ တာဝန် ပေးလိုက်ရင် ...က ခါးတောင်းကျိုက် ပြေးပြီး လုပ်မယ့်သူဆိုတာ တပည့်ကြီး သိထားပါကွာ။ အခုကလဲ ကိုမြင့်မောင် လုပ်မှကို ဖြစ်မှာဆိုလို့ ဆရာ တာဝန်ပေး

တာပါ။ အဲဒီလုပ်ငန်းပြီးရင် ဆရာ မင်းကို နေကောင်းတဲ့အထိ အနားပေး ပါမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ဆရာ ကျွန်တော် ဆေး သောက်ပြီး အခု ညတွင်းချင်း အပြီး ရေးပေးပါမယ်'

ကိုမြင့်မောင်၏ အဖျားရောဂါသည် စိတ်ဓာတ်ဆေးဖြင့် သက်သာသွား သလို စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ညလုံးပေါက် အပြီး ရေးနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် နွေနေ့ပူကို အန်တ ခံရင်း ရုံးရှေ့ရှိ ခုံတန်းရှည်တွင် ခေတ္တ အပန်းဖြေ နားနေပါသည်။ ထိုအချိန် တွင် စက်ခေါင်းမှူးကြီး ဦးညွန့်သိန်း သည် ကျွန်ုပ်ကိုမြင်၍ ရုံးဘက်သို့ လှည့်ဝင်လာပြီး ကျွန်ုပ်၏ဘေးတွင် ဝင်ရောက်ထိုင်လိုက်ကာ...

'ဘယ်လိုလဲ စာရေးဆရာ ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာတုံး၊ စာရေးဖို့ ကုန်ကြမ်း ရှာ စဉ်းစားနေတာလား'

'ဘာရယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ပူလွန်း အိုက်လွန်း ညောင်းလွန်းလို့ မျက်လုံး ခဏ အနားပေးနေတာပါ။ အခု စက်ခေါင်းမှူးကြီးက ဘယ်သွား

www.burmeseclassic.com

မလို့လဲ။ ဒီအလံတွေနဲ့ ကလေးတွေတဲ့ လုံတွေက ဘာလုပ်မလို့တုံး၊ လုံသိုင်း ကျင့်မလို့လား၊ ဒါမှမဟုတ် အရိန္ဒမာ သိပါစ ဆိုပြီး ကျန်စစ်သားဇာတ်ကား ရိုက်မလို့လား'

'ဟာဗျာ စာရေးဆရာကလဲ လုပ် တော့မယ်။ ဘာဇာတ်ကားမှ ရိုက်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကြခင်း၊ ဥသျှစ်ပင် ရထားလမ်းပိုင်းဖွင့်ပွဲမှာ အသုံးပြုခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတွေပါ။ အလံတွေက ကြီးကြပ် ရေးမှူး(စက်ခေါင်း) (LI) ရုံးကို ပြန်အပ် ရမှာ ဒီလုံတွေက သူများဆီက ငှားလာ တာ။ မဲလေကုန်းဘူတာ ရုံပိုင်ကြီးဆီကို ပြန်ပို့ပေးရမှာ'

'စက်ခေါင်းမှူးကြီး ဦးညွန့်သိန်း မောင်းတဲ့ လမ်းသစ်ဖွင့်ပွဲမှာ ရထားဝန် ကြီးနဲ့ လူကြီးတွေ အတော်များတယ် နော်။ အဆင်ရောပြေရဲ့လားဗျာ'

'အဲဒီအကြောင်းကို စာရေးဆရာ သိအောင် ပြောပြရဦးမယ်။ ထူးထူး ဆန်းဆန်း ဖြစ်ရပ်ဆန်းလို့တောင် ဆိုရ မလို့ပါပဲ။ အဲဒီလမ်းသစ်ဖွင့်ပွဲမှာ လုံဝိဇ္ဇာ ကိုယ်တိုင် ရှေ့က ဦးဆောင်ပြီး လမ်း တစ်လျှောက် စက်ခေါင်းရှေ့တည့်တည့် က လိုက်ပါလာတယ်ဆိုရင် စာရေး ဆရာ ယုံပါ့မလား'

ဟု ဆိုလိုက်တော့ ကျွန်ုပ်လည်း 'ဗျာ!' ဟူသော အာမေဒိုတ်သံက အံ့ဩဘနန်း ကျယ်လောင်စွာ ထွက် သွားခဲ့ရပါသည်။

'မဗျာနဲ့ စာရေးဆရာ ကျွန်တော် တကယ်ပြောတာပါ'

စက်ခေါင်းမှူးကြီးက နောက်ပြောင် သည့်ပုံမပေါက်ဘဲ အတည်ပေါက် အမှန်အကန် ပြောနေသည်မို့ ကျွန်ုပ် လည်း စိတ်ဝင်စားသွားမိပါသည်။

ဦးညွန့်သိန်းက အရပ် ထောင်

ထောင်မောင်မောင်း ဗလကောင်း ကောင်း၊ စက်ခေါင်းမှူး ယူနီဖောင်း အပြည့်အစုံ ဝတ်ဆင်လိုက်လျှင် စမတ် ကျ၍ လှပခုံထည်သူတစ်ဦး ဖြစ်ပေ သည်။

အတွေ့အကြုံ ရင့်သန်သူဖြစ်သလို မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နံတစ်လျား ရထား လမ်းပိုင်းပေါင်းများစွာတွင် ဒီဇယ် စက်ခေါင်းပေါင်းများစွာကို ကိုင်တွယ် မောင်းနှင်လာခဲ့ဖူးသူလည်း ဖြစ်ပါ သည်။

နယ်မြေအနှံ့ လူမျိုးပေါင်းစုံ၊ စရိုက် ပေါင်းစုံနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခဲ့ဖူး သည့် စက်ခေါင်းမှူးကြီး ဖြစ်သော် လည်း အရက်သေစာ အသောက် အစား လုံးဝ ကင်းစင်ပါသည်။

မဟုတ်မခံတတ်သည့် စိတ်ဓာတ်ရှိ သလို သူ၏ ကြီးမားတုတ်ခိုင်သော လက်မောင်းလက်ဖျံများတွင် အင်းစမ များ၊ သိုင်းဆေးများ မည်းနက်နေ အောင် ထိုးထားသည်ကို ကြည့်ခြင်း အားဖြင့် မြန်မာ့သိုင်းပညာကို တတ် ကျွမ်းသူ ဆရာဆင့် ရသူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ပါသည်။

ဘုရား၊ တရား အလုပ်ကို စွဲမြဲစွာ လုပ်ပြီး တရားထိုင်ခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ခြင်းများလည်း မကြာခဏဆိုသလို ပြုလုပ် ကျင့်ကြံနေကြောင်း သိမြင် ကြားနေရပါသည်။

'ဘယ်လိုဗျာ လုံဝိဇ္ဇာကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်ဖွင့်တဲ့ လမ်းဆိုတော့ ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားတာပေါ့ဗျာ'

'လုံဝိဇ္ဇာကိုယ်တိုင် စောင့်ရှောက်ပြီး ဘေးမသိရန်မခ အောင်မြင်အောင် ရထားကြီးရှေ့ကနေ ဦးဆောင်ပြီး ဖွင့်ပေးခဲ့တာလို့ဆိုရင်တော့ ပိုမှန်ပါ မယ်ဗျာ'

'အေးဗျာ ကျုပ်တော့ အတော်ကို စိတ်ဝင်စားနေပြီ။ စက်ခေါင်းမှူးကြီး အချိန်ရရင် ပြောပြပါလားဗျာ'

ကျွန်ုပ်က လေးလေးစားစား တောင်းဆိုလိုက်ပါသည်။ စကားပြော ကောင်းသော စက်ခေါင်းမှူးကြီးက...

'ပြောပြမှာပေါ့ စာရေးဆရာရယ် ကျုပ်ပြောရရင် ဖားတစ်ရှဉ်းတံတား ဖွင့်ပွဲတုန်းက အတွေ့အကြုံကစပြီး ပြောရမှာပဲ။ အတွေ့အကြုံက ဒီလို ပါ'

* * *

ဖားတစ်ရှဉ်း တံတားသည် မြန်အောင်ဘူတာနှင့် ကြခင်းဘူတာ အကြားတွင် ရှိပါသည်။ ကြခင်းဘူတာ နှင့် ပို၍ နီးသည်ဟု ဆိုရပါမည်။ ထိုတံတားမှာ ၂၀၀၆ ခုနှစ်အတွင်း ရေကြီးတိုက်စားမှုကြောင့် တံတား သံပေါင်များ ရေစီးနောက်မျောပါပြီး တံတားကြီး ပျက်စီးခဲ့ရပေသည်။

သို့ကြောင့် ရထားများမှာ မြန်အောင် ဘူတာသို့သာ ရောက်ခဲ့ရပြီး ကြခင်း ဘူတာသို့ မရောက်တော့ပါ။ ရေကျ သွားသည်နှင့် အင်ဂျင်နီယာ တံတား လုပ်သားများ၏ အားကြီးမာန်တတ် လုပ်ဆောင်မှုကြောင့် သတ်မှတ်ရန် ထက် တံတားကြီးမှာ စောင့်ပြီးစီးခဲ့ပါ

www.burmeseclassic.com

သည်။

ထို့ကြောင့် ပြန်လည် တည်ဆောက် ခဲ့ရသည့် တံတားသစ်ကြီးအား အထက် ညွှန်ကြားချက်နှင့်အညီ တံတားသစ် ဖွင့်ပွဲ လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုတံတားသစ်ဖွင့်ပွဲအတွက် လိမ္မာ ပါးနပ် ကျွမ်းကျင်သော စက်ခေါင်းမှူး ကို ရွေးချယ်ရာတွင် အသောက်အစား ကင်းပြီး ယုံကြည်စိတ်ချရသော စက် ခေါင်းမှူးအဖြစ် ဦးညွန့်သိန်းပင် တာဝန် ကျပါလေတော့သည်။

ထိုသို့ တာဝန်ပေး ရွေးချယ်ကြခြင်း မှာ တံတားဖွင့်ပွဲမစမီ တစ်ပတ် အလို ကပင် သိရှိ တာဝန်ပေးထားခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ စက်ခေါင်းမှူးကြီးလည်း သစ်လွင်သော ယူနီဖောင်း ပြင်ဆင်ခြင်း နှင့် စက်ခေါင်းအတွက် လိုအပ်သော အလံမှအစ၊ သန့်ရှင်းသပ်ရပ် တောက် ပြောင်စေရေး ပြုလုပ်ရတော့သည်။

ကြာခင်းဘူတာမှ စထွက် မောင်းနှင်ရ မည်မို့ ကြာခင်းစက်ရုံသို့ ကြိုတင်၍ ရောက်ရှိကြရသည်။ ရထားလမ်းပေါ် မှာ စက်ခေါင်း မောင်းနှင်ရသည့် အလုပ်ကို လုပ်နေကျအလုပ်ဟု ဆို သော်လည်း အခင်းအနားနှင့် လူကြီး များစုံရာတွေ့ရ တွင် အမှားအယွင်း မရှိ စေဘဲ လုပ်ဆောင်ရန် တာဝန်ပေးခဲ့၍ ရင်ခန့်မိသည်မှာတော့ အမှန်ပင် ဖြစ်ပေ သည်။

သို့ကြောင့် စိတ်တည်ငြိမ်မှု ရစေရန် အတွက် ပတ်ဝန်းကျင် ဆူညံမှု ကင်း ဝေးရာဖြစ်သော ကြာခင်းဘူတာနှင့် နှစ်မိုင်ခန့်ဝေးသော သံနဖားကျောင်း ဘုရားသို့ သွားရောက်ခဲ့ပေသည်။

စက်ခေါင်းမှူးကြီးလည်း ဘုရားတွင် အလင်းတိုင်၊ နံ့သာတိုင်များ ထွန်းညှိ ပူဇော်ပြီး ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ ငါးပါးသီလ

ခံယူဆောက်တည်ခြင်းပြု၍ အချိန် ပိုင်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကာ တရားထိုင်ခဲ့ပေ သည်။

တိတ်ဆိတ်မှု၏အရသာနှင့် တရား ၏ အရသာကား ပကတိ ကြည်လင် အေးမြသော စမ်းရေသို့ ရှိချေသည်။ ထိုစဉ် ထပ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် ခေါင်းပေါင်း ဖြူအုပ်ပတ်ပြီး ဖြူဖွေးသော မုတ်ဆိတ် ဖွားကြီးနှင့် အဘိုးအိုသည် အာရုံ အတွင်း ထင်းထင်းလင်းလင်း မြင်တွေ့ နေရသကဲ့သို့ ရှိချေသည်။

အေးချမ်းကြည်လင်သော အသံ လှိုင်းသည် စက်ခေါင်းမှူးကြီး၏ နားဝဋ် ပြက်ပြက်ထင်ထင် ကြားလိုက်ပြန် သည်။

‘လူလေး စိုးရိမ်ကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါနဲ့ အဘ မှာတာလေးကို သေချာအောင်လုပ် မင်း ယောင်းယယ် စက်ခေါင်းအဖွဲ့အပါမှာ သုံးဖီး ပွဲပြင်ထား။ အနီးအညာကို ရှေ့တည့်တည့် ထား။ ပြီးတော့ လူလေးသုံးနေကျ နာယံ ဇာကို ရှေ့နံတည့်တည့်မှာရော၊ ရှေ့က အန္တရာယ်ရန်စွယ် မှန်သမျှ ကင်းရှေ့ပေါ့ ကွ’

‘ဒါဆို ပြီးရောလား အဘ’

‘ဟ... လူလေးရ ဖင်းကလဲ ရှေ့ကရန် ကင်းပြုဆိုပေယံ နောက်ဆုံးတွဲက ဆွဲချ လိုက်ရင် ဘယ်နယ်လုပ်မှာ၊ နောက်ဆုံးတွဲရဲ့ နောက်ဘက်မှာလဲ နာယံပဲ ရေးလိုက်ပေါ့ ကွ။ ဒါဆို ပြီးတာပဲ’

ထိုသို့ ပြောပြီးသည်နှင့် မြင်ကွင်းမှ ပျောက်သွား တော့သည်။ အဓိဋ္ဌာန်ပြီး၍ အပြန်လမ်းတွင် စိတ်လက် အေးချမ်း ပေါ့ပါး သွားခဲ့ရသည်။ အာရုံထဲမှ အဘ၏ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း လုပ်ဆောင်ခဲ့ရာ ဖွင့်ပွဲနေ့တွင်

လုံးဝ အမှားအယွင်းမရှိ အားလုံး ကွက်တီကျဖြင့် အောင်မြင်စွာ ထမ်း ဆောင်နိုင်ခဲ့ပေသည်။ လူကြီးများ၏ ချီးမွမ်းမှုကြောင့် ဖြစ်တည်လာသော ပီတိကို ကျေနပ်နှစ်သက်စွာ စားသုံးလိုက်ရပေသည်။

‘အဲဒါက ဖားတရည်း တံတားဖွင့်ပွဲရဲ့ အတွေ့အကြုံပဲ စာရေးဆရာ၊ ဥသျှစ် ပင်လမ်းပိုင်းဖွင့်ပွဲက ပိုထူးဆန်းတယ် လို့ ပြောရမှာ’

‘ဟုတ်ပါပြီ စက်ခေါင်းမှူးကြီးရယ် တလက်စတည်း ပြောပြပါဗျာ’

‘ကျုပ်က ထန်းတက်လက်မှတ် ရထားတဲ့သူလို ဖြစ်နေပြီဗျာ။ ဖွင့်ပွဲ မှန် သမျှ အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စမှန်သမျှ ကျုပ် တာဝန်ယူရတာချည်းပဲ။ ဒါပေ မယ့် ကျုပ်က တာဝန်ပေးခံရရင် ခင်ဗျားပြောသလို ခါးတောင်းကျိုက်ပြီး ပြေးလုပ်မယ့် လူစားမျိုးပါဗျာ’

ဟု စကားချီကာ သူ၏ အတွေ့ အကြုံဆန်းကို ပြောပြပါတော့သည်။

* * *

ဥသျှစ်ပင် ကြာခင်းရထားလမ်းပိုင်း ဖွင့်ပွဲ ခုနစ်ရက်ခန့် ကြိုတင်၍ ကြာခင်း

www.burmeseclassic.com

စုရပ်တွင် စုရုံး ရောက်ရှိနေကြသည်။ ရထားလမ်းသစ်ဖွင့်ပွဲ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ဝန်ကြီးတိုင်းမှူးနှင့် တာဝန်ရှိသူ အကြီး အကဲများ၊ ဒေသဆိုင်ရာ အာဏာပိုင် များ လာရောက်ကြသည်။

သို့ကြောင့် ရထားဝန်ထမ်းများမှာ အားကြီးမာန်တက်၊ ဟာကွက်လစ် ကွက်မရှိအောင် လုပ်ဆောင်နေကြပေ သည်။ ရထားလမ်းသစ်ဖွင့်ပွဲတွင် (RBE) စက်ခေါင်းအား မောင်းရမည့်သူမှာ ဦးညွန့်သိန်းပင် ဖြစ်သည်။

အတွေ့အကြုံရှိပြီးသား ဖြစ်သော် လည်း ရင်ခုန်ရစမြဲပင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ကြောင့် ယုံကြည်ရာ အားကိုးရာ တစ်ခုအဖြစ် ကြံခင်း သံနမားကျောင်းရှိ ဘုရားသို့ပင် သွားခဲ့ပြန်ပါသည်။

ထုံးစံအတိုင်း ဆီမီးနံ့သာများ ပူဇော် ခြင်း၊ သောက်တော်ရေခန်း ကပ်လျှူ ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ပြီး ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ ငါးပါးသီလ ခံယူဆောက်တည်ခြင်း၊ မေတ္တာပို့ အမှုဝေခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီး အဓိဋ္ဌာန် တရားထိုင်ခဲ့ပါသည်။

အချိန်ကာလသည် မည်မျှ ကြာ သွားသည်ပင် သတိမထားမိတော့ပေ။ မိမိ၏ အာရုံထဲတွင် မိမိ တရားထိုင်ရာ ရှေ့တည့်တည့်ဆီသို့ လှံတစ်ချောင်း ကျလာပြီး မြေကြီးတွင် စိုက်ဝင်နေ သည်ကို မြင်ယောင် ခံစားမိနေသည်။

အာရုံထဲတွင် မြင်နေရသည်မှာ လှံ အသွားမှာ ရွှေရောင်ဖြစ်ပြီး ပန်းပွား များမှာ ဖြူဆွတ်လျက် ရှိနေပေသည်။ လှံ၏အရိုးတံမှာ အနီရေ ဖြစ်နေသည် ကို မြင်တွေ့ ခံစားရသကဲ့သို့ ရှိချေ သည်။

ဤတွင် စက်ခေါင်းမှူးကြီးမှ နှုတ် ဝစ်ဖွင့်၍...

'ယခု ဤလှံဖြင့် ကြွရောက်လာသူ

သည် မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည်ကို အမိန့်ရှိပါ။ ကျွန်ုပ် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါ တယ် အမိန့်ရှိပေးပါ'

ဟု ဆိုလိုက်တော့...

'ဟေ့... အင်္ဂါသား မင်းကို စောင့် ရှောက်နေတဲ့ လှံပိစွာပဲကွ။ မင်း စက်ခေါင်းပေါ်မှာ လှံနှစ်ချောင်း ထောင် ထား၊ ဘယ်ဘက်မှာ တစ်ချောင်း၊ ညာဘက်မှာ တစ်ချောင်းထား၊ မင်း အန္တရာယ်ကင်းပြီး အောင်မြင်စွာနဲ့ ပွဲပြီးသွားရမှာကွယ့်'

ဟူသော မိန့်မှာသံတွေကို အာရုံထဲ မှာ အတိုင်းသား ကြားနေရသည်။

'ကျွန်တော့်မှာ လှံဆောင်ထားဖို့ ဆိုတာ အခက်အခဲ ဖြစ်နေပါတယ်။ အချိန်ကလဲ ရက်နီးနေပြီမို့ လှံပိစွာလဲ မလွယ်ဘူး ဖြစ်နေပါတယ်'

'ဘာမှမပူနဲ့ ဖြစ်လာလိမ့်မယ် ကွယ့်'

အသံလည်း တဖြည်းဖြည်း ပျောက် ကွယ်သွားတော့သည်။ အဓိဋ္ဌာန်လည်း ပြီးပြီမို့ ပြန်လာခဲ့တော့သည်။

နေမင်းကွယ်ပျောက်၍ အမှောင်ထု ပင် ကြီးစိုးစ ပြုလာပြီဖြစ်သည်။ စက် ခေါင်းမှူးကြီး တစ်ကိုယ်တည်း ဘုရား စာရွတ်ဆိုရင်း ပြန်လာခဲ့တော့သည်။

(၁-၃-၂၀၀၇)နေ့ ဥသျှစ်ပင်ဘူတာ

မှ ကြံခင်း ဟင်္သာတအထိ ရထားလမ်း ဖွင့်ပွဲ ကျင်းပခဲ့သည်။ စက်ခေါင်းမှူး ကြီးနှင့် ရထားထိန်းကြီးတို့သည် သစ်လွင်တောက်ပသော ယူနိုဟောင်း အပြည့်အစုံဖြင့် ထည်ဝါလှပေသည်။

မင်္ဂလာအချိန် ကျရောက်သည်နှင့် မင်္ဂလာရထားကြီးသည် မင်္ဂလာလမ်း သစ်ပေါ်၌ ကျက်သရေရှိစွာ ပြေးဆွဲ လျက် ရှိနေပေသည်။ ရထားပေါ်၌ ဒေသအာဏာပိုင်လူကြီးများ တိုင်းရင်း သားပေါင်းစုံ ခြံရံ၍ ပြေးဆွဲနေချေ သည်။

ဤတွင် စက်ခေါင်းမှူးကြီး၏ အမြင် အာရုံတွင် စက်ခေါင်းရှေ့တည့်တည့် တစ်လံကွာခန့်တွင် ဖြူဖြူ အလင်းတန်း တစ်ခု ခိုင်ခန့်၊ ခိုင်ခန့် ဦးဆောင် ပြေး လွှားနေသည်ကို မြင်နေရသည်သို့ ရှိနေ ချေသည်။ သတိဖြင့် မောင်းနှင်ရင်း အာရုံပြုကြည့်ရာ လှံထမ်းပြီး လေထဲ တွင် ပြေးလွှားနေသည့် လှံပိစွာကို မြင်နေရသည်သို့ ရှိချေသည်။

'ဪ... လှံပိစွာကိုယ်တိုင် လိုက်ပါ စောင့်ရှောက်နေပါလား'

ဆိုသောအသံနှင့် ထူးခြားစွာ မြင် လိုက်ရသော မြင်ကွင်းသည် အာရုံထဲ တွင် အမှတ်ထင်ထင် ကျန်ရှိနေပါတော့ သည်။ အတိမ်းအစောင်း အမှားအ ပွင်း အထစ်အငေါ့ မရှိဘဲ ခရီးဆုံးသို့ အောင်မြင်စွာ မောင်းနှင်ခဲ့သည်။

'အဲဒါပါပဲ စာရေးဆရာရယ်၊ ကျုပ် မောင်းပြီး ဖွင့်ခဲ့ရတဲ့ လမ်းသစ်မှာ ပိစွာကိုယ်တိုင် လှံထမ်းပြီး ဖွင့်ခဲ့ရလို့ ပိစွာဖွင့်တဲ့လမ်းလို့ ဆိုချင်တာပေါ့'

'နို့... နေပါဦးဗျ ခင်ဗျား စက်ခေါင်း ပေါ်မှာ တင်ထောင်ထားတဲ့ လှံနှစ် ချောင်းက ဘယ်ကရတာလဲ၊ လှံပိစွာလဲ မလွယ်ဘူးဆို'

www.burmeseclassic.com

စောအိုဇယ်

မြေဘဝက ဟောခဲ့သူ

'ဆရာရေ ရက်ပိုင်းလောက်တော့
သည်းညည်းခံပေးပါဦး။ ကျွန်တော်
ဖြစ်ဖြစ်အောင် စီစဉ်ပေးပါမယ်'
'အဲဒါ ဘယ်သူလဲ အဘ'
'မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာလေ၊ ဒီနေ့ပဲ
ရောက်တယ်'

တိုင်းရင်းဆေး သမားတော်ကြီး
ဆရာဦးသိန်းဟန်က အင်းလျောင်းသို့
လမ်းညွှန်ရန် နောင်နှေးနေခြင်းအတွက်
အားတုံအားနာစကားဆိုစဉ် တီးတိုးဖေး
သံ ဖြေသံများကြောင့် လှမ်းကြည့်မိရာ
နာတံပေါ်ပေါ် ကိုယ်ဟန်လျလျနှင့်
သူငယ်မကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ဦးသိန်းဟန်၏ညွှန်ခန်း ကုလား
ထိုင်၍ နေရာယူကာ ကိုယ်နှင့်မကွာ
မိလှေရှိသော ကင်မရာအိတ်ကို စားပွဲ
ပေါ်တင်လျက် ခရီးဆောင် ကွမ်းအစ်မှ
တွမ်းယာနေစဉ် ရှေ့ကုလားထိုင်သို့
အနီသူငယ်မ ရောက်လာလေသည်။

◆ နွယ်နွယ်ဦး စတောင်သို့ လိုက်ရိုက်

'ဦးကို ကျွန်တော် ပြောပြချင်တယ်။
အရင်ဘဝအကြောင်း'

'ဟေ ကောင်းတာပေါ့ ပြောပြပါဦး'
'ကျွန်တော် ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောဖူး
ဘူး။ ဦး တစ်ယောက်ကိုပဲ ပထမဦးဆုံး
ပြောပြတာပါ'

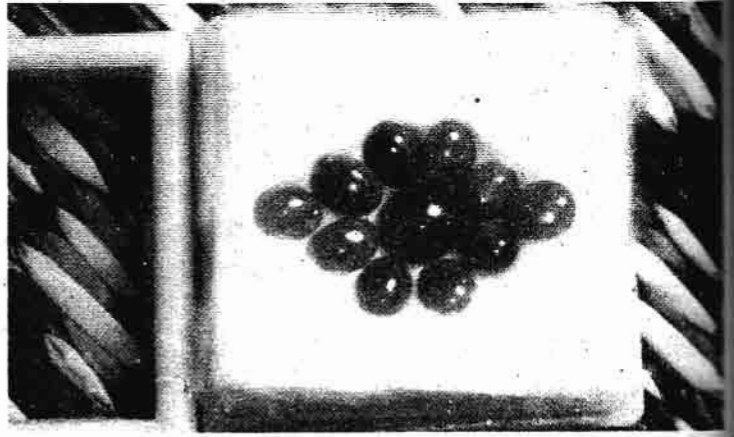
'ဘာကြောင့်လဲ'
'ပရိသတ်လိအောင် ပြန်ရေးပြိုင်တယ်
လေ။ ဒါမှ သံသရာခရီးသွား ဇာတ်ရုပ်ပေါ်ပြီး
ကျွန်တော်တို့ မြေဘဝကို လူတွေ နားလည်
မှာ'

'ညည်းက မြေဘဝက လာတာ
ထား။ အရင်ဘဝကအကြောင်း သေ
ဆရာချာ မှတ်မိရဲ့လား'
'မှတ်မိတာပေါ့။ ဦး ကလေး။

တမူးဘက် ရောက်ဖူးမှာပေါ့'
'အင်း... ဆိုပါတော့'
'တမူးမှာ ဦးသီလနန်းဆိုတာ'
'အဓိကရပေါ့။ အစောင့်ကြမ်းတယ်
ဆိုကြတဲ့ နတ်နန်း'
'ကျွန်တော်က ဦးသီလနန်းက မြေအငယ်
ဆုံး ဟုတ်ပြားလေ'
'မြေမပေါ့'
'မဟုတ်ဘူး အဖိုပါ။ အစ်ပျက်နဲ့ အစ်ပလတ်
နှစ်ကောင် ရှိသေးတယ်။ ကျွန်တော်က
မောင်အငယ်ဆုံး။ ကျွန်တော်တို့က အင်
ယာန် ရုပ်ဆိုးကြတယ်'
'မြေမှာလဲ မော်ဒယ်မြေ ရှိတာပဲ
လား'
'အဲသလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မြေ

လောကမှာ ရုပ်အဆိုးဆုံးတဲ့'
'လူ့ဘဝကို ဘယ်လို ရောက်လာ
တာလဲ'
'အစ်မအကြီးက...
"မင်း လူ့ပြည် သွားရမယ်။ ပုတီးစိပ် ဘုရား
တရား အလုပ်လုပ်ရမယ်။ ဒါမှ ရှေ့အတွက်
ကောင်းမှာ"
"အစ်မကြီးကကော"
"ညီမနဲ့ မောင်လေးတို့ပဲ သွားကြပါ။ ငါက
ဒီမှာ အစာအာရာရာ ပြည့်စုံအောင် ဆောင်
ရွက်ပြီး မင်းတို့အတွက် မလစ်ဟင်းအောင်
ဂုရုစိုက်ပါမယ်"
အဲဒီလိုနဲ့ လူလောကထဲ ဝင်ဖို့
မှီခိုကာ ကုန်သည်တွေနဲ့ လိုက်သွား
တယ်'

www.burmeseclassic.com

ပုစိန်တိုင် ရလေ့ရှိသော ကျောက်စိန်တစ်ခု

'ဘယ်ကို လိုက်သွားတာလဲ'
'ဒီအတိုင်းပဲ မြွေဘဝနဲ့ သွားတာ။ သူတို့က ကျွန်တော့်ကို မပြင်ရတူးလေ။ ကံကုန်းရွာက ဒေါ်(...)ရဲ့ ဝမ်းထဲ ဝင် စားတယ်'
'ဘယ်လို ဝင်စားတာလဲ ဆိုတာ ကော မှတ်မိသလား'

'သောက်ရေခွက်ထဲမှာ အမှိုက်စက လေး လုပ်ပြီး ဝင်ရတာ။ သောက်မယ် လုပ်ပြီးတော့မှ အမှိုက်တွေ လို့ဆိုပြီး ဖယ်ပစ်တယ်။ သူ ပစ်လိုက်တာ အမှိုက် စကလေးပဲ။ ကျွန်တော့်မှာတော့ အခွေ လိုက်ကြီး မြေကြီးပေါ်ကို ပုံကျတာ မသက်သာပါဘူး'

'ညည်းတို့ ဖန်ဆင်းလို့ ရတယ်ပေါ့'
'ရတယ်လေ။ လူလိုလဲ ဖန်ဆင်းနိုင် တယ်။ ဘယ်ပုံစံဆို ဖန်ဆင်းပြီး လူတွေမြင်အောင် ပြလို့ရတယ်'

'အခုကော ဖန်ဆင်းပြလို့ ရမလား'
'အရင်ဘဝမှာတော့ ရှာဖွေ လှူဒါန်းလာ တော့ မရတော့ဘူး။ ဒီပေယျံ သူတို့ကိုသာ ပြနိုင်တယ်။ အရင်ဘဝအကြောင်းလဲ အကုန်မှတ်မိတယ်။ မြွေတွေ ပြောဆိုတဲ့ စကားကိုလဲ နားလည်တယ်'

'ကဲ... ဒါဖြင့် နှိုဆိုပြီး အသံရှည်ဆွဲ တွန့်တာက ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ'

'အဲဒါ နှုတ်ဆက်တာ မြွေအချင်းချင်း တွေ့လို့ ပဋိသန္ဓာရစကား ဆိုတာ'

'ဒါတွေက ညည်းတစ်ယောက် တည်း သိတာလေ။ ငါတို့ နားလည် အောင် ပြောပြလို့ရမလား။ ဥပမာ မြွေ-မြန်မာ အတိတ်ခန့်ကလေးပေါ့'

'ဦးက မယုံဘူးပေါ့။ ဦးဝင်းဆွေ၊ ဒေါ်လှမြင့်တို့ရဲ့ သမီး မနွယ်နွယ်ဦး စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ ဆားလင်းကြီးမြို့နယ်၊ ကံကုန်းကျေးရွာ။ ဖုန်း ၀၇၁-၂၅၉၇၇၇ ကို ဆက်သွယ်စုံစမ်းလို့ရတယ်'

'ဟရေး သိချင်လို့ မေးတာပါ။ မယုံလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါထက် အစ်မ ငယ်ကကော လူ့ဘဝ ရောက်ပြီလား'

'သူက ကျွန်တော့်ထက် စောတယ်။ ကျွန်မ ဘွဲ့ရပြီးတော့မှ ပြန်တွေ့တယ်။ တဖူးအရှေ့က တောင်ကုန်းပေါ်မှာ။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဖြစ်နေတယ်'
'တဖူးမြို့အဝင်၊ တောင်ကုန်းပေါ်က ကျောင်းဆိုတော့ သက်တော်ကြီးလှ ပြီပဲ'

'ဟုတ်တယ်လေ။ သက်တော် (၇၀) ကျော်ပြီ။ ကျွန်တော် သွားဖူးတော့ ဆရာတော်က စောင့်နေရတာ နှစ်တွေ အတော်ကြာပြီလို့ ပြောပါတယ်'

'ဆရာတော်ကလဲ အတိတ်အ ကြောင်းတွေ သိတယ်ပေါ့'

'သိတယ်။ ဒီပေယျံ အတိတ်ကို လွမ်း ဟောနေနဲ့။ ရဲတဲ့ လူ့ဘဝမှာ သံသရာက လွတ်အောင် ကြိုးစားပါလို့ပြောပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျင့်ပုံတွေ သင်ပြပေးပါတယ်'

'ဘာတွေ ကျင့်သလဲ'

'ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော် ပုတီးစိပ်တဲ့။ ဗုဒ္ဓါ နုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း တစ်ခုတည်း စွဲစွဲမြဲမြဲ ကျင့်ပါတယ်'

'ဒီလိုကျင့်တော့ အရင်ဘဝမှာ ကျန် ခဲ့တဲ့ အစ်မကြီးက သဘောကျရဲ့လား'

'သဘောကျတာပေါ့။ ကမ္မဋ္ဌာန်း

တစ်ကြိမ်ပြီးတိုင်း ကျောက်ကလေး တစ်လုံး လာပြီး ပေးတယ်'

'ဖယ်တောက်ဖို့လား'

'ဦးကလဲ နောက်နေပြန်ပြီ ကျောက်စိမ်းတို့၊ ပတ္တမြားတို့ပေါ့'

'အဲဒါတွေ ပြပေးနိုင်မလား'

'ပုံရွာမှာတော့ ရှိမယ်။ အလေး အနက် မထားတော့ ဘယ်နား ပစ်ထား မိမှန်း မသိတော့ဘူး။ သာဝတ္ထိတ အိမ်မှာတော့ ရှိဦးမလားပဲ'

'သာဝတ္ထိအိမ် ဆိုတာကကော'

'အမေက ကံကုန်းရွာမှာ နေခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်ရယ် အစ်မရယ်၊ မောင်လေး ရယ်က သာဝတ္ထိမှာ အိမ်ငှားနေတယ်။ အခု ကျွန်တော်က သာဝတ္ထိ လျှပ်စစ်နဲ့ မှာ စာရင်း အဆင့်(၄) ဝန်ထမ်းပါ။ အစ်မကလဲ ဝန်ထမ်းပါပဲ'

နောင် ရက်အနည်းငယ် ကြာသော အခါ စမတောင်သို့ ခရီးကြိုသဖြင့် သာဝတ္ထိရှိ သူ၏နေအိမ်မှ ကျောက်စိမ်း ဘူးကလေးကို ပြပေးသည်။

'ပုတီးစိပ်ပြီးတိုင်း တစ်လုံးစီ လာ ထားပေးသလို ဒီလို အကတ်လိုက်လဲ ပေးတတ်တယ်'

'သူက လာထားသွားတာလား လူပုံစံနဲ့ လာသလား'

'ပစ္စည်းပဲ ရောက်လာတာပါ။ သူ့ကို

မြင်ရတယ်။ သူ့လာတိုင်း နားနီတစ်ခွက် အမြဲသွားပေးတယ်။ အိမ်ဝင်း၊ ခြံဝင်း ထဲကိုတော့ မဝင်ပါဘူး။ စည်းရုံးအပြင် မှာ ပေးရတယ်'

'ညည်းတို့ ဘာမြွေမျိုးလဲ။ စပါးကြီး လား။ မြွေဟောက်လား'

'ကျွန်တော်တို့ မြွေတွေမှာ လူတွေ သတ်မှတ်သလို မြွေပွေး၊ မြွေဟောက် စသဖြင့် မကွဲပြားဘူး။ မြွေအားလုံး အတူတူပဲ။ မြွေမှန်သမျှ အချင်းချင်း စကားနားလည်တယ်။ ရုပ်ရည်မတူတာ ဘဲ ရှိတယ်။ လူ့လောကမှာ ရုပ်ရည်၊ အသားအရောင်၊ အရပ်အနိမ့်အမြင့်၊ အသက်အရွယ် ကွာခြားသလိုပေါ့'

'အခုဆိုရင် အလုပ်အကိုင် အတည် တကျနဲ့ အရွယ်ကလဲ တည်ငြိမ်စ ပြုလာပြီ။ လူ့ဘဝနဲ့ အရင်မြွေဘဝ ဘယ်ဘဝကို သဘောကျသလဲ'

'အရင်ဘဝကို သဘောကျတယ်။ ဘာမှ ပူစရာမလိုဘူး လျှောက်လည်နေရုံပဲ' 'ဦးသီလနန်းကို ဘယ်လိုရောက်လာ တာလဲ'

'သူက အတင်းခေါ်လာပြီး ရတနာ တွေ စောင့်ခိုင်းတာ။ အစ်မကြီးကပဲ အားလုံး တာဝန်ယူပြီး စောင့်ရှောက် ပေးနေတော့ ကျွန်တော်တို့ အငယ်နှစ် ကောင်က လွတ်လပ်တယ်လေ'

'လူ့ဘဝ လာတာ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆောက်တည်တာထွေက နောင် တစ် ဘဝမှာ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ဖြစ် အောင် လုပ်တာပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ ဘဝ ဟောင်း ပြန်ချင်တာလဲ'

'လူတွေက အပြီးအတေး ကြီး တယ်။ ပြောရရင်တော့ အများကြီးပေါ့ လေ'

'ဒါ လောကဝံ အနိမ့်အမြင့်ပဲလေ' 'ဟုတ်ကဲ့ အဲဒါကို မခံစားချင်တာပါ။ ဒါပေမယ့် ပုတီးစိပ်ပြီးတိုင်း အရင်ဘဝ

ကို ခင်တွယ်စိတ်နဲ့ အခုဘဝ လောကဝံ အဆိုးတွေကို သည်းခံနိုင်လာသလို၊ ဆက်ပြီး လျှောက်သင့်တဲ့လမ်းကိုလဲ သိလာသလိုလို ခံစားရပါတယ်။ သုတ် ပရိတ်တော်တွေလဲ ပိုပြီး ရွတ်ဖတ်ပူဇော် ဖြစ်တယ်'

'အရင် မြွေဘဝက ကွယ်လွန်တာ တွေကော မှတ်မိသလား'

'ဟင့်အင်။ ဒီအတိုင်း အမှိုက်စလို ဖန်ဆင်းပြီး အခု မိခင်ဝမ်းထဲ အကြိမ် ကြိမ် ကြိုးစားဝင်ရတာကိုတော့ မှတ်မိ တယ်'

'တရားတော်တွေအရ မှန်းဆရရင် သတ္တဝါတစ်မျိုး၊ လူဖြစ်ချင်လဲ ဖြစ်လိမ့် မယ်။ အဲဒီဘဝက သေလွန်ပြီး ရုပ် နာမ်နှစ်ပါး ပြည့်စုံတဲ့ တခြား သတ္တဝါ အဖြစ် မကူးပြောင်းမီ ပရလောကဘဝ၊ တစ္ဆေသူရဲလို ဘဝမျိုးပေါ့။ အနေနဲ့ နေခဲ့ရတာ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်။ ဒါ ကြောင့် ပုံသွင်အမျိုးမျိုး ဖန်ဆင်းလို့ ရတာပေါ့'

'ကျွန်တော် အဲဒါတော့ မသိပါဘူး။ အစ်မငယ်ဘဝကနေ ကူးပြောင်းလာတဲ့ ဆရာတော်နဲ့တွေ့ရင် ထပ်လျှောက်ပေး ပါမယ်။ နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်ဆုံကျ တော့ ဦးကို ပြောပြပါဦးမယ်'

'အေး... အေး။ ပရလောကမြွေ လား။ ပေတလောကမြွေလား။ ဝေဇာနိ ကမြွေလားဆိုတာ ကျင့်ကြံအောင်မြင် တဲ့တရားအသိထူးရသူ ပုဂ္ဂိုလ်တွေသာ သိကြမှာပေါ့။ ဘယ်လိုပုံဖြစ်ဖြစ် လက်ရှိ ဘဝမှာ ပြုဆဲ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကောင်းမှုတွေကို ရှေ့ဆက် တိုးတက် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေး ပါတယ်'

စာမျက်နှာ (၂၆၀)မှ အဆက်

'အေး... အဲဒါပြောဖို့ မေ့သွားတယ်။ ကျုပ် သံနဖားကျောင်းက ပြန်လာတော့ မှောင်စပြုနေပြီ။ ရထားလိုက် ခိုဝံသာ ရောက်လို့ ရေခဲချိုးပြီး ဘူတာဘက် အတက်မှာ အမျိုးသမီးနှစ်ဦး လုံတွေ၊ စားတွေ၊ စစ်သည်ခမောက်တွေနဲ့ ရာဇဝင်းခင်းတဲ့ ပစ္စည်းတွေ ရွက်လာ ကြတာ တွေ့ရတယ်။

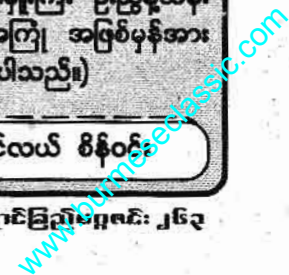
အဲဒါ ကျုပ်လဲ စစ်စုကြည့်တော့ မဲဇေလီကုန်းကို မနက် အမြန်ရထားနဲ့ ပြန်ကြမှာတဲ့။ ကျုပ်က လုံနှစ်ချောင်းကို တန်ဖိုးသင့်ပြီး ဝယ်ပါသေးတယ်။ ဒါပေ မယ် မရောင်းဘူးဗျ။

ဒါနဲ့ ကျုပ်လဲ လမ်းသစ်ဖွင့်ပွဲမှာသုံးဖို့ အထက်က အနိမ့်ကျလို့ ဆောင်ရွက် ဖြစ်တဲ့အကြောင်း ပြောပြလိုက်တော့ ရှေးရှေးရှုရှုပဲ ငှားခဲ့ပါတယ်။ ကတိ တစ်ခုက (၄)ရက်နေ့အရောက် မဲဇေလီ ကုန်းဘူတာ ရှိပိုင်ကြီးဆီကို အရောက် ပို့ပေးထားပါ။ သူတို့ လာယူမယ် ဆို လို့ပါဗျ။

အဲဒါ ဒီလုံနှစ်ချောင်းကို ရထားနဲ့ မဲဇေလီကုန်းဘူတာ ပို့ရဦးမယ်ဗျ။ ကဲ... စုံလောက်ပါပြီနော် စာရေးဆရာ၊ ခင်ပျားအတွက် ကုန်ကြမ်းတစ်ခု ရပြီ ပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်လဲ ကြီးကြပ်ရေးမှူး၊ စက်ခေါင်းရုံး သွားလိုက်ဦးမယ်ဗျ။ ထူးဆန်းစွာ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော လမ်း ဖွင့်ပွဲများ၏ အတွေ့အကြုံကို အားပါး တရ ပြောပြီး ထွက်သွားသော စက် ခေါင်းမှူးကြီး၏ အတွေ့အကြုံအား ခွင့်ပြုချက်အရ တင်ပြ ရေးသားလိုက် ရပါတော့သည်။

(စက်ခေါင်းမှူးကြီး ဦးညွန့်သိန်း ၏ အတွေ့အကြုံ အဖြစ်မှန်အား ခံစား ရေးဖွဲ့ပါသည်။)

ပန်းမြိုင်လယ် စိန်ဝင်း

စာရေးသူတွင် သား(၃)ယောက်၊
သမီး(၁)ယောက် ရှိပါသည်။

အကြီးဆုံးသား မောင်ကျော်စွာ
ထက် (၂၁ နှစ်အရွယ်၊ ဥပဒေတတိယ
နှစ်တက်နေဆဲ)၊ ဒုတိယမှာ
သမီး မသီတာထက်(၁၈နှစ်အရွယ်၊
ဥပဒေနောက်ဆုံးနှစ်တက်နေဆဲ)၊
တတိယသား မောင်ကျော်ဟိန်း
ထက် (၂၀၁၁/ ၂၀၁၂

တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း
အောင်ထား)၊ စတုတ္ထမှာလည်း
သား မောင်အောင် သီဟချစ်
(၁၂နှစ်၊ သတ္တမတန်း ကျောင်းသား)
တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ သားသုံးယောက်၊ သမီးတစ်
ယောက် ရရှိခဲ့ပြီဖြစ်သော ကျွန်တော်
တို့ဇနီးမောင်နှံကို လွန်ခဲ့သော (၁၁)နှစ်
ခန့်ကပင် နှစ်ဖက်မိဘများမှ...

'နင်တို့လင်မယား... နောက်ထပ်
သားသမီး မယူတော့နဲ့'

ဟု လာပြောပါသည်။

'ဘာလို့လဲ... အမေတို့အဖေတို့ရဲ့၊
သားသမီးဆိုတာ မိဘအတွက် ရတနာ
ပဲ မဟုတ်လား'

ဟု ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးသည်တို့မှ
အတွန့်တက်ပြောမိရာ...

'ဟဲ့... နောက်ထပ် သားသမီးယူရင် သမီး
မွေးရင် တော်စို့မယ်၊ သားထပ်မွေးရင် နှင်တို့
လင်မယားမှာ သား(၄)ယောက်၊ သမီး(၁)
ယောက်ဖြစ်ပြီ၊ ဝတ်စုံချုပ်လေး နာမှာပေါ့ဟဲ့'
ဟု ပြောပါသည်။

ကျွန်တော်ရော ဇနီးသည်ပါ နား
မလည်ပါ။

'နောက်ထပ် သားတစ်ယောက် မွေး
ပြီး သား(၄)ယောက်၊ သမီး(၁)ယောက်
ဖြစ်တော့ ဘာလို့ သမီးက နာရမှာလဲ'
ဟု ထပ်မေးမိရာ...

'ဟယ်... ဇာတာကလေးကလေးတွေ ဘာမှ

အလောင်းထမ်း မပျံ့ဝေကုသိဘူးလား

သိသူများမှ တော်ပြေးကြပါရန်

လဲ ယသိဘူး။ စကားပြောရ လက်ဝင်လိုက်
တာ၊ နှမ်းစေ့တစ်စေ့ချင်း ကောက်နေရသလို
ပဲ။ အဲလို သား(၄)ယောက်၊ သမီး(၁)ယောက်
မွေးရင် "အလောင်းထမ်း မွေးတယ် ခေါ်
တယ်"။

သမီးလေး(၁)ယောက် ပျက်စီးပြီး သား(၄)
ယောက်က ထပ်မူရတတ်တယ်ဟဲ့။ ကဲ...
သိပြီလား'

ဟု စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး ရှင်းပြပါသည်။
"ထိပ်ချမှ ဓားပြမှန်းသိ" ဆိုသလို
ထိုသို့ တည့်တည့်ပြောမှ ကျွန်တော်တို့

သဘောပေါက် နားလည် သိရှိသွား
ပြီး...

'ကျွန်တော်တို့ အသက်တွေ လေး
ဆယ်ထဲ ရောက်နေပါပြီ အမေတို့ရာ
သားသမီးယူချင်လဲ မရတော့ပါဘူး
မပူပါနဲ့ဗျာ'

ကျွန်တော် ရယ်သွမ်းသွေး ပြော
လိုက်သောအခါ...

'ဟဲ့...လေးဆယ်ကျော်မှ ကံပေါ်ပြီး
နောက်ထပ် သားတစ်ယောက် မွေး
နေမှာစိုးလို့ ပြောရတာဟေ့။ မီးကို
မလောင်ခင်က တားမှ'

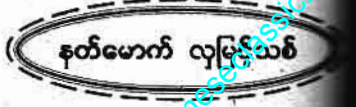
ဟု ယောက္ခမကြီးက ရူအောင်
စကားနာထိုး ပြောသွားဖူးပါသည်။
ထားပါတော့...

ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာတော့ မယုံ
တစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်ပါ။ တကယ်ပင်
သမီးတစ်ယောက် မွေးထားပြီး သား
လေးယောက် မမွေးကောင်းဘူးလား
ထိုသို့မွေးလျှင် တကယ်ပင်
"အလောင်းထမ်းမွေးသည်" ဟု ခေါ်မိ
သလား အလွန် သိချင်မိပါသည်။

ကျွန်တော်ကဲ့သို့ သိချင်သူများ
လည်း များပြားစွာ တွေ့နေရပါသည်။
(၁၁)နှစ်လုံးလုံး ကျွန်တော် လေ့လာခဲ့
ရာ...

'အင်း...ပြောကြတာပဲ'

'အေး...ကြားတော့ ကြားဖူးတာပဲ
ဟု မရေမရာ အဖြေများသာ ရခဲ့
သည်။ လက်တွေ့ သိမြင်ကြုံဖူးသူများ
ပိုမို ဗဟုသုတကြွယ်ဝသူများမှ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးမှာ ရေးသား
တင်ပြပေးပါလျှင် ဗဟုသုတ အသိထိုး
ကြရမည်ဖြစ်၍ တင်ပြ ရေးသားကြ
ရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

ကံဆွမ်း နှင့်

ဖြစ်ရပ်ဆန်း (၁)

အောင်စားဖြူ
(စီးပွားရေး)

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူသည်
ကြည့်မြင်တိုင်တွင်နေထိုင်သော
ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ
စိန်ဝင်းတို့အိမ်သို့
ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။
စိန်ဝင်းသည်
လက်ဖက်ခြောက်
အချိုခြောက်၊ အကြမ်း
ခြောက်များကို လက်လီ၊
လက်ကား ဖြန့်ဖြူးရောင်းချ
နေရာမှ အလုပ်အကိုင်
မကောင်း ဖြစ်လာသည်။
ထိုစဉ် သမီးကြီး
ဖြစ်သူက တရုတ်မုန့်၊
ပေါင်မုန့်များလုပ်ခြင်းကို
ဝါသနာပါသဖြင့်
သင်တန်းစုံတက်ကာ
မုန့်မျိုးစုံကို စတင်ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူး
နေသည်ကို စာရေးသူ သိရှိပြီး ဖြစ်
သည်။

စိန်ဝင်း တည်ငင်းသော တရုတ်မုန့်၊
ပေါင်မုန့်များကို စား၊ လက်ဖက်ရည်ကို
သောက် ပြီးနောက် ရေခွေးကြမ်း
သောက်ရင်း ရောက်တတ်ရာရာ ပြော
ဆိုမိကြရာမှ စာရေးသူက နောက်
ပြောင်မိသည်။

'ဘယ်လိုလဲ သူငယ်ချင်း မုန့်မျိုးစုံနဲ့
ဘဝစခဲ့ပြီး မုန့်မျိုးစုံနဲ့ပဲ ဘဝကို အဆုံး
သတ်တော့မှာလား'

'မင်းပြောလဲ ပြောစရာပဲ အေးကြ။
ရာ။ ငါ အိမ်ထောင်စကျတော့ မိဘ
လက်ငုတ် မုန့်လုပ်ငန်းကို ရွာမှာလုပ်၊
နောက်တော့ ရန်ကုန်တက်လာ မုန့်
ဆက်လုပ်၊ အဆင်မပြေတော့ အလုပ်
တွေပြောင်းရင်း ပြောင်းရင်းကနေ
ဦးကုတ်မှာ ကျောက်သွားတူး၊ မဟန်ပြန်
တော့ အဲဒီကအဆက်အသွယ်နဲ့
လက်ဖက်ခြောက်ရောင်းနေတာ ဟုတ်

မလိုလိုနဲ့ မဟုတ်ဘူး ဖြစ်လာပြန်ရော။
ကြေးတွေကျ ပြန်မရဖြစ်လို့ လုပ်ငန်း
ကို မချွဲနိုင်ဖြစ်နေတုန်း ဟော သမီးကြီး
က မုန့်လုပ်တာ ဝါသနာပါလှချည့်ရဲ့
ဆိုပြီး သင်တန်းတွေ လျှောက်တက်။
သူ့အဒေါ်တစ်ယောက်ကလဲ အားပေး
အားမြှောက်လုပ်ပြန်တော့ ငါလဲ
တတ်သည့်ပညာ မနေသာဆိုသလို
မုန့်လုပ်တဲ့ဘက် ဝင်ရပြန်ရော။ အဲဒီ
တော့ မင်းပြောသလိုပဲ ငါ့ဘဝကို
မုန့်လုပ် နန်းစပြီး မုန့်လုပ်ငန်းနဲ့ပဲ အဆုံး
သတ်ရတော့မယ် ထင်ပါရဲ့ကွာ'

'အေးကွ တို့တွေ အသက်တွေရ

လာလို့ ဘဝကို ပြန်ကြည့်တဲ့အခါ
ကံ၊ ဆိုတာကို မယုံလို့ကို မရဘူး။ ငါ့
စိတ်ထင်တော့ (၅၀)ရာခိုင်နှုန်းလောက်
ဟာ ကံပေါ်မှာ မူတည်နေတယ်လို့
ထင်တယ်။ ကျန်တာကတော့ ဉာဏ်နဲ့
စိရိယပေါ့'

'အင်း ကံကို အလုပ်လို့တော့ ပြော
တာပဲ။ ဒါပေမယ့် အတိတ်ကလုပ်ခဲ့တဲ့
ကံနဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ကံလို့ ခွဲရမယ်ထင်တယ်။
အဲဒီ ကံနှစ်ခုနဲ့အတူ ဉာဏ်စိရိယပေါင်း
မှပဲ လူတစ်ယောက်ဟာ အောင်မြင်ဖြစ်
ထွန်းနိုင်မယ် ထင်တာပဲ'

'စကားပုံတွေလဲ ရှိတာပဲ မဟုတ်

www.burmeseclassic.com

လား။ ကံမခိုင်၊ သံတိုင် အိမ်ဆောက်
သော်လည်း ကံမှောက်လျှင် ကျိုးတို့၊
ကံမရှိ ဉာဏ်ရှိတိုင်းမွဲတို့ ဆိုတာတွေ။
ကံသာလျှင် အမိ၊ ကံသာလျှင် အဖ
ဆိုတာမျိုးတွေရောပေါ့။ ဒါပေမယ့်
ဓမ္မစေတီဆရာတော်ကတော့ အဲဒါက
လောကစကားတဲ့။ ဘုရားကတော့
ဉာဏ်သာလျှင် အမိ၊ ဉာဏ်သာလျှင်
အဖလို့ ဆိုသတဲ့ကွ'

စိန်ဝင်းက စဉ်းစားဟန်ပြုရင်းမှ...
'အေးကွ တစ်ဖက်မှာ ကျတော့လဲ
ကံကိုယုံ၍ ဆူးပုံမနင်းရာဆိုတာမျိုး
ရှိသလို ဟို တို့ငယ်ငယ်က သင်ခဲ့ရတဲ့
လှည်းသမားနဲ့ မြစ်စောင့်နတ်ပုံပြင်မှာ
ကိုယ်တိုင်ဝီရိယထူ လုံ့လကူမှ အောင်
မြင်နိုင်တယ်လို့လဲ ဆိုပြန်ရော။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းပြောသလို ငါ့ဘဝ
တစ်လျှောက်ကို ခု ပြန်စဉ်းစားကြည့်
တော့ ခုအသက်အရွယ်ထိ တစ်
လျှောက်လုံးမှာ ငါ့ဘဝ တိုးဘက်
ကြောင်းအတွက် ငါ အတော်ကို ဝီရိယ
စိုက်ကြိုးစားခဲ့တာတော့ အမှန်ပဲကွ။

ဝီရိယနောက်မှာ ဉာဏ်ကလဲ တတ်
နိုင်သလောက် လိုက်ခဲ့တာပါပဲကွ။
ဒါပေမယ့် ရည်မှန်းသလောက်
မအောင်မြင်ဘဲ ခုထိ ရုန်းကန်နေရ
တာလဲ အမှန်ပဲ'

စာရေးသူက...

'မင်း ခုလို ဉာဏ်နဲ့ဝီရိယစိုက်လို့လဲ
သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ နေနိုင်တာ
လို့ ပြောလို့ရမယ်ထင်တယ်။ မကြိုးစား
ရင်တော့ ဘာမှဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူး။
ပြီးတော့ တို့မြတ်စွာဘုရား ဟောခဲ့တဲ့
ပစ္စုပ္ပန်ကြီးစားချမ်းသာကြောင်း တရား
(၄)ပါး ရှိတယ်မဟုတ်လား။ **ဥဒ္ဓာန
သမ္ပဒါ** ထကြွလုံ့လဝီရိယနဲ့ ပစ္စည်း
ဥစ္စာရှာဖွေဖို့ ဒါက တို့ ခုနက ပြောတဲ့
ဝီရိယထဲမှာ ပါမှာပေါ့။

နောက် **အာရက္ခသမ္ပဒါ**ဆိုတဲ့
မကုန်သင့်တာ မကုန်အောင် ထိန်းသိမ်း
စောင့်ရှောက်ဖို့နဲ့ ပြည့်စုံပို့ရယ်၊
သမဇီဝိတသမ္ပဒါဆိုတဲ့ အဝင်အထွက်
မျှတအောင် သုံးစွဲဖို့ ဒီနှစ်ခုကတော့
ဉာဏ်ဆိုတဲ့အထဲမှာ အကျုံးဝင်လိမ့်
မယ်။

ပြီးတော့ **ကလျာဏဝိတ္တသမ္ပဒါ**
ဆိုတဲ့ မိတ်ဆွေကောင်းရှိဖို့ ဆိုတာလေ။
အဲဒီတရား(၄)ပါးနဲ့လဲ မင်းအလုပ်ကို
ချိန်ထိုးကြည့်သင့်တယ် ထင်တယ်ကွ'

'မင်းပြောတာလဲ လက်ခံပါတယ်။ ဘုရား
ဟောတာပဲ လွဲစရာမရှိပါဘူး။ ငါ့အထင်
ကတော့ကွ အခြေအနေအချိန်အခါရယ်
ကိုယ်လုပ်တဲ့အလုပ် အဲ လုပ်ငန်းပေါ့နော်၊
အဲဒီနှစ်ခုပေါ့ မူတည်ပြီး ကံက အဓိကလား၊
ဉာဏ်က အဓိကလား၊ ဝီရိယက အဓိကလား
လို့ ခွဲခြားကြည့်ရင်တော့ ပိုပြီးမှန်လား၊
မယ်တူ။

ဆိုလိုတာကတော့ကွ ဒီအခြေအနေ
ဒီလုပ်ငန်းမှာ ကံကို ဦးစားပေးရလား။
ဉာဏ်ကို အဓိကထားရလား ဆိုတာမျိုးပေါ့။
ဥပမာကွ ငါ မိုက်ကုတ်မှာ ကျောက်တူး
ခဲ့တာကို ကြည့်ရင်တော့ ကံက အဓိက
ကံကို ယုံရမလိမ့်ကွ'

'ကဲ ပြောစမ်းပါဦး။ မင်းအတွေ့
အကြုံတွေ ကြားစမ်းပါရစေ'
'ဒီလိုကွ'

ဖြစ်ရပ်ဆန်း[၁]

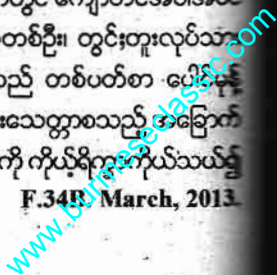
ကိုစိန်ဝင်းသည် ရန်ကုန်တွင်ရှိစဉ်
တရုတ်မုန့်နှင့်ပေါင်မုန့်မျိုးစုံကို ထုတ်
လုပ်ပြီး လက်လီလက်ကား ဖြန့်ဖြူး
ရောင်းချခဲ့သည်။ ဤလုပ်ငန်းမှာ
အတော်ပင်ပန်း လက်ဝင်သလောက်
အကျိုးအမြတ်လည်း ရှိသည်ပင်။
ရန်ကုန်ရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်များ
မုန့်ဆိုင်များသို့ သာမက ဖျာပုံ
ဘိုကလေးဘက်ရှိ မြို့ရွာများသို့ပါ
ဖြန့်ဖြူးနိုင်ခဲ့သည်။

သို့သော် မုန့်လုပ်ငန်းတွင် အမြင်
အဆိုင်များလာခြင်း၊ အကြွေးဆုံးခြင်း
များကြောင့် အရောင်းအဝယ်ကျဆင်း
ခြင်းနှင့် ကြုံဆုံလာရတော့သည်။ ထိုစဉ်
ရင်းနှီးသော သူငယ်ချင်းတစ်ဦး၏
အကြံပေးမှုဖြင့် ငွေကြေးများ စုဆောင်း
ကာ မိုးကုတ်သို့ ကျောက်တူးရန်
လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။ အိမ်တွင်မူ မုန့်
လုပ်ငန်းကို ဟစ်ပိုင် တစ်နိုင်သာ
လုပ်ကိုင်တော့ရန် စီစဉ် ပေးထားခဲ့ရပေ
သည်။

မိုးကုတ်တွင်ရှိစဉ် သူငယ်ချင်းနှင့်
အတူ ကျောက်လုပ်ငန်းများကို
လေ့လာခဲ့သည်။ တူးဖော်ခြင်း၊ ရောင်း
ဝယ်ခြင်း စသဖြင့် အသေးစိတ်
လေ့လာခဲ့ရပေသည်။

ထို့နောက် သူငယ်ချင်းနှင့်စပ်တူ
ကျောက်တူးဖော်ခြင်း လုပ်ငန်းကို
စတင်ခဲ့တော့သည်။ ကိုစိန်ဝင်းနှင့်အတူ
သားအငယ် ကျော်တင်လည်း ဘွဲ့ရပြီး
စတွင် လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။

တစ်ရက်တွင် ကျော်တင်အပါအဝင်
တွင်းဆရာတစ်ဦး၊ တွင်းတူးလုပ်သား
သုံးဦးတို့သည် တစ်ပတ်စာ ပေါင်းမုန့်
ခြောက်၊ ငါးသေတ္တာစသည့် အခြောက်
အခြမ်းများကို ကိုယ်ရိက္ခာကိုယ်သယ်၍

လူးတွင်းထဲ ဆင်းခဲ့ကြသည်။ ဝါဆို ဖယောင်းတိုင်နှင့် ငါးတိုင်ထုပ် ဖယောင်းတိုင်များကား မပါမဖြစ်ပစ္စည်း များပင် ဖြစ်သည်။

လူးတွင်းမှာ သဘာဝလူးတွင်းနှင့် ကိုယ်တိုင်တူးသော လူးတွင်းဟု နှစ်မျိုးရှိပေသည်။ ကျော်တင်တို့ ဆင်းသောလူးတွင်းမှာ သဘာဝလူး တွင်း ဖြစ်သည်။

အချို့လူးတွင်းများမှာ ပေ(၁၀၀၀)၊ (၁၅၀၀)အထိ နက်သည်။ လူးတွင်း အဝကျယ်လျှင် လူးတွင်းထဲသို့ ကြိုးချ၍ ကြိုးကိုကိုင်ကာ ဖြည်းဖြည်းချင်း ဆင်းကြရသည်။ အချို့လူးတွင်းများမှာ လူတစ်ကိုယ်စာ ဝင်သာရုံမျှရှိသဖြင့် ခြေထောက်နှင့်ကန်ကျောက် လက်နှစ် ဖက်ဖြင့် တွန်းထောက်၊ ကိုင်ဆွဲ၊ ကုတ်ခြစ်ကာ ခက်ခက်ခဲခဲ ဆင်းကြရ သည်။ သက်စွန့်ဆံဖျားပင် ဖြစ်သည်။

အောက်ခြေသို့ ရောက်ပြီးနောက် ဝက်ပါအလား လမ်းပေါက်အမြောက် အမြားရှိတတ်ပြန်ရာ အချို့နေရာတွင် ငါးစာ ခိုယှက်စား ဘေးစောင်း၍ဝင်ရခြင်း၊ လေးဖက်ထောက်၍ လည်းကောင်း၊ စစ်သားများကဲ့သို့ ဝမ်းလျှားမှောက် (crawling)ဆွဲ၍ လည်းကောင်း ဝင်ရ ခြင်းများ ရှိသည့်အပြင် တွင်းအနေ အထားအရ ရေငုပ်၍ အခြားတစ်ဖက် သို့ ကူးသွားခြင်းများပင် ရှိတတ်ပေ သည်။

လူးတွင်းထဲ၌လည်း လမ်းပေါက် များစွာရှိရာ မိမိဝင်ခဲ့ရာလမ်းကို အသေ အချာမှတ်သားကြရပေသည်။ အတွင်း သို့ တိုးဝင်ရင်း တိုးဝင်ရင်းဖြင့် လာလမ်းကို မမှတ်မိတော့ဘဲ လမ်း ပျောက်ကာ ရိက္ခာပြတ်ပြီး သေပွဲဝင်ကြ ရသူတွေလည်း အနန္တရှိခဲ့သည်။ အချို့ မှာလည်း လူးတွင်းပြိုကာ သေဆုံးကြ

ရပြန်သည်။ လူးတွင်း၌ ကျောက်ရှာရာတွင် တွင်းဆရာမှာ အခရာကျလှသည်။ သူ၏အတွေ့အကြုံ၊ အရည်အချင်းပေါ် မူတည်၍ ချမ်းသာသွားကြသူတွေ ရှိသလို သူ့အဆုံးအဖြတ်မှန်ကန်မှုဖြင့် အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်ကြရသူ တွေလည်း အမြောက်အမြားပင်ဖြစ်၏။ ကျော်တင်တို့ဆင်းသော လူးတွင်း မှာ ပေ(၁၀၀၀)ခန့်အနက်ရှိသော သဘာဝလူးတွင်း ဖြစ်၏။ ပလတ်စတစ် ကြိုးကြီးတစ်ချောင်းကို လူးတွင်းဝနှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ သစ်ပင်ကြီးတွင် အခိုင် အမာချည်ကာ တစ်ဖက်အစကို လူး တွင်းထဲ ချပြီး ကြိုးကိုဆွဲ၍ ဆင်းကြ ရခြင်းဖြစ်သည်။

အောက်ခြေသို့ ရောက်သောအခါ လက်မခန့်ရှိ ဖယောင်းတိုင်(၃)တိုင်ကို ပူးပြီး ထွန်းညှိလိုက်ကြသည်။ ဖယောင်းတိုင်မီး အလင်းရောင်ဖြင့် တွင်းဆရာ ကိုပြီးက တွင်းအခြေအနေ ကို အကဲခတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် လိုဏ်ဂူပေါက်တစ်ခုကို လက်ညှိုးထိုးညွှန်ပြကာ ရှေ့မှဦးဆောင် ၍ ဝင်သွားတော့သည်။ ကျော်တင်အပါ အဝင် တွင်းလုပ်သား(၄)ဦးက နောက်မှ တန်းစီ၍ လိုက်သွားခဲ့ကြသည်။

(၁၅)မိနစ်ခန့် ဝင်သွားခဲ့ပြီးနောက် ဂူအတွင်း အတန်ငယ်ကျယ်ဝန်းပြီး

ဂူအမိုးလည်း ပေ(၂၀)ခန့်မြင့်မားသည့် ပြင် အောက်ခြေမြေ အတန်ငယ် မိုးမောက်ကာ ပြန့်ပြူးသောနေရာတစ်ခု တွင် ခေတ္တရပ်နားလိုက်ကြသည်။ ကိုပြီးက ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ် ကြည့်ရှုပြီးနောက်...

'ကဲ ဒီနေရာကို စုရပ်အဖြစ် သတ်မှတ်မယ်။ အကြောင်းတစ်စုံ တစ်ရာကြောင့် လူအုပ်ကွဲသွားခဲ့ရင် ဒီနေရာကို ရောက်အောင်လာခဲ့ကြ' ကိုပြီးက ဖယောင်းတိုင်အလင်း ရောင်ဖြင့် လက်ပတ်နာရီကို တစ်ချက် ကြည့်လိုက်ပြီး...

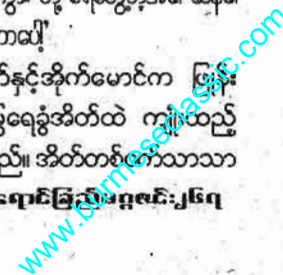
'ခု မနက် (၉)နာရီ ရှိပြီ။ ညနေ (၄:၀၀)နာရီကျရင် ဒီမှာ ပြန်ဆိုကြမယ်။ သတိစိရိယလဲရှိကြ'

ကိုပြီးက ဂူနံရံကို တူးရွင်းဖြင့်ထိုး၍ ကြက်ခြေခတ်ပုံ ဖော်လိုက်သည်။ အစက်လေးစက်ကိုလည်း ထည့်လိုက် သေးသည်။ စုရပ်အမှတ်အသားအဖြစ် ပြုလုပ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ကိုပြီးက ရှေ့မှ စတင် ထွက်ခွာရာ ကျန်(၄)ယောက်လုံး ဖယောင်းတိုင်မီး အလင်းရောင်ဖြင့် သူ့နောက်က ဆက်လိုက်ကြသည်။

တစ်နေရာအရောက်တွင် ကိုပြီးက ရပ်လိုက်သည်။ လိုဏ်ခေါင်းနံရံတစ် နေရာကို မီးရောင်ဖြင့် အသေအချာ ကြည့်သည်။ ထို့နောက် တူးရွင်းဖြင့် ထိုးကြည့်သည်။ ဖြုန်းများ ထွက်ကျ လာသည်။ ဆက်လက် ထိုးဆွဲလိုက်ရာ ဖြုန်းအတော်များများ ရရှိသည်။

'ကဲ ဝိုင်းလှိတ် ဖြုန်းဆွဲပင်မြေအဖွဲ့အိတ်ထဲ ကျူးထည့်ကွာ၊ တို့ ရေဆွဲတဲ့အခါ ဆန်ခါ လျှော်ကြတာပေါ့'

စိုင်းလိတ်နှင့်အိုက်မောင်က ဖြုန်း များကို မြွေရေခွံအိတ်ထဲ ကျူးထည့် လိုက်ကြသည်။ အိတ်တစ်ဖက်သာသာ

ရသည်။ ကိုပြီးက အနီးတစ်ဝိုက်ကို တူးရှင်းဖြင့် ထိုးဆွကြည့်သော်လည်း ဖြုန်း ထပ်မံမရတော့ချေ။

ထိုနေရာမှ ဆက်လက်ထွက်လာ ခဲ့ကြပြန်သည်။ အတန်ငယ်သွားမိ သောအခါ လူတစ်ရပ်အမြင်လောက် တွင် ကျောက်ချပ်နှစ်ခု ဆက်နေသည် ကို တွေ့ရသည်။ ကိုပြီးက အသေ အချာကြည့်သည်။ အောက်ခြေမြေ သားနှင့် ဂူနံရံကိုလည်း စူးစမ်းသည်။

ထို့နောက် ကျောက်ချပ်နှစ်ခု ဆက် နေသည့်နေရာကို တူးရှင်းဖြင့် ဆောင့် ထိုးလိုက်သည်။ ကျောက်ချပ်နှစ်ခု ဟ သွားရာမှ မြေတွေ ဝေါခန့် ထွက် ကျလာသည်။ ဖြုန်းများ ဖြစ်သည်။

တူးရှင်းဖြင့် ထပ်မံထိုးဆွလိုက်သော အခါ ဖြုန်းများ ထပ်ကျလာသည်။ ဖြုန်းများကို မြွေရေခွံအိတ်ထဲ ထည့်ကြ သည်။ (၅)အိတ်ခန့် ရသည်။ ရှေ့ခရီး ဆက်ခဲ့ကြပြန်သည်။

(၁၅)မိနစ်ခန့် လျှောက်မိသောအခါ ရေစီးဆင်းနေသော တစ်နေရာသို့ ရောက်ကြသည်။ ရေမှာ ခြေချင်းဝတ် မြှုပ်ရုံသာသာရှိပြီး အေးမြကြည်လင် နေသည်။ ကိုပြီးက...

'ကဲ ဒီနေရာမှာ ခဏနားကြမယ် ဟေ့။ ပြီးရင် ဖြုန်းတွေကို ဆန်ခါလှည့် ကြတာပေါ့'

ပြောရင်းမှ ကိုပြီးက ရေကို လက် ခုပ်နှစ်ဖက်ဖြင့် ခပ်ကာ မျက်နှာသစ် လိုက်သည်။ ဇက်ပိုးများကို ရေစိုနေ သောလက်ဖြင့် လေးငါးချက်ခန့် ရိုက် လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် ရေကို လက်ခုပ် ဖြင့် ခပ်၍ သောက်လိုက်သည်။ ရေက အေးစိမ့်နေသည်။ ကျောက်ချပ် ကျောက်လွှာတွေကြားက ထွက်လာရ လိုထင်။

'အား ကောင်းလိုက်တာကွာ။

အမောကို ပြေသွားတာပဲ'

ကျော်တင်တို့ လေးယောက်လည်း ပါလာသည့် အထုပ်အပိုးများကို ချကာ စမ်းချောင်းကဲ့သို့ စီးဆင်းနေသော ရေထဲသို့ ဆင်းကာ ရေခပ်သောက်၊ မျက်နှာသစ်ကြသည်။ ထို့နောက် ခေတ္တအပန်းဖြေ နားနေကြသည်။ ကိုပြီးက လက်မှနာရီကို ကြည့်လိုက် သည်။

'ဆယ်နာရီခွဲရှိပြီ။ တို့ ဝင်လာတာ နှစ်နာရီနီးပါးရှိပြီ။ ကဲ စိုင်းလိတ်နဲ့ အိုက်မောင်က ဒီနေရာမှာ ဆန်ခါလှည့် ငါရယ် ကျော်တင်ရယ် အိုက်စံရယ်က ရေစီးနေတဲ့အောက်ဘက်ကို သွား မယ်။ အိုက်စံ မင်း ဖြုန်းတစ်အိတ် ထမ်းလာခဲ'

ဖြုန်းတစ်ဝက်ပါသော အိတ်ကိုမူ သူ့ကိုယ်တိုင်ထမ်းကာ ရေမှ ထွက်သွား သည်။ ကျော်တင်နှင့်အိုက်စံတို့က ကိုပြီးနောက်မှ လိုက်သွားကြသည်။ (၁၀)မိနစ်ခန့်လျှောက်မိ၍ နောက်ပြန် လှည့်ကြည့်သောအခါ စိုင်းလိတ်နှင့် အိုက်မောင်တို့၏ မီးအလင်းရောင်ကို မမြင်ရတော့ချေ။

ကိုပြီးက ရေစပ်တွင် ဖြုန်းအိတ်ကို ချလိုက်သည်။ နောက်ပိုးအိတ်ထဲမှ ဆန်ခါကို ထုတ်လိုက်သည်။ ဆန်ခါမှာ

အပေါက်ငယ်များ ဖောက်ထားသည့် သံပြားအထူကို ပေါင်ကွပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ နီးဆန်ခါကဲ့သို့ အပိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထိုဆန်ခါထဲသို့ ဖြုန်းများကို ထည့်ကာ ရေထဲတွင် လှည့်ခြင်းဖြစ် သည်။

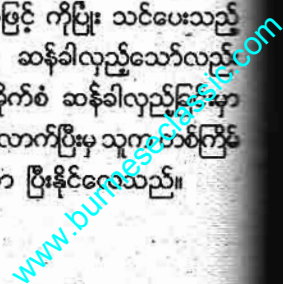
ထိုအခါ သံ(ဒေသအခေါ် ဝုံ)မှာ သည် ဆန်ခါထဲမှ ရေထဲသို့ ကျသွား သည်။ ထို့နောက် ခဲလုံးအကြီးများကို ဖယ်ရှားလိုက်သည်။ ဆန်ခါအောက် ခြေတွင် ငှုပဆစ်ခေါ် သဲမည်းမည်းများ နှင့်အတူ ရောနေသော ပတ္တမြားနီလာ များ ရှိသည်။

ပတ္တမြားနှင့်နီလာမှာ ငှုပဆစ်ထက် လေးသဖြင့် ဆန်ခါနှင့် ကပ်လျက်ရှိ သည်။ ထို့ကြောင့် ရေထဲတွင် ဆန်ခါ လှည့်၍ မှုံများကုန်သွားသောအခါ မြေပြန်တွင် ဆန်ခါကို မှောက်ချလိုက်ရ သည်။

ထိုအခါ ငှုပဆစ်များက အောက်သို့ ပြန်ရောက်ကာ ပတ္တမြားနှင့်နီလာက အပေါ်ယံတွင် ပေါ်လာတော့သည်။ ထိုပတ္တမြား နီလာတို့ကို ငှုပဆစ်များ ကြားမှ ရွေးယူရခြင်းဖြစ်သည်။ ထောင် ကျောက် သောင်းကျောက် သိန်း ကျောက်ဆိုသည်မှာ မိမိ၏ ကံတရား အပေါ်တွင်သာ မူတည်ပေတော့သည်။

* * *

ကျော်တင်မှာ ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးစိန်ထင် က အတွေ့အကြုံရရန် ထည့်လိုက်၍ လည်းကောင်း တစ်နည်းအားဖြင့် လူယုံအဖြစ် ထည့်လိုက်၍သာ လိုက် လာရခြင်းဖြစ်သည်။ အတွေ့အကြုံ မရှိသေးသဖြင့် ကိုပြီး သင်ပေးသည့် အတိုင်း ဆန်ခါလှည့်သော်လည်း ကိုပြီးနှင့်အိုက်စံ ဆန်ခါလှည့်ခြင်းမှာ (၃)ကြိမ်စီလောက်ပြီးမှ သူက တစ်ကြိမ် လောက်သာ ပြီးနိုင်လေသည်။

ခဏအကြာတွင် ကိုပြီးက...

'ကဲ မင်းတို့ ဆန်ခါဆက်လှည့်နေကြဦး။ ငါ ဒီအနီးအနားကို သွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်'

ဟု ပြောကာ ထွက်ခွာသွားသည်။
ကျော်တင်နှင့်အိုက်စံက ဆန်ခါလှည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။
သူတို့နှစ်ဦး ဆန်ခါလှည့်နေသည်မှာ နာရီဝက်ခန့် ရှိလာသည်။

'အူး ဝူး ဝူး ဝူး'
ဆန်ခါလှည့်ခြင်းအပေါ် အာရုံစိုက်နေကြစဉ် ခွေးအူသံ ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသည်။
အိုက်စံ ခေါင်းထောင်လာသည်။
ကျော်တင်ကမူ ဘာမျှမသိ။ ဘာမျှ မကြားသလို သူ့အလုပ်ကိုသာ ဆက်လုပ်နေသည်။ ခွေးအူသံ ရပ်သွားသည်။
အိုက်စံလည်း သူ့အလုပ်သူ ဆက်လုပ်နေသည်။ အတန်ငယ် အကြာတွင်...

'အူး ဝူး ဝူး ဝူး'
ခွေးအူသံ ပြန်ပေါ်လာပြန်သည်။ ဆွဲဆွဲငင်ငင် အူလိုက်ခြင်းဖြစ်၍ အသံက တော်တော်နှင့် ရပ်မသွား။ ဒီတစ်ခါတော့ ကျော်တင်ပင် သတိပြုမိသွားသည်။
အိုက်စံက ဆန်ခါလှည့်နေရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။ ကျော်တင်လည်း ရောယောင်၍ထရပ်သည်။

'ဘာသံကြီးလဲဗျ။ လန့်စရာကြီး ကျောတောင်ချမ်းတယ်'
ကျော်တင်က အိုက်စံကို လှမ်းပြောသည်။ ထိုစဉ် ကိုပြီးတစ်ယောက် အမောတကောဖြင့် သူတို့အနီးသို့ ရောက်လာသည်။ ကိုပြီးက အရေးတကြီးအသံဖြင့်...

'မြန်မြန်သိမ်းဟေ့ အခြေအနေ မကောင်းဘူး'

ပြောရင်းဖြင့် သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် ပြန်ကျနေသော ပစ္စည်းများကို အမြန် သိမ်းလိုက်သည်။ **'မြန်မြန်လုပ်ဟေ့ ပြေးမှဖြစ်မယ်'** စကားပင် မဆုံးသေး။
လာလမ်းသို့ ပြန်လှည့်ပြေးတော့သည်။
အိုက်စံနှင့်ကျော်တင်လည်း သူ့နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ ပြေးလိုက်ရတော့သည်။ စိုင်းလိတ်နှင့် အိုက်မောင်တို့ ဆန်ခါလှည့်ကျန်နေသောနေရာသို့ ရောက်သောအခါ သူတို့နှစ်ဦးကို အရိပ်အယောင်ပင် မမြင်ရတော့ချေ။ သူတို့လည်း ခွေးအူသံကြားပြီး ပြေးနှင့်ကြပေပြီ။

နာရီဝက်ခန့် အသည်းအသန်ပြေးပြီးနောက် စုရပ်အဖြစ် သတ်မှတ်ထားသောနေရာသို့ ရောက်ကြသည်။ စိုင်းလိတ်နှင့်အိုက်မောင်က ရောက်နှင့်နေပြီ။ အားလုံးပင် ဟောဟဲလိုက်ကာ အသက်ကို မနည်းရှုနေကြရသည်။
မြေညီတွင် ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်လိုက်ကြသည်။ အိုက်စံက...

'စိုင်းလိတ် မင်းတို့ရော ခွေးအူသံကြားလိုက်လား'

ဟု မေးရာ စိုင်းလိတ်က မောဟိုက်နေသေးသောလေသံဖြင့် ပြန်ဖြေ

သည်။

'ကြားတယ် နှစ်ခါတောင် ကြားလို့ တို့လဲ လန့်ပြီး ပြန်ပြေးလာတာ'
'အေးကွ ခွေးအူသံသာ ပြောရတယ်။ ဘယ်လိုအသံကြီးမှန်း မသိဘူး။ ပြောရင်း ကြက်သီးထလိုက်တာ'
အိုက်မောင်က ပြောရင်း ပန်းတွန့်လိုက်သည်။

ကိုပြီးက...
'ငါလဲ ပထမတစ်ကြိမ် ကြားကတည်းက နောက်ကြောင်းပြန်ပြီး သုတ်ခြေတင်လာတာ။ ကျော်တင်တို့နားလဲ ပြန်ရောက်ရော။ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ကြားရပြန်တာပဲကွ။ မောလိုက်တာကွာ ထို့'

ပြောရင်းမှ တံတွေးတစ်ချက် ထွေးလိုက်သည်။ ကျော်တင်ကမူ သူတို့ပြောနေကြသည်ကို ပြူးကြောင်ကြောက်ဖြင့် ကြည့်နေသည်။ ဘာအဓိပ္ပာယ်မှ ရေရေရာရာ နားမလည်လှ။ ကြောက်သလိုလိုတော့ ရှိသည်။ ရေဘူးကို ဖွင့်ကာ ရေတစ်ကျိုက်မော့လိုက်သည်။

ထိုစဉ် ဆွဲဆွဲငင်ငင်အူလိုက်သော ခွေးအူသံကို ထပ်မံကြားလိုက်ကြရပြန်သည်။ ချက်ချင်းလိုလိုမှာပင် သူတို့ဘေးတွင် ပစ်ချထား၍လဲနေသော ကားတာယာဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် ရေပုံးမှာ တစ်စုံတစ်ဦးက လက်ကိုင်ကိုင်မှဆွဲ၍ ပြန်ထောင်လိုက်သလို ရုတ်တရက် ပြန်ထောင်သွားသည်ကို အားလုံး မြင်လိုက်ကြသည်။ ကိုပြီးက ရေးကြီးသုတ်ပျာဖြင့်...

'နိမိတ်မကောင်းဘူးဟေ့ မြန်မြန်လုပ် လစ်ကြမယ်'

သူတို့အားလုံးပင် မတိုင်ပင်ရှာဘဲ လူးတွင်းအဝသို့ အလုအယက်ပြန်ကြတော့သည်။ လူးတွင်းအထဲသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ကိုပြီးက...

'ကျော်တင် မင်း အရင်တက်'
ဟု ပြောလိုက်သည်။ သူက
ပတ်ဝန်းကျင်ကို လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့်
ထိုးကြည့်နေသည်။ ကျော်တင်နောက်
တွင် တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်
ပြန်တက်လာကြရာ မကြာမီ လူးတွင်း
အဝ မြေပေါ်သို့ပြန်ရောက်ကြသည်။
အားလုံးပင် မြေပေါ်၌ ခြေပစ်
လက်ပစ် ထိုင်သူထိုင်၊ ကျောခင်း၍
လှဲသူလှဲ ဖြစ်ကုန်သည်။ အားလုံးပင်
ထိုအခါမှ လွတ်ပြီကျွတ်ပြီ ဟု စိတ်
တုံးတုံးချကာ အသက်ကို ဝဝရှူနိုင်ကြ
တော့သည်။

ကျော်တင်က...
'နေပါဦး ဘာဖြစ်ကြတာလဲ၊ ခင်ဗျားတို့
ပြောလို့သာ လိုက်မြို့ရောင်း ကျွန်တော်ဖြင့်
ဘာမှကို နာမလည်ဘူး'
အိုက်စံက...

'အမယ်လေး ကျော်တင်ရယ် မင်း
မို့လို့ မေးရက်တယ်။ ဒီလောက် လူး
တွင်းထဲမှာ ခွေးအူတာ မင်း မကြား
ဘူးလား'

'ကြားတယ်လေ'
ကျော်တင်က အူကြောင်ကြောင်
ဖြင့် ပြန်ဖြေသည်။

'ဟ လူးတွင်းထဲမှာ ဘယ်ခွေးက
လာနေပြီး အူမှာလဲ၊ မင်းစဉ်းစားစမ်းပါ
ဦး'

ထိုအခါမှ ကျော်တင်က သဘော
ပေါက်သလိုလိုဖြင့် ခေါင်းတစ်ချက်
ညှိတ်ကာ...

'အင်း ခင်ဗျားပြောတာလဲ ဟုတ်
တုတ်တုတ်ပဲဗျ'

'ဘာ ဟုတ်တုတ်တုတ်လဲ'
စိုင်းလိတ်က စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့်
ဝင်ဟောက်သည်။

'အဲဒါ မကောင်းဆိုးပါး အချက်ပေးသံကွဲ့
တို့ ထိုဝနေတန်း လဲနေတဲ့ရေပုံး ပြန်ထောင်

'လာတာရာ မင်း မတွေ့ဘူးလား'
'တွေ့သားပဲ'
ကျော်တင်က ဖြေသည်။
'လဲနေတဲ့ရေပုံးကို ဘယ်သူက ပြန်ထောင်
လိုက်သလဲ ပြန်ထောင်တဲ့သူကို မင်း
မြင်လိုက်လား'
ကျော်တင်က ပြန်စဉ်းစားလိုက်ရင်း

မှ...
'ဟင့်အင်း'
ကိုပြုံးက ဝင်ပြောသည်။

'ကဲ ဟောကြပါအောင်ကွာ၊ ကျော်တင်က
ဘာမှ အတွေ့အကြုံရှိတာ မဟုတ်ဘူး
ပြောမနေကြနဲ့၊ ဒီလိုကွ ကျော်တင်ရ
ဒီလူးတွင်းထဲမှာ မွေအူသံ ကြားရတာက
တစ်ချက်၊ ပြီးတော့ လဲနေတဲ့ရေပုံးက သူ
အလိုလို အင်း သူ့အလိုလို ဆိုပါတော့ကွာ
ပြန်ထောင်လာတာက တစ်ချက်။

အဲဒီတွေက သားရီးကုန်အဖြစ်တွေ မဟုတ်
ဘူးလေကွာ၊ မရှိသားတဲ့ တစ်နည်းအားဖြင့်
သွေးရိုးသားရီးအဖြစ်တွေ မဟုတ်ဘူးကွာ
အဲဒါကြောင့် ကြောက်ပြီး ပြန်ပြေးကြရတာ'
ကိုပြုံး ပြောမှပင် ကျော်တင်
သဘောပေါက်သွားကာ ခေါင်းတညိတ်
ညိတ်လုပ်နေသည်။ ပြီးမှ...

'ကျွန်တော်တို့ ဆက်နေရင်
အန္တရာယ်ရှိနိုင်တာပေါ့နော်'
'မင်းကတော့လေ၊ ဆိုလေကဲလေ
မန်းလေပြလေဖြစ်နေပြီ၊ မင်းမကြောက်

ရင် ပြန်ဆင်းသွားပြီး နေခဲ့ပေတော့'
စိုင်းလိတ်က ဝင်ပြောသည်။

'ကျွန်တော့်အုတွက်တော့ မြင်မြင်
ချင်း ဆောက်နဲ့တွင်းဆိုသလို ဖြစ်နေ
ပြီပေါ့ဗျာ'

'ဟုတ်ပါ၊ မင်း လူးတွင်းထဲ စ၊ လိုက်
တဲ့နေ့မှာပဲ ဒီလိုအဖြစ်မျိုး ကြုံရတယ်
ကွာ၊ ကဲ သွားကြမယ်ဟေ့'
ကိုပြုံးက ပြောရင်း နေရာမှ ထ
သည်။

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ဦးစိန်ဝင်းကို
ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ပြန်ပြောပြကြ
သည်။ ဦးစိန်ဝင်းက စိတ်ပျက်လက်
ပျက်ဖြင့်...

'အေး မင်းတို့ နားလိုက်ကြဦးကွာ'
ဟု ပြောရင်း စဉ်းစားခန်းဝင်နေ
သည်။

* * *
ညနေစာစားပြီး ညေခန်းတွင်
ဦးစိန်ဝင်းတို့သားအဖ ရေခွေးကြမ်း
သောက်နေကြစဉ် ဦးစိန်ဝင်းက
ကျော်တင်ကို ပြောပြသည်။

'အဖေ မနေ့ညက အိပ်မက်တစ်ခု
မက်တယ်ကွာ၊ ထူးဆန်းတယ်လို့ အဖေ
စိတ်ထဲ ထင်နေတယ်။ အဖေက ဘယ်
တုန်းကမှလဲ အိပ်မက်မက်တတ်တဲ့သူ
မဟုတ်ဘူးလေ'

'ဘယ်လို အိပ်မက်မျိုးလဲအဖေ
ပြောပါဦး'

ကျော်တင်က မေးသည်။

'အိပ်မက်ထဲမှာ အဖေအိမ်နေတန်း တစ်ခု
တစ်ယောက်ကနေ ဇမ္ဗူအေးဆရာတော်
ဟေ့ ဇမ္ဗူအေးဆရာတော်လို အော်ပြော
နေသံကို ကြားရတယ်။ ပြီးလဲပြီဆော
အဲဒီဆရာတော်ကို အဖေဖူးရတော့တာပဲ
အဖေ တစ်ခါပု ပုကြည့်မရဘူးတဲ့ ဘုန်းကြီး
တစ်ပါးပဲ ခုထောင် မျက်စိလဲ ခြုံငုံထား
နေတန်းပဲ။ အဲဒါ အိမ်ရာကုန်တာ အိပ်မက်

www.burmeseclassic.com

ကလဲ ဘယ်လိုကြီးမှန်း ယိဘူးဆိုပြီး အဖေ
လဲ ထောင်ထောင်ကြိုက် စဉ်းစားနေမိတာ
'အဖေအိပ်မက်က ထူးဆန်းသလို
သားတို့ လူးတွင်းထဲက အဖြစ်ကလဲ
တော်တော်ထူးဆန်းတာပဲ နော် အဖေ'

'အေးကွ၊ ထူးဆန်းတဲ့အဖြစ်နှစ်ခုကို
ဆက်တိုက်ကြုံနေရတယ်'

ကျော်တင် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ရင်း
မှ...
'ကျွန်တော် အပြင်သွားဦးမယ်
အဖေ။ ဈေးထဲလဲ ရောက်ချင်ရောက်
မယ်။ ဘာမှာဦးမလဲ'

'မမှာတော့ပါဘူးကွာ၊ သိပ်မိုးမချုပ်
စေနဲ့နော်။ အသွားအလာလဲ ဂရုစိုက်
ဦးနော်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ အဖေ'
ဟု ဆိုရင်း ကျော်တင် အိမ်ပေါ်မှ
ဆင်းသွားသည်။

ကျော်တင်လည်း မိုးကုတ်မြို့ထဲ
တောင်ကြည့် မြောက်ကြည့်ဖြင့်
လျှောက်လာရင်း ဈေးထဲရောက်လာ
သည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွေ့သဖြင့်
ဆိုင်ထဲဝင်ကာ စားပွဲတွင်ထိုင်လိုက်ပြီး
လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက် မှာလိုက်
သည်။

'ပေါ့ဆိမ့်တစ်ခွက်ကွာ'
ဖွင့်ထားသော ကက်ဆက်မှ တေး
တစ်ပုဒ်ကို စည်းလိုက်ကာ ညည်း
နေရင်းမှ ရှေ့တူရှုခုံရဲ့ အမှတ်မထင်
ကြည့်လိုက်မိသည်။ အလျားနှစ်ပေ၊
အနံ့သုံးပေခန့်ရှိ ဘုန်းတော်ကြီးဓာတ်ပုံ
ကို မြင်ရသည်။ ကျွန်းသား ပန်းကနုတ်
ပေါင်ဖြင့် မှန်ပေါင်သွင်းထားခြင်းဖြစ်
သည်။ ပုံ၏အောက်ခြေသို့ ကြည့်
လိုက်သောအခါ "ဇမ္ဗူအေးဆရာ
တော်" ဟူသော စာတန်းကို မြင်ရ
သည်။

စာသားကိုဖတ်ပြီးနောက် ကျော်တင်

ကြက်သီးမွေးညင်းပင် ထသွားမိသည်။
ဖခင်၏စကားကို ပြန်လည်ကြား
ယောင်ရင်း ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လားဟု
စာကို တစ်ခေါက် ပြန်ဖတ်မိပြန်သည်။
ထိုစဉ် စားပွဲထိုးလေးက လက်ဖက်
ရည်ခွက် လာချသဖြင့် ကျော်တင်က
ဆရာတော်ပုံကို လက်ညှိုးထိုးပြရင်း
မေးလိုက်သည်။

'ဟေ့ ညီလေး အဲဒီဆရာတော်က
ဘယ်မှာ သီတင်းသုံးတာလဲ'
စားပွဲထိုးလေးက ဆရာတော်ပုံကို
သမင်လည်ပြန် လှည့်ကြည့်ပြီး အသံ
ဝဲဝဲလေးဖြင့် ပြန်ဖြေသည်။

'ဪ ဒီဘာဟန်လား မိုးကုတ်မှာ နာမည်
ကြီးပဲလေ၊ လူတိုင်း သိတာပဲ။ အစ်ကိုက
မိုးကုတ်က ယဟုတ်ဘူး ထင်တယ်'
'အေး ဟုတ်တယ်။ အစ်ကိုက
မိုးကုတ်ကို ရောက်တာ မကြာသေးဘူး
ကွ။ ပြောပါဦး ဆရာတော်ကျောင်းက
ဘယ်မှာရှိတာလဲ'

'ဟို ကျုပ်ပြင်ဘက်မှာလေ'
စားပွဲထိုးလေးက လက်ညှိုးထိုး၍
ဖြေသည်။

'ဒါထက် ဆရာတော်က ဘယ်လို
နာမည်ကြီးတာလဲ'
'ဟိုလေ အစ်ကိုသွားမေးရင်
အစ်ကိုအကြောင်းတွေကို သူ့အလိုလို
ပြောမယ်။ အစ်ကို ဘယ်တော့ ဘာဖြစ်
မယ်။ အဲ အဲသလိုမျိုးပေါ့။ ပြီးတော့
ဆရာတော်ပြောလို့ ကျောက်အောင်
သွားတဲ့သူတွေလဲ ရှိတယ်'

'သမထပေါက်တဲ့ သဘောမျိုးပေါ့
ဟုတ်လား'
'ဟုတ်မယ် အဲသလိုမျိုးပေါ့'
စားပွဲထိုးလေးက မျက်လုံးပေက
လတ် ပေကလတ်ဖြင့် ပြန်ဖြေသည်။

ကျော်တင်က နောက်ဆုံးလက်ကျန်
လက်ဖက်ရည်ကို မော့သောက်လိုက်

ပြီး လက်ဖက်ရည်ဖိုးရှင်းကာ ဆိုင်မှ
ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

* * *

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စာ စားပြီးချိန်
တွင် ဦးစိန်ဝင်းနှင့်ကျော်တင်တို့ သား
အဖ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဖြင့် ကျုပ်ပြင်သို့
ထွက်လာခဲ့သည်။ ကျုပ်ပြင်တွင် တစ်ဦး၊
နှစ်ဦးကို မေးလိုက်ရုံမျှဖြင့် ဇမ္ဗူအေး
ဆရာတော်ကျောင်းသို့ ဆိုက်ဆိုက်
မြိုက်မြိုက် ရောက်သွားကြသည်။

ကျောင်းတိုက်မုဒ်ဦးက ခုံထည်
လှသလို ကျောင်းတိုက်ကြီးကလည်း
ဟည်းနေအောင် ကြီးမားသည်။
ကျောင်းဝင်းအတွင်း သာသနိက
အဆောက်အအုံများ၏ ထည်ဝါမှုကို
ကြည့်ခြင်းဖြင့် ဆရာတော်ဘုန်းကံ
မည်မျှကြီးမားသည်ကို ခန့်မှန်းနိုင်
သည်။

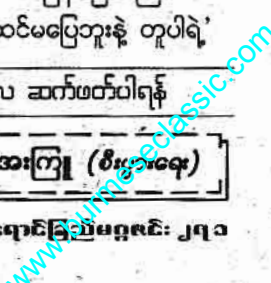
ဦးစိန်ဝင်းတို့ သားအဖ ဟိုက်
ကျောင်းပေါ် တက်ခဲ့ကြသည်။ ကော်
ဇောခင်း ကြမ်းပြင်ကို ဖြတ်သန်းပြီး
မှန်ကာထားသော ကြီးမားလှသည့်
ဘုရားခန်းရှေ့တွင် ထိုင်ကာ ဘုရား
ကန်တော့ကြသည်။ ခန်းနေ ဦးပဉ္စင်း
တစ်ပါး ကြွလာကာ ရေခန်းဗန်း ချပေး
ရင်း သူတို့နှစ်ဦးကို အကဲခတ်သလို
ကြည့်ပြီး မေးလိုက်သည်။

'ဒကာကြီးတို့ ဘယ်က လာကြတာ
လဲ'

'တပည့်တော်က ရန်ကုန်ကပါ
ဘုရား။ ဒီမှာ အလုပ်လာလုပ်နေတာပါ
ဘုရား'

ဦးစိန်ဝင်းက ပြန်ဖြေသည်။
'သိပ်အဆင်မပြေဘူးနဲ့ တူပါရဲ့'

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
မောင်အေးကြူ (စီးပွားရေး)

လင်မယားကွဲအောင် ခိုက်လေရောသလား

စာရေးသူ အညာဒေသမှာ ရှိစဉ် အခါက အညာမှာ အိမ်သစ်တစ်လုံး ဆောက်တော့မယ်ဆိုလျှင် ရှေးလူကြီး သူမတွေနှင့် တိုင်ပင်ပြီး ရှေးထုံးရှေးနည်း တွေနှင့် လုပ်ကြ၊ ကိုင်ကြ၊ ပြောဆိုကြ တာတွေကို ခဏခဏ မြင်ရ ကြားရ ကြုံရပါသည်။

သို့သော် ကျောင်းသားဘဝလည်း ဖြစ်ပြီး ကိုယ်ကလည်း ကိုယ်နှင့်မဆိုင် လျှင် နေရာတကာမှာ စပ်စပ်စုစု လုပ် တတ်သူ မဟုတ်ရာ အိမ်ဆောက်ခြင်း ဗဟုသုတတွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဘာမျှ ရေခဲရေရာ မသိခဲ့ရပါ။

ယခုချိန်တွင် ကျောင်းမှာလည်း ပြီး သွားရာ အပြင်ဗဟုသုတပညာရပ်တွေ ကို လေ့လာဖြစ်လာရာ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လထုတ်၊ နက္ခတ္တဇာန်ခြည့် မဂ္ဂဇင်း၊ စာ(၁၆၉)မှ ဦးစိန် (ခေတ္တ- ဖြိတ်)ရဲ့ လက်သမားကို ခိုက်တဲ့ လေ့ကား အကြောင်းကို ဖတ်လိုက် ရပါသည်။

ဦးစိန်၏ ဆောင်းပါးတွင် အိမ်ဆောက် လျှင် လေ့ကားတစ်ပုံ သိပ်အရေးကြီး ပြီး နည်းနာမကျလျှင်လည်း လက် သမား (သို့မဟုတ်) နေထိုင်သူကို ပြန်ခိုက်တတ်ကြောင်း၊ လေ့ကားကို အိမ်ခေါင်းရင်းက မတပ်ကောင်း ကြောင်းနှင့် လေ့ကားဆန်ကို (၃၅၊ ၇၊ ၉...)မ၊ဂဏန်း အရေအတွက်သာ တပ်ရကြောင်းများကိုမှတ်သားရပါသည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ သိပ်ချစ်ကြပြီး ကွဲကွာသွားခဲ့ကြသည့် ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦး နှင့် သူတို့နေထိုင်လေရာ အိမ်ကြီး၏ အကြောင်းကိုလည်း လေ့လာ ဆန်းစစ် ကြည့်မိပါသည်။

သူတို့ နေထိုင်သော အိမ်ကြီးမှာ တစ်ထပ်ပျဉ်ထောင် အိမ်ဖြစ်ပြီး တောင်

မြောက် ခေါင်ပြေး တည်ဆောက်ထား သည်။

ဖော်ပြပါ အိမ်ပုံစံအကြမ်းကို ကြည့် ပါ။ အခြားအိမ်တွေလို အိမ်ခြေရင်း ဘက်မှာ လေ့ကားတပ်ပြီး အိမ်ခြေရင်း မှ ညှိခန်းနှင့် အိမ်ခေါင်းရင်းကို ဝင်ရသလိုမျိုး မဟုတ်ပါ။

အိမ်ခေါင်းရင်း ဝဲဘက်အခြမ်းမှာ အုတ်လှေကားကို တပ်ဆင်ထားရာ အိမ်ထဲကို ဝင်မည့်ဆိုလျှင် ဆိပ်ရင်းဘက် မှ ဝင်ပြီး ဥပုတ်ထွေတွင် ဖိနပ်ခွက်ရပါ သည်။

လှေကားနှင့် လွှဲရန် အထူးဘက်ကို ဦးခေါင်းထားပြီး အိမ်မည်ဆိုလျှင်လည်း ကြမ်းဆင်ကို ကန့်လန့်ဖြတ်၍ အိမ်ရပါ မည်။

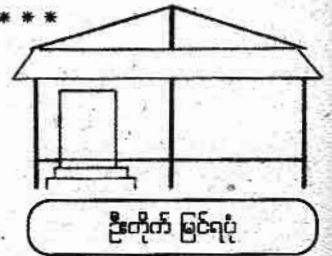
ပုံစံတစ်မျိုးနှင့် ထိုအိမ်ကြီးမှာ အငှား ထားသော အိမ်ဖြစ်သည်။ ဤအိမ်ကြီး တွင် သူတို့နေထိုင်လာခဲ့ရာ လေးလ လောက်အကြာမှာတော့ ဇနီးဖြစ်သူမှာ သူ့ခင်ပွန်းနှင့် စိတ်ဆိုးပြီး မိဘများရပ်တံ ပြန်သွားပါတော့သည်။

ခင်ပွန်းဖြစ်သူလည်း ဇနီးသည် မရှိ တော့သည့်အိမ်ကြီးမှာ ဆက်မနေလို တော့၍ တခြားတစ်နေရာသို့ ပြောင်း သွားခဲ့သည်။ ဤအခြေအနေကို ကြည့် လျှင် ဤအိမ်ကြီး၏ လေ့ကားကပင် လင်မယားကွဲအောင် ခိုက်လေရော သလား သံသယပွားစရာ ကောင်း တော့၏။

ထို့ကြောင့် အထောက်အထား တစ် စုံတစ်ရာ ရလိုရငြား ဤအိမ်ကြီးနှင့် ခြံချင်းကပ်လျက် အိမ်မှ အမျိုးသမီး တစ်ဦးအား အကျိုးအကြောင်း စုံစမ်း မေးမြန်းကြည့်သည်။

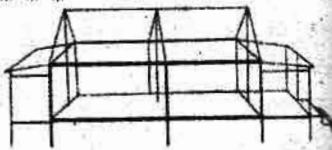
သူမ၏ ပြောပြချက်အရ ယခင် အိမ်ငှားများလည်း ဤအိမ်ရောက်ပြီးမှ ကစဉ့်ကလျားတွေ ဖြစ်ပြီး အိမ်ထောင်

တွေ ကွဲကြတာဆိုလျှင် လေး၊ ငါး၊ ခြောက်ဦးမက ရှိကြောင်း၊ တစ်အိမ် ထောင်တည်းမှာပင် အစ်မရော၊ မောင်ပါ လင်မယားကွဲဖူးကြောင်း၊ တချို့လည်း ပြန်ပေါင်းထုပ်နိုင်ပြီး တချို့ မှာ လုံးဝ ပြတ်စဲသွားကြကြောင်းကို လည်း မထင်မှတ်စွာ သိခဲ့ရပါသည်။

တိုက်ဆိုင်မှုဆိုသည်မှာ တစ်ခါ တစ်ခါမှာ ဆန်းကြယ်လွန်းတတ်သကဲ့ သို့ လောကီနည်းဆိုသည်မှာလည်း မယုံနိုင်အောင်ပင် ဆန်းကြယ်လွန်း တတ်ပြန်၏။

မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ ဓမ္မနည်းအရ တော့ ချစ်ခင်ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းက ကွေကွင်းနောက်ဆုံး ရှိရချေသတည်း။

တော့တိုက် မြင်ရပုံ

မောင်မြင့်ဌေး (နတ်မောက်ဘူတာ)

မှတ်ချက်။ ။ စာရေးသူ လိပ်စာ ပါမလာပါသဖြင့် ဤဆောင်းပါး ရေးသူနက္ခတ္တဇာန်ခြည့်မဂ္ဂဇင်းတိုက်ဆိုင် လိပ်စာပေးပို့ပေးပါရန်။

နေဝန်း

တောမြို့တောကံတန်း

အစိဋ္ဌာန်စခန်းဝယ်

၄-၇-၂၀၁၂ နေ့က မြို့သွားရင်း ဂန္ဓာရီဆရာ ဦးရဲဇော်ထံ ဝင်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို မြင်သည်နှင့် ဆရာရဲဇော်က ပျာပျာသလဲ ထွက်ကြိုပါသည်။

F.35A. March, 2013.

'လာ ဆရာရေ... ဆရာရောက်လာတာနဲ့ အတော်ပဲ။ ဆရာ့ကို ထူးထူးဆန်းဆန်း ပြောစရာရှိလို့ ဒီမနက်ဆရာ မလာရင် ကိုလှကို ခေါ်ခိုင်းတော့မယ်လို့' ဟုလည်း ပြောပါသည်။

ထိုအခါ ကျွန်တော်က...
'ဘာများ ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေ ပြောစရာရှိနေလို့လဲဗျ'
ဟု မေးလိုက်ရာ ဆရာရဲဇော်က...
'ထူးဆန်းတာပေါ့ ဆရာရော။ လာဆရာ။ "စံ" မှာ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း အေးအေးဆေးဆေး ပြောကြတာပေါ့။ "စံ" ကို သွားကြမယ်... ဟု ခေါ်သဖြင့် နှစ်ယောက်သား နှစ်ယောက်သား နှစ်ယောက်သား... ၂၇၃

www.burmeseclassic.com

ရန်ကုန် ပြည်လမ်းထောင့်ရှိ “စံ” လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ထွက်ခဲ့ကြပါ၏။

“စံ”ရောက်သည်နှင့် ဆရာရဲဇော်က အေးအေးဆေးဆေး လက်ဖက်ရည်သောက်ကြရင်း ထူးဆန်းပါသည် ဆိုသော အကြောင်းအရာလေးကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြသည်။

* * *

‘ဒီလို ဆရာရေ...

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလက ကျွန်တော်နဲ့ ဦးဟန်ရှင်တို့နှစ်ယောက် ပဲခူးရိုးမ အလယ်ကြောလောက်မှာရှိတဲ့ ပေါင်းတည်မြို့နယ် စောဖြူတောင်ကို အဓိဋ္ဌာန်တစ်ခုနဲ့ ခရီးထွက်ခဲ့ကြတယ်။

အဓိဋ္ဌာန်ဆိုတာကတော့ စောဖြူတောင်မှာ (၉)ရက် သက်သတ်လွတ်စားပြီး ဥပုသ်ပြုရင်း ဉာဏ်တော်(၄)တောင် (၅)လက်မရှိတဲ့ ကျောက်ပုံစေတီလေးတစ်ဆူတည်ဖို့ပါ။

စောဖြူတောင်ဆိုတာကတော့ ဆရာသိတဲ့အတိုင်းပဲ အင်မတန် နတ်ကြီးတဲ့တောင်ပါ။ တောင်က ပေ(၁၀၀၀) လောက်တော့ မြင့်လိမ့်မယ်။ တောင်ရဲ့ “တောင်” ဘက်က မတ်စောက်ပြီး “မြောက်” ဘက်ကတော့ နိမ့်လျှော့ပြေသွားတဲ့တောင်ပေါ့။

တောင်ပေါ်မှာ စကားကို ပေါက်ကရမပြောရဘူး။ ဆင်ခြင်ရတယ်။ အမှားအယွင်း ဖြစ်လို့မရဘူး။ တစ်ခုခုမှားတာနဲ့ ဘေးဒုက္ခတစ်မျိုးမျိုး ကြုံရတာပဲလို့ ဉာဏ်လယ်ရွာသားတို့က ပြောကြတယ်။

“စောဖြူ”ဆိုတာက သာယာဝတီသုံးမြို့ရှင် သတိုးနော်ရထာမင်းရဲ့ နှမတော်ပေါ့။ သုံးမြို့ရှင်မင်းမှာ ညီတော်တောင်ညိုမင်း၊ ကျောက်စောင်းမင်းနဲ့ ညီမတော် စောဖြူမယ်၊ နောက် ဝက်

လှကတော်(ခေါ်) မြစ်မင်းမင်းသမီး ဆိုတဲ့ မွေးချင်း ညီတော်နှောင်တော် ငါးပါးထဲက တစ်ပါးပေါ့။

အဲဒီတောင်ကြီးမှာ “စောဖြူမယ်” အခြေအရံ အသင်းအပင်းတွေနဲ့ တစ်ပင်တိုင်မြန်နှင်းကြီးနဲ့နေခဲ့တဲ့ တောင်ပါ။ အဲဒီ စောဖြူမင်းသမီး နေခဲ့တာကို အစွဲပြုပြီး “စောဖြူတောင်” လို့ ခေါ်တာပါ။

ရွှေလေးငပေါ့ဘက်ကနေပြီး ဉာဏ်လယ်ရွာ အဲဒီကမှ အထက်ဆိုက်ကျောက်ပြုတ်ရွာတွေကနေ ခက်ခက်ခဲခဲ သွားရတယ်။ တောင်တွေကလဲ မြင့်တယ်။ တောတွေကလဲ ထူတယ်။ ချောက်တွေကလဲ နက်တယ်။ လူသူအရောက်ကလဲ သိပ်မရှိလှဘူး။

အနီးဝန်းကျင်မှာ ရွာတွေတော့ ရှိတယ်။ ဆလှိုင်းချင်းတိုင်းရင်းသားတွေ နေတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ရွာနဲ့ တစ်ရွာက အနည်းဆုံး(၆)မိုင် (၇)မိုင်လောက် ဝေးတယ်။ ဟိုတုန်းကဆိုတော့ ဆင်ကြီးတွေ၊ ဟင်းမျိုး(ကျား)ကြီးတွေတောင် ရှိတယ် ပြောတယ်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်လဲ စောဖြူတောင်ကို ရောက်တယ်ဆိုရင်ပဲ တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်တွေနဲ့ တောပိုင်တောင်ပိုင်တွေကို မေတ္တာပို့၊ ဒီတောင်မှာ ကြုံတိုက်သသူများ ဖူးမြော်

ကြည်ညိုနိုင်ဖို့ မိမိတို့ တတ်နိုင်သလောက် စေတီလေးတစ်ဆူ ထားတည်တာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ခွင့်ပြုကြရုံ အများကောင်းကျိုး ချမ်းသာအတွက် ဖြစ်လို့ ကူညီကြဖို့ ခွင့်တောင်း အကူအညီပေးဖို့ မေတ္တာရပ်ခံကြတယ်။

နောက် ရာဇဂဟေ ငါးထွေတောင်ညို ဝန်းရံရှိသည့် ပြည်တော်နဂါရ် ရာဇဂြိုဟ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်လေးဦး၊ ရှစ်ဦးသော အရှင် အဆပွားကြောင်း (၈၀၀၀) ရှစ်သောင်းသော ဝိဇ္ဇာမိုရ်ဆရာကြီးတွေကိုလဲ ပင့်ဖိတ် တိုင်တည်တယ်။

ရောက်ခါစ၊ နေ့မှာတော့ ဘာမှ သိပ်ထူးထူးခြားခြား မတွေ့ရဘူး။ တောင်ကြောပေါ်မှာ ချေလာ ဟောက်တာ မျောက်တွေ အော်တာ၊ တောင်ငှက်တွေ လန့်ပျံကြတာ ဒီလောက်ပဲ တွေ့ရတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကလဲ အလင်းတိုင်း အမွှေးတိုင်တွေ ထွန်းပြီး...

‘သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များ... အသင်တို့အား ဤအလင်းတိုင်နဲ့ အမွှေးတိုင်တို့ကို လှူပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားကို ရည်စူးပြီး တစ်ဆင့် ပူဇော် လှူဒါန်းကြပါ’

လို့ ဆိုပြီး လှူဒါန်းတယ်။ နောက်တစ်နေ့ မနက်တော့ ကျွန်တော်တို့လဲ စေတီလေးတည်ဖို့ ကောင်းမယ့်နေရာကို ရှာကြတယ်။ တောင်ကြောကြီးပေါ်မှာ နေရာရွှေ့ရင် လျှောက်သွားကြတယ်။ ဒါပေမယ့် စိတ်ကြိုက်နေရာကို ရှာမတွေ့ဘူး။

မတွေ့မချင်း ရှာလိုက်တာ တစ်မနက်ကုန်ရော ဆိုပါတော့ ဆရာရယ် စေတီဆိုတော့ တောင်ပေါ်မှာပဲ အမြင့်မှာပဲ တည်ချင်တာ။ ဒီတော့ တောင်ကြောကြီးတစ်ခုလုံး နဲ့တောင် ရှာတာပေါ့။

www.burmeseclassic.com

'မောင်ရဲရေ... တို့စိတ်ကြိုက်နေရာ တော့ မရတော့ဘူး။ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ' လို့ ဦးဟန်ရှင်က မေးတယ်။

'ရှာကြည့်ကြသေးတာပေါ့ဗျာ။ အဓိဋ္ဌာန်(၉)ရက် အချိန်ရပါတယ်'

အဲဒီလို ကျွန်တော်က ပြန်ပြော တယ်။ ပြောတဲ့အတိုင်း မနက်စာ စား သောက်ပြီးတာနဲ့ တောင်ပြေလျှော လျှောလေးဖြစ်သွားတဲ့ မြောက်ဘက် ကို ဆက်ရှာကြတယ်။ သိပ်မရှာလိုက် ရပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ အဓိဋ္ဌာန်စခန်း ချတဲ့နေရာနဲ့ ကိုက်(၅၀၀)လောက်မှာ လူတစ်ဦးကစာခန့် ပေါင်လုံးခန့်လောက် ရှိတဲ့ မိုးမျှော်ငရုတ်ပင်ကြီးတွေ ဝိုင်း ပေါက်နေကြတဲ့နေရာရဲ့ အလယ်မှာ ပြောင်ချောပြီး တောင်ပူစာလေးတစ်ခု လိုဖြစ်နေတဲ့နေရာကို သွားတွေ့ တယ်။

သူပုံစံကိုက မိမိမောက်မောက်လေး မို့ စေတီပုံစံလေးနဲ့လဲ တူနေတယ်။ ဒီ တော့ အဲဒီနေရာကို ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး သဘောကျဖြစ်ပြီး ရွေးလိုက်ကြတယ်။

အဲဒီတောင်ပူစာလေးပေါ်မှာ တံခွန်၊ ကုက္ကားနဲ့ သာသနာ့အလံလေးကိုလဲ စိုက်လိုက်ကြတယ်။ ဘေးမှာ ပတ်ချာ လည်ပေါက်နေတဲ့ ငရုတ်ပင်ကြီးတွေ နဲ့ဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ တည်မယ့် စေတီလေးလဲ သိပ်ပန်ရမှာပဲလို့ တွေး ပြီး ဝမ်းသာနေတာပေါ့။

တစ်ခါမှ ဒီလောက်ကြီးတဲ့ ငရုတ်ပင် မျိုးတွေကိုလဲ မမြင်ဘူးခဲတဲ့အတွက် ထူးတယ်လေ။ ထူးတဲ့နေရာမှာ ကျွန်တော်တို့တည်မယ့် စေတီလေးက ဆည်းလည်းသံလေး တလွင်လွင်နဲ့ ရှိနေမှာဆိုတော့ ပိုကြည်နူးစရာကောင်း မှာပဲပေါ့။ ဒီလိုတွေးပြီး ပီတိတွေလဲ ဖြစ်နေကြတယ်။

ဒါနဲ့ အဲဒီနေရာလေးမှာ တစ်နေ့ခင်း လုံး တစ်ညနေလုံး နှစ်ယောက်သား ထိုင်ပြီး ၂၄ ပစ္စည်းတွေ ရွတ်ကြ။ သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ ကုဒ္ဓိပတ္တာ အစရှိတဲ့ စည်ချ ဂါထာတွေ ရွတ်ကြ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ အစရှိတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တွေ ရွတ်ကြ၊ ဥဒါန်းဂါထာတော်ကြီးတွေ ကျူးကြ၊ ပုတီးစိပ်ကြနဲ့ လုပ်ပြီး မိုးချုပ်တော့မှ မူလနေရာကို ပြန်ခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တဲ့ရက်က လ၊သာရက်ဆိုတော့ လ၊လေးကလဲ နှင်းဇာပဝါကို ဖောက်ထွက်ပြီး ကြင်စစ လေး သာနေတယ်။

တောင်ပေါ်ဆောင်းက အတော် အေးတယ်။ နှင်းတွေကလဲ မိုးရွာချ သလိုပဲ တဖြောက်ဖြောက် ကျနေ တယ်။ အဓိဋ္ဌာန်စခန်း ပြန်ရောက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်တော်တို့လဲ အနွေး ထည်တွေ ကိုယ်စိတ်ကြီး မီးလှုံဖို့ အတွက် မီးဖိုကြီးကို ဖိုလိုက်ကြတယ်။ 'ကုသိုလ်ရေးမို့ ကြိုးစားဟေ့ ကိုရဲ ရ... စိတ်မပျက်နဲ့'

ဦးဟန်ရှင်က အတော်ချမ်းနေတဲ့ ကျွန်တော်ကို ကြည့်ပြီး အားပေးတယ်။ ကျွန်တော်က မီးဖိုကြီးထဲ ထင်းတုံးကြီး တွေ ထိုးထိုးထည့်ရင်း သူ့ကို ပြုံးပြ လိုက်တယ်။ ကြိုးစားပါတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပေါ့။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ပိတ်ဖြူအဝတ်

အစားတွေဝတ်၊ လွယ်အိတ်ကြီး လွယ် ထားတဲ့ အသက်(၆၀)ကျော်ခန့်လောက် လိုခန့်မှန်းရတဲ့ ခပ်ကြုံလိုလို အဘိုးကြီး တစ်ယောက် ဝါးတောင်ဝှေးကြီး တဒေါက်ဒေါက်နဲ့ ထောက်ရင်း တောင် ကြီးရဲ့ အောက်ပိုင်းလောက်ကနေ တက်လာတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ကြည့်နေတုန်းမှာပဲ သူလဲ ကျွန်တော်တို့အနား ရောက်လာ တယ်။ ပိတ်ဖြူကြီးတစ်ထည်ကိုလဲ ခေါင်းမှာ ပေါင်းထားတယ်။

အနားရောက်တော့ သူက မတ်တတ်ရပ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ကို မကျေမနပ် ခပ်စိမ်းစိမ်း ကြည့်နေ တယ်။ သူ့အကြည့်က စူးစူးဝါးဝါးမို့ ကြက်သီးမွှေးညင်းတောင် ထမိတယ် ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ကလဲ ဘာပြောရမှန်း မသိဘူး ဆရာရေ။ ဒါနဲ့ ပြောမိပြောရာ ပြောလိုက်တာက...

'ဘလဲ... ကျွန်တော်တို့လိုပဲ ဒီ စောဖြူတောင်မှာ အဓိဋ္ဌာန်လာယူတာ လား။ မီးလှုံပါဦး အဘ' လို့ ပြောလိုက်တယ်။ ဒီတော့ အဲဒီအဘိုးကြီးက...

'ငါက မင်းတို့လို သွေးသားမရှိတဲ့ လူမဟုတ်ဘူး။ မချမ်းဘူး။ မင်းတို့သာ သွေးသားခန်းခြောက်လို့ ချမ်းနေတာ' လို့ ပြောရင်း...

'ခု...မင်းတို့ ဒီစောဖြူတောင်ကို ဘာလာလုပ်တာလဲ' လို့ မေးပါတယ်။

'ကျွန်တော်တို့ အဓိဋ္ဌာန်ယူရင်း စေတီလေးတစ်ဆူ တည်ဖို့ လာခဲ့ကြ တာပါ'

လို့ ဦးဟန်ရှင်က ဖြေလိုက်တယ်။ အဲဒီအခါ အဘိုးကြီးက မကျေမနပ် လေသံနဲ့...

www.burmeseclassic.com

'ဒီတောင်မှာ စောဖြူမယ်သခင်မ တည်သွားတဲ့ "နိမသောင်" စေတီရှိ တယ်။ မင်းတို့ ထပ်တည်စရာ မလိုဘူး။ သုံးရက်အတွင်း မင်းတို့ ဒီကပြန်ကြ။ ငါက ဒီတောင်ပိုင်ဘိုးဘိုးကြီးပဲ'

လို့ ပြောပါတယ်။ သူ့စကားဆုံးတာ နဲ့ အဘိုးကြီးက နောက်ထပ် ဘာမှ ထပ်မပြောတော့ဘဲ ချက်ချင်း နောက် လှည့် ပြန်သွားပါတော့တယ်။

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်လဲ ကျွန်တော့်အနားကနေပြီး ဝါးတောင် ဝှေးကြီး တဒေါက်ဒေါက်ထောက် ကျွန်တော်တို့ကို ကျောပေး လှည့်ပြန် သွားတဲ့ အဘိုးကြီးရဲ့ နောက်ကျောပြင် ကို လရောင်နဲ့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရင်း ပြိုင်တူ သက်ပြင်းမောမောလေးတွေ ချလိုက်ကာ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို နှစ်ဦးစလုံး ခိုင်ခိုင်မာမာ ချလိုက်ကြပါ တယ်။

ကျွန်တော်တို့ အဓိဋ္ဌာန် မအောင် မချင်း ဘယ်နည်းနဲ့မှ ကျွန်တော်တို့ နောက်ကြောင်း ပြန်မလှည့်နိုင်ဘူး။ ယောက်ျားတံခွန် လူရည်ချွန်ပဲ မိုးစွန် တမ္မတ် ကြယ်ကို မရရအောင် ဆွတ် ရမှာပဲလေ။

အဲဒီညက ဆရာရေ...တောင်ပိုင် ဆိုတဲ့ အဘိုးကြီးလဲ ပြန်သွားပြီး တအောင့်လောက်လဲ ကြာရော လေ တွေ တစီးစီးနဲ့ မတရားတိုက်တော့ တာပဲ။ သစ်ပင်တွေဆိုရင်လဲ အမြစ်က ကျွတ် လဲပြိုတော့မလိုဘဲ ပြားခနဲ... ပြားခနဲနဲ့ ကျွန်တော့်စိတ်ထင်တော့ တောင်ကြီးတောင် သိမ့်ခနဲ...သိမ့်ခနဲ ဖြစ်သွားတယ်ထင်တယ်။

အခါမှဲကြီးမှာ ကျီးတွေကလဲ လန်ပြု လာကြတယ်။ တအားအားနဲ့ ဆူညံနေ အောင်လဲ အော်ကြတယ်။ တစ်တီတူး

ငှက်တွေကလဲ "တစ်တီတူး" ဆိုတဲ့ အသံတွေ မိုးမွန်သွားတာပဲ။ အော် လိုက်ကြတာ ကြောက်ခမ်းလိလိ ဆိုပါတော့။

ဒါပေမယ့် ဆရာရေ... ကျွန်တော် တို့ကတော့ ခန္ဓာကိုယ်တွေ ဘုရားလှူ ပြီး မီးပုံကြီးဘေးမှာ ဖြစ်ချင်တာဖြစ် ဆိုတဲ့သဘောနဲ့ တစ်ညလုံး ဝင်လေ ထွက်လေကို ရှုနေလိုက်ကြတာ မိုးလင်း တဲ့အထိပါပဲ။ လေကလဲ အရှေ့ဘက် က ရောင်နီဖျို ဖျိုလေးတက်လာမှ ငြိမ် သွားတော့တယ်ဗျာ။

မနက်မိုးလင်းတော့ ကျွန်တော်တို့လဲ တောင်ပိုင်ကြီးဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဆင်းသွား တဲ့ဘက်ကို လိုက်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ကျောက်ပုံစေတီလေး တည်မယ့် ငရုတ်ပင်တွေ ဝိုင်းနေတဲ့ တောင်ကုန်းလေးနဲ့ ကိုက်(၂၀၀) လောက် ဝေးတဲ့နေရာမှာ ခန်းပွင့်(၅) တောင်လောက် (၃)ပင်နှစ်ခန်း ခါး တိုက်လောက်မြင့်တဲ့ ဇရပ်လေး တစ်ဆောင်ကို တွေ့ရတယ်။

ဇရပ်ပေါ်မှာ အလွန်ကြည့်ညိုစရာ ကောင်းတဲ့ တင်ဟူဋ္ဌေ ကျောက်သလင်း ရုပ်ပွားတော်ဖြတ်တစ်ခုကလွဲပြီး ဘာမှ မတွေ့ရဘူး။ အဲဒီဇရပ်လေးပေါ်မှာ

လူနေတဲ့ အရိပ်လက္ခဏာလဲ တစ်စုံ တစ်ရာ မတွေ့ရဘူး။

'ကိုရဲရေ... တောင်ပိုင်ကြီးတော့ ဒီမှာ မရှိဘူး။ ဘယ်မှာနေလဲ မသိဘူး။ ဒါပေမယ့် ညရောက်ရင်တော့ တို့တွေ ဒီဇရပ်လေး ပြောင်းနေကြမယ်။ ဒီဇရပ် လေးက နေချင်စရာလေးကွ'

ဦးဟန်ရှင်က ဇရပ်လေးကို ကြည့်ပြီး ပြောပါတယ်။ ဟုတ်ပါတယ်... ဇရပ်လေး အမိုးက ဝါးတွေကို အခြမ်းလိုက် ထပ် ပြီး မိုးထားတာ။ အကာကလဲ ဝါးတွေ ကိုပဲ ကာပြီး အခင်းကတော့ ပျဉ်ချပ်နဲ့ အင်သားတိုင်တွေနဲ့ ဆောက်ထားတဲ့ ဇရပ်လေးပါ။ လေလှိုင်းလှိုင်းနဲ့ နေချင် စရာလေးပေါ့ ဆရာရယ်။

ဒီလောက်မြင့်ပြီး ဒီလို ဝေးလံတဲ့ နေရာမှာ ဘယ်သူကများ လာဆောက် ထားလဲ မသိပါဘူး ဆရာရေ။ တကယ် သပ်သပ်ရပ်ရပ်လေးနဲ့ပါ။ သားသား နားနားလေးပေါ့။

ပြောရရင်တော့ ဆရာရေ ကျွန်တော် က...

"ကောင်းတယ်...ဒီမှာ ပြောင်းနေ ကြမယ်" ဆိုလိုက်တာနဲ့ ညရောက် အောင် မစောင့်တော့ဘဲ ကျွန်တော်တို့ မှာ ပါလာတဲ့ ပစ္စည်းတွေ ချက်ချင်း သယ်ပြီး ချက်ချင်းပဲ ပြောင်းလိုက်ကြ တယ်။

ပစ္စည်းကလဲ မများဘူးလေ။ စားစို့ အတွက် ရိက္ခာထည့်လာတဲ့ ကျောပိုး အိတ်ကြီးနဲ့ အဝတ်အစား အနည်းအပါး အပြင် ကျွဲကော်ထုပ်ရယ်၊ ဘီလပ်ထုပ် ရယ် ဒါပဲ ပါကြတာ။ ခြောက်... တော ရှင်းဖို့နဲ့ လိုအပ်ရင်သုံးဖို့ ဓားတိုမ တစ် ချောင်းနဲ့ ပေါက်ချွန်းတစ်လက်လဲ မ သေးတယ် ဒါပါပဲ။

အဲဒီညက ကျွန်တော်တို့ ဇရပ်ပေါ်

www.burmeseclassic.com

ပြောင်းမိလို့ပဲ ဆရာရေး... နို့ဆို မလွယ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထမရှိဘဲ တခြားတိုင်းပြည်၊ တခြားနိုင်ငံတွေမှာသာ ကြားရတတ်တဲ့။

နှင်းမုန်တိုင်းကြီးတိုက်လို့ပဲ။ တိုက်လိုက်သမှ ဆရာရယ် လေတွေ တဟူးဟူး... တဖိုးဝှီးကြားမှာ နှင်းသီးနှင်းခဲကြီးတွေက မိုးတွေ ရွာနေသလား အောက်မေ့ရတယ်။ ဖရပ်ကိုလဲ တဖြောင်းဖြောင်းနဲ့ လာထိကြတယ်။ ဒီကြားထဲ တပေါင်းပေါင်း ဟိန်းနေတဲ့ ကျားဟိန်းသံကြီးတွေကလဲ ညံထွက်နေတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆရာရယ် ကျွန်တော်တို့ကတော့ ခန္ဓာကိုယ်ဘုရားလှူထားကြတာမို့ သိပ်တော့မတုန်လှုပ်ကြပါဘူး။ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ဆိုတဲ့ ဥပေက္ခာစိတ်ပဲထားပြီး တရားပဲထိုင်မှတ်နေလိုက်ကြတယ်။

နှင်းမုန်တိုင်းကလဲ မနက်လေးနာရီလောက်ကျမှ ငြိမ်သွားတယ်။ နှင်းတွေလဲ စဲသလို ဖြစ်သွားတယ်။ ဒီတော့မှ လရောင်လေးကိုလဲ မြင်ရတယ်။ အဲဒီအခါကျမှ ကျွန်တော် အိပ်ချင်စိတ်ပေါက်လာတာနဲ့...

'ဦးဟန်ရှင်ရေး... ကျွန်တော် ခဏမှေးလိုက်ဦးမယ်ဗျာ'

လို့ ပြောပြီး တရေးအိပ်လိုက်တယ်။ ညကလဲ တစ်ညလုံး တရားထိုင်ခဲ့တာဆိုတော့ ခေါင်းအုံးပေါ် ခေါင်းချလိုက်တာနဲ့ တန်းအိပ်ပျော်သွားတော့တာပါပဲ။

အိပ်ပျော်သွားတဲ့ အချိန်မှာပဲ ထူးထူးခြားခြား အိပ်မက်တစ်ခုကို မြင်မက်တယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ရောင်မျိုးစုံတောက်နေတဲ့ တိမ်တောင်တိမ်တိုက်တွေ လွင့်ပျောနေတယ်။ ကျွန်တော်က

အဲဒီတိမ်တွေကို ကြည့်ရင်း စီးချင်စိတ်ပေါက်လာတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ တိမ်တွေပေါ်ကို ကျွန်တော် ခုန်တက်လိုက်တယ်။ စွေခနဲဆို တိမ်တွေပေါ် ရောက်သွားတယ်။

နောက် ငြိမ်ငြိမ်လေး လွင့်ပျောနေတဲ့ တိမ်တိုက်ကြီးတစ်ခုပေါ်မှာ ပျော်ရွှင်စွာနဲ့ စီးလိုက်သွားတယ်။ ကောင်းကင်ကွယ်ကြီးထဲမှာ တိမ်တွေကလဲ အတောမသတ် စီးပြီး လွင့်ပျောနေကြတယ်။

မြေပြင်ကို ပြန်ကြည့်လိုက်တော့ မြို့တွေ၊ ရွာတွေ၊ တိုက်တာအိုးအိမ်တွေကို မြင်ရတယ်။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ လွတ်လပ် ပေါ့ပါးနေတယ်။ ချမ်းချမ်းမြေမြေ ဖြစ်နေတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ရွှေရောင်တွေ တဝင်းဝင်း တလက်လက် တောက်ပနေတဲ့ ရွှေတောင်ကြီး တစ်တောင်ဆီ ရောက်သွားတယ်။ တောင်ကြီး တစ်တောင်လုံး ရွှေတွေကို "အိ" ကျနေတာပဲ။ ကျွန်တော်စီးလာတဲ့ တိမ်တိုက်ကြီးက ရွှေတောင်ကြီးရဲ့ တောင်ခြေမှာ ရပ်သွားတယ်။

ကျွန်တော်လဲ ဘာရည်ရွယ်ချက်မှ မရှိဘဲ တိမ်တိုက်ကြီးပေါ်က ဆင်းပြီး ရွှေတောင်ကြီးပေါ် တက်ခဲ့တယ်။

တောင်ကြီးရဲ့ ထိပ်ပေါ်မှာ ရွှေကျောင်းကြီး တစ်ဆောင်ကို တွေ့ရတယ်။ ကျောင်းပေါက်ဝမှာ ဒေါက်ခြာကြီး ဆောင်းထားတဲ့ ရသေ့ကြီးတစ်ပါးက ကျွန်တော့်ကို ရပ်ကြည့်ပြီး လက်ယပ် လှမ်းခေါ်တယ်။

ကျွန်တော် ရောက်သွားတော့ သူလက်ထဲမှာ ဆုပ်ထားတဲ့ အင်းချပ်လေးကို ပေးတယ်။ ဘာစကားမှတော့ မပြောဘူး။ ကျွန်တော်လဲ အင်းချပ်လေးကို ယူပြီး ကြည့်လိုက်တယ်။ အင်းချပ်က ငွေပြားလေးမှာ ချထားတာ။ ဖြန့်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရတယ်။

* * *

အိပ်မက်ထဲ၌ ရသေ့ကြီးချီးမြှင့်ခဲ့သည့် သဗ္ဗသိဒ္ဓိ အင်းတော်မြတ်

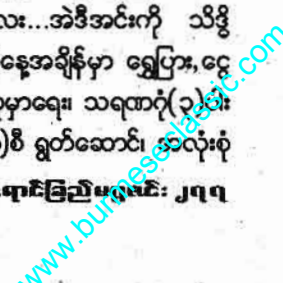
ပု	ရ	စွာ	ဝ	ရ	စွာ
ဂ	အာ	ခွံ	ဂ	အာ	မွံ
သ	မိ	ဏံ	သ	မိ	ဏံ
ပု	ဒိ	ပု	သံ	ရ	စွာ
ဒိ	အာ	ဒိ	ဂ	အာ	ယံ
ပု	ဒိ	ပု	သ	မိ	ဏံ

ကျွန်တော်က အင်းချပ်ကို ကြည့်ရင်း နားမလည်သလို ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် အင်းချပ်ကို တစ်လှည့်၊ ရသေ့ကြီးကို တစ်လှည့် ကြည့်နေမိတယ်။ ဟုတ်တယ် ဆရာ... အဲဒီအင်းမျိုး ကျွန်တော် မတွေ့ဖူးဘူး။ ရှိချင်တော့ ရှိမှာပါ။ ကျွန်တော် မတွေ့ဘူးတာကို ပြောတာ။

ဒီအင်းက ဘာသုံးရမှာလဲ၊ ဘယ်လိုအကျိုးတွေ ပေးသလဲ၊ ဘယ်လို သိဒ္ဓိတွေ ရနိုင်သလဲ၊ ရသေ့ကြီးကလဲ ဒီအင်းကို ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်နဲ့ ကျွန်တော့်ကို ပေးသလဲပေါ့။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ရသေ့ကြီးက...

'ဒကာလေး... အဲဒီအင်းကို သိဒ္ဓိစုတ်ကြိမ်တဲ့နေ့အချိန်မှာ ရွှေပြား၊ ငွေပြား တစ်ခုခုမှာရေး၊ သရဏဂုံ(၃)ပါး တစ်ပါး (၃၀)စီ ရွတ်ဆောင်၊ အလုံးစုံ

သော အရာခပ်သိမ်းကို ပြည့်စုံစေနိုင်၊ အောင်မြင်စေနိုင်တယ်။ သဗ္ဗသိဒ္ဓိအင်း လို့ ခေါ်တယ်။ နေ့စဉ် တစ်နေ့ တစ်အင်း ပုံမှန်သောက်သွားရင် ထွက်ရပ် အထိ လမ်းပေါက်နိုင်တယ်'

လို့ ဆပ်တိုတို မိန့်ကြားလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ကျွန်တော် အိပ်ရာက နိုးသွားတယ်။ အိပ်ရာက နိုးနိုးချင်ဆဲ ထူးဆန်းလှတဲ့ အိပ်မက်အကြောင်းကို ဦးဟန်ရှင်ကို ပြောလိုက်တယ်။

ဒီတော့ ဦးဟန်ရှင်က...
'မင်းအိပ်မက်က အလွန်ကောင်းတဲ့ အိပ်မက်ပဲ။ ထူးထူးဆန်းဆန်းကွာ။ အဲတော့ အချိန်ဆွဲမနေနဲ့၊ ခုမနက်ပဲ အဲဒီအင်းကို ချကွာ။ သရဏဂုံသုံးပါးနဲ့ ဉာဏ်တော်သုံးပါး ဦးဆောင်အင်းပဲ။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာတွေ ရနိုင်မှာပါ'

လို့ ပြောပြီး အင်းချဖို့ တိုက်တွန်းပါတယ်။ အင်းကိုလဲ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း မှတ်မိတယ်ပေါ့ ဆရာရယ်။

ဦးဟန်ရှင်နဲ့ ကျွန်တော် စကားပြောနေစဉ်မှာပဲ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်၊ ခုနစ်နှစ်လောက်ရှိမယ့် အစိမ်းရောင် ဝမ်းဆက်လေးတွေ ဝတ်ထားကြတဲ့ ကလေးမလေး(၃)ယောက် တောင်အောက်က တက်လာတယ်။ အားလုံးက ချောချောလှလှလေးတွေပဲ။ အသားလေးတွေကလဲ ဖြူပင်းနေတာပဲ။

ကျွန်တော်တို့နေတဲ့ ရေခဲနားရောက်တော့ ရေခဲရှေ့မှာရပ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ကို လှမ်းကြည့်နေတယ်။

နောက်ပြီး...

'ဆရာလေးတို့... ဒီမှာ ကြာကြာ မနေရင် ကောင်းလိမ့်မယ်။ ဒီတောင်က တောင်ပိုင်ကြီးက လူစိမ်းသူစိမ်းတွေကို သိပ်လက်မခံဘူး။ သူ သဘောမကျရင်

ဒုက္ခပေးတတ်တယ်' လို့ ခြိမ်းခြောက်တဲ့စကား ပြောပါတယ်။

ဒီတော့ ကျွန်တော်က...
'ငါတို့က နောင်ယုက်ရအောင် လာတဲ့သူတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ မေတ္တာတရား ရှေ့ထားပြီး အများကောင်းကျိုး ချမ်းသာအတွက် ရည်ရွယ်လာကြတာပါ'

လို့ ပြန်ပြောပြီး စိတ်ထဲက အာရုံညွတ် မေတ္တာပို့နေလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ သူတို့အထဲက အကြီးဆုံးဖြစ်ဟန်တူတဲ့ ကလေးမတစ်ယောက်က...

'ကျွန်မတို့က စိုးရိမ်လို့ပါ' လို့ ပြောပြီး တောင်အောက်တက်ပြန်ဆင်းသွားပါတယ်။ ကျန်တဲ့ ကလေးမလေး နှစ်ယောက်ကိုလဲ "သွားကြမယ်" ဆို ခေါ်သွားပါတယ်။ သူတို့ပြန်သွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်တော်တို့လဲ အချိန်ဆွဲမနေဘဲ အိပ်မက်ထဲကရတဲ့ နည်းလေးအတိုင်း အင်(၅)အင်(၁) တစ်အင်းကို ဘုရားလှ။ ကျန်(၄)အင်းကို တစ်ယောက်တစ်အင်းသောက်၊ ကျန်နှစ်အင်းကိုတော့ တစ်ယောက် တစ်အင်းဆီ ဆောင်ထားလိုက်ကြပါတယ်။

အဲဒီညမှာပဲ ဆရာရေ... နှင်းတွေကလဲ တောင်တစ်တောင်လုံး ဝေနေအောင် ကျနေတယ်။

လ၊ သာတယ် ဆိုပေမယ့် လရောင် ပျောက်ခမန်း နှင်းတွေက ကျနေတာမို့ ဘာကိုမှ သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ရဘူး။ ယမန်ညကလို လေမတိုက် နှင်းနုနုတိုင်း မကျပေမယ့် အရာအားလုံး ဝေဝေဝါးဝါး ဖြစ်နေတာကတော့ အမှန်ပဲ။

ဒါပေမယ့် နှင်းစက်နှင်းပေါက်တွေကတော့ တဖြောက်ဖြောက်ကျပြီး တောင်ညိုငှက်တွေ တစ်ခါတစ်ခါ လန့်ပြီး အော်၊ အော်ပဲ့သွားကြတဲ့ အသံတွေကိုတော့ ကြားနေရတယ်။ အစကတော့ ကျွန်တော်တို့လဲ ကြားရိုးကြားစဉ်ပဲ အောက်မေ့တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် မဟုတ်ဘူး ဆရာရေ... ခဏကြာတော့ ပျောက်တွေလန့်ပြီး "ကွိုကွိုကွကွ" အော်တဲ့အသံတွေ ညံ့ထွက်လာတယ်။

နောက် တစ်တီထူးငှက်တွေ လန့်အော်သံ၊ ကျီးတွေ ပြိုဆင်းပြီး တအားအား အော်သံတွေပါ ပါလာတယ်။ နှင်းစက်နှင်းပေါက်သံတွေ ကြားမှာ သူတို့အသံတွေက အခါမျိုး ညံ့လာကြတယ်။

ကျွန်တော်တို့ သတိထားလိုက်စဉ်မှာ ရေခဲရှေ့တည့်တည့်က "ဝေါင်း... ဝေါင်း..." ဆိုတဲ့ ကျားဟိန်းသံကြီးက ကြောက်မမန်းလိလိ ထွက်ပေါ်လာပြန်တယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာ အသင့်ပါလာတဲ့ ငါးတောင့်ထိုး ဓာတ်မီးနဲ့ ထိုးကြည့်လိုက်တော့ ခပ်ရွယ်ရွယ် ကျားသုံးကောင်ကို နှင်းမှုန်တွေကြားကနေ ခပ်ဝါးဝါး မြင်လိုက်ရတယ်။

ခါးကြီးတွေ တနွဲ့နွဲ့ ခါယမ်းရင်း သူတို့ရဲ့ တောက်ပဖူးဖူး ကျဉ်းမြောင်းတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ ရေခဲပေါ်ကို ကြည့်နေကြတယ်။ ဦးဟန်ရှင်က ကျားကြီးတွေကို ကြည့်ပြီး ကျွန်တော်တို့ လက်ကုတ်လိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

နောင် နှစ်ယောက်သား မေတ္တသုတ်ကို ပြိုင်တူ ရွတ်လိုက်ကြတယ်။ မေတ္တသုတ်ရွတ်နေစဉ် မျက်စိကိုလဲ စုံမှိတ်ထားလိုက်ကြတယ်။ မေတ္တသုတ်ဆုံးလို့ မျက်စိဖွင့်လိုက်တော့ စောစောက ကျားကြီးသုံးကောင် ဘယ်ရောက်သွားတယ် မသိလိုက်ဘူး။ ပျောက်သွားတယ်။ တောခြောက်တာလားတော့ မသိဘူး။

ဒါပေမယ့် အဲဒီအချိန်မှာပဲ တောဆင်အုပ်ကြီးတစ်အုပ် တောင်ခြေကနေ ဝါးကင်းတွေ၊ သစ်ကိုင်းတွေကို တဖြောင်းဖြောင်းချိုးပြီး စူးစူးဝါးဝါး အော်ရင်း တက်လာပြန်တယ်။

သူတို့ကတော့ ရပ်မနေကြဘူး။ ကျွန်တော်တို့နေတဲ့ ဇရပ်လေးရွှေကနေ တစ်ဖက်တောင်ကြောပေါ်ကို တက်သွားကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့လဲ ထုံးစံအတိုင်းပဲ မေတ္တသုတ်ရွတ်ပြီး မေတ္တာပို့နေလိုက်ကြတာပေါ့ ဆရာရယ်။ အဲဒီညက တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ဖြစ်စဉ်တွေကတော့ တော်တော် ဆိုးဆိုးရွားရွားပါပဲ။ တော်ရုံလူဆိုရင်တော့ သွေးပျက်သွားနိုင်တယ်။

နောက်နေ့တွေတော့ ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား မရှိတော့ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့လဲ အဓိဋ္ဌာန်လုပ်ငန်းတွေကို အောင်အောင်မြင်မြင် လုပ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ တောင်ပိုင်းဘိုးဘိုးကြီးဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲ ပေါ်မလာတော့ဘူး။

တစ်ခုထူးတာက အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ စောဖြူတောင်ခြေမှာ တောင်ယာ လာလုပ်သူတွေလို ဆိုပြီး နေ့စဉ် မနက်တိုင်း ကျွန်တော်တို့အတွက် ငှက်ပျောသီး၊ မာလကာသီး၊ ပိန္နဲသီး စတဲ့ သစ်သီးတွေကို လာလာပို့တာပါပဲ။ အဲဒါကတော့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အဓိဋ္ဌာန်မပြီးမချင်းပါ။ တစ်နေ့မှ မလပ်ဘူး။

နောက်ပြီး အဲဒီလူတွေဟာ ကျွန်တော်တို့တည်နေတဲ့ ဘုရားစေတီလေးအတွက် အုတ်တို့၊ သဲတို့၊ ကျောက်တို့ကိုလဲ လိုရင် လိုသလို ရှာပေးကြပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ကျေးဇူးကြောင့်ပဲ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကျောက်ပုံစေတီလေးလဲ အခက်အခဲမရှိ အောင်မြင်ခဲ့တယ်။ သူတို့ကို တအား ကျေးဇူးတင်တာပေါ့ ဆရာရယ်။

ဒါနဲ့ပဲ ကျွန်တော်တို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြီး မြောက်လို့ ပြန်တော့မယ်လုပ်တော့ မပြန်ခင် သူတို့ကို နှုတ်ဆက်သွားဦးမယ်ဆိုပြီး သူတို့ တောင်ယာလုပ်ပါ တယ်ဆိုတဲ့ စောဖြူတောင်ခြေကို ကျွန်တော်တို့ သွားတော့ သူတို့ကိုလဲ မတွေ့ဘူး။ ဘာတောင်ယာမှလဲ မရှိဘူး။ တောင်ခြေတစ်ခုလုံးနဲ့ရော ကျွန်တော်တို့ ရှာလိုက်ကြတာ တောင်ယာနဲ့ တူတာဆို ဘူးစင်တစ်ခုတောင် မတွေ့ဘူး။ နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်တော်တို့လဲ လက်လျှော့ ပြန်ခဲ့ရတယ် ဆရာရေ

* * *

ဒီမှာတင် ဆရာရဲဇော်က သူ့စကားကို ခေတ္တရပ်လိုက်သည်။ ပြီး“စံ”မှ စားပွဲထိုးကောင်လေး လာချပေးထားသည့် “ပေါ့ဆိမ့်”ခွက်ကို အရသာခံပြီး သောက်ရင်း စကားကို မနားတမ်း ပြောလာရသည့်အတွက် မောဟိုက်သွားသမျှ အမောဖြေနေလိုက်လေ၏။

ကျွန်တော်ကလည်း ဘာစကားမျှ မပြောဘဲ အလိုက်တသိဖြင့် သူ့နောက်ထပ်ပြောလာဦးမည့် စကားကို စောင့်မျှော်ရင်း ငြိမ်နေလိုက်ပါသည်။

အတန်ကြာမှ ဆရာရဲဇော်က သူ့စကားကို ပြန်ဆက်ပါ၏။

‘အဲဒါကို ဆရာ့ကို ပြောပြချင်နေ

တာ။ ဒီဇာတ်လမ်းလေးက ဆရာနဲ့ အင်မတန်လိုက်တဲ့ ဇာတ်လမ်းလေးပါ။ ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ဆရာ့ကို ပြောဖို့ပဲ ဒါပေမယ့် အဲဒီအချိန်က ဆရာမရှိဘူးလေ။ ဆရာ ပြင်ဦးလွင်ဘက် ခရီးထွက်နေတယ်ဆိုတာနဲ့ မပြောခဲ့ရတာ။ ခုမှ ဆရာ ပြန်ရောက်တယ် ကြားလို့ ဘယ်နယ်လဲ မထူးဆန်းဘူးလား ဆရာ’

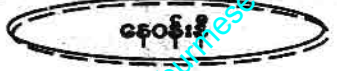
‘အေးဗျ... ဇာတ်လမ်းလေးက စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းပါတယ်။ အကယ်၍ ရေးဖြစ်ခဲ့ရင်လဲ စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် သူတော်ကောင်းကို သူတော်ကောင်းတွေ စောင့်ရှောက်တဲ့ အကြောင်း တင်ပြနိုင်တာပေါ့ဗျာ’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ... နောက်ပြီး ကျွန်တော့်အိမ်မက်ထဲမှာ ရသေ့ကြီး ချီးမြှင့်ခဲ့တဲ့ အင်းကိုလဲ ပညာရှင်တွေကို ဘယ်လိုအင်းလဲ၊ အင်းလောကမှာ အဲဒီအင်းမျိုး ရှိ၊ မရှိလဲ ဖြေကြားပေးဖို့ ထည့်ရေးပေးပါ ဆရာ။ အိမ်မက်ထဲမှာတော့ သဗ္ဗသိဒ္ဓိအင်းလို့ ရသေ့ကြီးက မိန့်ကြားခဲ့ပါတယ်။ တကယ်ဟုတ်၊ မဟုတ် စိတ်ခွဲလို့မက်တဲ့ အိမ်မက်ပဲလား။ ဘာလားပေါ့ ဆရာရယ်’

‘စိတ်ချပါ ဆရာရဲဇော် ရေးဖြစ်အောင်လဲ ကြိုးစားပါ့မယ်။ ရေးဖြစ်ရင်လဲ ဆရာရဲဇော်ပြောတာတွေကို အကုန်ထည့်ရေးပေးပါ့မယ် စိတ်သာချ’

‘ကျေးဇူးပါ ဆရာ’

[ဤဇာတ်လမ်းလေးအား ပြောပြပေးသည့် ဆရာရဲဇော်(နက္ခတ္တဝေဒပညာရှင်) စာရေးဆရာ ရဲဇော် (စီကုန်း)အား ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။]

ယခုလတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေ ထိဆုငွေများနှင့် နီးစပ်ကံထူး နိုင်ကြစေရန် ဉာ၊ ဇ၊ ဈ၊ ဋ၊ ဌ၊ ဍ၊ ဎ၊ ဏ၊ ဏန်းခြေ များကို ဦးစားပေး ရွေးချယ်ကာ စ၊ ဈ၊ ဍ၊ ဎ အကွရာများနှင့် တွဲဖက်၍ ကံစမ်းသင့်ပါသည်။

မိမိတို့ မွေးနှစ်အရ ကံလာဘ်ပွင့် အရောင်၊ နေ့ရက်၊ အရပ်မျက်နှာ စသည်ကို အောက်တွင်ကြည့်ပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက် ဓာတ်ကြီးငါးပါးစိုးမိုးမှုနှင့် အောင်ဘာလေ

မွေးနှစ်	အရောင်	နေ့ရက်	အရပ်မျက်နှာ
ကြက်	အပြာ	ဗုဒ္ဓဟူး	မြောက်
ခွား	အညို	စနေ	အရှေ့မြောက်
ယုန်	အစိမ်းနု	ကြာသပတေး	အရှေ့
နဂါး	အစိမ်းရင့်	ကြာသပတေး	အရှေ့တောင်
ပြင်း	အနီ	အင်္ဂါ	တောင်
ဆိတ်	ပြေဝါ	တနင်္လာ	အနောက်တောင်
ကြက်	ရွှေဝါ	သောကြာ	အနောက်
မွှေး	အဖြူ	တနင်္ဂနွေ	အနောက်မြောက်

ဥပမာ။ ။ ကြက်နှစ်ဖွားဖြစ်လျှင် မိမိနေအိမ်၊ အလုပ်ခန်း၏ မြောက်ဘက် အရပ်ရှိ ထိအရောင်းဆိုင်တွင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌ အပြာရောင်အဆောင်တစ်ခုခု ဆောင်သွားကာ ကံစမ်းရန်ဖြစ်သည်။

ဆိုင်တည်ရာဌာနအရ ဌာနဗလအင်အား ရယူလိုပါလျှင် မြစ်ကမ်း၊ ပင်လယ်ကမ်း၊ ရေပြင်ကျယ် (ရေကန်) တို့အနီးရှိ ထိလက်မှတ်အရောင်းဆိုင်၊ လှေဆိပ်၊ သင်္ဘောဆိပ်၊ ရေယာဉ်ပေါ်၊ အပန်းဖြေကမ်းသာ စသည်တို့၌ ရောင်းချသောဆိုင် အဖျော်ယမကာ၊ ဆိုးဆေး၊ ရေသန့်စသည် အရောင်းဆိုင်များအနီးရှိ ထိဆိုင်တို့တွင် ထိထိုးသင့်သည်။

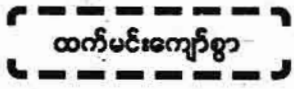
ပန်းချီပြခန်းများအနီးရှိ ဆိုင်(သို့မဟုတ်) ပန်းချီကားများ ဝေဝေဆာဆာ ချိတ်ဆွဲထားသော ဆိုင်များတွင်လည်း သင့်ပါသည်။

ထိကံမြင့်ယတြာ ပြုလိုပါက စေတီပုထိုးများ (နေအိမ်ရှိ ဘုရားစင်၊ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ကိုယ်စား ရုပ်ပွားတော်များ၊ ပရိဘောဂစေတီ (ခေါ်) ဗောဓိညောင်ပင်များ မဖြစ်စေရပါ။)တွင် ရေသပ္ပာယ်ပါ။ သောက်တော်ရေ ကပ်လှူပါ။ မိမိတို့ မွေးနှစ်အရ ကပ်လှူသင့်သော အရပ်ထောင့်၊ ကပ်လှူရန် နေ့ရက်တို့အား အထက်တွင် ပြန်ကြည့်ပါ။

ဥပမာ။ ။ ခွားနှစ်ဖွားဖြစ်လျှင် စနေနေ့၌ လူအများကိုးကွယ်သည့် စေတီတစ်ဆူသို့ သွား၍ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူရန် ဖြစ်သည်။

သက်ဆိုင်ရာ ကံပွင့်အရောင်ဖြင့် ကြက်လျှာပြုလုပ်ကာ တွဲဖက် ကပ်လှူခြင်းဖြင့် အကျိုးထူး ပိုမို ခံစားရနိုင်ကြသည်။ ကြက်လျှာအရေ (၃)ခု (သို့မဟုတ်) (၁၃)ခု ပြုလုပ် ကပ်လှူသင့်သည်။

ဗုဒ္ဓကံတော်ကြီးငါးပါး အကုသညီဖြင့် ထိကံထူးကြပါစေ။

“ခဏအကြာတွင် ဆံတော် ရှင်ရင်ပြင် တောင်ဘက်မှစပြီး ခြေတော်ရာနှင့် သိမ်တော်ရာ ဘက်မှတက်လာမိတွင် ဘုရား ဖူးအုပ်စု ဝင်ရောက်လာသည် ကို ရုတ်တရက် တွေ့မြင် လိုက်ရသည်။ သူတို့လက်ထဲမှာ ဆီမီးခွက်များ ကိုင်လာကြပြီး ဆံတော်ရှင် ရင်ပြင်တော် ဟတ်လည်မှာ ဆီမီးခွက်များ ရှစ် မီးပူဖော် ရိုး ဦးကြပြီ မှ ရင်ပြင်တော်ကို လှည့်ပတ် လျှောက်ကြသည်။ နှုတ်က လည်း တီးတိုး ရွတ်ဖတ်သွား ကြသည်။

သို့သော် အသံ သဲသဲကွဲကွဲ တော့ ပုကြားရပါ။ သတိထား မိသည်မှာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ။ ရှေးခေတ် အဝတ်အစားများနှင့် ဖြစ်ပြီး သူတို့၏ အရပ်အမောင်းမှာ ကျွန်ုပ်၏ အရပ်ထက် တစ် တောင်ခန့် ပိုမြင့်နေပါသည်။ ထောင်ထောင် မောင်းမောင်း ထွားထွား ကျိုင်းကျိုင်းများ ဖြစ်သည်။ တတ်ပုံ ရိုက်ပူပူည် စဉ်းစားမိသော်လည်း ကိုယ် ခန္ဓာမှာ လှုပ်ရှား၍ မရပေ”

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာမျက် နှာ (၉၇)တွင် ပါဝင်သော အောင်စ (LL.B)၏ “ရခိုင်ပြည်နယ် ဆံတော် ရှင် ဘုရားပွဲသို့ ခရီးသွားမှတ်တမ်း နှင့် ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်ထူးများ (၄)” ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရင်း အိပ်ပျော်နေ သော ကျွန်တော်နှလုံးသားများ ပြန်လည် နိုးကြားလာကြသည်။ ကိုယ့် F.36A. March, 2013.

သံသရာတစ်ကျော့ပယ်

မြန်လည် ဆုံတွေ့ရမည် ဆိုပါက...

သင်္ဃာတင် (စစ်တွေ)

ရင်ခုန်သံကို ကိုယ် ကြားနေရသည်ဟု ပင် ထင်လိုက်မိသည်။ ကျွန်တော့် အမူအရာသည် မည်မျှအထိပင် ပြောင်းလဲသွားလေသည် မသိ။

‘နေမကောင်းဘူးလား’

မိဘမေတ္တာ စာအုပ်ဆိုင်ပိုင်ရှင် ကိုလင်းမောင်က ကျွန်တော့်ကို မေး သည်။ ခပ်လွယ်လွယ်အဖြေအဖြစ် ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ သူ့ဆိုင်အတွင်း ဆက်လက်နေရန် မသင့်တော့ကြောင်း ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်ရာ ကမ်းနားဘက်ဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့ သည်။

ညနေစောင်းချိန်မို့ လူသွားလူလာ က မများလှ။ ကမ်းနားလမ်းမှ ဆက်၍ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ရုံရာ ရှုခင်းသာလမ်းဆီသို့ အရောက်တွင် သန့်ရှင်း လတ်ဆတ် သော လေနအေးက တိုက်ခတ်လာ သည်။ သို့သော် ရင်မှအပူကိုတော့ အေးမြနိုင်စွမ်း မရှိသည်မှာ အမှန် တကယ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သစ်သားတံတားကလေးပေါ် ထိုင် ရင်း မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ကမ်းကို ငေးမောမိသည်။ မြင်ကွင်းအတွင်း ထင်ရှားစွာ ပေါ်လာသည်က မြေငူ ကျွန်း (ခေါ်) ဖရုံကာကျွန်းရှည်ကြီး။ ဒီကျွန်း ဒီတောင်စဉ်တောတန်းတွင် ကျွန်တော့်ဘဝအတွက် တစ်သက်စာ အမှတ်တရ ဇာတ်လမ်းကလေးတစ်ခု ကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

ဒီကျွန်း၏ သုံးပုံနှစ်ပုံသော အကွာ အဝေး မြေငူကျွန်း၏ အနောက်ဘက် ကမ်း တောင်ထိပ်တစ်နေရာတွင် ဆံတော်ရှင်စေတီ ရှိသည်။ ဒီဝေဘာလ လယ် ရောက်သည်နှင့် ဘုရားပွဲတော် ကို စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပလေ့

ရှိသည်။

ကျွန်း၏ အရှေ့ဘက်ကမ်း စောမဲကျီ ရွာဆိပ်ကမ်းမှ တောင်စဉ်တောင်တန်း အထပ်ထပ်ကို ကျော်ကာ ကျွန်း၏ အနောက်ဘက်ကမ်း စေတီရှိရာသို့ သွားကြရသဖြင့် ဘုရားပွဲချိန်အတွင်း တွင် တိုး၍ မပေါက်အောင် စည်ကား လှသည်။ ထမင်းဆိုင်၊ လက်ဖက်ရည် ဆိုင်၊ ကာရာအိုဂေ၊ ဇာတ်ပွဲ၊ ပစ္စည်း မျိုးစုံ အရောင်းဆိုင် စုံမှစုံ။

ထိုထိုသော အသံဗလံများကို ရှောင်ကွင်းလိုကြသော ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်စုသည် ပွဲတော် မကျင်းပမီ တစ်ပတ်အလိုတွင် သွားကြ မည်။ ပွဲတော်ရက်ရောက်သည်နှင့် ပြန်လာကြမည် ဟူသော အစီအစဉ်ဖြင့် ခရီးသည်တင် လိုင်းမော်တော်ကလေး ကို စီးကာ စောမဲကျီရွာကလေးသို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။

ထိုမှတစ်ဖန် တောအထပ်ထပ် တောင်အစွယ်စွယ်ကို ဖြတ်ကာ ဆံတော်ရှင် စေတီတော်မြတ်ဆီသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်အား ဝင်ရောက် ဖူးမြော် ကြပြီး စေတီတော် ရင်ပြင်အောက်ရှိ ဇရပ်ကလေးတွင် ကျွန်တော်တို့ အနား ယူကြသည်။ ညနေပိုင်းတွင် ပါလာ သော ရိက္ခာခြောက်များကို ချက်ပြုတ် စားသောက်ကြပြီး နေအေးအေးတွင် စေတီရင်ပြင်သို့ တက်ကြသည်။ ရင်ပြင် ကို အမှိုက်လှည်းခြင်း၊ တရားဘာဝနာ

ရှုမှတ်ပွားများခြင်းတို့ ပြုကြသည်။

နောက်တစ်ရက် နံနက် ခြောက်နာရီ ခန့်တွင် ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်း တစ်စု စေတီရင်ပြင်တော်ပေါ်သို့ တက် ခဲ့ကြသည်။ ပင်လယ်မှ တိုက်ခတ်လာ သည့် လေကွယ်ရာအရပ်တွင် အနှေး တိုင်း ဖယောင်းတိုင်များကို ထွန်ညှိ ပူဖော်ကြပြီး စေတီတော်ကို လက်ယာ ရပ် လှည့်ပတ်၍ ကြည့်ညိုကြသည်။

ဆောင်းလက ပီပြင်လှသည်မို့ ဘင်္ဂလားပင်လယ်ကျယ်ကြီးမှ တိုက် ခတ်လာသော လေနအေးနှင့်အတူ ပိန်းပိတ်အောင် ကျနေသော နှင်းပွင့် များက ဝတ်ထားသော အနှေးထည် များကိုပင် ဖောက်ထွင်း၍ ဝင်လာသလို ခံစားရသည်။

ဘုရားစောင်းတန်းအောက် ကမ်းစပ် လယ်ကွင်းပြင် ရိုးပြတ်တောတွင်မူ ထမင်းဆိုင်၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၊ ကာရာအိုဂေနှင့် ဇာတ်ရုံဆောက်နေ လူအချို့ ရောက်ရှိနေကြပြီး ဆံတော် ရှင် ဘုရားပွဲ၏ သဘာဝအတိုင်း ဝမ်းကို တိုင်ထူ၍ ကောက်ရိုးကာ၊ ကောက်နီ ခင်း၊ ကောက်ရိုးမိုး တဲတန်းရှည်ကြီး ကို တည်ဆောက်နေကြသည်။

တောင်အောက်တွင် စိုက်ထူထား သော လမ်းမီးတိုင်များမှ မီးအရောင် များကို မှုန်ပျံ့၍ မြင်နေရသည်။ စေတီရင်ပြင်ကို လှည့်ပတ် ဖူးရင်း အင်္ဂါထောင့် တစ်နေရာတွင် တရားရှုမှတ်နေကြသူ သုံးဦးအနက်

www.burmeseclassic.com

ခပ်ရွယ်ရွယ် အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို ကျွန်တော် သတိထားမိသည်။
ဖြောင့်စင်းသော အရပ်အမောင်း
ကြောင့် မတ်မတ်ထိုင်နေသော ခန္ဓာ
ကိုယ်သည် သာမန်လူများထက် ပိုမို
မြင့်မားနေသည်။ ယောဂီရောင်ထဘီ၊
သိုးမွေးဆွယ်တာ အင်္ကျီဖြူတွင် ယောဂီ
တဘက် တင်လျက် ဣန္ဒြေသိက္ခာ
အပြည့် တည်ငြိမ်လှပါဘိ။

လောဘ၊ ဒေါသ ကင်းဝေးနေသည့်
သူမမျက်နှာကို မြင်တွေ့ရခြင်းကြောင့်
အေးချမ်းမှု ပီတိသုခကို သိသိသာသာ
ကြီး ခံစားလိုက်ရသကဲ့သို့ ရှိသည်။
ကျွန်တော့်ခြေလှမ်းများ တုံ့နေသွား
သည်။ သူငယ်ချင်းများကတော့ သတိ
ပြုမိဟန် မတူပါ။ မလှမ်းမကမ်းတွင်မူ
အသက်ကြီးကြီး ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးက ပုတီး
ကိုယ်စီနှင့်။

သူငယ်ချင်းများက ဘုရား အာရုံဖြူ
ရန် ဆီမီးထွန်းသည့်နေရာတွင် ကျန်
နေခဲ့သည်။ ကျွန်တော် နောက်
တစ်ပတ် ထပ်ပတ်သည်။ သူမ ထိုင်နေ
ခဲ။ အသက်နှစ်ဆယ် ပတ်ဝန်းကျင်
ခန့်သာ ရှိမည်။ အသားတော်က ညိုပြာ
ညက်။

ကျွန်တော် တည်ငြိမ် အေးချမ်းလှ
သော သူမအလှကို ထိုင်၍ ကြည့်နေ
ချင်သည်။ ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော၊ ရာဂ
နှင့်မယှဉ်သော ဖြူစင်သည့် စိတ်ထား
နှင့်ရယ်ပါ။ တရားဓမ္မ အားထုတ်နေသူ
တစ်ဦးအတွက် အနှောင့်အယှက် မဖြစ်
စကောင်း ဟူသော အသိကြောင့်
ကျွန်တော် သူငယ်ချင်းများထံသို့ ပြန်
ခဲ့မိသည်။ တရားရှုမှတ်မှုကို ပြုသော်
လည်း အာရုံ ပျံ့လွန်းလှချေသည်။

* * *

‘မနေ့မနက်က ဘုရားရုပ်ပြင်မှာ တွေ့ခဲ့တဲ့

အမျိုးသမီးကလေးရဲ့ မျက်နှာဟာ သိက်
အေးချမ်းတာပဲဗျာ။ ပြီးတော့ ဖံ့ဖံ့တင်ပွဲ
ကလေးနဲ့’

မပြောပါဟု စိတ်ကို ချုပ်တည်း၍
မရသည့်အဆုံး သူငယ်ချင်းများကို
ကျွန်တော် ဖွင့်ပြောမိသည်။ ကိုလှမြင့်၊
ကိုအောင်စိုးနှင့် ကိုဝင်းမောင်တို့က
အလှတရားကို တန်ဖိုးထားတတ်ကြသူ
တွေမို့ ကျွန်တော့်စကားကို စိတ်ဝင်စား
ကြသည်။

ယနေ့နံနက်တွင်မူ ညိုချောမလေး
ကို သေချာစွာ အကဲခတ်ကြပြီး
“ဟုတ်၏၊ မှန်၏”ဟု ထောက်ခံ
ပေးကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ကိုစွ
ဆောင်ရွက်ဖွယ်ရာများ ပြီးစီး၍ ပြန်
ဆင်းကြမည့်အချိန် နံနက် ခုနစ်နာရီ
ခန့်တွင် စေတီတော် ရင်ပြင်တစ်ပတ်
ပတ်ကြတော့ သူမ မရှိတော့ပေ။

* * *

‘ကျွန်တော် သူ့ကို စိတ်ဝင်စားနေပြီ။
ဒီနေ့တော့ သူ့အကြောင်း လိုက်ပြီး မေးကြည့်
ရင် ကောင်းမလားလို့’
ကန့်ကွက်မည့်သူ မရှိပါ။ ကျွန်တော်

တို့ စေတီရင်ပြင်ပေါ်သို့ တက်ချိန်မှာ
ဝေလီဝေလင်း ဖြစ်သည်။ နာရီကြည့်
တော့ ငါးနာရီ မိနစ် သုံးဆယ်တိတိ။
ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့မှာ အအိပ်ကြူးသူ
များလည်း ပါကြသည်မို့ ဒီအချိန်
ရင်ပြင်ပေါ် ရောက်လာသည်ကပင်
ကံကောင်း။ ကျွန်တော် ညိုချောမလေး
ကို မြင်သာသော နေရာကလေးတွင်
ထိုင်ကာ ဘုရားဂုဏ်တော်များကို
ရွတ်ဆိုရင်း နာရီကို တစ်ချက်တစ်ချက်
ကြည့်နေမိသည်။

‘ဗြောက်နာရီ လေးဆယ့်ငါးမိနစ်။
သူမ ထိုင်နေသည့် အနေအထားကို
စ၊ ပြင်သည်။ ထို့နောက် ရိုသေစွာ
ဦးချ၍ အသာအယာ ထသည်။
ကံကောင်းချင်တော့ ကျွန်တော်တို့ရှိရာ
ရင်ပြင်ဘက်ခြမ်းတွင် လူရှင်းနေသည်။
ရင်ပြင်မှ အဆင်းလှေကားဘက်ဆီသို့
တစ်လှမ်းချင်း တစ်လှမ်းချင်း သွားနေ
စဉ်...

‘ဒီက ညီမက ဘယ်မှာနေလဲ’
ကျွန်တော့်အမေးကြောင့် သူမ
ရုတ်တရက် လှည့်ကြည့်ပြီး တည်ငြိမ်
အေးချမ်းစွာဖြင့်...

‘ခြေဆော်ရာနားက ရွာကျပါ’
‘ဪ မနက်တိုင်း တရားထိုင်ဖို့
လာသလား’

‘လူတွေ အလာနည်းသေးတဲ့အချိန်ဆို
လာဖြစ်ပါတယ်။ ပုံမှန်တော့ မဟုတ်ပါဘူး’
‘ဒါနဲ့ ညီမ စကားပြောတဲ့ လေသံက
ရစ်ပြီကျွန်းကလူတွေ ပြောတဲ့ အသံမျိုး
နော်၊ ရမ်းဗြဲ အဆက်အနွယ်တွေနဲ့
တူတယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ်’
စကားပြောရင်း လှေကားထစ်များ
ကို တစ်ထစ်ချင်း ဆင်းလာကြရာ
ခြေတော်ရာသို့အဆင်း လမ်းခွဲကလေး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၈၃

သို့ ရောက်သည်။ ထိုနေရာမှတစ်ဆင့်
တောလမ်းကလေးအတိုင်း ဆင်းရ
မည်။ ကျွန်တော် ဆက်လိုက်ရန် မသင့်။
သူမကလည်း သိနေပုံ ရပါသည်။

'သွားလိုက်ပါဦးမယ် မောင်မောင်
တဲ့။

* * *

ကျွန်တော် စေတီကုန်းတော်ပေါ်သို့
ပျော်ရွှင်စွာ ပြန်၍ ပြေးတက်သွားမိ
သည်။ ပြီးနောက် သူငယ်ချင်းများကို
သတင်းပို့သည်။

'စကားပြောရတာ ရည်ရွယ်မှုနှင့်ပုံစံ
ရမ်းပြကျွန်းသားတွေ ပြောတဲ့ စကားလေး
နဲ့ ပြောတယ်။ ရှေ့တော်ရာနားမှာရှိတဲ့ ရွာ
ကလို့ ပြောတယ်'
ကိုင်းမောင်နှင့်အတူ ကိုအောင်စိုး
က မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး စဉ်းစားဟန်
ပြုလိုက်ကြသည်။

'ရှေ့တော်ရာနားမှာ ရွာ မရှိပါဘူး။ သွေး
ကိုင်းရင်သားတွေ နေတဲ့ တောင်ယာတဲ
တစ်လုံး။ နှစ်လုံးပဲ ရှိတာ။ ခရီးမလေးများ
လား'

'သူကတော့ ဒီလိုပဲ ပြောခဲ့တာပဲ'
'ဒါဆို ရွာကို လိုက်လည်ချင်တယ်
လို့ ပြောကြည့်ပါလား'

'ကောင်ဆားပဲ'

* * *

အထာကို သိကျွမ်းနေပြီမို့ သူမ
တရားရှုမှတ်၍ ပြီးဆုံးခါနီးချိန်လောက်
တွင် ကျွန်တော် အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ။
သူမ ထသည်နှင့် သူမအပါးသို့
ကျွန်တော် ရောက်နေပြီ။

'ညီမ တရားထိုင်ရတာ အဆင်ပြေ
ရဲ့လား'

'ပြေပါတယ် မောင်မောင်၊ ဆံတော်
ရှင် စေတီတော်မြတ်ရဲ့ အရိပ်အာဝါသ
ဟာ အေးချမ်းလှပါတယ်'

'စကားမစပ် ညီမနာမည်က...'

'စောနန္ဒီပါ မောင်မောင်'

'ညီမ အစ်ကိုနဲ့ စကားနည်းနည်း
ပြောဖို့ အချိန်ရမလား ခဏပါ။ သိချင်
တာကလေးတွေ ရှိလို့'

'နည်းနည်းတော့ ရပါတယ်။ အချိန်
နောက်ကျပြီးမှ ပြန်ရင် အီးယောင်နဲ့
ဘားဘာ (ဖိခင်း ဖခင်)တို့ စိတ်ပူနေကြ
မှာ စိုးလို့'

'ခဏလေးပါ။ ဒီစောင်းတန်းဘေး
က အုတ်ခုံကလေးမှာ ထိုင်ရအောင်'
.....

'အစ်ကိုက ညီမ တရားထိုင်နေတာ
ကို မြင်ရတာ တည်ငြိမ် အေးချမ်းနေ
တာမို့ စိတ် အရမ်းချမ်းသာတာပဲ'

'သံသရာထဲက အပြန်အလှန် လွတ်မြောက်
ချင်လို့ပေါ့ မောင်မောင်ရယ် သံသရာကြော
မှာ စုန်ချည်ဆန်ချည် ပျော့ပါပြီး တပျိုစုံ
မှာ ကျင်လည်နေသရွေ့ ဒုက္ခတွေ ဖင်လယ်
ထနေရဦးမှာပဲ ယုတ်လား'

'ဒါတော့ ဒါပေါ့ကွယ်။ တချို့လူတွေ
ကတော့ ကိုယ်နဲ့ စိတ်သဘောထား
တိုက်ဆိုင်တဲ့ ဘဝအဖော်မွန်နဲ့သာ
နေရမယ်ဆိုရင်တဲ့ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ
ထဲက မလွတ်ဘဲနေနေ ဇွတ်ဆွဲလို့
တပေပေငယ် သေပါစေခင်ရဲ့။ နိဗ္ဗာန
အမြိုက်ခွင်ကို မလိုက်ချင် ရုန်းကန်လို့
ဖဲ့ဆိုတဲ့ လူမျိုးတွေကလဲ ရှိသေးတယ်

လေ'

'မောင်မောင်တို့လို လူမျိုးတွေလား
ဟင်'

'ဟင်း ဟင်း'

'မောင်မောင် နှစ်တိုင်း လာသလား'

'ဒီနှစ်မှ ခုလို စောပြီး ပွဲမကျခင်
လာဖြစ်တာပါ။ အရင်နှစ်တွေတုန်းက
တော့ ဘုရားပွဲတော် ကျင်းပချိန်မှ
လာလေ့ ရှိတယ်။ ခုတော့ လူတွေရှုပ်
ရင် မျက်စိရှုပ်လို့၊ ပြီးတော့ ဘုရားကို
အာရုံပြုရတာကလဲ...'

'ဒီလိုအချိန် အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ကဲ
ပြန်တော့မယ်နော်'

'အင်း အခွင့်အခါ သင့်တဲ့အခါ
ညီမတို့ရွာကို အစ်ကိုလိုက်ပြီး လည်ချင်
တယ်။ ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်ပေါ့လေ'

'သန်ဘက်ခါမနက် ရွာကလူတွေ
ဆံတော်ရှင် စေတီတော်မြတ်ကို ဆီမီး
ပူဇော်ဖို့ လာကြလိမ့်မယ်။ အပြန် လိုက်
ခဲ့ပေါ့'

ကျွန်တော် ဝမ်းသာလုံးသို့သွားခဲ့
သည်။ တောလမ်းကလေးအတိုင်း
တရွေ့ရွေ့ ဆင်းသွားသော သူမကို
မျက်စိအောက်မှ ပျောက်သွားသည်
အထိ ကျွန်တော် ရပ်ကြည့်နေမိသည်။
ရင်ထဲမှာ ဘယ်ဆီလွမ်းမိတယ် မသိပါ
လားကွယ်။

* * *

မည်သူ့မှာမှ နှိုးစက်နာရီ ပါမလာ၍
နံနက်စောစောနိုးရန် ကျွန်တော် ရေ
နှစ်ခွက် သောက်၍ အိပ်သည်။ ကံဆိုး
ချင်တော့ နံနက် သုံးနာရီတွင် ချမ်းချမ်း
စီးစီးနှင့် ကျွန်တော် အိမ်သာသို့ ထ၍
ပြေးရတော့သည်။

နံနက် ကျွန်တော် နိုးသည်နှင့်
လက်ကနာရီ ကြည့်လိုက်တော့ ငါ့နာရီ
နှင့် နှစ်ဆယ့်ငါးမိနစ်တိတိ။ ကပျာ

www.burmeseclassic.com

ကယာ သွားတိုက်၊ မျက်နှာသစ်ကာ တစ်ဦးတည်း စေတီတော် ရင်ပြင်ဆီသို့ အပြေးအလွှား တက်လာမိသည်။

ရှေးခေတ် အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်လျက် ထောင်ထောင်မောင်း မောင်း အသာညှိမောင်းသော အဆင်း ရှိသည့် ကျန်းမာ သန်စွမ်းပုံရသော ယောက်ျား မိန်းမများသည် ဆီမီးခွက် များကို ကိုင်ကာ စေတီတော်အား လှည့်ပတ် ကြည့်ညှိလျက် ရှိကြသည်။

စေတီတော်အတက် ညာဘက်ရှိ စံကားပင်အောက်မှနေ၍ ထောင် ထောင်မောင်းမောင်း လှည့်တွားကြီးများ ကြားတွင် စောနန္ဒီကို ကျွန်တော် ရှာ ဖွေနေမိသည်။

ရွယ်တူ အမျိုးသမီးကလေးများ ပါရှိ သော်လည်း ထူးခြားနေသော စံပယ် တင်ပွဲကလေးကြောင့် ကျွန်တော် အလွယ်တကူပင် ရှာဖွေ တွေ့ရှိပါ သည်။

မကြာမီ အကြီးအမှူးဖြစ်ဟန်တူသူ က လေ့ကားထစ်ဆီဘက်သို့ စ၍ ဆင်းသည်။ ကျန်လူများက နောက်မှ တန်းလျက် လိုက်ကြသည်။ စေတီ တော်၏ ထီးတော်ဆီမှ ရောင်ခြည် တော်များ လင်းထိန်စွာ ကွန့်မြူးသည်။ ကျွန်တော် လက်အုပ်ချီ၍ ငေးမောနေ မိသည်။ စောနန္ဒီ၏နောက်တွင် ခပ်ရွယ်ရွယ် လူကြီးတစ်ယောက်သာ ပါ၍ နောက်ဆုံး ဖြစ်သည်။

သူမ ကျွန်တော့်ကို မြင်ပုံရသည်။ ကျွန်တော့်ဘက်သို့ သမင်မျက်လုံး ကလေး တစ်ချက် ဝင့်လိုက်ခြင်းကပင် လျှင် နောက်ကလိုက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်သလို ခံစားလိုက်မိသည်။ တန်းစီကာ လေ့ကားအတိုင်း ဆင်း၍ တောင်ခု လတ်အရောက်တွင် ညာဘက် တောလမ်းသို့ ဆင်းကြသည်။

ဆောင်း၏ နံနက်ခင်းက မှောင်၍ ကောင်းတုန်း၊ အေး၍ကောင်းတုန်း၊ နှင်းတွေက ပိန်းပိတ်အောင် ကျနေ တုန်း။ သို့သော် လူတစ်ယောက်စာ အကျယ်ရှိသော တောင်အဆင်းလမ်း ကိုတော့ ရေးရေး မြင်ရသည်။ ဝါးတစ်ပြန်ခန့် အကွာလောက်ဆီမှ ကျွန်တော် လိုက်သွားခဲ့မိသည်။ တစ်စုံ တစ်ယောက်မျှ လှည့်ကြည့်ကြသည်ကို မတွေ့မိ။

တောအုပ်အတွင်း မြောက်ဘက် အရပ်ဆီသို့ လျှောက်ကြပြီး နာရီဝက် သာသာခန့်အကြာတွင် အရှေ့ဘက်ဆီ သို့ ခရီးဆက်ကြသည်။ ထူးခြားစွာ သတိထားမိသည်က သူတို့ လမ်း လျှောက်သံကို မကြားရခြင်းပင်။ ကျွန်တော် လမ်းလျှောက်စဉ် သစ်ကိုင်းခြောက်များ နှင်းမိသံကိုသာ ကြားနေရသည်ဟု ထင်မိသည်။ ရောင်နီသန်းလာ၍ လမ်းကြည့်လိုက်ရာ သူတို့လက်တွင် ဆီမီးခွက်များကို မတွေ့ရတော့ပေ။ ဆက်၍ လျှောက် လာရင်း ကျွန်တော့်ရှေ့တွင်ပင် လျှောက်နေကြသူများ တဖြည်းဖြည်း ပိုနီကာ ပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။ ရှေ့တွင် ရုတ်တရက်ဖြစ်သော အဖြစ်အပျက်ကြောင့် ကျွန်တော် အံ့သြ

သွားသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို စေ့ငိုက် ၍ ကြည့်လိုက်မိသော်လည်း နှင်းများ ကျနေသဖြင့် သဲကွဲစွာ မမြင်ရ။ တောင်တန်းကလေးပေါ် ရောက်နေ မှန်းကိုတော့ မြေပြင်အနေအထားအရ သတိထားမိသည်။

ဆက်၍ လျှောက်လာရင်း နှင်းများ မျက်ပြယ်စ၊ ပြုလာသည်။ နေမင်းကြီး ၏ အလင်းရောင်ကလည်း ထွက်ပေါ် လာပြီကိုး။ တောင်မြောက်ကြည့်ရင်း မြောက်ဘက်တွင် တောင်ကြားလွင်ပြင် ကလေးတစ်ခုတွင် ကျေးရွာကြီးတစ်ရွာ ကို ထင်ရှားစွာ တွေ့လိုက်ရသည်။

စောနန္ဒီတို့ရွာ ထင်ပါရဲ့ ဟူသော အတွေးက ကျွန်တော် ထိုရွာကလေး ဘက်ဆီသို့ သွက်လက်စွာ လျှောက် လှမ်းစေခဲ့သည်။ ရွာမှာ တပ်ထရံ အကာအရံ မရှိ။ ခွေးတစ်ကောင် ကြောင်တစ်ဦး မရှိ။ လူတစ်ဧကခန့် တုတ်ခိုင် ဖြောင့်စင်းသော ပျဉ်းကတိုး တိုင်ကြီးများဖြင့် ဆောက်လုပ်ထား သော ထရံကာ ခန့်မိုး ပုံစံတူ အိမ်ကြီး များကို တွေ့ရသည်။ ရွာလယ်လမ်း အတိုင်း လျှောက်လာရင်း...

'ဟော မောင်မောင် လာပြီ။ လာပါ အိမ်ပေါ်တက်ပါ'

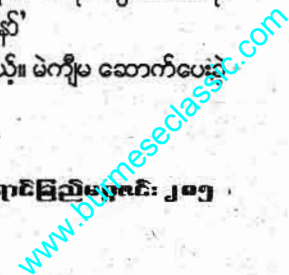
'ဒါ စောနန္ဒီတို့အိမ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်။ အိမ်အုပ် ဘာတာ (အဖေ အဖေ) အာန္တာ (ဝည့်ညည်)လာ တယ်' လှယမင်း၏ အသံအဆုံးတွင် အဘိုးကြီးနှင့် အဘွားကြီး နှစ်ဦးတို့ ထွက်လာ၏။ ပြုံးပြရင်း ကျွန်တော့် ရှေ့တွင် ဝင်ထိုင်ကြသည်။

'အာ အိန္ဒြာက အိမ်ပုံစံတွေဟာ အားလုံး အတူတူပဲနော်'

'အေးကွယ်။ မဲကရီမ ဆောက်ပေးခဲ့ တာပေါ့'

'ဗျ'

‘မဲကျီပလေကွယ်၊ အသားပုဏ်းလွန်းလို့ တို့တစ်ရွာလုံးကတော့ ဒီလိုပဲ ခြေကြတယ်။ လူလေးတို့ ရာဇဝင်ထဲမှာတော့ မိဖုရား စောမဲကျီပေါ့ကွယ်’

‘အဘ ပြောနေတာ မြောက်ဦး ထီးနန်းကို စိုးစံခဲ့ပြီး ဘင်္ဂလား (၁၂)မြို့ ကို အောင်ပွဲခံခဲ့တဲ့ ဘုရင်မင်းဖလောင်း ရဲ့ မိဖုရား စောမဲကျီကို ပြောနေတာ လား’

‘ဒါပေါ့။ အဘရဲ့ တူမအရင်းပဲ။ ရမ်းခြေကျွန်း ကန်တိုင်းရွာကပေါ့။ သူ့ရဲ့ ဇာတ်လမ်းတော့ သိပါတယ်နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်း ပြီး စေတီပုထိုးတွေ အများကြီး ပြုပြင် လှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားတွေ ပြုပြင် တည်ဆောက်ဖို့ ငယ်ချစ်ဟောင်း ပန်းရန်ဆရာ မောင်ရွှေသီးနဲ့ ရမ်းခြေ သား ပန်းရန်တွေကို အလုပ် လုပ်စေခဲ့ တာကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး မနာလိုသူ တွေက မဟုတ်မမှန် သွေးထိုးတဲ့ ကြား စကားကြောင့် ဘုရင်ကြီး အမျက်တော် ရှပြီး မောင်ရွှေသီးနဲ့ စောမဲကျီတို့ကို သေဒဏ်ပေးခဲ့ပါတယ်’

‘ဟုတ်တယ်ကွယ်။ သေရခါနီးမှာ ဘယ်လို အဓိဋ္ဌာန်တွေ ပြုခဲ့သလဲ’

‘သူဟာ အမှန်တကယ် မဖောက် ပြန်ခဲ့ပါဘူးဆိုရင် သူ့အလောင်းဟာ ချောင်းရေကို ဆန်တက်ပါစေသားလို့ ပါ’

‘အင်း ဆက်ပြောပါဦး’

‘သူ့သတ်ယားတွေ သတ်ထားတဲ့ အလောင်းဟာ ရေဆန်တက်သွားခဲ့ပါတယ်။ အလောင်းရပ်တဲ့ ကမ်းနားမှာ လှမ်းစေတီ တည်ထားတာကို ကန်တိုင်းရွာမှာ ကျွန်တော် ရောက်ခဲ့ဖူးပါတယ်’

‘အေး သမိုင်းမှာ မပါတဲ့ နောက် အဓိဋ္ဌာန်တစ်ခုကိုလဲ လုပ်ခဲ့သေးတယ် ကွယ်။ အဲဒါကတော့ ကန်တိုင်းရွာက

အမျိုးတွေကို ဒီတောင်ကြားလွင်ပြင်မှာ ရွာတည်ပေးပြီး ဆံတော်ရှင်ဘုရားကို စောင့်ရှောက်စေခဲ့တယ်။ နောက် အဓိဋ္ဌာန်တစ်ခု ဆိုတာပေါ့’

‘.....’

‘ဒီရွာကလေးကို ဘယ်သူမှ လာလို့ မရဘူး။ လာရင်လဲ မြင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ စောနန္ဒီက လူကလေး ရွာကိုလာလည် ဖို့ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့ပြီဆိုလို့သာ’

စောနန္ဒီက ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ကျွဲကျွဲ ကလေး တူနေရတိုင်းကာ နားထောင် နေသည်။

‘ကဲ လူလေး အချို့တွေ သိပ်ကြာနေရင် လူလေး သူငယ်ချင်းတွေ စိတ်ပူနေလိမ့် မယ်’

‘.....’

ကျွန်တော် စောနန္ဒီကို လှမ်းကြည့် လိုက်သည်။ သူမ ထိုင်နေရာမှ ထကာ ဘုရားစင်ရှိရာသို့ သွားသည်။ ဘုရား စင်တွင် မဟာမုနိ ရုပ်ပွားတော်အား ဆလိုက်မီး ထိုးထားသည့် နယ် ဝင်း ထိန်စွာ ပူးတွေ့ရသည်။ ဘုရားစင်မှ အုတ်ခွက်ဘုရားကလေးအား ယူကာ ကျွန်တော်ကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် ရိုသေ စွာ လှမ်းပေးသည်။

‘အဲဒီ အုတ်ခွက်မှာ ပုံဖော်ထိုးတဲ့ နှစ်ကျိပ် ရှစ်ဆူပုံတော်ဟာ မဲကျီပ ဆံတော်ရှင်ဘုရား မှာ ဌာပနာဖို့ ဘာသာသားတွေ လုပ်ခဲ့ကြ

တာ။ အမှတ်တရ ဘာတ သိမ်းထားတာ လူလေးအတွက် စောနန္ဒီရဲ့ အမှတ်တရပေါ့ ကွယ်’

စောနန္ဒီ အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားပါ သည်။ အဘကလည်း စကား မဆက် တော့။ ကျွန်တော် ပြန်ချိန်တန်ပြီဖြစ် ကြောင်း သတိထားလိုက်မိသည်။ ရင်နင့်စွာပင် အဘကို ပြုံးပြကာ ရွာပြင် သို့ တစ်လှမ်းချင်း ထွက်လာပြီး တောင်ကုန်းကလေးပေါ် တက်လာခဲ့ သည်။ နောက်ဆုံးအကြိမ်အနေဖြင့် ရွာကလေးကို လှည့်ကြည့်လိုက် တော့...။

* * *

‘ရှာလိုက်ရတာကွာ။ ပေါက်တော စခန်းများနဲ့အဖွဲ့ မင်းကို တောနင်းရှာနေ တာ သုံးရက်ရှိပြီ’

‘ဘာပြောတယ်’

‘ဟိုကောင်မလေးကို မရလို့ ပင်လယ်ထဲပဲ ခုန်ချ သေသွားပြီလား လို့’

ကျွန်တော် ဘာမျှ စကားမပြန်မိပါ။ အုတ်ခွက်ဘုရား ပုံတော်ကလေးကို ဂျာကင်အကျီ အတွင်းအိတ်အတွင်း ထည့်ကာ လက်ပိုက်ရင်း သူတို့ ပြော စကားများကိုသာ နားထောင်နေမိ သည်။ ထိုနှစ်သည် ဆံတော်ရှင်ဘုရား ပွဲသို့ ကျွန်တော် နောက်ဆုံး ရောက်ခဲ့ သည့်နှစ် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ခု ဆံတော်ရှင်ခရီးသွား ဆောင်းပါး ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများကို ဖတ်ရ တော့ ကျွန်တော် ရင်ခုန်သံများ မြန်လာ ခဲ့သည်။ အုတ်ခွက်ဘုရားကလေးအား အရိုအသေပြုရင်း သံသရာတစ်ကွေ့ ဝယ် ပြန်လည် ဆုံစည်းဆွင့်ရမည် ဆိုပါက စောနန္ဒီနှင့်သာ ဟု...။

ခင်မောင်ဝင်း (စစ်တွေ)

www.burmeseclassic.com

ပင်လယ်ပိုင်း
 ဒေသ အမာကျေး
 ရွာတွင် ဖျာပုံမြို့
 နယ်မှ တန်ခိုးကြီး
 စေတီတော်ကြီး
 လိပ်ဥကုန်း ကျိုက္က
 မျှော်စေတီတော်ပြန်
 လည် တည်ထား
 ကိုးကွယ်ခြင်း မ
 ပြုမီ ဘုရားရှင်၏
 ဓာတ်တော်၊ ရဟန္တာ
 ရှင်မြတ်များ၏ ဓာတ်
 တော်များနှင့်
 လိပ်ဥကုန်းစေတီ
 တော်အတွင်း
 ပူဇော်မည့်
 ရုပ်ပွားတော်များ
 အား ဖျာပုံခရိုင်
 လေးမြို့နယ် ဖြစ်
 သည့် ကျိုက်လတ်
 ဒေးဒရဲဘိုကလေး
 ဖျာပုံ အစရှိသော
 မြို့ပေါ်များနှင့်
 ကျေးရွာများတွင်
 လည်းကောင်း
 လှည့်လည် အပူ
 ဇော်ခံလျက် ရှိ
 သည်။

ယခင် ဘိုကလေးမြို့နယ်ပိုင်
 ပင်လယ်ဝရွာကလေးဖြစ်သော အမာ
 ကျေးရွာသို့ လိပ်ဥကုန်းစေတီတော်
 မြတ်တွင် ထည့်သွင်း ပူဇော်မည့် ဓာတ်
 တော်မွေတော်များ အပူဇော်ခံရန်
 ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

အမာကျေးရွာသည်လည်း သမိုင်း
 ဝင် မွန်မြို့ဟောင်းဖြစ်သော ပျဉ်ဒရယ်
 မြို့နှင့် တိစပ်လျက်ရှိသော ရွာကြီး
 တစ်ရွာ ဖြစ်သည်။ ပျဉ်ဒရယ်ဟူသော

ကျော်စိန်လင်း
 (အမာမြို့)

ဝရလောကသားဘဝမှ

ဘုရားပူဇော်သည့်

အဓိပ္ပာယ်မှာ ပင်လယ်ကမ်းခြေမှာ
 တည်သောမြို့ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။
 ယခင်က ကြက်ပုံမကျ စည်ကားခဲ့
 သော ပျဉ်ဒရယ်မြို့သည် ယခုအခါ
 ပင်လယ်ရေအောက်သို့ ရောက်ရှိပွားခဲ့

လေပြီ။ ပင်လယ်ဒီရေကျချိန်တွင် အုတ်
 လမ်းများ၊ ရေတွင်းပျက်များ၊ အိုးကွဲများ
 တွေ့ရှိရလေသည်။
 အမာဆိုသည်မှာ အမှတ်ကြီး
 တည်သောရွာ၊ ကဒုံကန်အငူပေါ်

ပြောင်းရွှေ့ တည်သောရွာ၊ ရောရွာ၊ တပ်ကြပ်ကြီးတည်သောရွာဟု မွန်စကားအရ သိရှိရသည်။

အမာကျေးရွာသို့ လိပ်ငှက်နန်းစေတီတော်မြတ်ကြီးတွင် ထည့်သွင်း ပူဇော်ခံရန် ဓာတ်တော်မွေတော်များအား စည်ကား သိုက်ခြိုက်စွာ ပူဇော်ရန် ကျိုက်လတ်မြို့မှ (ပန်းတနော်)အောင်စိုးမိုး မင်္ဂလာဆိုင်အဖွဲ့နှင့် ပူဇော် ဖျော်ဖြေသည်။

ဓာတ်တော်များ ပူဇော်ပွဲတွင် ဈေးရောင်းရန် ဒေါ်ဦးတစ်ယောက် ကဒုံကန်ကျေးရွာသို့ ဈေးဝယ်လာခဲ့သည်။ ကဒုံကန်ကျေးရွာသည် ရန်ကုန်နှင့် အဆက်အသွယ်ရှိသဖြင့် လတ်ဆတ်သော သစ်သီးဝလံများ ရရှိလေသည်။

ဒေါ်ဦးတစ်ယောက် ဈေးဝယ်ပြီး ကဒုံကန်ရွာမှ လက်ခတ် ဘောက်တူနှင့် အဖော်တူမလေးတစ်ယောက် ခေါ်ကာ လှေခတ်သမားနှင့် သုံးဦးသား အမာရွာဘက်ကမ်းသို့ ပြန်လာခဲ့လေသည်။

ကဒုံကန်ကျေးရွာ ချောင်းဝမှအထွက်ရာသို့တု သာယာလျက် ရှိလေသည်။ လှေထွက်ပြီး နာရီဝက်ခန့်အကြာ မိုးသားများ တစ်ရပ်ရပ် တက်လာခဲ့လေသည်။ လှေခတ်သမား ဖိုးကျော် မိုးသက်လေ မိမှာစိုးသဖြင့် လှေကို ခပ်သွက်သွက် လှေခတ်ပြီး အမာရွာဘက်ကမ်းသို့ အမြန်ရောက်ရန် စိတ်စောနေမိလေသည်။

အမာချောင်းဝ ရောက်ခါနီးအချိန်တွင် ပြင်းထန်သော မိုးသက်လေပြင်းကြီးတစ်ခု တိုက်ခိုက်လိုက်သဖြင့် လှိုင်းလှဲကြီးများ ပင်လယ်ဘက်မှ တက်လာပြီး ဖိုးကျော်တို့ လှေကလေးအား ဝါးမြိုသွားခဲ့သည်။

ဒေါ်ဦးနှင့် တူမဖြစ်သူမှာ ရေမကူးတတ်သဖြင့် ရေအောက်သို့ နစ်မြုပ်သွားခဲ့လေသည်။ လှေသမား ဖိုးကျော်

မှာ လှေကို ကိုင်ထားပြီး ဒီလှိုင်းကြီးများ ခေါ်ဆောင်ရာ ကမ်းစပ်ဆီသို့ ရောက်သွားခဲ့လေသည်။

ထိုအချိန်တွင် အမာကျေးရွာတွင်း ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်များ၊ ရဟန္တာရှင်မြတ်ကြီးများ၏ ဓာတ်တော်များ လှည့်လည် အပူဇော်ခံနေသည့်အချိန်နှင့် ကိုက်ညီနေလေသည်။

အမာရွာ (၂)ရပ်ကွက် အမေကြီး ဒေါ်ကြွယ်အိမ်နားအရောက်တွင် ဒေါ်ဦးအား ရေစိုအဝတ်အစားများနှင့် ဓာတ်တော်များအား လက်အုပ်ချီ ဖူးမြော်နေသည်ကို ဓာတ်တော် ပင့်ဆောင်လာသူများ တွေ့ရလေသည်။

အမေကြီးဒေါ်ကြွယ်မှ...

'ဟဲ့...မိဦး ရေစိုကြီးနဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ'

ဟု လှမ်းမေးရာ ဒေါ်ဦးမှ ဘာမှ ပြန်မဖြေဘဲ လူအုပ်ထဲသို့ တိုးဝင်သွားခဲ့လေသည်။

ဓာတ်တော်များ ရွာတစ်ပတ် လှည့်လည်ပူဇော်ခံပြီး ယာယီ ပူဇော်ခံမဏ္ဍပ်အတွင်းသို့ ပြန်လည် ပို့ဆောင်ပြီး ကျေးရွာတွင်း လူများ တီးတိုးပြောသံ

များ တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နားကြားရသည်။

'ဒေါ်ဦးနဲ့ သူတူမလေးတစ်ယောက် အမာချောင်းဝမှာ ရေနစ်သေလို့'

'မဖြစ်နိုင်တာ စောစောက အမေကြီးဒေါ်ကြွယ်တို့အိမ်ရှေ့မှာ ဓာတ်တော် ဖူးနေတာ တွေ့လိုက်သေးတယ်' ဟု ဓာတ်တော် ပင့်ဆောင်လာသူ တစ်ဦးနှင့် ရွာသားများ အချီအချ ငြင်းဆန်နေလေသည်။

ထို့နောက် ရွာသားများ စုပေါင်းပြီး မော်တော်ငှားကာ အမာချောင်းဝဆီသို့ အလောင်းရှာ ထွက်ခဲ့လေသည်။

အမာချောင်းဝ အောက်နုတ်ခမ်းသောင်ပေါ်တွင် ဒေါ်ဦးအလောင်းနှင့် မနီးမဝေးတွင် ဒေါ်ဦးတူမလေးတို့၏ အလောင်းနှင့် ယင်းတို့ ဝယ်လာသော သစ်သီးများမှာလည်း သောင်ပေါ်တွင် ပြန်ကျနေလေသည်။

ဒေါ်ဦးတစ်ယောက် ဓာတ်တော်ပွဲကို အားခဲကာ ဈေးရောင်းပြီး ရလာသည့် အမြတ်ငွေအား လှူမည်ဟု စိတ်ကူးထားသော်လည်း ပရလောကသားဘဝနှင့် ဓာတ်တော်မွေတော်များအား လာရောက် ဖူးမြော်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆရာသမားများနှင့် လူကြီးသူမများ ပြောကြားသည်ကို ပြန်လည် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဝန်ခံချက်

[လွန်ခဲ့သော နှစ်(၂၀)ခန့်က ဖြစ်ခဲ့သော ဖြစ်ရပ်မှန်ဖြစ်ပါသည်။ အမည်များ ပြောင်းလဲ ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။]

သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာ အပေါင်းအား ဦးညွတ်လျက်...

ကျော်ထိန်လင်း(အမေမြို့)

www.burmeseclassic.com

တစ်နှစ်လုံး (ချောင်းခေါင်း)
မြစ်ကြီးနား သစ်ထုတ်ရေး

ပုဂံ

ပာလ္လော

၆၂၅(၁၀) တစ်နှစ်လုံး

စာရေးသူသည် ယခုလက်ရှိ မြန်မာ့ သစ်လုပ်ငန်းသို့ ဝင်ရောက်တာဝန် မထမ်းဆောင်ရသေးမီ ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်အထိ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကျွန်းလှမြို့နယ်အတွင်းရှိ ပြည်လုံးချမ်းသာ ရေနံမှော်တွင် တစ်နိုင်တစ်ပိုင် ရေနံတူးဖော်ခြင်းလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ရေနံတူးဖော်ခြင်း ဖက်စပ်လုပ်ကိုင်သူတစ်ဦးဖြစ်သည့် ကိုစိုးမြင့်နှင့် တွေ့ဆုံရင်းနှီးပြီး ဤဇာတ်လမ်းကို သိခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

ကိုစိုးမြင့်ကို ရင်းနှီးသူအများက ကိုဖာလောဟု ခေါ်တွင်ကြပါသည်။ အကြောင်းမှာ ကိုစိုးမြင့်သည် ယခင်ဘဝက ယခုလက်ရှိ သဖန်းဆိပ်

ရေလှောင်တံခွန်၏ အနောက်ဘက်တွင် ကပ်လျက်တည်ရှိသော ဖာလောဟူသော ကျေးရွာ၌ ဦးဖိုးထူးဟူသော အမည်နှင့် မိသားစုနှင့်အတူ နှစ်ပေါင်းများစွာ လယ်ယာလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေး၍ နေထိုင်ခဲ့ဖူးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ယခုဘဝကား လူဝင်စားဟု ခေါ်ရပေမည်။ ထို့ကြောင့် ဤဘဝတွင် စိုးမြင့်ဟူသော အမည်ရင်းမှာ ပျောက်၍ ဖာလောဟူသောအမည်ကို ရောက်ရပေတော့၏။

ထိုနေ့က ပြည်လုံးချမ်းသာ ရေနံမြေတစ်ခုလုံး မိုးတိမ်များ မည်းမှောင်နေအောင် ဖုံးလွှမ်းပြီး အေးစိမ့်စိုစွတ်နေလေသည်။ ရေနံထွက်ရာ တောင်ကြော

တစ်လျှောက်တွင် ရေနံတူးလုပ်သားများ သီချင်းတကြော်ကြော်နှင့် တစ်နေ့တာလုပ်ငန်းကို ပျော်ရွှင်စွာ ဖြတ်သန်းလုပ်ကိုင်နေကြ၏။

စာရေးသူ၏ ရေနံတွင်းတွင် ကျင်းဆရာတစ်ဦးနှင့် နေ့စားလုပ်သား(၅)ဦးဖြင့် တူးဖော်နေကြရာ တစ်နေ့... စကားဝိုင်းဖွဲ့ကြစဉ် ရွှေမိုးက အငြိုးနှင့် ရွာချလာသဖြင့် အလုပ်စောစောသိမ်းကာ စခန်းချရာ တံများဆီသို့ အပြေးအလွှား ပြန်လာခဲ့ကြလေတော့သည်။

စာရေးသူ စခန်းချရာ တံအတွင်းသို့ မိုးကာစကို မ၍ ငုံ့ဝင်လိုက်သောအခါ ကိုစိုးမြင့်သည် ဆေးပြင်းလိပ်ကို လက်ကြားညှပ်၍ မိုးရွာနေသော တောင်ပြာတန်းကြီးကို ငေးကြည့်ကာ ပါးစပ်မှလည်း ပွစ်...ပွစ် လေသံတိုးတိုးဖြင့် သူတစ်ဦးတည်း စကားပြောနေသည်ကို ထူးဆန်းစွာ မြင်တွေ့လိုက်ရသော

www.burmeseclassic.com

ကြောင့်...

'ဗို... ကိုစိုးမြင့်တစ်ယောက်တည်း ဘာတွေပြောနေတာလဲ။ အိမ်က ကျွန်ုပ် တွဲအစ်မကို လွမ်းနေပြီလား'

ဟု နှုတ်ဆက်မေးမြန်းလိုက်ရာ အတွေးလက်စ ပြတ်သွားသော ကိုစိုးမြင့်သည် မီးသေနေသော ဆေးလိပ်ကို ဝါးထရံကြားညှပ်၍...

'မဟုတ်ပါဘူး ငါ့ညီရာ... ငါ အရင် ဘဝကို သတိရမိသွားလို့ပါ'

ဟု ပြန်ပြောလေရာ စာရေးသူလည်း စိတ်ဝင်စားပြီး လည်ရှည်စွပ်ဖိနပ်ကို အမြန်ချွတ်၍ ကိုစိုးမြင့်အနီးသို့ ဝင်ထိုင် ကာ...

'ဟ... ကိုစိုးမြင့် ကျွန်တော် နားရှင်း အောင် အကြောင်းစုံလင်းစမ်းပါဦးဗျ။ တကယ်ပြောနေတာလား'

ဟု စကားစ၊ ပေးလိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ် ငါ့ညီ... အစ်ကိုက အရင်ဘဝက ဒီကနေ သိပ်မဝေးတဲ့ သဖန်းဆိပ်ဆည်နားက ဖာလောဆိုတဲ့ ရွာမှာ ဦးဖိုးထူးဆိုတဲ့အမည်နဲ့ လူ့ဘဝ မှာ နေခဲ့ရဖူးတယ်။ အခု အဲဒီရွာမှာ အစ်ကိုရဲ့ အရင်ဘဝက သားသမီးတွေ အခုထိ ကျန်တဲ့လူတွေ ရှိသေးတယ်။ အငယ်ဆုံးလူတောင် အခုဆို အသက် (၇၀) ကျော်ရောပေါ့'

'ဒါဆို သူတို့နဲ့ ဒီဘဝမှာ ဘယ်အချိန် ကစပြီး ပြန်တွေ့ကြတာလဲ ကိုစိုးမြင့်'

'အစ်ကို (၇)နှစ်သားလောက်က ဖြစ်မယ်ဟုတ်တယ်။ အစ်ကို ဒီဘဝ မှာက သဖန်းဆိပ်ဆည်ရဲ့ အရှေ့ဘက် မှာရှိတဲ့ စံပြဆိုတဲ့ရွာမှာ လူလာဖြစ် တာပေါ့ကွာ။ ငယ်ငယ်ကတည်းက စကားပြောတတ်စ အရွယ်မှာကတည်း က အစ်ကိုက အတိတ်ဘဝကို မှတ်မိလို့ အခုလို တဖွဖွပြောလို့ ဖာလောက ကျွန်ုပ်တို့သားသမီးတွေက လာခေါ်ပြီး

ဖာလောရွာထိပ်မှာ အစ်ကိုကို သူတို့ ပခုံးပေါ်ကချပြီး အရင်ဘဝက အိမ်ကို မှတ်မိရင် ရှေ့ကသွားဆိုတာနဲ့ အစ်ကို လဲ သွားပြုလိုက်တာ ကွက်တိပဲ။

အိမ်ရှေ့ရောက်တော့ မဝင်သေးဘူး။ တစ်ယောက်က ပြောသေးတယ်။ "ကောင်လေး... မင်း အိမ်မှာနေတယ် နော်" တဲ့။ မရဘူး... အစ်ကိုက အိမ်ထဲ ဝင်ချသွားတာပဲ။ ကောင်းကောင်း မှတ်မိတာပေါ့ကွာ။

'ဒါဆို သူတို့ ယုံကြည်လက်ခံသွား ရောလား'

'အေး...ချက်ချင်းတော့ မဟုတ် သေးဘူးကွ။ သူတို့ သိချင်တာတွေ တောင်မေး၊ မြောက်မေး အကုန်လျှောက် မေးပြီး သူတို့ကိုယ်တိုင် မမှတ်မိ၊ မသိ တဲ့အကြောင်းအရာပါ အစ်ကိုက ပြန် ပြောတော့မှ သူတို့ ကောင်းကောင်း လက်ခံသွားကြတာ ငါ့ညီရ'

ဟု ဆိုကာ စကားမစကား၍ ရေခဲနွေး တစ်ခွက် ငဲ့သောက်ပြီး ဆေးလိပ် မီးညှိ ၍ အားပါးတရ ဖွာနေလိုက်သေး၏။

'ဒါဖြင့် ကိုစိုးမြင့်က ဖာလောရွာကို သတိရနေတာပေါ့'

ဟု ဆိုလိုက်ရာ...

'အေး...ဟုတ်တယ်။ အစ်ကိုက အဲဒီဘဝတုန်းက အသက်(၈၀)လောက် မှာ ဆုံးပြီးတော့ ရွာရဲ့အနောက်ဘက်

မှာရှိတဲ့ ညောင်ပင်ကြီးပေါ်မှာ နှစ်ပေါင်း (၂၀)လောက် တစ္ဆေဘဝအဖြစ်နဲ့ နေခဲ့ ရတာတွေကို သတိရနေတယ်ဆိုရင် ပိုမှန်လိမ့်မယ်'

ဟု ပြန်ပြောလေရာ စာရေးသူမှာ ခေါင်းနားပန်းများကြီးသွားပြီး ရှေ့ အနည်းငယ်တိုး၍ စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေမိတော့၏။ ကိုစိုးမြင့်မှ ဆက်လက်၍...

'အဲဒီညောင်ပင်ကြီးပေါ်မှာ တစ္ဆေ တွေ့ သရဲကြီးတွေ ပြည့်နေတာပဲကွ။ သရဲကြီးတွေက အမွေးအမှင်တွေနဲ့ တစ္ဆေထက်ပိုပြီး အကောင်ကြီးမားကြ တယ်။ သူတို့က ညောင်ပင်ကြီးရဲ့ အမြင့်ဆုံးအကိုင်ကြီးတွေမှာ နေကြ တယ်။ အစ်ကိုတို့က တစ်ဆင့်နိမ့်တဲ့ တစ္ဆေဘဝနဲ့ သေးငယ်တဲ့ သစ်ကိုင်း လေးတွေမှာ နေရတယ်'

'အဲဒီညောင်ပင်ပေါ်မှာ အမွေးအမှင် အရှည်ဆုံး သရဲကြီးတွေဟာ သက်တမ်း အကြာဆုံး နေကြရတဲ့ သရဲကြီးတွေ ပေါ့'

စာရေးသူမှ...

'ဒါဆို သရဲ တစ္ဆေတွေက ဘာတွေ စားသောက်ကြတာလဲ'

ဟု မေးရာ...

ရွာနီးချုပ်စပ်က စွန့်ပစ်ထားတဲ့ အစားအစာ အကြွင်းအကျန်၊ ထမင်း သို့၊ ဟင်းသီးနဲ့ လူတွေရဲ့ ချွဲတွေ၊ နှစ် တွေပေါ့ကွာ။ "တစ်ခါတလေ ရွာထဲက ကလေးသူငယ်တွေကို ငိုအောင် တို့ ထားလိုက်တဲ့အခါမျိုးမှာ ကလေးရဲ့ မိဘတွေက ဟင်းထမင်းတွေနဲ့ ခေါ်စာ ကျွေးရင်တော့ ကောင်းကောင်းစားရ တာပေါ့'

'အဲဒီလို ကလေးငယ်တွေကို ခဲ၊ နောက်ပြီးရင် ညောင်ပင်ပေါ်က အကြီး ဆုံးသရဲကြီးကို ရွာထဲမှာ အစား

www.burmeseclassic.com

အသောက်တွေ သွားယူဖို့ ခွင့်တောင်းရသေးတယ်။ ရွာထဲကို ဝင်ပြီဆိုရင် အတီးအမှုတ်တွေနဲ့ ဝင်ရတာ 'ပျော်ဖို့ တောင်ကောင်းသေးတယ်'

ညနေစောင်း မှောင်ရီပျိုးတဲ့အချိန်မှာ ရွာထဲက ခွေးတွေအုရင် ငါတို့ဝင်ပြီပဲ။ သူတို့ခွေးတွေက တစ္ဆေ့သရဲကို မြင်ရတယ်ကွ။ လူတွေ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးပုံများတော့ သူတို့စားတဲ့ထမ်းလုံးတစ်လုံးဆိုရင် ငါတို့က ပေါက်ဆိန်နဲ့ပေါက်ပြီး ကျောကုန်းနဲ့ ထမ်းသယ်ရလောက်တဲ့အထိပဲ။ ညောင်ပင်ရောက်မှ သရဲကြီးတွေကို ဝေစုပေးပြီးမှ စားရတယ်မောင်ရေ...။

နေ့ဘက်မှာ လျှောက်သွားရင်းနဲ့ အခုလို မိုးရွာတာနဲ့ကြုံရင် ပုန်းခိုစရာ အရိပ်ကို အပြေးအလွှားရှာရတာ မှတ်မိသေးတယ်။ အများကြီးတော့ မလိုဘူးဟေ့...။ ဆီးဖြူသီးရွက် သေးသေးလေးတောင် မိုးလုံတယ်ကွ။ သွားလေရာမှာ ရိက္ခာထုပ်ကလေးကတော့ ကျောကုန်းမှာ အမြဲပါပြီးသားပဲ။

တချို့ တစ္ဆေ့သရဲတွေက ညောင်ရွက်တက်ခူးကြတဲ့ ရွာသားတွေထဲက လူ့ဘဝတုန်းက မတည့်တဲ့လူတွေပါရင် အပင်ပေါ်က တွန်းချတတ်တယ်။

အဲဒီ အကုသိုလ်က ဆက်ပြီးတော့ ဆင်းရဲပင်ပန်းကြီးစွာနဲ့ မကျွတ်နိုင်တော့ဘဲ သက်တမ်းရှည်တဲ့ သရဲကြီးတွေ ဖြစ်သွားကြတာ ရှိတယ်ကွ။ အစ်ကိုကျတော့ အမြဲတမ်း မဟုတ်ပေမယ့် တစ်နှစ်တစ်ခါ လူဖြစ်ချင်တဲ့စိတ်ကလေးတွေ ပေါ်လာတတ်တယ်။

အဲဒီလို လူဖြစ်ချင်တဲ့စိတ်ကလေး ပေါ်လာတုန်းမှာပဲ ဒီဘဝမှာ အမေဖြစ်မယ့် အစ်ကိုအမေက ဖာလောရွာက အလှူတစ်ခွက်နေ သူရွာကိုအပြန်

'နောက်ကနေ ကပ်ပြီး လိုက်ခဲ့တာ လမ်းမှာ ရွာတစ်ရွာက အသိအိမ်မှာ မိုးချုပ်လို့ ဝင်အိပ်တော့ အမေက အိမ်အဝင်မှာ တံတွေးထွေးခဲ့တာမို့ လူတံတွေးက ဘုန်းကြီးတော့ ပင်လယ်ကြီးလို ခြားသွားလို့ အိမ်ထဲကို ဝင်မရဘူး ဖြစ်သွားတယ်။

အိမ်စောင့်နတ်က အဝင်မခံဘူး ကြိမ်လုံးနဲ့ စောင့်နေတာ။ အရေးထဲ အိမ်ရှင်ရဲ့ခွေးက ဟောင်နေလို့ ကြောက်ပြီး၊ ဝါးလုံးခေါင်းထဲဝင်ပြီး တစ်ညလုံး စောင့်နေရတာ ငါ့ညီရ... အမေကို မျက်ခြည်ပြတ်ခွားမှာ စိုးလို့လေ။

မိုးလင်းလို့ အမေတို့ ခရီးဆက်မှ လိုက်ခဲ့တာ နေ့လယ်လောက်တော့ အိမ်ရောက်ရော။ အမေက အထုပ်အအုံနဲ့ ရေသောက်ဖို့ ရေအိုးစင်ကို အလာမှာ အစ်ကိုက ရေအိုးနှုတ်ခမ်းပေါ် အပြေးတက်ပြီး အမှိုက်သေးသေးလေး ယောင်ဆောင်ပြီး သောက်ရေခွက်ထဲ ခုန်ချလိုက်ရော၊ အမေလဲ ရေမော့သောက်လိုက်ပြီ။ အစ်ကိုလဲ မှောင်မှိုက်သွားတာပဲ ဘာမှ မသိလိုက်တော့ဘူး။ အခုမှ ဒီဘဝမှာ လူပြန်ဖြစ်ခဲ့ရတာပေါ့ ငါ့ညီရ'

ဟု သူ၏ တစ္ဆေ့ဘဝမှ အတွေ့အကြုံများကို ခံတွင်းတွေစွာ မနားတမ်း ပြောပြပြီးလျှင် မိုးကာတဲအတွင်းမှ ထွက်ခွာ၍ မိုးရွာနေသော လမ်းပေါ်သို့ တရွေ့ရွေ့နှင့် ထွက်ခွာသွားလေတော့၏။

သတ္တဝါမှန်သမျှ သံသရာဝဲဩဂမှ ထွက်မြောက်နိုင်ကြပါစေရန်သတည်း။

တင်အောင်မိုး (ချောင်းခေါင်း)
ဖြစ်ကြီးနား သစ်ထုတ်ရေး

စာရှုသူ၊ သုတေသီနှင့်

စာရေးသူ

ဆောင်းပါးရှင်များသို့...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြပါရှိသော ရောင်ခြည်ကဏ္ဍအသီးသီးရှိ ဆောင်းပါးများမှ သင့်လျော်သည်များကို ရွေးချယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ ထုတ်ဝေနေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရေးသူဆောင်းပါးရှင်များမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမည်ကို သဘောတူညီပြီးဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါသည်။

အကယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ပါဝင်လိုခြင်းမရှိသူ စာရေးသူ ဆောင်းပါးရှင်များအနေနှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းသို့ ဆောင်းပါးများကို မူလကပင် ပေးပို့ခြင်း မပြုကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

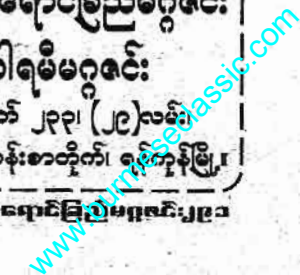
အကယ်၍ ပေးပို့ပါက ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမှုကိုပါ သဘောတူညီပြီးဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါသည်။

ထပ်မံပြီး ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက သင့်လျော်သောစာမူခနှင့် စာအုပ်လက်ဆောင်ပါ ပေးပို့ပေးပါမည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးဆိန်
စာတည်းဈာန်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
ပါရမီမဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၃၃ (၂၉)လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့။

အိမ်ခါးပတ်

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ အမှတ်(၃၁၇)၊ စာမျက်နှာ (၁၀၂)တွင် “အိမ်ခါးပတ် အကောင်းအဆိုး၊ အကျိုးအကြောင်း သိသမျှ တင်ပြပါရစေ” ဆောင်းပါး ရေးသားခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ အမှတ်(၃၁၇)၊ စာမျက်နှာ (၁၀၂)တွင် “အိမ်ခါးပတ် အကောင်းအဆိုး၊ အကျိုးအကြောင်း သိသမျှ တင်ပြပါရစေ” ဆောင်းပါး ရေးသားခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ထပ်မံ၍ နောက်ထပ် လေ့လာရသမျှ သော အိမ်ခါးပတ်အကြောင်းကို ရေး သား တင်ပြအပ်ပါသည်။

ရွှေပြည်သာရပ်ကွက်တွင် နေထိုင် သော ဦးစိုင်းမိသားစုအကြောင်းမှာ ဦးစိုင်းသည် ကားအငှား ဒဂုံဘက်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ မိဘအမွေဖြစ်သော ပျဉ်ထောင်ကာ နှစ်ထပ်အိမ်ပိုင်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ မိသားစုမှာ (၃)ဦး ဖြစ်ပါ သည်။

ဦးစိုင်းမှာ ချဲ့ထီဝါသနာပါသောသူ တစ်ယောက်ဖြစ်၍ လစဉ်ပျက် ထိုးသူ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နေ့မှာ ချဲ့ထီပေါက် သဖြင့် အိမ်အောက်ထပ်ကို ခိုင်ခံ့လှပ စေရန် အောက်ခံအုတ်တိုက်ဖြင့် အပေါ် က နဂိုပျဉ်ထောင်ကာ (အိမ်ခါးပတ်) အဖြစ်နှင့် စတင် ဆောက်လုပ်ခဲ့ပါ သည်။

အိမ်ခါးပတ်အဖြစ် ပြီးစီးပြီးနောက် မကြာမီကာလအတွင်းမှာပင် အလုပ် ပင်ပန်းမှုကို အကြောင်းပြု၍ အရက်ကို နေ့ည သောက်စားမူးယစ်ကာ အမျိုး မျိုး အကြောင်းပြု ရန်ရှာနေမှုကြောင့် လင်မယားမှာလည်း မတည့်အတူနေ သကဲ့သို့ အစေးမကပ်ကြဘဲ၊ တစ်အိမ် တည်းမှာပင် အတူမနေကြဘဲ အခန်း ခွဲကာ နေထိုင်ကြပါသည်။

သမီးဖြစ်သူမှာလည်း မိဘများ အဆင်မပြေမှုများကြောင့် ထွက်ပေါက် အဖြစ် ယောက်ျားနောက်လိုက်ကာ တစ်နယ်တစ်ကျေးသို့ ထွက်ပြေး တိမ်း ရှောင်နေရပါသည်။ မိသားစုမှာလည်း

စိတ်ဝမ်းကွဲကာဖြင့် နေထိုင်ကြရပါ သည်။

နောက်တစ်အိမ်မှာလည်း “အိမ်ခါး ပတ်” အဖြစ်နှင့် တွေ့မြင်ရသော မိသားစုအကြောင်းကို သိသမျှ လေ့လာ၍ တင်ပြအပ်ပါသည်။

အိမ်ထောင်ဦးစီး ဖခင်ကြီးမှာ ဝပ်ရှောဆရာကြီး ဖြစ်ပါသည်။ အသက် မှာ (၅၀)ဝန်းကျင်ရှိပါသည်။ သွေးချို၊ ဆီးချိုရောဂါဖြင့် အလုပ်မှ အနားယူ ကာ သားဖြစ်သူ ကိုအောင်လှက ဖခင်၏လုပ်ငန်းကို ဆက်လက် ဦး ဆောင်ရပါသည်။

ကိုအောင်လှမှာ ဝပ်ရှော (ကားပြင် လုပ်ငန်း) ကျွမ်းကျင်သော်လည်း အရက်၊ ဆေးလိင်း၊ ဖဲကစားခြင်း အလွန်ဝါသနာကြီးသဖြင့် မိမိလုပ်ငန်း အပေါ်တွင် ဂရုစိုက်မှု နည်းပါးသော

ကြောင့် မိတ်ပျက်မှုများ ရှိပါသည်။

ကိုအောင်လှ၏ သားဖြစ်သူမှာ လည်း ဉာဏ်ရည်နည်းပါး၍ ထင်ရာ လုပ်တတ်သူ ဖြစ်ပါသည်။ ကိုအောင်လှ မှာလည်း တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဆေး ကြောင်ကာ အော်ဟစ်ရမ်းကားခြင်းဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အနှောင့်အယှက် ဖြစ် စေပါသည်။

ထိုသို့သော အကြောင်းများက “အိမ်ခါးပတ်” တွင် နေထိုင်သော ကြောင့် ဖြစ်ရသည်ကို လေ့လာ သိရှိ ရပါသည်။

တတိယ “အိမ်ခါးပတ်” မှာ ဒေါ်အေးမိသားစုအိမ် ဖြစ်ပါသည်။ ဒေါ်အေးမှာ အိမ်ထောင်ဦးစီး မရှိတော့ သည့်နောက်ပိုင်းတွင် သားနှစ်ယောက် နှင့် နံပါတ်ဖိုး(ခေါ်)ဘိန်း အရောင်း အဝယ်ပြုလုပ်ရာတွင် ဒေါ်အေးနှင့်

www.burmeseclassic.com

ဇွဲရ ရထားကြီး

မျိုးတု
(ညောင်လေးပင်)

Handwritten signature

'ဂျိန်း... ဂလိန်း... လိန်း... ဒိန်း...'
 ပေါက်ကွဲမြည်ဟည်းသံကြီး ချောက်
 ချားထိတ်လန့်ဖွယ် ဆူညံပွက်ထ
 သောကဗျာပါဒနှင့် အော်ဟစ်သံများ
 သည် မီးတောက်မီးလျှံနှင့် မီးခိုးလုံးကြီး
 များကြားကာ ပေါ်ထွက်နေသည်။
 မန္တလေးမြို့မှ ရန်ကုန်မြို့သို့သွားရာ
 မထင်မရှား ကျေးလက်မီးရထားဘူတာ
 ရုံကလေးတစ်ခုတွင် ဖြစ်သည်။
 ကုန်ရထားနှစ်စင်း ခေါင်းချင်းဆိုင်
 တိုက်မိကြသည်။ တစ်စင်းမှာ မန္တလေး
 မှ ထွက်လာသော သစ်တင်ရထားကြီး။

နောက်တစ်စင်းမှာ မန္တလေးဘက်သို့
 ထွက်ခွာရန် ရပ်ဆိုင်းထားသော
 ကျောက်များ အပြည့်တင်ထားသည့်
 ရထားကြီး။
 ထိုရထားနှစ်စင်းသည် ခေါင်းချင်း
 ဆိုင်၍ အရှိန်ပြင်းစွာ တိုက်ကြသည်။
 ထူးခြားနေသည်မှာ မန္တလေးဘက်မှ
 မောင်းနှင်လာသော သစ်လုံးများ တင်
 ထားသော ရထားကြီးပေါ်တွင်
 မောင်းနှင်သူ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှမပါ
 လာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။
 ကျေးလက် ဘူတာငယ်ကလေးမှ

ရုံပိုင်ကြီးနှင့် မီးရထားဝန်ထမ်းများ၊
 ရပ်သူရွာသားများသည် မီးရထားစက်
 ခေါင်းကြီးများကို ဝိုင်းဝန်းမီးငြိမ်းသတ်
 ခဲ့ကြသည်။ စက်ခေါင်းနှစ်လုံးမှာ
 သုံးမရအောင် ပျက်စီးသွားသည်။
 ဝမ်းနည်းဖွယ် ကောင်းသည်မှာ
 မန္တလေးဘက်သို့ ထွက်ခွာရန်ရှိသော
 ကျောက်ရထားကြီး၏ နောက်ဆုံးတွဲ
 ဖြစ်သော ဂတ်ဗိုလ်တွဲပေါ်တွင် မိမိ၏
 နောက်ဆုံးရှုရှိုက်ရမည့် ထွက်သက်ဝင်
 သက်ကိုပင် မသိလိုက်ရဘဲ အသက်
 ထွက်သွားခဲ့ရရှာသော ဂတ်ဗိုလ်ကြီး၏
 ဘဝနိဂုံးပင် ဖြစ်သည်။
 ဂတ်ဗိုလ်ကြီးသည် နောက်ဆုံးတွဲ
 ပေါ်တွင် စီးကရက်ကို ဖွာရှိုက်ရင်း

ထိုနေ့ထုတ် သတင်းစာတစ်စောင်ကို စိတ်အေးလက်အေးနှင့် ဖတ်နေခဲ့ရာမှ ရထားတိုက်မှုအရှိန်ကြောင့် နံရံနှင့် ခေါင်းဆောင့်မိပြီး ဦးနှောက်သွေးကြော ပြတ် သေဆုံးခဲ့ရသည်။

* * *

ထိုမီးရထားတိုက်မှု မဖြစ်မီက မန္တလေးဘူတာတွင် သစ်လုံးတင် ရထားကြီး ရပ်ဆိုင်းထားခဲ့သည်။

နံနက်ပိုင်း (၉)နာရီခွဲလောက်တွင် ဘူတာကြီးတစ်ခုလုံး ခရီးသွားပြည်သူ များ ပျားပန်းခပ်မျှ လှုပ်ရှားသွားလာ နေကြသည်။

အစုန်-အဆန် ရထားများလည်း ပုံမှန်အတိုင်း ဝင်ခြင်း၊ ထွက်ခြင်းရှိ သည်။ မန္တလေးဘူတာကြီးသည် ခါတိုင်းရက်များနည်းတူ ပုံမှန်အတိုင်း သက်ဝင်လှုပ်ရှားနေသည်။

မီးရထားဝန်ထမ်းများလည်း မိမိတို့ ကျရာ တာဝန်များကို အစီအစဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်နေကြသည်။

မီးရထားတစ်စင်း ထွက်တော့မည် ဆိုလျှင် မီးရထားဌာန၏ ထုံးစံအတိုင်း အဆင့်ဆင့် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ကြရ သည်။ မီးရထားစက်ခေါင်းမောင်းသူ စက်ပိုင်းဆိုင်ရာ အင်ဂျင်နီယာ၊ စက်ပြင်၊ တွဲစောင့်၊ တွဲထိန်း၊ လက်မှတ် စစ်၊ ဂတ်ဗိုလ် စသူတို့ စုံညီရသည်။

ရထားမထွက်မီလည်း တွဲကူး၊ တွဲဆက်၊ အလံပြ၊ ဝိစီမူတ်၊ သံချောင်း ခေါက်ခြင်းနှင့်အတူ မီးရထားဥသြကို ဆွဲ၍ ထွက်ခွာရပြန်သည်။

မန္တလေးမှ ရန်ကုန်ဘက်သို့ ထွက်ခွာ ရန် ဦးတည်ထားသော ဒီဇယ်စက် ခေါင်းတပ် သစ်လုံးတင်ရထားကြီး...

ထိုရထားကြီးသည် မီးရထားတိုက်မှု ကြီးမဖြစ်မီ (၉)နာရီခွဲခန့်တွင် မည်သည့် အချိန်အချက် အဆက်အသွယ်မှမရှိ

အလံမပြ၊ ဝိစီမူတ်၊ အချက်ပေးသံ ချောင်း မခေါက်ဘဲ မီးရထားဥသြကို ခွဲခွဲဝင်ဝင်ဆွဲရင်း မန္တလေးဘူတာကြီး မှ ထွက်ခွာခဲ့ရသည်။

ထိုမီးရထားကြီးကို ခရီးသွားပြည်သူ များ မီးရထားဝန်ထမ်းများက သတိ မပြုမိ။ အခြားသော အသံဗလံများနှင့် ရောထွေးနေခဲ့သည်။

ရထားကြီးပေါ်တွင် မောင်းနှင်သူ ပပါ၊ စက်ဆရာမရှိ၊ ဂတ်ဗိုလ်ဆိုတာ နတ္ထိ ထူးထူးဆန်းဆန်း ထွက်ခွာသွား သော ရထားကြီးဖြစ်သည်။ မီးရထား လောကတွင် နောင်သောအခါ 'ဂန္တီရ ရထားကြီး'ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြသည်။

* * *

မန္တလေးဘူတာကြီးရှိ ဝန်ထမ်းများ သည် ရထားကြီး ထွက်ခွာသွားပြီး အတန်ကြာမှ သိကြသည်။ တာဝန်ကျ ဝန်ထမ်းနှင့် မီးရထားအရာရှိများ ရထားမောင်း၊ ဂတ်ဗိုလ်၊ တွဲထိန်း၊ တွဲစောင့်မှစ၍ မီးရထားရုံပိုင်ချုပ်ကြီး အထိ ခေါင်းမီးတောက်နေပြီ။

မောင်းသူမှ ရထားကြီးသည် ဘူတာ စဉ်အတိုင်း တရိုက်ခိုက် ခုတ်မောင်းပြေး သွားနေသည်။ ပုံမှန်စက်ရှိန်အတိုင်းပင် မြို့ဝင်ဘူတာများတွင် ရပ်နားခြင်းမရှိဘဲ အချက်ပေးဥသြကို ပုံမှန်အတိုင်း ဆွဲသွားသည်။

အချို့မြို့များတွင် မီးရထားလမ်းကို ကျော်ဖြတ်ရာတွင် အသုံးပြုသည့် သံလမ်းတံခါးများရှိသည်။

မီးရထား သံလမ်းတံခါးများသည် အဆက်အသွယ် မရှိသောကြောင့် ဟင်းလင်းပွင့်လျက် ကံကောင်းသည် မှာ မည်သည့်ထိခိုက်မှုမှ ထူးထူးထွေ ထွေ မဖြစ်ခဲ့ခြင်းပါ။

မီးရထားသံလမ်းကို ဖြတ်ဖောက် ထားသော ကားလမ်းပေါ်တွင် လူတို့

သည် ဥဒဟို ကူးလူးသွားလာနေကြ သည်။

မော်တော်ယာဉ်များသည် ကိုယ့် အသိနှင့်ကိုယ် စက်သတ် ရပ်ကြသည်။ ခရီးသွားများလည်း ရပ်နားစောင့်ဆိုင်း နေကြသည်။

သူတို့အားလုံးကတော့ မီးရထား သံလမ်းတံခါးစောင့်၏ တာဝန်ပေါ့လျော့ မှုဟု ထင်ကြသည်။ ဘူတာရုံမှ တစ်စုံ တစ်ရာ အမိန့်မရဘဲ ပိတ်ခွင့်မရ၍ မပိတ်လိုက်ရသော သံလမ်းတံခါး စောင့်သူမှာ အူလည်ချာလည် ဖြစ်နေ သည်။

ခေါင်းကို တဖြင်းဖြင်းကုတ်၍ အဖြေ ထုတ်မရသော ပုစ္ဆာကို စဉ်းစားနေ သည်။ သူကဲ့သို့ပင် မီးရထား ရုံပိုင်ကြီး လည်း ခေါင်းကုတ်လျက် တွေးရခက် ကြီး ဖြစ်နေသည်။

ဂန္တီရ ရထားကြီးသည် အထက်တွင် တင်ပြခဲ့သော ကျေးလက်ဘူတာ ကလေးတွင်မူ မရပ်ချင်၍ မရတော့ဘဲ ရပ်ဆိုင်းသွားခဲ့သည်။

“ဂိုနီး... ဂလ်နီး... လိနီး... ဒိနီး...” ဟူသော အခါခွဲ မိုးခြိမ်းသံကြီးကဲ့သို့ ပြင်းထန်သော ထိခိုက်ပေါက်ကွဲသံကြီး နှင့်အတူ ရထားနှစ်စင်း ခေါင်းချင်းဆိုင် တိုက်မိကြသည်။

ထိုကျယ်လောင် ပြင်းထန်သော အသံကြီးသည် ဂန္တီရရထားကြီး၏ နောက်ဆုံးအသက်ဝင် နှုတ်ဆက်သံ ပင် ဖြစ်လေသည်။

* * *

ဂန္တီရ ရထားကြီးအကြောင်းသည် ထိုစဉ်က သတင်းစာ စာမျက်နှာများ ပေါ်တွင် ပါဝင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါသော်လည်း မီးရထားဝန်ထမ်းများ လောကတွင် တောမီးမဟာ ပါးစပ်စကားဖြင့် ပျံ့နှံ့ပြာ ဆိုခဲ့သော ဆန်းကြယ်ထူးခြားသော

စာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်ခဲ့သည်။
ဂန္ထီရ ရထားကြီးကို မောင်းနှင်သူ မည်သူနည်း။ ဘာကြောင့် မောင်းသူ မပါဘဲ ရထားကြီးထွက်ခွာသွားပါ သနည်း။ သိပ္ပံနည်းနှင့် အဖြေရှာမရ သော ဖြစ်စဉ်ဖြစ်သည်။

လူအများ စိတ်ဝင်တစား ဖြစ်ခဲ့ကြ ပါ၏။ သို့ပါသော်လည်း သတင်းတို့၏ သဘာဝအတိုင်း နှစ်ပေါင်းကြာမြင့်လာ ပြီဖြစ်သော ယနေ့ကာလတွင် မေ့မေ့ ပျောက်ပျောက် ဖြစ်သွားခဲ့ကြသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်ဆန်းကို ကျွန်ုပ်တို့သည် သိရှိ ခွင့်ရခဲ့သူ သက်ရှိထင်ရှား ပုဂ္ဂိုလ်ပင် တစ်ဦးဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၃၀)ကျော်က ကျွန်ုပ်တို့သည် ပဲခူးတိုင်း ဒေသကြီး၊ ညောင်လေးပင်မြို့နယ်၊ ပြွန်တန်ဆာမြို့၊ အစိုးရ အထက်တန်း ကျောင်းတွင် အထက်တန်းပြဆရာ တစ်ဦးအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့ဖူးပါသည်။

ကျွန်ုပ် တာဝန်ယူရသော နဝမတန်း (ခ)တွင် ကျောင်းသားကလေးတစ်ဦး ရှိခဲ့သည်။ သူ့အမည်မှာ မောင်စံမြိုင် ဟုခေါ်သည်။

သူ၏အဖေမှာ ဦးကျော်စံဆိုသော မီးရထားစက်ခေါင်းခိုလ်ကြီး ဖြစ်သည်။ မိခင်ကြီး၏အမည်မှာ ဒေါ်သိန်းယဉ် ဖြစ်သည်။ ထိုမိသားစုများနှင့် ကျွန်ုပ် သည် ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့လေသည်။

မောင်စံမြိုင်၊ မောင်စံမြိုင်သည် ပိန် ပိန်ပါးပါး မျက်လုံးပြုံးပြုံးနှင့် ဉာဏ် ထိုင်းသော်လည်း စေတနာကောင်း သော တပည့်လိမ္မာကလေးတစ်ဦးဖြစ် သည်။

သူသည် ပညာရေးဘက်တွင် အားနည်း၍ တတ်စွမ်းသမျှ ကူညီ ထိန်းကျောင်းသင်ပြပေးခဲ့သည်။ သို့ပါ သော်လည်း မောင်စံမြိုင်သည် နဝမ တန်းစာမေးပွဲကို (၂)နှစ်ဆက်တိုက်

ကျွန်းခဲ့သည်။

သူ့အဖေ စက်ခေါင်းခိုလ်ကြီး ဦးကျော်စံသည် မောင်စံမြိုင်ကို ကျောင်းထုတ်ပြီး မီးရထားဌာန၌ အလုပ် သွင်းပေးခဲ့သည်။

အလုပ်ကြိုးစား၍ စိတ်ကောင်းရှိ သော မောင်စံမြိုင်သည် သူ့အဖေ ကဲ့သို့ပင် စက်ခေါင်းခေါင်းသူ ဖြစ်လာ သည်။ နောက်တော့ မန္တလေးဘူတာ ကြီးသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားရသည်။

သားဖြစ်သူ စက်ခေါင်းခိုလ်ဖြစ်ပြီး မကြာမီပင် ဖခင်ကြီး ဦးကျော်စံ ကွယ် လွန်သည်။ ဦးကျော်စံကို အရက်က အနိုင်ယူသွားခြင်းဖြစ်သည်။ လူ့ဘဝ သက်တမ်း တိုတိုနှင့် အသက်(၅၀) အရွယ်တွင် လောကကြီးမှ ထွက်ခွာ သွားသည်။

ဖခင်ကြီး သေဆုံးချိန်မှစ၍ မောင်စံမြိုင်သည် မိခင်ကြီးကို ကောင်း မွန်စွာ အလုပ်အကျွေးပြုခဲ့သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့လည်း အလည်အပတ် ရောက်လာတတ်ပါ သေးသည်။

* * *

မန္တလေးဘူတာကြီးတွင် တာဝန်ကျ နေသော မောင်စံမြိုင်သည် အမေ့ထံ သို့ ပြန်ရောက်ခဲ့သည်မှာ (၃)ရက်ခန့် ရှိပြီ။ ရောက်ရောက်ချင်းပင် အမေ

ကို သူ ဝယ်လာခဲ့သော မန္တလေးမှ လက်ဆောင်များနှင့် စုဆောင်းထား သော လစာငွေ တစ်သိန်းကို ပေးအပ် ကန်တော့သည်။

ထူးဆန်းသော စကားကိုလည်း ပြောခဲ့သည်။ ထိုစကားကြောင့် မိခင် ကြီး ဒေါ်သိန်းယဉ်သည် အလွန် အမင်း တုန်လှုပ်ချောက်ချားခဲ့ရသည်။

'အမေ သား လူ့လောကကြီးမှာ ကြာကြာမနေရတော့ဘူးအမေ။ သား မှာ အေအိုင်ဒီအက်(စ်)ရောဂါ ရနေ တာကြာခဲ့ပြီ။ သားမှာ အပြစ်တွေရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါ အမေရယ်။ သား ကန်တော့ ပါတယ်နော်'

မျက်ရည်များ တွေတွေကျဆင်း လျက် မိခင်ကြီးကို ကန်တော့သည်။ (ထိုစဉ်က အေအိုင်ဒီအက်(စ်)ရောဂါ မတိုးအောင် တားနိုင်သော ဆေးကောင်းဝါးကောင်းများ မပေါ် သေးပါ။ စာရေးသူ)

'သားရယ် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ သားကို ကြည့်ရတာ နည်းနည်းပိန်တာကလွဲ လို့ အကောင်းပကတိပါပဲ'

'ဟုတ်တယ် အမေ။ သား သိပါ တယ်။ သားက ကျိတ်ပြီး ဆေးကု၊ ဆေးစားနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် ရောဂါ က ကျွမ်းနေပါပြီ။

သားကိုယ်သားသိတယ်။ ဌာန ဆိုင်ရာကသိရင် အလုပ်ပြုတ်ပြီး သား ရော အမေပါ ဒုက္ခရောက်ကြမှာမို့ သား ကျိတ်ပြီး ဆေးကုနေတာပါ အမေ ရယ်'

သားရော အမေပါ ငိုကြသည်။ မောင်စံမြိုင်သည် အမေနှင့် တွေ့ပြီး၍ စိတ်လျှော့လိုက်ပုံရသည်။ အိပ်ရာထဲ ဝင်ခွေနေတော့သည်။ အရုပ်ကြီးဖြစ် အားအင် ကျဆင်းနေသည်။ မိခင်ကြီး မှာ ခြေမကိုင်မိ၊ လက်မကိုင်မိနှင့်

www.burmeseclassic.com

သောကပွားရတော့သည်။ သူ ရောက်ပြီး (၃)ရက်မြောက်နေ့တွင်...

'အဖေ သား၊ ယုန်ပြန်(၉)နာရီမှာ သစ်တက်တဲ့ ရထားကြီးနဲ့ ဖွဲ့လေးက ထွက်ရမှာ အဖေရဲ့ သား၊ ဖွဲ့လေးကို ပြန်ဦးယယ်နော်' မိခင်ကြီးက ဝေဒနာရှင် သားကို အားပေးစကားပြောရှာသည်။

'အေး အေး၊ ပြန်ရမှာပေါ့ သားရယ်၊ လောလောဆယ် သားလေး၊ ကျန်းမာရေးကောင်းအောင် စိတ်ကို တင်းထားပါဦးကွယ်'

မိခင်ကြီး၏ စကားသံကို မောင်စံမြိုင် မကြားနိုင်တော့ပါ။ **မိခင်ကြီး၏ စကားမသုံးမီပင် လောကကြီးကို ကျောခိုင်းထွက်ခွာခဲ့လေပြီ။**

* * *

သားယူလာခဲ့သော ငွေတစ်သိန်းသည် သား၏အသုဘအသုံးစရိတ် ဖြစ်ခဲ့သည်။ သား၏ အလောင်းကို ပြင်ဆင်ပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် နံနက် (၉)နာရီခွဲအချိန်က မန္တလေးဘူတာကြီးမှ မောင်းသူပဲ့ ကုန်ရထားကြီးတစ်စင်း ထွက်ခွာခဲ့သော သတင်းစကားသည် မြန်တန်ဆာမြို့ကလေး၏ မီးရထားလိုင်းများဆီသို့ ပျံ့နှံ့ရောက်ရှိလာပါတော့သည်။

ထိုမီးရထားကြီးသည် ဘူတာငယ်လေးတစ်ခုတွင် အခြားသော ရထားကြီးတစ်စင်းနှင့် ခေါင်းချင်းဆိုင်တိုက်မိပြီး မီးလောင်ပျက်စီးသွားရပုံများကို ပြောဆိုနေကြသည်။

အကြောင်းသိ အစင်းသိဖြစ်သော မိခင်ကြီး ဒေါ်သိန်းယဉ်ခမျာ ထိုသတင်းကို ကြားရသောအခါ ပဋာမြေလူးဆိုသော စကားကဲ့သို့ မရှုရုံတမည် စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲခဲ့ရသည်။

သားကလေးသည် အသက်ထွက်လုဆဲဆဲတွင် မန္တလေးကိုပြန်၍ သစ် ၂၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တင်ရထားကြီးကို မောင်းယဉ်အကြောင်း ပြောကြားသွားခဲ့သည်ကို ပြန်လည်ကြားယောင်မိသည်။

'အဖေ သား၊ ယုန်ပြန်(၉)နာရီမှာ... (၉)နာရီမှာ သစ်တက်တဲ့ရထားကြီးနဲ့... သစ်တက်တဲ့ရထားကြီးနဲ့ ဖွဲ့လေးက ထွက်ရမှာအဖေရဲ့ အဖေရဲ့... သား၊ ဖွဲ့လေးကို ပြန်ဦးယယ်... ပြန်ဦးယယ်... ပြန်ဦးယယ်... နော်'

ဆိုသော စကားသံများသည် ပဲ့တင်ထပ်လျက် မိခင်ကြီး၏ရင်ကို ဗလောင်ဆူရိုက်ခတ်စေတော့သည်။

'ဪ... သား... သား... အလုပ်ကို စွဲလမ်းပြီး (၂)ခဲပြန် သေရပါပေါ့လား' ဟု စိတ်ထဲက ကျိတ်ပြောရင်း ငိုခဲ့ရရှာသည်။

* * *

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော်က ကျွန်ုပ်အား ဒေါ်သိန်းယဉ်သည် ဖော်ပြပါဖြစ်စဉ်များကို ပြောပြခဲ့ပါသည်။ ယခုတော့ ချစ်တပည့် မောင် စံမြိုင်ရော မိခင်ကြီးတို့ပါ ကမ္ဘာလောကမှ တစ်နေရာသို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြပါပြီ။

ယနေ့အချိန်တွင်မူ ဂမ္ဘီရ ရထားကြီးကို မောင်းနှင်ခဲ့သူမှာ မောင်စံမြိုင်ဖြစ်သည်ဆိုသော သတင်းစကားကို ပြောကြားနိုင်သူမှာ သက်ရှိထင်ရှားဆို၍ ကျွန်ုပ်တစ်ဦးတည်းသာ ကျန်ရှိနေပါတော့သည်။

(ချစ်တပည့်ကလေး မောင်စံမြိုင်နှင့် သူ၏မိဘများ ကောင်းရာမွန်ရာဘဝများသို့ ရောက်ကြပါစေကြောင်း မိမိ ကုသိုလ်အဖို့ဘာဂကို အမျှပေးဝေလိုက်ပါသည်။)

မေတ္တာရည်လျက်...

မျိုးတင့် (ညောင်လေးပင်)

စာမျက်နှာ (၂၉၂)မှ ဒာဏ်

သားကြီးမှာ ရောင်းဝယ်နေစဉ် အဖမ်းခံရ၍ ထောင်ကျခံရပါသည်။

သားငယ်မှာလည်း နံပါတ်ဖိုးစွဲကာ နေအိမ်ရှိ ရောင်းချနိုင်သော ပစ္စည်း အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများကို ရောင်းချနေထိုင် စားသောက်ပါသည်။ စီမံချက်အရ ဖမ်းဆီးရာတွင် သားငယ်မှာလည်း ထောင်ကျခံရပါသည်။

မိခင်ကြီးဒေါ်အေးနှင့် သားကြီးမှာ နှစ်စေ့၍ ထောင်မှ လွတ်လာချိန်တွင် ထောင်ထဲတွင် သိကျွမ်းခဲ့ရသော မစန္ဒာဆိုသော မိန်းကလေးနှင့် သားကြီးမှာ လက်ထပ်ကြပါသည်။

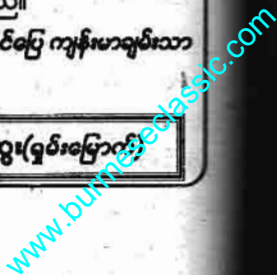
ကလေး တစ်နှစ်သားအရွယ်တွင် သားကြီးမှာ ပင်ပန်းသောဒဏ်ဖြင့် သေဆုံးရပြီး သားငယ်မှာလည်း ထောင်ထဲတွင် သေဆုံးကြောင်း သိရပါသည်။

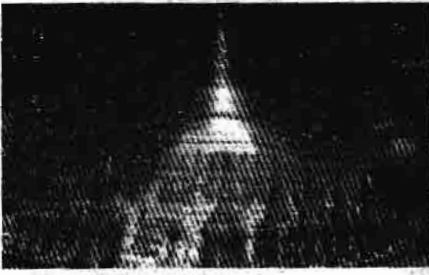
ဤသို့ဖြင့် "အိမ်ခါးပတ်" တွင် နေထိုင်ကြသောသူများသည် အဆိုးကိုသာ ကြုံတွေ့ကြ၍ သတိမူမိကြစေလိုပါသည်။

အချုပ်အားဖြင့် စာရေးသူ လှေလှာ သိသမျှသော အိမ်ခါးပတ်တွင် နေထိုင်ကြရသော မိသားစုဝင်များတို့သည် တိုက်ဆိုင်မှုမဟုတ်ဘဲ သတိပြု ဆင်ခြင်၍ မိမိတို့နေအိမ်များကို ပြန်လည်ပြုပြင်တည်ဆောက်ကာ အဆိုးမှ အကောင်း အကျိုးအကြောင်းကို နားလည် သိရှိစေလိုသော စေတနာဖြင့် တိုက်တွန်းနှိုးဆော် ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

အားလုံး အဆင်ပြေ ကျန်းမာချမ်းသာ ကြပါစေ။

ခင်နန်းထွေး(ရွှမ်းမြောက်)

အောင်မြင်စွာ
(မင်းရွှာ)

တစ်နေ့တစ်ည သိဒ္ဓိ

၁၉၅၅ ခုနှစ် ဝန်းကျင်က ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်နှင့် အဘဆရာတော်ကြီး တို့သည် ရွာမှ ပဲခူးသို့၊ ပဲခူးမှ မီးရထားဖြင့် မန္တလေးမြို့သို့ ရောက်ရှိပါသည်။ ညရထားဖြစ်၍ နံနက်ပိုင်းသောက်တော့ မန္တလေးမြို့ ရောက်ကြပါသည်။ ဘူတာကြီးမှ မြင်းရထားဖြင့် စိန်ပန်းရပ်ရှိ ဦးအောင်ထွန်း၊ ဒေါ်စိန်တို့အိမ်သို့ ရောက်ပါသည်။

မတွေ့ရသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်၍ အိမ်ရှင် ဦးအောင်ထွန်း၊ ဒေါ်စိန်တို့က ဝမ်းပန်းတသာ ဆီးကြိုကြလျက် နေရာထိုင်ခင်း စီစဉ်ကြသည်။ သားချင်းလည်းတော်စပ် ငယ်ပေါင်း ရင်းနှီးပြီး သားသူတွေလည်း ဖြစ်၍ တည်းခိုနေထိုင်မှု လွတ်လပ်ပေါ့ပါး အဆင်ပြေလှ၏။ အာလာပသလ္လာပ သာကြောင်း မာကြောင်း ပြောကြဆိုကြနှင့် မဆုံးနိုင်အောင် ရှိတော့၏။

ဦးအောင်ထွန်းသည် အကူကောင်လေးတစ်ယောက်နှင့် ပန်းပဲလုပ်ငန်း ထုပ်ကိုင်သူဖြစ်၏။ အလုပ်အပ်သူရှိလျှင် လုပ်၏။ အပ်သူမရှိလျှင် လေး

သံများဝယ်၍ စားအမျိုးမျိုး ကွမ်းညှပ်ကတ်ကြေးတို့ ပြုလုပ်၍ ဈေးသို့ သွားရောက်ရောင်းချခြင်းဖြင့် စားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေသူဖြစ်၏။

မင်းရွှာဆရာတော်ကြီး ကြွလာသည်ဆို၍ ဦးအောင်ထွန်းအိမ်သို့ ဓမ္မမိတ်ဆွေများဖြစ်ကြသော ဦးလှအေး၊ ဦးအောင်ကြီး၊ ဦးထွန်းကြွယ်ဆိုသူ သုံးဦး ရောက်လာကြပြီး ဆရာတော်ကြီးအား ရှိခိုးလျက် ပဋိသန္ဓာရစကားဆိုကြ၏။

ဆရာတော်ကြီးနှင့် မူလကတည်းက ရင်းနှီးကြပုံရ၏။ လောကီ၊ လောကုတ္တရာအကြောင်း စုံလင်စွာ ပြောဆိုနေကြသည်ကို ကြားရ၏။ လောကီသိဒ္ဓိ အကြောင်းတွေလည်း ပါ၏။ အင်္ဂါရတ် အကြောင်းလည်း ပါ၏။ အင်္ဂါရတ်အကြောင်း ပြောနေရင်း ဆရာတော်ကြီးက သူ၏ခါးပန်းကြိုးမှ ခါးပန်းသီးကို (ကြေးဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ခါးပန်းသီး) လှည့်ဖြတ်၍ အတွင်းတွင် ဝှမ်းဖြင့်ထုပ်ထားသော ရွှေရောင်အဆင်းရှိ ဓာတ်လုံးလေးကို ထုတ်ပြပါသည်။

'ဒါ သွပ်သေဓာတ်လုံးပဲ၊ သွပ်သေ

ရွှေအဆင်းဆိုတာ ဒီဓာတ်လုံးမျိုးကို ပြောတာပေါ့'

ဟု ဆို၍ တစ်ယောက်တစ်လှည့် ကြည့်ကြသည်။ ရေခွေးအကြမ်းပန်းကန်ထဲထည့်၍ ရေခွေးငဲ့ကာ သောက်ကြ၏။ ထို့နောက် ဆရာတော်ကြီးက...

'အင်္ဂါရတ်သံဟာဆိုတာ ဓာတ်လုံးကောင်းတစ်လုံးတော့ ရှိရတယ်။ ဒီဓာတ်လုံးက သွပ်သေတဲ့အဆင့်ပဲ ရှိသေးတယ်။ ကိစ္စပျိုးသေးတော့ သွပ်အင်္ဂါကို သေအောင်လုပ်၊ ဓာတ်သေကို ပြန်အသက်သွင်း အဲဒီအခါကျမှ သိဒ္ဓိပြီးပြောက်လို့ ခရီးပေါက်မှာ'

ဟု ပြောဆို၏။

ထိုအခါ ဦးအောင်ထွန်းသည် ထိုင်နေရာမှ ထ၍ ဘုရားကျောင်းဆောင်သို့ သွား၏။ ဘုရားကျောင်းဆောင်မှ အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို ယူပြီး ဆရာတော်ကြီးအား ပြ၏။ ပြသော အရာဝတ္ထုကို အသေအချာကြည့်လျက် ဆရာတော်ကြီးက...

'သံကို သွန်းလောင်းထားတဲ့ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်လေးပဲ။ ဘယ်လိုရှိပြီ၊ ဘယ်လို

www.burmeseclassic.com

အကျိုးတူသိဒ္ဓိတွေ ရှိတယ်ဆိုတာ ပြောပေး
ပို့ပေး ဖောင်အောင်ထွန်းနဲ့
'ဒီရုပ်ပွားတော် ရရှိပုံကို ပြောပြရရင်
တော့ အရှည်ကြီးပဲဘုရား။ တစ်နေ့
တာ သိဒ္ဓိပြီးတယ်လို့ ဆိုရမှာပဲ။ တပည့်
တော်အလုပ်ရုံမှာ ဖားဖိုရှိတယ်။ တူ
တွေ၊ ညှပ်တွေ အစုံရှိတယ်။ ဒါပေမယ့်
တပည့်တော်ကမှ အစုံရတ်ဝါသနာ
မပါတာ။ ကိုယ့်စားဝတ်နေရေးအတွက်
ပန်းပဲလုပ်ငန်းကိုပဲ လုပ်နေတာ၊ အရှင်
ဘုရားလဲ အသိပဲ မဟုတ်လား။ တစ်
နေ့တော့...'

ဟု အံ့စရာကား ဦးအောင်ထွန်းသည်
သူ၏ တစ်နေ့တာသိဒ္ဓိပြီး ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား
တော်အကြောင်းကို ပြောပြပါတော့
သည်။

* * *

မှတ်သုံးဖို့တို့ တစ်နှစ်တာအတွက်
ကျေပွန်စွာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီးပြီပို့
လုပ်ငန်းခွင်သိမ်းကာ နှုတ်ဆက်လေပြီ။
ဟောမန္တ၏ ရှေ့တော်ပြေး နင်းမှုန်တို့က
လူသားတို့အား တိုးဝှေ့လျက် ထွေးပွေ့
နှုတ်ခွန်းဆက်နေပြီ ဖြစ်သည်။

တန်ဆောင်မုန်း၊ နတ်တော်လ
ပွင့်လင်းရာသီတွင် ဦးအောင်ထွန်း
သည် ဆောင်းအေးအေးဖြင့် သွေးပူ
လေ့ကျင့်ခန်းအဖြစ် ယမန်နေ့က လုပ်
လက်စ ဓားများကို အမင်းရိုက်ရန်နှင့်
အသွား သ၊ ရန်အတွက် စတင် လုပ်
ဆောင်နေ၏။ ထိုအချိန် အိမ်ရှေ့မှ
လူရိပ်လှမ်းတွေ့လိုက်ရ၍ ဧည့်သည်ဝင်
လာသည်ကို သိလိုက်ရသည်။

'ဆရာကြီး ရှိပါသလားခင်ဗျာ'
'ဟုတ်ကဲ့ ရှိပါတယ်၊ ဒီကို ဝင်ခဲ့ပါ
ခင်ဗျာ'

အသက် (၅၀)ခန့် ယောက်ျားကြီး
တစ်ယောက် လွယ်အိတ်လွယ်လျက်

ဝင်လာ၏။ အနီးရှိ ထိုင်ခုံတစ်ခုကို
ညွှန်ပြရင်း...

'ထိုင်ပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ဘာများ
ကူညီပေးရမလဲ'

ဧည့်သည်ကြီးသည် ဦးအောင်ထွန်း
ညွှန်ပြသော ထိုင်ခုံတွင်ထိုင်ပြီး လွယ်
အိတ်ကို ဘေးနားချလျက်...

'တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူးဆရာ၊
ကျွန်တော်က စစ်ကိုင်းဘက်မှာ နေပါ
တယ်။ တောင်ခြေတောစပ်မှာ ထင်း
ခုတ်လုပ်စားသူ၊ တောင်ယာလုပ်စားသူ
ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်လုပ်ငန်းမှာ
သုံးတဲ့ ဓားမ ပဲ့သွားလို့ ပြန်သချင်လို့
ပါဆရာ'

'ရပါတယ်။ မနက်ဖြန် အင်း...
သန်ဘက်ခါတော့ လာယူပါ။ အဆင်
ပြေအောင် လုပ်ပေးထားပါမယ်'

'ဒီနေ့ မရဘူးလား ဆရာ'

'ဒီနေ့တော့ မရဘူးဗျာ၊ ဒီမှာ လက်ခံ
ထားတာတွေ များနေလို့။ အကူကောင်
လေးကလဲ မလာတာမို့ ကျွန်တော်
တစ်ယောက်တည်း လုပ်ရမှာ ကသီနေ
မယ်'

'ဒါဆိုလဲ ဆရာပြောတဲ့နေ့ကျမှပဲ
တစ်ခေါက် ပြန်လာတော့မယ်။
ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦးဆရာ'
ပြောဆိုပြီး ဓားအိတ်လွယ် စစ်ကိုင်းသား

ကြီးလည်း ပြန်သွားလေ၏။ ဦးအောင်
ထွန်းလည်း သူ့လုပ်ငန်းကို ဆက်လက်
လုပ်ကိုင်နေ၏။ မီးလက်စဖြင့် စစ်ကိုင်း
မှ ထင်းခုတ်စားမကြီးအား သဖွဲ့ပြင်၏။
ညနေရိုးချုပ်တွင် ပြီးဆုံးလေ၏။

သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင် ဓား
လာရွေး၏။ အမျိုးသမီးကြီးတစ်
ယောက်လည်း ပါလာ၏။ သူ၏အိမ်သူ
အမျိုးသမီး ဖြစ်ဟန်တူသည်။ နှစ်ဦး
စလုံး ခပ်ခွမ်းခွမ်းဖြစ်၏။ ချို့ငဲ့ပုံရ၏။
ဓားမကို သေချာစွာကြည့်ပြီး...

'လက်ခံ ဘယ်လောက်ကျတယ်ဆိုတာ
မဖေမိခဲ့လို့ အိမ်ရှေ့ကတော့ လင်မယား
ရန်ဖြစ်ရသေးတယ်ဆရာ၊ ဘယ်လိုပျံတော့
မအောင်မနဲ့ဆရာ၊ ဓားသွား သ၊ ခက်
ကျွန်တော် တောထဲထင်တွေ့ရင်း ခြံတော်ပို့
တစ်ခုထဲက ရှေ့တဲ့ သံကုံးလေး ပေးခဲ့ပါရစေ
ဆရာ။

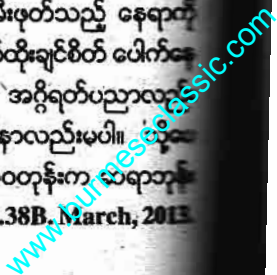
ခြံသံလို ပြောကြားပေး၊ အဂ္ဂိရက်သားတွေ
ကတော့ အရမ်းကို လိုချင်ကြတယ်။ ဆရာ
အတွက် တစ်ချိန်ချိန်မှာ အသုံးစပ်ပယ်'
'ရပါတယ်ဗျာ'

'ကျေးဇူးပါပဲဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို
ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး'

ပြောပြောဆိုဆို ပြန်ထွက်သွားလေ
၏။ ဦးအောင်ထွန်းတစ်ယောက်က 'ရပါ
တယ်ဗျာ' ဟုသာ ဆိုလိုက်ရသော်ငြား
ငွေနှစ်ကျပ်ခွဲ နှစ်နာသွား၏။ ဘာလုပ်
ရမည်မသိသော ခြံသံကို လက်ဝယ်
ကိုင်လျက်။

* * *

ပန်းပဲဖိုရုံတွင် ဦးအောင်ထွန်း အလုပ်
ရှုပ်နေ၏။ ဓားမီးဖုတ်သည့် နေရာကို
ပြင်၏။ အဂ္ဂိရတ်ထိုးချင်စိတ် ပေါက်နေ
ခြင်းဖြစ်၏။ အဂ္ဂိရတ်ပညာလေ့ငြင်း
မတတ်၊ ဝါသနာလည်းမပါ။ မိသား
သည် ကိုရင်ဘဝတန်းက ဆရာဘုန်း

ကြီးလုပ်သည်ကို ကူညီပြီး လုပ်ပေးဖူး
၏။

ဖိုဆွဲရ၏။ မီးသွေးဝယ်ပေးရ၏။ လုံ
ဆိုက်နံ ဝယ်ပေးရ၏။ ဓာတ်ပစ္စည်းဝယ်
ပေးရဖူး၏။ လက်ချားချော်ချက်သည်
ကိုလည်း တွေ့ဖူး၏။ အသေအချာ
သင်ယူထားသည် မဟုတ်သော်လည်း
အမြင်အတွေ့ပညာတော့ ထိုက်သ
လောက်ရှိ၏။

ဟင်းချက်စရာ ဝယ်လာသည့်ထဲက
ချဉ်ပေါင်း၊ မုန့်လာ၊ ကန်စွန်းတို့ကို
ကြိတ်၍ ထည့်ထိုးသည့်အခါလည်း
ထိုး၏။ ခြံထဲရှိ ဂမုန်းပင်၊ ပန်းပင်တို့၏
အရွက်၊ ဥ စသည်တို့ကိုလည်း ထည့်
ထိုး၏။ ဟင်းချက်စရာတွေကို ထိပါး
သဖြင့် မယားကလည်း ငြူစူလာ၏။

တစ်နေ့ကို နှစ်နာရီလောက်ထိုး
သည်ဖြစ်၍ ပန်းပဲလုပ်ငန်းလဲ မထိခိုက်။
ဦးအောင်ထွန်းတွင် အကျင့်တစ်ခုရှိ၏။
ထိုအကျင့်ကား တခြားမဟုတ်၊ ပန်းပဲ
လုပ်ငန်းလုပ်သည်ဖြစ်စေ၊ အဂ္ဂိရတ်
ထိုးသည်ဖြစ်စေ မီးဖျိုးသည့်အချိန်မှ
စ၍ ဘုရားရှင် ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို
အမြဲရွတ်ဆို၏။

ထို့အပြင် ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်၊
ပဋ္ဌာန်းဒေသနာများကို ရွတ်ဖတ်ရင်း
အလုပ်လုပ်သည့် အကျင့်ရှိသည်။
အကျင့်ကောင်းဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။
ထင်းခတ်သမားကြီး ပေးခဲ့သည့်
ခြံသံကို အဂ္ဂိရတ်ထိုးခဲ့သည်မှာ တစ်
လခွဲ (၄၅ ရက်)ရှိပြီ ဖြစ်သည်။ ဒီနေ့
တော့ အချိန်ကြာကြာလေး ထိုးဖြစ်
သည်။

မီးလည်းပြင်း လုံလည်းရဲရာမှ ကြည်
နေ၏။ ဓာတ်သားသည် အရည်ပျော်ပြီး
သွဲ့သွဲ့လည်နေ၏။ ထိုအခါ ညပ်ဖြင့်
ယူ၍ ဓားသ၊ ရန် ပြုလုပ်ထားသည့်

ရေအင်တုံထဲ လောင်းထည့်လိုက်၏။
ရှဲခနဲ အသံကြားရ၏။

ခေတ္တခဏနေပြီး ရေအင်တုံထဲ နှိုက်
ယူလိုက်သည့်အခါ အံ့သြဖွယ်ရာ ဗုဒ္ဓ
ရုပ်ပွားတော်လေးအား ဖူးတွေ့ရလေ
၏။ ရေအင်တုံထဲ၌ တခြား ဘာမျှမရှိ၊
ရုပ်ပွားတော်သာ ရှိ၏။

'ဝိန့်ထိုက်လို့ရတာပဲ၊ အဂ္ဂိရတ်ဆက်ထိုးလို့
ဖြစ်တော့ဘူး၊ ဘုရားကို ဖျက်သီးရာရောက်
မယ်။ ဒီဘုရားလေးကိုပဲ ပုလော်ထားရမယ်'
ဟု တွေးပြီး ရေသန့်သန့်ဖြင့် ဆေး
၏။ တဘက်ထောင့်စွန်း၌ ထုပ်ချည်
၍ ထိုတဘက်ကို ဦးခေါင်း၌ ပေါင်းထား
လေ၏။

ဦးအောင်ထွန်းသည် အလုပ်လုပ်
နေသည်ဖြစ်၍ ဝတ်နေကျအတိုင်း
အညာပုဆိုးကွက်အဟောင်း၊ စွပ်ကျယ်
အင်္ကျီအဟောင်းဖြင့်ပင် လုံကွဲတွေကို
ရှင်း၏။ တံစဉ်းတစ်ချောင်းဖြင့် အပ်
ထားသော ဓားမအား မီးပေး၍ဆေးရန်
အသွားကို တိုက်နေ၏။

ထိုအချိန်တွင် ခြေရင်းအိမ်မှ မစော
လှနှင့် မစောမြ ညီအစ်မနှစ်ယောက်
ရောက်လာ၏။ အဝတ်အစား တောက်
တောက်ပြောင်ပြောင်နှင့်မို့ ဦးအောင်

ထွန်းက "သမီးတို့ ဘယ်က ပြန်လာ
ကြတာလဲ"

ဟု နှုတ်ဆက်လိုက်၏။
'ကျွန်တို့အိမ်ဘုရားပျို ပြန်လာတာအတ
အတကို လာကန်တော့တာပါ။ အတ
အတွက် လက်ဆောင် ကတ္တဝါယိုနဲ့
ရှောက်ယိုပါလာတယ်။ သမီးတို့ ဘုရားဖူး
ကုသိုလ်ကို သာဓုခေါ်ပါ'

ဆိုပြီး နှစ်ယောက်သား ထိုင်ကန်
တော့ကြလေ၏။

'သာဓု သာဓု သာဓုပါဗျာ။ က
သမီးတို့မုန့်တွေကို အိမ်ပေါ်တက်ပြီး
ဘုရားမှာ သွားလှူထားလိုက်၊ နောက်
မှ အဘ စွန့်ပြီးစားမယ်'

'ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး အဘ'

'အေးအေး ကောင်းပါပြီကွယ်'
မစောလှတို့ ညီအစ်မလည်း အိမ်
ပေါ်တက်ပြီးနောက် သူတို့အိမ်သို့ ပြန်
သွားကြလေ၏။ ဦးအောင်ထွန်းလည်း
သူ့အလုပ် လုပ်လက်စကို လုပ်နေရင်း
ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားသို့ စိတ်ရောက်နေ
၏။

ကျောက်ငှအစွန်းပေါ်တွင် ရေသွေ့ပြီး
ခေါင်းနှင့်တူသော ကျောက်ခဲကိုကြီး
ထိုကျောက်တုံးကြီးအပေါ်၌ ရှိသော

www.burmeseclassic.com

စေတီတော်။ ထိုစေတီတော်အတွင်း၌
ဌာပနာထည့် တည်ထားပူဇော်အပ်
သော မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဆံတော်
အစစ်။ အလုပ်လုပ်နေရင်းဖြင့်ပင်
သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှင် ဘုရားရှင်၏
ဆံတော်စစ်တည်ရှိရာ ကျွန်တို့ထီးရိုး
စေတီသို့ မှန်းဆ ဦးချရိုနှိုးလိုက်ပါ
သည်။

ထိုအခိုက် နားရွက်၊ ဦးခေါင်းတို့
အေးခနဲ ဖြစ်သွား၍ မျက်စိကို ဖွင့်ကြည့်
ရာ မိမိ ကျွန်တို့ထီးရိုးဘုရားရင်ပြင်ပေါ်
ရောက်နေကြောင်း သိလိုက်ရသည်။
မိမိပေါင်ကို ဆိတ်ကြည့်သည်။
ထူကြည့်သည်။ အိပ်မက်မဟုတ်တာ
သေချာ၏။ ချမ်းအေးသည့်ကြားမှ ချွေး
များစို့လာ၍ ခေါင်းမှ တဘက်ဖြင့်
ချွေးသုတ်ရင်း ရုပ်ပွားတော်လေးကို
သတိရသွား၏။

‘အင်း ဟုတ်ပြီ’

နှုတ်မှ အသံပင်ထွက်သွား၏။ ခြံသံ
က ဖြစ်ပေါ်လာသော ရုပ်ပွားတော်၏
တန်ခိုးသိဒ္ဓိပဲ ဖြစ်ရမည်။ တန်ခိုးအစွမ်း
သတ္တိတို့သည် ရရှိရာ ခက်ခဲသလို
သိဒ္ဓိရာလည်း မလွယ်ကူလေပေ။ ခက်ခဲ
နက်နဲသော တန်ခိုးအစွမ်းများကိုပင်
ဂမ္ဘီရပညာရပ်ဟု ခေါ်သည်လား နက်
နက်နဲနဲ တွေးနေမိသည်။

ကျွန်တို့ထီးရိုးဘုရား ရင်ပြင်ပေါ်၌
ဟိုဟိုခီခီ လျှောက်ကြည့်နေ၏။ အမှတ်
တရပစ္စည်း တစ်ခုခု ဝယ်သွားချင်၏။
သို့သော် ဝိုက်ဆံ တစ်ပြားမှ မပါ။
“အို ဘုရားဖူးဖို့က အဓိကပါပဲလေ” ဟု
တွေးကာ စေတီအနားသို့ ပြန်ရောက်
လာ၏။

ဘုရားရှင်၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်
ကို လေးလေးနက်နက် ကြည့်ညှိ သဒ္ဓါ
ဖြင့် ဦးသုံးကြိမ်ချ ရိုနှိုးပူဇော်လိုက်၏။

၃၀၀ နက္ခတ္တဓမ္မာဓိခြေညှိပုဂ္ဂလင်

ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီး
ယန္တလေးမြို့ရှိ မဟာမြတ်မုနိရုပ်ရှင်တော်
မြတ်ကြီးအား စိတ်ညွတ်လျက် မျက်စိ
မှိတ်ကာ အာရုံပြုလိုက်၏။ မျက်စိတစ်
မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း မဟာမြတ်
မုနိရုပ်ပွားတော်မြတ်ရှေ့သို့ ရောက်ရှိ
သွား၏။

ဦးအောင်ထွန်း သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်
သွားသည်။ ဦးခေါင်းထက်ရှိ ဓာတ်သား
ရုပ်ပွားတော်၏ တန်ခိုးအစွမ်းနှင့်အတူ
ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဝိတ်အဟုန်ကြောင့် စိတ်
ဓာတ်စွမ်းအားများ ကြည်လင်လန်း
ဆန်း သွက်လက်နေ၏။

အိမ်သို့ ပြန်ချင်စိတ် မရှိသေး။
သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရား
ကိုယ်တော်တိုင် ရင်ငွေတော်လှုံခဲ့သည့်
မဟာမြတ်မုနိ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး
အား အားပါးတရ ရိုနှိုးပူဇော်လိုက်လေ
၏။

ထို့နောက် ရန်ကုန်မြို့ရှိ ရွှေတိဂုံ
ဆံတော်ရှင် မြတ်စေတီတော်ကြီးအား
ဖူးမြော်ချင်စိတ် ပေါ်လာသည်။ ရုပ်ပွား
တော်ကြီး၏ရှေ့ပင် လက်အုပ်ချီ
လျက် ရွှေတိဂုံစေတီတော်အား အာရုံ
ပြု စိတ်ညွတ်ရိုနှိုးလိုက်လေတော့၏။

အကြားအာရုံထဲသို့ သာယာ
ကြည်နူးဖွယ် ဆည်းလည်းသံ၊
ခေါင်းလောင်းသံ၊ ဘုရားရိုနှိုးသံ၊
သာဓုခေါ်သံ၊ စကားပြောဆိုသံတို့ကို
ကြားနေရ၍ ရွှေတိဂုံရင်ပြင်သို့ ရောက်

နေပြီဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရ၏။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏အရိပ်၊ ဘုရားရှင်၏
မျက်မှောက်၌ နေရသည့်အလား
ကြည်နူးဝိတ် ဖြစ်ရ၏။ မိမိကိုယ်ကို
လည်း အံ့ဩနေ၏။ နံနက် အိပ်ရာမှ
ထပြီး အင်္ဂိုရတ်ထိုး (၈)နာရီခွဲတွင်
ရုပ်ပွားတော်ရ (၉)နာရီ ကျွန်တို့ထီးရိုး
ဘုရားဖူး (၉)နာရီ (၁၅)မိနစ်ခန့် မဟာ
မြတ်မုနိဘုရားဖူး၊ ယခု (၉)နာရီခွဲ
လောက်ပဲ ရှိဦးမည် ရွှေတိဂုံစေတီ
တော်ရင်ပြင်ပေါ်သို့ ရောက်နေပေပြီ။

အံ့ဩ ဝမ်းသာဝိတ်တို့နှင့်အတူ
ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ဓာတ်ကို စိတ်က
မှန်းဆ ပူဇော်ကန်တော့ပြီး လက်ယာ
ရစ်တစ်ပတ် လှည့်လည်နေမိသည်။
စေတီတော် တစ်ပတ်လှည့်လည် ပြုည့်
လောက်သည့်အချိန်၌ ရဟန်းတော်
တစ်ပါးသည် ဦးအောင်ထွန်းအနားသို့
ရောက်လာပြီး ပြုံးပြလျက်...

‘အာကကြီး အာကကြီး ဦးခေါင်းအထက်က
ရုပ်ပွားတော်လေး ဖူးချင်လို့ ခေတ္တဇော
ပြပါ’

ဦးအောင်ထွန်း တုန်လှုပ်မှင်တက်မိ
သွားသည်။ “အတတ်သိနေပါလား”
ရဟန်းတစ်ပါးကို မညာချင်သဖြင့်
အသာတကြည်ပင် ခေါင်းပေါင်းဖြေ
၍ ပြမိသည်။

ရဟန်းတော်သည် လက်ဖဝါးပေါ်
တင်၍ သေချာစွာ ကြည့်၏။ ပြီးမှ
“ဓရာ ဒကာကြီး ရိုနှိုးသေဆေ
ကိုးကွယ် ပူဇော်ထားပါ” ပြောပြီး
ရင်ပြင်တော်ပေါ်၌ လက်ယာရစ်
အတိုင်း လျှောက်သွားလေ၏။

‘အရှင်ဘုရား ဘယ်က ကြွလာသလဲ
အတယ်ကြောင့် ရုပ်ပွားတော်ကို ချီး
သလဲ’
စသည်ဖြင့် မေးဖို့ ချီး သတိရတော့

www.burmeseclassic.com

၏။ ရဟန်းတော်သွားသည်အတိုင်း လိုက်ကြည့်၏ မတွေ့။

မူလနေရာသို့ ပြန်ရောက်လာ၏။ စေတီတော်အား ဦးဆိုင်ရှိပြီး မန္တလေး သို့ အာရုံပြု၏ မရ။ မဟာမြတ်မုနိ မရ။ မန္တလေးမြို့ပေါ်ရှိ တန်ခိုးကြီး ဘုရားများအား အာရုံပြု၏။ စိတ်ညွတ် ၏။ အာရုံ၌ ဘုရားများ စုံသွားသော် လည်း နေရာမှပင် မရွှေ့ ခုမှ ဇောချွေး ပြန်လာ၏။

ကျင့်စဉ်စခန်း ပြီးမြောက်သွားသည် ပုဂ္ဂိုလ်တွေကများ သိဒ္ဓိတွေ ပြန်သိမ်း သွားပြီလားမသိ။ ခက်ချေပြီ ငွေလည်း တစ်ပြားမှမပါ။ ဝတ်ထားသည်က လည်း အလုပ်ရုံအဝတ်အစားများသာ။ ဗိုက်ကလည်း ဆာလာ၏။ “ဘယ် လိုလုပ်ရပါမလဲ” စဉ်းစား၏။ တာမေ့ ဈေးအနီးတွင် ဦးမောင်ညွန့်၊ ဒေါ်တင် တင်ထားတို့ နေထိုင်သည်။ ကြီးပွားနေ သည်ဟု ကြားသိရသည်။

ငယ်ပေါင်းတွေဖြစ်၍ ပြောမနာ ဆို မနာ၊ သူတို့ဆီ အကူအညီတောင်းရ မည်။ ရွှေတိဂုံမှ တာမေ့သို့ သွားဖို့ရာ ခြေကျင့်မှတစ်ပါး အခြားမရှိ။ သောက် ရေအိုးစင်မှ ရေအဝသောက်ကာ တာမေ့သို့ လျှောက်ရလေတော့၏။

ဟိုမေးဒီမေးဖြင့် တာမေ့ဈေးထိပ် တွင် နေထိုင်သည့် ငယ်သူငယ်ချင်း

ဦးမောင်ညွန့်၊ ဒေါ်တင်တင်ထားတို့ အိမ်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ရောက် ၍ လင်မယားနှစ်ယောက်လုံးကို အခန့် သင့်ပင် တွေ့ရလေ၏။ ဦးအောင်ထွန်း ကို မြင်သည်နှင့် ဦးမောင်ညွန့်က...

‘ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ သူငယ်ချင်းနာ၊ ပေပေလူလူနဲ့ မင်းပေါင်းကြီးလဲ ချွတ်ပမ်း ပြီး’

‘ပြောပြပါမယ်ကွာ၊ သောက်ရေတစ် ခွက် အရင်တိုက်ဦး’

ဒေါ်တင်တင်ထား ရေတစ်ခွက်ခပ် လာ၍ တိုက်၏။ ရေသောက်ပြီးမှ ဖြစ် ကြောင်းကုန်စင် ရှင်းပြလေတော့၏။ ဦးမောင်ညွန့်က...

‘မင်းအဖြစ်က အစော်လေးကို ဆန်းကြယ်တာပဲ။ ဘာမှမပူနဲ့ သူငယ် ချင်း။ အားနာစရာလဲ မလိုဘူး။ အေးအေးဆေးဆေးပြီးမှပြန်။ တင်တင် ရေ မင်းသူငယ်ချင်းကို ထမင်းစားဖို့ လုပ်ပါဦး’

ဒေါ်တင်တင်ထား ထမင်းစားဖို့ပြင် နေ၏။ ဦးအောင်ထွန်းက...

‘ထမင်းတော့စားမယ် သူငယ်ချင်း၊ အေးအေးဆေးဆေးတော့ နေလို့မရ ဘူး။ ငါ့အဖြစ်ကို နောက်ပိုင်းကလူတွေ ဘယ်သူမှ သိကြတာမဟုတ်ဘူး။ ဒီနေ့ ည ရထားစီးလို့ရရင် ပြန်ချင်တယ်။ စီစဉ်ပေးပါ သူငယ်ချင်းရာ’

‘ဒါဆိုလဲ မင်းစိတ်ချင်းသာအောင် စီစဉ်ပေးမယ်’

ဟု ဆိုကာ ကောင်လေးတစ် ယောက်အား အဝတ်အစားတစ်စုံ၊ လွယ်အိတ်တစ်လုံး၊ ယနေ့ည မန္တလေး သို့ အဆန်ရထားလက်မှတ်တစ်စောင် ဝယ်ခိုင်းလိုက်လေ၏။

‘ကံ ရေခိုးချိုး ထမင်းစားပြီးမှ အေး အေးလူလူ စကားပြောကြတာပေါ့’

စသည်ဖြင့် ညနေတွင် သူငယ်ချင်း မောင်ညွန့်၏ အစီအစဉ်ဖြင့် အဝတ် အစားအသစ်ကိုလဲ၊ အဟောင်းတွေ ကို လွယ်အိတ်ထဲထည့်၊ လမ်းမှာ သုံးဖို့ ငွေ(၅)ကျပ် ပေးလိုက်သည့်အပြင် ရန်ကုန်ပြန်လက်ဆောင် မုန့်များ ဝယ် ပေးပြီး ညရထားပေါ်သို့ လိုက်ဖို့ပေး သဖြင့် ဦးအောင်ထွန်းတစ်ယောက် မန္တလေးသို့ ပြန်ရောက်ခဲ့ရလေတော့ သတည်း။

* * *

ဦးအောင်ထွန်း တကယ်ကြုံတွေ့ ရရှိခဲ့သော တစ်နေ့တာ သိဒ္ဓိရရှိပုံ အဖြစ်အပျက်ကို မင်းရွာဆရာတော် ကြီးအား ပြန်လည်လျှောက်ထားနေ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မောင်မြင့်အောင် (မင်းရွာ)

စာရှုသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့ . . .

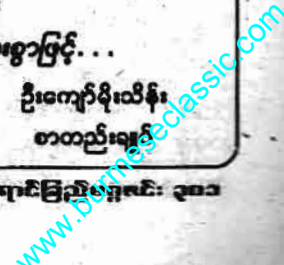
မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ် သွားပါမည်။ ဤကဲ့သို့လူထူးကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့် . . .

ဦးကျော်စိုးသိန်း

စာတည်းရုံး

BURMESE CLASSIC .COM

ခလင် ဒိုဂျော့

*Ageloi

Handwritten signature

ကြောင်ကျောက်ကလေး

ကျွန်တော်သည် မိတ်ဆွေအပေါင်း အသင်းများရှိသော ပွင့်ဖြူမြို့နယ်၊ ရွှေတိုကျေးရွာ(ရွာဟောင်း)သို့ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်က အလည်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီး ဦးစံထွားအိမ်တွင် ကျွန်တော် ၃၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လို အလည်လာသော ဧည့်သည် တစ်ယောက်ကို တွေ့ရပါသည်။ အိမ်ရှင်များသည် ကျွန်တော်နှင့် ဧည့်သည်ကို မိတ်ဆက်ပေးကြပါ သည်။

အိမ်ရှင်က...
'ဆရာခင်မောင်ဦး သူကတော့ ဆိပ်ဖြူမြို့နယ်ထဲကပါ။ ဆိပ်ဖြူမြို့ အနောက်(၁၃)မိုင်အကွာမှာရှိတဲ့ (...) ကျေးရွာကပါ။ သူ့နာမည်ကတော့ ကိုသူတော်လို့ ခေါ်ပါတယ်' ကိုသူတော်သည် အသားညိုညို

ခွန်အားမလကောင်းကောင်း အရပ် မနိမ့်မမြင့် ယောက်ျားပီသသူတစ် ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ဖန် အိမ်ရှင်က ထပ်မံ၍...
'ကိုသူတော် ဟောဒီပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဆရာခင်မောင်ဦးလို ခေါ်ပါတယ်။ ဂန္တိရ ပညာရပ်တွေကို အထူး စိတ်ဝင်စားပြီး လေ့လာနေသူပါ'

ကျွန်တော်နှင့် ကိုသူတော်တို့သည် မိတ်ဆွေဟောင်းများပမာ တစ်ဦးကို တစ်ဦး မေးထိုးကာ ရင်းနှီးတဲ့သဘော မျိုးနဲ့ အပြန်အလှန် ပြုံးပြကြပါသည်။

ကိုသူတော်က...

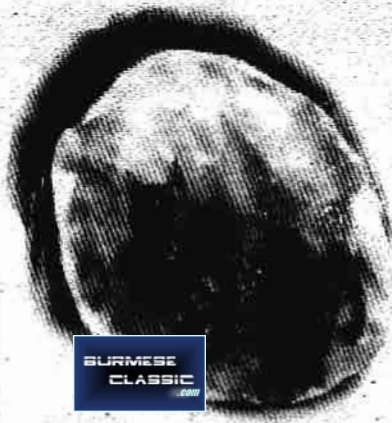
'ဆရာနာမည်နဲ့ ဆရာအကြောင်း ကို ဆရာကြီးဦးစံထွားပြောပြလို့ သိ ထားတာကြာပါပြီ။ အခုမှပဲ လူကိုယ် တိုင် တွေ့ရတော့တယ်။ ဆရာနဲ့ အခု လို သိကျွမ်းရတာ ဝမ်းသာပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို မိတ်ဆွေအရင်းတစ် ယောက်လို သဘောထားပါ'

ကျွန်တော်က...

'ဟုတ်ကဲ့ အခုလို သိကျွမ်းရတာ ဝမ်းသာပါတယ်။ ကိုသူတော်အကြောင်း ကိုလဲ ဆရာကြီးဦးစံထွား ပြောပြလို့ သိထားတာကြာပါပြီ။ ခင်ဗျားရဲ့ ကြောင် ကျောက်ကလေးအကြောင်း ကို ဆရာကြီးပြောပြလို့ ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားမိပါတယ်။ အခုလို ကြံ့တုန်း ဆုံတုန်း ကြောင်ကျောက်ကလေး ရရှိခဲ့ ပုံနဲ့ ကြောင်ကျောက်ကလေးရဲ့ အစွမ်း သတ္တိကို ဗဟုသုတအဖြစ် သိပါရစေ' ကိုသူတော်က...

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာစိတ်ဝင်စားရင် ကျွန်တော် ပြောပြပါမယ်'

ဟု ကိုသူတော်သည် ကြောင် ကျောက်ကလေးရရှိပုံနှင့် ထူးခြားစွာ အစွမ်းသတ္တိရှိပုံကို ပြောပြပါသည်။

'ကျွန်တော်က ယုန်လိုက်တဲ့ ဝါသနာ အလွန်ပါ၊ ပါတယ်။ ယုန်လိုက် လဲ ကျွမ်းကျင်ပါတယ်။ ယုန်လိုက်ထွက် ရင် ယုန်မရတဲ့နေ့ရယ်လို့ မရှိပါဘူး။ ယုန်လိုက်ကျွမ်းကျင်လို့ ယုန်သူတော် လို့ အများက ခေါ်ကြပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ ရွာနဲ့ မနီးမဝေးပစ်တော ဆီကို သွားပြီး ယုန်လိုက်သွားခဲ့ပါ တယ်။ တောထဲရောက်တော့ ယုန်ကိုက် လမ်းကို ပထမရှာပါတယ်။ ကိုက်လမ်း ကို တွေ့ရင် ကိုက်လမ်းအတိုင်း သစ်ခက်ကလေးတွေကို ထောင်ပိုက်ပါ တယ်။ ယုန်စည်းတားထယ်လို့ ခေါ် ပါတယ်။ အဲသလို စည်းတားပြီး ယုန် ဖမ်းပိုက်တို့ကို ထောင်ပါတယ်။

ယုန်ပိုက်များကို ထောင်ထားခဲ့ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်ပတ်ကာ အကဲ ခတ်လေ့လာပါတယ်။ အဲသလို လေ့လာတုန်း ကုန်းပြောင်ပြောင် ကွင်း ပြင်ကလေးတစ်ခုပေါ်မှာ ကျောက်ဖြူ ကလေးတစ်လုံးကို တွေ့ရပါတယ်။

ထူးထူးခြားခြား တွေ့ရတဲ့ ကျောက် ကလေးကို ကောက်ယူလိုက်ပါတယ်။ ကျောက်ကလေးဟာ မန်ကျည်းခေခန့် ရှိပါတယ်။ ကျောက်ကလေးရဲ့အတွင်း ကို အသေအချာ စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ရင် ကြောင်ကလေးတစ်ကောင် ထိုင်နေတဲ့ သဏ္ဍာန်ကို တွေ့ရပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ ထူးခြားတဲ့ ကျောက် ကလေးကို ပါးစပ်ထဲမှာငုံပြီး ယုန်လိုက် ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနေ့က ယုန်ကလေးတွေ ရခဲ့ပါတယ်။ အိမ်ရောက်တော့ ကျောက်ကလေးကို အဝတ်စကလေး ရဲ့ ထောင့်တစ်ထောင့်မှာ ထုပ်ကာရည် ထားပြီး အင်္ကျီအိတ်ထဲမှာ ထည့်ထားပါ တယ်။

ပထမတော့ ကျောက်ကလေး အစွမ်းကို ဘယ်သိမလဲ။ တစ်နေ့ ကျွန်တော့်မိသားစုမှာ ငွေကြေးအကျပ် အတည်း တွေ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ကြံရာမရ ကျောက်ကလေးကို သတိရ ပြီး ရွာထဲက ပစ္စည်းများအပေါင်ခံတဲ့ ဒေါ်သူဇာထံသွားပြီး ပေါင်ပါတယ်။

'အစ်မကြီး ကျွန်တော် ငွေအသုံး လိုနေလို့ပါ။ ဒီကျောက်ကလေးကို ခေတ္တပေါင်ပါရစေ အပေါင်ခံစမ်းပါ'

'ဟဲ့ သူတော် မင်းရဲ့ ကျောက်က ဘာကျောက်မို့လို့လဲ'

'ကြောင်ကျောက်ကလေးပါ အစ်မကြီး မန်ကျည်းခေခလောက်ရှိပါတယ်။ ကျောက် ကလေးအတွင်းမှာ ကြောင်ကလေး ပုတ် ဟုတ်ထိုင်နေပါတယ်။ အသေအချာကြည့် ပါနော်။ "မိန်အမှောင် ကြောင်အလင်း" ဆိုသလို အလင်းရောင်မှာဆို တံးလက်နေ တာပဲ။ ဟောဒီမှာ ကြည့်ပါလား ကြည့်ရတာ သိပ်တင့်တယ်တာပဲ'

ဒေါ်သူဇာသည် ကိုသူတော် ပြော သည်ကို သဘောကျ၍ ပြုံးလိုက် သည်။

'သူတော် မင်းက ဘယ်လောက်နဲ့ ထားဖို့လဲ'

'တစ်ရာကျပ်လောက်ပဲ လိုတာပါ။' (အဲဒီအချိန်က ငွေတစ်ရာသည် တန်ဖိုး ရှိလှပါသည်။)

ဒေါ်သူဇာသည် ကိုသူတော်ကို ငွေ ၃၀၀၀ ရောင်းခြင်းဖြင့် ၃၀၀၂

တစ်ရာကျပ် ထုတ်ပေးလိုက်ပြီး ကြောင်ကျောက်ကလေးကို ယူထား လိုက်သည်။

ကြောင်ကျောက်ကလေးကို ပေါင် ခွဲပြီး နှစ်ရက်ခန့်အကြာတွင် ကိုသူတော် သည် အင်္ကျီအိတ်ကို အမှတ်တမဲ့ လက်နဲ့စမ်းမိရာ ခိုးလိုးခုလုနဲ့ အလုံး ကလေးတစ်လုံးကို စမ်းမိသည်။ ခါတိုင်း အင်္ကျီအိတ်စမ်းသောအခါ ကြောင် ကျောက်ကလေးကို စမ်းမိတာနှင့် တူ နေသည်။

ကိုသူတော်သည် အင်္ကျီအိတ်ထဲကို နှိုက်ကြည့်သောအခါ ကျောက်ကလေး တစ်လုံးကို စမ်းမိသည်။ အပြင်ကို ထုတ်ကြည့်သောအခါ လား လား ဒေါ်သူဇာထံ တစ်ရာကျပ်နှင့် ပေါင် ထားခဲ့သည့် သူ၏ ကြောင်ကျောက် ကလေးဖြစ်နေပါသည်။ ကိုသူတော် သည် ထူးခြားအံ့သြစမ်းသာစွာနှင့် ဒေါ်သူဇာထံ ရောက်သွားကာ...

'အစ်မကြီး အစ်မကြီး ကျွန်တော် ကြောင်ကျောက်ကလေး ရွေးဖို့လာခဲ့ တာပါ'

'ဟေ မင်း ပေါင်တာ နှစ်ရက်ရှိသေး တာ ရွေးတော့မလို့လား'

'ဟုတ်ကဲ့ ငွေသုံးလည်လို့ ကျောက် လေးကို လာရွေးတာပါ။ အရင်းတစ်ရာ ကျပ်နဲ့ အတိုး ဘယ်လောက်ကျပါ သလဲ ခင်ဗျား'

'အေး အေး ကျောက်ကလေးကို သွားယူလိုက်ဦးမယ်'

ဒေါ်သူဇာသည် အိမ်ခန်းထဲကို ဝင် သွားပြီး အတော်နဲ့ ပြန်ထွက်မလာချေ။ ကိုသူတော်က...

'အစ်မကြီး မသူဇာ ကြာလှချည် လားဗျ။ သေတ္တာသော့ ဘယ်နှစ်ချက် ပိတ်ထားလို့လဲ ဟားဟား'

ဒေါ်သူဇာသည် အိမ်ခန်းထဲမှ အပြင် သို့ လေးကန်သော ခြေလှမ်းများနှင့် ထွက်လာကာ...

'သူတော်ရေ မင်းကြောင်ကျောက် ကလေး ရှာမတွေ့လို့ လိုက်ရှာနေတာ နဲ့ ကြာနေတာ'

'အခု တွေ့ခဲ့လား'

'ဟင့်အင်း မတွေ့ဘူး။ မင်း လာ ပေါင်တဲ့နေ့က သေတ္တာကလေးထဲ အသေအချာ ထည့်သိမ်းထားတာ။ အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ။ ငါကတော့ ကျောက်ကလေးကို ပြန်မအပ်နိုင်တော့ ဘူး။ လိမ်လည်လှည့်ဖြားတာလဲ မဟုတ်ပါဘူးကွယ်'

ကိုသူတော်က...

'ကိုင်း ကိုင်း အစ်မကြီး စိတ်ဆင်းရဲ မနေပါနဲ့။ တခြားက လူတွေမှတ်လို့ ကျောက်ကလေးတန်ဖိုးကို အစ်မကြီး ဘဲ သင့်အောင်ကြည့်ပေးလိုက်ပါ'

'အဲဒီလိုဆို သုံးရာကျပ်ဆို သင့် မလားလို့ ကျေနပ်လားမောင်သူတော်' 'ကျွန်တော့်ဘက်က ဖြစ်ပါတယ်။

အစ်မကြီးဘက်က ဖြစ်ဖို့လိုတာပါ' 'အစ်မကြီးဘက်က ဖြစ်ပါတယ်။ မင်း ဒီလို ကျေနပ်တာကိုပဲ အစ်မကြီး က ကျေးဇူးတင်လို့ မဆုံးပါဘူးကွယ်' ကိုသူတော်သည် ဒေါ်သူဇာပေး သော ငွေသုံးရာကျပ်ကို လက်ခံယူပြီး အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ (ကြောင် ကျောက်ကလေးကတော့ ကိုသူတော် ရဲ့ အင်္ကျီအိတ်ထဲမှာ ပုန်းနေသလို ပါပဲ။)

ဤကဲ့သို့ ကိုသူတော်သည် ငွေကြေးလိုအပ်တိုင်း မြို့ကိုသွားပြီး ကြောင်ကျောက်ကလေးကို ပေါင် လိုက်တစ်မျိုး။ ရောင်းလိုက်တာတစ်ဖုံ အမျိုးမျိုးစုံအောင် ပြုလုပ်ပါသည်။ ဘယ်လိုပင် ရောင်းပေါင်ပေါသော် လည်း ကြောင်ကျောက်ကလေးသည် နှစ်ရက်ခန့်ရှိပါက သူ့အရှင် ကိုသူတော် ထံ (အင်္ကျီအိတ်ထဲ) ပြန်ရောက်လာ စမြဲဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက် ။ လောကီရသစုံ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း စာဖတ် ပရိသတ်ကြီးခင်ဗျား ဒီဖြစ်ရပ်မှန် ဆောင်းပါးကလေး ဖြစ်မြောက်ရန် ဆိပ်ဖြူမြို့နယ်အနောက် (၁၃)မိုင် အကွာ(...)ကျေးရွာမှ ကိုသူတော်သည် စာရေးသူ၏ ဆရာဦးခင်မောင်ဦးကို ပြောပြခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူသည် ဆရာ၏ကိုယ်စား ခံစားကာ ရေးသား တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စာဖတ် ပရိသတ်ကြီးထံမှ ကြောက်ကျောက် အစွမ်းသိသူများမှ ဖော်ထုတ် ရေးသား စေချင်ပါသည်။

သတ္တဝါများ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။
စလင်း ဦးကျော်

